

بهره و بنه ماگه لیکی تازه و هاوچهرخ بو فیهی

نیسلامی

بناغه کانی یاساسازی له بواری باری که سیه تیدا

وه صیهت - میرات - پایه داری و قیوامه - هاوسه رگیری و

چه ندیه تی له هاوسه رگیریدا - مولکولیه مین - دهس له یه که بهردان و ته لاق

- پۆشاک

(بهرگی یه که م)

نوسینی: د. محمد شه حرور

به کوردی کردن: ئیبراهیم میکه عهلی

ناساندنی کتیب ...

← ناوی کتیب: بهره و بنه ماگه لیکي تازه و هاوچهرخ بو فيقهی ئیسلامیی، بهرگی یه که م.

← نووسین د. محمد شه حرور

← به کوردیی کردن ئیبراهیم میکه عه لی

← بابته ره خنه و چاکسازی له هزری ئایینییدا

← تیراژ ۵۰۰

← چاپخانه ی همدی

← نه خشه ی بهرگ ره وشت محمد

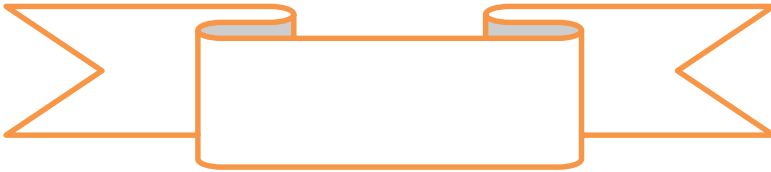
← سالی چاپ ۲۰۲۰

← ژماره ی سپاردن له بهرپوه به رایه تی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان ژماره ی ()
ی سالی ۲۰۲۰ پی دراهه .

به ناوی خواهندهی به خشندهی میهره بان

﴿فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الروم / ۳۰ .

﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِّنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَآكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ هود / ۸۸ .

سوپاس و دهسوخوشییی

- سوپاس و دهسوخوشییی و پیژانینی گهرم بۆ ههموو ئهو بهرپژاندهی که یارمه تیدهرم بوون له تهواو کردن و به چاپ گه یاندنی ئهم بهره مه دا.

- ههروهها بۆ ههموو خویندهریکی خوشه ویست که کاتی ده به خشیت به خویندنه وهی ئهم کتیبه .

سەرنج پراکیشانیکی پیویست

پیّم خۆشە سەرنجی خوینەری خۆشەویست رابکیشم بۆ ئەوەی کە: ھەموو ئەو بابەتانە ی لە کتیبەکانی پیشتیماندا ھاتوون و لە ھەندی بابەتدا لەگەڵ ناواخنی ئەم کتیبەماندا رێک نایەنەو، ھەموویانمان لەم کتیبەدا راس کردوونەتەو.

چوونکە ئەو رەویە و مەنھەجە ی کە ئیمە پەیرەویی لی دەکەین، خۆی پەنجە دەخاتە سەر ئەو خالانە ی کە نەساز و نەگونجاون و بەبی نازکردن و خۆلادان، پەردەیان لەسەر لا دەدات و ھەولێ چارەسەریان دەدات، بەمەبەستی گەیشتن بە تیگەیشتنیکی باشتەر و گونجاوتریش، شەرم ناکەین لە پیدچوونەو و خویندنەو ی دووبارەدا بۆ نووسینە کائمان،

محمد شەحرور

پیرستی بابەتەکان

پیشەکی وەرگیر ۷

پیشەکی چاپی چوارەم ۱۱

پیشەکی ۱۳

بەشی یەكەم: بوونی بنەرەتی و تیپەرپوون بە کاتدا و گۆرانی سەرەمەرە ۱۹

الله چییە؟ ۴۲

بوونی بنەرەتی و تیپەرپوون بە کاتدا و گۆرانی سەرەمەرە ۵۵

بوونی بنەرەتی و گۆرانی سەرەمەرە لە ھەلسوکەوت کردن لە گەڵ دابەزینراوی بەجیدا ... ۷۶

بەشی دووهم: بەرەو بنەماگەلیکی تازە بۆ یاساسازی و تەشریح

(تیپەرپوونی فیهی ئیسلامیی بە میژوودا) ۸۹

ئەو ھۆکارانەی بوونەتە خاویار بۆ خۆیندەوێ ھاوچەرخی ۱۱۲

لەبارەئەو ھەو ھە پەیی دەگوتیت: زانستی ھۆکارەکانی دابەزین ۱۲۰

ھۆکارەکانی پشت دانانی زانستیک کە ناوئراو (ھۆکارەکانی دابەزین - أسباب النزول) ۱۳۲

بناغە و بنەرەتەکانی خۆیندەوێ ھاوچەرخی ۱۹۲

بەشی سییەم: پەيامی پیغەمبەرایی و ئەو بابەتانەی کە لە خۆی گرتوون ۲۱۵

لەبارەئەو سوو (الربا) و خیرات (الصدقات) ھە ۲۳۶

- ۲۵۸..... خويندەنە وەيەك بۆ ئايەتى: دزىي - السرقة
- ۲۷۵..... بەشى چوارەم: سوننەتى پەيامهئىنىي و سوننەتى پىغەمبەرايەتىي
- ۲۸۰..... سوننەت لە كەلەپووردا
- ۲۸۴..... سوننەت لە دابەزىتراوى بەجىدا: يەكەم: محەممەد وەك پياويكى ئاسايى
- ۲۸۶..... دووہم: محەممەد وەك پەيامهئىن
- ۳۱۴..... سىيەم: محەممەد وەك پىغەمبەر
- ۳۲۲..... پوختەي باس و بابەتى سوننەتى پەيام هئىنىي و سوننەتى پىغەمبەرايەتىي
- ۳۲۵..... بەشى پىنچەم: يەكسانىي و ھاوتايى - كۆمەلگەي مرؤفايەتىي و ھاوتايى
- ۳۲۶..... ۱- يەكسانىي ژمارەيى
- ۳۲۷..... ۲- يەكسانىي لە كۆمەلگە كاندا
- ۳۴۲..... كۆمەلگەي مەدەنىي چارەسەرە
- ۳۵۳..... شورا و ديموكراتىيەت و چەمك و تىگەيشتنى كۆدەنگىي (الإجماع)

پېشە كىيى وەرگىر

بە كوردىيى كوردنى ئەم كىتئە لەو باوەرە مانەوە سەرچاوە دەگرىت كە، سوود وەرگرتن لە مەعريفە و زانىنى كەسايەتیی و گەلانى تىرىش، ھىچ جىاوازیبە كى نىە لە سوود وەرگرتن لە توانا ناوخۆییە كانى خۆمان، چونكە مەعريفەى مرۆقىيى، دواجار ھەمووى يەكئىكە، بۆيە لە كاروانى نووسىن و وەرگىراندما، سوودم لە نووسىن و زانىنى ھەلكەوتوانى گەلانى تىرى وەك: فارس و عەرەب و چەندن نووسەر و ھەلكەوتەى ئەوروپىيىش وەرگرتووە، چ لە گۆقار و رۆژنامە كاندا بىت، يان لە چاپكراوى سەربەخۆدا، بەرھەم كىردوون بە كوردىيى و بلاوم كىردونەتەو.

ئەم كىتئەى بەردەسى خۆينەرى بەرپىزىش، كىتئەىكى عەرەبىيە و نووسىنى كۆچكردووى رەحمەتیی: د. محمد شەحرورە، ناوى كىتئە عەرەبىيە كە (نحو أصول جديدة للفقہ الإسلامى)ە، بە كوردىيى ناوم لىناو (بەرەو بنەماگەلیكى تازە و ھاوچەرخ بۆ فېقەھى ئىسلامىي)، لە وەرگىرەنە كەيدا چەندم بۆ كرايىت ھەولم داوہ نووسىنىكى رەوان و نەرموو نىان بىت، بەلام دواجار چونكە بابەتە كە لە بەشى يەكەمدا فەلسەفىيى و لە بەشە كانى تىرىشيدا فېكرىيى و زانستىيە، ھەر كەمىك و شكىيى پىوہ ديارە، چونكە زمانى فېكر و فەلسەفە و زانست و زانىن، تايەتمەندىيى خۆى ھەيە و جىايە لە زمانى ئەدەبىيى و رۆمان و چىرۆك و مېژوو...تاد، بۆيە پىويستە خۆينەر پىشەنەيە كى مەعريفىيى ھەبىت، ئەوجا دەس ببات بۆ ئەم چەشنە نووسىنانە.

ئەگەر تۆى خۆينەرى خۆشەويستىش، ويستت سوود لەم كىتئە بىنيت، ھەول بەدە لەسەرەتاوہ و لەسەر خۆ لەگەلدا برۆ، بۆ ئەوہى ئاشنا بىت بە رەوالى نووسىنە كەى نووسەر و وەرگىرەنە كەى منىش و ئەو وشە و رستە و چەمكەنەش كە تىياندا بەكار ھىنراون.

چونكى لە زمانى وەرگىپرانە كەدا، چەندىن وشە و دەستەواژەم بە مەبەستى تايبەتەو بە كارھىنەون و تىكەل كەردنىان زيان لە تىگەيشنى بابەتەكان دەدات، بۆ نمونە: لە وەرگىپرانە كەماندا، خوا، جىايە لە خواوەند. دابەزىراوى بەجى، جىايە لە قورئان. پەراویش جىايە لە پەيام. پەيامھىنیش، جىايە لە پىغەمبەر. مرۆفیش، جىايە لە بەشەر.

خالىكى تىرش كە بەپىويستى دەزانم سەرنجى خوینەرى بۆلا رابكىشم برىتیبە لەوہى كە: نووسەر بەسروشتى كارى خۆى، كاتىك رەخنە لە ھەر بابەتەك دەگرىت و دەپەوئەت قسەو دیدى خۆى وەك جىگەرەوہىەك بختە روو، ناىەت يەكسەر دیدەكەى خۆى پىش بخت، بەلكو پىشەكەى رەخنەكەى ورد و بابەتیبى و ھەمەلايەنە لەو شتە دەگرىت كە بەلايەوہ ناپەسەندە، دواتر و لەبەرگەكەى سەربەخۆدا، دیدەكەى خۆى دەخاتە روو.

ئەم كارەى نووسەرىش واى كەردوہ كە (ھەرچەندە لە چەندىن جىگەدا داواى لىبوردن لە خوینەر دەكات بەھۆى درىژە پىدانى تاوتوى و رەخنەكانىەوہ)، ئەگەر خوینەر بە نەفەسىكى درىژەوہ برىارى خویندەوہى نووسىنەكانى نەدات، ماندوو دەبىت لە خویندەوہ كەيدا.

نمونەى ئەم راستىبەش لەم كىتبەدا جىبەجى بوو، بۆيە پىويستە خوینەر (وہك پىشترىش ئامازەم پىدا) لە بەشى يەكەمى كىتبەكەدا، كە بەش و بابەتەكى سەربەخۆيە (بەلام وەك زەمىنە خۆش كەردن بۆ داواى خۆى پىويستە)، ماندوو نەبىت، تا دەگاتە لاپەرە ۱۱۳، ئەوجا دەبىنى، نووسەر پاش ئەو رىگەخۆشكەردنەى پىشەوہ، لەوى دید و خویندەوہكانى خۆى دەخاتە روو.

پىويسە بلىم: سەبارەت بە وەرگرتنى رەزامەندىي نووسەر بۆ وەرگىپرانى ئەم كىتبەى، لە سالى ۲۰۱۴ ز لە رىگە گۆرپىنەوہى نامەى ئەلكەترۆنىەوہ، داواى رەزامەندىي نووسەرم كەرد بۆ وەرگىپرانى كىتبى (پوكاندنەوہى سەرچاوەكانى توندوتىژىي و تۆقاندن)، بەرپىزى بەو پەرى سنگ فراوانىەوہ، رەزامەندىي بۆ وەرگىپرانى سەرجەم نووسىنەكانى بۆ كوردىي، دەرپىي و

داوای کرد و هیوای خواست که: له کتیبی (الإسلام والإیمان) ه وه دهست بکهه به وهرگێرانی کتیبه کانی و دواتر تهه کتیبه ی که ئیستا له بهره دهستی به پزنتایه وهرگێریم.

به لام له بهر تهوه ی من له وهرگێرانی کتیبی (پوکاندنه وه ی...) زۆر پزنتایه و به ه لومهرجی کۆمه لگه ی خۆشان وهرگێرانی تهه و کتیبه م زیاتر لا مه به ست بوو، نه متوانی داواکه ی تهه جیبه جی بکهه و له کتیبی (الإسلام والإیمان) ه وه دهست پی بکهه، به لام خۆشبه ختانه بۆ کتیبی دووهه م، چوومه وه سه ر پاسپارده که ی تهه و تهه م کتیبه م هه لبژارد بۆ وهرگێرانی، پشتریش له گه ل کتیبی (پوکاندنه وه ی سه رچاوه کانی...) دا و له به شی یه که می کتیبه که دا، کتیبی (دلیل القراءة المعاصرة للتنزیل الحکیم) ی نووسه رم وهرگێراوه و هه ردوو کیانم له یه که بهرگدا له چاپ داو، چونکه تهه نوسخه ی من وهرم گێرا، هه ردوو کتیبه که پیکه وه بوون و منیش پیکه وه وهرم گێرانی و پیکه وه ش چاپم کردن.

ههروه ها نامیلکه ی (قهزاقه دهه ر چهنه د چه مکیکی ئاوه ژوو کراو) که له بنه ره تدا بابه تیکه سه ربه خۆی نووسه ره و له ئینته رنیته وه بلاوی کرده ته وه، من له شیوه ی نامیلکه یه کدا وهرم گێراوه و له چاپم داوه.

واته: به م کتیبه وه، تهه مه ده بیته چواره م به ره مه می نووسه ر، که من وهریده گێریم، خواوه ند توانا و ته مه ن بدات، تا بتوانم درێژه به م کاروانه ده ده م.

دهقی رهزایه تنامه که ی به پزیزی به م شیوه یه بوو: {نود إعلامکم بموافقة الدكتور شحرور علی ترجمة کتبه للکوردیه، مع تمنياته بأن تكون الافضلية لکتابه (الإسلام والإیمان) و (نحو أصول جدیدة للفقه الإسلامی)} واته: پیمان خۆشه رهزامه ندیی دکتور شه حرورتان پی رابگه یه نین له به ره ی وهرگێرانی کتیبه کانیه وه بۆ زمانی کوردی و هیواشی وایه سه ره تا، هه ردوو کتیبی (الإسلام والإیمان) و (نحو أصول جدیدة للفقه الإسلامی)، پیش بخرین له پزۆسه ی وهرگێرانی کتیبه کانیدا.

بەلام بەداخەو کاتیک دەسم کرد بە وەرگیڕانی ئەم کتیبە، پاش چەند رۆژیک نووسەری
بەرپێز کۆچی دوایی کرد و بەجیی هیشتین، بۆیە لیژەو داواکارم خواوەند هەولەکانی لی
وەرگریت و پاداشتی نەپراوەی بداتەو لەسەریان.

ئێبراهیم میکە عەلی

سلیمانی / ۸/۸ / ۲۰۲۰

پیشه کیی چاپی چوارهم

پیشتر ئەم کتیبە بهناوی (نحو اصول جدیدة للفقہ الإسلامی - فقہ المرأة) و له سالی ۲۰۰۰ز له لایهن دارالاهالی هوه له شاری دیمشق، له چاپ دراوه و بلاو کراوه ته وه، پاشان له ساله کانی ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ز له شاری بیروت و له لایهن دارالساقی هوه، دوو جاری تر چاپ کراوه ته وه.

له ساته وه ختی ده رکه وتنی ئەم کتیبه وه تا ئیستا، چهن کتیبیکی ترم نووسیوه، گرنگترینیان بریتین له: (السنة الرسولية والسنة النبوية، الدین والسلطة، أم الكتاب وتفصيلها)، تا دوا جار کتیبی (الإسلام والإنسان) م نووسی.

بهم شیوهیه و له گه له بهردهوام بوو مان له پهیره و کردنی رهویه و مهنه جه که ماندا له خویندنه وهی هاوچهرخدا، رۆژ به رۆژ باوه رمان دامه زراوتر و به هیتر ده بیته به راستیی و دروستیی ئه و رهویه و مهنه جه، له چۆنیه تی هی له سوکوت کردیدا له گه له دهقه کانی دابه زینراوی به جیدا.

شانازی ئەم سه رکه وتنه ش ده گه ریته وه بۆ ئه و ئاکامانه ی که تا ئیستا پێی گه شتووین، به تایبته له و بواره دا که په یوه سته به خستنه رووی بنه ماگه لیکی تازه بۆ ته شریع و ریساسازیه کی ئه وتۆ که مۆرکیکی مرۆفانه ی جیهانیی له خو بگریته، لهم سۆنگه و روانگه یه وه به باشمان زانیی هه ستین به پیدا چوونه وه و هه موار کردنی چهند بابه تیک که له چاپه کانی تری ئەم کتیبه دا هاتبوون، ئەم پیدا چوونه وه و هه موار کردنه وه یه ش له چوار چپوه ی خویندنه وه یه کی تازه ی ئه وتۆ دایه که زیاتر له جارن بهرچاو رۆشنترین.

لهم چاپه نوییه دا چهند پاسکردنه وه و پیدا چوونه وه یه کی بنه ره تی کراره له کتیبه که دا، له لایه ک ریکخستنه وه و ریزبه ندیی به شه کانی گۆراوه و له لایه کی تریشه وه پیدا چوونه وه و

راسکردنه وهی ریشهیی و بنه ره تیی کراوه بۆ چهن بابه تیی به ته واوه تی، چونکه پیدا
چونه وه مان کردوه به دید و دنیا بینماندا بۆ بابه تی (السنة الرسولية والسنة النبوية).

به دیدیکه تازه تریشه وه بابه تی میراتمان خویندوه ته وه و جیاواز له وهی پیشوو
خستومانته روو، له گه ل ئهم خویندنه وه تازیه دا، هه ستاوین به دهس نیشان کردنی و اتا و
مه فهومی هه ریه ک له (الکتاب) و (الفریضة).

به هه مان شیوه بابه تی هاوسه رگیرمان به وردتر باسکردوه، چهن بابه تیی تازه شان بۆ زیاد
کردوه که پیشتر باسیان لیوه نه کرابوو، وه: بابه تی (مولى اليمين، الطلاق، الأم العازبة)،
به م هۆکارانه وه و له سه ر ئهم بنه مایه، ناوی کتیبه که مان گۆرپی، تا ناوه که ی گونجاو تر بیت
له گه ل ناوه رۆکه کهیدا. پاش دلنیا بوونمان له گرنگیی و بایه خى ئهم لیکنۆلینه وه یه له
دامه زراندن و پایه دارکردنی تیگه یشتنی هاوچهرخ بۆ ده وله تی مه ده نیی، به پیوستمان
زانى ههروهک چۆن له کتیبه پیشوه کاماندا خستبوومانه روو، لی ره ش بیخهینه روو و
جیبه جیبی بکهین، به تاییه ت پاش ئه وهی که بینمان شوړشه کانی جیهانی عه ره بیی بی تا کام
مانه وه، چونکه پیش به رپا کردنی شوړشه کان له وچهنه دلته دا پرۆژه یه کی فیکریی هاوچهرخی
له م چه شنه نه خرابوویه روو، به و پییه دلنیا بووین که پیویستیستی خستنه رووی ئهم پرۆژه یه
بوته خواستیکی گرنگوداواکراو.

به پرووت

۲۰۱۷/۱۱/۲

پیشه کی

چوارده سده و چن سالیك تیپه ر بوو به سهر به پیغه مبر بوونی محمد دا، په یامهین (سلاوی له سهر) سالی ۵۷۰ز له دایك بووه و سالی ۶۳۲ز که ده کاته سالی ۱۰ک وه فاتی کردووه، ئیسته ئیمهش له سدهی ۲۱ زاینیداین، پاش ئهوی که دوونیا خه ریکه ده بیته گوندیکی بچکوله، ئایا هیشتا مافی خومان نیبه پیرسین: ئایا راستاندن و ئاسه واری ئم په یامه کی چوارده سده و که سریکه هاتووه، له کویدایه؟ به تایبهت که ئیمه کی باوه ردار به و په یامه، همیشه پاش خویندنه وهی قورئان و په یامه کی، له بهر خومانوه ده لئین: صدق الله العظيم، وصدق رسولہ الکریم، ونحن علی ذلك لمن الشاهدین؟!

ئیمه به راستیی و به کردار باوه رمان وایه که:

۱- په یامه کی محمد، کۆتا په یامه کی ئه و ئیسلام و ئایینه یه که: به نوح دهستی پی کردو و به محمد کۆتایی هات، له نیوان ئم دوانه شدا هم موو ئه و په یامانه هاتون که ئیمه باوه رمان به هم موویان هیه و جیاوازیکی ناکه ین له نیوانیاندا (سلاو له سهر هم موویان).

۲- په یامه کی محمد، کۆتا په یامه و ههروه ها خویشی به ندهی خواوند و په یامه ینی ئه و بوو، دواي ئه ویش هیچ په یامه ینیك نیه و ناییت.

۳- په یامه کی محمد، په یامه بۆ هم موو دانیشتوانی سهرزه ویی به گشتیی، به وشکانیی و ئاویه وه، به دهشت و چیاو دارستان و بیابانه کانیه وه، به سپیی پیست و ئه سمه ر و رهش پیستیه وه، به سوور و سپیی و گه نم رهنگیانه وه.

۴- په یامه کی محمد، په یامه کی بۆ هم موو هۆز و نه ته وه کان له سهر رووی زه ویی، به عه رهب و تورک و کورد و رۆم و... تاد، تایبهت نیبه به نه ته وه یه که وه و نه ته وه کانی تری لی بی

بهش بکریت، ههروهها تایبته نیه به زمانیک بیان نهژادیکهوه و شهوانی تری لی بی بهش بکریت.

۵- په یامه که ی محمد، بهو پییهی که کۆتا په یامه، په یامه بۆ هه موو سهرده میک که تا رۆژی دوایی به دوای سهرده میی هاتنیدا بیت، ههروهها تایبته نییه به خه لکی سهدهی حهوته می زاینی و چه ند سهدهیه کی تری دوای شه و سهدهیه.

ئه م باوره شهان له بنه رته وه، پشت شه ستوره به باوره مان به وهی که، هه موو ئایه ته کانی په یامی ناسمان و دابه زینراوی به جی، له خوا وهنده وه بۆ په یامهین (سلاوی له سهه) هاتوه، وه که ده فه رموویت: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ الاحزاب / ۴۰. واته: محمد باوکی هه چکام له ئیوه نییه و په یامهین خاوهنده و کۆتایی پی هینه ری په یامهینانه و خوا وهندیش له هه موو شتیک به ئاگاو زانایه.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانبیاء / ۱۰۷.

واته: تۆمان بۆ ههچ مه به ستیک نه ناردوه بیجگه له وهی که سۆز و بهزهیی و رهحمته بیت بۆ هه مووان.

ده پرسین ئایا له روانگه و پیگه ی ئه م باوره مانه وه، مافی خۆمان نییه بپرسین: کوا راستاندن و میسداقیه تی ئه م په یامه... نه که به ته نها له شه ره کانی مه ککه و یه سرب، به لکو له تۆکیۆ و پاریس و مونتریا، نه که ته نها له سهدهی حهوته مدا به ته نها، به لکو له سهدهی دهیه م و بیسته م و تا ده گاته سهدهی نه وه ده میس؟

مافی خۆمان نییه بپرسین: ئایا شه وهی که له هۆکاره کانی پراگه یاندن و وتار و گوتاره کانه وه ده بیسین و ده بیبیین و ده بخوینینه وه، بریتییه له و ئیسلامه ی که وه که ئایینیکی تاکناسی، بوونی تایبه تی خۆی ههیه؟

یان مه به سیان تهو نیسلامه میژووویه یه که له پیک هینان و دارشتنیدا، سه رده مانیکی میژووویی رۆلیان هه بووه و دوا جار له ژیر کاریگه ریی، هه ندی جار کومه لایه تی و هه ندی جار سیاسی و چه ندین جاریش مه زهه بیی ته و سه دانهدا ره نگرپژ کراوه و دارپژراوه؟

ته گهر له وه لامی ته م پرسیاره ماندا بگوتریت: (ززریشن ته وانه ی کهوا ده لاین) نیسلام شتیکه و ته وه ی تیمه ده بیینین و ده بیسین شتیکی تره، یان ته گهر بگوتریت: نیسلام شتیکه و موسلمانان شتیکی ترن، ته م چه شنه قسانه لای تیمه، ته نه یه ک و اتا و مانایان هه یه، ته ویش بریتیه له وه ی که: نیسلام نایینیکی تیوری و نه زه ریه و له بز شاییدایه و ته نه لاهه ر لاپه ری کتیه کاندایه و بهس، کتیه کانی سه ده نالتونیه کانی سه ره تای سه ره له دانی نیسلام و کتیه کانی ته فسیر و صیحاح و مه سانید و سونه نه کان، به و هه موو جیاوازی و نا کوکی و ته لیسیم و لوغز و گرفتانه وه که ته و کتیه بانه پیوه ی ده نالین.

ده پرسین راستاندن و راستیه تی په یامه که ی محمد (سلاوی له سه ر) له کویدایه!؟

کوا ته و نیسلامه ی که چوارده سه ده له مه و بهر، وه ک و ه حیی و نیگایه ک دابه زینرایه سه ر دلی محمد پیغه مبه ر... وه تیا ته و نیسلامه نیستا له کوپیه و چونی پهیدا بکه یین؟

وه لامدانه وه ی ته م پرسیارانه گرفتیکی ته و او گه وره یه، پووبه روو بوونه وه ی پرسیاره کانیش گرفتیکی له و گه وره تره.

ته گهر تیمه ش (وه ک ته وان) بلین: نیسلام بریتیه له و دۆخه ی که باوه رداران به په یامه که ی محمد تیایدا زیان به سه ر ده بن، ته و ته و دۆخ و هه لومه رجه ی ته وانی تیدان تووشی شله زمانان ده کات، چوونکه به داخه وه له سه ر گۆی زه میندا هیچ ئومه ت و گه لیک، له وان که ساس تر و رووت و ره جال تر و نا کوکتر نییه، ته و هه لومه رجه ی که ئومه ی محمدی

تییدا دهژیسی، زهقترین پیچهوانه و دژی شه و نایه تهیه که دهفهرمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ ال عمران / ۱۱۰.

واته: (ئیوه گپران به باشتترین ئومهت که له ناو خه لدا سه ری هه لدا بیت، شهویش ته نها به هوئی شهوه که فهران ده کهن به چاکه و ریگری ده کهن له خراپه و باورده هینن به خواهنند...).

شه گهر بیشلین: برۆن به هه موو جیهاندا بگهرین به دواى نیسلامدا، له ناو گه لانی تردا بگهرین به دواى به ها بالاکانی و رهوشته به رزه کانیدا، دونیامان لی دههیننه دنگ و هاوار ده کهن و ده لین: چۆن نیسلام له لای گه لان و نه ته وه کانی تره، له کاتی کدا که شه وان باورده یان نییه به پیغه مبه رایه تیی محمهد و ئیمانی پی ناهینن؟

شه گهر مه سه له که نه شه وه ی ئیوه بیت و نه شه وهش که ئیمه گوتان، شه ی نیسلام له کوئییه و چۆنی په ییدا یکهین و له کوی بوی بگهرینن؟

له زانکو و هه وزه کانی: شه زههر و زهیتونه و نه جهف... یان له مه ککه و قوم و به غدا و قودس؟

ئایا له روانگه و به چاوی شافعی و مالک و سادقه وه، به دواى نیسلامدا بگهرینن، یان به چاوی خویمان و له مپروماندا که تیایدا ده ژین؟ ئایا نیسلام له کتیبه کانه وه بخوازین، یان له هه لومه رگی ژیان و واقعیه وه؟

شه گهر بلین: له هه لومه رگی ژیان و واقعیه وه، مه به ستمان کام هه لومه رگی ژیان و کام واقعیه مان مه به سته؟

هه لومه رگی ژیان له سه ده ی هه وتی زاینیدا، یان هه لومه رگی ژیان له سه ده ی بیست و یه که مدا؟

تا دواچار ده گهینه ته وهی که بلّین: پیوسته پرۆسهی به دوا داگه ران و توژیینه وه که مان، له بهر رۆشنایی تیگه یشتنمانه وه بۆ ته و په راوه ده سپبکات، ته و په راوهی که له هیچ پرویه که وه ناریکی و نادادی تیدا نیه.

له م حاله ته شدا پرو به پروی چه ندین گرفت ده بینه وه که ناهیلن هه و لّ بدهین له ریگه ی توژیینه وه و به دوا دا چونه وه بۆ ئایه ته کانی ته و په یامه، نیسلام بدۆزینه وه.

پیوسته ته و راستیه ش بلّین: که هه موان باوه رپان به وه هه یه که ئیمه باوه رمان پییه تی و له م چند دیر و ده برینه ی رابورد و دا خسمانه پرو، هه ردو و لامان باوه رمان به راستی ته وه هه یه که ده فرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانبیاء / ۱۰۷.

هه مو شمان باوه رمان به و فرمودانه ی په یامه ی هه یه که به هه مو خه لک ده لیت: من په یام هی و بژارده ی خوا وه ندم بۆ هه مو تان به گشتی. باوه رپان به وه هه یه که په یامه که ی محمه د، کۆتا په یامه و شیاه بۆ هه مو سه رده م و هه مو شوینیک تا ته و کاته ی قیامه ت به رپا ده بیت، به لّام له گه لّ ته مه شدا ریگه نادهین به هیچ قسه یه که ته گه ر پیشت سرانی پیشین نه یان گو بیت، هه ره ها ریگه به هیچ تیگه یشتنیکی تازه بۆ په یامی خوا وه ند نادهین، ته گه ر له ده وه ی تیگه یشتنی ته به ری و ئیبنوکه سیر و سیوتیه وه بیت، دانیش نانین به هیچ را و بۆ چون و ئیجته ها دی کدا ته گه ر له یه کیک له کتیبه کانی که له پوردا نه ها تبیت! ته وان له پروی تیوری و نه زه ری هه و باوه رپان به و ئایه ته هه یه که ده فرمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ آل عمران / ۱۱۰.

به وه پری وردی و سه رنجه وه باوه رپان هه یه به دا گرنده یی و شمویه تی کرداری (کنتم) که رابوردو نیسته و داها تو ده گرته وه، به لّام به کردار، گوته ی خوا وه ند که (کنتم) ه، واجیبه جی ده که ن که گوایا ته نها رابوردو ده گرته وه، وه واده که ن گوایا: (خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ) ته نها

بریتیە لە ئومەمی سەدە ئالتونی و سەرەتاکانی سەرھەلدانی پەيامی محەمەد و هیچ ئومە و گەلیک دواي ئەوان بۆی نییە بروانی و سەرنج بدات و تیبگات و شیکار و بەدواداچوونی بۆ هیچ دەقیك هەبیت.

لەمەش زیاتر دەپۆن، گەشە کردن و خوازیارانی گەشەگەردن و نوێ خوازیی، بە کافر دەزانن و، بۆ جیبەجی کردن گونجاویەتی پەيامەگەش، داواي گەپانەوێ رەورەوێ میژوو دەگەن، گەرچی بە زەبری هێزیش بوو، بۆ ئەوێ کە خەلک و هەلومەرجی ژانیان لە سەدەیی بیست و یەكەوێ بگێرێنەوێ بۆ سەدەکانی حەوت و هەشتی کۆچی، بیریان چووێ کە گۆرانی میژوو و تیپەرپوونی کات، لە گەشەیی بەردەوامدایە و ناوەستیت، چ بگات بەوێ کە بەرەو دواوێ بیگێرێنەوێ! ئەمەش لە رەوش و یاسا و سوننەتی خواوەندە و هیچ چەشنە گۆرانیکیش بۆ رەوش و سوننەتەکانی پەیدا ناییت. پیشتر گۆتمان: وەلامدانەوێ ئەو پرسیارانەیی کە خستمانە روو، گەفتیکی زۆر گەورەیی، رووبەروو بوونەوێشیان گەفتیکی لەو گەورەترە، رووبەروو بوونەوێش کاتیکی دەبیت کە دەست بخەینە سەر کلیلەکانی کردنەوێ ئەو گەفت و گری کۆیرانە، لەوانەیی دیارترینی ئەو کلیلانە بابەتی: (الکینونة، السیرورة، الصیرورة) بیت. واتە: بوونی بنەرەتی و تیپەرپوون بەکات و گۆرانی سەرەمەر.

بهشی یه کهم

بوونی بنه پرتی و تیپه پربون به کات و گۆرانی سهره مپه

(الکینونه، السیروره، الصیروره)

واتا و تیگه یشتن له: بوونی بنه پرتی و تیپه پربون به کات و گۆرانی سهره مپه:

۱- تیگه یشتن له واتای ههریه که له کرداره کانی: (کان، سار، صار - هه بوو، تیپه پری، بووبه).

به و پییه ی که بوونی بنه پرتی سهره تای بوونه، تیپه پربونیش به کاتدا بریتیه له جو له و تیپه پربونی کات، گۆرانی سهره مپه ش بریتیه: له و ئاکامه ی که بوونه بنه پرتیه که دوای تیپه پربونی به کاتدا پی گه شتوو، به م پییه ئه م سی کرداره، پیشتر و سهره مپه ش، ته وهره ی فه لسه فه و برپه ی پشتی هه موو توئینه وه ئیلاهی و لاهوتی و سروشتی و مرۆیه کان بوون.

چونکه ناوی کهینونه و بوون (Da-sein, being) له (کان) هه بووه وه وهرگیه راوه، سه یروره و تیپه پربون به کاتیش (process) له (سار) تیپه پربون به کاته وه یه، که بریتیه له جو له ی تیپه پربونی کات، که له دهره وه ی ده سه لاتی مرۆفه وه یه، به هه مان شیوه (گۆرانکاری سهره مپه - werden-becoming) یشت له (صار) وه وهرگیراوه، یان راسته بلین: یه که ریشه یان هه یه.

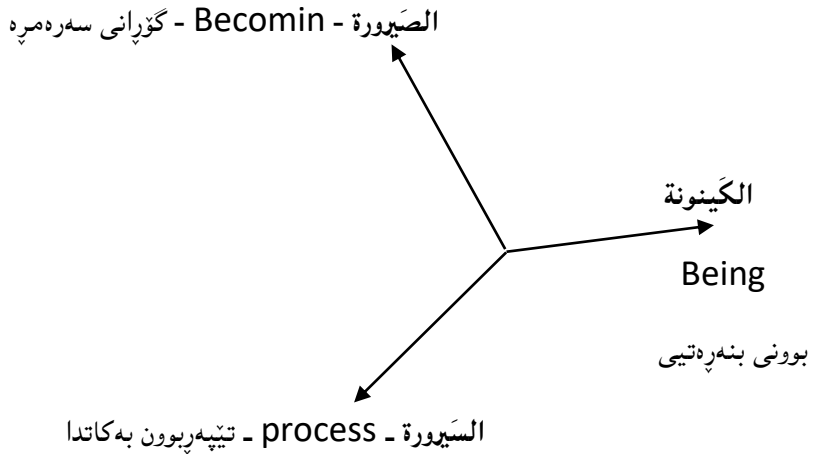
لیره دا بابه تیکی زۆر گرنگ هست پیده کهن، که بریتییه له هاومل بوون و په یوهست بوونی نیوان ئەم سی تەوهره یه، به شیوه یه که هه ریه که لهو تەوهرانه به دوور له دوانه کهی تر بوونی نابیت.

بۆ نمونه: (السیورە)، بهو پییهی که بریتییه له جولە ی کات، ئەگەر ئەم جولە یه به سه ر بوونی هه بوویه کی جولاً ودا نه سه پیت، ئەوا (سه یروره و جولە و تیپه ر بوونی کاته که) له بۆشاییدا ده مینیتته وه و واتایه کی نابیت.

چونکه بوونی ئەو هه بووه جولاً وه، دوا جار به هۆی تیپه ر بوونیه وه به کاتدا و کاریگەر بوونیه وه بهو کاته وه، ئەوجا ده توانیت له باریکه وه بگۆریت بۆ باریکی تر و سه یروره و گۆران رووبات، گۆرانی بهرده و امیش کاتیک رووده دات هه بوویه که بوونی هه بیته و تیپه ر بوونی کاتی به سه ردا جیبه جی بیته.

ئەم راستییانه ش و امان لیده کهن، سوورین له سه ر ئەوهی که هیچ بوونیک به بی گه شه کردن نییه و نابیت، به هه مان شیوه هیچ گه شه کردنی کیش روونادات به بی بوونی بوونه وهر و هه بوویه که.

بابه یه که وه سه رنجی ئەم هیلکارییه بدهین که له سه ر بنه مای بۆشایی دارپژراوه، تا به هۆیه وه له چوارچیوهی نمونه کی ئەوتۆدا که شایسته ی تیگه یشتن و گشتانن بیت، گوزاره و ئاماژه بدهین بهو سی تەوهره یه:

له م سى ته و ره ده یه وه که به شیوهی ته و هیلکاریهی سه ره وه خستمانه روو، ده شی تاوتویى چۆنیه تیى تیگه یشتن له بوونی سروشتیى (گهردوون) تیگه یین. ههروه ها ده توانین له م ریگه یه وه له جولەى کۆمه لگه مرۆقایه تیه کان تیگه یین.

چونکه بوونی بنه رتهیی له بوونی گهردوونیدا، بریتیه له و بوونه ماددییهی ده ره وهی ههست و ناگایی مرۆق.

سه یرو رهش بریتیه له کات و جولەى کات، واته: جولەى کات یان تیپه ربوونی کات، که به شیوازیك په یه وهسته به مادده وه، که لیک جیا کردنه و هیان تهسته مه.

به لکو ته گه ره وه ره ی سه یرو ره و گۆرانی به رده وام له بهرچا و نه گرین، ته م تیگه یشتنه تیگه یشتنیکی دووره هه ندیی ده بیته و فه تیس ده بیته له دووته وه رده دا.

ته گهر به مه بهستی ئاسانکردنی لیکۆلینهوه و تاوتویکردن، بتوانین له پرووی تیۆرییهوه قسه و باس بکهین له بارهی ههردوو تهوهرهی: ماده و کات (الکینونه و السیوره) هوه، به دنیاییهوه ناتوانین له پرووی کردارییهوه تهو کاره بکهین، چونکه لیره دا تهوهرهی سییه م ههیه که له ئاکامی تهو په یوه ندییه توندوتۆله وهیه که له نیوان ماده و کاتدا ههیه، که بریتیه له گه شه سهندن و گۆران له (کان - هه بو)، له دۆخی سه ره تاوه بۆ (صار - بو به) له دۆخی دووه مدا.

ته گهر بوون و گهردوون بئاخێنریته ههردوو تهوهرهی (الکینونه و السیوره) بوونی بنه په یی و تییه رپوون به کاته وه و له گۆران و گه شه سهندن بوه ستینریت، تهوا تهو کات بوون و گهردوون له سه ره دۆخیکی تاییه ت جیگه ر ده بو، هیه چه شنه گۆرانیکارییه که نه ده هاته گۆری و دیاردهی مردنیش هه لده گیرا و نه ده ما، چونکه مردن تهو گۆرانکارییه که له کهینونه و بوونی گیانه وه راندا دیتته ئاراوه و رووده دات.

به لام بوونه وه ره نازیندوو هکان (تهوانه ی گیانه بهر نین) گۆرانکاریی تیااندا ته نها له پروکار و شیوه و دۆخیاندا رووده دات، ته م راستیه ش له م ئایه ته دا نومایان ده بیته که ده فه رموویت: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ...﴾ القصص / ۸۸.

واته: هه رچی شته چاره نووسی به ره و مردن و رۆشتنه، بیجگه له پرووی خۆی.

هه ره ها ته م ئایه ته ش تهو راستیه پشت راس ده کاته وه که ده فه رموویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ آل عمران / ۱۸۵ و الانبیاء / ۳۵ و العنکبوت / ۵۷. واته: هه موو نه فس و گیانه به ریک مه رگ ده چیژیت.

تهو یاسای تیاچوون و هلاکه، هه موو هه بوویک بیجگه له خواوهند ده گریتته وه، چونکه تهو پیش هه موو هه بوویه که هه بووه و هه ر ده شینیتته وه.

ئەم ياسايەش لە ھەردوو تەوھەرى تىپەربوون بەكات و گۆرانى سەرمپوھ سەرچاۋە دەگرىت.^(۱) پوختەى بابەتەكە دەبىتتە ئەوھ كە: ھەردوو تەوھەرى (بوونى بىنەرتىيى و تىپەربوون بەكاتدا) وەك دۆخ و ئاستىك، ئاۋىنەى بالا نوماى بوون و گەردوونن، بەھەموو پىكھىنەر و پىكھاتەكانىەوھ.

بەلام تەوھەرى (گۆران لە بارىكەوھ بۆ بارىكى تر) برىتتىيە لەو گۆران و جىبەجى بوونەى كە بەردەوام لە گەردووندا دىتتە گۆرى و روودەدات.

ئەمەش بە روونىي دەبىنن ھەرلە ساتەوختى تەقىنەوھ سەرەتايىيەكەى گەردوونەوھ تا ئىستاش، ئەو كاتەى كە تەنھا (فۆتۆن - photon) ەكان كە وردىلە تەنى تىشكىن، دەرگەوتن و دواتر ھەندىكىان گۆرانكارىيان بەسەردا ھاتوو و بوون بە (ھايدروجن)، پاشان بوون بە (ھىليۇم) و دواترىش بەرەو چەند پەگەز و توخمىكى سەرەكىي و دواتر كۆبوونەوھى ئەو توخمە سەرەكىانە بۆ ئەوھى چەندىن پىكھاتەى نائەندامىي (غىر عضوي) بەرھەم بەينن، پاشان بەرەو پىك ھىنانى گىراوھ و پىكھاتەى ئەندامىي، دواجارىش بەرەو پىكھىنانى بوونەوھ و گىانلەبەرى زىندوو لە سەرەتايترىن شىۋەىياندا (بەكە سەرەتايىيەكانى خانە)... تالەئاكامدا وەك قۇناغى سەرەتا، مرۆقە لە دۆخ و قۇناغى بەشەر (بشر) دا لەسەر گۆى زەوى سەرى ھەلدا، دواتر گەشەى كرد و چوويە قۇناغى (إنسان) ەوھ، ئىتر لەو رۆژەوھ تائىستا ئەم بوون و گەردوونە، بە بوونى بىنەرتىيى (گىنوئە) و، تىپەربوون بەكات (سىرورە) و، گۆرانى سەرەمپ (سىرورە) وھ، بەبى وەستان بەردەوامە.

ئەگەر ھەردوو تەوھەرى: بوونى بىنەرتىيى و گۆرانكارىي سەرەمپەش وەرگىن، لەو ھالەتەدا، دۆخ و شىۋەىيەكمان دىتتە دەست، كە جولەى كات، ياخود تىپەربوون بەكاتى

(۱) سەبىرى التفسىر الكبىرى فەخىرى رازىي بەرگى ۲۵، لاپەرە ۲۲ - ۲۴ بکە، لەراقەى ئايەتى ۸۸ ی القصص دا قسەىيەكى جوان و بەكەلكى ھەيە.

نابیت، نه وکات بوونی بنه پرتی و گۆرانی سهره مپه، پیکه وه ده لکین و سه یروره و تیپه ربوون به کات تیایاندا روونادات، نه و جا کات کاریگه ریی و جیکه وتیه خوی له دهس دهدات و واتایه ک بۆ کات نامینیتته وه، به و هۆیه شه وه بوونه گشتیه که و هه موو هه بووه کان، ده بنه شیوه گهل و چند یاسایه کی جیگه ریی نه وتۆ، که نه ده گۆرین و نه گه شه ده کهن و نه تیایش ده چن.

ئه م دۆخه له په یامی ئاسمانیدا به: به هه شت و دۆزه خ، گوزاره ی لی کراوه و ناوی براوه، چوونکه له وی جیگه ریی و نه مریی هه یه و کات له وی واتایه کی تری هه یه، جیاواز له و واتایه ی که ئیمه لی ره ده یزانین.

ئه م واتایه ش له چه ندین نایه تدا ئاماژه ی پیکراوه که دیارترینیان بریتیه له م نایه ته: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ * خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ هود/ ۱۰۶ و ۱۰۷. (۱)

ئه گه ر سهرنج بده ین له و وه سف و وینایه ی که له دابه زینراوی به جیدا له باره ی به هه شت و دۆزه خه وه هاتوه، واتای جیگه ریی و به رده و امیی تییدا ده خوینینه وه، اته: بوونیکه بنه پرتی له گۆرانی سهره مپه دا به بی جولیه کات (کینونه و صیوره بلا سیروره).

بوون ← جیگه ریی بوونه وهر ← دیارده یه ک ← جیگه ریی
دیارده که.

به لام ئه م دۆخه ش پپووستی به په یوه ندییه کی توند و تۆل و چاک هه یه له نیوان: ماده و کاتدا، هه روه ها پپووستی به شیوه یه کی تازه هه یه بۆ بوونی ماددی، اته: بوون له و حالته دا دۆخیکه جیاوازی پپووسته له وه ی که ئیستا تییدا یه. ئه م دوو پپداویستیه ش

(۱) سهیری التفسیر الکبیر ی فه خری پازی به رگی ۱۸ لاپه ره ۶۳ - ۶۵ بکه، له راقه ی نایه تسی ۱۰۷ ی هود دا قسه یه کی

جوان و به سوودی هه یه.

(په یوه نډی توند و تۆلی نیوان مادده و کات + شیوه و پیکهاته ی تازه بۆ بوونی ماددی) له دابه زینراوی به جیدا به دی ده که یین، له ژیر ههردوو ناویشانی: بهرپا بوونی رۆژی دوايي - قیام الساعة، فووکردن به صوردا - نَفْحُ الصُّور.

چوونکه فووکردن به صوردا واته: خیراکردنی جولنه و تیپه رپوونی، بوونه بنه رپه تیه که ی گهردوون، به رهو گۆرانکارییه کی شهوتۆ که له سه ر داروپهردوو و پاشماوه کانی شه بوونه گهردونیه ی نیستا، بوونیکی بنه رپه تیی تازه ی شهوتۆ بیته کایه وه که: تیپه رپوون به کاتی تیدا نه بیته.

شه پرۆسه ی شه بریتیه له و مردن و رۆشتنه ی که نایه تی ۸۸ ی سوره تی (القصص)، باسی ده کات و ده فهرموویته: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ﴾.

شه مردن و رۆشتنه ی که له م نایه ته دا هاتوه، مانای تیاچوون و نه بوون (عَدَم) ناگه یه نیته، به لکو مردن و رۆشیتن و گۆرانی شته کان و هه بووه پیشووه کانه، بۆ شه وه ی له پرۆسه یه کدا بوون و بوونه وه ری تازه یان لی دروست بکریتته وه، به شیوازی که شه گۆرانکارییه دۆخیکی لی به رهه م بیته که جیگیر بیته و گۆرانی به سه ردا نه یه ت، ته وه ره ی گۆرانی سه ره مپره ش، گوزاره له واتای بنه رپه تیی بوون ده کات و هه ر شه وه ش مه به سته له به دی هیئانی بووندا (الغاییه فی الوجود).

لیره وه تیده گه یین که نامانج له ته قینه وه یه که مه که (Big Bong) له دوا گۆرانکاریی خۆیدا، بریتیه له ته قینه وه ی دووه م که فوو کردنه به صوردا. دوا جار تیده گه یین که هه ر بوونیکی بنه رپه تیی به بی گۆرانکاریی سه ره مپره، بریتی ده بیته له بوونیکی بی مه به ست و بی نامانج و بی حیکه مه ت.

گۆرانى سەرەمپرە

ياسای نكوولئىي و نكوولئىي له نكوولئىي، مملانئىي دژ به يه كه كان له يهك ساتدا برىتيه له A و غهبرى A ﴿مضغة مخلقة وغير مخلقة﴾ گلمئىراوئىكى دروسكراوو و درووست نه كراو

تئپه پربوون به كاتدا

به لآم نه گەر بۆ گواستنەوہى خالى A له سەر تەوہرەى بوونى بنەرەتئىي، تەنھا بە شئوہى زەينئىي ھەردوو تەوہرەى: (تئپه پربوون به كات و گۆرانى سەرەمپرە) وەر بگرين و بوونى بنەرەتئيش بە چەسپاوبى و نہ گۆربى وەر گرين، ئەوكات بۆمان پروون دەبئتەوہ كه ئەوہ لەرووى زانستئىوہ ئەستەمە.

چونكه تئپه پربوون به كاتدا، جولە و كاتە پئكەوہ، گەر وا نہبئت و ئەو دوانە پئكەوہ نہبن، ئەوا له دۆخى جئگىرى جولآودا، تەوہرەكه مانا و واتاى خۆى لە دەس دەدات، واتە: خالى A ھەر بە A دەمئئتتەوہ، ھەرەھا گۆرانى سەرەمپرە ئامانج و خالى كۆتائىيە، واتە: خالى A دەبئت بە A، ياساى بگرە و بەردە و جەدەلى بنەرەتئىي كه برىتئىيە له ياساى نكوولئىي و نكوولئىي له نكوولئىي (قانون النفسى و نفسى النفسى)، واتە: A برىتئىيە له A له ھەمان كاتئشدا برىتئىي نئبە له A، ئەمە ئەو ياساىيە كه پئى دەگوتئت ياساى مملانئىي دژبە يه كه كان.

بۆيە بەھۆى ھەبووئىكەوہ نہبئت، كه له بەرگى بوونى بنەرەتئيدا بئت، ناتوانين و ناگونجئت قسە لەسەر بوونئىي: بنەرەتئىي و تئپه پربوون به كاتدا، بکہين، گۆرانە

سه ره مپره که بهو بوونه وه ئالاه، بۆیه ته گهر تهو نه بیته، تیتز چیی تیپهر بیته به کاتدا و چیی بگوریت؟

بۆمونه: رهنگی سوور، کاتیک ههیه، که بنالیت به شتیکه وه وهک: کلاو، پیتلاو، گول... تاد.

په یامی ئاسمان و دابه زینراوی به جی به هیج شیوهیه که ته سۆ ته وه ره یه ی له یه که جیا نه کردونه ته وه، نه که ههر ته وه، به لکو لیک ئالان و هاومل بوونیانی چه سپاندوه، وهک ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ...﴾ الحج / ۵.

واته: ته ی خه لکینه ته گهر گوماتان ههیه له زیندوو بوونه وه، تهوا بزنان که تيمه تيوه مان له گل دروست کردوه و دواتر له گوژمه ئاوێک و دواتر له په یه وهسته و هه لواسراویک و دواتر له گل تینراویکی دروستکراو و دروست نه کراو، تا بۆتان روون بکهینه وه.

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَبَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَّرْعٌ وَنَخِيلٌ وَصِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ﴾ الرعد / ۴.

واته: له زه ویدا چه ن پارچه یه کی لیک نزیک و باخاتیک له تری و شینایی و دارخورمای لیک چو لیک نه چوو، هه ن که به یه که ئاو ئاودیری ده کرین.

بوونی بنه ره تیی له ئایه تی به که مدا، به روونی دیاره و به دی ده کریته وهک ده فهرموویت: ﴿خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ واته: تيوه مان له گل به دی هیناوه.

ههروه ها ته وه ره ی تیپه ربوون به کات، به روونی ده ره ده که ویت له گوژانه وه ی بوونی گله وه بۆ ئاو و گوژمه ئاو.

گۆرانی سهره مپرهش له هه مان پرۆسه ی گۆرینی گله وه بۆ ئاو نومایان ده بیته، تا له ویه زنجیره یه کی تر ده ست پی بکات که تیایدا و له ریگه یه وه گوژمه ئاو (نطفة) ه که، بیته بوونی بنه ره تی و ده ست بکات به جو له و تیپه رپوون به کاتدا، تادواتر بیته په یه وه و هه لواسراو (علقه)، دواتریش له ریگه ی زنجیره ی سییه مه وه، بیته به گلیم تراو (مضغه) و... هه ره ها بهره و پی شه وه.

پاش ئه م شیکاره ورده ده گه ی نه ئه و ئاکامه ی که بۆ ئه م سی ئاسته، ئیمه له بهره دم ئه م حاله تانه ی خواره وه داین:

۲- بوونی بنه ره تی (بوون) + تیپه رپوون به کاتدا (کات)، به ده ره له گۆرانی سهره مپره (له باریکه وه بۆ باریکی تر).

بوون به م شیویه ده بیته بوونیکه بی جو له ی بی مه به ست و بی ئامانج، ئه گه ر کاتیش بوونی هه بیته تیایدا، ئه وا واتایه کی تری هه یه که خالیه له جیگۆرکی و هیچ چه شنه گه شه کردنیکی نابیت، چونکه ئه م پرۆسانه هه موویان په یه وه و گۆرانی سهره مپره وه و ئه گه ر گه ردوون به م شیویه بوایه، ئه وا نه ده کرا رۆژی دوا یی و به رپا بوونی فوکردن به وردا بوونیان بیته.

بۆیه له ئایه تی پینجی سوره تی چه جدا به لگه ی هیئایه وه له سه ر زیندوو بوونه وه و به رپا بوونی رۆژی دوا یی، ئه و به لگه هیئانه وه شی له و ریگه یه وه هیئا که له ته وه ره ی گۆرانی سهره مپره وه ده ستی پیکرد و دواتر په یه وه و کرده وه و دایه پال هه ردوو ته وه ره ی: بوونی بنه ره تی و تیپه رپوون به کاتدا (الکینونة و الصبورة).

بۆیه ده بینین که یاسای دژبه یه که ناو خوییه کان له یهك هه بوودا (مه به ستمان له م یاسایه ش، یاسای نکوویی و نکوویی له نکوویییه) تاکه یاسایه که، که ده بیته به لگه له سه ر بوونی رۆژی دوایی. (۱)

چونکه هه ر که س باوه ری به رۆژی دوایی هیئا، ئەوا له و رپگه یه وه و پیشتر باوه ریشی به بوونی خواوه ند هیئاوه .

هه ر لیروه یه نیمه ش پیمان وایه که: باوه ر به خوا و باوه ر به رۆژی دوایی، لانی که می نیسلام پیک ده هیئن. (۲)

ئایه ته کانی قورئان به پروویی ئەوه یان خستوه ته پروکه، هه ر که سیك باوه ری نه بیته به ره هندی گۆرانی سه ره مپه، ئەوا کفری به خواوه ند کردوه، له و ئایه تانه ئەم چهنده ئایه ته یه: ﴿... فَقَالَ لَصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا * وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا * وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا * قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا﴾ الكهف / ۳۴-۳۷.

واته: له کاتی کدا که گفتوگۆی ده کرد له گه لیدا گوتی به هاو رپکه ی: من سهروه ت و سامان وهۆز و پشتیوانم له تۆ زیاتره، ئەو که سته مکار بوو له گه ل خۆشیدا، چوه ناو باخه که یه وه و گوتی: هه رگیز پیشبینیی ئەوه ناکه م ئەمه ی که هه مه، له پر و به ته واوی تیا بچیت و له دهستی بدهم، ههروه ها گومان نابه م که رۆژی دوایی به ریا بیته، وه ته گه ر بیشگه رپنریمه وه بۆلای پهروه ردگارم، له وی باشت له وه ی چاوه رپیی ده که م ده ستم ده که ویت، هاو رپکه شی له میانی گفتوگۆ که ی له گه لیدا پیی گوت: ئایا تۆ کوفر ده که یته به وه ی که تۆی له گل به دیی هیئاوه و پاشان له گوژمه ئاو پیک و دواتر کردیتیه که سیکی ریک و راوه ستاؤ؟

(۱) سهیری کتیبمان الكتاب والقرآن - قراءة معاصرة، لایه ره ۲۳۴ و دواتر بکه.

(۲) سهیری کتیبمان الإسلام والإيمان - قراءة معاصرة، لایه ره ۱۱۳ و دواتر بکه.

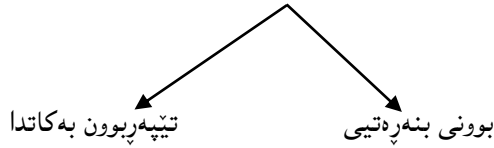
پیاوی یه کهم نکوولی ده کرد له ته وهره ی گۆرانی سه ره مپه له باخه کهیدا، له کاتیکدا که چوه ناو باخه که یه وه و سته می له خۆی کرد و گوتی: پیشینی ناکه م ته مه ی که هه مه له پیر و به ته واوته تی تیا بجیت و له دهستی بدهم، به م کاره شی نکوولی کرد له یاسای: ﴿كُلْ شَيْءٍ هَالِكًا إِلَّا وَجْهَهُ﴾، هه ره ها به م کاره ی نکوولی کرد له به رپا بوونی قیامهت و کوفری پی کرد، کوفر کردن به رۆژی دوا بییش، کوفر کردن به بالادهست و خاوه نی ته و رۆژه ی لی ده که ویتته وه، ریک وک چۆن باوه رپوون به خاوه ندی بالادهس، باوه رپوون به به رپا بوونی قیامهت و رۆژی دوا یی لی ده که ویتته وه.

هه ر لی ره شه وه بوو که هاو ریکه ی به ره خنه و سه ر سو رمانه وه به رپه رچی دایه وه و پیی گوت: ئایا تۆ کوفر ده که یه به وه ی که تۆی له گل به دیی هیناوه و پاشان له گۆژمه ئاو یك و دواتر کردیتیه که سیکی راوه ستا و؟

پیی گوت: ئایا نکوولی له ته وهره ی گۆرانی سه ره مپه ده که ی، له کاتیکدا که بوونی خۆشت له م دۆخ و حاله ته دا له ئاکامی ته و گۆرانه سه ره مپه وه یه؟

ئایا خاوه ند تۆی له گل به دیی نه هیناوه... پاشان گله که گۆرا و بووبه ئاو، پاشان له وپوه بۆ گۆرانیکی دووه م و دواتر بۆ گۆرانی سیهم و چواره م و ده یه م، تا دوا جار بیته که سیکی ریکو پیك و راوه ستا و له سه ر دووقاچ؟

تۆ چۆن نکوولی له ته وهره و پرۆسه یه که ده که یه که خۆت یه کیکیه له ئاکامه کانی ته و پرۆسه یه و به هۆی ته وه وه هاتو یته ته بوون، که چیی ئیستا نکوولی ده که یه له وه ی که هه مان ته و پرۆسه یه ده ستیی بگات به و باخهت، که تۆ واده زانیی و واگومان ده به یه هه تاهه تایه ده مینیتته وه و تیاچوون رووی تیناکات.

وانازام ئەمەى كە ھەمە ھەرگیز تیا بچیت (نكولیی كردن لە تەوەرە و پڕۆسەى گۆرانی سەرەمەرە)

۳- بوونی بنەرەتی (بوون) + گۆرانی سەرەمەرە (گۆران لە بارئیکەوہ بۆ بارئیکی تر)، بەبى تێپەرپوون بە کاتدا (کات).

واتە: گۆزەر کردن لە بوونی بنەرەتیەوہ بۆ گۆرانی سەرەمەرە، بەدەر لە جۆلە و کات، بە واتایەكى تر بەرپا بوونی رۆژى دوايى و قیامت.

ئەگەر سەرنج بەدین دەبینین ئەم حالەتە، واتە: ئەو دوو تەوەرە (بوونی بنەرەتی و گۆرانی سەرەمەرە)، بەبى و بەدەر لە تەوەرەى تێپەرپوون بە کاتدا، لە هیچ شتێکدا بوونی نیە، بێجگە لە تیشك و رووناکییدا.

چونکە رۆشنايى و تیشك لە فۆتۆن و شەپۆل پێک دێت و تەنھا یەك ئاکارى ئەرىنى ھەيە، ئەویش بریتییە لەوہى كە: رۆشن دەکاتەوہ و رۆشن ناکریتەوہ (يَنيرُ ولا يُنار).

بەواتایەكى تر ھيچ فۆتۆنێك نییە كە ئیمە بتوانین رووناکیى و تیشكى بخەینە سەر، چونکە خۆى لە خۆیدا تیشك و رۆشنايیە.

پێویستە بزانی و لە بیرمان بێت كە، فۆتۆن تەنھا، كەینونە و سەیرورەيە، واتە: تەنھا بوونی بنەرەتی و گۆرانی سەرەمەرە، بەبى سەیرورە و کات و تێپەرپوون بە کاتدا.

کهواته فۆتۆن، یان ههیه یان له بنه تهوه بوونی نییه، چونکه کات له جیهانی تیشک و رۆشناییدا یه کسانه به صفر، ههه ته نیکیش به خیرایی روناکیی پروات، تهویش ده بیته روناکیی و به های کات له ئاست ئه و ته نه دا نامینیت ($T=0$).

حاله ت یان دۆخی: بوونی بنه ته تی و گۆرانی سه ره مره، به بی و به ده ره له کات، ته نه ا له تیشکدا ههیه، چونکه تیشک یه کهم توخم و ره گهزه که له گهردووندا و له ساته وه ختی ته قینه وه که دا، پیک هاتوو و له وه وه پرۆسه ی گۆرانی سه ره مره ی گهردوون دهستی پیکردوه له فۆتۆنه کان توخم و ره گهزه و یه که ی یه که می گهردوون که بریتیه له هایدرۆجین پیکهات، پاش پیکهینانی هایدرۆجین، رۆشنایی ده رکهوت، چونکه هایدرۆجین گه شانه وه و دره وشانه وه قه بول ده کات و ده دره وشیتته وه.

پییسته بزاین که رۆشنایی مل نادات به گۆران و گۆران له باریکه وه بۆ باریکی تر قه بول ناکات، به لکو وه گوتمان ئه و: یان هه یان نییه، ههروه ها له بوونیدا ته نه ا یه که ته شک و شکلی ههیه و ناگۆریت، خیرایی جیگیریشی بریتیه له بهره و ئامانج چوونه که ی (الغایه).

هه موو ته نیکیش که به خیرایی رۆشنایی، ریگه بریت و پروات، ئه و تهویش ده بیته رۆشنایی و دریژه به کاروانی بهره و ئامانج رۆیشتن ده دات و ملی ریگه ده گریته بهر.

۴- تیپه ربوون به کاتدا (کات) + گۆرانی سهره مپه (گۆران له باریکوه بۆ باریکی تر و بهره و تامانج چوون - الغائیه)، به بی بوونی بنه ره تی.

لهم دؤخ و حالته دا، یاسای مملانی تی دژ به یه که کان له یه ک شتدا، دهرده که ویت، ئه ویش بریتییه له وهی: ئه و شته له یه که حالته دا خۆیه تی و له هه مان کات و حالته دا، غه یری خۆیشیه تی، ئه ویش بریتییه له یاسای نکو لیبی و نکو لیبی له نکو لیبی، که له پشتی تامانج گه راییه وه حه شار دراوه. واته: ته قینه وه گه ردوونیه که پیش خۆی، هه رچی هه بوو و نه بوو، هه مووی سڤه وه و نکو لیبی له بوونی هه ر شتیک له پیش خۆیه وه کرد.

به ریا بوونی رۆژی دوا یی و فوو کردن به صوریشدا نه فیی و نکو لیبی کردن و سڤینه وه یه که بۆ نه فییه یه که مه که، که خۆی له خۆیدا بریتییه له تامانج گه رای (الغائیه).

لیره دا و به کۆتایی هاتنی ته وه ره ی گۆرانی سهره مپه و گه یشتنی به تامانجی کۆتایی خۆی، کار کردی ئه م یاسای دژ به ر و دژ به یه کانه پوچهل ده بیته وه، به لام لهم گه ردوونه دا و تا پیش به ریا بوونی قیامه ت، به رده وام یاسای نکو لیبی و نکو لیبی له نکو لیبی (النفی و نفی النفی) ئه و یاسا بنه ره تییه که تامانج گه رای و غائییه تی تیا شارا وه ته وه، ئه و تامانج گه راییه ی که له یه که م ساته وه ختی ته قینه وه یه که مه که وه بوونی هه یه، تا ته قینه وه ی گه ردوونیه دو وه م.

گۆرانی سهره مپه

یاسای نکو لیبی و نکو لیبی له نکو لیبی

مملانی تی دژ به یه که کان له یه ک شتدا

A بریتییه له A و له هه مان کاتدا بریتییه له غه یری A

(مُضَغَةٌ مُخْلَقَةٌ وَغَيْرِ مُخْلَقَةٍ - گلمینراویکی دروسکراو و دروس نه کراو)

تیپه ربوون به کاتدا

ھەرکەس ئەم ياسايە پىشت گوی بخات، دەکەوئیتە قولایی چەق بەستەنەو و جولەى نامینیت، واتە: دەکەوئیتە شیرک و کوفرەو، چونکە دان نانیت بە بوون و بەرپابوونى رۆژى دوايى و زیندوو بوونەو دەدا.

ھەر لیرەشەو بوو کە بیری مارکسیی چەمکی کۆمەلگەى کۆمۆنیستیى وەك جینگرەو ەيەك بۆ چەمکی رۆژى دوايى و زیندوو بوونەو خستەروو، بەلام نەیدەزانى ئەو کۆمەلگەيەى کە چاوەرپیی دەکەن، ئەگەر پروسەى سڤینەو و نکوولیی کردنى بوونى ماددىی، پېشى نەکەوئیت، ناگونجیت بېتە بوون، واتە: ئەو نکوولیی لى کردنەى کە لە ساتەوختى تەقینەو گەردوونییە يەکەمەکەو لە ماددەدا بوونى ھەيە، بۆ ئەوئەى ئەم تيا بچیت و بوونیکى ماددىی تر بەچەند ياسايەكى ماددىی تازەو جینگەى بوونە پېشووەکە بگريتەو و مرۆفیش لەو بوونە تازەيەدا زیندوو بکريتەو، ئەم نەفیی و نکوولیی کردنەش بۆ ئەم نەفیی و نکوولیی کردنە، بۆيە ناگونجیت: چونکە چۆن دەبیت کۆمەلگەيەكى مرۆفیی کە خۆى لە خۆيدا ئامانج بېت، بەيتریتە کايەو، لە کاتيکدا دیاردەى مردن بەردەوام بېت و بوونى ھەيیت؟

پېشتەر باسما کرد کە رۆشنایى تاکە بوونیکە خۆى لە خۆيدا ئامانجگەرايە، لەم بارەيەو ە نايەتیشمان ھەيە کە دەفەر مووئیت: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ النور/۳۵.

ئیتەر چۆن وینای کۆمەلگەيەكى مرۆفیی بکەين کە توانای ئەوئەى تیدا بېت خۆى لە خۆيدا بېتە کۆمەلگەيەكى ئامانجیى و لەگەل ئەوئەشدا دان نەنیت بە بابەت و تەوئەى گۆرانی سەرەمپەدا، لە کاتيکدا کەخۆى ھېشتا و بەردەوام، ملکەچى ياساکانى سەيروئە و تېپەرپوون بەکات و تياچوون و مردن بېت؟^(۱)

(۱) ھەرەھا خستەنە پروەکەى کۆتايىسى ميژووى فۆکۆياما کە کۆتايى بە تېپەرپوونى کات ھيئا و ميژووى وەستاند و پيى و ابوو سەرکەوتنى سيستەمى رۆژناوایى کۆتايى ميژووه.

پىشتەر مەرۆقايەتئىي وئىناي كۆمەلگەيەكى رۇشنايىى كىردوۋە كە تاكەكانى ئەو كۆمەلگەيە گىيانەۋەرى نورانىي و رۇشنەۋەبوۋى ئامانجگەرا بوون (فرىشتە).

دواتر ماركسىيەت ھات تاۋەكو وئىنەي كۆمەلگەيەكى دونىايى ئامانجگەراي فرىشتەيى ئەوتۆمان بۆ بكىشىت كە نە بگرەۋبەردە و نە دژبەيەكىي تىدايىت، بىئاگا لەۋەي كە ئەم گەردوۋنە خۆي لەسەر دژبەيەكىي و بگرەۋبەردە راۋەستاۋە، ھەرۋەھا بىئاگابوون لەۋەي كەكارى فيكر و بىر، برىتيە لە لادانى دژبەيەكىي لە ھەبوۋەكاندا.

ھەر ئەۋەبوۋ وای كىرد كە كۆمەلگەي سوشىالىستىي بەو شىۋەي كە ماركس و ھاۋرپىكانى وئىنەيان كىشابوۋ، كۆمەلگەيەكى خەيالىيى و خەيالپلاۋيىيى رۋوتى ئەوتۆ بوۋ كە لەھىچ جىگەيەك و بەھىچ شىۋەيەك نەدەگونجا پىك بەئىنرئىت.

ئامانجى مېژۋى مەرۆقايەتئىي بەلای ماركسىزمەۋە برىتئىيە: لەو گۆران و صەيروۋە مەرۆقايەتئىيەكى كە گوايىا دەبئىتە كۆتايى مېژۋو و خۆي لە كۆمەلگەي شىۋەيىي و سوشىالىستىدا دەبىنئىتەۋە.

بىرى سوشىالىستىي لە برى ئەۋەي نكوۋئىي لە مېژۋى مەرۆقايەتئىي بكات، ھات نكوۋئىي لە مەرۆقايەتئىي خۆي كىرد، لە كاتىكدا كە مەرۆق بوۋنىكى ئاشكرا و كىردارىي ھەيە، ھەرۋەھا لەبرى ئەۋەي نكوۋئىي لە مېژۋو بكات، ھات نكوۋئىي لە ئازادىي كىرد، تا لە ئاكامدا ئازادىي مەرۆقايەتئىي بە شىۋەيەك توۋشى قەيران بوۋ، كە ھاۋشىۋەي نەبوۋە لە مېژۋودا.

بەلام پەيامى ئاسمان لەگەل خۇيدا ساز و ھاۋئاھەنگ بوۋ، ھەرۋەھا لەگەل بوۋنى ماددىي و ھەبوۋەكاندا راسگۆبوۋ، چوۋنكە نىگايەكە لە بەدئىھىنەرى گەردوۋن و جەدەل و بگرە و بەردە و ئامانج گەرايىيەۋە، ئەو پەيامە تاكە رىئومايىيە كە نە لە ناو خۆي خۇيەۋە و نە لە دەرەۋەي خۇشەۋە ھەلئى لى ناۋەشىتەۋە.

ژیانی مرۆڤ و نازادیی و خوڤگوزهرانیی له ژياندا، ئامانجیکی دونیاییه، بهههشتیش ئامانجیکی دواپۆژه، خهیر و شهڕیش بهشیوهیهك په یوهسن كه جیا کردنه وهیان تهسته مه، ههچكامیان نكوولیی لهوی تریان ناکات، بهلكو ملاملانیی لهگه لدا دهکات، ئەمهش په یوهسته بهدیاردەى مردنهوه، واته: بوونی بگره و بهرده و جهدهلی مرۆڤ و بوونی گهردوون، په یوهستن بهبوونی دیاردیه كه وه كه ناوی مردنه، له م باره یه وه ئەم ئایه ته ده خوینینه وه: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَبَلُّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ الانبیاء / ۳۵.

واته: هه موو نه فس و زینده وه وه ریك مردن ده چیژیت و به هوئی خراپه و چاكه (الشَّرِّ وَالْخَيْرِ) وه رووبه رووی سه ختییه كانی ژیا تان ده كه ینه وه و گه رانه وه شان بۆلای ئیمه یه.

لیره وه تیده گه یسن لهو ئامانجی كه په یامی ئاسمان بۆمان وینا ده کات له باره ی چاره نووسی بوونی گهردوونیه وه و پیمان ده لیت: ئامانج و پرووگه كه، به رهو دواپۆژ و زیندوو بونه وه و ژیا نیکی تری جیاوازه، ههروه ها ئامانجی دونیایی و نزیکى مرۆڤیش بریتیه له ژیان و نازادیی، ئامانجی دوو ریشی بریتیه له بهههشت.

ئه گه كه سیكیش پیمان بلیت: یاسای نكوولیی و نكوولیی (النفي ونفي النفي) ناگونجیت و ریك نایه ته وه له گه ل لۆژیک و ژیرییدا، کاتیک لۆژیک ده لیت: (A بریتیه له A و، B یش بریتیه له B)، بۆیه ناگونجیت وه كه ئهو یاسایه ده لیت: له یهك کاتدا A بریتیه بیته له A و له هه مان کاتدا بریتیش بیته له B.

تۆكه ده لیت: A ی A یه و له هه مان کاتدا غهیری A یشه، ئەمه چۆنه؟

ده لاین: ئیمه کاتیک ئەم سی ئەگه ره مان راقه کرد:

أ - بوونی بنه رتیی (بوون) + تیپه ربوون به کاتدا (کات)، به بی گۆرانی سه ره مپه (له باریکه وه بۆ باریکی تر).

ب - بوونی بنه پره تیی (بوون) + گۆرانی سهره مره (گۆران له باریکوه بۆ باریکی تر)، به بی تیپه ربوون به کاتدا (کات).

ج - تیپه ربوون به کاتدا (کات) + گۆرانی سهره مره (گۆران له باریکوه بۆ باریکی تر و بهره و ئامانج چوون - الغایة)، به بی بوونی بنه پره تیی.

ئه و کات گوتمان: ئەم سی تەوهره یه: (الکینوننة، السیرورة، الصیرورة)، پیوویسته هه میسه پیکه و بن و ناگوخیت لیک دا برپین، وهك ئەگه ریکیش گوتمان: له وانه یه یه کیك رای جیاوازی هه بیته له باره ی ئەم پیکه وه بوونه یان.

بۆ وه لامی ئەو ئەگه رهش گوتمان: له و حاله ته دا ده بیته یه کیك له و سی ئەگه ره قه بوول بکهین، چونکه ئەو سی ئەگه ره چواره میان نیه و ئەگه ری تر قه بوول ناکهن، له شوینی خۆیدا هه و ئماندا رافه ی ئەوه بکهین که، ئەسته مه بتوانین هیچکام له و سی ئەگه ره وه ربگرین و پشتیان پی ببه ستین.

بۆ نمونه: کاتیک ئەگه ری سییه همان وه رگرت که پیی وایه: هه بوویهك ده توانیت به هه ردوو تەوهره ی: تیپه ربوون به کات و گۆرانی سهره مره، (به بی بوونی بنه پره تیی) پیک بیت و بیته بوون.

ئەم ئەگه ره مان له روانگه ی زهینی و تیوریه وه وه رگرت، هه ره و کاتیش گوتمان: بوونیکي له م چه شنه ئەسته مه و ناتوانیت بیته بوون.

هه ستاین تەوهره ی بوونی بنه پره تیمان که نار خست بۆ ئەوه ی پرونی بکهینه وه که له یاسای جه ده ل و بگره وه برده دا، یاسای نکوولی و نکوولی له نکوولی، بنه پره ته و کاریگه ری بنه پره تیی هه یه، یاسایهك که سهره مره بهره و سهره وه هه لده کشیت، ئەمه ش دژایه تیی نییه له گه ل ژیری و بنه مای ناسنامه و چیه تی (الهویة و الماهیه)، به و پییه ی که لۆژیک بریتییه له

ياساكانى ژىرىيى و ئاۋەزى مرۆڧ، چوونكە لە چىيەتتى شتەكان و دياردە و پەيوەندىي رەگەز و توخمەكان لە گەل يە كدا دەكۆلئىتەوہ.

لۆژىك لە ياساكانى ھۆگەرايى (السببىة) و پەيوەندىي سەرەتا و دەسپىكەكان بە ئاكامەكانەوہ و پەيوەندى ئاكامەكان بە دەسپىكەكانەوہ دەكۆلئىتەوہ.

ليرەدايە كە دەكرىت ئاكامە لۆژىكىەكان راست بن يان ناراست، پيۋەرى دەرختنى راستىي و ناراستىيان و دۆزىنەوہشيان، برىتتەيە لە: چىيەتتى گەردوون و بوون و واقع.

وہك گوتمان: مادام لۆژىك و ژىرىيى لە چىيەتتى شتەكان و دياردەكان دەكۆلئىتەوہ، بەو ھۆيەوہ تەوہرى بوونىي بنەرەتتىي و (كىنونە)، تەوہرىەكى بناغەيىيە و رۆلئىكى كاريگەرى ھەيە، بە چەشنىك كە لۆژىك بەبى ئەو كار ناكات، راستر وايە بلئىن: لۆژىك و ژىرىيى بەبى ئامادەبوونى ھەرسى تەوہرەكە پىكەوہ، ناتوانىت كار بكات.

بۆ ئەوہى لۆژىك و ژىرىيى بەپيى ياساكانى خۆى كار بكات، پيۋىستە بوونەوہر و ھەبوويەك بوونى ھەيىت و لەسەر دارپشتەيەكى ديارىي كراو و لە جىگە و خالىكى ديارىكرادا و لەناو تەوہرى گۆرانى سەرەمردا و لەسەر ياساى تىپەرپوون بەكاتدا كارىكات و ھەل سوريىت.

ليرەوہ دەتوانىن قسەكەمان كورت و پوخت بكەينەوہ و بلئىن: ياساكانى لۆژىك و ژىرىيى، ناتوانن و بۆيان نىيە جىگەى ياساكانى جەدەل و بگرەوبەردە بگرەوہ، چوونكە ياساكانى لۆژىك بەرھەمى عەقل و ئاۋەز و فامى مرۆڧن، بەلام ياساكانى جەدەل و بگرە و بەردە، ياساى بوونى بابەتتىي و گەردوونىن.

ياساكانى ئاۋەز و ژىرىيش لەسەر بنەماكانى شوناس و چىيەتتى و رەد كردنەوہى دژبەيەكىي، دارپژراون و بەو ئاكامە دەگەن كە A برىتتەيە لە A و B ىش برىتتەيە لە B، چوونكە خالىكى

دىيارى كراو وەردەگرن لەسەر خاڭىكى تر لە تەوەرەدى تىپەربوون بەكاتدا لە خاڭىكى تر لە تەوەرەدى گۆرانى سەرەمپە.

ھەموو ئەمەش ھىچ دژايەتییەكى نىيە لەگەل ياساكانى جەدەل و بگرەوبەردەدا كە كىلگە و مەوداى كارىان لە چوار چۆوى بواری بەلگە ھىنانەو لەسەر ئامانجگەرايى و گەشە و گۆران لە بارىكەو بە بارىكى تردايە، لەكاتىكدا كە مەوداى لۆژىكىش لە چوارچۆوى شىكارى دياردە و پەگەز و توخمە جىواوزەكاندايە و پشت بە ياساكانى شوناس و چىيەتى و پەد كەردنەوى دژبەيەكى دەبەستىت.

دوچار پىويستە ئەو راستىيە روون بگەينەو و بلىين: ھەركەس پىي و ابىت دژبەيەكى ھەيە لە نىوان ھەريەك لە: ياساكانى جەدەل و ياساكانى لۆژىكدا، پىويستە بزائىت لە ھەلەيەكى بنەرەتيدايە، چوونكە جەدەل و بگرە و بەردە ياسايەكە، بەلام لۆژىك برىتییە لە چەن بنەمايەك كە بەرھەم و ئاكامى عەقل و ژىيرىن و پارىزراون لە ھەلە، يەكەمى ئەو بنەمايانەش برىتییە لەياساى پەدكەردنەوى دژبەيەكى.

ئەگەر كەسىكىش بلىت: ياساى جووتىيەتى (الزوجة - كارىگەريى و كاردانەو و كارىگەربوونى دوولايەنە) و ياساى دژبەيەكەكان كوا؟ دەلىين: ئەو لە بۆشاييدايە.

كاتىك لەسەر ھەرسى تەوەرەكانى: (بوونى بنەرەتىيى، تىپەربوون بەكاتدا، گۆرانى سەرەمپە) دياردەيەك وەردەگرين، لەو كاتەدا ياساكانى دژبەيەكەكان لەو دياردەيەدا دەردەكەون، ياساكانى ھاوچوتەكانىش لە پەيوەندىيەكانى نىوان ھەبووكاندا دەردەكەون.

واتە: ياساي نكوولئى و نكوولئى لہ نكوولئى لہ بوون خۇيدا بوونى ھەيە، بەلام ياساكانى ھاوجووتەكان و دژبەيەكەكان، لە شتە جياواز و ھەمەچەشنەكان و دياردە جياوازهكاندا دەردەكەون.

ئەگەر كەسئىكەش بلىت: ئەگەر ياساي نكوولئى و نكوولئى لہ نكوولئى بواری گۆرانكارىي و ئامانجگەرايىيە و ئەگەر گەردوونىش بەپيى قسەي تۆ لە فۆتۆنەكانەو دەستى پيكرديت و دواتر لە رەگەزى ئەو ھايدروۆجىنەو كە بەھۆي گۆرانى بەردەوام و سەرەمپرەو گۆرايىت بۆ چەند رەگەزى تر، لەو حالەتەدا بوونى ھايدروۆجىن لەگەردوونى ئىستادا چۆن لىك دەدەيتەو؟ بۆچى ئەويش لە پرۆسەي گۆرانەكەدا نەگۆراو وەك خۆي مايەو؟

واتە: بۆ ھەموو ھايدروۆجىنەكە نەگۆرا و نەبوو بە رەگەزىنكى ترو، ئەم بېرەي كە ئىستا لە گەردوندا ھەيە چۆن مايەو؟

ئەگەر بۆچوونەكەي تۆ راستە، ئايا راستر وانەبوو كە ھەمووبوون ئىستا ئۆرانىوم بوايە؟

منىش لە وەلامى ئەو پرسیارانەدا دەلئىم: گۆران و صەيرورە، دوو چەشن و بەشى ھەيە: گۆرانى كەلەكەبوو، لەگەل گۆرانى كەشەكردوو.

لەم دوو چەشن و بەشەو پلەبەندىي و پاشان ھەمەچەشنىي پلەكراو، لە چوارچىوہى يەك چەشندا ھاتە كايەو، چوونكە ئەگەر ئەم پلەبەندىيە نەبوايە، ئەوا گەردوون دەبوو گەردوونىكى يەك رەھەندىي تاك گەراي نەجولائو، لەو حالەتەدا گۆران خۆي ديار نەدەماو بوونى نەدەبوو، چوونكە تەوہرەي گۆرانى سەرەمپرە برىتییە لە تەوہرەي پلەبەندى.

بابەتەكە بەپيى ئەوہى لەلای من پروون بوەتەو، خەرىكە بلىم: لە رەنگەكان دەچىت، وەك چۆن رەنگى سوور، دەيان پلەي ھەيە و رەنگى زەردىش و شىنىش، دەيان پلەيان ھەيە، ھەرەھا رەنگ و روخسارى مرۆقەكانىش.

ئه گهر بهاتبایه و هه موو قۆناغه کانی تیپه پربوون به کات و گۆرانی سه ره مپه، به ههردوو چهشن و به شه که یانه وه (که له که بوو و گه شه سه ندوو)، له گیانه وه ره زیندوو هکاندا نه مایه، ئه وکات مرۆف ده بووبه تاکه بوونه وه ری زیندوو له سه ر گۆی زه ویدا و هه رسی ته وه ره ی بوونی بنه ره تیسی و تیپه پربوون به کاتدا و گۆرانی سه ره مپه، تیایدا یه کیان ده گرت و ده بوویه خودا.

له م روونکردنه وه یه دا که خستمانه روو، وه لآمی تیدایه بۆ ئه و پرسیارکاره ی چ به راستی بیته یاخۆ له بهر خۆیه وه و بیهوده پرسیته: بۆچی هه موو دروسکاره کان به یه ک پله و ریژه گه شه یان نه کرد؟

بۆ زیاتر روونکردنه وه ده لئین: گۆرانی سه ره مپه په یژه و پله یه کی که له که بووه، نه ک ته نها یه ک ئاستی جولآو، به لکو چه ند رووکار و ئاستیکی هه یه.

ئه گهر وابوایه، گۆرانی سه ره مپه نکوولیسی له خۆی ده کرد و ههروه ها نکوولیسی له ئامانجگه رایسی له هه موو بووندا ده کرد، دواتر خواوه ندیش نکوولیسی له خۆی و نه فی بوونیسی خۆی ده کرد.

ئه م باب ته شه له ریگه ی سی ته وه ره که ی (بوونی بنه ره تیسی، تیپه پربوون به کاتدا، گۆرانی سه ره مپه) وه، په لکی شمان ده کات بۆ تیگه یشتن له چه مکی خودا (اله).

الله: بوونی بنه ره تیسی، تیپه پربوون به کاتدا، گۆرانی سه ره مپه.

ئه گهر توانیمان چه مکه کانی (بوونی بنه ره تیسی، تیپه پربوون به کاتدا، گۆرانی سه ره مپه) جیبه جی بکه ین به سه ر بووندا، ئایا ده توانین به هه مان شیوه جیبه جی بکه ین به سه ر به دیه ی نه ری بوونیشدا؟

پیوسته له بیرمان بیت که یه کیك له (ناوه جوانه کانی) ئه، که خۆی پیناساندوه، بریتیه له (الموجود - هه بو)، هه رچه نده ئه و گه وره تره له هه ر چه شنه وه سف و سه نایه ک.

الله چیه؟

چۆنی لی تیبگهین؟

چۆن باوهر بهینین که ئه و پهروهردگار و په رستراوه؟

لیکۆلینه وه له الله لیکۆلینه وه یه کی تایبه ته به بوون و هه بوویکی ژیر و عاقله وه، ئه وه ش پیگه یه کی به رزتره له پله به ندیی زانینه کانی په یوه ست به بوونی نافامیده و نا عاقله وه.

بۆ نمونه: ههنگ وه هه بوو و به دیهینراویکی نافامیده، ئه زانیت چۆن ههنگوین دروست ده کات، به لام نازانیت که ئه زانیت چۆن ههنگوین دروست ده کات، گه ر بهاتباو ئه م راستیه ی زانیبا، گۆرانکاری ده کرد له دروستکردن و به ره مهینانی ههنگوینه که یدا و گه شه ی پیده دا.

بۆیه ده پرسین ئه و هه بووه کییه که: ئه زانیت هه مووشتیک ئه زانیت و هه موو گۆران و گه شه یه کی شته کانیش له دهستی ئه و دایه و به دهستی ئه وه و توانستی به سه ریدا ده شکیت و دهشتوانیت دهستی تیه وهر دات؟

ئه ویش ته نها (الله - خوا وه ند)ه.

به لام (الله) کییه و چیه؟

الله - پهروهردگار - په رستراو

كاتىك لىكۆلىنەو دەكەين لە الله و خۆشمان ھەبووئە كى زىندوو و ژىرىن، نابىت وا بىر بىكەينەو كە ھەر دەبىت لە رىگەى تەوەرەكانى: بوونى بىنەرەتتى، تىپەرپوون بەكاتدا، گۆرانى سەرەمپە، لە الله تىبگەين، چ لە خۆمان و چ لە گەردوونىشدا.

بەوپىيەى كە ئىمە توانا و لىھاتنە كانمان لەلايەكەو بەھوكمى ئەو سى تەوەرەيە سنوردارە و لەلايەكەشەو بەپىي ئەو ئاستە مەعريفەى كە پىي گەشتووين، ناچارىن لەدوو بوارى مەعريفىدا لىكۆلىنەو و بەدواداچوون بىكەين:

۱- الله خۆى لە خۆيدا، لەم بواردەدا وەك بوون و ھەبووئەكى سەرەخۆ، خۆى لە خۆيدا الله يەو ھەيە.

۲- الله سەبارەت بە ئىمە (وەك بوونەوئەرىكى زىندووئى ژىر و فامىدە)، لەم بواردەدا ئەو وەك ھەبووئەك كە لە رىگە و بەھۆى بوونەوئەرىكە چەكانەو بۆ تەوەرەكانى (بوونى بىنەرەتتى، تىپەرپوون بەكاتدا، گۆرانى سەرەمپە)، ھەست بەبوونى دەكرىت و دەرك دەكرىت، ئەو پەرەدگار و پەرەوئىن و پەرسراو.

سەبارەت بە بوارى يەكەم واتە: الله خۆى لەخۆيدا، لەم حالەتەدا تەنھا بوونىكى بىنەرەتتى و رەھايە، واتە: بوونىكى رەھاي ئەوتۆيە كە خۆى بۆ خۆى ھەيەو بوونى لە ھىچى ترەو وەر نەگرتوو و لەژىر كارىگەرىي ھىچكام لە سى تەوەرەكانىشدا نىيە، ھەربووە و ھەيە و ھەر دەشبىت، ھەموو ناوہپروژەكانىشى لە بوونى خواوندانەى خۆيدا، يەكىكن و ھىچ جىكارىي و بەرتەرىيەك بوونى نىيە لە نىوانياندا، بۆ نمونە: ئىمە ھەرگىز نابىت وا بىر بىكەينەو و بلىين: كە الله ئاگاي لە خۆيەتى و لە خۆى تىدەگات و ھەست بەخۆى دەكات، چوونكە ئەگەر وا بىر بىكەينەو، ئەوكات ئەو دەگەيەنەت كە ئاگايى ئەو، بەرز ترە لە خۆى و زالە بەسەرىدا، ھەرەھا گەروا بىر بىكەينەو، سەردەكىشىت بۆ ئەوئەى كە گوايا ئاگايى (وئەي)، ئەو شتىكە

و بوونی خویشی شتیکی تره، شهوکات خوی بوونیکی بنه پرتییه و ناگایشی ده چیتته خانهی ههردو ته و هدی بوونی بنه پرتیسی و تیپه ربوون به کاته وه (لأصَبَحَتْ ذَاتُهُ كَيِّنُونَ، ووعیه کینونه و سیرورة)، شهوکات ده بیته کهرت بوونی بیت به سهردا (که هه رگیز شتی وا پروو نادات).

شه گهر بیشلین الله عه قل و ژیرییه کی په تییه (ناگاییه کی پرووت)، شهوکات ده که وینه هه مان شاسته نگو وه و الله مان لی ده بیته نه بوویه که له خویدا، شه تیگه شتنه ش (ناگاییه کی پرووت)، له هیچ جیکه یه کدا جی نابیته وه و له هیچ مه نزمه یه کدا پیگه ی نییه.

شه مهش ریک شه دۆخه بوو که موخته زیله تیسی که وتن و پییان وابوو و ده یان گوت: الله ژیرییه کی په تیسی و پرووته و له نا کامدا خوی له خوی تیناگات، بهم کاره شیان دابه شیان کرد به سهر خوی و ناگاییه که یدا (وعی) و (ذات).

به هوی شه دیدگا و تیروانینه شیانه وه بوونه دوو دهسته وه:

دهسته ی یه کهم: نکوولی له ناگایسی کرد و دانی به بوونی خویدا نا (نفسی الوعی و أبقی الذات).

دهسته ی دووه: نکوولی له خوی کرد و دانی به بوونی ناگاییدا نا (نفسی الذات و أبقی الوعی) و به هوی نکوولی کردن له زاتی خوییه وه، نکوولییان له سیفات و نا کاره کانیشی کرد.

ههردو لاش لهم ثایه تانه وه ثیلها میان و هه رده گرت و له و یوه هه نگاویان هه لده گرت که ده فه رموویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری / ۱۱.

ههروه ها ثایه تی: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ المؤمن / ۹۱.

واته: هیچ شتیک وهك هاوشیوهی تهو نییه، تهو بیسه و بینایه.

واته: الله مندالی بۆ خۆی بریار نه داوه و هیچ په رستراویکیشی له گه ل نییه، گهر هاوتا و په سراوی تری له گه ل بوایه، تهوا ههریهك لهو هاوتا و په سراوانه، دهستیان دهگرت بهسه ر تهو به دیهینراوانه دا که دروستیان دهکردن و لهویوه مملانی و سهر و خوار له نیوانیاندا سه ری هه لده دا، پاکیی و بیگهردی بۆخواهه ند له وهی که باسی ده که ن.

وایان داناوه گهر که سیك بیهویت له خواوه ند تیبگات و ههست به بوونی بکات، پیویسته سه ره تا وینای بکات، وینا کردنیش سه باره ت به الله تهسته مه، چونکه سه رده کیشیت بۆ چواندن و په یکه رکاری بۆی، بۆ ریگه گرتن له وهش، گه شتنه ته وهی که نکوولی له سیفات و تاکاره کانی بکه ن، چونکه پییان وابوو تهو بواره ده رگایه که بۆ وینا کردن و چواندن و په یکه ر گرای، ههر لیهره شه وه بوو که میژوو، ناسناوی (أهل التنزیه) ی بری به سه ریاندا، واته خه لکیك که باوه ریان به بیگهردی و پاکیی بۆ خواوه ند هه یه، ته نانه ت لهو تاکار و سیفه تانه ش که دراونه ته پالی، وهك تاماژده یهك بۆ نایه تی: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾.

له به رانه ریشه وه که سانیک و اتیده گهن یان و اتیگه شتوو له دابه زینراوی به جی، که رووکاره که ی چۆنه ههر به و شیوه یه باوه ریان پی هیناوه، واته: عه رش بریتیه له باره گا و که ژاوه، ئیستیوا بریتیه له دهس به سه راگرتن، (ید) دهسته و (عین) ههر چاوه، لهویوه باوه ریان وایه که: خواوه ند ته بیسنیت و ته شبینریت، ته بسیت و تورپه ش ده بیت، خو ش ویستن و رق لی بونه وهشی هه یه، بۆ هه موو ته م دیدگا و باوه ره شیان، پشتیان به م نایه ته ده به ست: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ غافر/ ۵۶.

واته: په نا بگره به خواوه ند، تهو بیسه و بینایه.

ههروه ها نایه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح/ ۱۰.

واته: ئەوانەى پەیمانێ پێ دەدەن، پەیمان بە خواوەند دەدەن و دەستى خواوەندیش لەسەر دەستیانه وەیه.

کەس و دەستەى واش هەبوون پێگەیان بە چواندنى خواوەند داوه و ئەو کارەشيان بە تەجسیم و پەیکەرکارى دانەناوه، بەلگەشيان بۆ ئەم بۆچوونەیان ئەوەبووه کە خواوەند مەرۆقى بە شتگەلیک وەسف کردووه، کە خویشى هەر بەو شتانه وەسف کردووه، وەك لەم ئایەتەدا هاتووه: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (الانسان/۲).

واته: ئێمە مەرۆفمان بەدى هیناوه لە گۆژمه ناویکی لیخن و لیل و ههراز و نشیوی زۆری لە رێگەدايه، دواتر کردمانه بیسهر و بینەر.

ئەوهشيان دەکرده بەلگه کە مەرۆف بەو پێیهى کە دروسکراوه، ناتوانیت لە شتیک تیبگات و بیناسیت بە بۆ ئەوهى دەرکی بکات.

ههروهها پێیان وابوو مەرۆف ناتوانیت دەرکی شتیک بکات، تا لە زهینیدا وینای نهکات، ناتوانیت شتیکیش وینا بکات کە هیچ ئاکار و نیشانهیهکی نهبیت، دواجار باوهریان وابوو کە خواوەند لە چەن پارچەیهک پێک هاتووه، بەمەش نکوولییان دهکرد له تاک و تهنهایی و یهکتایی خواوەند.

لە راستیشدا کاتیک ئێمه دهلین: خواوەند تهنها بوونیکی بنهپهتییه (کینونه فقط)، لێره وهیه پیمان وایه کە: تێپهپوون بهکاتدا و گۆرانی سهره مپه، له وهوه دهردهچیت، نهک به شتیک بیت لهو، ئەم تێگهشتن و لیکدانە وهیه شمان، بپروکەى (حلول) و یه کپارچهی بوون به رپه رچ ده داتهوه و رهدى ده کاتهوه.

کاتیک تێپهپوون بهکات و گۆرانی سهره مپه، به بۆ بوونیکی بنهپهتی نایه نه بوون و ناتوان بن، ئەوکات ئێمەش له بارهى خواوەندهوه لەم گهردوونهدا تیناگهین و ناتوانین تیبگهین.

دابه زینراوی به جی له چه ندین جیگه دا تم خاله ی روشن کرده ته وه وهك ده فهرموویت:

﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ - ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ - ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

واته: خواوند بیسه ر و بینابو - خواوند شه وه بیسه ر و بینایه .

خواوند لی خوشبووی به به زهی بو - خواونده که لی خوشبووی به به زه ییه .

بهم پییه دهر ده که ویّت که خواوند بوونیکی بنه رته ییه، ههروه ها شه خوی له خویدا و به دهر له ههردوو ته وه رهی: تیپه رپوون به کات و گۆرانی سه ره مره وه، به دهر له کاریگه رییه کانی کات و جولّه ی به ره و نامانج چون، شه بیسه ر و بینه ر و لی خوشبووی به به زه ییه .

به لای خواوند خوییه وه، بوونی بنه رته یی ته نها خوییه تی، به لام بوونی بنه رته یی شه و سه بارت به ئیمه و به لای ئیمه وه، بریتیه له ناوه جوانه کانی .

بۆیه له سه رانسه ری دابه زینراوی به جیدا نابینین ناوی (الله) به ته نها و به بی یه کیک له ئاکاره کانی هاتییّت، له م ئاکارانهدا خوییه تی و په روه ردگاریه تی شه و نومیان ده بیّت و دهره وشیتته وه .

خواوند خوی له خویدا الله و خوییه، واته: گوتهی شکومه ندی (لفظُ الجلالة)، به لام سه بارت به ئیمه که هه بوویه کی زیندروی ژیر و دارای عه قلین، شه لی خوشبووی به به زه یی و رۆزی به خش و په روه ردگار و په رسراوه.^(۱)

خواوند خوی له خویدا، چاو ناتوانیّت بیبینیّت و دهرکی بکات، چونکه چاوه کان له خانه ی گۆرانی سه ره مره دان، له کاتیگدا که خواوند خوی له خویدا هیچ شتیگ وهك هاوشیوه ی نیه،

(۱) سهیری موسوعة الاسماء الحسنی بهرگی ۲ لاپه ره ۱۵ بکه، دکتور أحمد الشرباصی.

چونکه ټه و خوی له خویدا تهنها بوونیکي بنه رتیه، له کاتیکدا هرچی هه بو و هرچی شت ههیه، به دهر له ټه و، هه موویان، بوونی بنه رتیه و تیپه ربون به کات و گۆرانی سهره مپهن.

ههروه ها ټه و خوی له خویدا ههیه، نهک به هوی هیچی تره وه، به لام هرچی هه بووی تر ههیه، به هوی غهیری خویانه وه هه و پهیدا بوون و پهیدا دهن و سهرتا و کۆتاییان ههیه و ملکه چی کات و گۆرانن له باریکه وه بۆ باریکي تر.

لیژدا که سیك دهرسیت: پیش ټه م بوونه گهردوونیهی نیستا چی هه بوو؟

نه بوون (عَدَم) هه بوو، یان خواوه ند؟

له وه لامدا ده لیم: ههردوویان پیکه وه.

دیسان دهرسیته وه و ده لیت: ئایا ټه وه دان نان نییه به دوانه ییدا؟

منیش له وه لامدا ده لیم: له پرووی زمانه وانیه وه راسته دوانه ییه، به لام له پرووی بوونگه رای و وجودیه وه (بوونی بنه رتیه به تهنها) هه ریه کیکه.

پیوسته نیمه له ریگه ی هه ست و ههسته وه ره کافانه وه پیناسه ی (عَدَم) نه بوون، بکهین، نهک له نه بوون خویدا، چونکه نه بوون، نه خوی ههیه و نه بوونی بنه رتیه ههیه.

ټه گه ر بوونی بنه رتیه خوی له خویدا بریتیه بیت له خواوه ند، ټه و نه بوون، زانستی خواوه نده به بوونه وه ره کان، پیش به دیهینان.

هه موو به دیهینراوه کان به دیارده و یاسا و په یوه ندیه کانیه وه له زانستی خواوه نندا، ټامازه گه لیکن به بی ټامازه بۆکراو (دلالاتٌ دُونَ مَدْلُولِ)، له کاتیه به دیهینان و دوا ی به دیهیناندا، ټامازه کان به ره به ره ټامازه بۆکراوه ماددیه کانیه وهرگرت.

هاوکیشهیه کمان ههیه دهلیت: ۲+۲=۴، ئەگەر هاتین و ژماره ۲ مان لیّ دەرکرد و دامان مایی له ههچیی ئاکار و پهیوهندییه کانی ههیه، دهبیته نه بوون (عَدَم)، ژمارهیهك بهبی بوونی بنه پتهیی، ئەوکات هاوکیشه که دهبیته حاله تیکی نه بوون (حاله تیک له ژیری و زانیسی رووت) و دامالرا و له هه موو بونیکی بنه پتهیی، لیروه بوو که پیشتر گوتمان: زانیاری خواوه ند پتهیی و ئەبستراکت و رووته: ﴿وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ الجن/۲۸.

واته: هه موو شتی کمان به ژماره سه رژی میری کردوو.

گوتمان: بیرکاری که شخه ترینی ناو هه موو زانسته کانه، چونکه بریتییه له چند پهیوهندییه کی پتهیی و رووت، ههروه ها بریتییه له ئاماژه گه لیک بهبی ئاماژه بۆکراو.

زانایانی بیرکاری له پهیوهندییه دامالراوه کان ده کۆلنه وه، زانایانی سروشتیش به به شه هه مه چه شنه کانی سروشته وه، له بوونی بنه پتهیی ئەو پهیوهندییه له گه ل گهرد وندا ده کۆلنه وه، بهو کاره شیان ئەو لی کۆلینه وه رووت و په تییه له ده گۆرن بۆ ئاماژه و ئاماژه بۆکراو (یحولون البّحث المجرّد الى دالٍ و مدلول).

به دلنیا ییه وه هیما و ئاماژه ی پتهیی و دامالراوی بیرکاری، خۆی له خۆیدا هیما یه کی بیه ووده یه، ئەو بیه ووده بوونه ی له کۆل نایته وه تا هیما که نه کریت به بهر بوونیکی بنه پتهیدا.

له م روانگه ییه وه ده لیین: خواوه ند زمانی گفتوگۆ ی نییه، ئەو نه عه ره به و نه ئینگلیزه و نه تورک، چونکه هیما و نیگای زمانه وانیی له خۆیدا به ته نها نیگا و هیما یه کی بیه ووده ی ئاماژه کاره، مانا و هه رنا گریت تا نه کریت به بهر ئاماژه بۆکراوی کدا.

له زمان و زانستی بیرکاری دامالراو و رووته وه، پۆلی وشه مان بۆ دهرده که ویت له بهر او رد کردنی ئاماژه و ئاماژه بۆ کراودا، هه ر بهو هۆیه وه ده توانین له و واتایه تی بگه یسن کاتیک خواوه ند ده لییت: به، یه کسه ر ئەو شته دیته بوون، که ویست و مه به ستی خوی له سه ر بیّت.

لهو ریگه یه وه مانای شه وه مان بۆ روون ده بیته وه که: که لیمات و گوته کانی خواوه ند، بریتین له حهق و دادگه ریی و بریتین له بوونیکی دیاریکراو و ده سنیشانکراو، واته: بریتین له گۆران و گواستنه وه ی ئاماژه یه کی بیواتا و بیهوده بۆ ئاماژه یه کی یه کلاکه ره وه ی شه وتۆ که ئاماژه بۆ کراوه کی دیاریکراوه و بریتییه له وشه (کَلِمَة).

شه بوونه ش که بریتییه له که لیمات و وشه کانی خواوه ند، بوونیکی یه کلاکه ره وه و دوره له بیهوده یی، شه مه ش شه بۆ چوونه پوچه ل ده کاته وه که پیی وایه گه ردوون له ریگه ی ریکه که وت و بیهوده یی وه هاتوته بوون، چوونکه ریکه که وت ته نها له دامالراو (المجرّد - abstract) دا روو ده دات، نه که له بوونه وه ره هه بووه کاند.

هه ندی جار شه حالته له ره فتاری مرۆفه کانیشدا هه سته پی ده که یین، کاتیک که وشه کان ئاماژه بۆ کراوه کانیا ن له ده س ده دن و له واقع و له به رانه بریانه وه هیه نامینیّت، شه وکات شه شتانه ده بنه نه بوون (عَدَم)، واته: ده بنه چهن بیرو رایه کی بیهوده و بی واتا.

له وانیه ئاهه نگ و گرد بوونه وه کانی هه ندی له گوتهار بیژه کان، یان هه ندی لهو گوتهارانیه که له رۆژانی هه ییندا پیشکه ش ده کرین، باشترین نمونه بن، بۆ شه راستییی که باسما ن کرد.

شه وه ش که گوتمان خواوه ند حهق و دادگه ریی و بوونی بنه ره تییه و خۆی له خۆیدا بوونی هیه و بوونه وه ره کانیشی به دادگه ریی و حهق، به دی هیناوه، واته: خواوه ند راستییی و حهقیقه تیکی بابه تی په هایه و خۆی له خۆیدا هیه و بوونی هیه، به دیه یینراو و هه بووه کانیش هه رچه نده بوونیا ن راستییی کی په هایه، به لام بوونه که یان به هۆی غه یری خۆیا ن و ده ره وه ی خۆیا نه وه هیه و وابه سته ی شه ون، هه ره ها په یوه ندیی به دیه یینراوه کان له گه ل خواوه ندی به دیه یینردا، په یوه ندی قسه یه به قسه وکه ره وه (علاقة الکلام بالمتکلم)، قسه یه که له وه وه ده رده چیّت، نه که به شیک بیت له و.

بەواتاى ئەوھى كە ھەر سى تەوھەرى (بوونى بنەرەتییى، تىپەرپوون بەكاتدا، گۆرانی سەرەمپرە) لە سروشتى بەدیھینراوھەکانن و وشە و كەلىماتى خواوھندن.

گرفتى گەورەمان لە گەردووندا بریتىيە لە: گرفتى ئاگایى و تىگەيشتنى بەدیھینراو و ھەبووھەکان و ئاشنا بوونیان لە گەل ناسناوھەکانى خواوھنددا، چ لە خۆياندا و چ بەھۆيانەوھ.

ھەرچەندە ئاگایى و تىگەيشتنى مرۆڤ بۆ گەردوون لە چوار چۆھى گۆرانی سەرەمپرەدا، ملکەچ و لە ژىر کارىگەرىيى گۆرانی سەرەمپرەدايە و ئەو کارىگەرىش بەردەوامە، بەلام گرفتە گەورەكە، كە گرفتى زانین و مەعریفەيە، ھەر ماوھتەوھ و بەردەوامە. ناسینى خواوھند لە رىگەى خۆيەوھ ئەستەمە، لە رىگەى ناسناوھ جوانەکانیەوھ نەبىت ناگوخت بناسریت، بەو پىيەش كە مرۆڤ تەنھا لە رىگەى قەلەم و پىنووس (جياكارىيى - التميّز) ھوھ دەكرىت فىر بىت و بزانیت، بۆيە خواوھنديش ناسناو و ناوھ جوانەکانى خۆى، لە خۆى، بۆ ئىمە جياكردوھتەوھ، نەك بۆ خۆى، بۆ ئەوھى لەو رىگەيەوھ و بەھۆى ئەو ناسناوھەوھ بىناسین، ھەبووھەکانىشى لە رىگەى گۆرانی سەرەمپرەوھ لەيەكتر جيا كرددوونەتەوھ، چوونكە ئەگەر پەيژە و پلەكانەى گۆران نەبوایە، نە لىك جياكردنەوھ و نە ناسین، بوونیان نەدەبوو. لىرەوھە كە دەلىين: گۆران و گەشەى ھەبووھەكان لەخۆياندايە، ھەبووھەكان ھاو ئاواز لە گەل يەكتردا، بىگەردىيى خواوھند پشتراس دەكەنەوھ لەوھى كە وەك ئەوان لە خانەى گۆراندا بىت، واتە: ئەو نىيە لە ژىر ركىفى گۆران و جىگۆركىدا، مەبەست لە تەسبىحاتى گەردوون ئەمەيە. چوونكە ياسا و تەوھەرى صەپرورە و گۆرانی سەرەمپرە واتە: ياساى (نكوولئى و نكوولئى لە نكوولئى - النفيّ ونفيّ النفي) بریتىيە لە ھاوتاوازىيى و تەسبىحات و جولەى ھەموو بوون و گەردوون پىكەوھ، بەلام جولە و تەسبىحى ژىرمەندانە ئەوھە كە: نكوولئى كردنىكى ژىرانەيە لەوھى كە خواوھند ھاوتا و نەوھ و ھاو شىوھى ھەبىت.

وینا کردنی مرۆڤ بۆ خواوەند، لەژێر کاریگەری گۆرانی سەرەمپە و صەیرورەدا

مرۆڤی سەرەتایی خواوەندی وا وینا دەکرد، که له ناو ئەستێرە و دیاردە سروشتییەکاندا نومایان دەبوو، پێگاکانی وینا کردنی مرۆڤەکانیش بۆ خواوەند زۆر و ھەمەچەشن بوون، واتە: وینای مرۆڤی سەرەتایی بۆ خواوەند لە چەمکەکانی: پەرورەدگارێتی و پەرستراوی - الرّبوبيّة والألوهيّة وە سەرچاوەیان گرتووە، ئەم دوو چەمک و تیگەشتنەش، بە تێپەرپوونسی کات مل کەچ و ژێرباری گۆران و گۆرانی سەرەمپەبوون.

لەم سۆنگەییەوه مرۆڤ وا گومانی بردووه که دیاردە و ھێما سروشتییەکان که بەرجەستەبوون و لە بەرچاو و ئاگایی مرۆڤدا ئامادەییان ھەبوو، وای زانیووە ئەم دیاردە سرشتیی و ھەبوو ماددییانە، بریار و سەرەنجی مرۆڤیان بە دەستە و ھەموو خۆشی و ناخۆشیەکانی ژیان بە دەستی ئەوانە، بۆیە بە پەرورەدگاری خۆی زانیون و قوربانی و نیایشی بۆ کردوون تا رەزامەندیان بە دەس بھێنیت و لەو پێگەییەشەوه بە پەرستراوی خۆی زانیون، تا قوناغ بە قوناغ ئاگایی مرۆڤ گەشە کرد و گەشتە قوناغی یەکتا پەرستی.

نھێنی بانگەوازی پێغەمبەرانیش تەنھا لەویدا بوو کە ھەولیان داو ھەردوو چەمکی پەرورەدگاری و پەرستراوی - الألوهيّة والرّبوبيّة، لە زەینی مرۆڤەکاندا راس بکەنەو، بۆیە تاک ناسیی و تاک پەرستی کرۆکی بانگەوازی پەيامهێنان بوو بە گشتیی: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ الزمر/ ٦٥.

واتە: دلتیابە نیگا نێردراو بۆ تۆ و بۆ ئەوانە ی پێش تۆش، گەر بیت و ھاوتا بریار بەدیت بۆ خواوەند، کردەو کانت پوچەل دەبنەو و مایە پوچ دەبیت.

سەرەتا مرۆڤ بەشەرێک بوو، واتە: ھەبووێک بوو لە پێلیکانە ی گۆرانی سەرەمپە ی گەردووندا، دەپرسین خواوەند چی بەو بەشەرە بەخشیووە تا بێتە مرۆڤ؟

وهلامه که بریتیه له وهی که: یاسای بنه ره تیی بیر و هزری پیبه خشی، واته: یاسای نه بوونی دژبه ری (غیابُ التناقض)، به واتایه کی تر سه ره تای په یوه ندیی هیمایی نیوان تامازه و تامازه بۆکراوی پیبه خشی، بۆ ته وهی له جیهانی ده سنیشان کردن و جیهانی په یوه ندیی سروشتیی نیوان تامازه و تامازه بۆکراوه به په ریته وه بۆ جیهانی دامالین و ته بستراکت و په تیی بوون، جیهانی په یوه ندیی هیمایی نیوان تامازه و تامازه بۆکراو (الدالّ والمدلول).

هه تا ئیستاش مرۆف خۆبه خۆ زمان وهرده گریت و فیتری ده بیته، نه که له ریگه ی پشته و پشته و باوانیه وه، به لام کۆ نامرازی ده نگیی له باوانیه وه وهرده گریته.

لیروه په یوه ندیی نیوان مرۆف بوون و سه ره تای په یوه ندیی هیمایی نیوان ده نگ و تامازه بۆکراوه کان (له گه له سه ره تای دامالین و په تیکردن له یاسای نه بوونی دژبه ری) سه رچاوه ی گرت و دهستی پیکرد.

له م پروانگه یوه ده لیین: ئاده م، باوک و په روه ده کاری مرۆفه، نه که زایه نده ی به شه ر (آدم اب الإنسان و لیس والد البشر).^(۱)

به رسته یه کی تری کورت: خواهند نامرازی بیرکردنه وه و نامرازی په یوه ندیی و زمان و یاسای نه بوونی دژبه ری له بیرکردنه ودا، به خشی به مرۆف، ته مه ش مانای ته و ئایه ته یه که خواهند رووبه فریشته کان فه رمووی: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة / ۳۰.

واته: ته وهی من ده یزانم ئیوه نایزان.

دوای ته وه ئیتر مرۆف ملی ته و ریگه سه خت و دژواره ی گرت به ر تا گه شته ته م دۆخه ی که ته مپۆ له سه ریته تی.

^(۱) بۆ زانیاری زیاتر له باره ی جیاوازی نیوان **الأب والوالد** سه یری به شی سییه می کتیبمان **الإسلام والإيمان - منظومة القيم** لاپه ره ۲۶۶ و دواتر بکه.

یاسای نەبوونی دژبەیه کیی، بناغەیی ئەو لۆژیکەییە کە کاروباری فکر و بیرکردنەو ڕێک دەخات، لە ڕێگەیی ئەم یاسایەو ە مرۆڤ گەشتە یاسای ھۆکاربوون (قانون السببية) ئامرازەکانی پەییوئەندیش بەھۆی گەشەسەندنی ئامرازەکانی بیر و بیرکردنەو ەو گەشەیان کرد، بەو پێیەیی کە ئەمانیش ھەردووکیان ەو تەواوی ھەبوو ەکانی تر ملکەچ و ژیریاری گۆرانی سەرەمپەن، زمانەکان گەشەیان کرد، زمانی وا ھەییە لەناو چوو ە و ھەیشە زیئندوو ە و لە گەشەیی بەردەوامدایە، ھەیشە تازە لەدایک بوو، واتە: ئیمە بە ڕوونیی گۆرانکاریی زمانەکان دەبینین، ھەر ەو چۆن گۆرانی سەرەمپەیی تەواوی ھەبوو ە زیندوو ەکانی تر دەبینین، گەر بەھاتیە و تەواوی دانیشتوانی سەرگۆی زەویی یەک زمانیان ھەبوا، ئەوکات ئامانجگەراییی لە زمانەکاندا بوونی نەدەما، ھەر ەو گەر بەھاتباو یەک گیانەو ەر لەسەر گۆی زەوی ھەبوا، و گیانەو ەر ەکانی تر لەناو چوونایە، ئەوکات ئامانجگەراییی لە بوون و بەدیھینانی مرۆڤدا نەدەما و مانایەکی نەدەبوو.

پاش ئەم تاوتوێکردنە دواچار دەگەینە سەر ئەم پرسیارەیی خوارەو:

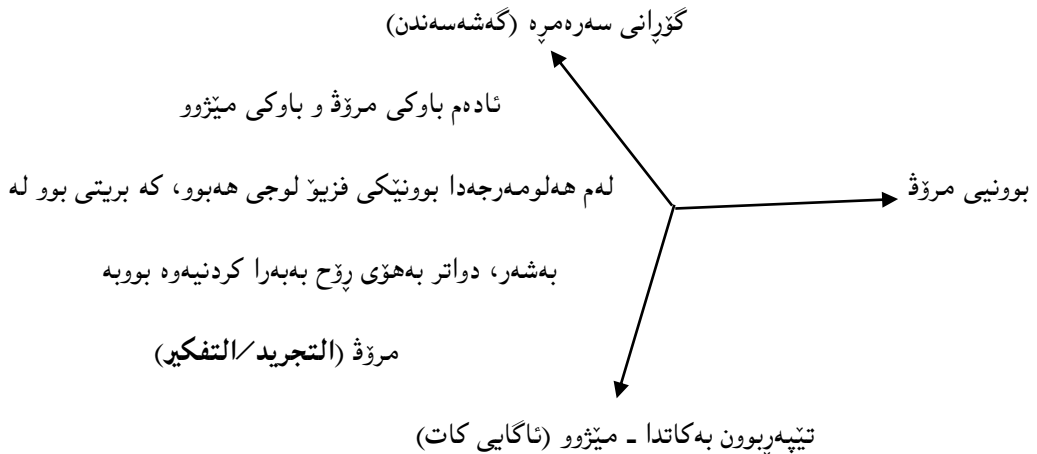
بەلای مرۆڤی ژیری بەئاگاوه کە خۆی دەزانیت کە دەزانیت، (بوونی بنەرتیی و تیپەربوون بەکاتدا، گۆرانیی سەرەمپ - الکینونە، السیرورە، الصیرورە)، چین و واتایان چییە؟

بوونی بنه پرتی، تیپه ربوون به کاتدا، گۆرانی سهره مره - له کۆمه لگه مرۆقایه تیپه کاندا

۱- کۆمه لگه کانی بوونه وهری ژیر و فامیده

هاوولاتی و مرۆقه کانی ئەم کۆمه لگایانه، په یوه ندیی ئاگایانه ده یان به ستیت به که وه، ئەمەش ئەوه ده گه یه نیت که تاکه کانی ئەم چه شنه کۆمه لگه یه، له کات تی ده گهن، بوونی بنه پرتی تیا یاندا مرۆقه خۆیه تی، تیپه ربوونی کاتیش تیا یاندا بریتیه له میژوو، گۆرانی سهره مره ش بریتیه له پرۆسه ی گه شه سه ندیان، له م روان گه یه وه ده لێن: خالی ده سپیک و سهره تا له م سی ته وه ره یه دا له بواری بوون و هه بوونی مرۆقه وه، بریتیه له ئاده م، وه ک باوک و په ره شیار مرۆقه و باوکی میژوو، میژووی مرۆقایه تی و بوونی بنه پرتی و تیپه ربوون به کات و گۆرانی سهره مره و په یوه ندیی هه موو ئەمانه پیکه وه، به هۆی ئەوه وه و له وه وه دهستی پیکرد.

گەر تەوەرەى بوونى بنەرەتسى نادىدە بگرين و بىسپىنەو، ئەوا مرۆڧ و مېژوويش لەگەلئىدا دەسپىنەو (بەلام كات ھەردەمىنئەتەو)، لەو حالەتەدا گۆرانكارىي بەسەر بوونى مرۆڧدا دئەت و دەبئتە گيانەوەرئەك لەخانەى ئازەلاندا و بەسەر پېپلىكانە و پەيژەى گەشەسەندندا بەرەو دواو دەگەرئەتەو و مېژووش دەگۆرئەت و دەبئت بە كاتئەكى فيزيائى دامالراو و پەتى لە ھەموو شتئەك... كە ئەمەش خۆى لە خۆيدا ئەستەمە.

بەلام تەوەرەى تئەپەرپوون بەكاتدا، ناكرى و ناگونجئەت نكوولئى لئى بكرئەت و نادىدە بگرئەت، چوونكە مېژوو كاتە، كاتئش ھەبووئەكى بابەتئە لەدەرەوئەى خواستى ئئەمەو، بەلام مېژوو برئەتئە لە تئەگەشتنى ئەو ھەبوو بابەتئە، بۆكات.

مرۆڧ دەتوانئەت لە ئاگائى خۆئەو ئەو ھەبوو بئىنئەت، بەلام بەلاى گيانەوەرئەى ئاناگا (غئر واعي) ھو، مېژوو و جوولئەى مېژوو، ھىچ بائەخ و اتا و بەھائەكى نئە.

تەوەرەى گۆرانى سەرەمپە (صئورە)، گرفتە گەرەكە لئەدا ھەشاردراو، دوورائىى و رەھەندئەكە لەوئەو جئەوگئرئى لە مرۆڧ و وئست و خواستەكانى دەكرئەت، ھەرەھا ئەو تەوەرە سئەمەئە كە گەشەسەندنى كۆمەلگەئەكى مرۆڧائەتئەى تئەدا دەبئنىن كە لە ئەك كات و سەردەمدا روو دەدات، بەلام لە چەندئەن جئەگە و شوئئەى جۆراوجۆردا (ئەمەئە پئە دەلئەن: جوولئەى گەشەى مېژوويى).

گەر رەھەندئەى دووئەم (تئەپەرپوون بەكاتدا) و، سئەمەئەى بئەئە پال كە (گۆرانى سەرەمپە) ئە، دەبئتە ئەوئەى كەپئەى دەلئەن: گەشەى مېژوو، يان ئەو گۆرانە مېژوويئەى كە مرۆڧ كارئەگەرئەى كە بنەرەتئەى ھەئە لە خئەراكردن ياخود خاووخلئەچ كرنئەدا.

تەوەرەى گۆرانى سەرەمپەش، ياخود ئەوئەى كەپئەى دەلئەن: تەوەرەى سئەمە، رەھەندئەكى ئەكجار گرنگە، چوونكە جئەگە و شوئئەى ئەرك بەسەرئادانى مرۆڧائەتى و كئەلگەى لئەكۆلئەنەو

و به دوا دا چوونه کانی مرۆقایه تییه، جیگهی سهر سوپمان نیه که سه رنج ده دهین هه موو
چیرۆکه قورثانیه کان به دهوری ئەم ره هه نده دا ده خولینه وه، بهو پییهی که کیتلگه و بواری
کردار و هه لسوکه وته کانی مرۆقایه تییه.

کرداری مرۆقانه پیش ته نجامدانی له ره فتاردا، له جیهانی ته گه ره کاندایه بوونی هه یه، به لام
پاش روودان و کردنی له لایهن مرۆقه وه، ده چیتته خانه و جیهانی جیه جیکراوه کانه وه،
چونکه کات، سه ره پای ته وهی که خانهی ویست و بژاردهی مرۆقه کان و کیتلگهی تامانجی
بژارده کانی و ده سنیشان کردنی پاداشت یان سزایه، هه رگیز به ره و پاشه وهش ناگه پریتته وه.

دابەزینراوی به جیش جهختی کرده ته وه له سه ر گنگی و بایه خی لی کۆلینه وه له م ره هه ند و
له باره یه وه ده فه رموویت: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ یوسف / ۱۱۱.

واته: له چیرۆک و به سه ره اته کانیاندا په ند و تاموژگاری هه یه بۆ خاوه ن ژیرییه کان.

هه ره وه ها: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ الانعام / ۱۱.

واته: بلی: بگه رین به زه ویدا و بیین ته وانیه که، هه ولی به درۆ خسته نه وهی پیغه مبه ران و
په یامه کانیان داوه، چاره نو سیان چۆن بووه و چیان به سه ر هاتوو.

ئه م ئاست و پیگه یه، پیگه ی یاسای نکوویی و نکوویی له نکوویی (قانون النفی و نفی
النفی) ه، چونکه هه ردوو ره هه ندی: کات و گۆران (گۆرانی میژوویی) له خو ده گریت.

دابەزیراوی به جی چند بابه ت و پیگه یه کی له م ئاسته دا داناوه، گنگ ترینیان بریتین له:

أ- بابه تی تاکناسی و تاکه ره ستیی:

تاکناسیش که وته ته ژیرباری گه شه ی مه عریفیه وه، له نو میان کردنه وه گه شه ی کرد بۆ
دامالراویی و په تییه تی (مِنَ الْمُشْخَصِّ إِلَى الْمُجْرَدِ)، له چند خاوییه وه، گه شه ی کرد بۆ تاک

خوایی و تاك ناسیی، لهم پیگه و ئاسته دا لهرووی بابه تییه وه، تهواوی پله جوړاوجوره کان دهینین و ههستیان پیده کهین، له بت په رستییه کی سروشتگه راوه، که مه به ست لئی دیارده سروشتیه کان و ئه ستیره کان و گه له ئه ستیره کانه، بهره و بت په رستییه کی په یکه ر په رستی، ههروه ها بهره و بت په رستی په رستن پشینان، ئهم چه شنه ش له سهردانیکردنی گوړه کانیان و قوربانی کردندا بویان به رجه سته ده بوو، لهم پله به ندیه شدا سهرنجی ئه وه ده دین که سهرکه وتنه که پله به پله یه، به چه شنیک له هه موو پله و ئاستیکدا، چه ن شوینه واریکی ئاست و پله ی پیش خوئی به دیی ده کهین.

لهم روانگه یه وه ده بینین دروشمی تاك ناسیی (لااله الا الله) ساده ترین و گرنگ ترین دروشمه به لای هه موو که سه وه: ئیتر ئه و که سه ئه ندیشمه ند و پیتۆل بیت، یان زانایه ک یان که سیکی ئاسایی یان ته نانه ت نه زانیکیش بیت.

ئهم دروشمه ترۆپک و سهرتۆپی نیسلامه به گشتی.

ب - بابته تی به ها بالاکان:

ئهم بابته ته مل که چ و له ژیرباری گه شه ی که له که بووندا یه، بویه به ها بالاکان ره نگوبوی که له که بوون و نیشتنه سهریه کی رابوردوویان پیوه دیاره.

هه رله چاکه کردنه وه له گه ل باوک و دایکه وه بیگره، تا ده گاته ده ئامۆژگاریه که و چه ندین به های جوانی تریش که دواتر زیاد کران بۆ په یامه که ی محمه د که پیشتر نه بوون.

ج - بابته تی په پره و و شه ریه ت و یاساسازی :

ئهم بابته ش، به جی گوړکی و زیادو که م کردن، له ژیر کاریگه ریی گه شه ی نیوان شه ریه ت و په یامه ئاسمانیه کاندایه بووه.

ئەگەر ئاست و پروبەرى، بوونى بنەپەتسى (كە برىتتە لە كۆمەلگە مرۆقايەتتە كان) لەگەل تىپەپروون بەكاتدا (كە دەكاتە مېژوو)، بەبى گۆرانى سەرەمپە وەرگىن، ئەوكات دەبىنن كۆمەلگە مرۆقايەتتى كۆمەلگەيەكى چەق بەستوى سىپووى بى جولەيە و كاتى بەسەردا تىدەپەپىت، بەبى ھىچ چەشنە گۆران و گەشەيەك و دەبىتتە قەلاى دواكەوتن و بەدبەختى، واتە: دواى ئەودى تەوەرەى سىيەم، كە تەوەرەى گۆرانى سەرەمپە (الصيورة) يە لەدەست دەدات، دەبىتتە كۆمەلگەيەكى پروتەختى سادەى دوو رەھەندىي ئەوتۆ كە ھىچ ئامانجىكى نەبىت.

ئەم حالەت و دۆخەش بەروونىي لە كۆمەلگە كاندا ھەست پى دەكەين، كۆمەلگە گەشەسەندووە پىشكەوتەكان، سى رەھەندىن و كۆمەلگە چەق بەستوو و سىپووەكانىش دوو رەھەندىن.

ھەر چەشنە پروبەروو بونەوہ و كىبەركىيەكىش لە نىوان ئەم دوو چەشنە كۆمەلگەيەدا بىتە ئاراوہ، ئەوا ھەر كۆمەلگە سى رەھەندىيەكە لەسايەى توانا و لىھاتنەكانىيەوہ، براوہ و بالادەس دەبىت بەسەر كۆمەلگە دوو رەھەندىيەكەدا.

دابەزىنراوى بەجىش بۆ ئەودى ئاھىكمان بىننىتەوہ بەبەردا، دىت و بۆمان پروون دەكاتەوہ كە: بىجگە لە بەھەشت، ھىچ كۆمەلگەيەك نابىت دوو رەھەندىيى بىت، چونكە بەھەشت خۆى كۆتا ئامانجە و كۆمەلگە دونىايىيەكان ھەموويان ئامرازن بۆ گەشىتن بەو ئامانجە، بۆيە پىويستە ھەريەكەيان سى رەھەندەكەى تىدا بىت و پىايدا تىپەپىت، ھەر كۆمەلگەيەكىش ھەريەك لەو سى رەھەندە فەرامۆش بكات، ئەوا بەدەستى خۆى چال ھەل دەكەنىت بۆ خۆى و رەورەوہى مېژوو بەجىي دەھىلئىت، بەرەو نەمان مىلى رىپگە دەگرىتە بەر و لە ژىر تىشكى خۆردا جىگەيەك بۆ ئەو كۆمەلگەيە نامىننىتەوہ، ئامانجە دونىايىيەكەش مانايەكى نامىننىتەوہ لە بوونىدا.

لیره دا پرسیاریک دیته ئاراوه و ده پرسیت: کۆمه لگه عه ره بییه کان حالیان چۆنه و له کوئی ئهم هاو کیشه یه دان؟

وه لامه که ی به م شیوه یه ده بیت: چند کۆمه لگه یه کی ساده ی دوو ره هه ندین، ره هه ندی بوونی بنه ره تی (کینونه - چونکه هه ن و بوونیان هه یه)، ههروه ها ره هه ندی تیپه رپوون به کاتدا (السیوره - چونکه له رووی میژوویشه وه بوونیان هه بوه و میژوویان هه یه).

به لام ره هه ندی گۆرانی سه ره مه ریان (الصیوره) فه رامۆش کردوه و بوونی نیه له ناویاندا، به و هۆیه شه وه له ژیاناندا واتای ئامانجگه راییان له ده ست داوه و بوونه ته کۆمه لگه گه لیکه ی په ژمورده ی لاواز و ده سه تمۆ و ژێرده سه ته و هه موو خواست و پیداویسته یی و هیزیکیان له و ناوه نده ژیارییانه وه و هه ده گرن که له سه ر رپه ره و سه که ی ته وه ره ی سییه م ده رپۆن.

۲- چۆنیەتی هەلسوکەوتی کۆمەلگە عەرەبیەکان لە گەڵ گۆرانی سەمپە (الصَّیْرُورَةُ) دا؟

کەلتور و فرەهەنگی عەرەبیی (بە ئیسلامیی و نەتەوایی و مارکسیی و لیبرالەوه) چۆن کۆی رەهەندی سیەمی لە کەلتورەکانی ترەوه وەرگرت؟

أ- گۆرانی سەمپە زانستی:

بەدریژایی چەندین سەدە لەمەو پێش، هەموو داھێنان و پێشڕەوتە زانستیەکانی باری: پزیشکی، ئەندازەیی، فیزیایی، کیمیایی، بێرکاری، هەموویان بەرەموو دەسکەوتی کۆمەلگەکانی تر بوو.

ئیمە بەرەمەھینی مەعریفە و زانین نین، بەلکو تا ئەوکاتە ی کە مەعریفەش وەك شتەکانی تر هەر لە کەلتورەکانی تری دەرەوی خۆمانەوه وەرگیرین، تا ئەو کاتە هەر بەکاربەر دەبین.

لەم پڕۆشەوه زۆری ژمارە ی زانکۆکان و دەرچووەکانیان، سەرت لی تێك نەدات، چونکە راستە زانکۆگمان زانین و مەعریفە دەخویننەوه بەسەر خویندکارەکانیاندا، بەلام فێریان ناکەن چۆن بەرەمی بهێنن.

ب - گۆرانی سەمپە زانستی:

لەم بوارەدا، بەدلی خۆت قسە بکە و خەمت نەبیت، خەریکە بلیم لەمەدا بەتەواویی صفرین، هیچ چەشنە بەرەمیگمان لەم بوارەدا نیە، چونکە نەك هیچمان بەرەم نەهیناوه، بەلکو لە بنەرەتەوه هیچ بەشدارییە کیشمان نەبوو لە بەرەم هینانی مەعرفە و زانینی ئەم گەشەسەندنەدا.

بەشیوەیەك لە ژێر ھەژمونی ئەو گۆران و گەشەسەندنەداين، كە تەنانەت ژووری نوستنەكانمان و گەرماوێكەنیشمان مۆركی ئەوانی پێوێه.

ھەر لە كۆمپووتەرەو ھەبەرەو ھەبەرەو تا دەگاتە بەلەف و فرۆكەكان، تا دەگاتە خۆرەو و كارەبا و پالۆتنی ئاو و رینگاوبان و پرد و بەلەخانە بەرزەكانمان و ئامیڤرە پزیشكیی و زانستییەكانی بەرەدەستمان و چەك و جەبەخانەكانی سەربازیمان و... تاد، ھیچی بەرھەمی خۆمان نییە، چونكە لە بنەرەتەو دەسبەرداری گۆران و گەشەیی زانستیی بووین و لەدەستمان داوھو لەویشەو ھەبەرەو ھەبەرەو لەھەر چەشنە بەرھەموو گەشەییەكی تەكنەلۆجیی.

ئەم چەند ئاستە دیاریی كراوێ گۆران و گەشەش كە بەدەستمان گەشتوو، وەك گۆتمان: لە كەلتورەكانی ترەو ھەبەرەو ھەبەرەو و پیمان خۆش بێت یاخود نا، ئەركی سەرشانمانە بە مەمنووییەو ھەبەرەو ھەبەرەو و بەكاری بەھینین، چونكە ژیايمان بەبەیی ئەو بەرھەمانە نزیكە لە ئەستەمەو.

بەھۆی ئەمەشەو ھەم بووینەتە كۆیلەیی ئەو كەلتورانە و ھەمیش بەسەریانەو.

ج - گۆرانی سەرەمەرە لە بواری زانستە مەرۆییەكاندا:

پایەیی سییەمی سیكۆچكە و سیپاكە و پەتا و درمی ھەموو دەرد و نەخۆشیەكان لێرەدایە، چونكە ئەم زانستانە باس لە پەفتار و رۆل و كاریگەریی مەرۆ دەكەن، بەداخەو ھەبەرەو ھەبەرەو لەم بواردەدا ھیشتا لە ئاستی كۆمپووتەر و زەبوون و لاوازداين.

لێكۆڵەرەن، زانستەكان داھەش دەكەن بەسەر دوو بەشدا: سروشتیی و مەرۆیی، پاشان زانستە سروشتییەكان داھەش دەكەن بەسەر دوو بەشدا: بنەرەتی و جەبەجێكراو.

به لام به بۆچونی ئیمه ئهم دابه شکردنانه تهنه له پرووی واتاییه وهن و بۆ ئه وه بوون که کارناسانی بکهن له لیکۆلینه وه و پۆلین کردن و پیناسه کردندا، چونکه هه موو زانستیک دوو پرووکاری ههیه: پرووکاریکی بنه پتهی پتهی که له چیه تیی زانسته که ده کۆلێته وه، پرووکاری دوه میش باس و لیکۆلینه وه له باره ی چیه جی کردنی زانسته که و جیکه وته و شوینه واره کانی ده کات.

له م روانگه یه وه ئیمه واده بینین تهنه (فهلسه فه و بیرکاری) دوو زانسته بنه پته یه کهن، چونکه فه لسه فه له چه مکه کان ده کۆلێته وه و بیرکارییش له ئامرازه کان، بیجگه له م دوو زانسته، ئیتر هه موو زانسته کانی: ده رووناسیی و لۆژیک و کۆمه لناسیی و ئابووری و یاساسازی و رامیاری و زانسته کانی کات و شوین (میژوو جوگرافیا)، هه موویان زانستی پراکتیکی و چیه جی کردن.

با سه رنج بدهین و بزاین له بهش و ئاراسته جیا وازه کانی کۆمه لگه عه ره بیه کاند، له بهر رۆشنایی روداوه کانی گۆرانی زانسته مرۆبیه کاند چي ده گوزه ریت!

- بهشی یه کهم: بریتیه له وه به شه ی که له بواری زانسته مرۆبیه کاند هه لگری که لتور و فه ره نگی نیسلامییه و له گردبوونه وه و خستنه پرووه کانیاندا بانگه شه و بانگه واز بۆ ئه وه که لتور و فه ره نگی ده کهن که زاینه کانی له سه ده کانی سه ره تای کۆچیه وه و له رینگه ی تیپه رپوونی کات و گۆرانی به رده وامه وه پیک هاتوون، گوایا ئهم که لتوره، بنه پته یی و نه گۆره و پیوسته هه رواش مینیتته وه، به لای په رپه وانی ئهم به شه وه، ناییت ئهم فه ره نگی بخزیتته ژیر بارو و کاریگه ریی تیپه رپوون به کات و گۆرانی سه ره مرپه وه، لیره وه و به هو ی ئهم پالنه ره شه وه، ده بینین سیاسهت و کۆمه لناسیی و یاسا و هه لال و هه رام، به پیوه ری ئه وه فه ره نگی و که لتوره هه ل ده سه نگینن، چونکه به لایانه وه وایه که ئه وه فه ره نگی بناغه ی چه سپاوه، هه ر ئه مهش وایه کردوه ئهم جوړه که سانه هه رچه نده له سه ده ی بیستویه کیشدا

دەژىن، بەلام فەرھەنگىكى دوورپەھەندىي سادەي پروتەختيان ھەبىت، فەرھەنگ و كەلتورىك كە ميژووي تيدا جيگير و گۆراني تيدا و دەدەرنارو، بۆيە واشيان كروە، تا پرۆسە سياسيه كەيان لەسەر بنەماي حاكميهت و حوكمرانيي خوا دابمەزىنن، پاشان خۇيان دەكەنە نوينەري خوا لە حوكمرانيەكەيدا، لە كاتىكدا كە خواوند بوونىكى بنەپەتتي رەھايە و ئەمانىش بوونىكى بنەپەتتي و تىپەربوو بەكات و گۆراني بەردەوامدان.

پرۆژەي كەلەپوورگەرايى لە پىنگەي (پاريزگاريى لە كەلەپوور) و (پاريزگاريى لە شوناس) ەو ھەنگاوي ھەلگرتو، زانستە مرۆپەكانى پشتگوئى خستوو و ھىچ بايەخىكىشى نەداو بە فەلسەفە و زانستە جىبەجىكارىيەكانى، دروشمى (ھەركەس سەربكاتە زانستىي لۆژىك كافر دەبىت - من تمنطق تزندق) ي بەرز كروە، ھەوليدا دژايەتتي و ناكۆكيى نيوان فەلسەفە و خستنەروو و پرۆژە ئىسلامىيەكان بەھىز و ريشەدار بكات، تا واى لىھات خەلك بەچاوي سوک و بى بايەخو ە سەيرى فەلسەفەي دەكرد و بەكات بەفەرپۆدانىان دەزانىي، سەرەپاي ئەو ەي كە فەلسەفەي ئىسلامىي لە سەردەمىي ئالتونويى ژياري ە رەبىي ئىسلاميدا گەشەي كرد .

ئىمە بەروونى ھەست بە نەبوون و لەدەستدانى رەھەندى رۆشنبىريى مرۆپى ھاوچەرخ لەو پرۆژانەدا دەكەين، بۆ نمونە: دژايەتتي نيوان فيقھى ئىسلامىي و ياساي بارى شارستانىي، ئەم دژايەتتي و ناكۆكييە واى كروو كە زانستەكانى دەروون زانىي و سەرژمىريى و كۆمەلناسىي و ئابورىي، بەلای ھەوادارانى پرۆژەي ئىسلامىيەو ە ھىچ بايەخىكيان نەبىت، ئەو ھەوادارانەي كە تەو ەري سىيەم (گۆراني سەرەمپە) يان پشت گوئى خستوو و بەلايانەو ە بايەخى نييە، لەگەل ئەو ەشدا لە ھەولئى ئەو ەدان پاريزگاريى لە بوونى بنەپەتتي و تىپەربوو بەكاتدا بکەن بەبى گۆران، پاش ئەو ەي كە ميژوو و گۆرانەكانيان لە ساتەوختيكي ديارىكراوى سەدەكانى سەرەتاي كۆچىيەو ە راگرت و ئەو دۆخەي ئەو سەردەمەيان كروە بناغە و پىو ەريكي ئەتۆ كە ھەتاهەتايە پروداو ەكانى دواي خۆي، بەودا

بېپۆرىت، ئىستاش پەلەقاژەيانە بۆ ئەوئى بتوانن پارىزگارلىق لى بوونى خۇيان بکەن و کات تىپەرىنن و مېننەو، بەم ھۆيەو و لى ئاکامى ئەو بېيارە ھەلەيەو کەلتور و رۆشنېرىي عەرەبىي بوويە کەلتور و فەرھەنگىكى فوشۆلى لاوازی ئەوتۆ، کە ئەستەمە بتوانىت خۇى لى بەرانبەر ھەژمونى کەلتورە سى پەھەندىيە کانەو رابگرىت.

ھەرەھا دەبىنن چۆن سەريان لى شىواو و سەغلەت بوون و لى ھەولدان تا ھەرچۆنىان کردو و پارىزگارلىق لى کەلتور و فەرھەنگە لاوازە بکەن:

أ - دىن و جەخت دەکەنەو لى سەر بەرپا کردىي: نویت، رۆژوو، جەج، لى کاتىکدا ئەم سرووتە ئايىننە جىگىرن و ناچنە خانەي کەلتورەو، بەلکە تەنھا شوناسى ھەوادارىي و پەيەروىي کردنن لى پەيامى مەمەدىي، بېرپا چووە ئەوئى کە دەچىتە خانەي کەلتورەو ياساسازىي و مافەکانى مرقۇفە.

ب - دىن و چەند بابەتتىكى تىش زىاد دەکەن و دەياندەنە پال شەعائ و سرووتەکان، وەك بابەتى، بالاپۆشىي شەرىي، لى کاتىکدا بابەتى بالاپۆشىي و خۇداپۆشىن، بابەتتىکە پەيەندىي بە داب و نەرىتەو ھەيەو ھىچ پەيەندىيەكى نىيە نەبە ئىسلام و نەبە ئىمانەو، لى گەل ئەوئەشدا ھاتون کردوويانە بە دروشمىكى سىياسى.

ج - دىن و لى پىرۆژە و خستەنەرووکانىاندا، ئازادىي و مافەکانى مرقۇفە پىشت گوى دەخەن و ھەرچىي بىردۆزەي ئابورىي ھەيە پىشت گوى دەخەن و نادىدەي دەگرن.

د - دەرخستە و تەرحى حاکمىەتى خوا دەخەنەروو، بەم تەرحەش ھەرچىي چەمک و بنەما و بژاردەي مرقۇفە ھەيە دەپپىچنەو و رەدەي دەکەنەو.

ئەم ھەنگاوانەش ھەمووى لى خانەي سېنەوئى بەرەو ئامانج رۆشىتن و ئامانجگەرايى گىشتىدایە و بەرەد کەنەوئى رەھەند و تەوەرەي، گۆرانى سەرەمپەي مېژووىي، مېژووش

دهسپرتنه وه، لههنگاوه مهترسیدارانهدا، بزوتنه وه نیسلامییه سیاسییه کان و دامه زراوه
ثاینییه کان، جیاوازییان نییه و له ههمان ناراسته دان.

تاکه جیاوازییه که له نیوان نهو دوانهدا هه بیته، تهنه دروشمی (حاکمیته تی خوا - حاکمیة الله)
یه، دامه زراوه ثاینییه کان له ژیر دروشمی (گوی رایه لئی فهرانپه و) دا ملکه چی دهسه لاتی
سیاسین، به لام بزوتنه وه نیسلامییه سیاسییه کان له سیبهری دروشمی (حاکمیته تی خوا) دا
هه و لئی گرتنه دهسه لاتی دهه دن.

نه گهر پرسیاریان لی بکریته له باره ی ئامانجیان لهه مووه هه ولانه یاندا، (هه رچهنده نه وان
دان به بوونی ئامانجگه راییدا نانین و نا دیده ی ده گرن) له وه لامدا ده لاین: تاکه ئامانجی
سه ره کیمان دوارۆژه.

ئامانج و ئامانجگه راییه دنیایی هیچ بایه خ و پیگه یه کی نییه له بیرکردنه وه و پرۆژه کانیاندا.
به لام له هه مووی خوشت لهه مابه ته دا، هه لویتیانه له به رانبه ر گۆرانی به رده وامی
ته کنه لۆجی پرۆژا وادا، نهو پیشره وت و ئاکامه جوانانه ی که به ناچاریی دانی پیدا ده نین و
قه بوولی ده که ن، به لام قه بوول کردنه که یان پاش یه که سه ده له بیته و به ره و تاوتوی کردن له
باره ی کیشه و گرفتیی که وره وه یان نه وه که نهویش بریتی بو له وه ی که ئایا: به کارهینانی
به ره مه کانی نهو پیشکه وتنه وه: پانیۆل، رادیۆ، ته له فزیون... تاد، چه لاله یان چه رامه !؟

ئیمه دلنیاین که دنیا کیلگه ی دوارۆژه، هه روه که چون باوه رمان هه یه به پاداشت و سزا له
رۆژی دوااییدا، به هه مان شیوه باوه رپشمان وایه که دنیایه کی نییه به بی دوارۆژ، له ویش هه وه
باوه رمان هه یه که دوارۆژیش به بی دنیا بوونی نییه.

لهم روانگه وهیه ده لئین: دوارۆژ ئامانجی کۆتایی کاروانی گۆرانی سه ره مپدی گهردوونه، ههروهها ده لئین: ئامانجی دونیایی ژيانی دونیا، دانانی بناغهی دوارۆژه، بهلام تهو ئامانجه دونیاییه چیه؟

به پیتی ئەم ئایهته ئامانجی دونیایی، بریتیه له په رستنی خواوه ند: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي﴾ الذاریات/ ۵۶.

واته: مرۆڤ و په ریم بۆ هیچ مه به ستیک به دی نه هی ناو بیجگه له به ندایه تیی. (۱)

ئازادیی مرۆڤه کانیش له په رستنیاندا بۆ خواوه ند، بریتیه له وهی که پر به دلئیان و به ته وای قه ناعه تی خۆیان هه، یان گوێپرایه لئی ده کهن، یان سه ریپچی ده کهن، دوا جار ته مه یه واتای ته وای، ده ربا ز بوون و ئازادیی، له ناچار کردن و رووگیربوون و زۆره ملی.

گومانیش له وه دا نییه که ئاستی گوێپرایه لئی و سه ریپچیش، جۆراو جۆره و له که سه یکه وه بۆ که سه یکی تر و به پیتی په راویزی ئازادییه که ده گوێت، ئەم جیاوازییه ش هه مه ره نگیه که ده نه خشینت که به جوانیی هه ستیی پی ده کهن، بیگومان ته کنه لوجیاو پیشکه وتنه کانیشی، کاریگه ریی به رچاویان هه یه له په خساندن و فراوان کردنی تهو په راویزی ئازادییه دا، ههروه که چون پیشکه وتنی بواری گواستنه وه و گه یانندن، رۆلێکی به رچاو و زۆری هه بووه له ئازادیی جولّه و جیگۆرکیی مرۆڤ و به نده کانی خواوه نندا، تا دوا جار بووه هۆی په ره سه نندی فره بی و هه مه ره نگیی له نیوانیاندا، ئەم ته نجامه ش ئەم ئایه تانه پشپاس ده کاته وه: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ هود/ ۱۱۸.

(۱) که ده لئین به ندایه تیی مه بستممان نوێژ و زه کات و پۆژوو و حه ج نییه وه که هه وادارانێ که لتوو ره دوو په رهنه ندیه که ده لئین، به لکوو مه به بستممان هه موو کرداریکه که مرۆڤ به ره زامه ندیی یان به سه ریپچی ده یکات. بۆ زیاتر لهم باره یه وه سه بیرى الإسلام والإيمان - منظومة القيم لاپه ره ۱۴۰ و دواتر بکه.

واته: ته گهر په روږدگاری تو ویستی له سهر بوایه، هم موو خه لکی ده کرده یه ک توومهت، به لام بهره وام ته وان جیاوازن.

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ الانعام / ۱۶۵.

واته: ته و تهویه که گپړاوسی به میراتگری یه کتر له زه ویدا و هندیکتانی چن پله یه ک بهرز کرده ته و به سهر هندیکتاندا.

﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ النمل / ۷۱.

واته: خواوهند له رزق و پړزیدا فه زلی هندیکتانی داوه به سهر هندیکتاندا.

به دنیا ییوه ته و که لتوره دوو ره هندیی که دان نانیت به ته وهره و ره هندی سییه م (گورانی سهره مره) دا، که لتوریکي داخراوه، چونکه دهیه ویت له سهر ره وال و شیوازی که سانیک ژیان به پړیوه ببات که ته و که سانه له میژودا ژیاون، ته م که لتوره په رسشی که سیکی لا که لاله بووه و دهیه ویت نیستای مرؤقایه تیی له و چه شنه ژیان و په رسته ندا داپړیته ووه که که لتوری که سیکی یان کومه لیک یان نهویه ک بووه له رابوردودا.

ته و مرؤقه ی هه لگری ته م چه شنه که لتور و فره هه نگه یه، مرؤقیکی تاکړه و سته مگه ری لی دهرده چیت، چونکه که لتور و فره هه نگگی له م چه شنه، به زه بری هیژ و سه پانندن و زوره ملی نه بیت، ناتوانیت بهره وام بیت، له بهر ته و دی که دان نانیت به گورانی میژووییدا و عقل و ژیری ده کوژیت و پړلی ناداتی.

هم موو ته و کتیبانه ش که ده خرینه بهره سمان، له باره ی مونکه ر و نه کیر و سزای ناوگور و ترسویمه کان له باره ی پړژی دوا ییوه، هیچ نین بیجگه هوکار و هه ولیک بۆ ده سبه سهره گرتنی عه قلی خه لک و ترساندنیا ن.

نەمان بینووە هیچ گەلئیکی تر وەك گەلی عەرەبی موسلمان، بەچۆكدا ھاڤیتت لە بەردەم ترساندن و ئیرھابی فیکریی و مادیدا، ئەو گەلەي که لەژێر کاریگەریی و زەبری ئەو ترس و تۆقاندنەدا هیچ بەرھەم و کرداریکی لەخزمەتی مەزقایەتیدا نەماوە و نییە.

ئەو دروشم و ھاوارانەش نەتەبەن بە ھەلەدا کە لە ژێر دروشمی (بیداریی ئیسلامیی) دا بەرز دەکرێنەو، لە راستیدا ئەو پینوین و ئاماژەییەکی ئاشکران بۆ بەردەوام بوونی، مەت بوون و سەر بوون، نەك بیداریی، چونکە ھەر بیداریی و شۆرشیکێ پۆشنبیری، پێویستە لە بیداریی و شۆرشی بێر و گۆرین و سەرلەنوێ دەرشتنەوێ چەمک و تیگەشتنەکانەو دەس پێ بکات و داوا بکات لە ھەوادارانێ خۆی و خەلکیش بەگشتیی، تا واز بێنن لەو تیگەشتن و چەمکانەي که تەمەنیکیان تیپەراندووە و لە ئەزمونی کەسانیکن کە خۆیان و سەر دەمە کەشیان تیپەرپیون.

ھەر و ھا وریای ئەو بە و دیاردەي سەرلەنوێ چاپکردنەوێ کتیبەکانی کە لەپور بەبەرگیکی جوانی خەلتینەرەو، نەتبات بە ھەلەدا، بە ھەمان شیو بەپۆل دەرچوانی زانکۆ بیانییەکان لە بواری زانست و تەکنەلۆجیاشدا، نەت خەلەتینیت، چونکە ئەوانیش رەھەندی مەزویان پشنگوێ خستوو، بۆنمە: پزیشکیک لە بەریتانییا دەرچوو و برۆنامەي بە دەس ھیناوە، بەلام لە ھەمان کاتدا دەبینیی، زۆر بە پروواریی و مەکورپیی باسی مەنکەر و نەکیرت بۆ دەکات، یان لە بارەي پالەوانە بەھیز و کەرولالە کەي ناوگۆرەو قسەت بۆ دەکات، کە ئەرکی ئەوێ پێ سپێردراوە لاشەي ئەوانە پچرپچر بکات کە میزیان بە پێو کردوو، یان لە بارەي ئەووە قسەت بۆ دەکات، گوايا ھیکمەت و دانایی خواوہند لە دروسکردنی ژناندا، قەتیسە لەوہدا کە ژنان فیتنە و گێچەلئیکی شەیتانین و بۆ گیانی پیاو دروسکارون و زۆرینەي دۆزەخیانیش لە ژنانن، یان دیت و بەھەموو قەناعەتیەو باسی ئەوەت بۆ دەکات کە پلەي ویلايەت، بەلای خواوہ لە پلەوپایەي پێغەمبەراییەتی بەرز ترە، یان باوہریی وایە و باسی ئەوەت بۆ دەکات کە فلانە وەلیی (قدس اللہ سرہ) لە رێگەي لنگی شەرۆالە کەییەو، قسەي

کردوه له گه ل سهران و سه حنه کانی کۆشکی سپیدا، یان ده لیت: دیموکراتیهت داوئیکه له داوه کانی مرۆفه شهیتانه کان و ههرکس باوهری پیی هه بیت گومرا و کافره، پیی وایه، ئازادیی راده برپین، ده رگای به ره لایی و بیئابرووی ده کاته وه و ریزگرتنیش له رای به رانه بر، بوار ده دات به بیابوه ر و مولحیده کان تا قسه ی خویان بکه ن!

- به شی دووهم: ته مانیش لیبرالیه کانن به پیچه وانهی به شی یه که مه وه، به ته وایی که لتور و فره هنگی ئوومه به گشیی، وه لا ده نین و له بنه وه ره که میژوو ییه کانی که لتور و فره هنگی کومه لگه کانیا ن ده برن و له بوا ری زانسته مرۆ ییه کاندای، ده سده گرن به ته وه ره و ره هه ندی سییه مه وه، به و شی وه ی که له رۆژئا وادا هه یه، واته: پرۆسه ی رسوا کردن و به سووک سه یرکردن، جیبه جی ده کهن و به بی هیچ داهینانی ک نه و گۆران و گه شه سه ندنه ی که رۆژئا وای به ده ستی هیئا وه، ده یلکیئن به بوون و میژوو ی عه ره بییه وه، له کاتتی کدا وه ک پیشتریش گوتمان: جیا کردنه وه ی هیچکام له و سی ره هه ند و ته وه ره یه و دابری نیا ن له یه کتر ته سته مه .

له م ره فتاره یاندا هیچکام له نه ته وه په ره ور و نیشتمان په ره ور و خۆجییه کان جیا وازیان نییه .

- به شی سییه م: سۆشیا لیسته مارکسییه کان، ته وانهی که به بی ره چاو کردنیی ده مه ده می و جه ده لی مرۆف و بی ری مرۆ یی و کومه لگه مرۆ ییه کان له باره ی میژوو وه، بیردۆزه ی مارکسییا ن وه رگرت و هه ولیا ن دا وه ک ره هه ندی سییه م بۆ که لتور و فره هنگی عه ره بیی جیبه جی بکه ن.

یه که م شتی ک که له م بیردۆزه دا دانیان پیدانا و کاریان له سه رکرد، بریتی بو له نکوولیی کردن له بوونی خوا و ئیلحاد، وه ک بلئی: نکوولیی کردن و ئیلحاد، خۆی له خۆیدا ئامانج بیئ.

- **بهشی چوارهم:** نه توه په روه ره کان، نه وانهی که ته وهره و ره هندی سییه می که لتوره رۆژتاوایی و رۆژه لاتیبه جۆراو جۆره کانیان و هرگرت و کاریان له سهر کرد، لیرالی و مارکسیه کانیشیان له گه لدا بوون، به لام هیچ گرنگیه کیان به نیسلام نه ددها و هم نه رکه یان به جیهیشت بۆ دامه زراوه نایینییه کان.

له راستیدا ئەمان توانییان چەند دەسکەوتییکی ئەرتینی بە دەست بهینن، وەك: سەر به خۆیی هندی له و لاتانه.

سەرچاوهی هیزی ئەمان له ره هندی نه توهی عه ره پیدا بوو، که ره هندی کی پابه رجاو و پایه داربوو له هه لومهرجی ژبانی کۆمه لگه کاندای، به لام ره هندی سییه م (گۆرانی سهره مره) نامادهی نه بوو تیا یاندا، واته: که لتوره که یان هه ر به که لتوریکي رپوته ختی دوو ره هندی مابوویه وه، هیچ وینا کردن و دونیابینییه کیان له باره ی یاساسازی دوا رۆژ و په یوه ندیه مرۆبیه کانه وه نه خسته رپوو، چونکه چه مکی نازادی به لایانه وه چه مکی و تیگه یشتنیکی لیل و ته موو مژاویی بوو.

کاتیک که ته وهره ی گۆرانی سهره مره واتای گه شه سەندنێ که له که بوو له خۆده گریت (سپینه وهی چەند چه مکیک/ زیاد کردنی چەند چه مکیک/ گه شه دان به چەند چه مکیک)، بۆیه ده بیت هه ست بکه ین به پتوو یستیمان به فله سه فه یه کی عه ره بی و نیسلامی و زانستیکی که لامی هاوچهرخ، بۆ خسته نه گه ری هم ته وهره سییه مه ی که چه قی کار و ویست و داهینانی عه قل و ژیری مرۆقه.

وهك ده زانین فله سه فه دایکی زانسته کانه، هه روه ها ده زانین، فله سه فه نه و زانسته یه که گرنگی به بابه ته سهره کییه کان و چه مکه گشتیبه کان ده دات، به لام به داخه وه هم زانسته له سهرده می (ابن رشد) هوه وه ستا و له گه لیشیدا رۆشن بیری و فهره هنگی عه ره بی و هه ستاوه،

به لکو راستره بلین: له سهرده می غه زالیه وه وهستا، که کتیبی (تهافت الفلاسفة) ی نووسی و بههویه و ناونرا (حجة الإسلام).

له هه موو ژیار و شارستانییه تیکدا بهش و لایه نیک ههیه، مؤرکیکی مرۆبی گشتیی ههیه و مولکی تاییه تی ههچ گهل و کهلتوریک نییه، بۆ نمونه: زانستی بیرکاری له سهره تادا، تهنها گرنگیی به چوار کرده ژمیریارییه که ده دا، بهلام گه شه میژوویی هات و زانستی نه ندازه ی شیکاری و شیکاری بیرکاری و بهسته بهندی و کومه له کانی بۆ زیاد کرد، ئه وه ی جیگه ی سهرنجه ئه م زیاد کردن و گه شه پیدانه، چوار کرداره ژمیریارییه بنه ره تییه که ی نه سپره وه، به لکو سوودی لی وهرگرتن و کردنیه پشتیوانیه کی بنه ره تییه بۆ پرۆسه ی گه شه سهندنه که و وه ک چرایه ک سوودی لی وهرگرتن بۆ تیگه یشتن له دۆل و نشیوه کانی گهردوون.

بۆیه ئه گه ر بیین و ههردوو ته وه ره و په ههندی: بوونی بنه ره تییه و گۆرانی سه ره مره، وهرگرین و کاریان له سه ر بکه یین و په ههندی: تیپه ربوون به کاتدا، پشتگویی بجه یین، ئه م کاره مان ئه وه ده گه یه نیت که ئیمه ده مانه ویت میژوو بسپینه وه و کات رابگرین و رۆل و کاریگه ری گرنگی میژوو له بهرچا و نه گرین، واته: ئه وکات ده مانه وی: (هه بوو - کان) و (بووبه - صار) وهرگرین و (تیپه ری - سار)، نادیده بگرین، نمونه ی ئه م حالته زۆر به روونی له چیرۆک و به سه رهاتی (هاورپییانی ئه شکهوت) دا ههست پیده که یین که ده فه رموویت: ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى * وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهَا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا * هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ آلِهَةٍ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا * وَإِذْ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرفَقًا * وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَوَارُورَ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُوهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا * وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلَبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلِبُهُمْ بِأَسْطٍ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَكَلِمَتْ مِنْهُمْ رُعبًا * وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَسَاءَ لَوْ بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسْتُمْ فَبِعَثُّوا أَحَدَكُمْ بِوَرَقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا
 أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا * إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ
 يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا * وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيُعَلِّمُوا أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَأَنَّ
 السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْنَهُمُ بَنِيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ
 غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمُ مَسْجِدًا ﴿الكهف/ ١٣ - ٢١﴾

ئەو لاوانەى باوەرپیان بە پەرودەگاریان هینابوو، بانگەوازی گەل و نەتەوێکەى خۆیان کرد تا
 باوەر بە تاکوته‌نهایی خواوەند بهینن و پشت هەلکەن لە بت و پەیکەرە داتاشراوەکان،
 لەبەرانبەردا کاربەدەستانی کۆشک، لییان هاتنە دەنگ و ناچاریان کردن هەلبینن، بۆیە پروویان
 کردە ئەشکەوتەکە و سێ سەد سال خەویان لیخرا، واتە: بەلای ئەوانەوێ و سەبارەت بەوان،
 کات وەستا، بەلام بۆ خەلکی تری سەردەمەکەیان، کات بەردەوام بوو لە تێپەریندا و نەوێستا.

کاتیەک خەبەرپیان بوویەو، بینییان ئەو بیروباوەرەى ئەمان بۆپاراستنى، سەرى خۆیانیان
 هەلگرت، بە تێپەرپوونی کات، بلاو بوەتەوێ (گۆرانی سەردەمەر)، بەلام دواجار ئەمان
 نەیانتوانی لەگەڵ هەل و مەرجه تازه‌کەدا هەلکەن، بۆیە مردن.

لەم چیرۆک و بەسەرھاتە قورئانییەدا باشترین وەلامدانەوێ هەیه بۆ ئەوێکەسانەى کە دەلین:
 هاوێلان جیل و نەوێهەکی نمونەیین و دووبارە نابیتەوێ، بۆ ئەو بەرپێزانە دەلین: بەراستی
 ئەوان بە پەچاوکردنی کات و گۆرانکارییەکانی سەردەمەکەیان، نەوێ و نمونە و دەستەییەکی
 جوان و هەلکەوتووی سەردەمی خۆیان بوون، بەلام ئەگەر خواوەند ئەوان ئیستا زیندوو
 بکاتەوێ و بێنەوێ ناومان، ناتوانن هیچ کاریکمان بۆ بکەن، بەلکو ئەوێ خۆمانین کە
 پێویستە بەتەنگ خواستەکانی خۆمان و سەردەمەکەمانەوێ بین، چونکە ئیمە زادەى کات
 و گۆرانکاریی و هەل و مەرجه‌کانی سەردەمی بیستویەکیین و بەتواناترین لە هەر
 نەوێهەکی تر تا لە بوون و هەلومەرجی ژیاى ئیستای خۆمان تێبگەین.

ئەمەش مەرج نىيە ئەو مانايەى لىۋەرېگىرېت كە ئىمە باشتىن لەوان و باوەر و پارىزكارىي و مرڤ دۆستىمان لەوان زىاتەر، بەلكو تەنھا ئەوئەيە كە ئىمە خۇمان باشتەر لە گرتەكەمان تىدەگەين و دەشتوانىن وەلام و چارەسەريان بۆ بدۆزىنەوہ.

لەوانەيە باشتىن نمونەى دۆخى دوو رەھەندىي، (واتە: بوونى بنەرەتسىي و گۆرانى سەرەمپرە، بەبى و دوورلە تىپەرپوونى كات) فلىمەكانى وئىنە جولاولەكان (animation) بىت، ئەوانەى كە گەورە و بچووك دەخەنە پىكەن، يان چىرۆكەكانى خەيالىي زانستىي كە ھەموان سەرسام دەكەن، وئىنە جولاولە فىشۆلەكان وا وئىناى بوون و واقع دەكەن كە ھەيە، يارىي دەكەن بە ھىلى گۆرانەكە و بەشىۋەيەكى كارتونىي ئەوتۆ وئىنەى دەكىشەن كە ھەموان بختە پىكەن، بەلام ياساكانى كات و شوئىن لەسەر تەوەرەى تىپەرپوونى كات پشتگوى دەخەن، چەن رووداويك دەخەنە روو، بەلام ياساكان رىگەى ئەوئەيان پى نادەن تا لەسەر واقعەكە روودات، نمونەى ئەم حالەتە: پلنگە مۆرەكە دەچىتە ناو ئامىرى وشككردنەوہى پۆشاكە شۆراوہكان و پاشان لە شىۋەى خورىيەكى تۆپەلكراوى نەرمدا، پاش ئەوئەى بەتەواوئەتى وشك كراوہتە، دىتە دەرەوہ.

بەلام چىرۆكەكانى خەيالىي زانستىي، وئىنەى گۆرانى سەرەمپرەى گىانەوەر و درسكراو و داھىنراوہكان دەكىشىت، بەبى ئەوئەى بۇمان روون بكەنەوہ كە ئەم گۆرانە لەسەر پلىكانەى كات چۆن روويدا، وەك ئەوئەى چىرۆكى مرۆڤىكمان بۆ دەگىرنەوہ كە خاۋەنى مېشكىكى گەورەيە، لە وئىنەكەدا وا دەنەخشىنرېت كە، كللەسەرى لەسەر حسابى جەستەى گەورە بووہ، ئەم مرۆڤە سەرزلە لەباتىي قسەكردن بە زمان، بۆ گەياندن مەبەستەكانى، سوود لە بىرۆكە و دالغە درووسكردن بۆ بەرانبەرەكەى وەردەگرېت و، لە رىگەى بلورە تىشكىكەوہ دەگەرېت بە ناو گەردوون و ئەستىرە و ھەسارەكانىدا، ئەو بلورە تىشكە، مرۆڤە سەرزلەكە لەناو خۇيدا شىدەكاتەوہ، تا دەيگەيەنئىتە ئەو شوئىنەى كە بۆى دەچىت و لەوئە دىسانەوہ درووستى دەكاتەوہ، ئەم گۆرانە زۆرەشش، ھەمووى لە ماوئەى كەمتر لە چركەيەكدا روودەدات، واتە: كەمتر لە چاۋ تروكانىك.

بوونی بنەرەتی و گۆزانی سەرەمەرە لە ھەلسووکەوت کردن لەگەڵ دابەزینراوی بەجیدا

دابەزینراوی بەجی وەك نیگایەك لە لایەن خواوەندەو ھات بۆ سەر دلی پەيامهینی مەزن (سلاوی لەسەر)، كە پینغەمبەراییەتی و پەيامی لە خۆ گرتبوو، ھەر وەك چۆن ئەو پەيامە بوو پە پەيامهینی پینغەمبەراییەتی پەيامەکانی ئىسلام، كە پینشتر بەسەر یەكتر و بەدوای یەكدا لە رینگە ی پەيامهینەکانەو ھاتبوون بۆ مرۆفایەتی بەگشتی.

ئەو ئىسلامە ی كە بە نوح، دەستی پینكرد و پاش ئەو ھى زانین و مەعریفە و یاساكان و مرۆف و مرۆفایەتی گەشەیان كرد، ئەو جا بە محەمەد كۆتایی پینھات، مرۆفایەتی گەشە ئاستیك كە ئیتر بتوانیت بەھۆی ژیری و ئەزمونەو ھە پش بە خۆی بەستیت و دوای كۆتا پەيامهین، چیت پینویستی بە ھیچ وەحیی و نیگا و پەيامیك نەبیت، چونكە زانكۆ و ناوەندەکانی توپینەو ھى زانستی بوونە میراتگر و جینگرەو ھى پینغەمبەر و (شەداء) ھەكان و ئەنجومەنى یاسا دانان و پەرلەمانەکانیش بوونە میراتگر و جینگرەو ھى پەيامهینەکان، واتە: بە كۆتایی ھاتنى سەردەمی پینغەمبەراییەتی، سەردەمی چاودیری دەرەكى و بالادەستی پیاوانی ئاینی و ئیمامەکانیش بەسەر مرۆفەو كۆتایی ھات.

ئیمە شایەتی دەدەین كە ھیچ پەرسراویك نییە بینجگە لە خواوند (لا إله الا الله)، بەلام شایەتی دانى شایەتیك، نەك شایەتیدانى شەھیدك، ئەمەش یەككە لە پایە چەسپاوەکانى ئىسلام، بەھەمان شیو شایەتی دەدەین، محەمەد (سلاوی لەسەر) و پەيامهینی خواوندە، بەلام دیسان شایەتیدانى شایەتیك نەك ھى شەھیدك، ئەمیش یەككە لە پایە و چەسپاوەکانى باوەر و ئیمان، ھەر و ھا باوەرمان وایە كە دابەزینراوی بەجی لە سەرەتایەو تا كۆتایی، بەدەق و واتا و ناوكرۆکیەو، وەحیی و نیگایە و لە خواوندەو ھاتو، بۆیە پینویستە تاییەندییەتی خۆی ھەبیت تا لە ھەموو پەيامەکانى پینش خۆی جیای بکاتەو،

تاییه تمندییه که له خۆیدا بیټ، نهک له دهره وهی خۆیه وه، ئەو تاییه تمندییهش بریتییه له وهی که کۆتا په یام و کۆتاییه پهنه ری هه موو په یامه کانی تره، ئەگەر ئەو تاییه تمندییه مان تیدا به دی کرد، ئەوا ده لێین: موقه ددهس و زیندوه، واته: له زیندوه وه بۆ زیندوه کانه، به لام ده بی بزاین موقه ددهس چییه؟

کاتیک په راوی به جی ده که یه وه ده بینین: خواوه ند ناسناویکی جوانی هه یه به ناوی (الْقُدُوس)، واته: له توانیدا هه یه زیندوو بکاته وه.

ههروه ها ئەم نایه تهش ده خۆینینه وه که ده فهرمویت: ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ البقرة/ ۸۷.

کاتیک زیندوو کردنه وهی مردوو به ویستی خواوه ند، یه کیک بیټ لهو به لگانه ی که خواوه ند به خشی به عیسا، لهم به لگه یه وه تیده گه ین که (مُقَدَّس) واته: زیندوو، له ویشه وه تیده گه ین که هه ده قیکی زیندوو و ئاکاری زیندوو یه تی هه بیټ، ده قیکی پیروژ و (مُقَدَّس) ه.

به م پییه، دابه زینراوی به جی، پیروژ و موقه ددهسه، چونکه ئاکاری ژیا نی هه یه و بۆ زیندوانی خواوه ن ژیرییش هاتوه، نهک بۆ مردوان.

ئه گه مرۆقیک له جو له و ژیا ندا بیټ و ژیری سی سر نه کرابیټ، بروانیته ئەو په یامه، واده زانی دوینی دابه زیوه و بۆ ئەو هاتوه... بۆ؟

چونکه دابه زینراوی به جی خۆی له خۆیدا بوونیکی بنه په تییه، له لایه ن خوایه که وه هاتوه که ئه ویش به هه مان شیوه خۆی بوونیکی بنه په تییه له خۆیدا، بۆیه به دهر له گه ردوون و دیارده کانی ناو گه ردوون، ناگونجیټ لێی تیبه گه ین و پراقه ی بکه ین، ههروه ها له پریگه ی ناوه جوانه کانی خواوه نده وه که له ناو دیارده و به دیه پینراوه کانی گه ردووندا دهره وشینه وه و نومایان ده بن، ده توانین لێی تیبه گه ین.

ئەمەش ئەو دەگەیه نیت کە بوونی گشتیی و گەردوون، بیجگە لە خواوەند خۆی، کەس ناتوانیت بەتەواوی بیینیت و پیناسە بکات، ئەو هی ئیمە دەیتوانین تەنها ئەو ناسین و شارەزابوونە رێژەییە جۆلاویە کە لە رێگە گۆرانی پلە بە پلەیی مەعریفیە دەستی دەخەین. ئامانج لە زانین و مەعریفەش بریتیە لە نزیک بوونەو لە خواوەند لەرووی ناسینیەو، نە کە گەشتن پێی.

لەپینا ئەو نزیک کەوتنەو دەیه شدا هەموو دیار دە سروشتییەکان ژێرباری ویست و خواستی خۆمان دەکەین و پلە بە پلە بە کاریان دەهین، ئیتر ئەو بە کار هینانە لە چاکەدا بیت یان لە خراپەدا، جیاوازی نیە.

دابه زینراوی بە جیش بەو پێیە کە خۆی لە خۆیدا بوونیکی بنه پتییە، هیچکەس بیجگە خواوەند خۆی، ناتوانیت بەتەواوتی لێ تیبگات بە شیوەیە ک، کە ئیتر لێ تیبگە یشتنی تر هەلنە گرت، چونکە پەرچوو و ئەجازە کە لە خۆیدا یە.

لێرەو دەیه کە دەلین: هیچ کەس ناتوانیت، بە لکو کەس بۆی نیە، دارای تیبگە یشتنی گشتیی بیت بۆ دابه زینراوی بە جی بە ورد و درشتیەو، گەرچی ئەو کەسە پیغە مەبەر و پەیا مەهینیش بیت، چونکە گەر وابیت دەبیتە هاو بەشی خواوەند لە زانیاریە گشتیە کەیدا، دەبیتە هاو بەش لە بوونە بنه پتییە کەیدا (خواوەند بە دوورە لەو هی کە دەلین لە بارە یەو).

یان ئەو هی کە دەلین قورتان دانراوی مەمە دە و ئەو دوورە لەو تۆمە تە ی کە زانا بە رێژە کان و دامەزراوە ئاینییە کان ناراستە و خۆ بۆی هەل دە بە سن، ئەمەش لەو دەو سەرچاوە ی گرت کە لە بارە ی دابه زینراوی بە جیو دەیانگوت: خواوەند دەلین: (قال الله)، و وا راقە یان دە کرد کە گوا یا مەمەد (سلاوی لە سەر) دانەری قورتانە!

ده پرسین تایا ئەو ئاماژە و پینۆینانە چین که رینۆییمان دەکەن و پیمان دەلین: که دابه زینرا و خۆی له خۆیدا بوونیکی بنه پرتیه (کینونه فی ذاته)؟

له وه لاما ده لیم: جیگیری ده که رینومایمان ده کات بۆ ئەو تیگه یشتنه مان، یان به واتایه کی تر: جیگیری (ذکر) له و دارشته زمانه وانیهیدا که پیتی ده برپراوه.

دابه زینراوی به جی، وه ک چون له یه که م جار هوه و له سه دهی حه وته مدا دابه زیوه و خوینراوه ته وه، ئە مپۆش به هه مان شیوه ده رده برپیت و (نطق) ده کریت و ده خوینریتسه وه، وه هه مان ئەو دابه زینراویه که دابه زینرایه سه ر دلێ ئەو په یامه یته عه ره بهی که وه ک گه یه نه ریکه ده سپاک و ورده کار و مکووړ له سه ر گه یانندن و پاگه یانندن به خه لک وه ک خۆی و به وشیه وهی که دابه زیوه، چوونکه ده قی زمانه وانیهی ده برپراو (مَنْطُوق) ی دابه زینراو، ئەو شیوه و شکله جیگیریه که ناکه ویتسه ژیر کاریگه ریهی گۆرانی سه ره مپه ی گه ر دوون و هه روه ها ناکه ویتسه ژیر کاریگه ریهی تپه ر بوونی کاته وه، بۆیه ده فه رموویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر/ ۹.

واته: ئەو ه ئیمه یین که (ذکر) مان دابه زان دووه و هه ر ئیمه شین که پاریزه ری ده یین.

ئه گه ر سه رنج به دین گوتوویه تی: ذکر، نه یگوتووه په راو یان قورئان یان فورقان.^(۱)

پیشتر گومان که دابه زینراوی به جی، خۆی له خۆیدا بوونیکی بنه پرتیه، به لام ئەی تایا سه باره ت به ئیمه چیه؟

واته: مرۆف و کۆمه لگه مرۆقیه کان که خۆیان دیلی دهستی گۆرانی سه مپه و تپه ر بوون به کاتدان، چون دابه زینراوی به جی بخویننه وه و چۆنی لی تیبگه ن؟

(۱) بۆ جیاکاری زیاتر له بهاره ی ئەم چه مکه و ده سه وه واژانه وه سه یری کتیبمان **الکتاب والقرآن - قره معاصره** لاپه ره ۲۳۴ و

دواتر بکه.

تایا خوینهریک که خوی له ژیرکاریگه ری گۆرانی سهره مپه و تیپه رپوون به کاتدا بیئت، له دهره وی نهو گۆران و تیپه رپوونه به رده و امه وه، ده توانیئت دابه زینراوی به جی بخوینیتته وه و لیی تیپگات؟

سه دهی حه و ته می زاینی جیا به له سه دهی دهیه م و بیسته م و چله م، تیگه یشتن و ئاستی مه عریفی خه لکه که بیان و ئامرازه مه عریفه کانی و گرفته کۆمه لایه تی و ئابووری و رامیاری و ئاسته نگه مه عریفه کانی، ههر سه دهیه ک له و سه دانه، جیا به له تیگه یشتن و ئاست و ئامرازه مه عریفی و گرفته کۆمه لایه تی و ئابووری و رامیاریه کانی خه لکی ههریه ک له و سه دانه، خه لکی ههریه ک له و سه ده و سه رده مانه ش، دابه زینراوی به جی به پیی ئاستی مه عریفی و گرفته و ئاسته نگه کانی خویان ده خویننه وه و خویندویانه ته وه، چهند تیگه یشتن و شتی تازه ی تیدا ده دۆزنه وه، که پیشتر کهس نهو تیگه یشتن و شته ی نه دۆزیوه ته وه، ههرکات باس له جینگیری دهق و گۆراوی و جولهی واتا و بگره و به رده ی نیوان دهق و ناوهرۆک ده کهین، مه به ستمان ئا نه مه به.

نه وهی که مرۆف ده بیینیئت و نه وهشی که نای بیینیئت، نه وهی که مرۆف لیی تیپه گات و نه وهشی که لیی تی ناگات، به پیی دابه زینراوی به جی، هه مووی په یوه سته به و دژواری و ئیشکالیه ته وه، که نهو له بیری چاره سه ریدایه، هه روه ها نهو سیسته م و ئاسته مه عریفه ی که په یروه یی نه کات له چاره سه ری پیشهات و ئاسته نگه کانیدا، لیروه یه که دابه زینراوی به جی هه میشه تاییه تمه ندیی و ئاکاری خویندنه وهی هاوچهرخی هه یه و خویندنه وهی هاوچهرخ هه لده گریت.

تۆ وهک خوینهریک، کاتیئک له خالیئکی دیاریکراوی میژوودا ده وه ستیت و خاوه نسی چهن دین ئاستهنگی دیاریکراوی کۆمه لایه تی و مه عریفیت، له و حاله ته دا تۆ له دابه زینراوی به جی که دهقیکی زمانه وانسی جیگیر و نه گۆری هه یه، به چه شنیک له چه ن بابه تیکی تیپه گه ییت و غه ییری

تۆش به پییسی گۆرانی ههل و مهرجی ژیانی، به چه شنیکي تر لییان تیده گات، تنها لیره دا لۆژیک و یاسا کانی به کار ده هیئین.

بۆیه ههر کهس چوار کرده ژمیاریه کانی، بۆ نمونه: له جیبه جی کردنی حوکم و فرمانه کانی میراتدا به کار هیئا، ههر له چوارچیوهی ئەو زه مینه مه عریفیه دا لۆژیک (مَنْطِق) یش به کار ده هیئیت، ههر که سیش له مرۆدا ههولئ جیبه جی کردنی، هه مان فرمانه کانی میرات بدات که له هه مان ئەو ئایه تانه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوون و به تهنیشت ئەوه شه وه سوود له کرده ژمیاریه کان وهر بگریت، که بریتین له شیکاری بیرکاری و هیما و کۆمه له کان واته: بیرکاری نوی، ئەوا به و کاره ی لۆژیکي له چوارچیوهی زه مینه مه عریفیه تازه که دا به کار هیئاوه.

ئهمه ش ئەوه ناگه یه نیت که یه کهم بیعه قل و نه فام و بی می شک بوه و دووهم هه لکه وتوو و ژیر و عاقل، یان یه کهم دوو روو و دووهم پارێزکار و خواناس.

ئهم ئاکامه به سه ر ئەو دوو که سه شدا ده پریت که یه کهم: به چاوی خو ی و به بی سود وهر گرتن له هیچ ئامی ریک، سه یری گهر دوون ده کات و ده بینیت و ده لیت: گهر دوون له چوار توخم پیک هاتوو: ئاو، گل، ههوا، ئاگر، دوه میش سوود له ئامی ری گهره کهر و شیکار کهر وهر ده گریت و زانیاریه کانی له وه ی یه کهم زۆرتر و وردتر و فراوانترن، بینینی که سی دووهم بۆ گهر دوون له بینینی که سی یه کهم به رینتر ده بیت و پیمان ده لیت: که گهر دوون له چه ن ره گز و توخمیکي سه ره تایی هايدرۆجین و دواتر یورانیوم پیک هاتوو.

ههر دوو کیان له گه یشتن به ئاکامه کانیاندا لۆژیکیان به کار هیئا، به لام هه رییه که یان به ئاکام که لیک گه شتن که له وه ی تریان جیاواز بوو، چونکه ئاستی مه عریفی و زانینی که سی یه کهم، نزمتر و بهر ته سکت بوو له وه ی که سی دووهم، هیچ گرفتیکیش نیه ته گهر بینین له چه ن

روویه که وه خالی هاوبه ش هبیت له تیگه یشتنه کانیاندا، چونکه زانینی مرۆقایه تیی مۆرکی گه شه کردن و که له که بوونی سه ریه کی هه یه، واته: یه ک کاروانه، به لام به قوناعی جیا جیا.

ئه گهر له سه ر ئه م بناغه و بنه مایه مامه له بکه یین له گه ل دابه زینراوی به جیشدا، ئه توانین گرفت و ئاسته نگه سه خته کان چاره سه ر بکه یین، وه ک ئیشکال و دژواری فیهی له یاساسازیدا و دژواری فله سه فه له زانستی که لامدا.

یه که م: ئیمه پیوستان به فله سه فه یه کی نیسلامی هاوچهرخی ئه وتۆ هه یه که بتوانیت بگاته ئاستی خستنه پرووه فله سه فیه هاوچهرخه کان.

دووه م: پیوستان به فیهی هاوچهرخ هه یه.

سییه م: پیوستان به به رزبونه وه و بهره و پیشه وه چون هه یه له بواری یاساسازیدا، نه ک له بواری سه روت و شه عاتیره کاند.

به م شیویه دژواری و ئاسته نگه کانی: ئازادی و ده ولت و کومه لگه و پیشکه وتن و دیوکراتیه ت و مافه کانی مرۆق و کومه لگه ی مه ده نیمان چاره سه ر ده بن.

ئیمه پیوستان به دارشتنی بناغه و بنه ماگه لیکی تازه هه یه بۆ هه ریه ک له زانسته کانی: که لام و فیه.

له م بواره دا ئه و به شه ی ناوی لینه روه: ئیجتهادی کراوه (الاجتهاد المفتوح) سه رت لی ّ تیگ نه دات و دلّی پی ّ خو ّش نه که یه ت، ئه و ناو نیشانه بیجگه له دروشیکی رووت بۆ بازار گهرم کردن، هیهی تر نییه، چونکه ئیمه قسه له سه ر، سه رله نوی دارشتنه وه ی بنه ما و بناغه و ئصوله کان و پیشکه ش کردنی چهند تیگه یشتنیکی تازه ده که یین بۆ ئایه ته موحه که مه کان (New Concepts)، وه ک بۆچوون و بیردۆزه ی سنوره کان (المحدود) له

یاساسازیدا، ههروهها ئه و بیرۆکه یه ی که پیی وایه، سونه تی قسه یی (السنة القولية)، وهی نیه، ههروهها ئه و بیرۆکه یه ی که پیی وایه کۆدهنگی (الإجماع)، کۆدهنگی زیندوه کانه نه ک مردوه کان، ههروهها ئه و بیرۆکه ی که پیی وایه: قیاس و بهراورد، بریتییه له پیشکش کردن و خستنه پرووی به لگه کان نه ک بهراورد کردنی شاهد له سه ر نادیار و غایب. (۱)

(۱) پیشکشوتنی زاین و زانراوه کانی مرۆڤ، واته: گۆرانی زاین و معریفه له پښگی تیپه پروونی کاتهوه، له دوو ئاراسته دا پرووده دات:

أ - پیشکش کردن سیستمیکسی معریفی تازه له چوارچۆدی بواریکی معریفی دیاریکراودا، ئه مهش به پیشکش کردن بیردۆزه و بیرۆکه ی نوێ (New Concepts) ده کریت که پیشتر له م باره دا بیرۆکه ی له و چه شنه نه بوین، نمونه ی ئه م چه شنه (کوبرنیکوس)، بیردۆزه ی ئه وه ی خسته پرو که زه ی چه قسی گهردوون نییه، به لکو زه ویسی به دهری خۆردا ده خولیته وه، ئه مهش شوپشیکه به رپا کرد له سواری گهردوون ناسیدا، ههروهها (باستور) که بیردۆزه ی بوونی گیانه و هه رده کانی خسته پرو که له پښگی وردینه وه نه بیست نابینرین و هۆکاری زۆریه ی نه خۆشیه کانشین، یان (نيسحاق نیوتن) که بیردۆزه و تیگه یشتنی کیشی زه ویی و گهردوونی میکانیکسی خسته پرو، ههروهها (تشارلز داروین) که بیردۆزه ی گه شه و خۆسازاندن و هه لبژاردنی خسته پرو، وه (ئه لیبیرت نه نیشتاین) که بیردۆزه ی ریزه ی گشتی و تایه تی خسته پرو، ههروهها (مندلیف) که خسته ی ره گه زه کانی له سروشتدا خسته پرو.

ب - پیشکش کردن ئامرازگه لیکسی معریفی تازه (New Tools) و به کار هینانیا ن بڑ دۆزینه وه ی بابه تگه لیکتی تازه که پیوستیان به رافه و لیکدانه وه یه، ئه مهش ریک ئه وه بوو که گالیلۆ کردی، کاتیک تلسکۆپی به کارهینا و سهیری ئاسمانی پیکرد. ئه گه بهراوردی نیوان ئه و ئامرازه تازانه و ئه و به ره مانه بکه یسن که به هۆیانه وه دۆزراونه ته وه، بۆمان ده رده که ویت که گه شه سهندنی ئامرازه معریفیه کان له پرووی چه ندیه تی هه وه زۆر زیاتره له گه شه ی سیستم و بهرو بیردۆزه تازه کان. ئه گه بهراوردی ئه و بیرۆکه تازانه بکریت که له ماوه ی پینج سه د سالی دوایدا پیشکش کراوون، ده بینین ژماره یان له په نجه کانی ده ست تیناپه رن. به لام ئه گه ئامرازه تازه کان بژمیرین، ده بینین له ژماره نایه ن. سه باره ت به زانسته تیوریه کانش، ده بینین ریازیات زانستی کارگێریه، فه لسه فه ش زانستی تیگه یشتن و چه مکه کانه، هیچ سه یر نییه ئه گه په یوه ندیه که هه بیته له نیوانیدا. ئه مهش ریک ئه و جیاوازیه یه که له نیوان (کوبرنیکوس) که بیردۆزه ی تازه ی له باره ی گهردوونناسیه وه پیشکش کرد و له نیوان (گالیلۆ) دا که ئامرازی تازه ی به کار هینا له تیروانینی گهردووندا. ئه وه ی شایانی باسه ئه وه یه که ریازیات ئامرازیکی معریفی پروته و پشت به لۆژیک ده به ستیت و واز له دژبه ری ده هیته یته.

گرنگترین ئامرازی معریفی که له سه ده ی بیستدا داهینرا، بریتییه بوو له کومپیوتهر که هاوکارمان بوو له چاره سه ری ئه و گرفتانه ماندا که به بی بوونی ئه و ئه سته م بوو بتوانین چاره سه ریان بکه یین.

بەپێی ئەوەی کە پیشتر خستمانە روو، بناغەو بنەمایەکی بنەرەتیمان دێتە دەس کە بریتییه له: ئیجتیهاد و خوڤەریک کردن، کە ئەمەش تەنھا لە دەقە پیرۆزەکاندا دەبێت (الإجتیهاد یكون في النص المقدس حصراً).^(۱)

ئەو قسەیه‌ش کە لەبارە‌ی بنەمای (لا‌إجتیها فی ما ورد فیہ النص) ه‌و دەکرێت، بە‌لای ئێمە ه‌و هیچ پێگە و با‌یه‌خێکی نی‌یه، ئە‌گەر کە‌سی‌کیش ب‌لێت: تۆ لە دەره‌وه‌ی دەقه‌وه ئیجتیهاد دە‌کەیت؟ لە‌وه‌لامدا پێی دە‌لێم: ئە‌گەر دە‌قێک لە بە‌رده‌ستما نە‌بێت ئێ‌تر بۆ ئیجتیهاد ب‌کە‌م؟ لە‌کاتی نە‌بوونی دە‌قدا یاساساز بۆی ه‌یه‌ به‌ خواستی خۆی یاسا دا‌نێت.

تە‌نھا لە‌م رێگە‌یه‌وه و بە‌م ه‌ۆیه‌وه و لە‌ژێر دروشمی (لا‌إله‌ إلا‌الله، محمد رسول‌الله) دا و بە‌ پە‌یره‌و کردنی بە‌ها‌به‌رزە‌کان و رێ‌پۆرە‌سمە پە‌رستشیه‌ جێ‌گیرە‌کان کە لە پە‌یامه‌ینە‌وه (س‌لاوی لە‌سه‌ر) پێ‌مان گە‌شتوون، دە‌توانین بی‌ننه‌ خا‌وه‌نی فە‌لسە‌فه و فقه‌ی ئیسلامیی تازە و هاوچەرخ و بە‌رده‌وامیی می‌ژوویی خۆمان و دانە‌پ‌ر‌انمان لە پێ‌شینانمان زامان ب‌کە‌ین.

بە‌دەر لە‌مە لە‌ مامە‌ڵە و رێ‌س‌سازی و تە‌شریح، هیچ پێ‌ویست ناکات و اب‌زانن ئە‌وه‌ی کە ئە‌م‌رۆ ئێ‌مه پێ‌ویستمانە رێک وە‌ک ئە‌وه بێت کە لە سە‌ده‌کانی ر‌ابوردوودا پە‌یره و کراوه و با‌و بووه، چ‌ونکە ر‌استبوونی ه‌ەر لێ‌کۆ‌لێنه‌وه و بە‌دوادا‌چوون و ئیجتیهادی‌ک، ئە‌وه پ‌شت‌راسی دە‌کات‌وه کە ئایا ئە‌و ئیجتیهاده چ‌ەند لە‌گە‌ڵ ه‌ه‌لومە‌رجی ژیا‌نی ئە‌و دە‌مه‌دا رێک دێت‌وه و ر‌استاندنی بۆ دە‌کرێت، چ‌ونکە ئیجتیهادی ر‌اس ئە‌وه‌یه کە لە‌گە‌ڵ ه‌ه‌ل و مە‌رجی ژیا‌نی سە‌رده‌مه‌که‌یدا رێک بێت‌وه و وە‌لامی گ‌رفته‌کانی بدات‌وه، بە‌واتایه‌کی تر: ر‌اده‌ی تێ‌گە‌یشتنی لێ‌کۆ‌لەر لە‌و ه‌ه‌لومە‌رجه‌ی کە تێ‌یدا دە‌ژی، ر‌است و ه‌ه‌ل‌ه‌بوونی لێ‌کۆ‌لێنه‌وه‌که‌ی دیاریی دە‌کات. ه‌ەر

(۱) تە‌نانه‌ت با ئە‌و دە‌قه ئە‌مه‌ش بێت: ﴿لِلذِّكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ کە لە خۆی‌دا بە‌لگه‌ی یه‌ک‌لا‌که‌ره‌وه‌یه و بۆ غه‌یری خۆی یه‌ک‌لا‌که‌ره‌وه‌ نی‌یه، خۆنەر دواتر سە‌رنج دە‌دات چ‌ۆن لە‌م کتێ‌به‌دا بە‌سوود وەر‌گرتن لە نام‌رازی مە‌ع‌ریفیی تازە بە‌لگه‌مان لە‌سه‌ر ئە‌و بابە‌ته ه‌ینا‌وته‌وه.

ئەمەشە پۈژە و ۋادەى سەرکەتن یان شکست هیئاننى پەرلەمانەکان دیاریی دەکات لە یاساسازییەکیاندا، چەندە یاساکان گونجاو و پراو پەرسن لە گەل هەلومەرجى بابەتیی کۆمەلگەکان و ەلامى گرتەکانیان بدەنەو، بەو پۈژەو ۋادەى دەتوانین بلیین: فلانە پەرلەمان سەرکەوتوو بوە لە پڕۆسەى یاساسازییەکیاندا.

لۆژیک بەتەنھا خۆى بەس نییە، چوونکە ئاکامى لۆژیکى دەگونجى ۋاس بێت و دەشگونجیت درۆبیت، لە گەل ئەو هەشدا کە هەردووکیان لۆژیکى و مەنتیقین.

بۆ نامازە کردن، پۈژمان و یاساکانى زمان بەتەنھا خۆیان بەس نین، بە نەحوو سەرف و شیکار و پۈژمانیشەو.

شیکار و ئیعراب باس لە ۋوکار دەکات، بەلام ئەو واتا و مەبەستەى کە قسەکەر دەیهویت بیگەیهنیتە وەرگر، ئەو پەوانبێژییە.

پەوان بێژیى جوانکاریى نییە، بەلکو گەیاننە بۆ واتا و مەبەستىک، پۈک کورتترین پۈگە و پەوانترین شیوازەو، ئەمەش دواتر لە لیکۆلینەو ماندا لەبارەى ئایەتەکانى میراتەو بەسەدەکەین.

پاش ئەم شیکارە ورد و درپۆزەى کە لەبارەى: بوونى بنەرەتیی و تپپەربوون بەکات و گۆرانى سەرەمەرە وە، هەرەها لە بارەى بوونى بنەرەتیی دابەزینراوى بەجیۆه کردمان، تپدەگەین تاکە لایەنیک کە مافى راستاندنى گوتەى خواوندەى هەیه، تەنھا ئەو هیلە تپروپ و تەواوەى تپپەربوونى کات و گۆرانى سەرەمەرەى مەوقایەتییە بە گشتیی، هەر لە ئادەمەو تەواکاتەى کە دواپۆز بەرپا دەبیت، ئەمەش ئەو راستییە کە ئەم ئایەتە دەپخەنە روو: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ آل عمران/۱۳۷.

واته: پیش ئیوه چند سهرده مانیک تیپه ریون، بگه رین به زهویدا و سهیر بکن و بزنان چاره نووس و سهره نجامی درؤزنان چۆن بووه.

ههروه ها ئایه تی: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾ العنكبوت/۲۰.

واته: بلی بگه رین به زهویدا و سهیر بکن چۆن به دیهینان دهستی پیکرد.

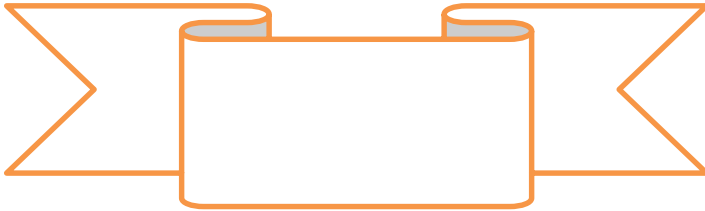
نه میژووی عه ره بیی و نه ده ولته تی عه ره بیی نیسلامی و نه فه قیهه کان و ته نانه ت نه هاوه لآن و نه شوین که وتوانیشیان به ته نها، ناتوان راتاساندن و پاسبونی گوته ی خواوه ند و دابه زینراوه که ی بسه لیتن، چونکه به هه موویانه وه چه ن خال و ویستگه یه کن له سه ر پیره وی میژووی عه ره بیی نیسلامی، یان چه ن خال و ویستگه یه کی بچو کترن له سه ر پیره وی میژووی مرؤقایه تی.

به دلنیا بیه وه لیکۆلینه وه له میژووی مرؤقایه تی و تیرامان له هیل پیره وی ئه و میژووه به ئاسته جؤراو جؤره کانیه وه، ده توانیت میسداقیه ت و راستاندن و راسیه تی دابه زینراوی به جی بۆ ئیمه و خه لکانی تریش بسه لیتن، ئه مه ش په لکیشمان ده کات بۆ ئه وه ی جیاکاری بکه ین له نیوان: گوته ی خواوه ند و وشه کانیدا (التفریق بین کلام الله و کلمات الله).

دابه زینراوی به جی و ته ی ناراسته و خۆی خواوه نده، جبریل به دهنگ و دهر برین و زیکر و له روی زمانه وانیه وه، دای به زاندوه ته سه ر دل پیه مبه ری عه ره بی (سلاوی له سه ر)، به لام وشه و که لیماتی خواوه ند، بریتین له بوون به هه ردوو به شه که یه وه: گه ردوونی و مرؤقی.

ههروه ها بریتین له و یاسا و رپسایانه ی که کاروباری گه ردوون ریک ده خه ن و ده یبه ن به رپوه به هه ردوو به شه که یه وه، له رپگه ی تیگه یشتنمانه وه بۆ وشه و که لیماته کانی خواوه ند، ده توانین له و ته که شی تیبگه ین، واته: راستاندن (مصدیقیه ی گوته ی خواوه ند (په یامه ئاسمانیه کان) له رپگه ی وشه و که لیماته کانیه وه (بوونی بابه تی و گه ردوونی و مرؤقی)

نەبیت دەرناکەوێت، ئەوێ لەسەر ئیمە پێویستە ئەوێهە کە لە گوتەکانی تیبگەین، ناتوانین ئەوێش بکەین تا لەپریگەیی یاساوپرسیاگانیهوه لە وشە و کەلیماتەکانی، لە بوونی گەردوونی و مرۆقیدا نەکۆلینەوه. بەلام تیبگەیشتمانی لەو یاساوپرسیایانەش ملکەچی تیبەرپوونی کات و گۆرانی سەرەمەرپە، بینا لەسەر ئەمە دەلیین: تیبگەیشتمانی بۆ گوتەیی خواوەند تیبگەیشتمانی گەشەسەندوی ناجیگر و گۆراوه، لەکاتیگدا کە گوتەیی خواوەند خۆی جیگیر و نەگۆرە لە بوونیکی بنەرەتیدا وەک دەقیگ.

بەشىي دووہم

بەرەو بنەماگەلئىكى تازە بۆ ياساسازىي و تەشرىع

(تېپەرپوونى فېقھى ئىسلامىي بە مېژوودا)

لە سەرەتاي سەرھەلدان و بەپيغەمبەرپوونىي محەمدەدوہ، عەرەبەکان چەند ھۆزئىكى پەرتەوازەبوون، ھەرھۆزئىك بۆ خۆي بواری کار و چالاكىي پۆژانەي تايبەت بەخۆي ھەبوو، شوان کارەيى و ھەلکوتانەسەر و تالانىکردن، پيشە سەرەكییە باوہکان بوون لە ناوياندا، بەتەنىشت ئەمانەشەوہ بزافى بازارگانىش ھەبوو، بەلام ئەم بزافە بەشئوہیەكى سەرەكییە لە ناو شارى مەككە دا چر بوبوویەوہ، كشتووكالئيش لە تائيف و یەسرب و یەمەن دا ھەبوو.

ھەرچەندە لەو دەمەدا عەرەبەکان دەولەتسى ناوہندیان نەبوو، بەلام بە وردیي ئاگايان لە دەورووبەرى خۆيان بوو و دەيانزانى چى دەگوزەرئیت لە دەورووبەرياندا، دەيانزانى كە پایە سەرەكییەکانى سىستەم و دەولەتە ناوہندیەکانى دەورووبەريان، لەسەر بەكۆیلەکردنى خەلكە رەشوو پرووتەكەيان راوہستاوون، ھەرچەندە چەمك و تىگەيشتنى كۆيلایەتىي لە ناو عەرەبەكانىشدا لە رېگەي جەنگ و ھەلکوتانەسەر و كړين و فرۆشتنىي كۆیلەكانەوہ لە بازارەكانى النخاسة دا، كەبازارگەلئىكى تايبەت بە كړين و فرۆشتنىي كۆیلە و كەنیزەكەكان بوو، باو و بەربلاوبوو.

راستە كە عەرەبەکان پەراکەندە و پەرتەوازەبوون، بەلام سەرەست و ئازادبوون و نەدەبوونە پاشكۆي ھىچ كەسئىك، سىستەمى كۆمەلایەتییيش لە ناوياندا لەسەر بنەماي: خيژان، تیرە، ھۆز، دامەزرابوو و بەرپۆدەدەچوو.

بۆمۈنە: قورەپىش لە دە تېرە پىك دەھات، يەككىيان نەھى ھاشم بوو كە لەگەل خىلى ئومەببە دا، سەر بە خىلى عەوف بوون، مەمەدپىش لەمان بوو و وەك زۆر بە پياوانى ھۆزەكەي، پىشەي شوانكارەبى و بازارگانىي دەکرد.

بەلام لەپرووي رەوشتىبەھە، ئەمانىش وەك ھەموو عەرەبەكانى تر، دەمارگىريان ھەبوو بۆ مالىبات و تېرە و ھۆزەكەيان، دەسكراوہ و راسگۆ و سىنەساف بوون، لە ھەلسووكەوتياندا ھىچ چەشنە دووفاقيەكەيان تىدا نەبوو، بۆ مۈنە: دوپروويى - نفاق - لە مەككەدا بوونىي نەبوو، باسى دوپروويى و دوپرووكانىش لەو ئايەتانەدا ھاتووە كە لە مەدینەدا دابەزىيون.

ھاوسۆزىي و پابەندىي خىزانىش لە قۇناغى مەككەدا، يارمەتيدەربوو بۆ پاراستنى پىغەمبەر، ھەلۆبىستەكانى (أبو طالب، المطعم بن عدي) بەمۈنە.

خەلكى شارى مەككە لە قۇناغى يەكەمدا پىغەمبەريان لا راسگۆ بوو و دانيان بە راسگۆبىيەكەيدا دەنا، بەلام لە بانگەوازەكەيدا تەنھا لايەنى سىاسى و پامىريان دەبىنى و جىگەي بايەخيان بوو، واتە: لايەنى سەرورەبىي و سەردارىي بنەمالە و ھۆزەكەيان، بى ئەھى بىريان بەلای ئەو دەپرووات كە ئەم بانگەوازە دەتوانىت لە داھاتوردا دەولەتتىكى ناوہندىيان بۆ بونىاد بنىت.

لېرەو دەتوانىن تىبگەين لە ئاستى دونىابىنى و بىرکردنەوہيان لە بارەي بابەتەكەوہ، دەچوون تەماعى سەررەت و سامان و رابەرايەتى خىلىيان دەخستە بەردەمى و تاكۆتايى قۇناغەكە، بىريان لەكوشتنىي يان دەسگىرکردن و زىدانىکردنى نەدەكردەوہ، تەنانت كاتىكىش بىريان لە بژادەي كوشتن كەدەوہ، بەشىوہيەك پلانىان بۆ دارشت كە ئەگەر بىشىكوژن خوينەكەي لە ناوياندا گوم بىت، ئەمەش لە ترسى نەھى ھاشمدا نەبوو، بەلكوو لە ترسى ئەو نەنگىەي كە بەھۆي كوشتنەكەيەوہ يەخەي دەگرتن.

له پرووی بیروباوهره وه عه ره به کانی مه ککه بت په رست بوون، به لام له گه له ته وه شدا دانیان دهنه به بوونی خواوند و په رسراوی تاکوو ته نیادا، به لایانه وه وابوو که بته کان ته نها هوکار یکن بۆ نزیك خستنه وهی ته مان له و په رسراوه تاکو ته نه یاهه.

به لام له پرووی فیکیری و ئایینه وه، عه ره به کان به پرووی ده ورو به ریاندا کرا و بوون و به ران به ریان پی قه بوول ده کرا.

مونه ی ته م راستییه ش: عه ره بسی وا هه بوو گا وور و هه ش بوو جوله که و هه شیانبوو له سه ر شه ریه ته پیشووه کان و هه شبوو بته رست، هیچ کام له په پره وانی ته م پیکه اتانه، هه سستی به نه نگیی و شهرم نه ده کرد له ناست و له به ران به ر ته وی تر یانه وه.

زمانه که یان که زمانی عه ره ییی بوو، له گه شه سه ندندا گه شت بووه ناستی کی ته و تو که له توانیدا بیته و اتاو مانای چه مه که ئاسمانیه کانی ناو په یامه محمه دییه که له خو بگریته.

ته م تاییه تمه ندییانه ی که له کاتی دابه زینی دوا په یامیی ئاسماندا، بۆ عه ره ب هات بوونه کایه وه، که دیارترینان بریتی بوون له: شانازی کردن به سه ره سستی و سه ره خوئی خوئی وه، بیزاری له ژیره سته یی و ده سه مۆ نه بوونی بۆ ده ورو به ری، ریزگرتن له به ران به ر و هه لکردن له گه لیدا، به پیرۆز سه رکردنی مه ردا یه تی و ریزگرتن له میوان و به هانه وه چوونی لیقه و ماو و پابه ند بوون به به لئین و په پمانه وه، هه موو ته مانه پیکه وه بوونه هو ی ته وه ی شایسته یی ته وه یان بیته بینه هه لگری په یامه ئاسمانیه که.

ته و ناسته نگه ی که له به رده میاندا مابو یه وه و ریگه ی لی ده گرتن، بریتی بوو له گرتی رابه رایه تی و ده سه لاتی سیاسی و سه رکردایه تی، که به ده سستی کام خیزان و بنه ماله و تیره و هوژه وه بیته.

چونكى پېشتەر دەسلەت و رابەرايەتى لەنىوان سەرۆك ھۆزەكاندا دابەش كرابوو، واتا و تىگەيشتنى رېكخراو لە دەولەت و دەسلەتتى ناوئەندىي لە ناوياندا بوونى نەبوو، بەو ھۆيەو ھىچ رېكارىكى دارايى يان ملدان بەدەسلەتتى ناوئەندىي و كۆيونەو لە دەورى ھىمايەكى ديارىكراو بوونيان نەبوو تا رابەرايەتتى بنەمالە و تيرە و ھۆزەكان لەخۆ بگرىت، ھەموو ئەم چەمك و تىگەيشتنانە دوور بوون لە ئاگايى سياسياسى عەرەبەكان.

لەرۆوى كۆمەلايەتەشەو بەبەتى كۆيلايەتتى (چ بە كرپىن و فرۆشتن يان دىل گرتن بىت)، لە ئاگايى كۆمەلايەتەشەو بە چالاكايى بوونى ھەبوو.

چونكى بۆيوپى ژيانيشيان لەسەر شوانىي و ھەلكتانەسەريەك و بازرگانىي بوو، كشتووكان و پېشەدەسىيەكانىش بەدەست غەوارە و چىنە ھەژارەكەي كۆمەلگەكەيانەو ھەبوو، رۆلى ئافرەت لە ژيانىندا، رۆلكى لاوھكىي بوو، لە ھەموو ھالەتتەكدا ژن دەدرايە پال پياو و بەبى پياو بوونى نەبوو، چەمكى وەلىي ئەمر و سەرپەرشتىارى كاربەدەست، پېش سەردەمى دابەزىنىش ھەر بەركار و پايدار بوو لە ژيانىندا.

بۆمۆنە: خەدەيجەي كچى خوەيلد، ھەرچەندە خاوەنى مال و سامان و بازرگانىي و برپارى سەربەخۆي خۆي بوو، بەلام كاتتەك پېغەمبەر (سلاوى لەسەر) پېش بە پېغەمبەر بوونى ويستى خوازىنى و داواي بكات، لەگەل شاندەك لە پياوانى نەوھى ھاشدا ھاتە داواي و لەلايەن پياوانى نزيك و خزمانى خەدەيجەو پېشوازيان لىكرا و داخوازيي و ھاوسەرگيرىيەكە سەرى گرت و كۆتايى ھات.

تائىستا و ئەمروشى لەگەلدا بىت، ھەژموني تىگەيشتنى (ولي الأمر) و برپارەدەستى نېرینە و پياوان لە كارووبارى تايبەتتى مېينە و ژناندا، زالە بەسەر ئاگايى و تىگەيشتنى كۆمەلايەتەشەو.

سه بارهت به ئازادی بیروپا و ئازادی راده برینیش به لای عه ره به کانی شه و ده مه وه، به پیوستی نازام زۆری له باره وه بلین، چونکه هه والی بازاره کان و چالاکیه کانی بۆنه کان له و بارهیه وه زۆرن له بهره سماندا، شاعر و هۆنه ریک که سه ره مایکی دیاریکراو بو، ده چوه سه سه کۆ و هۆز و تیرهیه کی ده برده ئاسمان و هۆز و تیرهیه کیشی رسوا و نغری زهوی ده کرد، له وانهیه پرواتاترینی شه و قسانه ی که له و بارهیه وه دینه ناو خه یالمانه وه، شه قسه یه بیت که خاونه که ی ده لیت: هۆزی قورپیش، به هۆی ئاو گیرانه وه بۆ حاجیه کان و خزمهت کردنیانه وه بۆ که عبه و په یامیکه وه که بۆیان هاتبوو، خۆیان هه لده کیشا به سه رماندا، ته نها له هه لبه ست و شعر گوتنا نه بیت که زه بوون بوون له ئاستماندا، تا دوا جار، کوری شه بو ره یه هات و له هه موو شتی کدا بوونه بالاده س به سه رمانه وه.

نامه ویت له م بارهیه وه زۆر بلیم، چونکه خه لکانی تر زۆرتریان گوتوه له م بارهیه وه، ده مه وی جهخت بکه مه سه ر چه ند خو و تاییه تمه ندیه کی شه نه ته وه و خه لکه ی که پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) له شه ستۆی شه وان و به هۆی شه وان وه و به پشت به ستی به وان، ده وله تیکی ناوه ندی ساوای پیک هینا و شاری مه دینه ی کرده پایته خت بۆ ده ولته ساواکه ی، تا له ویوه بتوانیت هه موو دورگه ی عه ره بیی له خۆبگریت، خۆی له ناویدا پیغه مبه ر و په یامه یین و دامه زرینه ری ده ولت بو، شه سی لایه نه شی له که سایه تی خۆیدا، پیکه وه گری دابوو و تیکه لی کردون له گه ل یه کتردا، له گه ل هه موو شه مانه شدا ده بیسین شه بوو سوفیان له رۆژی ئازادکردنی شاری مه ککه دا رووبه عه باس ده لیت: ده سه لات و پاشایه تی برازا که ت چاک گه وره بووه!

شه گرفت و کیشه یه ی که له ساته وه ختی کۆچی دوایی پیغه مبه ره وه سه ری هه لدا، گرفت و کیشه ی پیغه مبه رایه تی و په یامه یینی یان شه وه ی که کی ببيتته پیغه مبه ر و په یام هیین، نه بوو، چونکه هیچکه س گومانی له و بارهیه وه نه بوو و شه بابه ته جیگه ی پرسیار نه بوو بۆکه س.

ته نانهت جهنگه کانی هه لگه پرانه وه (الرّدة)، جهنگی سیاسی و سنورپاریزی بوون و هه ولتیک بوون بۆ ریگری کردن له جیابوونه وه و پارێزگاریی کردن له دهولت و یه کپارچه یی دهولته ته که.

گرفت و کیشه ی بنه پرتیی، گرتنه دهسی دهسه لات و به میرات بردنی حوکمرانیی دهولته ته که بوو، هه ریه که له لایه نه کان هاواری ده کرد و ده یگوت ئه و میراتگری به حقه بۆ گرتنه دهسی دهسه لاتیی ئه و دهولته ته و هه ولتیشی ده دا له ریگه ی چهن ئایهت و حه دیسیکه وه ره وایه تی بدات به داواکه ی، هه ریه که له چه مکه کانی: پیغه به رایه تی و په یامه یینی و حوکمرانی تی که بوون به سه ریه کدا، بۆیه هه ولدان بۆ دۆزینه وه ی شیواز و پروکار و ریکاریک بۆ شه رعیهت و ره وایه تی دان به دهسه لات، بوو بو به گرتنی گه وره یان، به و پییه ی که پیشهاته که تازه بوو له ناویاندا و پیشتر کاری له سه ر نه کرابوو، تیپه پراندنی زۆر قورس و گران بوو له سه ریان، وه ک پیشتر ئامازه مان پیدا، چاره سه ری ئه م پیشهاته ش په یوه ست بوو به تیگه یشتنه کانیانه وه له باره ی خیزان و بنه ماله و تیره و هۆزه وه، له به رانه بریشه وه، بۆگرتنه دهسی دهسه لات، پروکار (وجه) یکی ئایدیۆلۆجیی زۆر پیوست بوو.

ئه گه ر سه رنج بدهین له هیچ ئایه تی که ده قیکی یه کلاکه ره وه شک نابه یین بۆ شیوازی حوکمرانیی و به ریوه بردنی دهسه لات و دهولته، یان به میرات گرتنه دهسی دهسه لات، ته نها یه که ئایهت نه بیته که بریتییبه له: ﴿ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴾ النمل ۱۶.

واته: هه روه ها سوله یمان میراتی له داوود گرت و گوتی: ئه ی خه لکینه فیری تیگه یشتن له ده رپینه کانی په له وه ران کراوم و له هه موو شتیکیشم پی دراوه، ئه مه ش زیده ریژ و زیده به خششیکی ئاشکرایه.

له رافهی ئەم ئایه تەشدا رای جیاوازیان هەبوو، هەیان بوو دەیگوت: تەنھا سەرودت و سامان و دەسەڵات دەگریتەو، چونکە پیغەمبەراییه تیی پیدراویکی بنه پەتییه و به میرات نامینیتەوه بۆکەس، هەشیان بوو دەیگوت:

مەبەستی پیغەمبەراییه تییە کەیه، کەسانی تریش هەبوون، بە گوتەیه کی بەربلاوی پیغەمبەر، بەرپەرچی دەدانهوه و دەیان گوت: پیغەمبەر(سلاوی لەسەر) گتویه تی: ئیمه گروی پیغەمبهران میراتمان لی نابریت. ^(۱)

بەلام هەموویان خۆیان لادەدا لەو هی که هەول بەدن ئەم ئایه تە وه ک بەرگیکی ئایدیۆلۆجی و بەلگهی رهوایه تی پیدان بۆ گرتنه دەسی دەسەڵات بە کار بهینن، چونکە پیغەمبەر مندالی نیزینهی لی به جی نه ماوه، تاوه ک سوله یمان ببیتە میراتگری باوکی.

لیکۆله رانی دابه زینراوی به جیش، بیجگه له ئایه تە کانی په یوه ست به میرات و گوپراه لئی وه لی ئەمر، پاساویکیان بۆ رهوایه تی دان و به به را کردنی بهرگی شه رعیه ت بۆ گرتنه دەسی دەسەڵات نه دۆزیوه تەوه، که هەردوو کیشیان له بارن بۆ ئەو مەبەسته.

پیغەمبەریش بهو پییهی دامه زینهری دهو له ت و سه رکرده و رابه ریشی بوو، به پیی ئایه تە کانی بواری میرات، کەسه نزیکه کانی میراتی رابه راییه تی، لی ده گرن، ئەمه ئەو بهرگه ئایدیۆلۆجییە بوو که عەباسیە کان پاش ئەوهی واتای (وَلَدٌ) یان له ئایه تە کە دا قە تیس و تاییه ت کرد به (کور) هوه و ئەو قسه یان چه سپاند که ده لیت: (الْبِنْتُ لِاتِحَجِبِ) واته: کچ ریگه ناگریت له به شه میراتدا، بۆ گرتنه دەسی دەسەڵات و رهوایه تی—دان به کاره کانیا ندا، به کاریان هیئا، له باره ی ئایه تە که ی سوره تی (نَحْل) یشه وه، ئەو واتایه یان کرده باو که میرات، سەرودت و دەسەڵاتیش دەگریتەوه، بهم کاره شیان توانییان (فاطمه) ی کچی پیغەمبەر و نه وه کانی، وه ک

^(۱) سهیری التفسیر الکبیر ی ززیی بهرگی ۲۳ لاپه ره ۱۸۶ بکه.

میراتگریك له یاریه که بکه نه دەرەو و عەلییشیان وەك ئامۆزا کردە دەرەو، چونکە تا مام وەستا بیت مامۆزا هیچی ناکەوێت.

سەبارەت بە گوێراییەلی (أولي الأمر) یش ئومەویەکان لەسەر ئەم بنەغەیه حوکمرانیەکیان دامەزراند، ئەمەش ئەو واتایەیه که ئەمڕۆ ناوی لێنراوە سیاسەتی ئەمری واقع و دیفاکتۆ، ئەم بنەمایە هەلگەرانەو بەرووی دەسەلاتداردا قەدەغە دەکات، ئەو دەسەلاتداری که دەستی گرت بەسەر حوکدا و توانی دەسەلاتی بسەپینێت (تێتر کێشه نییه ئەو کەسە کێه) گوێراییەلی پێویستە و هەلگەرانەو و لەفەرمان دەرچوونیشی حەرمانە.

هەرەها ئەوەشیان دایە پال پێغەمبەر گویا گوتیەتی: گوێراییەلی حوکمران پێویستە گەرچی سەرۆت و سامانیش داگیر بکات و قامچیش بدات لە پشتتان، بەهەمان شیۆه برەویان دا بە قسە (الطاعة لمن غلب - گوێراییەلی بۆ بالادەستە) و کردیانە بیانویەک بۆ رەوایهتیدان بە حوکم و دەسەلاتەکیان.

ئەگەر بگەرێنەو بۆ پێش دەسەلاتی ئومەویەکان و بۆ سەردەمی کۆچی دوایی پێغەمبەر، دەبینین که هیچکام لەو بەرگ و پاساو و بیانوانە لە مەملانیکەدا بوونیان نیە.

کاتیک ئەو کۆچی دوایی کرد، پشتیوانان و کۆچکەرەکان (الأنصار و المهاجرون) لە ئارادا بوون: پشتیوانان هەیان بوو لە هۆزی ئەوس بوو و هەشیان بوو لە هۆزی خەزرج، کۆچبەرانیشت لەهەر دە تیرەکە ی قورەیشیان تێدابوون.

ھاوێلانیشت بەگشتیی و لە هەردوو بەرەکە، هەموویان لەگەڵ پێغەمبەردا ژیا بوون و گویان لە قسەکانی بووبوو و هەلسوکەوتەکانیشیان بینی بوو.

ئەوێ لەکەرەکی خێلی ساعیدەدا روویدا، تەنها پرسیکی سیاسی بوو و ناکۆکییەکی له نیوان کۆچبەرەکان و پشتیواناندا چر بووبوو، سەرەرای ئەوەش، نابینن کەسێک ئەو قسە

پیغمبهری کردیته به لگه که گویا گوتویه تی: (الأئمة من قریش - پیشه واکان پیویسته له قورهیش بن)، به لکو ته نانهت قسه و بگره و بهرده کانش له چوارچیوهی ته وه دهرنه ده چون که کی پیشینهی هیه له بلاو کردهوی بانگه وازه که دا و رۆلی هه بووه له دامه زانندی پایه کانی ده ولته که دا، ته نانهت پشتیوانان له و رۆژه دا، ته گهر عومهری کوری خهتاب بۆ یه کلا کردهوی ناکوکیه که ده سپیشخه ری نه کردایه له په یانداندا به ته بویه کر، ته وان رازی ده بون به وهی که حوکمرانی له نیوان پشتیوانان و کۆچه راندا به نوره بیته، بویه سه عدی کوری عوباده تاماده نه بوو په میان بدات به ته بویه کر و به هوئی نه خو شیه که یه وه ژیر پییان خست و حسابیان بۆ نه کرد و دواتر له حوران و له سه رده می خه لافه تی عومهردا کۆچی دوایی کرد، وایان بلاو کرده وه گویا جنۆکه کوشتویه تی.

له کۆتاییه کانی سه رده می خه لافه تی عومهری کوری خهتاب دا، ده ولته گه وره بوو و داهات و ده سه که وتی زۆر وهک لافاو دهر ژایه ناو شاری مه دینه وه، ره گه زیکی تازه هاته ناو پرۆسه که وه که بریتی بوو له سه روهت و سامان.

پاشان خه لافهت گویز رایه وه بۆلای عوسمان و ورده ورده دیارده کانی ده مارگیری خیزانی به روونی به ده سه لاته وه دهرده که وتن، له وپوه عوسمان دهستی دایه دامه زانندن و دانانی که سه نزیکه کانی، به لام نهک له سه ر بنه مای ده سپاکی و لیوه شاره بی، یان خزمهت و رابوردوو پاک، به لکو له سه ر بنه مای خزمایه تی و نزیکایه تی.

له وانیه دانانی برا دایکیه که ی (عبدالله بن ابي سرح)^(۱) له سه ر خهراج و خه زینه میسر، یه کیک له و به لگه زۆرانه بیته که له م باره یه وه هه ن.

(۱) روون و ناشکرا و بلاوه که ته م عبدالله یه له سه رده می پیغمبه ردا هه لگه پاره ته وه و پیغمبه ر له رۆژی گرتنه وهی شاری مه که دا خوینی هه لال کردوه و دواتر گه پاره ته وه و تۆبه ی کرده ته وه.

ئەوکات دەولەت پێوویستی زۆری بە مال و سامان نەبوو، پاش دەسبەسەر گرتنی شامیش بە کۆلۆبار سەرۆت و پارە دەهاتە بەردەست، باش وابوو والییەکان زۆر پێداگریان لە کۆکردنەوەی پارە و سەپاندنی باجەکاندا نەکردایە و باشتەر بوو دڵنەوایی خەلکی ناوچەکانیان بکردایە، بەلام ابن ابی سرح و ھاوشیوەکانی، هیچ ئامانجیکیان نەبوو بێجگە لە زیاد کرنی دەسکەوت و باج، ئیتر گوئیان لەو نەبوو چی روودەدات و چی بەدوادا دیت، لەوانەییە باشتترین شت کە ئەم راستیەمان بۆ رووتەر بکاتەو، ئەو گفتوگۆییە نیوان (عمر بن عاص و ابن ابی السرح) بێت، عەمری کورپی عاص، ئەو کەسەبوو کە پێشتر و دوای دەسبەسەراگرتنی میسر، ھەردوو دەسەلاتی: سەرپەرشتی سەربازان و کۆکردنەوەی داھاتی میسریشی لە ئەسودا بوو و عوسمان لە کاری خست و دووری خستەو و ئیبنو ئەبی سەرحی لە جیگەیدا دانا، ئیبنو ئەبی سەرح، دیت و رووبە عەمری کورپی عاص بەلاقرتییە کەو دەلیت: ئەی عەمر دوای تۆ، حوشتەر کە ھاتە شیردان، عەمریش پێی گوت: بەلام بەچکە کە لە برسە مرد.

واتە: ئێو ھەموو شیرە کەتان دادۆشی و بەشی بێچوووە شیرە خۆرە کەتان نەھێشتەو.

ئەم زۆر بوونی سەرۆت و سامانە بووبە ھۆی لەدایک بوونی چەندین لایەن و بۆچوونی جۆراوجۆر.

کاتیک عەلیی کورپی ئەبووتالب خەلافەتی گرتە دەست، چەمکی دەمارگیری خێزانی و بنەمالەیی بە ئاشکرا خۆی نماییش دەکرد، ھیزی دارایی و سەربازیی و سیاسیی یەکلای بووبوو یەو بۆ خێلی ئومەییە و ئەوانیش توانیان لە کراسە کە عوسمان سوودی تەواو وەرگرن و بیکەنە بەلگە و کیشە یەکی گەورە بە دەستیانەو، لە کاتیکدا کە زۆربەیی گەورە ھاوھەلان نەما بوون و مردبوون، ھەر و ھا لەوکاتەدا دانانی حەدیس بە دەم پێغەمبەرەو لە ھەموو لایە کەو بووبوو بەباو و بەسەرکەوتنی ئومەویەکان و کۆتایی ھاتنی سەردەمی خەلافەتی راشدەش، ئەو پرۆسەیی بەشیوە کە سامناک و زیاتر پەرەیی سەند.

ئیمه هاواراین له گهلا هه رکه سیـکدا که باوه رپی به وه بیته که دانانی هه دیس کاریکی مه ترسیدار بوو، چونکه درۆ هه لبهستن به دهم پیغه مبه ره وه، وه درۆ هه لبهسن نییه به دهم که سیکی ئاسایی تره وه، له شوینیکی تری ئهم کتیه دا به وردیی قسه مان له سه ر ئهم بابه ته کردوه، بۆیه لیڤه دا هه ر ئه مه نده ی له سه ر ده لێین، به لام به پیوویستی ده زانم لیڤه دا ئاماژه بۆ بابه تیکی مه ترسیدارتر له بابه تی دانانی هه دیس بکه م، که ئه ویش بریتییه له ته ئویل کردن و لیکنانه وه ی ئایه ته کان به شیوه یه که له ئامانجی ئایه ته کان ده ر ده چیته و له ره والی بابه ته کانیا ن ده یان قرتینیت.

باپیکه وه ئهم گپرانه وه و هه واله بخوینینه وه که بوخاریی له لاپه ره 68 ی به رگی 9 ی سه حیه که یدا ده یگپرتته وه: له سه عیدی کورپی جو به یه وه گوتی: عه بدوللای کورپی عومه ر هاته لامان و داوای لی کردین که ئاماده بین قسه ی چاکمان بۆ بکات، ئاماده بووین و پیاویک له ئیمه پیی گوت: ئه ی باوکی عه بدولپه حمان له باره ی جهنگ و قیتاله وه قسه مان بۆ بکه، ئه وه تا خواوه ند ده فه رموویت: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِئْتَنَةً﴾، عه بدوللاش گوتی: له بار دایک بچیت، ئایا ده زانی فیتنه چییه؟ ئه وه بووکه محمه د (سلاوی له سه ر) له گهلا موشریکه کاندایا ده جهنگا و چونه ناو ئایینه که یانه وه فیتنه بوو، ئه مه وه که ئه وه جهنگه ی ئیوه نیه که له سه ر ده سه لات ده یکه ن. أه.

ئهم پیاوه له هه واله که یدا ئاماژه و هیما ده کات بۆ ئایه تی 39 ی سوره تی الأنفال: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِئْتَنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، دیت ئایه ته که له ره وال و سیاقی خو ی ده قرتینیت، خواوه ند له هه مان سوره ت و یه که ئایه ت پيش ئه و ئایه ته دا ده فه رموویت: ﴿قُلِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾، وه له درێژه ی ئایه تی 39 دا ده فه رموویت: ﴿وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾.

به نۆره واتای ئه و سی برگه ی سه ره وه به م شیوه یه ده که یین:

واتە: بچەنگین لەتەکیاندا تا فیتنە دروست نەبێت و فەرمان بەرداریی و تاین هەمووی تەنھا بۆ خواوەند بێت، ئەگەر کۆتاییان پێهینا ئەوا خواوەند بینایە بەوەی کە پێی هەڵدەسن.

واتە: بلی بەوانەیی کە کوفریان کرد، ئەگەر دەس هەلگرن لەوەی کە پێشتر کردوویانە چارپۆشی دەکریت لە ئەوەی لەوەو پیشیان.

تێگەیشن و واتای فیتنە و مەبەست لە قیتال و جەنگ، لە چوارچۆوەی پەوال و سیاقی بابەتە کەدا نەبێت، دەسنیشان ناکریت، خوا پەحم بکات بە کورپی عومەر.

لەگەڵ هەموو ئەمەشدا، زۆریک لە پیشیان بۆ تێگەیشن لە واتای فیتنە، پشتیان بەو تێگەیشنە بەستوووە کە کورپی عومەر گوتویەتی، بەچاویگەریش زۆریک لە لیکۆلەرانی بواری فەرموودەناسیی شۆینیان کەوتوون، بۆ نمونە: طە حسین، لە کتێبە بەناوبانگە کەیدا، الفتنة الكبرى.

پێشتر گومان ئومەویەکان بۆ حوکمرانییەکیان روپۆشیکی ئایدیۆلۆجییان دانا کە پشتی بە گوێرایەلیی وەلی ئەمر دەبەست و دانیی دەنا بە هەل و مەرجێکدا کە خوا بریاری لە سەرداوە و نایبێت ئەو بریارەش پەد بکریتەو، بۆ ئەمەش پێویست بوو چەمکەکانی قەزا و قەدەر لەقالب بدەن و بەشێوەیەکی بیاخەنە روو کە گونجاو بێت بۆ سەپاندن و چەسپاندنی دەسەلاتەکیان، بۆیە، فەقیهەکانی سولتان دەستپردیان کرد بۆ دانانی پێناسەیکە کە دەلیت: قەزای خوا بریتییه لە زانستە ئەزەلییەکی، قەدەرەکی بریتییه لە پاپەراندنی ئەو زانستە.

واتە: خواوەند هەر لە ئەزەلەو دەزانیت کە خێلی ئومەوییە رۆژیک دەبێت حوکمرانیی دەگرە دەس، ئەگەر ئەمە قەزا و بریاری خوا بێت، هیچ رێگە و دەرفەت و بیانویەکی نییه بۆ وەستاندن قەدەرێک کە ئەو قەزایە راپەرپێت، هەرکەسیکیش دژایەتی یان جەنگ لەگەڵ

خیللی ئومه بیه دا بکات، ده بیئت بزاین ته وکسه دژایه تی و جهنگ له گهلا قهزای خواهند و قه دهره کهیدا ده کات.

بهم کاره شیان له لایه کهوه ره وایه تی بیان دهسته بهر کرد بۆ دهسه لات و حوکم پرائیه کهیان و له لایه کی تریشه وه پاساویان دروست کرد بۆ هه موو ته و سته مانه ی که دهیان کردن.

هه واله کان ده گپ نه وه که وه لیدی کوری عه بدوله لیک به (زهری) گوت: رات چیه له باره ی ته و قسه و بۆچوونه ی خه لکی شامه وه که ده لاین: ته گهر خواهند یه کیک له بهنده کانی کرده کاربه دهس و حوکم پرائیه به سهر بهنده کانی تریه وه، چاکه کانی بۆ دنوو سیئت و خراپه شی له سهر نانووسیئت؟

زوهه ربیش گوتی: ته ی کاربه دهستی برواداران ته وه قسه و بۆچوونیکی پوچوو بی مانایه، ده پرسم ئایا: له لای خواهند، پیغه مبه ریکی خه لیفه و جینشین به ریژ تره، یان خه لیفه و جینشینکی ئاسایی؟

وه لید گوتی: دیاره که پیغه مبه ریکی خه لیفه و جینشین به ریژ تره.

زوهه ربیی گوتی: خواهند به داوود پیغه مبه ره ده لیت: ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ ص/ ۲۶.

واته: ته ی داوود ئیمه تۆمان کرده جینشینی خۆمان له زه ویدا، له نیوان خه لکدا به حهق و راستیی حوکم بکه و شوین ئاره زوو نه که ویت گومرات ده کات، بزانه ته وانهش که له ریگه ی خواهند لاده دن سزایه کی توندیان هه یه به هۆی ته وه وه که رۆژی لیپرسینه وه فه رامۆش ده که ن.

زوههری گوتی: ئەمە هەرەشەیه که له پیغه مبهریکی جینشین کراوه، ئاخۆ حالی جینشینیکه ئاسایی که پیغه مبهریش نیه چۆن بیت؟

وه لیدیش گوتی: ئی خهتای خه لکه که سه زمان لی ده شیوینن له ئاینه که ماندا.

دوا جار ئومه ویه کان و سهرده مه که شیان پیچرانه وه و رۆشتن، به لام مه خابن ئه و پیناسه شیوینراوهی که ئه وان دایان هیئا بۆ قه زاقه دهر تا ئه مرۆش کاری پی ده کريت.

گوتمان: عه باسییه کان روپووشیکه ئایدیۆلۆجییان به کار هیئا بۆ حوکمرانیی و دهسه لاته که یان، که پشتی به بنه مای نزیکیه له پیغه مبهر و میراتگریه تی ئه و ده به ست.

به لام ئەم روپووشه ته گهر سویدیکی هه بوو بیت، ته نهئا ته وه بوو که به یارمه تیی خه لکی خوراسان، توانییان دهس به سه ر ئه و دهسه لاته دا بگر نه وه که ئومه ویه کان له نه وهی هاشم زه وتیان کرد بوو و ده ستیان گرت بوو به سه ریدا، هه رچه نده ئه و روپووشه له ناکۆکی نیوان عه باسی و تالیبییه کاندایه ی سود و کاریگه ریه کی نه بوو، چونکه هه ردووکیان هاشمی بوون، بۆیه پیوست بوو عه باسییه کان هه ستن به ئاوه ژوو کردنی ئایه ته کانی میرات و راسپارده و وه سیهت، به شیوه یه که که دهس بدهن و بتوانن بینه روپووشیکه شه رعیهی بۆ حوکمرانیی و دهسه لاته که یان، بۆیه هاتن واتای (وَلَد) یان وا لیکدایه وه گویا ته نهئا کور (وَلَد) ه، سه ره رای ئه وهی که ئایهت ده فه رمووی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ النساء / ٤ .

واته: خوا هه ند راتان ده سپیریت سه بارهت به منداله کانتان، بۆ کور هه یه هیندهی به شی دوو کچ.

هه رچه نده خوینهر و بیسه ری ئەم قسیه پیوستی به وه نییه که بروانامه ی دکتورای له زانسته کانی قورئان و زماندا هه بیته ئه و جا تی بگات که (وَلَد) مندال، نیریش ده گریته وه

و مییش ده گریته وه، یان بۆته وهی تی بگات که (رۆله) کورپیش و کچیش ده گریته وه، به لام له گه ل هه موو ته مانه دا، وایان له خه لک گه یاند که میینه و مندالی کچ، نابیتته ریگری کهس له به شه میراتدا، ئەم کارهش ته نهها بۆ ته وه بوو که (فاطمه) و نه وه کانی، پی بگریته ده وهی کایه ی سیاسییه وه.

پاشان هاتن بناغه ی: میراتگر له باره ی راسپارده ی مردووه وه گوئی لێناگریت (لاوصیه لوارث) یان چه سپاند و دایانه پا ل پیغه مبه ر، بۆته وهی عه لی و مندال و نه وه کانی پی بکه نه ده وهی کایه ی سیاسی و حوکمرانییه وه، به م کاره شیان بناغه ی مه ترسیدارترین هه نگاو و کاریان دارششت که تائیستا میژووی نیسلامی به خۆیه وه دیبیتی، ته ویش بریتی بو له وهی که: سوننه و ره ویه ی پیغه مبه ر نه سخ که ره وه و و سپره وهی قورثانه و هینده ی قورثان پیویستی به سوننه هه یه، هینده سوننه پیویستی به قورثان نییه... تعالی الله عما یصفون .

پیشه و شافعی له ریزی پیشه وهی ته وانه دایه که ئەم قسه و بۆچوونه یان هه بووه و کاریان له سه ر کردووه، سه ره پای ته وهش که له کتیبی الرّسالة دا نکولی له رۆلی گیرانه وهی (آحاد) له بواری بیروباوه ردا ده کات، به لام له بواری میژووی جه نکه کاندای کار ی پی ده کات.

ئەم دژبه رییه ی که شافعی له م بابه ته دا له گه ل خۆیدا هه بیووه، زیاتر مایه ی سه رسورمانه له و دژبه ری و دژبه یه کییه ی که ته گه ر له گه ل که سیکی تر دا بووبیتی، به لام ئیتر سیاسه ت و هاوئاواز بوون و سازانه له گه ل حوکپان و کاربه ده ستاندا، ته و سیاسه ته ی که شافعی خۆی له ئاستیدا له دوورپانیکی مه ترسیداردا ده بینیه وه.

چونکه ته گه ر بیگوتایه (وَلَدٌ) کچیش ده گریته وه و له میراتدا وه ک کور رۆلی که نارخستنی که سانیتز ده گریت، به لای ته وانیتزه وه، ده بووه، یان ده یانکرده شیعه، ته گه ر بریاری ته وهشی بدایه که کور و کچ له بابه تی میرات و واتای (وَلَدٌ) دا، وه ک یه ک وان، به لای به ره ی

عەباسیە کانهو، دەبوو، یان دەیاخستە خانەیی لە ریزدەرچوو و (خوارج) هەکانهوه، که ئەم دوو تۆمەتەش یەک لەیەک تالتر و سزای سەختترین لەسەر بوو.

عەباسیە کان بۆ رەوایه تیدان بە حوکمرانییە که یان، لە لایە کهوه پشتیان دەبەست بە رووپۆشکردن و جوانکردنی بە نایەتە کانی میرات و، لە لایە کی تریشەوه بەو بیروباوەرەیی که لە ناو خەلکدا بلاویان کردبوویەوه، گوايا حوکمرانییە که یان لەسەر ویستی خواوەند بونیاد ناوه و بەرپۆیهی دەبەن.

ئەگەر تۆمەویە کان چەمک و تیگە یشتنیکی ئەوتۆیان بۆ قەزاوقەدەر دۆزیەوه که دەرگای بۆچوونی (جبریەتی) پێ بکەنەوه، ئەو تیگە شتنەیی که پێی وابوو مەسە لەی حاکم و مەحکووم، برینراوەتەوه و راپەراندنیشی ئەرکیکی نایینی، ئەوا عەباسیە کان تیگە یشتنیکی تریان دۆزیەوه بۆ ویست و ئیرادەیی خوایی و لەویە حاکم و کاربەدەسیان پێ دەرکرد لە سەنگەری ناچار بوون (الجبریەتی) هە بۆ پانتایی حوکمرانیی و فرمان کردن بە ناوی خواوەند و ویستی خواوه.

لە کاتی کدا عوسمانی کورپی عەففان که لە خێلی تۆمەییە بوو، رووبە نەیارە کانی لەبارەیی دەسەلاتی جینشینییەوه دەیگوت: سویند بەخوا هەرگیز کراسیک داناکەم که خواوەند لەبەری کردووم، بەم کارەشی بناغەیی قەزاوقەدەر و جەبر و ناچارکردنی دارپشت بۆ دواي خۆی تا تۆمەویە کان دواي ئەو کاری لەسەر بکەن، لیژەویە که ئەبو جەعفەری مەنسور لە وتاری کدا دەلیت: ئەی خەلکینە، من سوئتان و کاربەدەسی خوام لە سەر ئەرزدا، کاروباری ژیانتان بە پشتیوانیی و یارمەتی ئەو بەرپۆیه دەبەم، هەر وهەا من خەزینە داری ئەوم بەسەر داهاات و دەسکەوتیی کهوه که پێی بەخشیوین، بەویستی ئەو کاردەکەم و بەخواستی ئەو لیی دابەش دەکەم و بەموولەتی ئەو لیی دەبەخشم، منی کردوه بە قوفلیک بەسەر خەزینە که یەوه،

گهر ویستی له سه ر بیټ ده مکاته وه بۆ وه رگرتن و ئە مبارکردنی به خشین و ده سکه وته کانتان، ئە گهر ویستیشی بیټ دام بخت ئە وا دامده خات...).

له روانگهی ئەم گوتاره یانه وه له گه ل خه لدا، تیده گه ین که پێیان وایه: حوکمرانی عه باسی به و پێه ی که جینشیی پیغه مبه ره و به کیکه له ئە ندامانی بنه مالله که ی (ئهو بنه مالله ی که خواوه ند ویستی وابوو هه رچی خراپه و ناپه سه ندیی هه یه له ناویاندا راپمالیت و به ته واوی پاکیان بکاته وه) به ویست و خواستی خواوه ند کارده کات و ده به خشیت، یان ده س ده گرتته وه له ئاستی که سی کدا.

به لام له گوتاره کانیانه وه له گه ل تالبییه هاشیمه رکابه ره کانیاندا، له م ئاراسته یه دا هه میشه پشتیان به نایه ته کانی میرات ده به ست، له وانیه دیارترین که سی ک که نوینه رایه تی ئە م ئاراسته یه ی ده کر، ئیمام محمهد نه فسولزه کییه بیټ.

ته به ری له لاپه ره ۵۶۶ ی به رگی ۷ ی میژوه که ییدا ده گیریتته وه که ئیمام محمهد کوری عه بدوللا، که ناسناوی (النفسُ الزکیّة) ی هه بوو، له فه رمان و گوپراه لی کردنی ئە بوو جه عفه ری مه نسور ده رچوو و دوا ی ئە وه ی مه نسور تالبییه کانی زیندانیی کردوون و کوشتوونی، نه فسولزه کییه گوپراه لی کردنی خیلێ عه باسیشی ره د کرده وه ته وه، دوا ی ئە وه له لویسته ی، مه نسور نامه یه کی بۆ ده نیریت و داوا ی لی ده کات، ته وه به بکات و په شیمان ببیتته وه، له به رانه به ره وه خه لیفه خۆی و هه واده کانیشی ده پاریزیټ، ئیمام محمهدیش، وه لامی ده داته وه و داوا ی لی ده کات، ئە و گوپراه لی له فه رمانی ئە م بکات و په یمان به لینی بداتی و له به رانه به ره وه دلنیا بیټ له خۆی و سه روته و سامانی، له کۆتایی نامه که ییدا ئیمام ده لیت: من شایانترم بۆ فه رمانداریی و له تۆش وه فادار ترم به به لینه کانه وه، چونکه تۆ به لین و دلنیا ییت به من داو پیشتیش داوته به که سانی تر، چ جوړه دلنیا ییه کم ده ده یت: ئە وه ی که دات به کوری هوبه یه یان ئە وه ی باوکی موسلم؟

له سه ره تای نامه که شیه وه به وردی باسی شانازی کردن به ره چه لهک و په یوه دست بوونیه وه به (فاتیمه و پیغه مبه و په یوه دست بوونه وه یه وه به پیشه واهه لیه وه) ده کات و ده لیت: باوکمان عه لی، متمانه پیکرا و پیشه واهه بو، باشه ئیه چۆن ولایهت و ده سه لاتسه که یتان برد له کاتیکدا که (وَلَدٌ) و رۆله کانی زیندوو بوون؟

نَفْسُ الزُّكِيَّةِ، زیاتر ده روات تا ده گاته ئه وه ی تانه و پلار ده گریت له مه نسور و قسه ش له سه ر دایکی مه نسور ده کات و ده لیت: له به ره په ره کان بووه و ناوی (سلامة) بووه، به لام من له ناو جه رگه ی نه وه ی هاشمه وه هاتووم و باوکیشم دیارترینی ناویان بووه، ره گ و ره چه له کم بیانی و عه جه می تینه که وتوو و دایکی مندالایش گینه لیان پی نه گیراوم.

مه نسوریش به نامه یه که وه لامی ده داته وه و به روونی ئه وه باس ده کات که عه باسیه کان بۆ چه سپاندنی حوکمرانیه ته که یان، پشت به ئایه ته کانی میرات ده به سن و ده نووسیت: قسه کانت به ده ستم گه شتن و نووسراوه که شتم خوینده وه، ئه گه ر خۆت هه لده کیشیت و شانازی ده که یت به نزیکیی ره چه له کت به ژنانه وه، تا خه لکی داماو و قه ره بالعی ده ور به رتی پی گومرا بکه یت، ئه واهه بزانه که خواوه ند ژنانی له ریزی مام و باپیراندا دانه واهه، هه روه ها نه شی کردوونه ته ره چه له ک و سه ره رشتیار، چوونکه خواوه ند مامی کردوو به باوک و له په راوه که شیدا پیشی خستوو به سه ر باوکی نزیکدا، وه ک چۆن له باره ی یوسف پیغه مبه ره وه ده لیت: ﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي اِبْرَاهِيمَ وَاِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ یوسف / ۲۸.

واته: شوین ملله تی باوام ئیبراهیم و ئیسه ق و یه عقوب که وتووم.

به م برگه یه و به بیانوی نه بوونی جیاوازیی روون له نیوان (الْأَبُ) و (الْوَالِدُ) دا و زالبوونی هه ستی نیبیه تی باو له و سه رده مه دا، ریگه خۆش ده بیته بۆ مه نسور تا درێژه به قسه کانی بدات و بلیت: سه باره ت به و قسه یه شت که ئیه نه وه ی پیغه مبه رن، خواوه ند له په راوه که یدا گوتوو یه تی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ﴾ الاحزاب / ۴۰.

واتە: مەمەد باوکی ھىچىھە كۆك لە ئۆھ نىيە.

بەلام ئۆھ نەوھى كچەكەين، راستە بۆ نزيكىي، ئەو نزيكتە لە باوكیەو، بەلام بەشى سەرەكیي میرات نابات و ولایەت و دەسەلاتىشى بە میرات پى ناپریت، ئىمامەت و پىشەوايەتیشیي دروس نىيە، ئىتر چۆن كەسینك بەھۆى ئەوھو و لە رپگەى ئەوھو، دەسەلات بە میرات دەبات؟

لەو سوونەتەدا كە ھەموو موسلمانان كۆكن لەسەرى ھاتووە كە: باوكى دايك و خال و پور لە دايكەو، میرات نابەن.

پىش ئەوھى كۆتايى بە نامەكەى بەئىنیت، ديسان بەرپەرچى شانازىيەكەى ئىمام بە رچەلەكییەو دەداتەو و دەلئیت: خواوند مەمەدى كرده پىغەمبەر لە كاتئكدا كە چوار مامى ھەبوون، ھۆشيارى كرددەو و بانگى كرددن بۆلای بانگەوازەكەى، دوانىان بەدەم بانگەوازەكەىو ھاتن كە يەكئىكيان باوكى من بو، دوانىشيان پشتيان تى كردد كە باوكى تۆ يەكئىكيان بو، بەو ھۆیەو خواوند پەيوەستىي وىلايەتى پىغەبەرەكەى لەگەل ئەودا پچراند، ھەرەھا دەلئیت: ئەوھش كە گوتوتە: تۆ رچەلەكت لە ناوجەرگەى نەوھى ھاشدایە و باوك و دايكت ديارەكانى ناويانن ولە عەجەم و بيانىيەو نەكەوتوتتەو، بىرت دەخەمەو كە تۆ خۆت بەسەر (ئىبراھىم پىغەمبەردا ھەل كىشاو كە باوكىي و رچەلەكشى لە ھى تۆ باشترن و دايكشى دايكى مندالان بوو، بژاردەيى نەوھى باوكت كامەيە، بە تايبەت كە خەلكى خاوەن شكۆى ناويان، ئايا كەسيان ھەيە لە دايكى مندالان نەبن؟

نامە ئالگۆر پىكراوھەكانى نيوان ئىمام مەمەدى نەفسى زەكییە و مەنسور بەھەمويانەوھ لە سى رپووپەر تىنپەر، بەلام دەس دەدەن بىنە ماددەى خا و بۆ چەندىن لىكۆلئىنەوھى تىرووتەسەل لە بارەى زمانەوانىي و عەقىدە و كۆمەل ناسىيەو، لەگەل ئەوھشدا كە من ئەوانەى كە لەسەر ئەم نامانە بەوردىي و قولئىي و ھەستابن و كاريان تىدا كرددبن.

گهر که سیک سهرنج بدات ده بینیت ئەم دوو پیاوه، به گیانیکی خیله کیانهی نه فامانهی روونهوه، شانازی ده کهن به ره چه له کیانهوه، وهک بلایی به هوی ملامانیکیه یانهوه له سه ره دهسه لات، سه ره تایی ترین رینمایی و راسپارده کانی په یامه کهی محه ممدیان بیرچووه ته وه که ده لیت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ الحُجرات / ۱۳.

واته: به ریزترینتان پاریزکارترینتانه لای خواوه ند.

هه رکهس مه به سستی بیت ده توانیت به ووردیی و سه رنجه وه له سه ره قسه کانی مه نسوور بوه سستیت بۆ نمونه کاتیک ده لیت: چونکه خواوه ند مامی کردووه ته باوک و له په راوه که شیدا به و ده سستی پی کردووه، پاشان نایه تی ۳۸ ی سوره تی یوسف یش ده کاته به لگه بۆ، بۆچوونه کهی.

به لام سیاق و ره وائی باوکایه تی له نایه ته که دا ره وائی میلله ت و پیغه مبه رایه تی و بیرووباره، نهک باسی دهسه لات و حوکمرانیی، ئەمه سه ره پای ته وهی که باوکایه تی به واتای په ره رشیاری، شتی که و، باوکایه تیش به واتای ته وهی که له و بووبیت، شتیکی تره، بهم هوی شه وه ده گینه ته وهی که به لگه کهی مه نسوور وهک پیویست نییه.

ئەم بابته ش ئەو نایه ته مان بیرده خاته وه که هاشیمیه کان راهاتبوون هه میسه به رووی ئومه وه ییه کانداه لیان ده پیری که بریتییه له نایه تی: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ﴾ النمل / ۱۶.

واته: سوله یان میراتی له داوود گرت.

هاشیمیه کان ئەم نایه ته یان وهک به لگه یهک بۆ ره وایه تی و مافی خویان بۆ گرتنه ده سی دهسه لات و حوکمرانیی هه لده پری، بیتاگا له وهی که نایه ته که باسی باوک و کوریک ده کات که هه ردوکیان له بنه ره ته وه خویان پیغه مبه ر بوون، نهک به میراتگریی بووبنه پیغه مبه ر، ئەمه ش له گه ل خواسته کهی ئەماندا ریک نه ده هاته وه و به لگه که یان جیگه ی نه ده گرت.

كەسىك بەمەبەستەو سەرنجى قسەكانى مەنسور بدات كە دەلىت: لەو سوونەتەدا كە ھەمووان لەسەرى كۆكىن ھاتوو كە: باپىرە و داپىرە و خالۆ لە سەرى داىكەو، ھىچ بەشە مىراتىكىيان ناكەوئەت.

كاتىك لىكۆلەر سەرنجى ئەم قسەيە دەدات، خۆى لەبەردەم چەن پرسیكدا دەبىنئەتەو:

يەكەمىيان: برىتییە لەو ئامازەيەى كە دەيكات بۆلای سوونەت، گوايا لەبابەتى مىراتدا سوونەت حاكم و حوكمپانە بەسەر قورئانەو، ئەم بابەتەش ئەوئەيە كە شافعیش راي وابوو لە سەرى.

دووەم: ئەو نوقلانە و لاف لىدانەيەتى كە گوايا ھەموو موسلمانان ھاوپا و كۆكن لەسەر ئەوئەيە كە سوونەت ئەم برىپارەى داو، لە كاتىكدا ھەمووان دەزانن كە: لە سەردەمىي مەنسورەو تائىستا، رىك نەكەوتوو ھەموو موسلمانان لەسەر يەك بابەت، كۆك و ھاوپا و يەك دەنگ بن، لە ھەموو مېژوو شياندا رىك نەكەوتوو بىجگە لە شاھەتومانى ئىسلام و ئيمان، لەسەر ھىچ بابەتەك يەك دەنگ و كۆك بووبن، تەنانەت ئىستاش لەسەر نوئۆ و پۆزوو و ھەج و جىبە جى كردنى سزاكانىش ناكۆكن.

سپەمىش: برىتییە لەو ئامازەيەى كە لە بارەى مىراتەو كەردوويەتى بۆ باوكى داىك و خال و پوور لەسەرى داىكەو، لە كاتىكدا كە ئەم خالە، جىگەى ناكۆكىي نەبوو لە نىوان عەباسىي و تالىبىيە كاندا.

ھەرەھا پىويستە سەرنج راگرىن لەسەر ئەم قسەيەى كە دەلىت: ئىوئە نەوئەيە كچەكەى پىغەمبەرن، راستە ئەوئە نىكىيە لەوئەو، بەلام كارىگەرىي نىيە لەسەر مىرات و گرتنە دەسى دەسلات و كچىش بۆى نىيە پىشەوايەتىي بكات!

ئەم قسەيەى چەند روويەك لەخۆ دەگرئەت:

یه کهم: میراتی پیغه مبهه به دهسه لات و حوکمرانی پیغه مبهه رایه تی ده زانیت، بیری چوه که پیغه مبهه رایه تی هه لبار دنیکي تاکه که سییه له لایهن خواوه نده وه و ویستی ته وه بریار ده دات له باره ی که سیکی دیاریکرا وه وه، نه که دهسکه وتیکي ماددی بیت و پاش مردنی هه که سه و به شی خوی لی بیات.

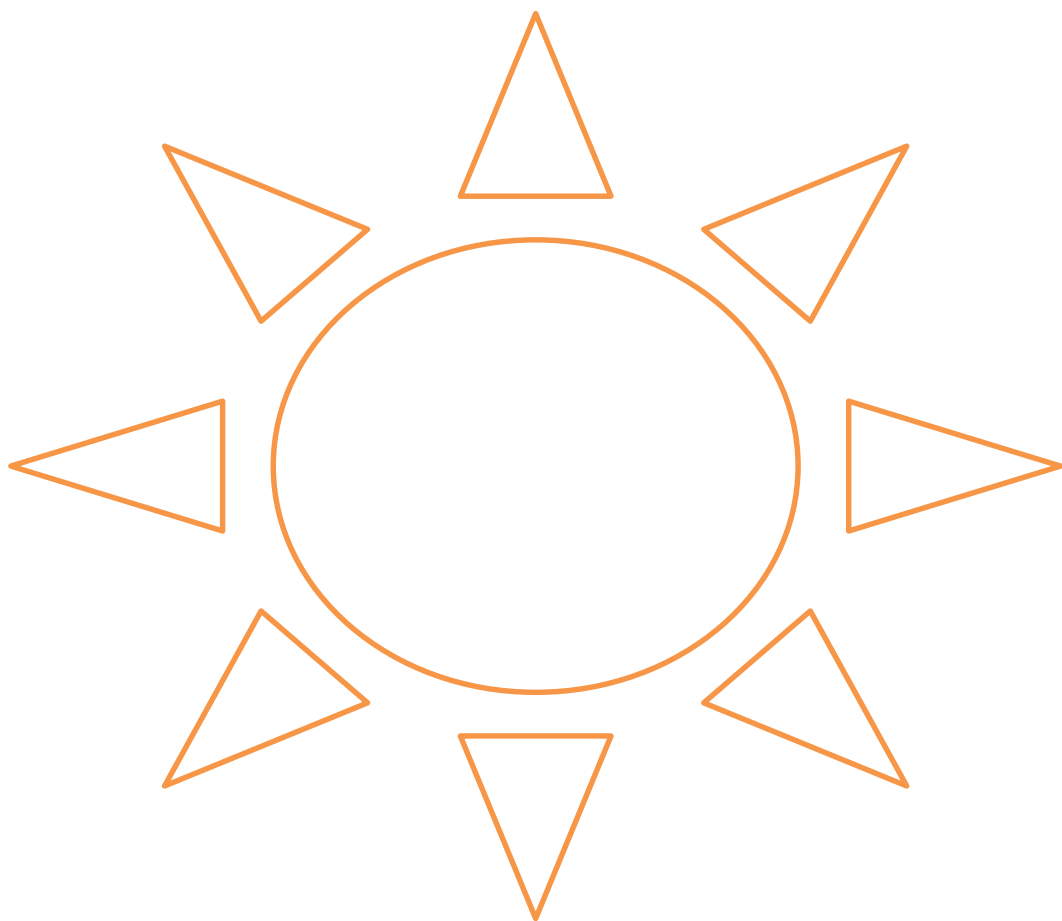
دوه م: ته و پی وایه له بابته میراتدا، کچ نابیته ریگر له به شی که سدا و پاشاوه ی میراتی پیغه مبهه به مامی ده بریت، بیری چوه که ته م بابته له بنه رته وه راو بو چوونی فقهزانه عه باسییه کانه و کۆرا و کۆده نگیی له سه ر نییه.

سییه م: کچ میرات نابات و ناشیت بیته پیشه وایه و رابه ر، سه باره ت به ویلایه تیش بریتیه له کار به دهستی و فه رمان ره وایه تی، واته: حوکمرانی و دهسه لات، ته مه ش ناگوخیت چوونکه کچ له لایه که وه چ له رووی ناین و چ له رووی ژیری شه وه ناته واره و، له لایه کی تریشه وه کچ نابیته ریگر له به رده م مامدا بۆ بردنی میراتی ویلایه ت و دهسه لات.

سه باره ت به ئیمامه ت و پیشه وایه تیش، بریتیه له جینشینیی پیغه مبهه به پیغه مبهه رایه تی و عسمه ت و پاریزراویه تیه که شی وه له تاوان، هه رچه نده ده گو تریت ته م چه مک و دهسته وازه یه به م واتایه وه که ئیسته هه یه تی، وه ک دکتور موسا موسه ویسی ده لیت: تا سه ده ی سیه میی کۆچیش به لای ئیمامیه کانه وه دهرنه که وتبوو، به لام ته م چه مک به واتا گشتیه که ی هه ر له سه ده ی یه که مه وه باو و به کاره یئراو بووه، به لگه ش له سه ر ته م راستیه ته وه یه که مه نسو ریش به کاری هیناوه.

هه رچه نده ته م چه شنه به لگه نامانه که م و دانسقه ن، به لام به وه ستان له سه ریان به روونی بۆمان دهرده که ویت که ده مارگیری بۆ بنه ماله و تیره و هۆز و مملانیی گرتنه ده سی دهسه لات و ره وایه تیدان به و پرۆسه یه و گیانی نیرسالاریی و په رگیری، چ رۆل و کاریگه ریه کیان هه بووه، رۆلکی بنه رته بیان گیراوه له دارشتنی فیهی ئیسلامی و هه نگاوه

سەرەتاییەکانی ئەو پڕۆسەیدەدا، ھەرۆھا چ رۆلێکیان گێراوە لە جیگیر کردنی ئەو چەشنە لێکدانەوہیە بۆ ئایەتەکانی ئەحکام، بە شیوہیەك کہ قسە ی پیغەمبەر توانای سڕینەوہی ھەبیت بەسەریاندا، بەھەمان شیوہ رۆلیان ھەبوو لە تیروانینی فێقھزانەکاندا بۆ ئافرەت، بەتاییەت لە بابەتەکانی میرات و حیجاب و بالادەستی و قیوامە و گرتنەدەستی پلە و پایە ی رابەراییەتی کۆمەلگەدا.

ئەو ھۆكارانەى بوونەتە خوازىار بۆ خوئندنەوہى ھاوچەرخ

ئەو ھەموو دريژە پېدانەى سەرەوہمان بۆ ئەوہبوو تا بگەينە ئەوہى كە بتوانين بليين:
ئەمپرۆ ئيمە بەدەر لە كەلەپورى ئومەويى و عەباسيى، سەرلە نوى دەسمان داوہتە
خوئندنەوہى ئايەتەكانى ميرات و ئايەتەكانى حىجاب و بالادەستىي پياو و چەمكى
سەرپيچيى و لاسارىي (نشوز)، بەدەر لە ھەموو ليكدانەوہ و فيقھيەك كە ئامانجيان ئەوہيە،
رەوايەتيى حوكمرانيى بۆ ھەريەك لەو دەستانە بسەلمينن.

چەشنيكە لە گەمژەبھيەتيى ئەگەر كەسيەك لەم سەردەمەدا بيئت و داكۆكيى بكات لەو
جيبەجى كرده چەواشەكاربيىەى كە دەسەلاتى ئومەويى و عەباسيەكان بە مەبەستى
دوورخستنەوہى ھاشيەكان و جاريكى تريش بۆ دوور خستنەوہى تالبىەكان لە دەسەلات،
سەپانديان بەسەر بابەتى ميرات و ئايەتەكانيدا، لەوہش گەمژەتر ئەو كەسەيە كە وابزانيت بە
داكۆكيكردى لەم كارە، داكۆكيى لە ئىسلام دەكات.

ئەوہش كە ماىەى گالئەجاريىە ئەوہيە، كەسيەك ھەبيت تا ئيستاش بە ديديكى خۆبەزياد
زانينەوہ سەير و مامەلە لەگەل ئافرەت و رەگەزى ميىنەدا بكات، ئەم ھەست و
دونيابينيىەشى لەو سەردەمانەوہ بۆ ماوہتەوہ كە گيانى نيرسالارىي زال بوو بەسەرياندا و
بە پيى دنيا بينيى ئەو سەردەمانە كە: ژن و سەگى رەش و گويدريژ، نوئى پياويان
بەتال كردهتەوہ، گالئە جاريى لەمەش زياتر ئەوہيە كە كابرا وابزانيت پابەند بوون بەم
بىركردەوہ و دنيا بينيەوہ، پابەنديىە بە پەيامى ئاسمانەوہ.

ئەگەر فيقھزانەكانى ھەوادارى سولتانبەكان لە سەردەمى نوسينەوہ و دارشتنى فيقھدا، لە
ترسى مەروان و عەبدولمەليك و مەنسوردا، واى بۆ چووبن و وايان بەباش زانبييت كە ئەو
بنەمايانە بەو شيوہيە دارپيژن، ئيستە و لەم سەردەمەدا ھيچ ھۆكارىك نيبە تا ناچارمان

بکات پابهندی ئەو بۆچوونانە ی ئەوان بین، مەگەر کەسانیک کە بێرکردنەو هیه کی نه خوشیان بپیت و لهوه بترسن کە شنه بای تازه گه ری، خویان و داوو و دهزگا کانیان رامالیت.

دهزائم بابه ته که مان زۆر درێژه پیندا، هۆکاری درێژه پیدانه کهش ئەوه بوو تا ئەو گۆرانه میژوویی و سیاسیه روون بکهینه وه که بوو ته هۆکاری هینانه کایه ی فیهی نیسلامی میژوویی و بنه ما و بناغه کانی که به ئیمه گه شتوون و تا ئیستاش پشتیان پی ده به ستین و جیبه جیان ده کهین، سه ره رای ئەوه ی که تهسته مه له گه ل ئەو بنه مایانه و جیبه جی کردنه که یاندا راستاندن و گونجانیک به دیی بکهین له گه ل ئەم ئایه ته دا: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ الأعراف / ۱۵۸.

بلی: خه لکینه من په یامهینی خوا وه ندم بۆ لای هه مووتان.

زانسته کان به گشتیی و بێرکاری به تابه تی، په یوه ندییه کی راسته و خویمان هه یه به چۆنییه تی تیگه یشتن و جیبه جی کردنی ئایه ته کانی میراته وه.

پیویسته بزاین ئەو گۆرانه زانستی و زه مینه مه عریفیه کامه بووه که لهو ده مه دا زال بووه به سه ر تیگه یشتن و جیبه جی کردنی ئەو ئایه تانه ی میراتدا، به شیوازیک که هه ریبه که له ئومه وی و عه باسییه کان پی رازی بوون؟

له سه ره ده می دابه زیندا، زانستی ژمیاری به چوار کرده که یه وه (+ / - / × / ÷) باو و په یره و کراو بووه، سه ره رای ئەمه ش عه ره به کان ئەهل و خه لکی ره وانپیژی بوون، نه ک ژمیاری و بێرکاری.

تا ئیستاش ئیمه له جیبه جی کردنی ئەحکام و فه رمانه کانی میراتدا، نه مان توانیوه لهو چوار کرده ژمیارییه ده رچین.

بەلام كاتىك ئىمە بەچاوى سەدەى بىستويە كەوہ ئايەتە كانى مىراتمان خویندەوہ، بۆ تىگە يىشتن و جىبە جى كىردىيان سەرەپراى ئەو چوار كىردە ژمىرىيارىيە، پشتمان بەست بە شىكارى بىركارىي و بىردۆزەى دەستە و كۆمەلە كان لە زانستى بىركارىي نويدا.

ئەگەر كەسىكىش لىم بىرسىت: ئايا عەرەبە موسلمانە كان پىشتەر ئەم زانستانە يان نە زانىوہ؟

لە وەلامدا دەلىم: شىكارى بىركارىي لەسەر دەستى نيوتن و لە سەدەى ھەژدە يەمدا دامەزرا، بىردۆزەى دەستە و كۆمەلە كانىش لە سەدەى بىستدا دامەزرا، لە كاتىكدا و ئىستاشى لە گەلدا بىت، عەرەبە موسلمانە كان لە سوورى متبوون و خەويكى قولدا بوون، زانستە كان بە لاي ئەوانەوہ برىتىيى بوون لە ھەلال و ھەرام، تاكە زاناش بە لايانەوہ برىتىيى بووہ لە پياوانى ئاينىي، ئەو پياوانەى كە بەوپەرى رىودارىيى و راشكاويىيەوہ، بانگەواز دەكەن بۆ دوورەپەرىزىيى و خۇلادان لە زانستە دونيايىيە كان، چوونكە گوايا لە يادى خوا، دورمان دەھەنەوہ و ھىچ پىويستىشمان پىيان نىيە. ^(۱)

ئەوہش دەدەنە پال پىغەمبەر گوايا گوتويە تىي: زانست برىتىيە لە ئايە تىكى موھكەم يان سوونە تىكى پايە دار يان فەرز كراويكى داد پەرەرانە.

بۆ جىبە جى كىردى ئايەتە كانى مىراتىش، پشتمان بەستووە بە زانين و زانستە مرۆيىيە كان بە ھەمويانەوہ و لە ھەموو بوارە كانى فەلسەفە و لۆژىك و زمانە وانىيى و دەرورزانىيى و كۆمەلناسىيدا بە گشتىيى، ئەو زانستانەى كە ھەمويان وەك زانستى بىركارىي، گەشە يان كىردووە و داينە مۆى يەكەم بوون كە مرۆقاىيە تىيان بىردە نىو جىھانى سەرسوپھىنەرى زانىيارىيە كانەوہ.

(۱) ئەبوھامدى غەزالىي دەلىت: ھەموو شەرىعە تىك بۆ دەر كەوتنى، پىويستى بە زمانىك بىت، ئەوا فىر بوونى ئەو زمانە دەپتە نامرازىك بۆ زانستى پەراوى خوا و پىغەمبەرە كەى، ھەرەھا زانستى نووسىنى خەتىش يە كىتكە لە نامرازە كان، بەلام ئەگەر پەيامھىتە كە نە خوینتە وار بىت، ئەو كات زۆر پىويست نىيە. **إحياء علوم الدين**، بەرگى ۱ لاپەرە ۱۷.

بۆمونه: لهم سهردهمه دا قازیی و حاکم بۆته وهی بزانیته دایکی راسته قینهی مندالیک کییه و کی دایکیه تی، پیوستی به وه نییه (وهك له میژوودا هاتووه)، هه ره شهی سوتاندنی منداله که له دوو کهسه رکابه ره که بکات، به لکو له ریگه ی تاقیگه کانه وه، به چهند خوله کییک وه لامی پیوستی دهست ده که ویت.

ههروه ها خویندکاری بواری فیه، پیوستی به وه نیه هه موو کتیه کانی (الشافیه و الکافیه و ألفیه ابن مالک و حاشیه ابن عابدين و القرآن الکریم و کتیه کانی سوننه تی پیغه مبه ر) هه مووی له بهر بکات، به لکو ته نها یه ک کرته ی به سه، بۆته وه ی له نامیره که ی باخه لیدا هه موو ته وه ی ده سه که ویت که ده یه ویت.

به کورتیی ده لئین: شوړشی زانیاریه کان، خویندکار و فیه زانی لی کۆله ری له توتیه که وه (بۆ ته وه ی له بیرى نه چیتته وه، سهره مپه له بهر خویه وه ته وه ی ده وتته وه که ته زبه ری کردبوو) گۆری بۆ خوینه ریکی تویتزه ر و شیکار که ر.

ته گهر زانیانی ئوسول له پرووی تیورییه وه بریاریان داوه که: (فه رمان و حوکمه کان به پیتی کات و سهرده مه کان ده گۆرین)، ته وا ئیمه ش پشتیوان به خوا چ له پرووی تیوریی و چ له پرووی کردارییه وه بریار ده ده یین و ده لئین: به پیتی سیسته می مه عریفیی، حوکم و فه رمانه کان ده گۆرین، ته وکات هیچ مایه ی سه رسورمان نابیت، ته گهر توانیمان له سایه ی خویندنه وه ی هاوچهرخمانه وه بۆ ثایه ته کانی میرات و له بهر رۆشنایی زانستی بیرکاری نوپه، په ی به یین به ئاکامگه لیکی تازه و جیا له وانیه که له سه ده ی هه شته مدا پیتی گه شتون.

ته م بابه ته ش سه رتا پای په یه ندیی نییه به: زیره کیی و نازیره کیی و ده به نگیی و ته قوا و پارێزکارییه وه، به لکو راشکاویی مه سه له که وه ته و شکالیه ت و دژواریه یه، که له گه لیدا ده ژین و ته و سیسته مه مه عریفیه یه که کاری له سه رده که یین و ریگه مان پیده ده دن په ی به بابه تگه لیکی ته وتۆ به رین که پیشینان په یان پی نه بردووه.

یه کیک له هاوړپیان رۆژیک به زه زده خه نه یه که وه پیی گوتم: کتیبه کانت کیشیان قورسه، تیگه یشتنیش لییان قورستره، تۆ شیوازیکت هه یه له نووسیندا که نیمه پیشر له کتیبه کانی بیریی ئاینیدا نه مان دیوه، خۆزگه دهتوانی به کورتیی و پوختیی، شهوت پیده گوتم که بانگه وازی بۆ ده که یت.

پیم گوت: شهوی من بانگه وازی بۆ ده کهم بهراشکاویی بریتیه له وهی که بانگه واز ده کهم بۆ خویندنه وهی په یام و په راوی خواوند به دیدیکی هاوچهرخانه، هاوړپکه مان به بیستنی شهم قسه یه، ده مووچاوی دا به یه کداو رهنگی گۆرا!

بۆیه لیم پرسى: چی بیتاقه تی کردی؟ خویندنه وه که یان هاوچهرخه که؟

سه بارهت به خویندنه وه، جیگه ی شانازییه بۆ خویندنه وه، که یه کهم فه رمان بوو، دابه زینی نیگا و وه حیی بهو دهستی پی کرد بۆسه ر دهروونی پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) و پیی گوترا: بخوینه، گوتی: چی بخویم؟ پیی گوترا: بخوینه به ناوی شهو په روه ردا گاره ته وه که بوونی به دیه ی ناوه.

خویندنه وه ش بریتیه له رمان و ههست پی کردن و خستنه روو و شیکردنه وه یه کی شهو تۆ که خوینه ره که ی بگه یه نیتته تیگه یشتن له وهی که تیپ راماوه، له گه ل شهم راستیه شدا هیشتا ئیوه پیداگریی ده کهن له سه ر شهوی که خویندنه وه، بریتی بیت له کردنه وهی خهت و تیگه یشتن له واتای پیته کان، گه رچی شهم تیگه یشتنه شتان، ناتوانیت ته نانهت قه ناعهت به خویندکارانی په یانگه شه رعیه کانیش بکات.

سه بارهت به هاوچهرخایه تیش، کرداریکه و ریشه که ی له چهرخ و کات و سه رده مه وه یه، به سه بۆ شانازی شه میش، که خواوند له په راوه که یدا سویندی به سه رده م و کات خواردوه.

له گهل تهو ریز و سه روه ریه شدا که هه یه تی، هیج شتیک هینده ی نویگه ری و هاوچهرخایه تی و گه شه کرد ناتان ترسی نیت، ته نانه ت تهو نایه تانه شتان به سه ردا ده چه سپیت که ده فرمویت:

﴿قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ المائدة / ۱۰۴.

﴿قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهُتِدُونَ﴾ الزخرف / ۲۲.

گوتیان: ئیمه تهنها کارمان به وه وه هه یه که باوانمان له سه ری راهاتون.

گوتیان: ئیمه زانیومان به باوانمان له سه ر شیوازیك ژیاون و ئیمه ش هه ر له سه ر شوینه واری تهوان ده رۆین.

په تا و درمی باوانگه رای، تهنها به وه وه ناوه ستیت که ته گه ره بخاته به رده م تیپه ربوون به کات و گۆرانی میژوویی و مه عرفیه وه، به لکو پال به تووشبووه کانیه وه ده نیت و هانیان ددهات که خه لکانی تر به کافر بزنان و هه ولی به درۆ خستنه وه شیان بدن و هه ول ددهن شوین تهو هه و و ناره زوه بکه ون که له م نایه تانه دا ئامازه ی پی کراوه: ﴿وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ، وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّرٍ مُّسْتَقِرٌّ﴾ القمر / ۳، ۲.

واته: ته گه ر به لگه و نیشانه یه ک ببینن ده لئین: جادوویه کی به رده وامه، هه ولی به درۆ خستنه وه یان دا شوین ناره زوه کانیان که وتن و هه موو شتیکیش له جیگه ی خۆیدایه.

گه ر به سه رپیسی به راورد بکه یین، وا هه ست ناکه یین په یوه ندیه کی روون هه بیت له نیوان هه ولی به درۆ خستنه وه و شوین که وتنی ناره زوه کان له گهل ئیشه جیگیره که (الأمر المستقر) دا له لایه که وه و، له لایه کی تریشه وه له گهل تیپه ربوو به کات و گۆرانی سه ره مپه دا، به لام ته م چند نمونه ی خواره وه، تهو په یوه ندیه به ته واوه تی روژن ده که نه وه و پال به خوینه ری نایه ته که وه ده نین تا پر به گه رووی هاوار بکات و بلیت: خواوه ند راستی فرموو:

۱- جاران خولانەوہى خۆر بەدەورى زەويدا، لەبىر و باوەرى خەلگ و پىدراوہ زانستىي و ئايىنيە كانياندا، يەكئىك بوو لە پرسە چەسپاوەكان، تا كابرابىەك ھات كە ناوى (كوبىر نىكوس) بوو و گوتى: پىچەوانەى ئەم بابەتە راستەو زەوىي بەدەورى خۆردا دەسورپتەوہ، بەدرۆيان خستەوہ و شوپىن ئارەزووہ كانيان كەوتن و كابرابيان سوتاند.

بۆچىي؟

چوونكە بىرى جىگىر لە زەين و خەيالدان و فامى خەلگدا، بەتپپەربوونى كات چەن دەزگا و دامەزراوہىەكى لى كەوتوہتەوہ كە چەن ھامانىك پارىزگارىي لەو دەزگا و دامەزراوانە دەكەن، بە چەشنىك بوونى خۆيان و دەزگا و دامەزراوہ كانىش، لە مانەوہ و پارىزگارىيەكردن لە و بىر و باوەر و چەسپىنراوانەدا دەبيننەوہ.

ئىتر لىرەوہ وەك يەكەم پەرچە كردار، بە كافر كردن و بە درۆ خستەوہ، دەس پىدەكات، دواتر پارىزگارىي كردن لە بەرژەوہندىيەكان، بەكوشتن و نەفىي كردن و دوور خستەوہ و دەسبەسەرا گرتنى بىر و ژىرىي خەلگ و شوپىن كەوتنى ھەوا و ئارەزووہ كانىش، بەدواي خۆيدا دەھىنئىت.

۲- پىشتەر و لە سەردەمى ئىبراھىم ەوہ، پەرستنى بتەكان، كار و پرس و بابەتئىكى جىگىر و رىشە داكوئاو بوو بەلای قەومەكەيەوہ، تا ئىبراھىم ھاتوو بانگەوازي كرد بۆ پەرستنى خواوہندى تاك و تەنھا، ئىتر لەو پۆھ كەوتنە ھەولئى بەدرۆ خستەوہى و فام و ئاوەزى خۆيان كلۆم كرد لەئاست قسەو بەلگە كانىدا و دواترىش خستىانە ناو ئاگرەوہ (ئەمەيە شوپىن كەوتنى ھەوا و ئارەزوو).

۳- پىشتەر بىنين بەچا، بەلگە بوو لەسەر بوونى شتئىك يان گيانەوہرىك، ئەمەش بەلای خەلگەوہ بووبوہ پرسئىكى چەسپا، تا لويس باستور ھات و رايگەياند كە گيانەوہرى وردىلە، بوونيان ھەيە و ھۆكارى توشبوونى مرؤفئىشن بەنەخۆشئىيەكان و بەچاويش نابىنرئىن،

به درۆیان خسته وه و شوین ههوا و تاره زووه کانیا ن که وتن و شاربه دهریان کرد و له پاریس دهریان کرد.

ئیمهش ته مپۆ بانگهواز ده کهین بۆ خویندنه وهی هاوچهرخ بۆ دابه زینراوی به جی و ئایه ته کانی میرات و حیجاب و بالادهستی و قیومه و چه ندیه تیی له هاوسهر گیریدا و حوکی سنوره شه رعیه کان و تیکوشان و جهنگ و هه لکوتانه سهر و غه زوو کردن، باش ده زانین که له مه و دوا پروبه پرووی به کافرکردن و هه ولّی به درۆ خسته وه ده بینه وه، تهو که سانهی که هه وادر و ریبواری ریبازی باوانگه رایسی (الابائیة) ن، دهس ده ده نه هه لبه ستنی تهو تۆمه تانهی که ههردو لاما ن دهیانزانین، ده زانین دونیاما ن لی هان ده دن و شوین ههوا و تاره زووه کانیا ن ده که ون، ته مهش نه که له بهر خۆشه ویستی خوا و پیغه مبه ره که ی، به لکو بۆ پارێزگاریی له دهسکه وت و بهرژه وه ندیه کانیا ن و هیشته وه ی بوون و هه ژموونی خۆیا ن.

ئیمه دلنیا ن رۆژتیک دیت ته وه ی ئیمه ده لیلین، به پپی یاسای گه ردوونیی و ویستی خوا وه ند که پیشتر رای گه یاندو وه، ده که ویتته ناو خه لک: ﴿فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ الرعد/ ۱۷.

ته وانهش که سته مکارن ته وکات ده زانن چ چاره نووسیک چاره پرییا ن ده کات.

له باره ی ئه وه وه كه پێی ده گوتریت: زانستی هۆکاره کانی دابه زین

دوو زانست له زانسته قورئانییه کان ههن، كه هاوملی یه کترن و نا کریت یه کیکیان به بی ئه وی تریان ببینیت، ئه وه دوو زانسته ه بریتین له: (أسباب النزول و الناسخ و المنسوخ)، له کتیبی دووه ماندا كه ناوی (الدولة و المجتمع) ه، باسمان له بابته ی ناسخ و مه نسوخ کردوه و لیره دا دوو باره ی ناکه ی نه وه،^(۱) لیره دا ته نها ئه وه نده ده لێین: پاش ته واو بوونی پرۆسه ی دابه زینی په راوه پیرۆزه که ی، خوا وه ند ویستی و ابوو به و شیوه ی ئیستا له به رده ستماندایه، ثایه ت و سوره ته کانی ریک بخت و ریزیان بکات و پیغه مبه ریش (سلاوی له سه ر)، پابه ندی ئه و فه رمانه بوو و به وشیه یه ی لی کرد كه پێی ده گوترا، ئیتر كه وابیت، پیویست ناکات چه ند ثایه تیک كه سپراونه ته وه له ناو په راوه که دا به یلرینه وه و بنه هۆی سه رلیشیوان و دوو به ره کیی له ناو باوه داراندا، چونکه گه ر و ابوايه پیغه مبه ر ده ی توانی له دوا دارشتن و ریکخستن وه یدا بۆ په راوه که، لایان ببات، هه روه ک چۆن خوا وه ندیش ده ی توانی جیگه که یان به بۆشایی به جی به یلت، فمونه ی ئه م باسه، چیرۆکه به ناو بانگه که ی ئیبنومه سه ووده كه ئه وانیه باوه ریان به نه سخ و سپینه وه ی ثایه ته کان هه یه تا ئیستاش پشتی پیده به ستن، له کاتی کدا كه زیاتر له ئه فسانه وه نزیکه.

وادیاره ئه وه هه لومه رج و داخوازیانه ی كه بوونه هۆکار بۆ سه ره له دانی زانستی ناسخ و مه نسوخ، هه ر ئه وانیه ه بوونه هۆکار بۆ په یدا بوونی زانستی (هۆکاره کانی دابه زین - أسباب النزول)، چونکه ئه وانیه گێرانه وه و هه واله کانیان گێراوه ته وه، هه موویان کۆک و هاو ده نگ نین كه پیغه مبه ر، به راسته وخۆ بی ت یان ناراسته وخۆ، ئامازه یه کی بۆ ئه م دوو زانسته کرد بی ت، یان فه رمانی پیکرد بن، ئه م راستیه ش بۆ چونه که ی ئیمه پشترا س ده کاته وه.

(۱) هه رکه س تالبی زانیاری زیاتره له م باره یه وه ده توانی ت سه رده نی کتیبمان دراسته اسلامیة معاصرة - الدولة و المجتمع

لا په ره ۲۷۱ - ۳۰۱ بکات.

زۆررېئىك لە پېشىنان لە بارەى ھۆكارەكانى دابەزىنەو نووسىويانە، بەلام ھەمويان دواى سەردەمى پېغەمبەر لە نوسىنەكانىدا ئامازەيان پىداو و نەھاتون كىتېبىكى سەربەخۆى لە بارەو بنووسن، ھەرەك چۆن زانای خواناس، جەلالەدىنى سىوتىي و پېشەوا ئەبولخەسەن عەلىي كورپى ئەھمەدى واحىدى نىسابوورپى، واين كرد، بۆيە دوو كىتېبەكەيان وەك سىوتىي دەلئىت: بەناوبانگ ترين كىتېب لەم ھونەرەدا ئىستا، كىتېبەكەى واحىدىيە و كىتېبەكەى خۆشم لە چەندىن پورەو ھەيەتى بەسەر ئەودا، كە يەككىيان: كورتىي و پوختىيە، دوەمىشيان “كۆكردنەو زىاترە، كە بە دئىيايىو زۆرتەر لەو ھى واحىدىيە بابەتى زىاترى لە خۆ گرتووە. ھا ئىمەش بۆيە ئەو دوو كىتېبەمان وەك سەرچاوە ھەلبۇزاردوون بۆ پىناسە و بەلگە ھىنانەو لە بوارى ئەم لىكۆلئىنەو ھەماندا، پىشتىوان بەخو دەس پىندەكەين.

واحىدى دەلئىت: بىجگە لەو ھى خواستەكانى ئەم سەردەمە لە بارەى زانستەكانى قورئانەو ھەلە و راستىيان تىكەوتووە و لايەنە پەخنەگرەكانىش ناتوانن پىشتگوييان بھن، دواجار ناچار بووين بۆ سوود گەياندن بەو خوئىندكارە سەرەتاييانەى كە لەپىشت زانستەكانى قورئانەو وەستاون، ھەستىن بە خستەنەرووى ئەو ھۆكارانەى كە بەھۆيانەو ئەيەت دابەزىو، ئەمەش باشترىن شتە كە لەسەرى بوەستىن و سەرنجى بدەين، بۆ رېنگەگرتن لە راقەكردنى ئايەتەكە، بەبى وەستان لەسەر مەبەستەكەى و روونكردنەو ھۆكارى دابەزىنەكەى. ھا.

سىوتىش لە زارى ئىبوتمەيەو دەگوئىزىتەو كە گوتوويەتى: زانىنى ھۆكارى دابەزىن يارمەتىدەرە بۆ تىگەيشتن لە واتاى ئايەتەكان، چوونكە زانىارىيە لەبارەى ھۆكارەو، يارمەتىدەرە بۆ گەيشتن بە زانىارىيە لەبارەى سەرچاوەى ھۆكارەكەو، بەلاى ھەندىك لە پېشىنانەو واتاى ھەندى ئايەت، بووبوويە گرفت بەلاياناوە، تا ئاورپان دايەو بەلاى ھۆكارەكانى دابەزىنى ئەو ئايەتانەو، ئەوجا گرفتهكەيان چارەسەر بوو. ھا.

پاشان هر سیوتی له زهرکه شیه وه ده گوازیته وه که له کتیبی **البرهان** دا گوتویه تی: زانراوه هاوه لآن و شوینکه وتوانیان هرکات یه کیکیان گوتیتیان: ئەم ئایه ته له باره ی فلانه شته وه دابه زیوه، مه به ستیان ئه وه بووه که ئه و حوکمه ی تیدا بووه، نه ک ئه وه ی که ئه و پرووداوه هۆکار بوویت بۆ دابه زینه که ی، ئەمەش له بابەتی بەلگە هینانە وهیه له سه ر ئیش کردن به فرمانی ناو ئایه ته که، نه ک گواستنه وه ی ئه وه ی که پرووداوه .أه.

پاش سه ر نچدان له و سی برگه ی سه ره وه، خۆمان له به رده م ئەم سی حوکم و فرمانه دا ده بینینه وه:

۱- رپگه نادریت به تیگه یشتن له واتای هیچ ئایه تیک له رپگه ی زانینی هۆکاری دابه زینه که یه وه نه بیّت (الواحدی).

۲- زانینی هۆکاری دابه زین یارمه تیده ره بۆ تیگه یشتن له واتای ئایه ته کان (ابن تیمیة).

۳- هۆکاری دابه زین، هۆکار نییه و هۆکار نه بووه بۆ دابه زینی ئایه ته کان، به لکوو ئه و ته نها بۆ به لگه هینانە وهیه (الزرکشی).

به لآم ده برپینه که ی زهرکه شی له کتیبی **البرهان** دا، له لایه که وه بیرمان ده خاته وه که پیشه وا عه لیبش ناوی ئەم زانسته ی هیناوه به لآم به (بۆنه کانی دابه زین - مناسبات النزول)، نه ک به (هۆکاری دابه زین - أسباب النزول)، که به لای ئیمه شه وه ئەمه راسته، چونکه جیاوازی نیوان دوو ناولینانه که به لای خه لکی شاره زاوه شاره وه نییه.

لیره دا به پیوستی ده زانین سه رنجی خوینهر بۆ لای ئه و قسه یه مان رابکیشین که دان ناغان به بوونی هۆکاره کانی دابه زیندا واده خوازیت، هیچ ئایه تیک دانه به زیبیت تا هۆکاریک نه بوویت بۆ دابه زینی، ئەمەش له باشترین حاله تیدا، بۆ ئەده بیه که له گه ل خواوه ند و مه به سته کانی له دابه زاندنی په یامه کانیدا، که گویا ئه و پروودا و هۆکارانه پالنه ری

سهره کیی بووبن بۆ ناردن و دابه زاندنی په یامه کانی، له وانیه هم دوو نمونهی خواره وه روونکرده وهی پیوستیان تیدا بیت له باره ی تهو بۆچوونه مانه وه:

سیوتیی له کتیبی **أسباب النزول** لاپه ره ۵۱ دا ده لیت: ته به رانیی و حاکم و به یه قیی و کهسانی تریش، له ته بی رافعه وه ده گپرنه وه که گوتویه تی جویره ئیل هاته لای پیغه مبه ر و داوای چوونه ژوره وهی لی کرد، تهویش دهرفته تی دا، به لام جویره ئیل خوگریی کردو و نه هاته ژوره وه، پیغه مبه ریش (سلاوی له سه ر) خو ی کوکرده وه و هاته دهره وه و پیی گوت: فهرموومان لی کردی بۆ نایه یته ژوره وه؟

تهویش گوتی: راسته دهرفته تی هاتنه ژوره وه تان پیدام، به لام ئیمه ناچینه مالیکه وه که وینه و سه گی تیدا بیت، سه رنجیاندا بینیان له هه ندی له ماله کانیاندا توتکه سه گیکیان راگرتوه، بۆیه فهرمانی کرد به ته بورافع که سه گ له شاری مه دینه دا نه هیلیت و هه مووی بکوژیت.

خه لکیک هاتنه لای و گوتیان: ته ی پیغه مبه ری خوا له و گیانله به ره ی که فهرمانت کردوه به کوشتنی، چی بۆ ئیمه ره واو هه لاله؟ بۆیه هم نایه ته دابه زی: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلُوحِ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ﴾ المائدة / ۴.

واته: پرسیارت لیده کهن که چیی هه لال کراوه بۆیان، بلی: پاکه کان و تهو گیانله به ره راهینراوانه ش که مالییتان کردوون.

واحیدیش هم هه واله ی هیناوه و تهو قسه ی ته بورافعی بۆ زیاد کردوه که گوتویه تی: له کاره کهم به رده وام بووم تا گه شتمه لای ژنیک که سه گیکیی راگرتبوو پاسی خو ی پی ده کرد، به زه بیم بۆی جولآ و وازم لی هینا، هاتمه وه لای پیغه مبه ر و هه واله کهم پیگه یاند، فهرمانی پی کردم بچم تهویش بکوژم، بۆیه گه رامه وه و کوشتم.

واحدیش له کتیبی أسباب الزول لاپه ره ۱۵۳ ده لیت: راقه کاران گوتویانه: رۆژیک پیغه مبهه دانیش و نامۆزگاری خه لکی کرد و باسی رۆژی دوایی بۆ کردن، خه لکه که دلپان گهرم بوو و گریان، ده کهس له هاوه لآن (به لای سیوتیه وه ههوت کهسن) له مالسی عوسمانی کورپی مه زعونی جه محیی کۆ بوونه وه که بریتی بوون له: ئه بوو به کری سدیق، عه لیبی کورپی ئه بوتالب، عه بدوللای کورپی مه سعود، عه بدوللای کورپی عومه ر، ئه بوو زه پری غه فارسی، سالمی مه ولای ئه بو حوزه یغه، میقدادی کورپی ئه سوهد، سه لمانی فارسی، مه عقه لی کورپی موزه ر، پیک هاتن که شه وان بیداری بکیشن و به رۆژدا به رۆژوو بن و له سه ر راخه ر نه خه ون و گوشت و چه ورپی نه خۆن و له خه لک داپرین و په یوه ندیبه کانپان پشت گوی بخه ن، ئه م هه واله گه شت به پیغه مبهه ر (سلاوی له سه ر) کۆی کردنه وه و پپی گوتن: راسته که ئیوه له سه ر ئه م کردارانه پیک هاتوون و واتان گوتوه؟

گوتیان: به لئ وایه ئه ی پیغه مبهه ری خودا، هیچ مه به ستیکمان نه بووه خه یه ر و چاکه نه بیته.

گوتی: من فه رمانم پینه کراوه به و شتانه، نه فسیشتان مافی هه یبه به سه رتانه وه، رۆژوو به یناوبه یه ی بگرن، بیداری بکیشن و بیسخه ون، من بیداریش ده کیشم و ده شخه وم، رۆژوو ش به یناوبه یه ی ده گرم، گوشت و چه وریش ده خۆم، هه رکهس له په ویه ی من لابدات ئه وه له من نیبه.

پاشان چوه ناوخه لک و گوتاری بۆدان و گوتی: چی ده لپن له باره ی کهسانیکه وه که ژنان و خۆراک و بۆنی خۆش و خه و و چیژه کانی ژیانپان له خۆیان هه رام کردوه؟

من فه رمانم پپی نه کردوون ببه که شیش و نه شم گوتوه خۆتان گوشه گیر و که نار نشین بکه ن، چونکه له ئایینی مندا نیه که، کهس واز له خواردنی گوشت و چیژی ژنان به ییت و په ناگایه ک بۆخۆی ساز بکات، له راستیدا رۆژوو گرتن، گه شتوگوزاری ئوممه تمه و تیکۆشانیش خۆپاریزیبه تی، بۆیه خواوه ند بپه رستن و هاوشانی بۆ بریار مه ده ن و هه ج و عومه ر و نویت

بکهن و زهکات بدن و رۆژووی ره مهزان بگرن، له راستیدا گهلانی پیش ئیوه بههوی توندپهویهوه تیاچوون، سهخت گهیریان کردوو بهر خهشمی خواهند کهوتن، له کهلاه و پهرسگا کۆنهکاندا شوینهوارهکانیان ببینن، پاشان ئهه ئایهته دابهزی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ المائدة/ ۹۰.

واته: ئهه باوهرداران ئهه شته پاکانهه خواهند بۆی ههلال کردوون له خۆتانی ههراهم مهکهن.

سهبارته به ههوالی یهکهه، ئیمه له بهردههه چهن پرسیکداین:

یه که میان: جبریل وهک سهردانیکاریک وینادهکات که داوای مولهتی چوونه ژوورهوه دهکات و ریگهی پی دهدریت، وهک بلئی هاتوو تا دلنیا ببیتهوه له تهندرووستیی خهلکی ناو ماله که و رهوشی که شوهه وایان له گهلدا تاوتوی بکات.

دوهه میان: ئهه بابهتهیه که گوایا فریشتهکان ناچنه مالیکهوه که وینه و سهگی تیدابیت، وهک بلییت (ئهگهر گهیرانه وه کهش راس بیت)، یه که مجاره که جبریل دیته لای پیغه مبهه و نیگای بۆ دینیت!

ئایهته که له مه دینه دابه زیوه و ههوالی روداوه کهش (ديسان ئهگهر راس بیت) له مه دینه رووی داوه، ژیری قه بوولی ناکات جبریل ئهه چهن سالهه پیشوو که چهن دین جار هاتوو ته لای پیغه مبهه، ریک نه که وتبیت سه گیک یان وینه یهک یان پهیکه ریک ببینیت، لانی کهه ۱۰ سالیان له مه کهه بووه، که لهو ده ماندها مه کهه به شاری بت و پهیکه رهکان ده ناسرا.

سییهه: بابهتی ئهه تووتکه سه گهی که له چهن مالیکدا دۆزییهوه، به بی ئهوهی ده سنیشانی بکات که ئهه مالانه مالی کی بوون: ئایا له گه ره که جوو نشینهکاندا بوون، یان له مالی باوهردارهکاندا؟

یان ته گهر توتکه سه گه که له یه کیک لهو مالانه دا بووه، ئایا ده بیته ریگر له وهی که فریشته کان نه چنه هه موو ماله کانه وه؟

قسه کانی پیغه مبهه (سلاوی له سهه) ته وه ده گه یه نن که: توتکه سه گه که له مائی پیغه مبهه را نه بووه، ته ی که وایه، بۆ جبریل نه ده چوو ژوو ره وه؟

چواره میش: بوونی توتکه سه گه که لهو شوینه دا، ئامازه یه بۆ بوونی دایک و باوکیشی له هه مان شویندا، به لām له هه واله که دا باسیان لیوه نه کراوه، ههروه ها باسی ته وهش نه کراوه که ئایا توتکه سه گه که کوژراوه یان نا؟

پینجه م: کوشتنی سه گی ژنه که یه که به مه به سستی پاسه وانی رای گرتبوو، چۆن پیغه مبهه فه رمانی کرد به کوشتنی، له کاتی کدا که هه موومان ده زانین که سه گی پاس و سه گی راوکردن هیه چکامیان نا کوژرین؟

شه شه م: ته و خه لکه ی که هاتنه لای پیغه مبهه و پرسیا ریان کرد له باره ی گوشتی ته و سه گه کوژراوانه وه و ته و وه لāmه ی که وه ریان گرته وه.

ته و ئایه ته ته و اوکاری پیش خۆیه تی و باس لهو شتانه ده کات که خواهند هه لالی کردوون یان هه رامی کردوون، هه ر له راوه وه بیگره تا ده گاته کاتی راوکردن و دواتر باس له هه لال بوونی ته و شکارانه ده کات که گیانه وه ره راوکه ره کانی وه ک هه لۆ و سه گی راوکردن، راو و شکاریا ده که ن، ئایه ته که ن نه له دوور و نه له نیزیکه وه باس له گوشتی سه گه که کان خۆیان ناکه ن، وه ک بلتی هیه چ په یوه ندی نییه به و هه واله وه (ته نانه ت ته گه راستیش بیت) که واحیدی و سیوتی ده لین: هۆکاری دابه زینی ئایه ته کانه.

سه باره ت به هه والی دوه میش پروبه پرووی چهن پرسیک ده بینه وه که زۆر له وان زیاتر مایه ی سهه سوپمانن:

یه کهم: ئەو قسه یه تی که ده لیت: (راقه کاران گوتویانه)، له وهدا که هه والسه که ی دایه پال سیوتی که ده لی: (ئیبینوعه ساکر له میژوه که یدا له ریگه ی سه دیی بچو که وه له که لبییه وه هیناویه تی، ههروه ها له ئه بیسالحه وه له ئیبینوعه باسه وه که گوتویه تی: ئەم ئایه ته له باره ی دهسته یه که له هاوه لانه وه دابه زیی...) اه.

دووه م: بابه تی ئەوه ی که پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر)، رۆژیک دانیش و ئامۆژگاری خه لکه که ی کرد تا خه لکه که که وتنه گریان، هه تا سه رانی هاوه لان بریاریدا واز له رابوردوو و په یوه ندیه کانیا و دونیاش به یین.

لیره دا ده لین: ئەوه شیوازی پیغه مبه رانه و محمه دیی، پیغه مبه ر نه بووه، له ئامۆژگاری و راهینانیدا، چونکه ئەو له به ر رۆشنایی ئەم ئایه ته دا ئامۆژگاری و رینومایی خه لکی ده کرد که ده فه رموویت: ﴿قَالَ عَدَابِي أُصِيبُ بِهِ مِنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الأعراف/ ١٥٦.

ده لیت: سزای من تووشی ئەو که سانه ی ده که م که ویست و خواستم له سه ری بیته و سۆز و به زه بیشم هه موو شتیکی گرتوه ته وه.

تۆقاندن و ترساندن و داخستن هه موو ده رگا و ریگاکانی هیوا و سۆز و ره حمه تیش، هیه چکامیان له ره وشت و ئاکاری پیغه مبه ر نه بوون و نین، به لکو ره وشت و ئاکاری ئەو گوتارییژ و واعیزانه یه که گومانی باش نابهن به خواوه ند و سۆز و به زه بییه که ی و به کرداری و له راستیشدا باوه ریان نییه به وه که سۆز و به زه بیی خواوه ند هه موو شتیکی ده گریته وه و گرتویه تیه وه.

سییه م: ئەو ده هاوه له ی که به سه رانی ناسراوی ناو هاوه لان ناسراون، که تیااندایه به شداری به در ی کردوو و خواوه ند لیی خو ش بووه، هه شیانه له ژیر دره خته ناو داره که دا په یمانی به پیغه مبه ر داوه و به هه شتی بۆ نوسراوه، که چی به پیی گیرانه وه که هه روا به ناسانی و دوا ی

كۆبۈنە ۋە يەك، دەۋرى پىغەمبەر چۆل بىكەن و بەتەنھاي بەھىلنەۋە لە ئەركى بانگەۋازە كەيدا و بېرىار بەدەن دەس لە دونيا بەردەن و ۋاز لە پەيوەندىيە كانيان بەھىنن و خۇيان يە كلایى بىكەنەۋە بۆ رۆژوۋگرتنى رۆژوۋ و بېدارىي شەۋ.

چۈرەم: لە نىۋان ئەۋ دە ھاۋەلەدا پىشەۋا عەلى ھەيە، ئايا واحىدىي بېرى چوۋە كە عەلى زاۋاي پىغەمبەرە و مېردى فاتىمەي كچىەتى، كە بەپىي چەن گېرآنەۋەيەكى بەناۋباگ، پىغەمبەر بەھۆي خۆشەۋىستىيەۋە بۆ فاتىمەي كچى، رېگەي نەداۋە بەعەلى، ژنى تر بەھىنن، ئىستە چۆن عەلى بېرىاردا ۋاز لە پەيوەندىيە كانى لەگەل فاتىمەدا بەھىنن و لەگەل ئەۋ ھاۋەلانەدا بېرىارى گۆشەگېرىي دا؟

پىنچەم: بابەتى ۋاز ھىنان لە گۆشت و دوركەۋتەنەۋە لە راخەر و نوپنى خەۋ، بەشىۋەيەك كە خويىنەر ۋا وپناي بابەتەكە دەكات، ۋا دەزانن و واحىدىي باس لە شازادەكانى كۆشك و تەلارەكانى لوىسى پىنچەم دەكات، لە كاتىكدا كە خواردنى ئاسايى و رۆژانەي ھىچكام لەۋ دە كەسە، لە نان و خوي و خورما و ترىت، زياتر نەبوۋە و مەگەر چۆنھا جاروبار گۆشتىكى وشكەۋە كراۋ و گۆشتاۋىكىشىيان خواردىت، نوپن و راخەر و پىخەفېشىيان لە ھەسېرىك زياتر نەبوۋە، يان لە پوشوپەلاش ئەگەر شتىكىيان دروست كرىت.

شەشەم: ئەۋ دەستەيە لە ھاۋەلان دۋاي ئەۋەي پىغەمبەر بانگى كرىن و ئاگادارى كرىنەۋە لەۋەي كە كارەكەيان ھەلەيە، ئىتر ۋازيان ھىنا لەۋەي كە بە نياز بوون بىكەن، ئىتر بۆچى ئايەت دابەزى ۋەك ئەۋەي كرىتتىيان ۋا باس بكات؟

پاش ئەم خستىنەرۋو و شىكرىنەۋەيە دەگەرپىنەۋە بۆلاي دەرپىنەكەي زەرەكەشىي لە كىتېبى **الْبُرْهَان** دا كە دەلئىت: لەنەرىتى ھاۋەلان ۋا ناسرابوۋ كە.

ئییمهش وریایی دهدهین که هه موو حه دیسه کانی هۆکاری دابه زین **أسباب النزول** و گپرانه وه کانی ئەو بواره، ده گه پینه وه بۆلای یه کیك له هاوه لآن یان یه کیك له تابعین و شوین که وتوانیان، لهو هه موو هۆکار و خویندنه وانه ماندا که لهو باره یه وه خویندوومانته وه، یه ک قسه شمان بهرچا و نه که وتوو که خاوه نه که ی لافی ئەوه لی بدات که وا پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) گوته یی و ده سنیشانی کردییت، ئەو هۆکاره بووته هۆی دابه زینی فلانه ثایه ت بۆی، له گه ل ئەوه شدا، ئەو گپرانه وه و هه والانه ی که هه موویان قسه ی هاوه لآن و شوین که وتوانیان، رووبه ریکی بهرچاویان داگیر کردوو لهو کتییی حه دیس و ته فسیرانه دا که تا ئیسته ش له بهر ده ستماندان.

له کتییی **أسباب النزول** لاپه ره ٤ دا واحیدی ده لیت: بیجگه له گپرانه وه یان گوته ییست بوون لهو که سانه ی که له گه ل رووداوه کانی سه رده می دابه زیندا ژیاون و له سه ر رووداوه کان وه ستاون و به مه به سته وه به دوا داچوونیان کردوو بۆ زانیاریه کان، هیچکه س مافی ئەوه ی نییه قسه له باره ی هۆکاره کانی دابه زینی په راوی خواوه نده وه بکات، له شه رعیشدا هاتوو که هه ره شه ی ناگر کراوه لهو که سانه ی که نه زانن و به هه له دا چوونیان هه یه له م زانسته دا.

له سه عیدی کوری جو به یه وه و ئەویش له ئیبنوعه باسه وه گپراوه ته وه که پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) گوته یه تی: خۆتان له قسه کردن به ناوی منه وه لابه دن، دلنیا بن هه رکه س به مه به سته وه درۆ بکات به ناوی منه وه، با خۆی جیگه بۆ خۆی ساز بکات له ناگردا، هه رکه سیش به نه زانیی درۆ بکات به ناوی قورثانه وه، ئەویش با جیگه ی خۆی ساز بکات له ناگردا. أه.

بابه ته که بهو شیوه ی که ئیمه مه زنده ی ده که یین و لئی تیده گه یین، قسه کردن له باره ی بۆنه کانی دابه زینه وه (ئهم ناولینانه ورده کارانه تره)، پیویسته ته نها له که سیکه وه بیته که خۆی له گه ل رووداوی دابه زینی ثایه ته کاندایا بیته و شایه تی ئەو بۆنه یه بیته که دابه زینه که روویداوه.

دهمیتهوه تهوهی که پشتبهستنی واحیدی، به حه دیسی (من کذب علی متعمداً...)، پشتبهستنیکی بیجیه و مه بهست لی به هیزکردنی قسه کانی خویه تی، به لام به شیوازیکی ترسنۆکانه و شه رمانه .

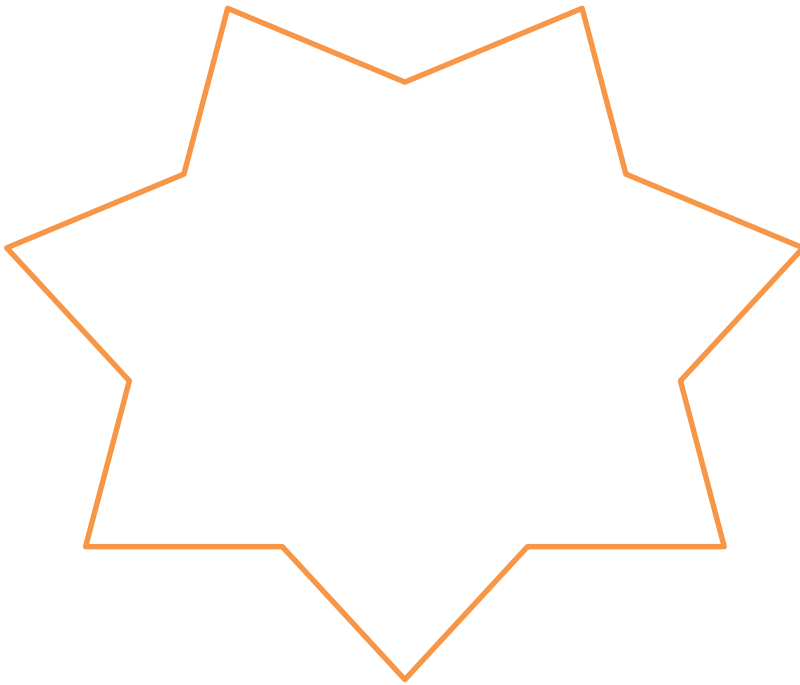
سیوتیی له کتیبی علوم الهدیث دا له حاکمه وه ده گپرتته وه که گوتویه تی: ته گهر هاوه لیک که خوی له سه رده می وه حی و دابه زیندا ژیا بو و له باره ی ثایه تیکی قورئانه وه قسه ی کرد و گوتی: له باره ی فلانه شته وه دابه زیوه، تهوا قسه که ی پشتراس ده کرتته وه، ئیبنوسه لاح و که سانی تریش له سه ر ته مه کاریان کردوه، نمونه شیان بۆ ته م چه شنه، به وه هیناوه ته وه که موسلم له جابه وه هیناویه تی که گوتویه تی: جووه کان ده لئین: هه رکه س له دواوه له گه ل پیشه وه ی ژنه کهیدا جووت بییت، تهوا منداله که ی خیل و تیل دهرده چیت، خواوه ندیش ته م ثایه ته ی نارد: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَاتُوا حَرْثَكُمْ اَنْی شْتُمْ﴾ البقرة / ۲۲۳ .

واته: ژنه کانتان کیلگه و شه تلگه ن بۆتان به چ شیوازیکی دلخوازانه بچه ناو کیلگه که تانه وه .

ههروه ها سیوتیی له ئیبنوته مییه وه ده گپرتته وه که گوتویه تی: زانایان ناکوکی که وته به یینیانه وه له سه ر قسه ی هاوه لانی پیغه مبه ره وه (قول الصحابی)، که گوتویه سانه ته م ثایه ته له باره ی فلانه شته وه دابه زیوه، ثایا ته م قسه یه وه پشتراس کردنه وه وهرده گیریت، وه ک چۆن ته گهر باسی تهو هۆکاره ی بکر دایه که به هۆیه وه ثایه ته که دابه زیوه، یان وه ک پاقه و ته فسیریک که پشتراس نه کراوه ته وه؟ بوخاریی ده یخاته ریزی پشتراس کراوه کان و که سانی تر نایخه نه تهو خانه یه وه .

لیره وه هۆکاری دانانی قسه و گپرانه وه کانی هاوه لان و تابیعیه کامان بۆ پروون ده بیته وه که له مه سانیده کاندانراون و یه ک پیت قسه ی پیغه مبه ریان تیدا نییه، نه به قسه و نه به کردار و نه به بریار له سه ردان، له گه ل ته وه شدا تهو مه سانیدانه به کتیبی حه دیس و قسه ی پیغه مبه ر داده نرین و له ویشه وه تهو کتیبانه وه ک سووننه تی پیغه مبه ر ده ناسرینرین، دواتریش تهو

سوننه تی پیغه مبه ره ی که له ناو ئه و کتیبانه دایه بریارده ر و حاکمه به سه ر په یام و په راوی
ئاسمانیدا، دوا جاریش ده گوتریت: هینده ی قورئان پیوستی به سوننه هه یه، هینده سوننه
پیوستی به قورئان نیسه، بۆیه ده لێین: خواوه ندمان به سه، چونکه ئه و باشتین پشتیوان و
وه کیله، حسبنا الله و نعم الوکیل.

۱- ھۆكارەكانى پشت دانانى زانستىك كە ناونراوہ (ھۆكارەكانى دابەزىن - أسباب النزول).

لە باسى ناسخ و مەنسوخدا گوتقان: زانستىكە دواى سەردەمى پىغەمبەر، لەدايك بووہ و ھاوتەتە كايەوہ و چەند ھۆكارىكىش لە پشت لەدايك بوونىوہ ھەبوون، لەوانە:

أ - گۆرپىنى تىكۆشان و جىھاد بە ھەلكوتانەسەر و غەزوو، وە گۆرپىنى بانگەواز لە دانايى و حىكمەت و گەفتى شىرىنەوہ بۆ زەبرى شمشىر.

ب - گۆرپىنى تىگەيشتن لەو كەردەوہىيە كە حىساب و لىپرسىنەوہ و پاداشتى رۆژى دوايى لەسەر دەوہستىت و، گۆرپىنى بەچەند پىوہرىكى تەموومژاوبى، وەك: تەكاردن و شەفاعەت و ويلايەت و نيوہندگىرىي و كەرامەت و رىزى تايبەت، كە كىلىلى ئەم پىوہرانەش بەدەس چەن كەسىكى دىارىكراوہوہى (ھامانەكان).

ج - چەسپاندىن و داكوتانى تىگەيشتنى ناچار كردن - جَبْر - و پوكاندىنەوہى يەكجارەكيبى بۆ رۆلى مرۆف.

د - پەكخستىن و لەكار خستنى ژىرىي و چەسپاندىن و كردنە باوى، خۆبەكەسانىتر سپاردن، تا ئەوان لەبرى خەلك بريارىيان بۆ بدەن.

لەبەر ئەوہى زانستى أسباب نزول كرايە جەك و دوانەى زانستى ناسخ و منسوخ، ئەميش وەك ئەو، چەندىن ھۆكار ھەبوون بۆ لەدايك بوون و سەرھەلدىنى، گرنگترىنيان برىتىن لە:

أ - چەسپاندىنى بىرۆكەى دادگەرىي ھاوہلان و دوور بوونىيان لە تاوان و، بە پىرۆز و دوورلەگومان سەير كردنى ئەوہى كە لەوانەوہ گىپراوہتەوہ لەبارەى ھۆكارەكانى دابەزىنەوہ و

دۆزىنەوہ و دانانى ناونيشانئىك بۆ ئەو گىپرانەوانەيان و ناو لىنناني بە پىشتراسكراوہ - المَسند، بەبى گويدانه ئەوہى كە چەن بابەتى پىروپوچ و بىسەرۈبەرىي تىدا بىت.

واحدى له كتيبى اسباب النزول لاپەرہ ۲۵۰-۲۵۱ دا هیناویەتى و دەلئیت: ھۆكارى دابەزىنى ئايەتى: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ الفرقان/۱۰.

واتە: پاكىي بۆ ئەوہى كە ئەگەر ويستى ھەبىت باشتر لەوہت بۆ دەكات، باخچە گەلئىك كە رووبار بەژىرياندا بروات و چەندىن كۆشكىشت دەداتى.

واحدى نووسىويەتى: ئەھمەد كورپى مھمەدى كورپى ئىبراھىمى موقرىي، بۆي گىپرامەوہ و گوتى: ئەھمەد كورپى ئەبىفورات بۆي گىپرامەوہ و گوتى: عەبدوللای كورپى مھمەدى كورپى يەعقوبى بوخارىي بۆي گىپرامەوہ و گوتى: مھمەدى كورپى مھمەد بۆي گىپرامەوہ و گوتى: ئىسحاق كورپى بشر بۆي گىپرامەوہ و گوتى: جەوھەر لە زوحاكەوہ لە ئىبنوعەباسەوہ گوتويەتى: كاتئىك موشرىكەكان تواجىيان دەدا لە پىغەمبەر گوايە ھەژار و كەمدەسە و دەيانگوت: ئەم پىغەمبەرە بۆ خۇراك دەخوات و دەگەرئىت بەناو بازارەكاندا، پىغەمبەرىش (سلاوى لەسەر) دلتەنگ بوو و خەفەت داىگرت و جبرەئىل (سلاوى لەسەر) ھاتە لای و دلدانەوہى پەرۈردگارى پىگەيانند و پىي گوت: سلاوت لى بىت ئەي پىغەمبەرى خوا، پەرۈردگارى شكۆمەند سلاوى ھەيسە بۆت و دەلئیت: پىش تۆ ھەرپىغەمبەرانىكمان ناردىن خواردنىان خواردوۈە و چوونەتە ناو بازارەكان، واتە: بەدەم ژيانىي ئاسايى خۇيانەوہ بوون.

دەلئیت: لە كاتئىكدا كە جبرەئىل و پىغەمبەر گفتوگۆيان دەكرد لە ناكاو جبرەئىل لە پەلوپۆ كەوت و توايەوہ، پىغەمبەر لىي پرسىي بۆ وات لىھات؟ گوتى: ئەي مھمەد دەرگايەك لە دەرگاكانى ئاسمان كرايەوہ كە تا ئىستا نەكرايوويەوہ، ترسى ئەوہم ھەيە كە نەتەوہكەت بەھۆي ھەژاريتەوہ تانەيان لە تۆ داوہ، سزا بدرىن، پاشان ھەردووكيان بۆلاي يەكتر چوون و

دهسیان کرده گریان، لهو کاته دا جبره ئیل گه پرایه وه سه ر دۆخی ئاسایی خۆی و گوتی: ئەوی محمەد مژدەم بدەری ئەوه رزوانه، دەرگاوانی به هه شته و هاتوو مژدەدی رەزامه ندیی پەرودرگارتی بۆ هیناوت، رزوان هاته پێشه وه و سلّوی کرد و گولدانیکیشی پێ بوو که رۆشناییه کی پرشنگداری تێدابوو و گوتی: ئەوی محمەد پەرودرگاری شکۆمەند سلّوی هه یه بۆت، پەرودرگارت دەلی: ئەوه کللی خه زینه کانی دونه یه، له گه ل ئەوه شدا به ئەندازه ی باله میشو له یه کیش له پاداشتت کهم ناکات له دوا رۆژدا، پێغه مبه ر سه یری جبره ئیلی کرد وه ک ئەوه ی راویژی پێ بکات، جبره ئیل دهستی دا به زه ویدا و گوتی: مل که چ به بۆ خوا وه ند، بۆیه پێغه مبه ر گوتی: ئەوی رزوان پێویستم پێی نیه و هه ژاریم لا خوشتره، پیم خوشه به نده یه کی خۆراگری سوپاس گوزار بم، رزوانیش گوتی: خوا وه ند یارمه تیی دایت و پیکات، ده نگیک له ئاسمانه وه هات و جبره ئیل سه ری به رز کرده وه، بینیی دەرگا کانی ئاسمانه کان به پروی عه رشدا کراونه ته وه، خوا وه ند نیگای نارد بۆ به هه شتی عه دن، که یه کیک له لقه کانی، جیگه یه کی ته رپاراوو و ژوریک پوله سه وزه لانیی له سه ره، شو رپکاته وه، ئەو ژوره هه وت سه د هه زار دەرگای هه یه، که دەرگا کان له یاقوتیک سوره دروست کراون، پاشان جبریل گوتی: ئەوی محمەد چاو هه لپه، سه یری کردوو شوینی نیشته جیبوونی پێغه مبه ران و ژوره کانیانی بینیی، بینیی که جیگه و شوینی تاییه تی خۆی، وه ک ریزیک بۆ گه وره یی و تاییه تمه ندیه تی ئەو، له سه رووی هه موویانه وه یه، وه گوئی لیبوو که سیک هاوار ده کات و ده لیت: ئایا رازی بویت ئەوی محمەد؟ پێغه مبه ریش گوتی: به لی رازیم و ئەوه ی که ویستت له دونه دا بده تیی، له لای خۆت بۆم گه نجینه بکه و بۆم بکه به تکاو شه فاعه ت له رۆژی دوا ییدا.

ده گێر نه وه که ئایه ته که ی ژماره ۱۰ ی سوره تی فورقانی ش رزوان هیناویه تی. اه.

سیوتیش له لاپه ر ۱۵۵ ی کتیبی أسباب النزل ده کیدا هیناویه تی که ئایه تی: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾ البقرة / ۱۷۸.

واته: ئه وهی که ئه تانه ویت له ژنه کانتان، له وشه وانهدا که رۆژه کهی به رۆژوو بوون هه لاله بووتان.

له باره ی هۆکاری دابه زینه وه سیوتیی ده لیت: عومهری کورپی خه تاب شه ویک دوا ی ئه وهی که رۆژوو ی شکاند، خه وی لی کهوت، که به خه بهر هات چاوی کهوت به ژنه کهی که پۆشاک ی ته وای له بهردا نه بوو، بۆیه ههستی بۆی جولآ و هزی جووت بوون زۆری بۆ هینا و پری دایه ژنه کهی و له گه لی جووت بوو، که لی بوویه وه، په شیمان بوویه وه و خۆی شۆرد و دهستی کرده نویت کردن و تا به یانی گریا، زوو به زوو رۆشته لای پیغه مبه ر و به سه رهاته کهی بۆ گپراه وه، ئه ویش گوتی: شتی که له م باره وه نییه تا وه لامی تۆی پی بده مه وه ئه ی عومهر، بۆیه جبریل به م نایه ته وه دابه زیی و گوتی: ئه ی محمه د بخوینه ره وه و بزانه که شه وان ی رۆژوو گرتن بووتان ره و ابو ئه وهی که ئه تانه وی بیکه ن له گه ل ژنه کانتاندا، بیکه ن، وه ک رپزیک بۆ عومهر و ده رفه تی که بۆ ئوممه تی محمه د، خوا وه ند ده یزانی که خۆتان ناگرن و سنوور ده به زینن، (مه به ست له م ئاماژه یه عومهری کورپی خه تاب بوو)، لیتان خۆش بوو، واته: له عومهر خۆش بوو، ئیستا و له مه ودوا، ده توانن بچه لایان، بۆیه به شیوه ی کۆیش قسه ی له گه ل کرد تا رپزیک بیت بۆی و رپگه پیدانیک بیت له شیوه ی فه رمان کردندا... آه.

داواکارین خوینهری به رپز به گه وره یی خۆی بانه خشیت که درپژه مان دا به بابه ته که، چونکه وا ده خوازیت، ئیمه له به رده م دوو زانی به رپزداین که ده یانه ویت به عه قلمان پیکه نن، واحیدی ده لیت: گویا هۆکاری دابه زینی نایه تی ژماره ۱۰ ی سوره تی فورقان، ئه و سیناریۆ ئه فسانه ییه بووه که بۆی گپراه وه، ده یه ویت پیمان به سه لیتیت که باوه ر به ئیبنوعه باس بکه ین که پیی وایه ئه نایه ته رزوانی ده رگاوانی کلیل به ده سی به هه شت هیناویه تی، نه ک جبریل، سه ره رای ئه وه ش ده لیت: گویا جبریل له ترسی ئه وهی که موشریکه کان توانجی هه ژارییان له پیغه مبه ر گرتوه، تهاوته وه و بچوک بووته وه تا به قه د نیسکیکی لیها توه، دواتر خوا وه ند لییان خۆش بووه و به رزواندا نامه و په یامیکی به و واتایه ی بۆ ناردوون.

بهمه شهوه ناوه ستیت، به لکو دریزه به باسه که ده دات و ههول ده دات و امان لی بکات باوهرپ بهینین بهوهی که رزوان له لایهن پهروهردگاریه وه و له گولدانیکی نورانیدا، کللی خه زینه کانی دویای هیناوه بۆ پیغه مبهه و ئه ویش نه یزانیوه چیی پی بلیت و تیراماوه، تا جبریل ئامازهیه کی داوه تی و تیسی گه یاندووه که ملکه چیی بنوینیت بۆ خواوه ند، وهک بلیسی پیغه مبهه کيسرای فارس بیت یان قه یسه ری رۆم!

ئه گهر جیگه ی سه رسورمان بیت که له سه رده می واحیدی و سیوتیدا که سینک باوهری بهم هه موو بیسه روه بهیه کردییت و به زانستیکی زانیبییت که له ریگه ی ئه م زانسته وه نه بییت نه توانریت له قورئان تی بگه ییت، ئه واییمه زیاتر سه رمان سوپ ده مینییت له وهی که له م سه رده مه دا که سینک باوهری بهم قسه بیمانایانه بییت و باوهریسی واییت که هه رکه س ره خنه بگریت یان باوهری بهم قسانه نه بییت کافره.

هه رکه س بیه ویت له ئایه ته که تیبگات، ته نها ئه وه نده ی به سه که سه رنجی ره وای و سیاقی چهن ئایه تیکی پیشی ئایه ته که بدات، له ئایه تی ۸ و ۷ ی هه مان سوهره تی فورقاندا هاتووه:

﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا * أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾

واته: گوتیان ئه م پیغه مبهه چیه تی و خۆراك ده خوات و به ناو بازاره كاندا دیت و ده چیت، ده بوو فریشته یه که دابه زیبا له گه لیبی و ئه رکی هۆشیار کردنه وهی خه لکی له ئه ستۆ بگریته، یان خه زینه یه کی له گه لدا هه لدرایه، یان باخیکی هه بوایه و له به روو بوومه که ی بخواردایه، سته مگه ره کانیش گوتیان: به راستی ئیوه شوین پیاویک ده که ون که جادووی لیکراوه.

ئه مه قسه ی هۆز و خزم و که سه کانی محمه د بوو، له کاتی کدا که ئه و په یامی پهروهردگاری بۆ هینا بوون، خواوه ند خۆی له ئایه تی ۱۰ دا وه لامی دانه وه و گوتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ .

پیغمبهر به حوکمی به هیژی بیروباوه په کهی، بۆ دئیابوون له به لئین و توانای په روهردگاری، له مه زیاتری پیویست نه بوو.

ئه گهر بچینه سهروهختی گپرانه وه و هه والئه کهی سیوتیشه وه، زیاتر له وهی واحیدی شتی سهیر و سه مه ره ی تیدا ده دۆزینه وه.

یه که میان: ئه و قسه یه تی که له باره ی عومه ره وه ده لئیت: که لیبوویه وه په شیمان بوویه وه و خۆی شوورد و دهستی کرده نویتژ کردن و تا به یانی گریا.

ئیمه له وه تیده گهین که عومه ر بیزار و نیگه ران بووه و په شیمان بووه له وهی که به ده غه کراوی زانیوه و کردوویه تی و دواتریش به په له چووته له لای پیغمبهر و داوای ریگه چاره ی لی کردووه، به لام ئه وهی که دهس بداته نویتژ کردن و تا به یانی بگریت، ئه مه له رهفتاری که سیکی چوارده ساله ده چیت، نه ک عومه ری کوری خهتاب.

دووه م: ئه و چوارجار جه ختکردنه وه یه ی که له گپرانه وه که دا هاتوون، گویا ئایه ته که بۆ عومه ر دابه زیوه و خواوند وه ک ریز و شکۆیه ک بۆ عومه ر، به شیوه ی کۆ قسه ی له گه ل کردووه، سویند به پیروزییه کانم، ئه مه بیترترین شیوه و ریگه یه بۆ سه پاندن و چه سپاندنی ریزی عومه ر به سه ر که سانی تر و هاوه لانی تردا له خه یاللدانی خه لکدا، ئه مه ش له سه رده مه کدا بووه که شه ری به راورد کردن و خۆه لکیشان به سه ر یه کتردا له چله پۆیه یدا بووه.

ب - سه رکه وتنی مه زه ب و پپرگه رای و لاف لیلدانی ئه وه ی گویا یه کیک له هاوه لان فه زل و ریزی تاییه تی هه یه: به تاییه ت له کتیه کانی ئه و زانسته دا که پیی ده گوتریت: هۆکاره کانی دابه زین، ههروه ها به گشتی له کتیه کانی حه دیسدا، ده بینن ئه م کتیه بانه وه ک ناوینه یه ک رۆل ده گپرن بۆ خستنه پرووی ئه و مملانی و پپرگه راییه ی که له و سه رده مه دا و تائیشاش به چه شنیک له چه شنه کان باوو و بالاده س بووه و هه یه به سه ر ئوممه ی نیسلامییه وه.

ئەم کتیبانە چەن بابەتییکیان تێدایە کە هەندێجار پشتیوانیی هەواداران سوننە و هەندێجار پشیتوانی هەواداران شیعە دەکەن، هەر و هەما بابەتگە لیکیان تێدایە کە هەندێجار پشتیوانی لە هەواداران رووکار بینی (أهل الظاهر) دەکەن، و هەندێجار پشیتوانی لە هەواداران هەناو بینی (أهل الباطن) دەکەن، هەر و هەما تێیاندا بە لایە کە و بە لگەن بە دەس موعتەزله و خەوارجە و لە لایە کە تریشە و بە لگەن بە دەس مورجئە و ئەشعەریە، تێشیاندا بە کە باس لە ریزی ئەبووبەکر دەکەن بە سەر کەسانی تردا و تێشیاندا بە کە باس لە ریزی عەلی کوری ئەبوالب و سەمانی فارسی دەکەن بە سەر کەسانی تردا، هەر و هەما تێیاندا بە لافی ریزی شافعی و نوعمان یان ئەحمەد و کەسانی تر لێ دەدەن، تێشیاندا بە کە باسی ریزی شارێک یان خاکی و ناوچەیک دەکات بە سەر شوینیکی تردا، ئەم کارە دەرگای خستوەتە سەر پشت لە بەردەم و اعز و دەستەشاراوەکان و بەرژەوند خاوەکاندا، تا هەرچی بیانەویت و پێیان خۆش بیت، بیدەنە پال پێغەمبەر و هاوێلان و شوینکەوتوانیان.

ئەگەر دەرگەت هەبوا بە نمونە زۆرترمان لەم بارەییە دەخستەروو، بۆیە تەنھا ئەم چەند نمونە دەهێننەو:

سیوتیی لە لاپەرە ١٤١ ی کتیبی أسباب النزول دا دەلیت:

تورموزیی و حاکم و ئیبنوجەریر لە حەسەنی کوری عەلیە و ئەویش لە پێغەمبەرە و دەگیریتەو کە گوتویەتی: بەنیئومەییە پێ نیشان دراوە کە دواى خۆی لە سەر دوانگە و مینبەرە کە ئەو گوتار دەدەن و ئەوان دەستی بە سەرا دەگرن، پێی ناخۆش بوو و بۆ دلدانەوی ئەم ئایەتانە بۆ دابەزیو: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثْرَ الْكُوْثْرَ﴾ ١، و ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ القدر ١-٣.

قاسمی حه پانیی ده لیت: ته مهنی ده سه لاتی خیللی ئومه بیه مان ژمارد، ده رچوو که هه زار مانگی ریکه بی زیادوو که م، موزه نینی گوتوشیه تی که ئیبنوکه سیر ئه م هه والهی زۆر لا ناپه سهند بووه. اه.

وه له لاپه ره ۱۲۴ دا ده لیت: ئیبنو حاتم و ئه بوشیخ له کتاب العظمه دا له عه تاوه هیئاویانه که رۆژیک ئه بوبه کر باسی رۆژی دوایی و کیشانه و پیوانه و به هه شت و دۆزه خی کرد و گوتی: خۆزگه منیش سه وزه و گژووگیایه که بومایه له وانهی که مه رومالات ده یخۆن و هه ر دروست نه کرابام، بۆیه ئه م ئایه ته دابه زی: ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ الرحمان/۴۶.

ههروه ها ئیبنو ئه بی حاتم له ئیبنوشه وره به وه هیئاویه تی که ئه م ئایه ته له باره ی ئه بووبه که وه دابه زیوه. اه.

وه له لاپه ره ۱۲۲ دا ده لیت: ئیبنو موزیر له ئیبنو جه ریره ده گێریته وه که گوتویه تی: ده لین: گوایا سه لمانی فارسیی دوای نان خواردن راکشاه و بای کردوه، پیاویک باسی خواردن و راکشانه که ی کردوه و ئه م ئایه ته دابه زیوه: ﴿وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ الحجرات/۱۲.

واته: له پاشمله باسی به کتر مه که ن.

به هه مان شیوه واحیدییش له کتیبی **أسباب النزول** لاپه ره ۳۳۱ دا ده لیت: عه تا له ئیبنو عه باسه وه ده گێریته وه که جارێکیان عه لیبی کوری ئه بوو تالب، به کری ئیشی کردوه بۆ که سیك و له به رابه ر که میك جۆدا، دارخورمای ئاوداوه بۆ کابرا، دواتر بره جۆکه ی لی وه رگرتوو، جۆکه ی هاریی و کردیه سی به شه وه و به به شی یه که می، خۆراکیکی دروس کرد که پیی ده گوترا الخزیره، که خۆراکه که پیگه شت، هه ژاریک په یدا بوو و خۆراکه که یان پیدا، پاشان به شی دووه می ده رکرد و که پیگه یشت مندالکی بیباوک هات و خۆراکه که یا پیدا، دواتر به شی سییه م و کۆتایی ده رکرد و خۆراکی پی دروست کرد، یه کیك له دیله

موشریکه کان هات و خۆراکه که یا پیدا و رۆژه که یان به و شیوهیه به پری کرد، پاشان ئەم ئایه ته دابه زبی: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ الإنسان / ۸. أه.

واته: سهره پای ته وهی که خۆشیا برسیانه و خۆراکه که یا پیویسته، دهیبه خشن به هه ژارو مندالی بیباوک و دیل.

له نمونه یی که مدا، چهند سهرنجیکمان هه یه:

یه که م: ته و که سه ی که به سهره اته که له پیغه مبه ره وه ده گپرتته وه، حه سه ن ی کورپی عه لیی کورپی ته بوتالبه، نازانین ته و که سانه ی هه واله که یان گپراوه ته وه مه به ستیان ته وه یه که حه سه ن خۆی ته وه ی بینیه که پیغه مبه ر بینیه ته ی یان دوا یی بۆی باس کرد وه .

دوه م: دارشتنی هه واله که به شیوه یه که ده لئیی: حوکمرانیی و ده سه لاتی خنلی ئومه ییه برپاریکی که ردوونی و یاسایه کی نووسراوه له تابلۆی پارێزراو لوح المحوظ دا و به هیچ شیوه یه که ده رفه تی گۆرانکاریی تیدا نییه .

سییه م: ئەم خاله ش په یوه سه ته به خالی دوه مه وه، کاتیک پیغه مبه ر ته و دیه نه ی پی ناخۆش بوو و بینی، به پیی گپراوه وه که ئەم ئایه ته دابه زبی: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثَرَ﴾ تا ببیته دلدا نه وه و هیوه ر کردنه وه یه که بۆ دروونی و قه ره بوو کردنه وه یه که بۆی له به رانه ر ته و کاره وه که ناسمان له ئاستیدا ده ی کات.

چواره م: ته وه ی که ئیبنوکه سیر هه واله که ی به ناپه سه نه ن داناره، له کاتی کدا که کتیبی ته فسیره که ی خۆی جه ی دیت به هه وال گه لیک که زۆر له م گپراوه یه سه یروسه مه ره ترن.

سه باره ت به نمونه ی دوه مه ییش: خاوه نی گپراوه وه که به مه سه ته وه ویستویه تی له شکۆی ته بووه کر زیاد بکات، به لام له هه لباردنی شیوازه که یدا به هه له دا چوه، به وه ی که ته و

قسهیهی داووته پال ته بوبه کر گویا تاواتی خواستوه گیایه ک بویه و تاژهل و مهرومالات
بیخواردایه و دروست نه کرایه!

ثایا ته مه تاواتی پیاویکه که چیتی له هاوپیته تی پیغه مبه ر بردووه و ته م ثایه تانه شی
بیستوه و له به ریشی بوون که ده لین: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ التین / ۴. ﴿وَلَقَدْ
كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيلًا﴾ الإسراء / ۷۰.

واته: به دلنیا بییه وه مرۆقمان له سهر جوانترین شیواز به دیی هیناوه.

واته: به دلنیا بییه وه ریژمان له نه وهی ناده م گرتووه و له وشکانیی و ده ریادا رامن گرتووه و
رۆژیمان داوه و ریژمان داوه به سهر زۆربهی دروسکراوه کانی ترماندا.

ثایا عه قل و ژیری ریگه ده دات پاش بیستنی ته م ثایه تانه، ته بوبه کری پاسگۆی راستانکار
و یاری ناو ته شکهوت، تاواتی وا بخوازیت که خوزگه ههر له بنه ره ته وه دروسنه کرایه و وه ک
بلیت: ته م ریژ و شکۆیهی که خواهند بریاری له سهر داوه، بداته وه به پرووی دروسکر و
به دیهینه ره کهیدا؟

ته گهر ته م گرمانه یه وایت، ثایا شایانی ته وه یه که پاداشت و جیگه ی به ههشت بیت؟ خواهند
مه زنتره له وهی وا وینا بکریت.

نموونه ی سییه میش: روونه بۆ ته وه یه تا له و ریگه یه وه له شکۆی سهلمانی فارسیی زیاد بکات،
چوونکه به لای چهن دهسته یه که وه پیگه یه کی تابه تیی هه یه و هه ویش ده دن له ریگه ی ته م
جوړه گیرانه وه و هه والانه وه زیاتر پشتیوانه ی بۆ درووست بکن.

خوا له سهلمان رازیی بیت، وانا زانم خوی رازیی بو بیت به م جوړه کارانه.

ئوهی له نمونه سیهدا گوتمان له بارهی سهلمانهوه، له نمونهی چواره میشدا دهیلین له بارهی پیشهوا علیهوه و دهپرسین: ئایا ته گهر تهو كهسه دوومهی كه دای له دهركای ماله كهی عهلی، ههژاریکی تر بوایه چیی، یان ته گهر له جاری سییه میشدا ههر ههژاریکی تر بوایه چیی؟ ئایا ئایه ته كه بهم شیوهیه دههات و دهیگوت: ويطعمون الطعام علی حبه مسكنا و مسكینا و مسكینا؟

ههركه سی سهرنج بداته كتیبه كانی تهو بوارهی كه پیی دهگوتیت: زانستی أسباب النزول ههست به چهن شتیك دهكات:

یه كه م: ئەم بابەتە هه موو ئایه ته كانی دابه زینراوی به جی ناگریته وه، بۆ نمونه: واحیدی له كتیبه كهیدا هۆکاری دابه زینی ئایه تی ۱۱۲ له سوورتهی الأنبیاء و دوو ئایه ت له سوورتهی طه باس دهكات، كه سوورته كه ۱۳۵ ئایه ته.

دووهم: بریتییه له وهی كه یهك هۆكار دههینیت و دهیكاته هۆكار بۆ دابه زینی چه ندین سوورتهی وهك: الناس / الفلق / الاخلاص / المسد / التصر / الكافرون / الكوثر / الماعون / قریش / الفیل / التكاثر .

سییه م: چهن سوورته تیك پشتگویی دهخات و وازیان لی دههینیت گویا هۆكار نیه له بارهی دابه زینیانه وه، وهك: الهمزة / العصر / القارعة / البینه / التین / الشرح .

چواره م: گوایه فلانه رووداو هۆكاره بۆ دابه زینی به شیک له ئایه تیك، وهك ئایه تی ۱۲ ی سوورتهی الحجرات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ ده لیت: ئەم بەشەى ﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ له بارهی سهلمانى فارسییه وه دابه زیوه.

له مانه هه مووی گرنگتر که باسماں کردن، تهوهیه که دان نان به بوونی هۆکاریکی دیاریکراوا، ئایه ته کان و حوکم و فه رمانه کانیاں و ره هایه تیی و گشتگیریاں داده مالرین و وایان لی ده کات قه تیس و تایهت بن و دهیان به ستیته وه به رووداویکیکی میژووییه وه، ئه م کارهش ده بیته هۆی خستنه سه رپشتی ده رگا به رووی ته و که سانه دا که باوه رپیان هه یه به حه تمیه تی میژووی و ئه و بۆچونه ی که پی وایه ده قه کانی قورئان، ده ق گه لیکي میژوویین و په یه وستن به قوناغیکي میژووییه وه، هه روه ها باوه ر بوون به وه ی که دابه زینی ئایه ته کان په یه ون دییاں هه یه به چهند هۆکاریکی تایه ته وه له چهند کات و شوین و به چهند که سیکی تایه ته وه، ده بیته هۆی ته وه ی، ته وه رهت بکریتته وه که قورئان بۆ هه موو سه رده م و شوینیک ده شیته .

جیی خۆیه تی له م بواره دا به تایهت، هه لویستی یه کیك له مامۆستا کانی کۆلیژی شه ریه له زانکۆی دیمه شق تۆمار بکه یین، که هه لویسته که ی به ده سپیشخه رییه کی گرنگی پرسنگدار ده ژمی دریت، کاتیک له به روار ی ۱۳/۱/۱۹۹۹د و له رپنگه ی به رنامه یه که وه به ناوی **دراسات قرآنیة** وه، که ته له فزیۆنی سوریا رۆژی چوار شه مه ی هه موو حه وته یه ک بلاوی ده کرده وه، قسه ی له باره ی هۆکاره کانی دابه زین **أسباب النزول** وه کرد و شتی وای به دوور زانی و دانی پیدا نه نا، په نجه شی خسته سه ر هه موو ته وه هه وال و گپرانه وانه ی که له و باره یه وه هه ن و هه مووی به ناراس دانا .

ئیمه ش پشتگیری له وه ده که یین که هۆکاری دابه زین که نار بحریت و دوور بخریتته وه له زانسته کانی قورئان و له بنه ره ته وه له ریزی ته واندا ته ژمار نه کریت، هیواشمان وایه که ته وه لای که سانی په یه ون دیدار بیته قه ناعهت، که زانسی **الناسخ والمنسوخ** یه کیك نییه له زانسته قورئانیه کان، به لکو بابه تیکه و خزینراوته ناو زانسته قورئانییه کانه وه و ته ویش له ژنیر کاریگه ری ته وه ره کانی تیپه ر بوون به کات و گۆرانی سه ره مره ی نیسلامدایه، هه ر له نوو حه وه تا محمه د (سلاویان له سه ر).

۲- دهقی قورئانیی و ئهوهی پیی دهگوتریت: هوکارهکانی دابهزین (بۆنهکانی دابهزین).

به دلنیا ییهوه ئهوهی که له مهزومهی کهلهپوردا پیی دهگوتریت **أسباب النزول**، به لای ئیمهوه (ئهگهر راستیش بیت) هیچ نییه، بیجگه له چهند بۆنهیهک، چونکه میژوو ییه تیی تیگه یشتن و کارلینکی مرۆیی روون دهکاتهوه له گهله ئایهتهکاندا، له سهردهمی دابهزیناندا.

بهلام ئهم بۆنانه هیچ په یوهندیان نییه به ئیمهوه، چونکه دهقی قورئانیی خۆی له خۆیدا بوونیکی بنه رتیی، داخراوه له خۆیدا و پیوستیی به هیچ نیه له دهرهوهی خۆیهوه، له بهر ئهوهی تیگه یشتن لهم دهقه له ژیر کاریگهری میژوودایه، بهلام دهقه که خۆی له ژیر کاریگهری میژوودا نییه، چونکه گه شهی میژوویی توانای نییه ئایه تیک یان حوکمیکی قورئانیی (له ژیر ئهو دروشمه دا که ده لیت: حوکم و فرمانه کان به پیی کات و شوین دهگۆرین) بگۆریت، چونکه دهقی قورئانیی له خۆیدا هم له زیندوه ییه بۆ زیندوو و هم خۆشی زیندوو و هم خۆی له خۆیدا بوونیکی بنه رتیی، واته: له پرووی تیپه رپوونی کاتهوه ملکه چی میژوو نییه و وهک هندی کس و ابیر دهکهنهوه له پرووی گۆرانسی سه ره مره شهوه ملکه چی ئامانجگه رای نییه، حوکمهکانی میرات باشتین نمونهن له سه ره مه به سته که ی تیمه.

له م باره یهوه سی ئایهت له سوورتهی **النساء** هه ن که کاریگهر و یه کلاکه ره وه ن له بابتهی میراتدا که بریتین له ئایه تهکانی: ۱۱ و ۱۲ و ۱۷.

له باره ی ئهم ئایه تانه وه له واحیدییه وه دوو گێرانه وه هاتوون، له کتیی **أسباب النزول** لاپه ره ۱۰۷ ده لیت: له باره ی ئایه تهی ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ... الآية﴾ عه بدوللای کورپی عه قیل ده گێریتته وه له جابری کورپی عه بدوللاوه که گوتویه تی: ژنیک دوو کچی خۆی هیئا و گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ئهم دوو کچه، کچی سابتی کورپی قه یسن، یان گوتی: کچی

سه عدی کوری ره بیع ن، باوکیان له تهك تۆدا له جهنگی ئوحددا کوژراوه، مامیان دهستی گرتوه به سه رهشیتیکدا که هه بوه و هیچی بۆ به جی نه هیشتوون، تۆ ئه ی پیغه مبهری خودا چی به چاره سه ره ده زانی؟ چونکه من دلنیام گهر مال و سامانیان نه بیته کهس داوایان ناکات و شوویان بۆ نایته، پیغه مبهر گوتی: دلنیام خواوه ند دادوهری ده کات له م باه ته دا، دواتر سورته ی النساء دابه زی و ئه م ئایه ته ی تیدا بوو که ده لیت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ... تا کو تایی ئایه ته که﴾، پیغه مبهر (سلاری له سه ر) به مامه که یانی گوت: دوو له سه ر سی میراتی برا که ت بده به دوو که چه برازا که ت و هه شت یه کیش بده به دایکیان و هه رچیش مایه وه بۆ خو ته .أه.

وه له لاپه ره ۱۳۹ دا ده لیت: ئیبنو ئه بی عه دیی له هه شامی کوری عه بدو للاوه ده گپه رته وه و ئه ویش له کوری زوبه یه وه و ئه ویش له جابه ره وه ده گپه رته وه و ده لیت: نه خو ش که وتم و پیغه مبهر هاته لام و هه وت خوشکم هه بوون، فوی کرد به ده مووچاومدا و هاته وه هوشی خو م و گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا وه سیه ت ده که م که دووله سه ر سی میراتم بۆ خوشکه کانم بیت، پی گوتم: واز بی نه و داکه وه، گوتم: نیوه ی بۆ ئه وان، گوتی: داکه وه و واز بی نه، پاشان چوه ده ره وه و له من دوور که وته وه، دواتر هاته وه ژوره وه و هاته لامه وه و گوتی ئه ی جابر، من واده یی نم تۆ به م نه خو شییه نامریت، دلنیابه خواوه ند نیگای بۆ ناردم و به شی خوشکه کانتی دیاریی کرد که دووله سه ر سییه، جابریش ده یگوت ئه م ئایه ته له باره ی منه وه دابه زی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكُلَالَةِ﴾ .أه.

واته: پرسیارت لی ده که ن و داوی روونکردنه وه ت لیده که ن، بلای: خواوه ند له باره ی ئه و که سانه وه که مندالیان نییه و باوانی شیان نه ماوه، روونکردنه وه تان بۆ ده دات.

رېكارەكانى مىرات لە سەر بناغەى ئەم ھۆكارانە دارپۆزان، ھەرودھا لەسەر بناغەى ئەوئى
كە لە گېرپانەوكاندا رەوئى پئىغەمبەر بەدىي ناكرىت، بۆئە دوو بابەتى جىاواز ھاتە
بەردەستمان:

يەكەم: ئايەتەكانى مىرات، بەو شىئەى كە لە دابەزىنراوى بەجىدا تۆمارن، كە مۆركى
مىژوووييان پئوئە نىئە، (پەند لە گشتگىرىي دەربىرئەكەدايە نەك لە تايبەتمەندىي ھۆكارەكەدا).

گشتگىرىي دەربىرئەكەش لە بنەردەتدا لە شىكارىي و بەدواداچووندايە، بەو شىئەى كە
نەرموونىيانىي دەربىرئەكە و لەفزەكە و بۆئەكەى كەتيايدا دابەزىوئە(ئەگەر پاس بىت) ئەوئە گۆرانە
يەكەمە مىژووويي و جوگرافىيەكەيە.

دووم: ئەو زانستى فەرائز و مىراتەى كە ئىستا باو و پەپرەوكرائە لە دابەشكردنى مىراتى
مردووەكاندا و مۆركىي مىژووويي پئوئەيە.

ئەگەر سەرنجى نووسىنەكانى ناو كىتئبەكانى بوارى مىرات و جىبەجى كىردنە زانستىيەكانىيان
بەدىن، چەندىن ئىشكال و دژوارىي نەخوازراوىان تىدا بەدىي دەكەين، ھەرودھا ئەو گىرتانە
دەماغخەنە بەردەم يەكئەك لەم بژاردانە: يان ئەوئەيە دان بەوئەدا بنىئەن كە ھەرچى لەو كىتئبانەدا
ھاتوئە، برىتئىيە لە خودى ئەو خواستەى كە لەئايەتەكانى ئەو بواردەدا ھاتوئە و لەوئىشەوئە
باوئەر بەئىنن بەوئەى كە ئايەتەكان مۆرك و ئاكارى مىژوووييان لەخۆ گرتوئە.

يان ھەولئى ھەموار كىردنى كىتئبەكان بەدىن و ئەو دژوارىي و ئىشكالانەيان تىدا نەھىلئەن،
ئىمەش رېك ئەوئە بىكەين كە ئەوان كىردىان لە ھەلئوئەشاندىنەوئەى ئايەتەكاندا.

ھۆكارى ئەم ھالەتەش ئەوئەيە كە فەقىھەكان و ايانكرد كە: مۆركىي ئەوتۆيان كىرد بەبەرى،
سوننە و رەوئەى گىفتارىي و گېرپانەوكانى ھاوئەلان و بناغەكانى فىقھدا، وەك ئەوئەى ئەو
سوننە و گېرپانەوئە و ھەوالانە بوونئىكى بنەردەتىي و رەھايان بىتت، وەك بلىئى: بەدەر لە

ثایه ته کانی میرات، کتیبه کانی بواری میرات، سه ره به خۆبیه کی ته اوایان بییت، که شه مه ش دووره له راستیه وه!

ئهو ثایه تانه ی که دارای بوونیکي بنه ره تی و ره هان (ئهو هی که ناومان لیناوه شه ریعه تی ئیسلامی) شتی که و، ئهو فیهه ئیسلامیه ش که بریتیه له کارلیکی خه لک و تیگه یشتیان بۆ ثایه ته کان له ساته وه ختیکی دیاریکراودا، شتیکی تره، چونکه شه ریعه تی ئیسلامی له خواویه، له کاتی کدا که فیهی ئیسلامی ده رهاویشته یه کی میژووی و مرۆبیه.

به بی تیگه یشن و ره چاوکردنی ئه م جیاوازییه، هیچ هیوایه ک نییه بۆ ده رباز بوون له و ته نگزه و ته نگه به رییه ی که تی کی که وتوین، ده بییت تیگه ی که: ئیسلام خوابیه و فیهی ئیسلامی و راقه - ته فسیریش، هه ردووکیان مرۆبیه، به کورتی جیاوازی نیوان ئیسلام و موسلمانان هه ر شه مه یه.

ئیسلام بریتیه له دابه زیترای به جی، موسلمانانیش بریتین له و کارلیکه میژووی و مرۆبی و کۆمه لایه تییه ی که رویداوه له گه ل دابه زیترای به جیدا، اته: ده سنیشان کردنی واقعی و میژووی بۆ په یامی ئاسمان.

بیگومان جیاوازی شه هیه له نیوان رابوردو و ئیستا و داها توشیاندا.

ئه گه ر زانیمان و دلنیا بووین که ئه م فیهه ئیسلامیه ی ئیستا له به رده سماندایه، بریتیه له خویندنه وه و تیگه یشن و جیبه جی کردنی یه که م (ده س نیشان کردنی یه که م) بۆ ده ق و حوکمه ئاسمانیه کان، ئه وکات ناچار ده بین ریگه ی خویندنه وه یه کی تر بگرینه به ر،^(۱) له کاتی کدا که

(۱) پتویسته قورئان له هه ر سه رده میدا راقه یه کی تازه بکریت و هه ر بواره به پیی پسپۆریه که ی خۆی راقه ی بکات، اته: ته دیب و یاساناس و گه ردوون ناس و ده روون ناس و کۆمه لئاس و میژووناس، به ر پییه ی فه رمووده ی خواهنده، هه ریبه که یان و بواریک و به لگه یه کی تیدا ده دزیتته وه بۆ پسپۆریه که ی خۆی (علي الطنطاري، تعريف عام بدین الاسلام، لاپه ره ۱۸۳).

له بهر رۆشنایی گرفت و سیستهمه مه عریفیه هاو چهرخه کافماندا، پیمان ناو هته ناو سه دهی بیستویه که وه.

بهم کاره شمان لهو بنه مایانه دهرناچین که فیههزانه کان دایان رشتوو و گوتویانه: العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب.

واته: په ند له گشتگیری دهربرینه که دایه، نهک له تاییه تمندی هۆکاره که دا.

بۆیه داویان لیده که بین ته نهها پابه ندی قسه و بنه ماگه ی خویان بن و هیچی زیاتریان لی داوا ناکه بن.

ئهو قسه و دیدگایه ی که پیی وایه ته نهها یه کهم خویندنه وهی دابه زینراوی به جی (که له سه ده کانی ههوت و ههشتی کۆچیدا کراوه)، بهسه و پیمان وایه ئهو خویندنه وه و راقه کردنه ی ئهو سه رده مه، گشتی و رهها و پیرۆزه و ده بیت هه تاهه تایه پابه ند بین پییه وه، ئهم چه شنه قسه و دیدگایه بابه تیکی زۆر مه ترسیداره.

بۆمونه: له سوره ته کانی (النساء، النحل، المؤمنون، النور، الروم، الأحزاب، المعارج) دا، پازره نایهت هه ن که باس له بابه تی مولکولیه مین ده کهن، ئهم نایه تانه کاتیک دابه زیوون که سیستهمی کۆیلا یلا یه تیسی بابووه له جیهاندا و له سه رجه م کۆمه لگه مرۆفایه تییه کانی عه ره بیی و رۆمی و فارسی و هیندیدا په پیره و کراوه، راقه کاره کان و نوسه رانی کتیبه کانی **أسبابُ النزول** لهو خویندنه وه یه که مه دا وایان داناوه که **مَلِكُ الْيَمِينِ** بریتیه له کۆیلا یه تیسی، ئهم تیگه شتنه شیان ریک دیته وه له گه ل ئهو هه لومه رجه دا که تیایدا ده ژیان.

گومانی تیدا نییه که ئه وان له به رده م ئهو ئشکال وگرفته دا وه ستاوون که له خویندنه وه ی ئهم چه ن نایه ته دا هه یه، ئهو ئشکاله ش بریتیه له وه ی که، له روانگه ی نیرسالاریی ئهو کۆمه لگایانه وه که ئهو سیستهمی کۆیلا یه تییه ان په پیره و ده کرد و ئهو چه شنه تیگه یشتنه ی

که له و دهمه دا باو بوو، ههروهها له و روانگه یه وه که مینه یان به چاویکی که متر له نیره وه سهیر ده کرد، سیسته مه که مافی ده دایه پیاو تا چیرۆی زایه ندی و سیکی له **ملك اليمين** ه مینه که ی وهر بگریت، به لام ئه و مافی نه ده دایه ژن و مینه، تا ئه ویش هه مان چیرۆ له **ملك اليمين** ه نیرینه که ی وهر بگریت، ^(۱) ئایه ی تکان بریت له: ﴿... وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ...﴾ النور/۳۱.

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ...﴾ الاحزاب/۵۵.

واته: شوخی و جوانیان دهرنه خه ن بۆ ههچکس بیجگه میرده کانیان و باوکی خویان و باوکی میرده کانیان و منداله کانی خویان و مندالانی میرده کانیان، یان برا و برازا و براژنه کانی خویان، یان ئه و که سانه ی که **ملك اليمين** ی خویان...

واته: تاوانیان له سه ر نییه له ئاست باوک و مندال و براو برازا و خوشکه زا و ژنه کانیان و ئه و که سانه ش که **ملك اليمين** یان.

(۱) شتیکی سرووشتییه که زمان و زماناسه کانی که وتبه ئیرکاریگه ریی ئه و هه ست و هه لومه رجه نیرسالارییه ی که له و سه رده مه دا زال و باو بوو له ناو عه ره به کانی پیش نیسلامدا، بۆ نمونه: ده بینین کرداری (وطأ) قه تیس بووه له یه ک بکه ردا که ئه ویش بریتی بووه له پیاو، ژنیش هه میشه کار له سه کراو و (موطوءة) بووه. تا ئه مرۆش ئه م کاریگه ریی و بیر کردنه وه هه ر درۆزه ی هه یه، زمانه وانه کان ده لێن: گوا یا دواندنی مینه به دارشته ی نیرینه، رپزلیتانه بۆ مینه که و دواندنی نیریش به دارشته ی مینه، سوکایه تی کردنه به نیرینه که، له نووسینه کانیاندا ده روزه یه کی تایه تیان کرده ته وه و ناویان ناوه **التغليب** و له کاتی دواندنی کۆمه له مینه یه که ده ئه گه ر نیریکیمان له گه لدا بوو، ئه و پتویسته به دارشته ی نیرانه بدویرن، ئه مه سه ره پای ئه وه ی که ئه م ریکارانه هه موویان دژ ده وه سته وه له گه ل ئه و یه کسانیه دا که له دابه زینراوی به جیدا ها تووه... جا سه رنج بده !!

گومانی تیدا نییه که تا ئیستاش ئەوان به سەرسامییەوه له بەردەم ئەو ئیشکال و دژارییەدا وەستاوان، ئەو ئیشکالە ی که له ئاکامی مەکوپی و سەرسەختیی خۆیانەوه، بۆیان هاتووته پیش، تائێستاش پێیان وایه که: **ملك اليمين** هیچ شتێک نییه بێجگه له کۆیلایه تی.

ئیشکال و دژارییەکی گەورەتر له ئارادایه و ئیسته مەبەستمانه باسی لێوه بکهین، ئەویش بریتیه له وهی که سیسته می کۆیلایه تی له هەموو کۆمه لگه مرۆقایه تیه کانداه لۆه شاوله وه و به تێپه ربوونی کات پێچراوه ته وه و چووته خه یال دانی میژووه وه، ئایا ده بیته ئیمه ش هه رچی ئایه تیک (وهک ئەوان ده لێن) په یوه ندییان به کۆیلایه تییه وه هه یه بیانپێچینه وه و، به مه ش مل به و بۆچوونه بده ین که ده لێت: قورئان له ژیرارو کاریگه ری میژوودایه و ئەو قسه یه وه لا بجه ین که رای وایه: دابه زینراوی به جی، ده گونجی و گونجاوه بۆ هەموو سەردەم و شوێنیک و، دانیشین و یهک به یهک ئایه ته کانی قورئان ببینین به بهرچاومانه وه هه لۆه رین و بکه ونه ناو ئاشی میژووه وه و تیا بچن، ته نها له بهر ئەوهی رێگه نادریت به خۆیندنه وه یه کی تر بۆ ئەو په یامه پیرۆزه و له بهر ئەوهی رێگه نادریت به هیچ که سیك له بازنه ی ئەو خۆیندنه وه یه که مه ده رچیت؟

بنه ماکانی فیهی بۆماوه

تا ئیستا قسه مان له باره ی ئه و نویسن و بابه تانه وه کرد که له هه ندی له کتیبه کانی که له پووردا هاتووه، وه که ته فسیره کان و کتیبه کانی هه دیس و لیکۆلینه وه کان و ئه ده بیاته، ئیسلامیه کان، به لام ئیمه پیمان وایه، رۆح و گه وه هر و کرۆکی کیشه که له م کتیبانه دا نییه، به لکو له و بنه مایانه دایه که له سه ده ی دووه می کۆچیدا، دارپۆزان و ریشه یان داکوتا و بوونه پیگه ی سه ره لدان و گه شه سه ندنی ئه م کتیبانه و چه ندانی تریش له بابه تی فیهی ئیسلامیه وه به هه موو به شه کانیه وه.

ئیمه به پیویستی ده زانین سه ره له نوی ئه و بنه مایانه دارپۆزینه وه و له ریشه وه پیداچوونه وه یان پیدایه بکریت، ههروه ها به پیویستی ده زانین پیداچوونه وه بکریت به و ره گوو ریشه ده که پیشینه یان بۆچوونه کانیان له سه ر بونیاد ناو، له کاتی کدا که ئه م پرۆسه ی پیداچوونه وه یه خواستی زۆریک له خو شیان بووه.

له سه ده ی دووه می کۆچی و سه ره تای سه ره ده می عه باسییه کاندا، پرۆسه ی دانانی بنه ماکانی فیهی ئیسلامی، له سه ر دهستی **إمام شافعی** که له نیوان ۱۵۰ - ۲۰۳ ی کۆچیدا ژیاوه و له کتیبی **الرساله** دا دهستی پی کرد، شان به شانی ئه ویش، **سیبویه** زانستی زمانی عه ره بی، له کتیبه به ناوبانگه که ییدا دانا و له ویدا و هاوشان له گه ل پیشه نگه کانیدا **خلیل و الکسانی**، ئه میش دانی به بوونی هاو واتایی **الترادف** دا نا.

گومانی تیدا نییه که شافعی که وتووته ژیر کاریگه ری ئه م بۆچوونی بوونی هاو واتاییه وه، به راده یه که شلگیری کردووه له وه رگرتن و کاریبکردنی وته و هه دیسی پیغه مه ردا به ده رپین و له فز **روایة الحدیث النبوی باللفظ**، ههروه ها ریگه ی به گێرانه وه ی به ماناش داوه **تجويزه الروایة بالمعنی**.

به لآم تهم دژواری و ئیشکاله زمانه وانیهه، تاکه هوکار و پالنه نه بووه له وهدا که شافیهی بیته خاوهنی تهو بیروبوچوونانهی که له نوسینه کانیدا خستونیه ته روو و له کتیه کانیدا چه سپاندوونی، به لکو چندین ئیشکال و گرفتگی تر هه بوون که له خاوه وه یه که یه که قسه یان له سه ده که یان:

۱- دژواری و ئیشکالی کومه لایه تی و ئاینی

شافیهی له و پیگه و تیروانینه وه دهستی داوه تی، که پی و ابووه سه رده می پیغه مبه ر و چوار چینه یه که ی، بریتی بووه له سه رده می نیسلام و هه موو تهو بریار و رینومی و فه رمان و ریگریانه ی که له و سه رده مه دا جیه جی کراون، بریتین له نیسلام و نیسلام و هک ئاین له وانه پیک دیت.

هه روه ک چون هه ر شتیک له سه رده می نه فامییدا هه رام و ریگری لی کراو بوو، دوا ی هاتنی نیسلامی هه ر به هه رامی ماوه ته وه، به هه مان شیوه هه رچیش له سه رده می پیغه مبه ر و چینه یانیدا بریاری هه لال بوونی له سه ر دراهه لاله و هه رچیش ریگری لی کرا هه رامه.

لیروه تهووی بیرکرنه وه ی به هه رام کردن له عه قلی عه ره بی نیسلامییدا چه که ره ی کرد و له سه ر تهم بناغه یه پیناسه ی، کیتاب و سوننه و ئیجماع و قیاس کرا و به سه رچاوه ی یاساسازی دانران: (کهس مافی ته وه ی نییه و بو ی نییه به شتیک بلیت: هه لال و ره وایه یان هه رام و ناروه وایه له ریگه ی زانسته وه نه بیته، ریگه ی زانستیش هه وال و گیرانه وه یه که له کیتاب یان سوننه یان ئیجماع یان قیاس) الرساله / لاپه ره ۹۰.

هه روه ها ده لیت: هه رچی له پیغه مبه ره وه که وتبیته وه له وه ی که به لگه ی کیتابی تیدا نه بیته و هه روه ها ته وه ش که ئیمه له م کتیه ماندا نوسیومانه، له باره ی ته وه وه که خاوه ند خو ی رژاندویه تی به سه ر به نده کانیدا، له فیروونی کتیب و حکمه ت و داناییه، هه مووی به لگه یه

له سهر تهوهی که حکمهت و دانایی، بریتیه له سونهتی پیغه مبهه... په سهند کردنی خواهند تهوه ده گریتهوه که تهوهی له پهراوی خواهند و سونهتی پیغه مبهه که یدا ههیه، په سهند کردن بیت بۆ ههردووکیان. الرسالة/ لایه ۳۲-۳۳.

له جینگهیه کی تری ئەم کتیبه ماندا بهر په چگی ئەم قسهیه مان داوه تهوه، ده کریت سهیر بگریتهوه. گرفت و نیشکال لیره دا بریتیه له وهی که: سهردهمی پیغه مبهه و جینشینه کانی، به هه موو رهه هند و که لتور و رهفتاره کانی ناویانه وه، کراوه به به شیک له ئاین، واته: که لتور کراوه به ئاین.

هۆکاری ئەمهش بۆ ئەو تیکه ل کردن و لیتیکچوونه ده گریتهوه که له نیوان ههردوو چه مکی نیسلام و ئیمان دا رویداوه، ئەم تیکه ل کردن و لی تیکچوونهش له باوه رپوونه وهیه به بوونی ترادف و هاوواتایی له قورئاندا، سهراوهی گرتووه، ئەو بیر کردنه وه و باوه ره بلاو کراوه ته وه و بووه به باو که گویا: تهنها باوه رداران به محمه د و په یامه که ی موسلمانن و تاکه ئایینی په سهند کراویش له لای خواهند ئەو نیسلامیه که ئەمان باوه رپان پییه تی، به م کارهش نیسلام له ئاینیکی گشتگیر و رهحهت بۆ کۆی مرۆفایه تییه وه، کرایه ئاینیکی خوجییی و جیهانی بوونه که ی له ده سدا و رهه نده مرۆیه که ی پوکینرایه وه، ئەو ئایینه ی که به نوح دهستی پیکرد و به محمه د کۆتایی پیهات، ئایینیک که له چهن بنه مایه کی رهوشتی و به های بالا پیک هاتووه و هه رده م له ژیر کاریگه ربی که له که بوون و گه شه سهندندا بووه.

هاوشان له گه ل ئەم تیکه ل کردنه شدا ده وله تیکی عه ره بیی نیسلامی پیک هات، که له وه ده مه دا گه وره ترین ده وله ت بوو له سه ر ئاستی جیهان ، بۆیه فیههزانه کان له ژیر ناویشانی فیهی نیسلامیدا، هه ستان به دارشتنی مه نزومه یه کی یاسایی توکمه، بۆ به رپوه بردنی ئەم ده وله ته، ئەم مه نزومه یه بووه یاسای باری شارستانی بۆ ئەو ده وله ته و له هه مان کاتدا که سیش ناچار نه بوو به پابه ند بوون پییه وه.

۲- دژواری سیاسی و پامیاری

له کاتی داپشتن و چه سپاندنی فیهی نیسلامیدا، شه پری نیوان عه باسییه کان و تالیبیه کان له گهرمه ییدا بوو، ئەم شه رهش به پشت بهستن به چهن حه دیس و گپرا نه وه یه که پشتگیری لایه نیک بکه ن دژ به لایه نه که یتر، کاریگه ریی گه وره ی هه بوو له سهر داپشتنی برکه کانی (فیهی دهسه لات)، ئەم کاریگه ریی ههش رۆلی گه وره ی گپرا له چه سپاندنی ئەو بیروکه و قسه یه ی که پیی وایه: حه دیسیش وه حیه، به و پییهش دوو وه حیه ی و نیگای ئاسمانیه بوونیان هیه، ئەمهش هه موو بۆ چه سپاندن و پشتگیری کردنی لایه نیک و سه پاندنی دونیابینه که ی بوو، به سهر لایه نه که ی تر دا.

له م ریگه یه وه بۆمونه ئەوه جیگر کرا که: وشه ی (وَلَد) له ئایه تی میراتدا، واتای ته نها مندالی نیزینه ده به خشیت و بوونی مندالی کچ و میینه، نایته ریگر له به شه میراتی مام دا، له کاتی کدا که سهره تای ئایه ته که راسپارده ی پاراستنی مافی مندالان ده کات به نی و میانه وه ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾، سهره رای ئەمهش زمانه ی عه ره بیی، وشه ی (وَلَد) بۆ نیزینهش و بۆ میینهش به کار ده هیئت.

هه موو ئەمهش ته نها به هۆ و له ژیر کاریگه ریه ده سه لاتخوایدا ده کرا.

سهره رای کالوکچ بوونیشی، ئەگه ر ئەم ده رچه یه نه بوایه که شافیعیی دای هیئا و بریاری له سهردا، ره وایه تی له دهستی بنه ماله ی عه باسییه کان ده رده چوو، له کاتی کدا که حوکمرانی گه وره ترین و ده وله مندترین ده وله تی ئەو ده مه یان له ده ستدا بوو، گه ر ئەم ده رچه فیهیه دانه تاشرایه، ئەوا حوکمرانیی و ده سه لات راسته وخۆ ده که وته ده ست به ره ی دژ به ر و نارازییه کان، واته: تالیبی و شیعه کان.

بهو پییهی ټهو دژوارییهی که مرؤق تیییدا دهژیی و له ناو ټهو سیستمه مه عریفیه شدا که لهو سه ردهم و کؤمه لگه یه دا پهیره ده کریت، ټهو دژوارییه کاریگه ره له سه ر دید و دونیابینی که سه که، لهم پروانگه یه وه و به پیی ټهو خویندنه وه یه که مهی که له ژیر کاریگه ری ټهو دژوارییه نه دا و له ژیر کاریگه ری ټهو دوو دژواریی و ئیشکالیه ته کؤمه لاتیی و رامیارییهی که له سه ره وه باسمان کردن، دهسکرا به دانان و نوسینه وهی راقهی ټایه ته کانی ټه حکام، ههروه ها بناغه ماکانی فیکه و پیناسه کانی کیتاب و سوننه و ئیجماع و قیاسیش نوسرانه وه و دانران.

لیره وه پیویسته زؤر به پروونی، جیاوازیی بکه یین له نیوان، ټایه ته کانی ټه حکام له دابه زینراوی به جیدا له لایه ک و، تیگه یشتن و راقه کردن و جیبه جی کردنی ټهو ټایه تانه که له کتیبه فیکه یه کاندای بؤمان ماوه ته وه له لایه کی تره وه، ههروه ها پیویسته له سه رمان، زؤر به وردیی و جوانیی، جیاوازیی بکه یین له نیوان ټایه ته کانی عه قیده و بیروباوه ر له قورئاندا له لایه ک و، زانستی که لام و بنه ماکانی بیروباوه ر که له کتیبه کانی که له پوردا بؤمان ماوه ته وه له لایه کی تره وه، ټهو کتیب و که له پورهی که له سایه و رؤشنایی ټهو دژواریی و ئیشکالانه دا دارپژران که باسمان لیوه کردن.

ټایه ته کانی ټه حکام و بواری بیروباوه ر له په یامی ئاسماندا، بریتین له: بوونیکي بنه رته یی، له کاتیکدا که راقه و ته فسیر و فیکه و زانسته کانی بواری بیروباوه ر و که لام، بریتین له: به ره مهی گؤرانیکي میژووی، دیاره که جیاوازیی نیوان ټهم دوانه ش به ارورد ناکریت، واته: ټایه ته کانی میرات له قورئاندا، شتیکن و، زانستی فه راتزیش له فیکه یی که له پوریدا شتیکی تره .

ئایه ته کانی بواری میرات بوونی بنه پرتین و زانستی فهرائیزیش به ره می گۆرانی سه ره مریه، کتیبه کانی فیه و ته فسیر و راقه ی قورثان، بریتین له خویندنه وهی یه که م بۆ په راوی خواوه ند، بۆ هه موو ئه م راستییانه نمونه یه که له م ئایه تانه ی خواوه وه ده یئینه وه:

- ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ الأعراف/۳۴.

- ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ الصافات/۹۶.

- ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ الرعد/۳۸.

- ﴿هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ فاطر/۳.

ئه م ئایه تانه خۆیان له خۆیاندا بوونیکی بنه پرتین، به لام ئه وهی که فیه و فیه زانه کان پیی گه شتون و له ژیر کاریگه ریی دژوارییه کانی سه رده مه که بیان و له ژیر باری ئه وزه مینه مه عریفیه دا نووسیویانه که تیایدا ژیاون، پییان وابوو که مه سه له ی ته مه ن یه کلایی کراوه ته وه و رزق و رۆزی به شکراوه و کرده وه کان پیشتر نوسراون، ئه وه ئه و گۆرانه یه که مه بووه که خویندنه وهی یه که می ئایه ته کانی په یامی ئاسمان تییدا سه ری هه لداوه و له نگه ری گرتوو ه.

۳- دژواریی زمانه وانایی

فهقیهه کان خۆیان له هه لومه رجیکی زمانه وانایی گشتیسی ته وتۆدا بینیه وه که: ته وه هه لومه رجه باوه پری به بوونی (ترادف) و هاو واتایی له قورندا و، گپرانه وهی قسه و هه دیسی پیغه مبه ریش به واتا، هه بوو، ئایه ته کانی قورئانیسی له سه ر شیوازی پروکاریی راقه ده کرد، که زۆربه یانی ده خسته ژیر باری ده سنیشان کردنه وه و بۆ تیگه یشتن له ئایه ته کانیسی، سوودی له هه مان ته وه میکانیزم و رپیکاره وه رده گرت که بۆ تیگه یشتن له شیعر و هه لبه سته کانی سه رده می نه فامیی په پره وه ده کرا، له کاتی کدا که جوانترینی ته وه شیعر و هه لبه ستانه درۆینه ترینیان بوون.

هه ربویه نه کرا جیاوازیی بکه ن له نیوان: الکتاب والقرآن/الذکر والفرقان/اللوح المحفوظ والامام المبین/جاء واتی/الأم والوالدة/الأب والوالد/الشاهد والشهید/العباد والعبید/الحظ والنصیب/النهی والتحریم/النبي والرسول/الحرب والقتال/الغزو والجهاد/الفعل والعمل... ته م رپیکاره یان ته نها به وشه کانه وه نه وه ستا، به لکو هه ندی جار په لی ده هاویشته بۆ رسته و پیکهاته کانی و دارشته نه کانیسی، کاتی که ته م ئایه ته یان ده خوینده وه که ده فه رموویت: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ النساء/ ۱۱.

به شیوازیکی لی تیگه شتوون و جیبه جییان کردوه، وه ک گوته بیتی: للذکر مثل حظ الانثی، یان کاتی که ته م ئایه ته یان ده خوینده وه: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ النساء/ ۱۱.

به شیوازیکی لی تیگه شتوون و جیبه جییان کردوه، وه ک گوته بیتی: فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً اثْنَتَيْنِ فما فوق.

دانان و نووسىنى كىتبه كانى حەدىس و تەفسىرە كان و دامەزراندنى بنه ماكانى فیهى ئىسلامىي، هاوشان و هاوكات بوو له گەل دانان و نووسىنى كىتبه كانى زمان و ریزمانى عەرەبىي و دانان و دامەزراندنى بنه ماكانى نەحو و سەرف، لەو زمانەدا.

بەلام دوا جار هەرودەك چۆن قوتابخانەى حەدىس (شافعی)، سەرکەوت بەسەر قوتابخانەى راوسەر جەدا (أبوحنيفة)، نەقل سەرکەوت بەسەر عەقلا، هەر بەو شىوہیە، چوارچىوہى نەحو و ریزمانىش سەرکەوت بەسەر ئاماژە و مانا و دارشتن و سەرودا.

تا لە ئاکامدا و کاتیک وا سەیری رەوانبىژىيى کرا کہ برىتییە لە: پروویە کى جوانکاریى بۆ دەربىرین و قسەکان و، پەيوەندیی نییە بە ئاماژە و واتاكانەو، لەویوہ لایەنى رەوانبىژىش پشتگووى و کەنار خراو، ^(۱) بەم شىوہیە هەرکەسەش گرنگی بدایە بە رەوانبىژىيى ئەویش پشتگووى دەخرا، لە کاتیکدا کہ لە بنەرەتەوہ ئایەتەکان ئاراستەى ئەو کەسە دەکرین کہ گرنگی بە رەوانبىژىيى دەدات.

هەرچەندە لە سەردەمى دامەزراندن و نووسىنى فیهى ئىسلامى (سەدەى دووہمى کۆچىي) دا بە ئاشکرا هەست بە بوونى، تۆوى زانستى ئاماژە و واتای سەرودا و دارشتنەکان دەکەین، هەرودەك لە لای المجاحظ ۱۵۰- ۲۵۵ھ لە کىتبی **البيان والتبيين** و کىتبه كانى تریدا هەست بەو زانستە دەکریت، بەلام ئەم لایەنە، بە جوانیى مەشخەل و دروشەکانى دەرنەکەوتن و پروون نەبوونەوہ و بناغەکانى جیى خویمان نەگرت، تا دواى ئەو سەردەمە بە ماوہیە کى درىژ (نزیکەى سەدەى پینجەمى کۆچىي) و لەسەر دەستى پيشەوا جُر جاني دائەوجا بە جوانیى خووى نواند.

(۱) ئەم پىئودانگە گوازییەوہ بۆ ئەدیبه كانى ئەم سەردەمەشان. **أحمد حسن زيات** خاوەنى گۆفارى **الرساله** لە ولاتى میسر، دەلیت: (... ئەوانەى سەرەكۆنەى ئەو کەسانە دەکەن کە دەتوانن یاریسى و جوانکاریى بکەن لە نیوان وشە و دەنگە تیکهه لکیشەکاندا، لەپاستیدا ئەوانە جوانیى رەوانبىژىيى و جوانیى رەوانبىژەکان لە میژووی عەرەبدا نادیدە دەگرن...) گۆفارى **العربى**، ژمارە ۴۸۸، تەموزى ۱۹۹۹.

کاتیک فیهی و راقه کاران بۆ تیگه یشتن له پسته یه کی قورئان، له ئاستی نه حو و ریزمانه کهیدا وهستان، له پرووی زانستیه وه پابه بند ده بون به وه وه که زانایانی زمان دهیان گوت، بۆ نمونه پیمان وابوو: قورئان چهن دین له فز و دهرپرینی زیاده ی تیدایه، له جیبه جی کرده کانیاندا دانیان به وه دا دهنه که قورئان چهن دین تیئاخیئراو (حشوی تیدایه، به لام له پرووی تیوری و نه زهریه وه حه شایان له وه ده کرد که قورئان یه ک پیتی زیاده ی تیدا بیت.

بۆ نمونه: کاتیک زانایانی زمان گوتیان:

إني أفيدك فائدة ما بعد إذا زائدة

واته: قسه یه کت بۆ ده که م له گوئی بگره، هه چی له دوا ی (إذا) وه هات زیاده یه.

فیهی و راقه کاره کان پابه ندی ئەم بهیت و یاسایه ده بون، بۆ نمونه: ﴿وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا﴾ البقرة/ ۲۸۲، یان لیده بوو به: ﴿وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا دُعُوا﴾، ئەمه یه کسان کردنیکی هه له و بیمانیه، که مترین شتیکی که بشی له باره یه وه بگوتییت ئە وه یه که بلین: نوقلانه لیدانیکی بیمانیه و هه ولتیکی پووچه بۆ گۆرینی نایه ته کان به وشیه ی که له قورئاندا هاتون و وه هم و خه یالپلاویکه به وه وه ده یبینن که گویا قورئان پیت و وشه گه لیکي زیادی ئەوتوی تیدایه، که به لابردن و دوور خستنه وه، یان پشتگویی خستنیان، اتا و بابسه ته کانی ناو نایه ته کان که موزیاد ناکات و نا گۆریت، خواوه ند بولند تره له وه ی که ئیوه ده یلین.

- جیاوازی نیوان (إِنْ) و (إِذَا)

کتیبه کانی نه خو و سهرف ده لئین: (إِنْ) و (إِذَا) ئامرازی مهرجن به لّام یه کلاکهر وه نین (أداتا شرط غیر جازم).

زۆریه ی نه حوزانه کان به هۆی سهرقال بوون و رۆچوونیانه وه له بواری پسپۆریه که یاندا، زۆر گرنگیان نه داوه به خستنه پرووی جیاوازی ئامازه کانی نیوان ئه م دوو ئامرازه، به تایبته له دابه زینراوی به جیدا.

به لّام یه کیکیان^(۱) له باره ی جیاوازی نیوان (إِنْ) و (إِذَا) وه، به ته نیشته کتیبی القرآن الکریم و شرح اللع ی ئیبنوجه نییه وه، نامیلکه یه کی نووسیوه، لهو نامیلکه یه دا سهره رای ئه وه ی که ئه و دوو ئامرازه له لایه نیی ریزمانیی وه یه کده گرنه وه، جیاوازی ئامازه و واتای ههریه که یانی به پروونی و به جوانی، جیا کردوه ته وه.

العکبری ده لئیت: له دوا ی (إِذَا) وه، کردار دیت و گومان له هاتنیدا نییه، به لّام له دوا ی (إِنْ) وه، ئه گهر هه یه بیته و گومان له هاتنیدا هه یه.

بوئونه سهرنجی ئه م دوو ئایه ته بده: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ، وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ التکویر/ ۲۱.

واته: ئه وکاته ی که خۆر و تیشکه که ی کۆکرایه وه، وه ئه ستیره کان هه لۆهرین و پوکانه وه.

ئهمه ش ئه وه ده گه یه نیت که کۆکردنه وه ی تیشکی خۆر و پوکانه وه ی ئه ستیره کان (التکویر و الإنکدار) به به لگه ی بوونی (إِذَا) له پیشیان وه، بیگومان له داهاتوودا رووده دن و دینه دی.

- ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ الفتح/ ۱.

(۱) ئه ویش أبوالبقاء عبدالله بن حسن بن عبدالله العکبری ۵۳۸ - ۶۱۶ ه، فیهزانی حه نبه لیبی و زانی فره انز و نه حوزانه.

سهیری النجوم الزاهرة، بهرگی شه شه م، لاپه ره ۱۰۰ بکه.

واته: تهوکاتهی که سهرخستنی خواهند و نازاد کردن دیت.

ئه مه ئه وه دهگه یه نیت که سهرکه وتن و نازاد کردن بیگومان بهرپوهن.

ئه مه ش له حاله تیگدایه که پرستهی دوا (إذا) واتای هه وال گه یاندن بدات.

به لام ته گهر پرسته که واتای ئهرکی دهگه یاند، تهوکات ئهرکی (إذا) ده پرژیتته خانهی جه ختکردنه وه له سهر ئهرکه که، نهک له سهر پروودان و بهرپابونی، وهک چون له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا...﴾ المائدة/۶.

واته: که ههستان بۆ نویت بوشۆن

ئه مه ئه وه دهگه یه نیت که ههستانی باوهرداران بۆ نویت، ئهرکیکی جیگیره و گومانی تیدا نییه.

- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ...﴾ المائدة/۲۸۲.

واته: ئه ی ته وانهی باوهرداران هیناوه ههرکات بۆ ماوهیه کی دیاریکراو قهرزیکتان کرد یان داتان به که سیک بینوسن

ئه مه ئه وه دهگه یه نیت که نووسینی گریبهست و یادداشتیک له بارهی ئه و قهرزه وه، ئهرکیکی چه سپاوه له سهر شانی باورداران و گومانی تیدا نییه.

سه بارهت به نمونه کانی (إن) یش که ته گهر هه لده گریت، ئه م ئایه تانه یه:

- ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ النساء/۳.

واته: ته گهر ترستان هه بوو و نه توانن دادگهر بن له ئاست یه تیمه کاند، ئه و ما ره بکه ن چه ن پیتان خۆشه له ژنان

ئەمە ئەو دەگەیه نیت که ترس له بهریانه کردنی دادگه ریی له ئاست یه تیمه کاندای، ئەگه ری ههیه، نهک دلتیابین له وهی که دادگه ریی به ریا نایت، له حاله تیکدایه که بۆ ههیه پایه دار بیهت و بۆشی ههیه نه بیهت، خواوه ند رینوما ییمان ده کات که له حاله تی بوون و پایه دار بوونیدا بۆمان ههیه چیی بکه یین.

- ﴿إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ البقرة/ ۲۷۱.

واته: ئەگه ر خیراته کان ئاشکرا بکه ن کاریکه ی باشه، به لام ئەگه ر به نه یینی بیانیه یلنه وه و بیانده نه هه ژاران، ئەو بۆ ئیوه باشتره .

ئەمە ئەو دەگەیه نیت که خه یروخه یرات، دوو ئەگه ر یان هه یه: ئاشکرا کردن و هیشتنه وه یان به نه یینی و، دووه میان باشتره .

ئایه ته که هیچ ئامازه یه کی تیدا نییه که پیداگری له یه کیکیان بکات.

- ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ آل عمران/ ۱۴۴.

واته: محمد ته نهها په یامه یینیکه و پیش ته ویش په یامه یینی تر بوون، ئەگه ر مرد یان کوژرا، ده گه رینه وه سه ر ئەوه ی که پیشتر له سه ری بوون.

دیسانه وه لیژه شدا خواوه ند دوو ئەگه ر داده نیت بۆ کوتایی ته مه نی مرۆف: مردن یان کوژران، هه رکامیان بگری بۆ هه یه رووبدات.

العکبری نامیلکه که ی به سه رنج و تیچینیکی خوش کوتایی پیه یناوه و له و تیچین و سه رنجه یدا ئامازه به و گفتوگۆیه ی نیوان عیسا ی مه سیح و په روه ردگاری ده کات که له م

ئایەتەدا ھا تووہ: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ المائدة/۱۱۶.

واتە: کاتئیک خواوەند گوتسی: ئەوی عیساى کورپی مەریەم، ئایا تۆ گوتووتە بەخەلک من و دایکم بکەنە دووپەرستاروی جیا لەخواوەند، گوتی: بئگەردیی بۆ تۆ، من بۆم نئیە شتئیک بئیم کە مافی گوتنی ئەو شتەم نەبئت، ئەگەر گوتبئتم، ئەوا بئگومان دەترانی.

دواتر ئەلەعە کبەریی دەلئت: وای بەحالی مەسیح، ئەگەر لە جیئ (ئەن) دا، بئگوتایە (ئادا)، ئەوکات سەری دونیای لی دەهاتە یەک و زەوی قوتی دەدا!.

نمونه یەکی تر ئایەتئیکی قورئانەو (ئەن و ئادا) یشی تئدایە: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْأُولَادِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ البقرة/۱۸۰.

واتە: لەسەرتانە کە یەکئیک لە ئیوہ گەشتە دۆخی مردن، ئەگەر خەیر و چاکە یەکی جیئەشت، راسپاردە بۆ دایک و باوک و نزیکەکانە.

سەرنجی ئەوہ بدە چۆن ناوی دیاردە ی مردنی لەدوا ی (ئادا) وە بردووہ، چوونکە ھەردەبی بئیت و رووبدات، بەلام ناوی، چاکە و خیر و میراتسی مرۆفە کە ی، وەک دیاردە یەکی ئەگەریی (واتە دەگونجی شتی بئیت و لە دوا ی بەجی بئینت و ئەشگونجئت ھیچی لەدوا بەجی نەمئینت)، لە دوا ی نامرازی (ئەن) ەوہ ھیناوە.

- (ما) ی زیاده

ده گه پینه وه بو سهر باسی بابه تی (ما) ی زیاده، ده بینین ته هلی نه حو و صهرف، له چه ندین جیگه دا به زیاده ی ده زانن:

- له دوا ی (إِذَا) وه، وهك ئەم برگه یه له م ئایه ته: ﴿وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا﴾ البقرة/ ۲۸۲.

- له دوا ی (إِنْ) ی مهرجه وه، وهك ئەم برگه یه له م ئایه ته: ﴿إِذَا مَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ﴾ الإسراء/ ۲۳.

- له دوا ی وشه ی (كثيراً)، وهك ئەو قسه یه ی كه به كه سیك ده ییسی: (كثيراً ما نصحتك) واته: زۆرم پی گوتی.

- له دوا ی وشه ی (قليلاً)، وهك ئەم برگه یه له م ئایه ته: ﴿قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ﴾ المؤمنون/ ۷۸.

- له دوا ی وشه ی (أَيَّانَ)، وهك ئەم شعره: إِذَا النِّعْمَةُ الْعَجْفَاءُ كَانَتْ بِقِفْرَةٍ فَأَيَّانَ مَا تَعْدَلُ بِهِ الرِّيحُ
تنزل

- له دوا ی وشه ی (أَيْنَ) و (بَيْنَ) و (دُونَ).

- له دوا ی (أَيُّ - الْجَارَةِ)، وهك ئەم برگه یه له م ئایه ته: ﴿أَيُّمَ الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾ القصص/ ۲۸.

- له دوا ی (إِنَّ) و خوشكه كانی، وهك ئەم برگه یه له م ئایه ته: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ الحجرات/ ۱۰.

ههروه ها له شعره كانی (امریء القیس و النابغة الذبیانی و الفرزدق) دا چه ندین نمونه هه یه.

- له نیوان (الجار و المجرور) دا، وهك ئەم برگانه له م ئایه تانه: ﴿فِيمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ﴾ آل عمران/ ۱۵۹. ﴿مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا﴾ نوح/ ۲۵.

یان وهك كه ده یییت: عمّا قریب ننتصر.

نه حوییه کان له باره ی زیاده یی (ما) وه، بهم نمونانه شه وه نه وه ستاون، به لکو سهریان کیشاوه بۆ قسه یه کی تریش که پیی ده لئین: نیوچه زیاده (شبه الزائد)، بۆ نمونه: ته گهر له دوای (حاشا) وه مه جروریک هات، ههروه ها ده لئین: چهن پیتیکي تریش زیادن،^(۱) ته م چهند نمونه یه بیان لی ده خهینه پروو:

- (ب) ی زیاده، له خه بهری (لیس) دا، وهك ته م برگه له م ئایه ته دا: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ التین/ ۵۱.

- (ف) ی زیاده، کاتیک په یوه ست بیت به (إذا) ی نا کاوی و فوجاییه وه، وهك ته م برگه له م ئایه ته دا: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ﴾ یس/ ۵۱.

- (أن) ی زیاده، کاتیک له دوای (لما) ی کاتییه وه دیت، وهك ته م برگه له م ئایه ته دا: ﴿فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا﴾ یوسف/ ۹۶.

- (إن) ی زیاده، له دوای (ما) ی پشتگوێخراوه وه به واتای (لیس)، وهك له قسه ی ته م شاعره دا هاتوه:

بَنِي غَدَانَةَ مَا إِن أُنْتُمْ ذَهَبٌ
وَلَا صَرْفٌ وَلَكِنْ أَنْتُمْ الْخَرْفُ

- (كان) ی زیاده، کاتیک بکه ویتته نیوان (ما) ی سه رسوپمان و کرداره که یه وه، وهك: ماکان أجمل الربیع!

هیتریش زۆرن به لام ده رفه ته که هه ره ته وه نده بوار ده دات.

^(۱) الرازی له **أبي عبيدة** ده گێریتته وه که له باره ی شیکاری **إذ ه** وه له م ئایه ته دا: ﴿إِذْ قَالَتْ امْرَأَةٌ عِمْرَانَ﴾ گوتویه تی: زیاده بیمانایه. **الزجاج** یش ده لئیت: له م بابه ته دا ته بو عوبه یه ده هیچی نه کردوه، چونکه نابیت یه ک پیتیش له په راوی خواوه ند له کار بخریت و بۆ زه روورته نه بیت نابیت یه ک پیت له په راوی خواوه ند که نار بخریت. سهیری **تفسیر الرازی** بهرگی ۸ لاپه ره ۲۲ بکه. ئیمه ش ده پرسین: تهو زه روورته چییه وا رینگه ده دات پیتیک له په راوی خواوه ند که نار بخریت؟ وه لام به جی ده هیین بۆ لیکۆله ران.

ریزمان و قالبه زمانه وانیی و نه حویه کان، هینده کاریگه ریی راسته و خویمان هه بووه له سه ر موفه سیر و راقه کاره کان، بۆ نمونه: هی وایان هه بووه گوتویه تی: (ابلیس) له فریشته کانه و بۆ راستاندنی ئەم قسه یه شیان په نایان بردوته بهر چند گپرانه وهیه که پشتیوانیی له بۆچوونه وه که یان ده کهن و ههروه ها پشتیان بهم ئایه ته ش به ستروه که له فریشته کانی جیا ده کاته وه، وهک ده لیت: ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۷۲﴾ اِلَّا اِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۷۳﴾

جیاکراوه په یوه ست نه بیت نابیت، واته: ابلیس له فریشته کانه، به به لگه ی جیاکردنه وه که ی.

په رچ دانه وه و پوچاندنه وه ی ئەم قسه یه به دوو شیوه ده بیت:

سه ره تا له باره ی گپرانه وه و هه دیسه کانه وه، پیغه مبه ر ناتوانیت بلیت: ابلیس له فریشته یه، له کاتی کدا ئەم ئایه ته له به رده می دا بیت: ﴿اِلَّا اِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهِ ﴿۵۰﴾

سه باره ت به و قسه یه ش که ده لئ: جیاکراوه پیویسته په یوه ست بیت، جاری واهه یه دا برایش ده بیت، وه رینک ده که ویت جیاکراوه که له ره گه زی جیا لیکره وه که نییه و ره گه زیکی تره، وهک ئەم بر گه ئایه ته: ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتَّبَاعَ الظَّنِّ ﴿۱۵۷﴾

ههروه ها ئەم بر گه یه: ﴿وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ ﴿۴۳﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا اِلَىٰ حِينٍ ﴿۴۴﴾

ئه گه ر له بهر دریتژ کردنه وه نه بوایه، نمونه ی زۆر تر هه ن، به لام بهم ئەندازه یه ده س هه لده گرین.

تیمه له و پیگه یه وه ههنگاو هه لده گرین که: دابه زینراوی به جی وه حی و نیگایه کی تاسمانی و دارشتنیکی خواییه و دروسکهری ئەم گهردوونه سه رسورپهینه ره دایرشتووه، بویه واده خوازیت ورده کاری له دارشتنیدا له تاستی گه ورهیی و ورده کاری داریژره که ییدا بیت.

لەم سۆنگه یه وه و به لای تیمه وه، هیچ دهرفته تیک بو ئە وقسه یه نه ماوه ته وه که هیچ بیتیک زیاده بیت له قورئاندا، چونکه ئەم پهراوه تاکه پهراوه که (لفظ) و دهربرین تیایدا پراوپره له گه ل (کلمه) وشه دا، قسه و (کلام) یش پراوپره له گه ل (قول) دا، شیوهی ریزمانی رسته پراوپره له گه ل ناواخنه ره وانبیتیه که ییدا.

له و پیگه یه شه وه ههنگاو هه لده گرین که، دامه زانندی پایه کانی نووسینه وه و دارشتنی ریزمان، به دواي زمانی عهره بیی و به دواي دابه زینی په یامی تاسماندا هاتوون، نه ک پیشی ئەوان.

ئه گه ر سیبه وهی گوتبیتی که کردار پیوسته هاوشیوهی بکه ره که ی بیت، واته: ئە گه ر بکه ره که تاک یان دوان یان کۆبوو، ئە بی کرداره کهش وه ئە و ابیت، به لام تیمه ئەم برکه ثایه ته ده خوینینه وه که ده لیت: ﴿هَذَانِ حَصْمَانِ اخْتَصَمُوا﴾ الحج/۱۹.

ئه گه ر گوتیشی ده بی کردار له نیرومیدا (في التذکیر والتأنیث) هاوشیوهی بکه ره بیت، تیمه ش ئەم ثایه ته مان له بهرده سدایه و ده بخوینینه وه که ده لیت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ المتحنه/۱۲.

تایا ئەمه ئەوه ده گه یه نییت که ثایه ته که له بهرده م ریزمانه که ی سیبه وه ییدا هه لیه، یان سیبه وهی له کاتی دارشتنی یاسا کانیدا هه لیه کردووه؟

ئەمه راقهی ناکوکیه کانی نیوان قوتابخانه نه حویه کامان بو ده کات که له سه دان شویندا ناکوکیان هه یه.

ته گهر له پرووی گومان بردنی باشه شهوه بلیین: ته گهر سیبه وهی و کهسانی تریش له نه حوزانه کان کاتیک ده لاین: ذهب و مزی و بارح و إنطلق و غذا، هه موویان به یهک و اتا دین، ته وه مه به سیان لایه نه زمانه وانیه که هی ته و نامراز و وشانه یه، نهک تاماژه کانیا ن له پرووی ره وان بیژی وه، چونکه ته و هیژ و واتایه ی که له (انطلاق) دایه، له (ذهاب) دا به دی ناکریت، هه وه ها له (المبارحة والغدو) دا، تاماژیهک هه یه بۆ کات که له (ذهاب و الانطلاق) دا به دی ناکریت.

کاتیک دان به بوونی چهن پیتیکی زیاددا دهنین، تاماژه بۆ سرینه وه و نه بوونی کاریگه ربی و چیکه وته کانی ته و پیتانه ده که ن له په یکه ره و دارشته ی ریژمانیی رسته که دا، نهک، نه بوون و سرینه وه ی تاماژه و مانا تیا یاندا. (۱)

له م سۆنگه یه وه، لای ئیمه نامه ژه و واتا کان له پیشترن تا بواری ریژمان و نه حو، هه وه ها و اتا له پیشتره به لامانه وه له (صرف)، ره وان بیژی و (بلاغه) ش له پیشتره به لامانه وه تارووکار و (بدیع).

له م سۆنگه و روانگه یه وه ده روانینه دابه زیراوی به چی، بۆ ته وه ی تیبگه ی له م ئایه تانه:

- ﴿وَلَا يَأَبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا﴾ البقرة/ ۲۸۲.

- ﴿فَأَمَّا يَا تِئَنَّكُمْ مِنِّي هُدَى﴾ البقرة/ ۳۸.

- ﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ﴾ الإسراء/ ۳۳.

- ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ﴾ النساء/ ۷۸.

(۱) عبدالله بن هشام الانصاري له کتیبی شرح قطر الندی وبل الصدی لاپه ۱۳۸ دوا ی ته وه ی باس له کان ی زیاد وه ده کات، ده لیت: که ده لاین زیادیه، مه به ستمان ته ره نیبه که هه ره یچ واتایه کی نیبه، به لکو مه به ستمان ته وه یه ته و نامرازه بۆ پشتیوانی پیش یان پاشی خو ی نه هی تراوه.

«لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا» المائدة/۹۳.

ته گهر کرداری دواي (إذا) هه والدان و پروودانی تهرکیکی یه کلاسی بوو و کرداری دواي (إن) یش کرداریک بوو که گومان له پروودانیدا هه بوو، تهوکات به دوور له لاف و قسه ی نه حویه کانه که ده لئین: زیاده یه، تهو ناماژه تازه یه چی ده بیت که تهو (ما) یه ده یه خشیت و زیاد ی ده کات که له دواي (إذا) و له دواي (إن) هوه دیت؟

سه رنجی تهو نایه تانه و تهو پارچه هه لبه ستانه مان دا که له کتیه نه حویه کاندایه، بینیمان (ما) که، نزیکه له واتای نکولییکردن (النفي) هوه، بینیمان کرداری (إن) راده گریت و نکولیی لی ده کات، وهک تهو نایه ته: «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ» الحجرات/۱۰، واتای جه ختکردنه وه رووته که، ده گوریت بز جه ختکردنه وه و قه تیسکردنی برایه تیی له نیوان باوه درارندا به ته نهها.

که واته: شتر (ما) ی دواي (إذا) و (إن) چی ده سپرته وه و نکولیی له چی ده کات؟

خواهند ده فهرموویت: «قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ» البقرة/۳۸، «فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِي، وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِي» الفجر/۱۵ و ۱۶.

زهمه خشه ریی له الکشاف دا له سه ر تهو بر گه یه وه ستاوه که ده لی: «فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى»، پیی سهیره که خواهند هاتنی هیدایهت و رینموونی خوی په یوه ست بکاته وه به (إن) وه، که ته گهری هه یه و گومان هه لده گریت، له کاتیکدا که هینان و رهوانه کردنی رینمایه تهو حه تمیه و بیگومانه که دیت.

سهیری کاریگه ریی قسه ی نه حویه کان بکه به سه ر پیشه وایه کی وهک زهمه خشه ریی وه، کاتیک نه حویه کان ده لئین: (ما) ی شوین (إن) زیاده یه، ناوری نه دا وه ته وه به لای تهو پیته زیاده یه وه که وه لامی دژواری و نیشکالیه ته که ی له نکولیی و سه رسورمانه که ی، تیدایه.

به لام ته گهر سه رنجی بدایه و بیزانیایه که هه رچه نده (ما)، له پرووی نه حو و سه رفه وه زیادهیه، به لام کاتیك به دوای (ان) دا دیت، مانا و واتای نکولی هه رته گهر و (احتمال) یتک له سه ر (ان) هه لده گریت، ته و کات ههستی به وه ده کرد و دهیزانی که هاتنی هیدایهت و رینمونی بابه تیکه حه تیی و یه کلاکراوهیه، به لام نهک وهک دلنیایی و یه کلابونه وه و حه تمییه تی (إذا)، به هۆی په یوهست بوونی بابه ته که وه به خواوه نده وه له لایهک و ههروه ها په یوهست بوونی وه به نزا و خواستی که سه که وه بۆ وه رگرتنی هیدایه ته که له لایه کی تره وه.

ده پرسین ئایا: (ما) ی شوین (إذا) له م دوو ئایه تی ۱۶ و ۱۵ ی سوره تی الفجر دا، چیی ده سپرنه وه؟

له وه لامدا ده لئین: ئیمه ده زانین کرداری شوین (إذا) روودانی کرداره که و چه شنه که شی، یه کلا و حه تمییه، خستنه ژیربار و (ابتلاء) ش روودانی یه کلاکراوهیه، به لام چه شنی ئیبتلاکه ی نه داوینه تی، هه ندیجار خستنه ژیربار و (ابتلاء)، به ناز و نیعمهت رژاندن به سه ر که سه که دا روودهات، ههروه ها هه ندیجاریش به که م کردنه وه ی رۆزی و سنوردار کردنی روودهات، بۆیه بۆ لادانی ئه و حه تمییهت و یه کلابونه وه یه له روودانی کرداره که دا، ده بی (ما) هاوملی (إذا) بیته.

چونکه (إذا) حه تمییهت و یه کلابییه تی (ابتلاء) و خستنه ژیرباره که مان ده داتی و (ما) ش ته گه ربییه تی چه شنی خستنه ژیرباره که مان ده داتی.

له باره ی (ان) په یوهستیشه وه به (ما) وه، له م برگه ئایه ته دا، هه مان قسه ده که یین: ﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾ الإسراء / ۲۳.

ده زانین که کرداری شوین (ان) ته گه ری هه یه روودات، بۆیه ش (ما) هاتوه، تا ئه و ته گه ره له کرداری گه شتی پیری هه لگریت و ته گه ره که له وه دا به یلیته وه که یه کیک له باوک و دایک

یان ههردووکیان لای مندالّه که بیان میننهوه، له گهڵ ته مه شدا شه و تاماژیهی تیدایه که روودان و هاتنی کردار له دوای (إن) ی په یوهست به (ما) وه، یه کسان نییه به حه تمیهت و یه کلایهتی (إذا)، چونکه گه یشتن به پیری (که بابه تی ثایه ته که یه)، به ملکه چیی بۆ ته گه ره کان ده هیلتته وه، له سه رووی هه موو شه و ته گه رانه شه وه، چاودیری ته ندرووستیی و چاره سه ری پزیشکیه .

سه بارهت به و ثایه ته شه که ده فه رموویت: ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُمُ الْمَوْتُ﴾ النساء/ ۷۸، ئیمه نه فی و نکوئی لی کردنیکی تیدا ده خوینینه وه بۆ سنوره کانی کات و شوین، ههروه ها تاماژیه کی تیدایه بۆ شه وه که، مردن وه ک یاسایه که له تابلوی پاریزرا و لوح المحفوظ دا، ملکه چ و ژیربار نییه بۆ یاسا کانی کات و شوین.

به لām له م ثایه ته دا: ﴿وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا﴾ البقرة/ ۲۸۲، رۆل و کاری (ما) لی ره دا، لادانی روخسه و ده رفهت و بیانوه.

چونکه له حاله تی داواکردن و بانگیشت کردنی شه هیده کان (ته و که سانه ی که به ههسته وه ره کانی بینین و بیستن و بهرکه و تن له گه ل روودا و ی کدا ژیاون)، تهرکی سه رشانیانه وه لāmی شه و باگیشت و داوهیه بده نه وه و به ده میه وه بچن و تاما دهن و هیچ بیانو و مل نه دانیکیان بۆ نییه .

چۆن ده بوو شه گه ر بیگوتایه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا (ما) قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاتِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾، یان شه گه ر بیگوتایه: ﴿إِذَا (ما) نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَذُرُوا الْمَیْعَةَ﴾، گه ر ئاوا ی بگوتایه، هه رچی روخسه و بواری بیانو هه یه هه مووی هه ل ده وه شانده وه، به لām ده بینین گوتوویه تی: ﴿إِذَا قُمْتُمْ﴾ و ﴿إِذَا نُودِيَ﴾.

دوچار ده گهینه لای ئەم ئایه تهی که ده فەر موویت: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ المائدة: ۹۳.

واته: ئەوانه ی باوه پریان هیناوه و کرده وهی چاکیان کردووه، هیچ تاوانیک له ئەستویاندا نییه له وهدا که شتیکیان خواردووه، به مەر جیک ته گەر پارێزکار بن و کرده وهی چاکیان کردییت و پاشانیش هەر پارێزکار و باوه ردار و دیسانیش پارێزکار و چاکه کاربن، چونکه خواوهند چاکه کارانی خۆش ده وییت.

پیشتر و له کتیبی **الإسلام والإيمان** دا ئەم ئایه ته مان راڤه کردووه و له وی ئاماژه مان به وه کردووه که دوو باوه ر (ایمان) ی تیدایه:

یه که م: باوه ری خۆرا ده سکردن، که بریتییه له باوه رهینان به خواوهند، که ده بیته باوه ری ئیسلام.

دووه م: باوه ری راستاندن و تصدیق، که بریتییه له باوه رهینان به محمه د پیغه مبه ر.

ههروه ها ئاماژه مان به وه کردووه که، **تقوی** و پارێزکاری یه که م، بریتییه له پارێزکاری ئیسلام، که خواوهند له م ئایه دا مه به ستیه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران/ ۱۰۲، دووه میش، پارێزکاری باوه ره، سییه میش، پارێزکاری ئیحسان و چاکه کاری.

ههروه ها له وی روونمان کردووه ته وه که وه صایا و پاسپارده کان و پابه ندیی به ریگه راسته که وه، به شیکه له پایه کانی ئیسلام.

لیره دا تیده گهین که رۆلی (ما) ی شوین (إذا) له ئایه ته که دا، بریتییه له پامالینی ده رفه ت و بیانوو له پارێزکاری ی (تقوی) ی ئیسلامدا، ئاماژه و هیمایه که بو ئه وهی که وه صایا و

راسپارده کان و ریگه راسته که، هیچ بواری خۆلادان و بیانووئیکیان تیدا نیبه و پیویسته مرۆڤ پابه ندیان بیئت.

ههروهک چۆن له شهريک و هاوتا بریارداندا بۆ خواوهند، هیچ بواری و بیانویهک نیه و ناخوات، ههروهها له شکاندن سویند و ماره کردنی مه حارم و کهسه نزیکه کاندا و له خراب رهفتارکردن و عهزیه تدانى باوک و دایکیشدا هیچ بواری و بیانویهک ناخوات.

ئه مانه هه موویان له تهقوا و پارێزکاری نیسلامن.

به لām له تهقوا و پارێزکاری ئیماندا، که هه ندی له پایه کانی بریتین له سرووت و دوروشمه ئاینیه کان، بۆ نمونه: باوهردار بۆی هه یسه به بی ههستان، نوێژ بکات له کاتی بوونی بیانو و عوزرێکدا، ههروهها کاروانچی و موسافر بۆی هه یسه به پرۆژوو نه بیئت له سه فهره کهیدا، ئه و کهسهش که ئاوی ده سناکه ویت، بۆی هه یسه ته یه موم بکات.

له باسی ئه و هه لومه ره جدها که نه حوسه رفی تیدا دارپێژرا و نوسرایه وه گوتمان: ئه و پرۆسه یه له دواى په یدا بوونی زمان و ئاخواتنه وه بووه نهک له پیشیه وه.

هه رکهس سه رنجی ئه و ریزمان و بنه ما و بناغه زمانه وانیهانه بدات، هه ست به وه ده کات که پاشکۆی ده قه کانن و ئه وان چۆن بچولین، ئه مانیش دوايان ده کهون، به لکو هه ر له بناغه وه بۆ ئه وه دارپێژراون تا له جولای ئه و ده قانه ده ر نه چن و بریاری کۆتایی و بنه ماى راست ئه وه یه که ده قه که بریاری له سه ر ده دات و په یه وه ی ده کات، نهک ئه وه ی عه ره ب ده یلیت، یان ئه وه ی لی بیسراوه.

خه ریکه بلیم: به دیاریکراوی نازانین که ی ئه م چه مک و تیگه یشتنه ئه وه ژوو کران و وینه که هه لگه رپێنرایه وه و ده سه لات درایه وه به بنه ماکانی نه حوسه رف و ئه وان کران به حوکمران و

برپار به ده دست به سهر ده قهوه و، به لاغسه و رهوانیپیش بووبه دارشتنی دهنگه کان و لیک
نالاندنی وشه کان و ریکخستنی ناوپره کان.

به لام هیچ مایه ی سهرسورمان نییه، کاتیک نهو زیهنیهت و تیگه یشتنه ی دانی به حاکمیهتی
حه دیسی پیغه مبهردا نا به سهر ده قی قورثانیدا، لاشی ئاسایی و ئاسانه که نهو ده قه
قورثانیانه بخته ژیر بار و رکیفی حاکمیهتی بنه ما و بناغه کانی نه حووسه رفه وه.

نه مانه همووی ده سمان ده گریت و بهره و بابه تیکی مه ترسیدارترمان ده بات که کاریگری
هیه له سهر تیگه یشتنمان له دابه زینراوی به جی و، پامان له نایه ته پیروژه کانی، نهویش
بریتییه له پوچگه رای.

نایه ته کانی ناو دابه زینراوی به جی پیش هموو شتیک، دارای راستاندن و میصداقییه تن،
واته: هموار و پراوپر گونجان له گه ل واقع و هه لومهرج و سروشتی مرؤقدا، دووهم شتیش،
دارای بایه خی هه والده رین و په یامیکیان هه لگرتووه.

گوپگر و قسه له گه لکراویش، پیش هموو شتیک بایه خ به هه والیک ده دات که زانیاری و
بابه تیگ زیاد بکات بۆ زانراوه کانی خۆی، به هه مان شیوه نهو هشی به لاره گرنکه که بزانییت
نه هه واله چند راست و گونجاوه و گونجان هیه له نیوان نهو هدا که ده بیسییت و نهو هدا که
ده بیینییت.

ههر له بهر نهو هشی بوو که (مُسَيْلَمَة) ناو نرا به موسه یله مه ی درۆزن، کاتیک گوتی به خه لک
که: فیل لوت و خهرتوومیکی درپژ و کلکیکی کورتی هه یه.

نه هه قسه یه له پرووی گونجاوییه وه له گه ل واقع و هه لومهرج و ژینگه که یاندا راست بوو، به لام
له و ره وه که هیچ شتیک ی تازه ی تیدانه بوو بۆیان و هیچی زیاد نه کرد بۆ زانراوه کانی

خەلگەكە، بۆيە خەلگەكە لايان روون بوو كە ئەم بابەتە ھىچ پىئويىستى بە دەحىي و سروشى ئاسمانىي نىيە.

ئەوھى مایەي سەرسورمانە ئەوھىيە كە راقەكار و فەقىھ و زانا بەرپىزەكان، لەرووی تىئورىي و نەزەرىيەو دەلئىن: دابەزىئىراوى بەجى خالىيە لە زیادە و شتى بىمانا، پاشان دىن و باوھىريان وایە كە چەن پىتئىكى زيادەي تىدایە.

ھەرۇھا دەلئىن: پەيامى ئاسمان بۆ ھەموو سەردەم و شوئىئىك لەبار و گونجاو، كەچى لەگەل ئەوھشدا نكولئى دەكەن لەو گۆزان وگەشەيەي كەھاتوھ و دىت بەسەرىدا.

ھەرۇھا دەلئىن: پەند و ەبرەت لە گشتگىرىي گوتەكەدایە، نەك لە تاييەتمەندىي ھۆكاردا (العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب)، كەچى دىن و ەك خۇيان دەلئىن، ھۆكارەكانى دابەزىن، دەكەنە زانستىكى ئەوتۆ كە بەبى ئەو، تىگەشىتن لە دابەزىئىراوى بەجى چەشنىك بىت لە ئەستەم.

لەرۇوي تىئورىي و نەزەرىشەوھ دەرگای نوئىخوازىي و ئىجتىھاد و تەقەللا كەرن دەكەنەوھو، پاشانىش بە ياساى لىئوھگەرىي و مەرجەعیەت و سەلەفىەت و كەلەپوور، لى پىچىنەوھ و دادگایى ئەوانە دەكەن كە ھەول و تەقەللای تىگەشىتن و نوئىخوازىي و نوئىگەرىي دەدەن و لە سۆنگەي **لا إجتھاد فی النص** ەوھ، ھوكمى ئەوھىيان دەدەن بەسەردا كە: قسەيەكىان كەردوھ تائىستا كەس قسەي وای نەكەردوھ، لەكاتىكدا كە ئىجتىھاد و ھەولئى تىگەشىتنى تازە، لەدیدی ئىمەوھ و بە پىي پىئوھرە لۆجىكىكەكانىش، لەدەقدا نەبىت لە ھىچى تردا ناكرىت (لايكون إلا في النص)، ئەو بوارەي كە دەقئىكى لە بارەوھ نەھاتوھ، بوارىكى كراوھىيە و لە بنەرەتەوھ پىئويىستى بە ئىجتىھاد نىيە.

پیشیان وایه که، دهق و ناوخن و واتاکهشی جیگیرن، پاشان ریگه دهدهن به نسخ و سرینهوی چهن ثایهت و چهن حه دیسیکی پیغه مبه ریش.

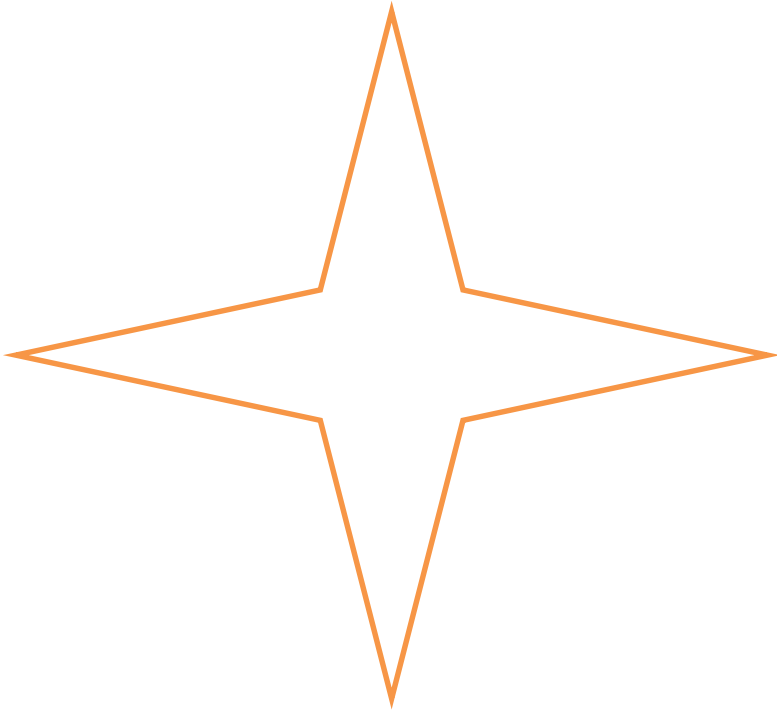
هنه دیکیان پیان وایه و ریگه دهدهن بهوهی که له توانای حه دیسدا ههیه ثایهت بسرپتهوه و له کاری بخت، له کتیه کانی بواری **الناسخ والنسخ** دا قسهی سهیروسه مهره و سهرسور هینه ریان کردووه، ئاورپان نه داوه تهوه به لای ئه وهوه که پشت به ستق به هوکاری دابه زین و باوهر بوون به ناسخ و مه نسوخ، پهراوه کهی خواهنه ده که نه پهراویکی میژوویی و حوکم و فرمانه کانیسه ده که نه فرمانی کاتی و تایبهت به سهرده میکه وه و بهو هویه شهوه گونجاویه تیی ئه و پهراوه بۆ هه موو سهردهم و کات و شوینیک ده دات به دهم باوه.

۴- دژواری خویندنه وه کان له دابه زینراوی به جیدا

دوابهت ئه مهیه و ئاماژهی بۆ ده کهین، هیوادارین تویره و لیکۆله ره نیسلامیه کان گرنگی پی بدهن و جیگه ی بایه خیان بیت، ئه ویش بابه تی خویندنه وه کانی دابه زینراوی به جیه، که سی وا ههیه ده لیت: خویندنه وه کان ههوتن، ههیشه ده لیت: ده دانن و ههشیانه ده لیت: چواردهن، هه موو ئه مانه ش له بهر رۆشنایی ئه و گیرنه وه یه وه ده گوترین که (ئه گهر راست ده رچی) پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) گوتوویه تی: (نزل القرآن علی سبعة أحرف) البخاری/ ۲۲۴۱.

ههروه ها بابه تی په یوه ندیی ئه م حه دیسه به خویندنه وه کانه وه (ئه گهر بیه بیت)، وه ئایا وه ک هه ندیک ده لیت: مه به ستی له زاراه ناودار و به ناوبانگه کانی ناو عه ره به کانه، ئایا پیغه مبه ر موله تی داوه به کهس که بهو زاراوانه قورئان بخویننه وه؟

سهرنجی ته وه مان داوه، جیاوازیی خویندنه وه کان به لای سیوتیه وه که له کتیبی الدر المنثور دا
باسی لیوه کردوون، چند جیاوازییه کی که من و له بواری سهروبور و نوخته دانان و ریزماندان و
له خواره وه چند نمونه یه کیان ده خهینه پروو:

زنجیره	خویندنه وهی ۱	خویندنه وهی ۲	سوردهت	ثایهت
۱-	یخادعون	یخدعون	البقرة	۹
۲-	فأزلهما	فأزالهما	=	۱۰
۳-	خطیئته	خطیئاته	=	۸۱
۴-	أسرى	أسارى	=	۸۵
۵-	تفدوهم	تفادوهم	=	۸۵
۶-	تقاتلوهم	تقتلوهم	=	۱۹۱
۷-	یقاتلوکم	یقتلوکم	=	۱۹۱
۸-	قاتلوکم	قتلوکم	=	۱۹۱
۹-	تمسوهن	تماسوهن	=	۲۳۶
۱۰-	فرهان	فرهن	=	۲۸۳
۱۱-	وکتبه	وکتابه	=	۲۸۵
۱۲-	یطهرهن	یطهرن	=	۲۲۲
۱۳-	ننشرها	ننشرها	=	۲۵۹
۱۴-	الملکین	الملکین	=	۱۰۲
۱۵-	بما وضعت	بما وضعت	آل عمران	۳۶
۱۶-	ملکین	ملکین	الأعراف	۲۰
۱۷-	بُشراً	نُشراً	=	۵۷
۱۸-	لا ایمان	لا ایمان	التوبة	۱۲
۱۹-	عملٌ غیرُ صالح	عملٌ غیرُ صالح	هود	۴۶

نمونه کانی: له یه که وه تا ده ۱-۱۰ جیاوازییه که تیا یاندا چر ده بیته وه له زیاد کردنی (ألف - أ) یک له یه کیکیاندا، نه وهش له نمونه کانی: ۴، ۵، ۱۰ دا، به هیچ شیوهیه که شتیك ناگوریت

له غوننه کانی ۱۳، ۱۷ دا سه رنجی ئەم ئایه تانه بدهین: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ الأعراف/۵۷. ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا﴾ البقرة/۲۵۹.

دهبینن پێشهوا رازیسی له **التفسیر الکبیر** بهرگی ۱۴ لاپه ره ۱۱۳ دا و له راقهی ئایه ته که ی سورته ی **الأعراف** دا هاتوو ه که: ئیبنوکه سیر و حمزه و که سائی به (الریح) و به شیوه ی تاک خویندویانه ته وه، ئەوانی تریش به (الریاح) و به شیوه ی کۆ، خویندویانه ته وه، هه رکه س به کۆ و به (الریاح) خویندبیتیه وه چاکی کردوه، چونکه وه سفی به (بُشْرًا) کردوه، که وه سفی کۆی به کۆ کردوو ه، هه رکه سیش به تاک و به (الریح) خویندبیتیه وه، ئەوا (بُشْرًا) ی به کۆ خویندوه ته وه، چونکه مه به ستی له (الریح) زۆری بووه.

به لام (نُشْرًا) چه ن دین خویندنه وه ی له باره وه هه یه:

- (نُشْرًا) له سه ر کیشی (رُسل و کُتب) واته: به و شیوه ی که (الفرأء) ده لیت.

- (نُشْرًا) به و شیوه ی که (ابن عامر) ده لیت.

- (نُشْرًا) به شیوه ی چاوگ، وه ک (حمزة) ده لیت.

- (نُشْرًا) به شیوه ی کارپنکراو (مفعول) وه ک (الزخشري و مسروق) ده لین.

- (بُشْرًا و بُشْرًا) وه ک (الزخشري و عاصم) ده لین.

هه ره ها ده بینن به لای پێشهوا رازیشه وه له راقهی ئایه ته که ی سورته ی (البقرة) دا و له هه مان سه رچاوه ی پێشوودا و له بهرگی ۷ لاپه ره ۳۲ دا هاتوو ه: که خویندنه وه ی (نُشْرًا) ی لا په سه ند بوه و پشتی پی به ستوو ه، ئەمه قسه ی (فراء) یشه.

به لام حمزة و الکسائی به (نُشْرًا) خویندویانه ته وه، النخعي ش به (نُشْرًا) خویندویه تیه وه که ئەمه قسه ی لأخفش یشه.

ئەوھى كە گومانى تېدا نىيە ئەوھىيە كە، ئەم بەرپىزانە ھەموويان پېشەوايانى بواری زمان و زمانەوانىي بوون و نە لەسەر ئاستى پارىزكارىي و نە لە سەر ئاستى زانىارىي زمانىشەو، جىگەي گومان و پىسىار نەبوون لای ھىچ كەس.

بەلام ئىمە سەرئىجى جىاوازىي نىوان (ننشرھا) و (ننشرھا)، ھەرۇھا جىاوازىي نىوان (بُشراً) و (نُشراً) دەدەين و دەبىنين، جىاوازىيەكەيان تەنھا لەو (.) خالەدايە كە: (ز) ى كىرۇو بە (ر) و (ب) ى كىرۇو بە (ن).

ھەمووشمان دەزانين كە پرۆسەي دانانى سەرۇ بۆر و خالدانانى سەر پىتەكانى پەراو (اعجام حروف المصحف)، لە سەردەمى ھەججى كورى يوسف دا ئەنجام دراو و پىش ئەو سەردەمە پەراو و پىتەكانى، ھىچ سەرۇبۆر و خالىكى لەسەر نەبوو (وكان قبله مهملة)، ھەرۇھا دەشانين كە دابەزىنراوى بەجى بەشپوھى گۆكراو و بىسراو دابەزىو، نەك بە شپوھى نووسراو و خوینراو، ھەرۇھا دەشانين كە جىاوازىي خویندەنەوھەكان رىگە پىدراو، بە مەرچىك، واتاى وشەكان نەگۆرپىت و تاك نەكاتە كۆ، يان كۆ نەكاتە تاك، دەشانين كە گرفت و كىشەي جىاوازىي خویندەنەوھەكان بەھۆى جىاوازىي شپوھەزاراوەكانەو، لەسەردەستى ئەو ئەنجومەنەدا چارەسەر كراو كە لە سەردەمى عوسمانى كورى عەففاندا پىنج دانە لە پەراويان نووسىيەو، ھەرۇھەك چۆن پىشترىش لە سەردەمى ئەبووبەكر و عومەردا و لەسەر دەستى چەن كەسانىكى جىمتمانەو دابەزىنراوى بەجى لەيەك پەراودا كۆكرايەو و ھەر ئەودەم (وھەك دەگوتىت) بە شپوھەزارى قورەيش نووسرايەو.

لېرەو و پاش باوھەپھىنمان بەو رووداوانەي سەرەو، ئىمە تىناگەين و ھۆكارىكىش بەدى ناكەين بۆ پابەند بوونمان بەو شپوھە خویندەنەوھەو كە ئىبنوعەباس ئەم ئايەتەي پى خویندەتەو كە ئەم ئايەتەي سەرەتاي سورەتسى النساء ى: ﴿... وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ النساء/۱۲.

تہو وشہی (من أم) ی بۆ زیاد کردووہ واتہ: بہم شیوہی لی کردووہ و بہم شیوہیہ خویندوہ تہوہ: (وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ مِنْ أُمِّ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ).

لہ کاتی کدا کہ ہموو تومہ لہ سہر پراو و مہ سحہ فہ کہی عوسمان پیک ہاتوون و کوکن لہ سہری، تہ مہ بیجگہ لہ وہی کہ بۆی ہہیہ، ہندی کہس شوین خواستہ کانیان کہ وتبن، ہیچیت ہ لٹاگریٹ.

لہ ہموو تہم ہوکارانہ وہ ہنگاو ہلدہ گرین و دہ پرسین: ثایا لہ سایہی تہم ہہ لومہ رج و تہ گہرانہ دا، تہ گہری تہ وہش نیہ کہ ہندی لہ و خویندہ وانہ، تہ نہا تیخزینراویک بوویتن و لہ کاتی خال و سہروپور دانانی پراو دا، خویمان خزانہ بیٹہ ناو زانستی خویندہ وہ کان؟ دیسانہ وہ و ہلام بہ جی دہ ہیلین بۆ لیکولہ ران.

دو اجار دہ گہینہ مہ ترسیدارترین تیبینیہ کہ لہ کاتی تیپاماناندا بۆ جیاوازیی خویندہ وہ کان کردوو مانہ و سہرنجی نمونہ کانی ۱۹ و ۱۸ و ۱۶ و ۱۵ و ۱۴ دہ دہین و تہم ثایہ تانہش دہ بینین:

- ﴿... وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكِ بْنِ بَابِلَ هَارُوتَ﴾ البقرة / ۱۰۲.

- ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ﴾ آل عمران / ۳۶.

- ﴿... وَقَالَ وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكِينَ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ الأعراف / ۲۰.

- ﴿... فَتَاتُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكُثُوا أَيْمَانَهُمْ...﴾ التوبة / ۱۲، ۱۳.

- ﴿قَالَ يَأْنُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ الهود/٤٦.

سه‌ره‌تا به‌ئایه‌تی ۱۰۲ ای سوره‌تی البقرة و ۲۰ ی سوره‌تی الأعراف و جیاوازیی خویندنه‌وه‌کان له‌وشه‌ی: الملکین دا، ده‌س پیّ ده‌که‌یین، (بفتح اللّام و الجمع ملائكة، و بکسر اللّام و جمع ملوک).

پیشه‌وا رازیی له‌ راقه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته‌دا، پشت به‌و خویندنه‌وه‌یه ده‌به‌ستیت که ئایه‌ته‌که به‌و شیوه‌یه ده‌خوینیتته‌وه‌ که: لامه‌که، سه‌ره (فَتْحَة) ی هه‌بیّت، واته: (مَلَكَيْنِ)، و هارووت و مارووت به‌ زاناترین و خوپاریز ترین و پابه‌ند ترینی ناو فریشته‌کان داده‌نیت، هه‌روه‌ها وای داده‌نیت که ئیبلیس وای له ئاده‌م و هه‌وا گه‌یاندوه‌وه که ته‌گه‌ر له‌و دره‌خته بخۆن، ده‌بنه فریشته، وایش داده‌نیت که ئەو خویندنه‌وه‌یه تاییه‌ت و (مُتَوَاتِرَة) و شتی تاییه‌تیش له هه‌لبژاردندا، پیش ده‌خریت به‌سه‌ر شتی گشتییدا.

له‌پیشه‌وا الواحیدی شه‌وه ده‌گپرتته‌وه‌که: ئیبنوعه‌باس و حه‌سه‌ن و زه‌حاک، به‌ (مَلَكَيْنِ) خویندویانه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها ئیبنوعه‌باس ده‌لّیت: ئەو دوانه‌ چاویان له‌وه نه‌بووه ببنه فریشته، وه‌گه‌رنا جیاوازییه‌ک نه‌ده‌مایه‌وه له‌ نیتوان ئەم دوو بره‌گه‌یه له‌م ئایه‌ته‌دا: ﴿إِنَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ﴾ ﴿أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ الأعراف/۲۰.

به‌لکو ئیبلیس له‌و روه‌وه هه‌ولّی له‌گه‌ل داوون که بیانکاته خاوه‌نی مولک و سامان، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەمه، ئەم ئایه‌ته‌یه: ﴿هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى﴾ طه/۱۲۰.

ئه‌وه‌ی جینگه‌ی سه‌رسورمانه ئەوه‌یه‌که پیشه‌وا رازیی، کاتیك و هه‌لامه‌که‌ی ئیبنوعه‌باس به‌لاواز داده‌نی، ئاور ناداته‌وه به‌لای به‌هیزیی و مکۆمی و هه‌لامه‌که‌ی و هیزی به‌لگه‌ قورتانییه‌که‌یدا، به‌لکو ته‌نها ئەوه ده‌لّیت که: خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م (مُتَوَاتِرَة) و ناكریت تانه‌ی لیّ بدریت و ره‌خنه‌ی لیّ بگریت.

بۆیه ئیمه ده‌پرسین: ئایا له‌ خویندنه‌وه‌کانیشدا (مُتَوَاتِرَة و آحاد) هه‌یه، وه‌ک له‌حه‌دیسا هه‌یه!؟

ههروهها دهپرسین: ته گهر وهك چۆن رازیی دهلیت: ته گهر خویندنه وه به (مَلَكِين)، (مُتَوَاتِر) ه،
 ئایا خویندنه وه به (مَلَكِين)، تهنها ئیجتیهاد و بۆچوونیک بووه له ئیبنوعه باسه وه؟

وه ئایا ئیبنوعه باس جورتهت و بویری ئه وه ته کات که، نه یاریی و دژبهیری له گهلا
 خویندنه وه یه کدا بکات که به (تَوَاتُر) له پیغه مبه ره وه گه شتبیته و چه سپا بیته، (ته گهر له
 بنه ره ته وه خویندنه وه یه کی له و چه شنه هه بیته)؟

ته گهر شتی وا نییه، ئایا ته گهری ئه وه هه یه ئه و بۆچوونه پشتراس بکاته وه که پیتی وایه: ئه م
 جیاوازییه له خویندنه وه کاند، هه له و به لاریدا بردنیکه له شیوهی نویسنه وه و شیکار و
 (اعراب) دا و له کاتی دارشتن و نووسینه وه ی ریزمان و ئیعراب و سه رو بۆر و خالدا نانا بۆ
 په راو، له سه ره دهستی ئه بوو ته سوهدی دوئه لیدا، له و کاته دا دزه ی کرد بیته ناو ئه و بواره وه؟ بۆ
 جاری سییه م، وه لام به جی ده هیلین بۆ تو یژه ران.

دواتر ده چینه سه ره ئایه تی ژماره ۳۶ له سوره تی آل عمران، له ویش ده بینین رازیی ده لیته:
 ته بوبه کر له عاصم و ئیبنوعامره وه به م شیویه ئایه ته که ده خوینیته وه (وَضَعْتُ) به و پییه ی که
 ئه و دهسته واژه یه قسه ی ژنه که ی عیمرانه و وهك عوزر خوا بییه ك گوتوویه تی، له وه ی که
 ویستی بیته خوا وه ند ئاگادار بکات له شتیك که خو ی ئاگای لییه تی، ده بینین که
 ئیبنوعه باس و ئه وانی تریش به (وَضَعْتُ) خویندویانه ته وه و پییان وابوه که رسته که، له
 ئایه ته که دا، رسته یه کی لابه لایی (اعتراضیه).

به لام گرفت و دژوارییه که لیره دا نییه، به لکو دژواریی و (مشکل) ه که له در یژه ی رسته
 لابه لاییه که دایه که ده لیته: (وَلَيْسَ الذَّكْرُ كَالْأُنْثَى)، پیشتر راقه ی ئه م بر گه یه و کاریگه ری
 کۆمه لگه له سه ره تیگه یشتنی ده قی قورئانییمان کرد.

ئیمه له کۆمه لگه یه کی نیرسالاریداین که تپروانینی بۆ ژن له ویتوه سهراوه ده گریت که: ژن له پرووی رهوش و ژیری و ئایینه وه ناته واوه، ههروهها پیی وایه که ته گهر ژن لاساری کرد، پیویسته، به لیدان و کوهک و تیبه ربوون ته می بگریت، و پیی وایه: بوونی میینه نابیته ریگر له به شه میراتی مامدا، ئه و جا خۆی له بهردهم ئه م ئایه ته دا ده بینیته وه که راشکاوانه رای ده گه یه نیت: به ره های میینه باشتره له نیرینه، ئایا چ ریگه یه که هه یه بۆ ده رچوون له م ته نگه به ریبه؟ لیته دا سه ره ی نه حوزان و فه قیهه کانه تا بین و رای بگه یه نن که رسته ی: ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾ آل عمران/ ۳۶، رسته یه کی لابه لایسی نیبه و بریاری خواوه ندیش نیبه، به لکو قسه ی ژنه که ی عیمرانه، بۆ ته وه ی ئه و مانایه له ئایه ته که هه لئینجینین که قسه ی ژنه که ی عیمرانه، نه ک قسه ی خواوه ند، ته وه ش وا ده خوازیت که پیتی (ت) له ئایه ته که دا جولئی بۆره ی له سه ر دا بنریت و به (وضعت) بخوینریته وه، تا له ویتوه له ته نگزه و ته نگه به ریبه که ده رباز بین!

ئیمه ش ده پرسین: ئایا له خویندنه وه کانی دابه زینراوی به جیدا، دوو خویندنه وه ی دژ به یه که هه ردووکیان ریگه پیدراون؟!

یان ئایا بابه ته که له بنه ره تدا بابه تی جیاوازیی خویندنه وه کانه، یان ته نها ده رچه یه کی زمانه وانیبه و دوا ی کۆچی دوا ی پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) و دوا ی رووداوی (فدک) دزه ی کردوته ناوه وه؟

سه باره به ئایه تی: ﴿... فَقاتِلُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أیمانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ ینتَهُونَ﴾ التوبه/ ۱۲، پیشه وا رازی ده لیت: نافع و ئیبنوکه سیر و ئه باعه مر، وشه که یان به (ایمه) خویندنه وه ته وه، که خۆی له بنه ره تدا دوو (أ)ن و یه کیکیان گۆردراوه و کراوه به (ی)، چوونکه به باش نه زانراوه دوو هه مزه کۆبگرینه وه له یه ک وشه دا، ئه م بژارده یه به لای هه موو نه حوزانه کانه وه په سه ند بووه، به لام زه مه خشه ریی له **الکشاف** دا گوتویه تی: (به دانانی دوو هه مزه که ش، هه ر

خویندنه وهیه کی به ناووده ننگ و مهشوره، هرچه نده به لای به سره بیه کانه وه په سه ند نییه، به لام دهر برپین و دان نان به ی دا، نه خویندنه وهیه و نه ریگه شی پی دراوه وا بخوینریتته وه، هرکه سیش وا بیخوینریتته وه بالوره بیژیکي چه واشه کاره). آه.

پیشه وا رازیش ده لیت: ثیبنو عامر به لایمان لهم خویندوویه تیه وه، ثهوانی تریش ته لفه که بیان به سره خویندوویه ته وه.

هرکه س سه رنج بداته قسه کانی زه مه خسه ریی له **الکشاف** ه که یدا ده بینیت:

۱- چنه خویندنه وهیه کی به ناووده ننگ و مهشور هه ن که، په سه ندن به لای هه ندیکانه وه و به لای هه ندیکي تریشیانه وه ناپه سه ندن.

۲- خویندنه وه به (ی) لادان و وهرچه رخانه.

۳- خویندنه وهی نافع و ثیبنو که سیر و ثه بوعه مر، هه ر خویندنه وه نییه و ناشکریت به خویندنه وه ناو بریت.

۴- چنه خویندنه وهیه که هه ن که، خویندنه وه نین، به لام تی که ل کراوه له گه ل خویندنه وه کاند.

ثم تیروانین و بوچرونانه که قسه ی پیشه وایه کی زمانزان و خاوه نی ته فسیریکه، بوچوون که لیکي مه ترسیدارن.

دوا جار ده گه ینه سه ر باسی ثایه تی: ﴿قَالَ يَأْنُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ الهود/ ۶۷، ده بینین **الرازي** له به رگی ۱۸ لاپه ره ۳-۴ ی ته فسیره که یدا ده لیت: خویندنه وهی **الکسائي** که له سه ر شیوه و دارشته ی رابوردو و گورپویه تی به فه تحه و سه ره و به م شیوه یه خویندوویه تیه وه: انه عمل غیر صلح، واتاکه شی، ده بیته ته وهی که: کوره که ت کاریکی ناباشی

کردوه، واته: هاوه لئی بریارداوه بۆ خواوه‌ند و درۆی کردوه، ئه‌وانی تریش به (عمل) خویندویانه ته‌وه.

هه‌ندی‌کیشیان گوتویانه که راناوی (ینه)، بۆ داواکه ده‌گه‌پتیه‌وه، واته: داواي نوح له په‌روه‌ردگاری که کورپه‌که‌ی ده‌رباز بکات (ته‌نهما له‌بهر ئه‌وه‌ی که کورپه‌ی ئه‌وه) داواي ئه‌وه‌ی که برپاری یه‌کلاکه‌روه‌ه درابوو که کافران ده‌رباز بوونیان بۆ نییه، کاریکی نابه‌جی و ناباش بووه.

هه‌ندی‌کیشیان له مانای: ﴿إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ دا ده‌لێن: ئه‌و کورپه‌ منداڵ و به‌ره‌می داوین پیسییه، ئه‌م قسه‌یه به‌ ته‌واوی پووچ و به‌تاله‌. اه‌.

جاریکی تر ده‌لێن: گرفته‌که ته‌نهما له (عمل) یان (عمل) دا نییه، یان له راناوی (ینه) دا نییه، که ئایا راناوه‌که بۆ لای کی ده‌گه‌پتیه‌وه (بۆ لای ئه‌وه ده‌گه‌پتیه‌وه که نوح بیری خواي خستوه‌ته‌وه که، که سه‌ ژیرئاوه‌که‌وتوه‌که له خاندانی ئه‌وه، یان بۆ لای کورپه‌ خنکاوه‌که بووه)، گرفته‌که له (عصمة) و له هه‌له پارێزراوی پیغه‌مبه‌ران و په‌یامه‌پنانه‌یه، که ئایا ئه‌و سیفته و ئاكاره‌یان هه‌یه یان نا؟

بیجگه له‌مه، نۆره‌ی ئه‌و وه‌له‌فه لێدانه نه‌حوی و زمانه‌وانی و ریزمانیانه‌یه، که هه‌ریه‌که‌یان به‌داواي رومالکه‌ریکه‌وه‌ن تا رومالی دیدگای خاوه‌نه‌کانیانی پی بکه‌ن.

گرفته‌که له (آل) و (اهل) ی پیغه‌مبه‌ران و عیصمه‌ت و دوریاندایه له تاوانه‌وه.

گرفته‌که سه‌ره‌تا له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی نووحدا و له‌م ئایه‌ته‌وه سه‌ری هه‌لدا: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةً نُوحٍ وَامْرَأةً لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ التحريم / ۱۰.

ژنه‌که‌ی نوح نمونه‌یه بۆ کافره‌کان، که هاوسه‌ریوونی می‌ده‌که‌ی له به‌رانبه‌ر خواوه‌نددا هیه‌چی پی نه‌کرا بۆی، چونکه ناپاک بوو، چوه‌ ئاگره‌وه، مادام سه‌ره‌نجامه‌که‌ی به‌ره‌و ئاگره‌،

ئىتەر زۆر گىرنگ نىيە كە ناپاكييە كەى لەپرووى جەستەبىيەوہ بووہ كە خراپە كارىي كىردووہ، يان لەپرووى بىروباوہپرووہ كە كوفرى كىردىت.

كۆرەكەى نووحىش مندالئىك بوو، دووجار سەرىپچى فەرمانى نووحى كىرد، جارئىك وەك باوك و جارئىكىش وەك پىغەمبەر، بەكەمىش سەرى كىر و فەرمانى خواوہندى كىرد و سەر كەشانە وايدەزانى كە كىتوہ كە دەبىيارئىت، تا دوچار چووہ رىزى خىكاو و ژىرئاو كەوتووہكانەوہ، ئىتەر زۆر گىرنگ نىيە كە ئايا نەوہى ناپاكيى و زىنايە، يان نا، وە هېچ لە بابەتەكان ناگۆرئىت كە راناوى (انە)وہكە، بۆلاى كۆرەكە دەگەرئىتەوہ يان بۆ لاي كەسى تر، چوونكە ئەو، دوچار لە خانەى خىكاوہكاندا بوو، ھەر وەھا مادام مەبەستە خوابىيەكە بەلاى ھەموو كەسىكى خواوہن ژىرىيەوہ روون و ئاشكرا بوو و روونى كىردەوہ كە نىزىكى لە پىتوہرە خوابىيەكاندا، نىزىكى ئابىن و پابەندىيە بە ئابىنەوہ، نەك پەيوەندىيە خىمايەتىي و رەچەلەك، ھەر وەھا روونى كىردەوہ كە ئال و ئەھلى پىغەمبەران و پەيامھىئان، ئەو كەسانەن كە باوہريان پى دەھىنن، نەك تەنھا ژن و مندال ومامەكانيان، بۆمۇونە: نووح لە بەرانبەر فەرمانى خواوہنددا، ھىچى پى نەكرا بۆ ژنەكەى و كۆرەكەى.

مەبەست و مەرامى دووہمى خواوہندىش لە ئايەتەكاندا، برىتئىيە لەوہى كە پىغەمبەران و پەيامھىئان خۆيان بەدوور و پارئىزراو نىن لە ھەلە و تاوان، بەلكو تەنھا لە گەياندننى پەيامەكەياندا بى ھەلە و مەعصومن.

كاتئىك ئىمە لەو مەبەستە خوابىيە تى دەگەين و كارى پى دەكەين، ئەو تىگەيشتن و كارئىكردنە، ھىچ بىرئىزىي و سووكايەتئىيەكى تىدا نىيە بۆ پىغەمبەران و پەيامھىئان، ھەر وەك چۆن ھەندىك وا پىيان خۆشە و وا وئىنا و بىردەكەنەوہ كە يىسەكئىك لە درووسكراو و بەندەكانى خوا، بكنە شەرىك و ھاوہشى خوا لە بىگەردىيى و مانەوہيدا، ھەر بەمەشەوہ

ناوہستن، به لکو ته و مافه دريژده که نه وه بۆسه ر ته ندامانسی خاندا نه که ی و ژن و مندال و نه وه کانی، یان بۆ سه ر ها وه له کانی... تعالی الله عما یشرکون.

دیسانه وه ده پرسینه وه: ته گه ر راقه کاره کانی پیشین، (به و پییه ی له سه رده م و کۆمه لگه یه کدا ژیاون که نزیکیی و خزمایه تیی پیغه مبه ر، له ژن و مام و منداله وه بیگره تا ده گاته نه وه و ئامۆزا و پورزا، زال بووه به سه ریاندا و ئه وان هوکمرانی ته و کۆمه لگایانه بوون و له ژیر دروشمی خزمایه تیدا، له و کۆمه لگایانه دا خوین رژاوه و شه ر و ئاژاوه یان تیدا به رپا کراوه)، بیانوو یان هه بووه و نه یان توانیوه له و جوژه ده ره نجام و به رداشت و پیکه وه گریدانانه بکۆلنه وه، ئایا ئیمه ش له م سه رده مه دا که شم شیر و رم و تیره کانی (عه باسی و تالیبی و زوبه ییری و ئومه و بی و فاقیبی و حه مدانییه کان) له سه ر گه ردنی خه لک هه لگپراون، هه ر ته و بیانوه مان هه یه که به رده وام له سه ر ته و چه شنه تیگه یشتنانه بمینینه وه و وه ک بناغه ی دین و ئایین سه یر و مامه له یان له گه لدا بکه ین؟

باوه رمان وایه ته و راقه و شیکاره ی که کردمان بۆ خویندنه وه کان، به س بیته بۆ ده مکوت کردنی شافیعی، له پشت به ستنیدا به گیرانه وه ی هه مه چه شن، له ژیر بیانوو ی خویندنه وه ی جیاوازا بۆ ته و گیرانه وان، له ریگه ی ته و لی کۆلینه وه و شیکاریه دا که کردمان، پروون بوویه وه که ته و کارانه هیچ نین بیجگه له ریگه یه ک بۆ خو ده رباز کردن بۆ پشت به ستن به جیاوازی گیرانه وه کان، ته نانه ت له حه دیسه مواتره کانیشدا، وه ک حه دیسی: (من کذب علی متعمدا...) که موته واتره و پانزه گیرانه وه ی هه یه .

ته و قسه یه ش که ده لی: دابه زینراوی به جی به زمانی قوره یش دابه زیوه، قسه فریدان و پرۆژه یه که که رۆژه لاته ناسه کان پیداگرییان له سه ر کردووه، چوونکه پییان وابه وه پیغه مبه ر قورثانی داناوه و ته ویش قوره یشیه .

به لام ئیمه پامان وایه و ده لئین: له دهره وهی که سایه تیسی پیغه مبه ره وه، دابه زینراوی به جی
به زمانیکی عه ره یسی پارا و دارپژراوه و به شیوهی گوکراو (منطوق)، نهک نوسراو (مخطوط)،
هاتوه بۆ پیغه مبه ره: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ النجم / ۳، ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ * عَلَىٰ قَلْبِكَ
لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ * بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ الشعراء / ۱۹۳ - ۱۹۵.

خستنه روو و بۆچوونی دابه زینسی دابه زینراوی به جی، به زمانی قوره ییش و ههروه ها خستنه
روو و بۆچوونی خویندنه وه جیاوه زه کانیش، بۆچوونیکی لاوازن.

ئه و قسه یه ش که ده لئ: عه ره به کان پاش ئه وهی ئایه ته کانیان بیستوه و پیغه مبه ره موئه تی
داون تا به شیوه زاره جیاوازه کانی خویان گوی بکه ن و بیخویننه وه، ئه م بابه ته بابه تیکی
مرۆقانه ی رووته و ئیمه وای ده بینین که: تیگه یشتن و چه مک و زاراوه ی خویندنه وه کان
(القراءات)، له م راستیه وه سه رچاوه ی گرتییت و دهرکه وتبییت، وه حیسی و نیگاش، هیچ
په یوه ندیه کی به م بابه ته وه نییه.

ئه گه ر پیوویستیمان زۆر بیته به وهی که به چاوی خۆمان و به فامی سه رده مه وه، په راوی
خواهند و کتیبه کانی ته فسیر و هه دیس و ژیاننامه ی پیغه مبه ره و کتیبه میژووویه کان
بخوینینه وه، ئه وا بیگومان پیوویستیمان به پیداچوونه وه به و بنه ما و پیگانه دا زۆرتر و زیاتره
که له روانگه یانه وه ئه و پرۆسه ی خویندنه وه یه ئه نجام ده دین. چونکه گه ر بانه ویت و هه ول
به دین په یامی ئاسمان، له به ر پرۆشنایی ئه و بنه ما و پیوه رانه دا بخوینینه وه که له سه ده ی
دوه مه ی کۆچیدا و له سه ر بنه ما ی (باوه رپوون به (ترادف) و هاوواتایی و باوه رپوون به نه سخ
و هۆکاری دابه زین و بوونی وشه ی بیمانا و تیسمراندنی وشه و زاراوه کان {داهینراون و
نوسراونه ته وه، په ی به هیچ شتیکی زیاتر له وه نابه یین که پیشینه کانمان زانیویانه و
په بیان پی بردوه و به و ئاسته ش زیاتر ناگه یین که ئه وان پی گه شتوون. ههروه ها گه ر
بانه ویت جاریکی تر خویندنه وه بۆ هه دیسه کانی پیغه مبه ره و کتیبه کانی سپره و میژوو

بکەین و لە سەر هەمان بنەمای جاران و بەو چاوەوە بروانین کە لە هەلسەنگاندنی کەسەکان و زنجیرە ی کەسایەتییەکانی ناو گێڕانەوێی هەدیسەکاندا، پشت بە پێربازی و دەستە گەری دەبەستیت و لەو روانگەییەو چاکیی و لاوازیی هەدیسەکان دەسنیشان بکات و لەو پێگەییەو هەنگاو هەلگرین کە دوو وەحیی و نیگا بوونیان هەیه و باوەرمان ببیت بەوێی کە هەدیس لە توانیدا هەیه قورئان نەسخ بکاتەو و لە کاری بخت و باوەرمان وابیت کە پەيامی ئاسمان زیاتر پێویستی بە هەدیسە تا هەدیس بەو، لەباسی سەردەمی پێغەمبەرشیدا، بەبێ جیاوازیی کردن لە نیوان رۆلیدا وەک پەيامهێنێک و وەک پێغەمبەریک و وەک مەروفتیکی ئاسایی، جەخت لەو بکەینەو کە پێغەمبەر **معصوم** و پارێزرا و بوو لەهەموو هەلەو تاوانێک، لە سەردەمەکانی دواتریشدا جەخت لەو بکەینەو کە ئەو (عصمة) و پارێز بەندیە، هەندێ جار بەهۆی خزمایەتی و نزیکییەو و هەندێ جاریش بەهۆی زانست و دادگەری و... تاد، بەمیرات مابیتەو بۆ کەسانێتر. بۆیه دەلێین و دووبارە ی دەکەینەو: نەک تەنھا جارێک بەلکو ئەگەر سەد جاریش بەم شیواییە و لەم چوارچۆییەدا، هەدیس و گێڕانەکان بخویننەو، ناتوانین هیچ لەو زیاتر بکەین کە پێشتر کراو و ناتوانین هیچ لەو زیاتر بلێین کە پێشتر گوتراو. لەم روانگەییەو ئیمە وادەبینین: گەر بمانەوێت فێهێی ئیسلامیی تازە بەرھەم بهێنین، پێویستە لەسەرمان و ئەرکی سەرشانمانە، چەند بناغە و بنەمایەکی هاوچەرخێ تازە دا برێژین، هەرەها لەم پرۆسەییەدا پێویستە هەردەم لە بیرمان ببیت، ئەوێ ئیمەش دەمانەوێت بیکەین و واخەریکین دەیکەین، تەنھا خویندەوێیەکی دووہەمە، نەک کۆتا خویندەوێیەکی (و ئیتر کەس بۆی نەبیت لە دەرەوێ ئەم خویندەوێیەو بێر بکاتەو)، چونکە بەردەوام رۆژگار لە گەردوخولدایە و ناوەستیت، چاوی خوینەرییش، بەپێی گۆرانی سەردەم و کات و پێگە و ئاستە مەعریفییەکان، ئەویش سەرەمەرە لە گۆراندایە. ئەوێش کە هەردەم جێگیر و نەگۆرە و هەبوو و هەر دەشمیبتەو، تەنھا پەراوێکە ی خواوێند و خواوێند خوێتی. ئەو گۆرانی سەرەمەرەییەش کە دوا جار ئیمە پێی دەگەین، سبەینێ دەبیتە میژوو و کات بەجێ دەهێلێت و تیی دەپەریتیت، خەلک سبە ی رۆژ، رێگە ی پرۆسە ی گۆرانیکی تری تازە دەگرێ بەر، بەلام ئاکامی کۆتایی، ئەو رۆژەییە کە خواوێند تیایدا میرانگری زەوی و هەبووێکانی ناویشیەتی.

بناغه و بنه رته کانی خویندنه وهی هاوچهرخ

له خواره وه چهند خالیک ده خهینه روو، که ده شی ببنه هه وین و ناووک بۆ دارشتنی چهن بنه مایه کی هاوچهرخ اصول معاصره:

۱- دابه زینراوی به جی له ده برپین و دارشته کانیدا، خالییه له (ترادف) و هاوواتایی وشه کان. بۆ نمونه: (لوح المحفوظ) جیایه له (الإمام المبین)، (الأولاد) جیایه له (الأبناء)، نه (الفؤاد) یانی (القلب) و، نه (القلب) یش واتای (الفؤاد) ه، وه (للذکر مثل حظ الأنثین) ته وه ناگه یه نیت که (للذکر مثلاً حظ الأنثی).

۲- دابه زینراوی به جی خالییه له تیخزاندن و وشه زیاده و بیواتا (الحشو واللغو والزیاده)، ته وه ش که نه حوویه کان و زمانسه کان به زیاده یان دانوه له نه حوودا، پیویسته بزاین له واتا و ناماژه کاندایه نییه.

۳- دابه زینراوی به جی له ناستیکی به رزی ته وتوی ره وانبییدایه که، به دلنیا ییه وه ده توانین بلین: له م روانگه یه وه تاکه په راوه له هه موو نایه ته کانیدا خالی جیا که ره وه ی ته وه یه که: نه هینده درێژهی داوه به باسه کانی که خوینه ری ماندوو بکات و نه هینده ش کورته که زیان به واتای بابه ته کانی بگه یه نیت، بۆیه پیویسته له سه رمان، ته وه ش بخوینینه وه که ره وانبیژی و به لاغه ده بخوازیت، بۆ نمونه: له نایه ته کانی میراتدا، بیده نگ بووه له ناست ناوه یندا، وه ک ته م نایه ته: ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ هه ره ها: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ النساء / ۱۱.

۴- دابه زینراوی به جی له دارشتن و واتا کانیدا زۆر ورده کار و به دیقه ته، ورده کارییه کی ته وتۆ که هیچی کهم نییه له وه ورده کارییه کی له کیمیا و فیزیا و پزیشکی و بیرکاریدا هه یه، ته مه ش دیارده و کاریکی سروشتیه.

چونکه دروستکەر و بهدیی هیئهری ئەم گەردوونە، لە بچووکتزین گەردیلەیهوه بیگره تا دهگاته گەورهترین کەشکەشان، وه بهدییهئهری مەژۆ به هۆش و دهماغیهوه و به خوین هیئەر و خوین بهر و ئیسک و گوشت و پیست و قژ و کۆئەندامه کانی بیستن و بینین و ههست کردنیهوه، هه مان ئەو سهراوهیه که خاوهنی ئەم دابهزینراوهیه و پیویسته به کتایی بهدییهئەر و به کتایی ئەو سیسته مهی که گەردوون به پڕیوه دهبات، له هه مرویاندا بدره وشیتتهوه.

هه موو پیت و وشهیهک که له م پراوه داههن، ئهرکیکیان له ئەستۆدایه: ﴿وَلِأَبْوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ النساء/ ۱۱. هه رگیز واتای ئەوه نییه که: (ولوالبیه لکل واحد منهما السدس).

بۆیه گه شهی ئاستی ورده کاریی ئیمه، زۆر بهرتره له ئاستی ورده کاریی پیشینانمان، راسته گەردوون هه ر ئەو گەردوونهی سهردهمی ئەوانه، به لām ئاستی ورده کاریی و تیرامانی ئیمه له ئیستادا له بواری لیکۆلینهوه له گەردوون، زۆر بهرتره ته نانهت لهو ئاسته ی که له سه دهی رابووردووشدا هه بووه.

بۆیه به کار هیئانی ورده کاریی ئەم سهردهمه بناغه ی خویندنه وهی هاوچهرخه.

۵- دابهزینراوی به جی، راستاندن و بایه خدان (المصداقية والأهمية) له خو ده گریت، خو ی راست و پراوپره له گه ل هه لومه رجی ژیان و یاسا سروشتیه کاندایا، هاوشان له گه ل ئەم راستیه ییشدا خالییه له بی هوه دهیی.

بۆیه کاتیک ده لیت: ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ﴾ الحاقه/ ۴۱، ﴿وَمَا عَلَّمَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ یس/ ۶۹، ئەمه هه والکی راسته، به لām گرنگی و بایه خه که ی له کویدایه، چونکه هه رکهس له ماوهی ئەو چل ساله ی ته مه نیدا له گه ل پیغه مبه ردا ژیا بیئت، ده زانیئت که شاعر نه بووه؟

بۆیه ده لێین: گرنگه که ی له وه دایه که خواوهند هۆشداریمان ده داتسی تا به چاوی شیعر و هه لبهسته وه نه روانینه دابه زینراو و په یامه که ی، یان به و شیوه یه هه لسووکوت نه که یین له گه ل ئایه ته کانیدا و وه که بهسته ی شیعی ی مامه له یان له گه لدا نه که یین، چونکه شیعر وه هم و خه یاله و هه واداره کانی له هه موو دۆلێکدا خه یالی پیه لی ده دهن، به لام دابه زینراوی به جی واقع و هه بوویه که، شعریش خه یالیکی بی کرداره، دابه زینراو راسگوویه و شعریش خه لکانی بیئاگا و هه وادارانی رابواردن شوینی ده که وون، به لام دابه زینراوی به جی، باوه ردارانی خاوهن ژیری و تیروانین و تیگه یشتن، شوینی ده که وون.

خواوهند روو به و موشرکانه ی که ده یانگوت: قورئان شعره، ده لیت: مادام هه مووتان ده زانن و دانی پیدا ده نین که پیغه مبه ر شاعر نییه، هه ر به و شیوه یه ش بزانه که دابه زینراوی به جیش شعر نییه و باوه ری پی بکه ن و دانی پیدا بنین.

له هه مان کاتدا روو به باوه ردارانیش ده لیت: وریابن وه که شعر هه لسووکوت له گه ل دابه زینراوی به جیدا نه که ن.

ئه مه ش به رزترین و که شخه ترین ئاستی ره وان بیژییه.

به داخوه تا ئه مرپوش دابه زینراوی به جی له گه ل شعردا به راورد ده کریت و ده گوتریت دابه زینراو مه یدانبازیی شعرده کات و بۆ ئه وه هاتووه، ئه مه ش دووره له راستیه وه و ئه و بۆ (تخدی) و مه یدانبازیی هه موو خه لکی سه رزه وی هاتووه نه که ته نها شاعره کان.

٦- دابه زینراوی به جی رینماییه بۆ خه لک به گشتیی، له م روانگه یه وه پیویسته بزانه که مۆرکیکی مریی هه یه، نه که مۆرکیکی عه ره بیی، بۆیه پیویسته راستاندن و مصداقیه ی له سه رانه ری جیهاندا بیینن، نه که ته نها له کۆمه لگه عه ره بییه کاند، هه ره ها له هه موو کات و سه رده مه کاند، نه که ته نها له سه رده می پیغه مبه ر و هاوه لانییدا.

۷- دابەزینراوی بەجی له دوو تووسی خۆیدا پەيامی پێغه مبهرايه تیی محەمد (سلاوی له سەر)، چ وەك پێغه مبهر و (النبي)، چ وەك پەيامهین (الرسول)، له خۆ دەگریت.

لەم روانگەیهوه، دابەزینراوی بەجی و ئایه ته كانی، ئایه ته كانی نبوة و پێغه مبهرايه تیی له خۆ دەگرن كه رافه ی یاسا گەردوونیه كان دەكەن و راستاندن و بەدرۆخستنەوه (التصديق و التکذیب)یش له خۆ دەگرن، هەروەها ئایه ته كانی دابەزینراوی بەجی، ئایه ته كانی پەیايش (الرسالة)، له خۆ دەگرن كه ئایه ته كانی پێغه مبهرايه تیش، حوكمه كان و فەرمان و رێگرێیه كان رافه ده كەن و گوێرايه لئیی و سه رپنجیی (الطاعة والمعصية) ش له خۆ دەگرن.

ئایه ته كانی پێغه مبهرايه تیش بریتین له: ئایه ته لیکچوو (المتشابهات) هکان، كه ژیر باری یاسای جیگیری دهق و جوولە ی ناوهرۆکن (ثبات النص وحركة المحتوى)، دهشی له بهر رۆشنایی گه شه ی زه مینه ی مه عریفی و له هه موو كات و سه رده مه كاندا سه رله نوێ خویندنه وه یان بۆ بکریت.

ئایه ته كانی الرسالة و پەيامهینیش، بریتین له ئایه ته فه رماندارالمحکمات هکان، كه ته نها له حاله تی (الحدودية والحنيفية) دا بۆ هه موو كات و سه رده ميک ده سین، مه به ست له م دوو چه مکه ش ئه وه یه كه: به نه رموونیا نییه وه توانای گونجانان تیدا بیت له گه ل گۆرانکارییه كانی هه موو كات و شوینه كاندا، واته: ده س بدن بۆ ئیجتیهاد و تیرامان و به راورد کردنیان له گه ل هه لومه رجه بابه تیه تازە كانی ناو كۆمه لگه مرۆقايه تیه كاندا.

بۆیه، ئیجتیهاد و تیرامان، له ده قدا نه بیت روونادات، له ده ره وه ی ده قیشه وه چیت پباشه ئه وه بکه.

۸- بابەتی ئه وه ی كه ئایه ته كانی ئه حكام باس له كۆمه لئیی سنوور ده كەن، له سنووره كانی خوا وه نندا، به رجه سته ده بیت.

دوو چه شنیا ن تیدا ده ناسینه وه:

یه کهم: سنورگه لیک که ناکریت و نابیت پیشیل بکرین، به لکوو ده کریت و ده شیت له لیواریاندا بوهستینه وه، وهك سنوره کانی میرات، که له م ثایه تانه دا باسیان لیوه کراوه: ﴿تَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿النساء/ ۱۲- ۱۴.

دووه م: سنور گه لیکن که نابیت نزیکیان که وینه وه و نابیت له سهر لیواره کانیان بوهستین، وهك سنوره کانی رۆژوو که له م ثایه ته دا ئامازه ی پی کراوه: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ البقرة / ۱۸۷.

لیروه تیده گهین که رۆژوو، بوار و کیلگه یه که سنور و سهر حدی سهره تاکه ی بریتییه له جیا کردنه وه ی تاله ده زوی سپیی له تاله ده زوی رهش، وه سنور و سهر حدی کۆتاییشی بریتییه له داهانتی شهو.

به لام خواوه ند لیرو دا رینوینیمان ده کات بۆ ته وه ی خۆمان دوور بگرین و نزیک نه که وینه وه له سنوری سهره تا و کۆتاییه که ی و پیویسته پیه یان نه لکیین، به لکو ده بیت ناوچه یه کی دنیایی به چهن خوله کیك پیش فه جر و دوا ی خۆرئاوا بوون بهییلینه وه.

ههروه ها سنور و سهر حدی زینا، ته ویش یه کیکه له و سنورانیه که بهرگه ی له سهره وهستان و له سهر لیوار وهستان ناگریت، چونکه وهستان له لیواری زینادا، خۆی زینایه، بۆیه پیویسته ناوچه یه کی دنیایی بهییلینه وه، که دابوو نه ریته کانی هه رکۆمه لگه یه ک راده و رپژه ی ته و ناوچه ی دنیاییه ده سنیشان ده کهن.

۹- له ناو مه سحه فی بهر پیزدا، ناسخ و مه نسوخ نییه، ههر ثایه تیك بواری تایبته به خۆی هه یه، هه موو فهرمانیکیش بواری تایبته به خۆی هه یه و کاری تیدا ده کات.

راستاندن و میصداقیه تی ئه و فرموده ی خواوه ندیش که ده لیت: ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة/۱۰۶، له وه دایه که ئه و نه سخ و لا بردنه له شه ریه ته کاندایه، نه که له م کتیبه ی بهره ده سما و دوا په یامدا.

چونکه چه ندین حه رام و قه ده غه کراو هه بوون که شه ریه تی موسا قه ده غه ی کرد بوون، دواتر عیسا ی مه سیح هات و حه لالی کردن، به لگه ش له سه ر ئه م راستییه ئه م برکه ئایه ته یه: ﴿وَلِأَحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ آل عمران/۵۰.

واته: بۆ ئه وه ی هه ندی له وه ی که لیتان حه رام کرابوو حه لال بکه م بۆتان.

دواتر محمه دیش هات بۆ ئه وه ی له ریگه ی په یامه که یه وه، هه ندی له وه ی که له په یامه که ی موسادا هاتبوو بسپرتیه وه، وه که به دره فتارییه کان الفواحش و بیگوریت به چه ند فرمانیکی تر و چه ن حوکم و فرمانیکی تر زیاد بکات که پیشت نه هاتبوون، وه که: وه سیه ت و راسپاردن و میرات.

به لام نه سخ به واتا و تیگه یشتنه باوه که ی که ئه مپۆ له ناو خه لکدا هه یه و پیی وایه ئایه ته نه سخ کراو و لا براوه کان و هه لوه شینراوه کان خویا ده دن له چه ن سه د ئایه تی و جیهادی تیدا ده گوریت بۆ غه زو و هه لکوتانه سه ر و، شمشی له جیگه ی ئامۆژگاریی چاکدا داده نیت، ئه و چه شه تیگه یشتن و واتایه، لای ئیمه بایه خی نییه.

به لای ئیمه وه نه سخ، هیچی که متر نییه له دابه زینی یه که م جاری ئایه ت و حوکمه که، هه روه ها پیما ن وایه که ئه و ریوشووین و ریکارانیه ی که ئه مجومه نه کانی کۆکردنه وه ی ئایه ته کان له سه رده می ئه بووبه کر و عومه ر و عوسماندا گرتیانه به ر، پیویسته هه ر په یره ویی له و ریکارانه بکریت له ده سنیشان کردن و دان پیدانانی بابه تی نه سخیشدا له په راوی خواوه نندا، هه روه ها پیویسته ئه وه شمان له بیر بیت که ته نها خواوه نی په یامه که خوی، ئه و

مافەى ھەيە نەسخ و لەکارخستنیشى تیدا بکات و تەنھا گۆیزەرەوێ پەيامەكەش كە (جبریل) ە، بەرپرسە لە ڕاگەیاندى ھەرچەشنە گۆرانکارییەك تیايدا، ئەمە لەكاتێكدایە كە بێجگە لە چەن ھەوالكى پەرشوبلاو ھیچ گێرانیووە و ھەوالكى چەسپینراو نییە كە نەسخ و گۆرین پشتراس بكاتەو، ئەو ھەوالە پەرش و بلاوانەش شایستە نین بۆ ئەوێ پشتیان پێبەسریت لە بابەتیكى بنەرەتیى وەك نەسخدا، ئەمەش بەلگەيە لەسەر نەبوونی گیانی ھەستکردن بە بەرپرسیارییەتیى لەو كەسانەدا كە ئەم بابەتانە دەگێرن.

۱۰- كۆدەنگی و ئیجماعیش، بریتییه لە كۆدەنگی كەسانێكى زیند وو، لەبارەى: فەرمانیەك، رێگرییەك، رێگە پیدانێك، رێگری كردنێك (أمر/نهی/سماح/منع) و ھیچ پەيوەندییەكى نییە بە چوارە حەرام كراوەكەو، بۆ نمونە: جگەرە كێشان، پاش ئەوێ كە زیانەكانى روون بوونەو، دواتر دەكریت لە رێگەى راپرسیی و ئەنجومەنە میلیی و پەرلەمانەكانەو، رێگریی لە كێشانى بكریت، یان قەدەغە بكریت، یان وەك: چەند ھاوسەرگیری (تعدد الزوجات)، كە ئەشى رێگەى لى بگیریت، نەك حەرام بكریت، رێگە لى گرتنەكەش دەكریت لە رێگەى راپرسیی و پەرلەمانەكانەو بێت.

۱۱- قیاس و بەراورد كردنیش، پێویستە لەسەر بنەما و بەلگەى ماددی و زانستی بێت و لە لایەن زانا و پسپۆرانى بوارەكانى سروشتناسیی و كۆمەلایەتیى و سەرژمیریى و ئابورییەو بێت.

لە راستیدا زانایانى ئەم بوارانە، ڕاوێژكارانى راستەقینەى دەسلاتی یاسادانان و دەسلاتی سیاسین، نەك زانایانى ئاینی و دامەزراوە و ئەنجومەنەكانى فەتوادان.

پاش بەراوردی بەلگە و زانراوەكان و بەپێى ئەو بەلگانە، پڕۆسەى رێگە پیدان، یان رێگری لى كردن ئەنجام دەدریت، نەك حەرام كردن و حەلال كردن.

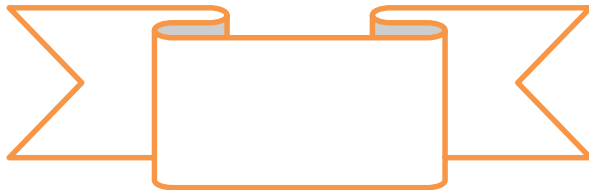
۱۲- پروون کردنه وهی جیاوازیی کردن له نیوان: حه رام کردن التحريم له لایه ک و پریگری و قه دهغه کردن النهي والمنع یش له لایه کی تره وه، ههروه ها له نیوان: فه رمان پی کردن و ریگه پیدان (الامر والسماح)، و زانین و پروون کردنه وهی رۆلی خوایی و فه رمانه خوداییه کان و رۆلی کاربه دهستان و خه لکیشه له هه ریه که یاندا.

له بهر رۆشنایی ته وه دا که (چوارده قه دهغه کراوه که)، له خانه ی ئیجتیهاد و ئیجماع و قیاسدا نین و ناچنه ژیریاری ته وانه وه، ده توانریت گوتاری ئیسلامی هاوچهرخ، وه ک سۆز و به زه بییه ک بۆ هه موو جیهان، له جوغز و گیتزای ناوچه گه ریه وه ده رباز بکریت بۆ خولگه و ئاراسته ی جیهانی.

۱۳- تیگه یشتن له رۆلی پیغه مبه ریش که له سه رده می خۆیدا و به تیرامان و ئیجتیهادی خۆی له بواری حه لالدا له لایه که وه به مه رجدار کردن و له لایه کیشه وه به ره ها کردن، له پیناو بو نیاد نانی کۆمه لگه و ده وله تیکی میژووی و له بهر رۆشنایی گۆرانکاریه کانی کات و شوین (میژوو و جوگرافیا) دا، تاکه ریگه یه بۆ جیبه جی کردن ته و قسه یه ی زانایانی ئصول که گوتوویانه: حوکم و فه رمانه کان ده گۆرین به پیی گۆرانی کات و شوینه کان، ته مه ته و کاره یه که ئیمه به هه نگاویکی بنه ره تی ده زانین بۆ ده رباز کردن گوتاری ئیسلامی له چوار چپوهی شوین (نیوچه دورگه ی عه ره بیی) و له چوار چپوهی کات (سه ده ی حه وته می زاینی) وه، بۆ مه ودای فراوانی جیهانی و هه موو خه لک به گشتی.

۱۴- سوننه تی پیغه مبه ر، چ وه ک پیغه مبه ر و چ وه ک په یامه یین (السنة النبوية والسنة الرسولية) بابه تی که و، کتیبه کانی حه دیس و مووه ته ته کان و سه حیه کان و سونه نه کان و موسته دره که کان و رافه کانیشیان بابه تیکی ترن. دواتر باس له تیگه یشتنی هاوچهرخان بۆ هه ریه ک له دووبه شه که ی سوننه ت ده خه ینه پروو.

ئەمانە دیارترین ئەو خالانە بوون کە ئیمە بەشیایان دەزانین، بکرینە خالی دەسپێک بۆ خویندەنەوی دووهم بۆ پەراو و سوننەت (الکتاب والسنة)، بەلام بە مەرچیک کە لە بیرمان بێت ئەم خویندەنەو دەیهش، نابیت بکریتە کۆتا خویندەنەو، بۆ ئەوەی ئیمەش وەک پیشینگەرا و ئابائیەکان (السلف والسلفیون والآباء والأبائیون)، نەکەوینە ئەو هەلەیهو کە ئەوان تیی کەوتوون. ئەو کەسەش کە لافی ئەو لێ دەدات کە بە تیگەیشتنیکی رەها لە کۆی ئامانج و واتاکانی پەراوی خواوەند لە سەرەتای دابەزینیەو تا کۆتایی تیگەشتوو، ئەو بە بزانیی لافی ھاوتایەتیی و شەریکایەتیی خواوەند لە زانیندا لێ دەدات، بەلگەئە ئەم تیگەشتن و بۆچوونەشمان ئەم ئایەتەیه: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ الرعد/ ۴۳. واتە: ئەوانەئە کوفریان کرد، بەتۆ دەلێن: تۆ نێردرا و نیت، بلی: خواوەند بەسە گەواھ و شایەد بێت لە نیوان من و ئیویدا، هەرودەها ئەو کەسەئە کە زانیاریی پەراوی لایە. کۆ زانیاریی پەراوی لایە؟^(۱)

(۱) نووسەر لەم تیزەیدا مەبەستی ئەو یە کە، لە هەر سەر دەمی کدا مرۆفایەتیی بەپێی ئاستی مەعریفیی ئەو سەر دەمە (کە مەگەر خواوەند خۆی بزانیی چەند جۆر تیگەیشتن)، چەشنیک تیگەیشتنی تاییەت بەخۆیان و سەر دەمە کەیان دەبیت بۆ پەیا م و پەراو کەئە خواوەند، کەواتە: کۆئە هەموو تیگەیشتنانە پینکەو، ئەوجا دەبیتە تیگەیشتنی تەواو لەو پەیا مە. بەو پێیە، خواوەند خۆی نەبیت، هیچ کەس کۆئە ئەو تیگەیشتنانەئە لانییە کە **علم الكتاب** پیکدەهینن. (وەرگێڕ)

پوخته و کۆتایی لیکۆلینهوه و بابته که

ئیمه ئیستا له سهدهی بیستویه کداین و چوارده سهده تیپه ریوه به سههه په یامه که ی محمه ددا، ئیمه زۆر زۆرتر و زیاتر له پیشینان ده زانین له باره ی جیهان و گهردوونه وه، ئه م ئایه تانه شمان له بهرده سدایه که ده لاین: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ الاعراف/ ۱۵۸ ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الروم/ ۳۰.

بلێ: ئه ی خه لکینه، من نیردرا و په یامه ینی خوا وه ند م بۆ لای کۆی ئیوه و هه مووتان.

واته: پرووی خۆت راگرا به ئاراسته ی ئایینی راستی هه رده م له گه شه، سروشت و دارشته ی خوایی، ئه و دارشته ی که هه موو خه لکی له سههه دارشته وه، به ده یه یانی خوا گۆرانکاری تییدا نا کریت، ئه وه ئایین و بهرنامه ی خوا وه نده، وه لێ، زۆریک له خه لک ناهم ن.

ئایا پاش ئه م ماوه زۆره، مافی خۆمان نییه بپرسین: راستان دن و میصداقیه ته ی ئه و جیهانی بوونه ی په یامه محمه دییه که، کوا و له کویدا یه، ههروه ها بپرسین راستان دن و میصداقیه ته ی ئه وه ی که دین و ئایینه که مان ئایینی سروشت و فیه ته و ئایینی راست و دروسته، کوا؟

ئایا مافی ئه وه مان نییه بپرسین: جیهانی بوون و گونجانی ئه و دینه له گه ل سروشتی مرۆقدا له کویدا یه، له کاتی کدا ده بینین که فیهی نیسلامی پی له سههه خۆجییی بوونی دینه که داده گریت و گوفتار و گوتهاری خوا وه ند داده بریت له خه لک و قه تییسی ده کات له عه ره بدا، کۆی زه ویش کورت و خر ده کاته وه له نیوچه دورگه ی عه ره بیدا، میژووش کورت ده کاته وه و ده یخزینیته سه رده می پیغه مبه رایه تییه وه، هه لسو که وتی مرۆییانه ش کورت ده کاته وه و ده یگێریت ته وه بۆ ئه و کۆمه له ره وشتانه ی که ئه و سه رده مه له شاری یه سربدا هه بوون و باو بوون؟

ئیمه وهك هندی كهس وا گومان دهبن، نالیین و داوای تهوه ناکهین که، رهگ و ریشهی میژوویمان بپین، چونکه تهوه قسه و بۆچونی کهسانی دهبنگ و نه فامه.

به لکو ئیمه دهلین: له باتی تهوهی لهسه ره چند ره گیککی میژوویمی بپین که خاوه نه کانیاں مردوون، وهرن با ئیمهش ریشهیه کی تازه دروست بکهین بۆ خۆمان و له سهری بپین، وهرن با به چاوی خۆمان سهیری جیهانی خۆمان بکهین، نهک چاویلکه کانی شافیعی و مالیک و تهبوحنه نیفه بخوازین و له ریگهی تهوانه وه بروانینه جیهانی سهردهم، له کاتی کدا که تهوان کهسانیک بوون، رۆژتیک له رۆژان نه هات به خه یالیاندا چاویلکهی کهس بخوازن و له چاوی بکهن.

کاتی تهوه هاتوو که بیر کردنه وه له رابوردوو تیپه رینین و بیر له داهاوو بکهینه وه، ته مهش له راستیدا یه کیکه له نه خۆشیه کانی عهقلی عه ره بیی که هه میسه بیر له رابووردوو ده کاته وه و له رابوردوودا ده ژی.

ههروه ها وهك هندی که سیش به وه ته مه تبارمان ده کهن، ئیمه نالیین: سونه تی پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) وه لا بنریت،^(۱) نه فام و گه مژه ته وه که سه یه که باوهر به په یامیک ده هیئت و دواتر داوای که نار خستن و پشتگویی خستنی هه لگری په یامه که ده کات.

ئیمه سوپاس بۆ خواوه ند، باوهرمان به خواوه ند و په یامه پنه که ی و په یامه که شی و باوهر پشمان به رۆژتیک هه یه که هه مووکه س به پیی کرده وه کانی پاداشت ده کریت تیایدا.

گوتیان: سونه راقه کاری په راوه و رۆشنکه ره وه ی فرمان و حوکه کانیته ی، ئیمهش ده لین: ئاده ی ته گه ر راسده کهن کوان به لگه کانتان، بیاخه نه پروو؟

(۱) هندی کیش زیاتر په رگریسان کرد و ته وه یان به ده مانه وه به ست، گویا ئیمه هه ولتی رووخاندنی په راوی خواوه ند و سونه تی په یامه پنه که ی ده ده یین. ته وه ی یارمه تیه دره بۆ ته وه ی به رگهی ته م توانجانه بگرین ته وه یه که، هاوشیه کانی ته م که سانه زۆرتریان گوتوه به و که سه ی که له ئیمه باشتره، بۆیه لاهول ولا قوه إلا بالله!

له چوارچیوهی ۱۱۴ سوره تدا، ۶۲۳۶ نایه تمان هیه، له باشتین حاله تدا پیغه مبهه له ۱۵٪ زیاتری راقه و پروون نه کردوه ته وه، به لگه کتیبه کانی صحاح و زوربهی ته و پروون کردنه وانه ش، تیچین و سه رنجن، نهک راقه و روشن کردنه وه.

چون سوننه راقه کاری پهراوه، له کاتیکدا که چهن دین سوورته ههن، پیغه مبهه ته نانه ت پیته کیشی له باره وه نه گوتون؟

یان چون تیبگه یین و باوه ر بهینین که ئه رکی پیغه مبهه راقه کردن و روشن کردنه وهی دابه زینراوی به چییه، پاشان ده یان ته فسیر و کتیبی تر به ناوی ته فسیره وه، خراونه ته به رده ستمان، که زوربهی ته و کتیبانه ئه گهر له نایه تییکدا هاو رابن، له چهن دینی تر دا رای جیاوازیان هیه و نا کوکن؟

ئه گهر شیکار و راقه ی دابه زینراوی به جی، یه کیك بووه له ئه رکه کانی سه رشان ی پیغه مبهه (سلاوی له سهه)، باشت بوو ئه م نایه ته ی شیکار و راقه و روشن بکر دایه ته وه که، ئه مسهه و ئه وسه ری په راوی خواوند پیکه وه گری ددهات: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ آل عمران / ۷.

له کاتیکدا که ئه و هیچی له باره وه نه گوتوه، به لام ئه گهر کتیبه کانی ته فسیر بکه یینه وه چهن دین راو بوچوون ده بینین له باره ی نایه ته که وه.

ههروه ها خوشه ویست واتای: (المص، الم، یس) و هاوشیوه کانیشی بز نه کردوین.

هروه ها گوتیان: سوننه حاکم و فرمانداره به سهر پهراوه و برپاردهر و هه لوه شینه روه و ناسخیشه بوی، گوتیشیان: هیندهی قورثان پیویستی به سوننه یه، سوننه پیویستی به قورثان نییه.^(۱)

ئیمهش بهو بهرپزانه ده لئین: سنوربه زینسی و سهرکی شیتان وای لی کردوون، تهنانهت سادهترین بنه ماگانی ژیری و لوزیکتان بیر چووه تهوه، چونکه هه موان ده زانن که، ناییت بهش و وهچی، هیچ شتیک زال بیهته وه و حوکی شته که خوی بکاته وه (فالفرع لایمکن أن یحکم الأصل)، هروه ها به پرۆز زانینی پیشینان و کهله پورور، وای لی کردوون به بیته وهی به خوتان بزنان، تهنانهت خواوه ندیش له ئایه ته کانیدا به درۆ بجه نه وه.

چونکه له کاتیکدا (قورثان) پروون و رۆشن و تهواو و بیکه م و کورپه و رینمایی و ورده کاری هه موو شتیکی تیدایه، که چی نیوه ده لئین: ناته واوه، چونکه ئه گهر پیتان و ابوایه ته واوه، نه تان ده گوت: پیویستی به که سی تره تا پروونی بکاته وه، ئه مهش ریک، به راست نه زانینی ئه م ئایه ته یه که ده لئیت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة/۳.

واته: ئه م پرۆ من ئایینه که ی نیوه م تهواو کرد بۆتان و تهواوی نیعمهت و به خششه کانی خۆم تهواو کرد به سهرتاندا و رازی بووم به نیسلام وه ک دینیک بۆتان.

هروه ها گوتیان: زانایان میراتگری پیغه مبه رانن (العلماء ورثة الأنبياء... الترمذي/۲۶۰۶)، زانایانیش ئه و پیاوه ئاینییانهن که شاره زان له بابه تی میرات و فهرز کراو و سرووت و دروشمه کاند، دوا جار هه موو ئه مه شیان داوه ته پال پیغه مبه ر.

(۱) جیگه ی داخه ئه م دهسته واژانه بوونه ته بنیشته خۆشه ی سه رزمانی پیاوانی ئاینیی بهرپز و له هه موو کۆنیشته ده زگا کانی راگه یاننده وه ده یانلئین و ده یانلئینه وه.

ئیمهش ده لئین: پیشتیش ئهم قسه یه تان داو ته پال پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) که گوایا گوتوویه تی: (نحن معشر الانبیاء لا نرث ولا نورث)، ئیمه ده سته ی پیغه مبه ران، نه میرات له کهس ده گرین و نه که سیش میراتمان لی ده گریت، باوهر بوون به ههر یه که له م دوو قسه یه، ئه وی تریان پووجه ل ده کاته وه، ههر که سیش باوهر ی به ههر دوو کیان پیکه وه هه بیته، ههم خوی که مزه یه و ههم خه لکیش به گیل ده زانیته.

گوتیان: پیغه مبه ران غه یب ده زانن و له هه موو قسه و کرده وه کانیاندا مه عصوم و پاریزراون له ههر چه شنه هه له و تاوانیک و پیشه وایان و ئه ولیا و زانیانیش به و پییه ی که میراتگری پیغه مبه رن، ئه وانیش غه یب ده زانن و مه عصوم و به دوورن له هه له و تاوان له قسه و کرده وه و ره فتاریاندا.

ئیمهش ده لئین: ئه مه قسه یه کی حق و راسته، به لام نیاز و مه رامییکی خراب و بیمانا له پشتیه وه هه یه، بۆ نمونه: غه یب له بنه ره ته وه تایبه ته به خواوهند و ته نها ئه و ده یزانیته، ههر لی ره شه وه یه که له چه ندين ئایه تدا و به نمونه: له سوره تی المائدة / ۱۰۹ به: ﴿عَلَامُ الْغَيْبِ﴾ و له سوره تی الجن / ۲۶ به: ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَيِّهِ أَحَدًا﴾ ناو و وه صف و په سنی هاتوه.

به لام خواوهند، کاتیك پیغه مبه رانی هه لبژارد، هه ندی زانیاری نه ییشی پیدان، که گه ل و نه ته وه کانیان نه یان ده زانیی، ئه مهش بووه هوکار بۆ چه سپاندن و سه لماندنی په یام و پیغه مبه رایه تیه که یان، به لام ئه و زانیاریانه، هه یجان غه یب و نه زانراوی داهاوو نه بوون.

ئه مهش ریک ئه و راستیه یه که ئه م ئایه ته، له سه ر زاری پیغه مبه ری عه ره بیه وه ده گپرتیه وه که رووبه خه لکی سه رده مه که ی گوتوویه تی: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ...﴾ الاعراف / ۱۸۸.

بلی: ئەو نەبیّت خواوەند ویستی لەسەر بیّت، من هیچم بە دەس نیه لە سوود و زیان بۆ خۆم، ئەگەر غەیبیم زانیبا، خێر و خێرات و باشەیی زۆرم دەبوو و ناخۆشیی و نەخواراوییش پێشی نە دەگرتم.

ئەو هەش کە هەوایی داوونەتی لەبارەیی بوونی خواوەند و پۆژی دواییەو، راستە غەیبە، بەلام خواوەند خۆی پێی گوتوو و ئاگاداری کردوو لە بوونیان.

ئەو هەش کە پێغەمبەران (سلاویان لەسەر) حوکمیان دا بیّت بەسەر کەسیکا کە بەهەشتییە یان بەسەر کەسیکی تردا کە ئەهلی دۆزەخە (وەک هەندی کەس و تێدەگەن)، هیچ نوقلانە لێدان و غەیب زانیینیکی تێدا نەبوو، بەلکوو ئەو ژیری و حیکمەتی پێغەمبەرانەیان بوو و لەو رینگەییەو رەفتار و کردارەکانی ئەو کەسانەیان خۆیندووتەو و لێکیان داوتەو کە ئەو رینگەیی ئەم کەسانە گرتوویانەتە بەر، کۆتاییەکی بەرە و بەهەشت، یان دۆزەخیان دەبات، ئەم بوارە بابەتییکە و مەسەلەیی زانیینی غەیبییش بواری و بابەتیکی ترە.

بەلگەش لەسەر ئەم راستییە، ئەم ئایەتانەییە کە یەكەم: لەسەر زاری فریشتەکانەو دەلیت: ﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ البقرة/۳۲ و دووهمیش: لەسەر زاری مووسا پێغەمبەرەو لە وەلامی پرسیاریکیدا لە بارەیی سەدەکانی رابوردووەو، پووبە فیرعەون گوتی: ﴿عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾ طه/۵۲.

واتە: پاکیی بۆ تۆیە، هیچ زانیارییە کمان نییە، ئەو نەبیّت کە تۆ فیرمان دەکەیی.

واتە: زانیاریی ئەو بابەتە لای پەروردگارمە لە پەرآودا، پەروردگارم نە بە هەلەدا دەچیت و نە هیچیشی بیر دەچیت.

دوای ئەو هەش سەلما کە پێغەمبەران بەگشتیی غەیبیان نەزانیو، ئەسلیش ئەو یە کە نەزانن، ئەوا بەشیو هە رۆونتر و راستر ئەسەلمیت کە پێشەوا و ئەولیا و زانیان، هیچی لەبارەو نەزانن.

سه بارهت به (عصمة) و پاریزراویسی و دوربوون له هه له و تاوانیش، بۆ پیغه مبهران له چوار چیوهی په یامه که یاندا، روونه که مه عصوم بوون، مه رام و مه بهستی خوا بییش له م بواره دا بۆ هه موو لیکن له ریک روونه.

پیغه مبهران (سلاویان له سهر) له گه یاندنی په یامه که ی په روه ردگار یاندا به خه لک، پاریزراو بوون له دهستی خه لک، له وه دا که بکه ونه ژیر کاریگه ریسی فشاریکه وه یان بچنه ژیرباری بۆ چوونیکی دیاریکراوه وه، هه روه ها پاریزراو بوون له دهروونی خوشیان، بۆ ته وهی هیچ زیاد و که میك له گه یاندنی په یامه کانیا نندا نه کهن، یان پاش و پیشیکی تیدا نه کهن، یان شتیک له په یامه که یان له بیر بچیت یان له کاری بچن، یان تیکه لی بکهن یان به گومان بن لی.

ئه مانه هه موو بۆ ته وهن که ببنه راستاندن بۆ راستیسی و وه صف و په سنی په یامه که ی و ته و راستییه بچه سپییت که په یام و په راوه که ی، هیچ چه شنه گومانیک هه ل ناگریت: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَأَرْبَبَ فِيهِ﴾ البقرة / ۲.

واته: ته و په راوهی که گومانی تیدا نییه.

ئه گه ر وانه بوایه، پوچه لکاران و گیکه لکاران، چه ندین گومانیا ن له سهر درووست ده کرد.

هه روه ها ته وهش که پاکیزه گی و پاریزراویسی پیغه مبهران روون ده کاته وه ته وهیه که: خوا وه ند گوپراه لی پیغه مبهرانی، له لایه که وه به ستوه ته وه به گوپراه لی خۆیه وه و، له لایه کی تریشه وه سه ربه خۆ فه رمانی کردوه به گوپراه لی له پیغه مبهران، گوپراه لی کردنیک که به بی بوونی پاریزبه ندیی و (عصمة) ناگریت بوونی بییت.

ئه گه ر پاریزبه ندیی و (عصمة)، چه سپاو بییت بۆ په یام هینان (الرسل)، ئایا بۆ پیغه مبهران (الانبیاء) یش له سنووری پیغه مبهراه تییه که یاندا هه ر چه سپاوه؟

پیشتر گوتمان: (په پیام - الرسالة) چند حوکم و فهرمانیکن، له باره ی حه لاکردن و حه رامکردن و فهرمان پیکردن و قه دهغه کردنه وه، بواره کهشی (بکه) و (مه که) یه .

له م روانگه یه وه پاریزه بندی و عصمة وه ک پیوه ریک، تا هیج گومانیک له راست بوون و راسگوبوونی په یامه کهیدا نه مینیتته وه، پیویست و زهرورت بوو بۆ ئه وه کهسه ی که ده بیته هه لگر و گه یه نه ری په یامه که، ههروه ها بۆ ئه وه ی که بتوانریت به پیی ئه وه پیوه ره، کهسی گوپرایه ل و کهسی سه ریپچیکار له په یامه که، ده سنیشان بکریت.

به لام پیغه مبه رایه تی و نبوة، دوا ی ئه وه ی که په یامه که بواری حه رام و رینگیریلنکراوه کان ده سنیشان ده کات، بریتیه له چه ن زانیاری و دانایی و رینومی و تیرامانیک له بواری حه لاکدا .

بواری زانیاریه کانیش (به راستی بزانه - صدق) یان (به راستی مه زانه - لاتصدق) ه، بواری تیرامان و الاجتیهاد یش راست و هه له (الصواب و الخطأ) ه، ئالیروه، له سه رزه نشتی خوایی بۆ پیغه مبه ران تیده گه ین، کاتیک له تیرامان و لیکدانه وه و اجتهاده کانیاندا به هه له دا ده چن، وه ک چۆن خواوهند به ئیبراهیمی گوت: ئایا باوهر ناکه ی؟ ﴿أَوَلَمْ تُؤْمِنِ﴾ البقرة / ۲۶۰، ههروه ها وه ک چۆن گوتی به نوح: من ئامۆژگاریت ده که م و وریات ده که مه وه له وه ی که له پیپی نه زانان بیت! ﴿إِنِّي أَعْظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ هود / ۴۶، وه ک چۆن گوتیشی به موسا: مه ترسه چوونکه په یامه لگرانی من نابی بترسن، مه گه ر که سیک سته م بکات پاشان بیگوری له خراپه وه به باری چاکه کاریدا، ئه وکات من لیبورده ی به به زه بییم، ﴿لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدِيَّ الْمُرْسَلُونَ، إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ النحل / ۱۱، ۱۰، ههروه ها وه ک چۆن گوتی به عیسا: ئایا تو گوتوته به خه لک، جیاواز له خواوهند، من و دایکم وه ک دوو خوا بناسن؟ ﴿أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ المائدة / ۱۱۶، وه ک چۆن

گوتی: به محمه دی عهره بیی: نهی پیغه مبه ر بۆ شتیك حهرام ده كه یت كه خواوه ند بۆی هه لال کردوویت؟ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ التحريم / ۱.

سه بارهت به راکیشان و دریز کردنه وهی پاریز به ندیی و عصمه و نووری پیغه مبه رایه تی و گپرانى به سه ر ئیما مان و ئه ولیا و زانایاندا، پاریز به ندیی دابین نه کراوه و نه سه لماوه بۆ پیغه مبه ران خویشان، چ بگات به وهی به میرات بمینته وه بۆ ئه مان!

پیغه مبه رایه تی شه کینک نییه تا قسه له سه ر ئه وه بکریت كه ئایا به میرات ده مینته وه بۆ كه سانیک یان نامینته وه، به لکو پیغه مبه رایه تی، خوئی له خویدا و له بنه رته وه و به دهر له رۆلی مرۆقه کان، پالآتسن و ریزلینان و هه لئزاردنیکی تایبه ته له لایهن خواوه ند خویه وه، به چه ند پیوه ریکی خوایی بۆ جیبه جی کردنی چه ند مه به ستیک كه خوئی ویستی له سه ر یانه.

له م روانگه یه وه تیده گه ین كه پیغه مبه رایه تی نه به میرات وهرده گیریت و نه به میراتیش بۆ كه سه ده مینته وه.

ئه وه ش كه بۆ پالپشتیی بۆچوونه كه یان، پشتیان به ستووه به م ئایه تانه: ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا، رَثْنِي وَوَيْتٌ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ مریم / ۶، ۵، زمانی عهره بیی خوئی به رپرسه له پوچه ل کردنه وهی ئه م لاف لیدانه.

چوونكه ئایه ته كه ده لیت: ﴿وَوَيْتٌ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾، لیره دا پیتی جه ر، بۆ هه ندیه تی (تبعیض) و لادانی گشتانندن و ره هایه تی به له میراتدا، تا هه موو شتیك نه گریتته وه، به پیغه مبه رایه تیشه وه.

هه روه ها گوتیان: قسه کردن له باره ی ئایین و په راوی خواوه نده وه، به بی زانیاری نادر وسته و ناییت بکریت.

ئىمەش دەللىن: ئىوھ ھىچ بەھىچكەس رەوا نايىنن، تەننەت لە پىرۆگرام و مەنەھج و وانە گوتنەوھ و كۆبونەوھە كانىشتاندا، پىداگىرىي دەكەن لەسەر ئەوھى كە قوتابىھە كانتان بەكەنە نەوارىكى تۆماركارو و بەكەر و كۆپىرىي و لاللىي، ئەوھە دوبارە بەكەنەوھە و بللىنەوھە كە پىشتەر گوتراوھە و ئىستەش دەگوتىتەوھە، پىداگىرىي دەكەن لە سەر ئەوھى كە قوتابى و ھەوادارە كانتان والىيىكەن، وەك كەم كالفامىك، لە ھەموو كار و پىرارىيىكاندا لە: كرىن و فرۆشتن و ھاوسەرگىرىي و جىابونەوھە و مانەوھە و سەفەر و ھاوچوچۆ و زانىن و نەزانىننىكان و لە مال و خویندنگە و كارگە كانىاندا، تەنھا ئەوھە بەكەن كە لەگەل ئىوھەدا لەسەرى رىك كەوتوون و ئەوھە بللىن كە پىيان گوتراوھە، ئەمە ھەموو تەنھا لە بارەى قسەى گشتىيەوھە.

لەبارەى قسەكردن لە ئايىن و پەراوى خواوھندىشەوھە بە تايبەت، ئەوھە تاوانىكى گەورەيە و لەقسەكردنەكەيدا پىكايىتى يان نا، بەلای ئىوھەوھە خواوھنەكەى رۆوبەرۆوى كافرکردن دەكاتەوھە، چوونكە بەلای ئىوھەوھە، گوتن و دەرپرېنى رابۆچوون، خۆى بۆ خۆى لەبنەرپەتەوھە تاوانە و پىتان وايە كە مەروۇف نايىت بە ھىچ شىوھىكە خواوھنى رابۆچوون بىت!

ئەگەر بىتو رۆژىك لە رۆژان كەسىك رابۆچوونىك بىت بە خەيالدا، پاسەوانەكانى شەرىعەت، بە ھەرەشە و نەفەت كردن و پەلاماردان لىي رادەپەرن و لە بەھەشت بىبەرىي دەكەن و رۆھ و دۆزەخ بەرىي دەكەن، وەك بللىت ئەوان سىبەرى خوابن لەسەر ئەرزا، دەسىپىرن بە فرىشتەكانى سزادان و مەگەر خوازانىت چ سزايەكى بۆ برىار دەدەن.^(۱)

(۱) ھەندىك لەوانەى كە لافى ئەرە لىدەدەن گوايا ئەوان پاسەوانى شەرىعەتن و دەپىارېزن لە تىكدان و رۆوخان، شەرم ناكەن و دىن و لەكتىبە كانىاندا بەراشكاوىسى دەنوسن: خوا لەخەودا فلانە شتى پى بەخشىون يان نىگای بۆ ناردوون و ئەو ئەرکە قورسەى خستوھتە ئەستۆيانەوھە، بۆيە دىسان دەللىن: لا حول ولا قوۋة إلا باللە.

ئەوێش کە دەلێن: بەبێ زانیاری، ئیمە دەپرسین: بەدیاریکراوی مەبەستان لە زانیاری و زانست چیه؟

زانستی ناسخ و مەنسوخ، یان زانستی هۆکارەکانی دابەزین، **أسباب النزول**؟

ئەگەر مەبەستان لە زانست ئەوەی سەرەو بەیت، ئایا پیتان وایە کە، بۆ نمونە: ناتوانین لەئایەتی: ﴿ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴾ الأعراف/ ۱۱۹، تیبگەین، تا نەزانین کە بژاردەیی لیبوردن و گوینەدان بە نەفامان (أَنْ أَخَذَ بِالْعَفْوِ وَالْإِعْرَاضِ عَنِ الْجَاهِلِينَ)، نەسخ بوونەتەو و، فەرمان کردن بە چاکە، تاکە رینومایی خواپیه بۆ دوای جەنگ؟

یان ئایا پیتان وایە کە کاتیک خواوەند دەفەرموویت: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ﴾ النور/ ۲۳، تا نەزانین، وەك الواحدی دەلێت: ئایەتە کە لە بارەیی عەبدوللای کورپی ئوبەیهو و دابەزیو کە گوتوویەتی بە کە نێزەکیکی: بڕۆ بزانه شتی کمان بۆ پەیدا ناکەیت، پیتان وایە تا ئەم چیرۆکە نەزانین، ئەستەمە لە ئایەتە کە تیبگەین؟

ئیمە لە کاتیکدا کە ئاماژە بۆ مەترسیی ئەوە دەکەین کە ئەگەر ئەم دووانە بە زانستی قورئانی لەقەڵەم بدرین، مەبەستان مەترسیی، زانستی ناسخ و مەنسوخە لە گۆرینی پەيامی محەمەد بیهو، لە پەيامی رینومایی و سۆز و بەزەیی بۆ هەموو جیهانەو، بۆ ئایینی شمشیر و سەر پەراندن، هەرەها مەترسیی ئەوەمان هەیه بنەماکانی ئامۆژگاریی چاکە و گفتوگۆی نەرموونیان و راو رای بەرانبەر، بیچرینهو و پیچەوانە کەیان پەپرەو بکریت.

هەرەها مەبەستان لە مەترسیی زانستی **أسباب النزول** ئەوێه کە، ببیتە هۆی سڕینەو و مۆرکی جیهانیی بوون بە پەيامی محەمەد بیهو و قەتیس کردنی لە چەن سنوریکیی خۆجییدا، مەترسیی ئەوەشمان هەیه کە بە بیانوی ئەم زانستەو، دەرگا بکەوێتە سەر پشت بەرووی

تهوانه دا که ده لاین: پهراوی خوا مۆرکیکی میژوویسی ههیه و به تیپه پوون و نه مانی هوکاره کانی دابه زینی، خویشی باوی نه ماوه و کۆن بووه.

دیسانه وه ده پرسینه وه: به دیاری کرابی مه به ستان کام زانسته یه، ئایا مه به ستان زانستی زمانی عه ره بیه؟

ئه گهر مه به ستان ئه وه بیته، ئایا پیتان وایه: ناتوانین له سوره تی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ تی بگه یین تا هه لومه رجه کانی کرداری داهاتوو (فعل المضارع) نه زانین؟

یان پیتان وایه له ریگه ی له به رکردنی (الشافیه و الکافیة و ألفیه ابن مالک) وه نه بیته ناتوانین کۆد و ژماره نه یینه کانی تیگه یشتن له م ئایه ته بکه ینه وه و لی تی بگه یین که پیمان ده لیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ فَاعْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ﴾ المائدة/۶؟

یان ئایه ته کانی رۆژوو و جه ج و جه نگ، مه ته ل و ته لیسمه کانیان هینده سه ختن، له سه ره ده سی که سی کدا نه بیته که به باشی ئیعراب و شیکاری (ضرب زید عمراً) بزانت، ناکرینه وه؟

له ئاکامی سه ره نجانمانه وه له ئایه ته کانی دابه زی نراوی به جی، بۆمان روون بوته وه که له زۆر به یاندا، بۆ تیگه یشتن لیان پیویست به وه ناکات، چه ندین مانگ و سال ته رخا بکریت بۆ زانینی ئه وه ی که کوفیه کان و به صره بیه کان گوتویانه، یان بۆ زانینی ئه وه ی که سیبه وه ی نه یزانیوه له باره ی (حتی) وه، ههروه ها به شیکی تریشی بیجگه له زانیاریه کی گشتی له زمان، هیچی تری پیویست نییه تا فیرخواز بتوانیت جیاوازی بکات له نیوان: ناو و کردار و بیت (الاسم والفعل والحرف) دا، ئیتر نازانین ئه م هه موو شله ژان و ترسه بۆ؟

واز له مانه همووی بهین و با وهك كه سه ساده و ئاساییه كان پرسیارتيك بکهین: ئایا خویندنه وه و تیگه یشتن له پهراوی خواوند فەرز نییه له سه هه موو با وه دارتيك به نیر و مییه وه؟

ئه گهر وه لام، به لئ یه، بۆ واز ناهین له بهنده كانی خواوند تا خویان پهراوه که ی پهروه ردگاریان بخویننه وه، باه له بکهن و لییه وه فیری راسته که ی بن، با تیپرامین و به دوا ی راستیدا بگه پین، خویان راو بۆچوونه كانی پیشینان بینن و چیان به گونجاو زانی وه ریگرن و چیشیان به گونجاو نه زانی بیخه نه لاوه؟

بۆچی پهراوی خواوند ده که نه چهن زانستیك، که کهس بۆی نه بیت بجیتسه گۆره پانی ئه و زانستانه وه، تا موله تنامه یه که له: هند و پاکستان، یان ئه زهره، یان ته که یه سوله یمانیه له دیمه شق، یان له نه جفه ی ئه شرف، وه رنه گریت؟

ئایا ئه مه بیجگه له: خۆ فەرزکردن به سه ره خه لک و په رینه کۆلیان و سودمه ند بوون له و هه موو ده سه کوه و تاییه تمه ندیانه ی که ته نیا خوا و شاره زایانی بواره که ئه زانن چه ندن، بیجگه له وه، چ ناویکی تری لی دهنین؟

بیهیننه بهرچاوتان رۆژی لیپرسینه وه، که سیك له به رده می لیپرسینه وه دایه و خواوند لیی ده پرسیت: بۆچی قورئانت نه ده خویندنه وه؟

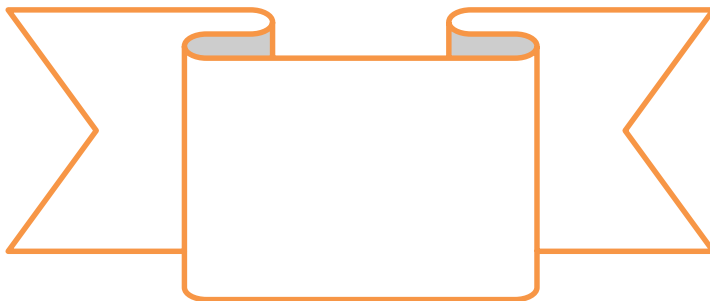
له وه لامدا ده لیت: پهروه ردگارم، دهنگم ناخۆش بوو، دوا ی ئه وهش بابه ته ی خویندنه وه جوړاو جوړه كان که ژماره یان چواره جوړ بوون، سه ریان لی شیواندم و نه مده زانی به پیی کامیان بیخوینمه وه، له نیوان خویندنه وه كانی هه ریه که له: ورش و عاصم و ابن عامر و ابن مسعود دا گیرم خواردبوو. پاشان لیی ده پرسیت: ئه ی بۆ نویت نده کرد؟

تهویش دهلیت: پهروهردگارم، نه مده زانی دهس بگرم، یان دهس بهر بدهم له نویژه که مدا، نه مده زانی له دواي تیمامه وه، بیخوینم یان بی دهنگ بم، نه مده زانی دوعای ته شه هود به و شیوهیه بخوینم که ئیبنوعومر دهلیت، یان به و شیوهی که عایشه دهلیت، یان به و شیوهی که ئیبنومه سعود دهلیت.

پهروهردگارم تۆ ئاگاداری که، من له رۆژا دوو دهوامم ده کرد، واته: رۆژانه ۱۶ ساعات کارم ده کرد، له راستیشدا سه رگهردان بووبوم له مهسه لهی کۆکردنه وهی نویژه کاندادا، که ئایا به کۆکردنه وه و پیشخستن بیانکه م، یان به کۆکردنه وه و دواخستن، ههروهها گرتی ته وه م هه بوو له کاتی دهوامی فهرمی کاره که مدا چۆن کاتیکم دهسکه ویت تا نویژه کانی تیدا بکه م.

هه ندی له زانایان ریگه یان پیده دا و هه ندی کیشیان ریگه یان نه ده دا، هه ندی کیشیان بری مه رجیان بۆ داده نا که ته سته م بوو له گه ل هه لومه رچی ژياندا جیبه جی بکری ن.

ته مه بیینه بهرچاوتان، پاشان بپرسن له زانایانی بهرپز، ته وانسه ی که خو یان به پاسه وانی شه ریعه ت ده زانن و بانگه واز بۆ پیرۆزیی که له پوور و پیشینان ده که ن، له باره ی ته م که سه و هاوشیوه کانیه وه چی ده لیتن؟

بهشی سییه م

پدیامی پیغه مبه رایه تی

(الرسالة)

پدیامی پیغه مبه رایه تی و ئه و بابته انه ی که له خۆی گرتوون

په وهی بۆ ماوه بی و که له پوری، له راقه و لیکنۆینه وه بۆ دابه زینراوی به جی، ئه و دژواریه که و ره یه یه، که نیسلامی به ئاقاریکی هه له دا بردووه، چونکه له ته فسیر و راقه ی ئایه ته کانی په راودا، راقه ی ئایه ت به ئایه ت په پیره و کراوه، ئه مه ش بووه ته هۆی پچراندنی بابته کان و به ش به ش کردنیان و جیاوازیی و اتاو لیکندانه وه ی وشه کان، له جیگه یه که وه بۆ جیگه یه کی تر، به پیی ئه وه ی که راقه کاره که بۆ روونکردنه وه ی ئه و و اتایه ی که مه به سته ی بووه پیی بگات، به پیوستی زانیییت.

ئه مه بیجگه له وه ی که ئه م چه شنه راقه کردنه، له زه مینه یه کی مه عریفی ئه و تۆدا چه قیوه که چه ندین سه ده ی به سه ردا تیپه ریوه، هه روه ها په پیره و کردنی بنه مای هاوو و اتایه تی **التزادف** یش، له په راو و قسه و مه به سته کانی خواوه نندا، بووه ته هۆی تیکه ل کردنی باش و ناباش، به سه رییه کدا.

یه که م ده رهاویشه ی ئه و تیکه ل کردنه، ئه وه بووه که: (الکتاب) بیان به (القرآن) زانیوه و وای لی تیگه شتوون که یه ک شته، به هۆی ئه مه شه وه لی گۆرانیکی تریان بۆ هاتوه ته پیش، که بریتی بووه له تیکه لکردنی و اتای هه رییه که له (النبوة و الرسالة)، له ویشه وه بۆ تیکه ل کردن و لیکن ئالاندنی و اتای ئه وه ی که جیگیره و، ئه وه ی که بزواو و له جو له دایه (الثابت والمتحرك)،

واته: ئه وهی که میژوویییه و تهنه پهنه دی لیوهرده گیریته و، ئه وهش که بۆ هه موو سه رده م و شوینیك گونجاوه.

هه رکه س سه رنج بداته دابه زیئراوی به جی ده توانیته سه رنجی ئه وه بدات که په راویکی تیڕ و ته سه له، نا کریت وه کتیب و په راویکی به کیک له زانسته کان، یان وه ک کتیبیکی میژوویی، یان وه ک کتیبیکی رینمایی یان یاساسازی، سه یر بکریت، چونکه بابه ته کانی وه ک ئه ندامه کانی جهسته ی مرۆف به یه کداچوون.

هه روه ها ورده کارییه کی بجی کۆتایی له ناو یه ک سیسته مدا تیډایه، ئه مهش ئه گه ر به لگه بیته له سه ر شتیك، به لگه یه له سه ر یه کتایی به دیهینهر.

ئهو ورده کارییه کی که له دابه زیئراوی به جیډایه، رینگه نادات به بوونی هاو واتایی وشه کان (الترادف)، بۆمونه: (الأب) جیایه له (الوالد)، وه (النبأ) جیایه له (الخبْر)، هه روه ها (الکتاب) جیایه له (القرآن)، ئه گه ر وا نه بوايه خواوه ند نه یده گوت: ﴿الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ﴾ (الحجر/ ۱)، وه له باره ی (القرآن) هوه، نه ی ده گوت: رینوما یسی بۆ خه لک (هدی للناس): ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ﴾ البقرة/ ۱۸۵، له باره ی (الکتاب) یشه وه نه ی ده گوت: (هدی للمتقين): ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ نَا رَبِّ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ البقرة/ ۲، ده شانین که هه موو پارێزکاره کان (المتقين)، به شیکن له خه لک، به لام هه موو خه لک (الناس) پارێزکار و (متقي) نین.

بۆیه: بیجگه له وهی که له (القرآن) دا هاتوه بۆ هه موان، له په راو و (الکتاب) دا، بابه تی تایبهت به پارێزکاران (المتقين) هوه هاتوه و هه یه.

ته گهر ثم نایه تانه بچوینینه وه:

- ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ آل عمرا/۷.

- ﴿الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ هود/۱.

- ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ الزمر/۲۳.

ته گهر ثم نایه تانه بچوینینه وه و بهراوردی جیاوازیسی نیوان (کتاب) و (الکتاب) بکین و تهوش له بهرچاو بگرین که وشهی (الکتاب)، به ناسراوی (معرف) ی و به ئەلف ولام، واتای تهوه دههات به دهستهوه که بریتییه له: کوکردنه وهی چهن شتیك بۆلای یه کتر تا مانایه کی واتابه خشیان لیدهر بهینیت، له کاتیدا که وشهی (کتاب)، به نه ناسراوی و به بی ئەلف ولام، پیویستی به پیناسهیه که، که تاییهت بیت به خویه وه، دهبینن ثم نایه ته: ﴿كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ﴾ واته: پهراوی نایه تهسه فهرماندار و موحه که مه کان له گهل شیکردنه وه و دریتزه که یاندا، که له باره یانه وه گوتوتویه تی: ﴿هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ﴾، به لام (الکتاب المتشابه) واته: لیچکچوهه کان (المتشابهات).^(۱)

(۱) بز دریتزه زیاتر لهه باره یه وه، ده کریت بگهر پیسته وه بز لای کتیبمان الکتاب والقرآن.

دابه زینراوی به جی دوو جوړ په راو و (کتب) له خو ده گریت:

یه کهم: بریتیه له په راوی رډفتار (المحکم و تفصیله)، نه وهی که په یامه که ی محمده ی تیدایه و پیوسته له سهر باوهر داران، شوینی بکه ون، مایه و جیگه ی گوپرایه لیس و سه ریچی (الطاعة و المعصية) شه.

دووه: بریتیه له کتابی یاساکانی گهردوون و به دیهینان و زیندووبونه وه و کوکرده وه و پاراستنی کرده وه و رووداوه کان و میژوو (المتشابه و تفصیله)، نه مه بۆ همووه خه لکه، پیغه مبهرایه تیش له مه دایه و مایه و جیگه ی به راست زانین و به راست نه زانین (التصديق و التکذیب) یشه، نه رکی سهرشانی باوهر دارانیشه به زانست و زانین، تیبکوشن بۆ چه سپاندنی راستاندنی (لتصديق).

هروه ها چندين ثایه تی (تفصیل الکتاب) یش ههن که پپرستن بۆ ثایه ته کانی دابه زینراوی به جی، بیجگه نه دوو په راو و کتابه ش (سبع المثاني) یش هیه: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ الحجر/ ۸۷، بریتین له هوت برگه ی دهنگی که سهره تا و کلیلی سوره ته کان پیک دهینن: ﴿الم﴾، ﴿المص﴾، ﴿کهیص﴾، ﴿یس﴾، ﴿طه﴾، ﴿طسم﴾، ﴿حم﴾، هه ریه که یان بۆ خو ی ثایه تیکی سهر به خوون و به شیکن له په راوی لیچوو (الکتاب المتشابه): ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي﴾، نوقلانه لیدان و قسه ی زور کراوه له باره یه وه، به لام نه وهی یه کلاکراوه و روونه، نه وهیه که ژماره ی پیته کانی (سبع المثاني)، له ههر زمانیکی مرؤقییدا، لانیکه می ژماره ی دهنگه کان پیک دهینت.

هروه ها به پیی (المحکم و المتشابه) و به جیاکردنه وهی ثایه ته کانی په راو له یه کتر، گه شتوین به وهی که ثایه ته موحه که کان و دريژه و (تفصیل) ده که شیان، که ژماره یان نزیکه ی هه زار ثایه ته، که میک زیادو کهم ده کهن به پیی نه گه ری بوونی هه له ی مرؤقیی، واته: یه که له سهر شه ی ثایه ته کانی دابه زینراو پیک دهینن، که بریتیه له په یامی پیغه مبهرایه تی محمده

بۆ (العالمین)، له گهڵ رهچاوکردنی شهوهی که روداوه کانی به پیغه مبه ربوونی محمهد (سلاوی له سهر)، وهک هه موو چیرۆک و به سه رهاته کانی پیشووتر، ده چنه خانهی ئه رشیفی میژوه وه و به شیک نین له په یامی پیغه مبه رایه تی.

قورثانی پرۆزیش شه و تایه ته ندیهی هه یه که دهقه کهی جیگیره و واتاو ناواخنه کهی بهرده وام له جو له دایه (ثبات النص و حرکه المحتوی)، واته: لیکدانه وهی ئایه ته کانی گریدراو و په یوه سته به تیبه ربوونی نه شوغای مرۆفایه تییه وه به ره و زانست و زانین و مه عریفه، چوونکه لیکداوه وهی واتای وشه کان به پله به ندیی بهرده وام له پروون بوونه وه دایه تا پرۆژی دواپی: ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ الانعام/ ۶۷، بۆ شه وهی تیبه گه یین له بابه تیکی دیاریکراو، پیویسته له سه رمان هه موو شه و ئایه تانه به وردی و سه رنجوه بخوینینه وه و پیداچوونه وه یان بۆ بکه یین که تایه تن به و بابه ته وه و په یوه ستن پیکه وه، شه خوینده وه و (ترتیل) هه، به و واتایه نا که له ناو کریستیانه کاندایه، به ئاوازیکی خو شه وه بیانخوینینه وه، به لکوو به واتای ریک خستنیان به پیی بابه ته کانی که قسه ی له باره وه ده کهن، بۆیه ده بیین شه ته یه ته رووبه پیغه مبه ره ده لیت: ﴿أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ المزمل/ ۴.

ئایه ته کانی أم الكتاب یش، که بابه تی شه لیکۆلینه وه یه مانن، تیاندایه ئایه تی فه رماندار و موحه که من و موحه میه که شیان هینده داخراوه که هه تاهه تاییه و له هه یچ سه رده می کدا تیبه گه یشتن لییان و واتایان ناگۆریت، وهک: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ...﴾ النساء/ ۲۳، شه حه رام کردنه هه تاهه تاییه و ناگۆریت، له و کاته وه دابه زیوه، هه تا پرۆژی دواپی، هه روه ها (أم الكتاب)، ورده کاری و درپژهی موحه میشی تی دایه و مرۆف و دامه زراوه کانی یاساسازی، ده توانن کاری تی دا بکه ن و یاسای تری لی به ره هم به یین، وهک شه ئایه ته: ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ النساء/ ۹، شه ئایه ته ورده کاری و درپژهی باسی راسپارده و وه صیه تی تی دایه، به شیوه یه که سه رنجی ئامۆژگاریکراو و قسه له گه لکراوه که ی راده کیشیت، تا ئاگای له منداله

لاوازه کان بیّت، هه رکه سه و دۆخ و هه لومه رجی تاییه ت به خۆی هه یه، هه روه ها هه موو سه رده میك که سانی لاوازی خۆی هه یه و هه لومه رجی تاییه تی خۆیان هه یه.

به و پییه ی که ئیسلام باوه ریه ئانه به خواوه ند و رۆژی دوایی و کرده وه ی چاکه، وه ک ئەم ئایه ته ده لیت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ المائدة/۶۲، اته: ئه وانه ی که باوه ریان هه ئناوه و جوه کان و سایه ته و نه سرانیه کانیش، هه رکه سیان باوه ری به خواوه ند و رۆژی دوایی بیّت و کرده وه ی چاکه ش بکات، ترسیان له سه ر نییه و هه یچ نیگه رانیش نه بن.

هه روه ها: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ فصلت/۳۳، اته: قسه ی کۆ له وه چاکتره که بانگه واز ده کات بۆ لای خواوه ند و کرده وه ی چاکه ده کات و ده لیت: من له موسلمانانم؟

بنه ما بنه رته یه کانی په یوه ندیی نیوان مرۆف و خواوه ند و کرده وه ی چاکه ش، له و أم الكتاب و تفصیلها دا هه ن، که محمه د له ناو په یامه که یدا هه لیگرت.

له مه ولا به پیی به شه کانی الرسالة و په یامی پیغه مبه رایه تی، ئه و ئایه ته موحه مانه ده خه یه به رباس که ژماره یا نۆزده ئایه ته.^(۱)

(۱) بۆ درێژه ی زیاتر له م باره یه وه، ده کریت بگه ریه ته وه بۆ لای کتیبمان أم الكتاب و تفصیلها .

به شه کانی په یامی په یامهینه رایه تیی

- گوپرایه لئی (الطاعة) : تاین له سهر گوپرایه لئی و دلخوایی داده مه زیت، که تو باوهر به تاینیک ده هیئی، واته: تو به خواستی خو، گوپرایه لئی ده کهیت له هه موو ئه و شتانه ی که له و تاینه دا هاتوون.

په یامی محمه دیش دوو بابه تی ته و ا و گرنگ ریك ده خات:

په کهم: له سه زمانه له گوپرایه لئی کی په یوه ست به خواوهنده وه، گوپرایه لئی په یامهینه الرسول ده که ی بکهین له باره ی له ئه ستوگرتنی په یامه که یه وه.

دووه م: ئه رك و بهرپر سیاریه تیی په یامهینه بۆ ئیمه، بریتییبه له گه یاندنی په یامه که ی، له به دواچوونی دواتردا باسی په یوه ندیی ئیمه به سوننه تی ره سولیه وه ده که یین.

لیه وه ره وون ده بیته وه ئه و ئایه تانه ی که هه موو ئایه ته فه زماندار و مُحکَم هکان ریك ده خهن، ئه م دوو ئایه ته موحه که مه ی خواوه وهن:

- ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ آل عمران / ۱۳۲.

- ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ المائدة / ۹۹.

واته:

- گوپرایه لئی خواوه ند و په یامهینه که بکهن تا ره حمتان پیبکریت.

- هیچ له سهر په یامهینه نییه بیجگه له راگه یاندنی روشن، خواوه ند زانایه به وه ی ده ری ده خهن و به وهش که ده یشارنه وه.

- په رستش و داوای پشتیوانی کردن: په یوه نديشمان به خواهنده وه، په رستش و داوای پشتیوانی کردن حوکمرانه به سه ریدا، نیمه به و پییه ی موسلمانین خواوند ده په رستین و پشتی پی ده به ستین، نه و نایه ته ش که له بابه تی نه م په یوه ندیسه دا رۆل ده گپړیت نه م نایه ته مو حکه مه یه: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ الفاتحة / ۵.

- **حرام کراوه کان:** بېجگه له و په یوه ندییه به نډایه تییه ی که هه مانه له گه ل خواوند دا، په یوه ندییه کی تری ناسویشمان هه یه له گه ل دروسکراوه کانیدا و گه ر بمانه ویت گوپړایه لپی خواوند بکه یین، پیوسته به باشی پابه ند بین پیوه ی، نه م په یوه ندییه ش، چن ریگری لی کراویکی که م ریکی ده خات، که بریتین له حرام کراوه کان، حرامیش هه میشی و داگرنده و داخواه و له ده سه لاتی خواوند خویدایه به ته نها، هیچ مرؤفتیک مافی نه وه ی نییه لافی نه وه لی بدات که ریگه ی پیدراوه شتیک حرام بکات.

حرام و ریگری لی کراوه کانیش چن دانه یه کی دیاریکراون، نو دانه یان نه و ریگه راسته پیک ده یینن که نیمه رۆژانه داوا ده که یین و ده پارینه وه له خواوند تا ری نوماییمان بکات بۆلای، نه و ریگه راسته ی که کوی دانیشتوانی سه ر گوی زهوی، به باوه ردار و بیباوه ریانه وه، کۆکن له سه ری، نه و ریگه راسته ی که هه رگیز نه ده خریته ده نگدانه وه و نه گفتوگۆشی له سه ر ده کریت، چونکه ته وده ی به ها مرؤفایه تییه کانه، نه و ریگری لی کراو و حرام کراوانه ش حاکمیه ت و فه رمانه وایی خواوند پیک ده یینن، دواي نه مان هه رچی تر بیت، ده شیت قسه ی تیدا بکریت و ببیته جیگه ی نیجته یهاد و یاساسازی، پیوستیشه بزاینن که ریگری لی کراو و حرام کراوه کان، نیوچه حرامیان نییه و یه کپارچهن و به ش به ش ناکرین، بۆ نمونه: پاریزکاری **التقوی** یه ک پارچه یه و ده س نادات بۆ به ش به ش کردن، له خواوه ریگری لی کراوه کان و نه و نایه تانه ده خینه روو که تایبه تن پیانه وه:

۱- شهریک و هاوبهش دانان بۆ خواوندند: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا... ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ الانعام/۱۵۱.

۲- خراپ رهفتار کردن و عهزیهت دانی دایک و باوک: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا... ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ الانعام/۱۵۱.

۳- کوشتنی منداڵ له ترسی بژیوی: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ... ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ الانعام/۱۵۱.

۴- نزیك كهوتنه وه له بی ئاوروویی: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ... ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ الانعام/۱۵۱.

۵- کوشتنی کهسی بیتاوان: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ (۱) مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ النعام/۱۵۱.

۶- خواردنی مالی مندالی بی باوک: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ... ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ الانعام/۱۵۲.

۷- ناپاکی و فروفیل له کیشانه و پیوانه دا: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ... ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ النعام/۱۵۲.

۸- شایه تی دانی نارها و دور له راستیی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَأُكَلِّفَ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ... ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ الانعام/۱۵۲.

(۱) دواتر ههر لهم کتیبه دا دینه سهه باسی به دره وشتیبه کان الفواحش .

۹- هه لوه شاننده وی په یمان: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَّا نَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ
أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ الانعام/۱۵۲.

۱۰- تاوان و سنوربه زاندى نار هوا: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْأَيْمَانَ
وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَّا تَعْلَمُونَ﴾
الاعراف/۳۳.

۱۱- حه رامکراو و ریگیری لیکراوه کانی بواری هاوسه رگیری و ماره کرد: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ
أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّاتِكُمْ وَرَبَّاتِكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونَا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ
تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ
مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ
الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء/۲۴، ۲۳.

۱۲- ریگیری لیکراو محرمات هکانی بواری خوړاک: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالِدٌ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ
وَمَا أَهَلَ لِعَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْحَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذُكِّرْتُمْ وَمَا
ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ فِسْقُ الْيَوْمِ بَئْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاحْشَوْنِي الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي
مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمَانِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمَانِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمَانِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ فِي
مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمَانِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمَانِهِ﴾ المائدة/۳.

۱۳- سوو خوړی الربا: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ
الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ
فَاتَّهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة/۲۷۵.

۱۴- قسه هه لبهستن به دهم خواوهنده وه: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَأَلْبَانًا وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾
الاعراف/۳۳.

- فرمان و ریگریه کان **الوامر و النواهي**: تامانج و هوکاری بنه ره تیی له فرمان و ریگریه کاند، بریتییه له فرمان به چاکه و ریگری له ناپه سه ند، به پی هیلیکی ریخه ره که بریتییه له یاسا مروقایه تیییه کان (به ند و باو و دابوو نه ریت - العرف)، اته: ته وهی که په سه ند و دانپیدانراوی کومه ل بیت، تهو دوو ثایه تهش که تاییه تن به ریخه خستنی ته م بواره بریتین له:
۱- ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل عمران/۱۰۴.

۲- ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ الاعراف/۱۹۹.

- تهرک و ته کلیفه کان: بریتین لهو تهرکانه ی که له دهره وهی سروشتی مروقه وهن، چونکه ته نجام دان و جیبه جی کردنیان سه ریشه و ماندوو بوونی ده ویت، بویه خواوه ند به لینی داوه بهو که سانه ی که پییان هه لده سن و جیبه جییان ده کهن، پاداشت و خه لاتیان بکات، چونکه نایه ویت شتیکیان بدات به سه ردا که نه توانن پیی هه سن، تهرکه کانیش به پیی توانستی مروفن، بویه ثایه تی ریخه ره ی تهرک و ته کلیفه کان پیمان ده لیت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ الاعراف/۴۲.

ریوره سم و دروشمه په رسته شیه کانیش له چوارچیوهی ته م تهرک و ته کلیفانه دان:

۱- به ریا کردنی نویژ و به جی گه یانندی زه کات: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ النور/۵۶.

۲- بهرۆژوو بوون: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة/ ۱۸۳.

۳- حه ج کردن: ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَن اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ آل عمران/ ۹۷.

ئهرک و ته کلیفه کانی تر:

۴- راسپاردن الوصیه: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة/ ۱۸۰.

۵- تیکۆشان الجهاد: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ المائدة/ ۳۵.

۶- به شههاتن القتال: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة/ ۲۱۶.

شایانی تاماژه بۆکردنه هه موو ئه و ئایه تانهی که باس له: ورده کاریی هاوسه رگیری و دهسلتیک بهردان و ته لاق و کاری به دره فتاریی و میرات، ده کهن، له چوارچیوهی درێژهی ئایه ته فه رماندار و مو حکمه کاندان، بۆیه به پیی هیلکی سه ره کیی، جینگه ی یاساسازیی مرۆفین، ئه و هیله سه ره کیه ش بریتیه له ئایه ته مو حکمه مه که ی که په یوه ندیی به و بواره وه هیه، پیوستیشه بزاین که: پۆلین کردنی ئایه ته کان بۆ محکم و تفصیل المحکم، خویندنه وه یه کی سه ره تاییی مرۆفه و راست و هه له شی لی چاره ری ده کریت.

سه بارهت به پوخته کان و پۆخله کان (الطیبات و الخبائث)

له وانیه که سیك بلیت: خواهند به پیی ئه م برگه له م ئایه ته، ناپاک الخبائث هکانی حه رام کردوه: ﴿وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحْرَمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ﴾ الاعراف/ ۱۵۷، منیش ده لیم: (خبائث) و ناپاکیه کان خوین، خودی حه رام کراو و به دره فتاریه کان (المحرمات و الفواحش) نین، به لگه ش له سه ر ئه م راستییه ئه م ئایه ته یه: ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ﴾ الأنبياء/ ۷۴.

واته: ده ربا زمان کرد له و ئاواپییه ی که خه لکه که ی خبائث یان ده کرد.

ناپاکیی و خبائث هکانیش بریتین له: هاو ه ل بریاردان بۆ خواهند و ماره کردنی محارم و که سه نزیکه کان و سوو خواردن، ههروه ها به دره فتارییه کانی وهک: زینا و هاو ره گه زبازی و بواری تریش ده گریته وه.

لیردها له سه ر ئه و برگیه یه له ئایه ته که دا ده وه ستین که ده لیت: ﴿... وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ الاعراف/ ۳۳، واته: خراپه و سنوره زاندنی ناحهق و نابه جلی.

له سه ری ده وه ستین، بۆ ئه وه ی تیبگه ی که، وهک چۆن خراپه و سنوره زاندن الإثم والبغی ی ناحهق و نابه جی هه ن، به هه مان شیوه الإثم والبغی به حهق و به جییش هه ن، به به لگه ی بوونی وشه ی: خراپه و سنوره زاندنی به ناحهق له ئایه ته که دا

ئه گه ر له ناو هه موو حه رام کراوه کاندا، یهک دانه یان هه بیته، که که س بۆی نه بیته به بی بوونی حهق و ره وایه تی بیبه زینیت، که ئه ویش بریتیه له: کوشتنی که سیك قتل النفس.

به هه مان شیوه ئه گه ر له حه رام کراویکی تریشدا، ریگه مان پیدرا، ناچاریی و الإضرار ره چاو بکه یین، ئه وکات ده توانین حه رام کردنه که تی بپه ریئین.

به لام به هیچ شیوه یهک فواحش و ره فتاره ناپه سه نده کان، به حهق و به ناحهقیان تیدا نییه.

له م باره وهیه وه ده بینین: ئەم ئایه ته ده فەرموویت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ النساء/ ۴۸، که ئەوه خراپه و **إثم** ی به ناحقه و حه رامکراوه.

واته: هه رکهس هاوه ل بریار بدات بۆ خواوه ند، ئەوه خراپه یه کی گه وره ی هه لبه ستوه.

به لام خراپه و **إثم** ی به حقه، که به لای ئیمه وه حه رامکراو نییه، بۆ نمونه: مه ی، خواوه ند ده فەرموویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا﴾ البقرة/ ۲۱۹.

واته: پرسیارت لی ده کهن له باره ی مه ی و قوماره وه، بلی: زیان و خراپه یه کی زۆر و که لکیشیان تیدایه بۆ خه لک، زیانه که یان گه وره تره له که لکه که یان.

به پی ئایه ته که ی ۳۳ ی سوره تی **الأعراف**، تیده گه ین که، مه ی، خراپه یه کی گه وره ی تیدایه، ئەه ی ئیتر بۆ خواوه ند ئاماژه ده کات بۆ ئەوه ی که به ته نیشته خراپه گه وره که وه، سوود و که لکیشی تیدایه بۆ خه لک؟

ده لێین: خواوه ند ئاماژه ده کات بۆ ئەو خراپه ره وایه ی **الإثم بالحق** که بکه ره که ی هه چی له سه ر نیه و به تاوان له سه ری نانوسریت.

ئه گه ر سه ربازیك له گۆره پانی جه نگدا، که نامیری سڤکه ر و هۆلی نه شته رگه ربی ئاماده نین، گولله یه کی به رکه وت و بریندار بوو، ئایا ره وایه، مه ی ده رخواورد بده ین تا سه رخۆش ببیت و دواتر گوله که ده ر بینین له جه سته یدا؟

ئیمه ده لێین: له لایه که وه له پرووی ناچاریی **الإضطراب** وه و، له لایه کی تریشه وه که ئەمه یان گرنگتره، پشت به ستنمانه به تاییه تمه ندیه باشه که ی، مه ی، که خواوه ند ئەو تاییه تمه ندیه باشه ی خسوته ناوی و له ئایه ته که شدا ئاماژه ی بۆ کردووه، به دلنیا یی هوه ره وا و ریگه پیدراوه.

ئا ئه مهیه خراپه ی رهوا **الایم بالحق**، چونکه شهو کهسه ی خو ی سه رخۆش و مهست ده کات خراپه ی کرده، (جیاوازه له وهی که سه رخۆش و مهست ده کریت).

هه مووشمان ده زانین قوناغ و سهرده مانیک هه بووه مرۆقایه تی، مهی و ماده ده کحولیه کانیا، وهک ماده ی سپر که ره له بواری پزیشکی و نه شته رگه ریه کانیا ندا به کار هیناوه، شه مهش سوود و که لک بووه بۆ خه لک.

بۆیه فه رمانی نه خواردنه وهی، مهی، به شیوه ی رینگری نهی، هات و گوتی: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ المائدة/ ۹۱، واته: ئایا ئیوه از ده هیئن؟، نهک حه رام کردن.

به هه مان شیوه له باره ی هه موو ماده سپر که ره و هۆشبه ره کانی تریشه وه، به بی گویدانه شه وهی که چۆن به کار ده هیئین و ده کیشرین (به ده م یان به ده رزی لیده درین یان بۆنیا هه لده مژریت) یان هه ر ناویکیان لی بنریت وهک: (هیرویین، کۆکایین، هه شیش... تاد)، شه مانه هه موویان، هاوشان له گه ل خواردنه وه کحولیه کاند، ده چنه خانه ی، مهی **الخمر** وه، دواتر و له باسی سونه ی په یامه یینی و سونه ی پیغه مبه رایه تی (السنة الرسولية و السوطة النبوية) دا، سه رنج ده ده یین بزانی، په یامه یین چۆن ره فتار و هه لسوکه وتی کرده وه له گه ل که سی مهست و سه رخۆشدا؟

لیره وه ده توانین له م ئایه تانه تیبگه یین که ده لین: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفَرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ النساء/ ۳۱، ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ النجم/ ۳۲.

واته: شه گه ر خۆتان به دوور بگرن له و رینگری لیکراوه گه ورانه ی که رینگرتان لی کراون، شهوا خراپه و تاوانه کانتان لی ده وه رینین و ده شتاغ هینه ی جیگه یه کی خۆش نوده وه.

واته: نهوانه ی که خویمان به دور ده گرن له خراپه زهق و گه وره کان و به دره فتارییه کان، بیجگه له ورده تاوان، نهوا پرهم و سۆزی په وره دگارت فراوانه.

سهرنجی نه م ئایه تانه بدهین ده بینین: ریگریه گه وره کان و خراپه گه وره کان و به دره فتارییه کان (کبائر النواهی و کبائر الإثم و الفواحش)، بریت له: چوارده ریگریی لیکراوه که **المحرّمات**، نهوش که هندی کهس ده لّین: حهرامکراوه کان له ههوت سه ده وه نزیکن، لای ئیمه هیچ بایه خیکه نییه.^(۱)

وهک ده بینین، ریگریی لیکراو و حهرامکراوه کان، واپیویست ده کات کهم و سنوردار بن، چونکه خواهنه خاوهنی ههق و راستیی و په وایه تییه و تنهها خوئی مافی ریگریی لیکردن و حهرام کردنی ههیه، له پهراوه کهیدا روونی کردونه ته وه و مؤرکی داگرندهیی و هه تاهه تایی و ره هایه تیشیان ههیه.

روخسه ت و ده رفه ته کانیش له هه ندیکاندا، دیسان پیویسته له سنورگه لیکه ته سکدا بن.

داگرندهیی **الشمول** له ریگریی لی کراوه کاند کات و شوین له خو ده گریت.

ریگریی لیکراو حهرام، حهرامه، چ له مه کهه بیت یان دیمه شق یان توکیو یان دهلیی، حهرام هه حهرامه له هه موو ولاتانی سه رپووی زهویی، له سه ده ی ههوتی میلادیی و له سه ده ی دهیه م و له سه ده ی چلیشدا، تا رۆژی دوابی.

(۱) سهیری **أبی داوود** بهرگی ۳ لاپه ره ۲۹۵: پیاویتک گوتسی: نهی په یامهینی خوا گوناوه گه وره کان کامانهن؟ گوتی:

نهوان نۆدانهن.

نه م قسه یه بهراورد بکه له گه ل حهرامکراوه کانسی سوره تی **الأنعام** دا: **قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ** ، ده بیننی نهوانیش نۆ دانهن.

رەھایەتیش لە حەرام کراوەکاندا، پێویستە جیاکاری **الاستثناءات** هەکان تیاياندا کەم و دەسنیشانکراوین، پێویستە لە بیریشمان بێت کە دەرفەت **الرخص** هەکان، پەراویزیین، بەشیۆهیهک خەریکە، بێجگە لە بواری خۆراکەکاندا، نزیك بکەونەو لە نەبوون.

هەر وەها دەتوانین لە گۆشەنیگای رەھایەتی و داگرندەبیهو، هەنگاو هەلگرین و بریار بدەین کە: حەرامکردن تەنها لە دەسەلاتی خواوەند خۆیدایە و هیچ ھاوبەش و ھاوتایەکی نییە، چونکە تاییبەت مەدی حەرامکردن، پێویستی بەو هەیه کە خاوەن دەسەلاتی حەرامکردنە، زانین و زانیاری تەواوی دیار و نادیار (الغیب والشهادە) ی هەبێت و کات و شوێنیش، زانین و زانیاریەکە سنوردار نەکەن، ئەمەش تەنها لە خواوەند خۆیدا نەبێت لە کەسی تردا بوونی نییە، تەنانەت نە لە پەيامهین و نە لە فەقە و نە لە هیچ کۆدەنگیی و نە لە هیچ پەرلەمانیکیشدا بوونی نییە.

کەسی وا هەیه لافی ئەو لە دەدات کە: وێنە گرتن یان تۆمار کردنی گرتە قیدیۆی حەرامە، کەسێکی تر دەلێت: **مۆسیقا** و **گۆرانی** حەرامن، یان دەلێن: پەیکەر تاشیی حەرامە، ئەگەر پێشی بلێن: هەموو خەلکی سەرزەوی نامیری وێنە گرتن و تۆمار کردنی گرتە قیدیۆیان هەیه و ئەو کارانە دەکەن و وێنەش یەکیکە لە پێداویستیەکانی مامەلە کارگیریهکانی وەك: پاسپۆرت و مولەتی شوڤیری، بەخوین ساردیەکەو وەلامان دەداتەو و دەلێت: **الضرورات تُبيح المحظورات** واتە: لە حالەتی ناچاریدا رینگە بە قەدەغە کراوەکان دەدرێت.

ئەمەش بەلای ئیمەو هەرا و هوریایهکە و پێویستە خۆمانی لە بەدوور بگرین.

لەم بارەیهو ئەم ئایەتەمان هەیه کە دەلێت: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُررْتُمْ إِلَيْهِ...﴾ الأنعام/ ۱۱۹.

واته: ههرچی ناوی خواوهندی له سههرا، رهوايه بوټان، ههرچی رپگيری لیکراو و ههراميش ههيه، به وردی بۆ روون کردوونه تهوه، مهگهر شتیك كه ناچاربن و دايمین بۆ.

ئهوهی كه بهروون و ئاشکرایي لهم ئايه تهوه تیدهگهين ئهوهيه كه: ههرچی ههرام و رپلینگیراو ههيه، به روونی و به وردی، بۆ روون کردوینه تهوه، ئیمهش ههر بهوشیوهیه و به روونی دهیینین، وهك چۆن ئايه تهگامان پيشتر خستنه روو، وه تیدهگهين كه مافی ههرامکني ههرشتیک تايه ته تهنها به خواهند خۆيهوه، چوونكه تهنها خۆی تاسهر دهمیتهوه و مافی رههای رپگيری و ههرامکردنیش تا رۆژی دوايي ههر هی خۆيه تی.

ئهگهر ههرچی پیغه مبهه ههيه ههموویان و یار و خاوخیزانیشیان لهگه لیاندا کۆبهنهوه و بیانهویت بریاری ههرام کردنی شتیك بدن، گهر خواهند پيشتر بریاری ههرام کردنی ئهوه شتهی نه داویت، ئهوان بۆیان نییه ههرامی بکهن، ئهه قسهیهش له کاتیکدا دهکهين كه ئهه ئايه تانه مان به دهستهوهيه: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ أَللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ یونس/ ۵۹، ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكُذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ النحل/ ۱۱۶.

واته: بلی ئایا ئهیین تهوهی خواهند بۆ دابه زاندوون له رزق و رۆزی، به مهیلی خۆتان لی حرام و ههلال دهکهن، بلی: ئایا خواهند موتهی تهوهی پیداون، یان بهدهم تهوهوه قسه ههلال دهبهسن؟

واته: تهوهی كه زمانی درۆتان دهلیت، ناوی مهین و مهلین تهوه ههرامه و تهوه ههلاله، بۆ تهوهی بهدهم خواوهندهوه درۆ ههلبهسن، تهوانهی بهدهم خواوهندهوه درۆ ههلبهستن بهختهوهه نابن.

ئیمه ئهه دهلین و لهو سوڤگهیه شهوه پیمان وایه كه: ههرامکردن دوو لایهنی ههيه: یهکهه: خوایی و دووهه: مرۆقی.

له لایه نه مرۆقیه كهوه، پیاو كوژتیک بواری بۆ دهره خسیت كهسیك به ناحق بكوژیت، پاشان تاوانه كهش به ناوی بکه ریکی نادیار و نه ناسراوه وه تۆمار بکریت.

ئایا ئه و تاوانباره له تۆله و سزای تاوانه كهی رزگار و دهرباز ده بییت؟
وه لام: به دلنیا بییه وه نه خیر.

چوونكه كوشتنی كهسیك یان نه فسیتك، حه رام و رینگه پینه دراوه، حه رام كردنه كهشی له لایه نه خواوهنده وهیه، ئه مهش لایه نه خوا بییه كهیه له حه رامكراو و رینگه لیگراوه كاندا.

خواوهند برپاری ههیه و له چاوهروانیدایه بۆ لی پینچه وه له كرده وه و تاوانی تاوانباره كه،
وهك دهفه رموویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ* وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ الزلزله / ۷، ۸.

واته: ههركهس به قورسای گهردیله یهك چاكه بكات ده بیینیته وه و ههركه سیش به قورسای گهردیله یهك خراپه بكات ده بیینیته وه.

ههركه سیش كاریسك له حه رامكراوه كان و رده تاره ئابرووبه ره كان بكات و به هه ره هۆیه كهوه بییت، له لی پینچه وهی كۆمه لگه دهرباز بییت، ئه وا به دلنیا بییه وه، له لی پینچه وهی خواوهند دهرباز نابییت، مه گهر ته وبه بكات و چاكه كاریی بكات به دوایدا، ئه م بابه ته به ته واوی جیایه له سه رپینچی و به زاندنی یاسا مرۆقییه كان، له دهره وهی حه رام كراوه خوا بییه كان.

بۆ نمونه: كهسیك سه رپینچی هیمایه کی ها تووچۆ ده كات به بی ته وهی كه پینی بزانییت و كهس بیینییت و ئاگای لی بییت، ههروه ها سه رپینچه كهشی نه بیته هۆی زیان گه یاندن به كهسیكی تر، ئه وا له كرده وه كهی و هه موو لیكه وته كانی دهربازی ده بییت.

لیره وه ده گهینه ئه م ئاكامه ی كه ئیمه به بنه مایه کی بنه رته یی ده زانیین و بریتییه له: رینگه لیگراو و حه رامكراوه كان، ده یاریكراو و ده سنیشان كراوون، خواوهند دیاریی و پرونی

کردوونه ته وه، هیچ شتیکی تریان له گه لدا بهراورد ناکریت، چونکه تهو حهرا مکرانه، رههاو داگرنده و ههتا ههتا یین و په یوهستن به بنه ما بنه په تیه کانیا نه وه و به ویزدانی مرؤ قایه تیه وه.

لیره دا خالیکی نازدار ههیه و که میك له سه ری ده وه ستین، بریتیه له وهی که: فه قیهه بهر پزه کان به بی ته وهی به خو یان بزنان، بهو لاف و نوقلانه یه ی که لیاندا، خراپه یه کیان کرد ده رحه قی پیغه مبهرو و پهویه و سوننه ته که ی.

چونکه ریساله و په یامی محمه دی بۆ ته وه هات تا تهو کۆت و بهنده ی که خرابوویه نه ستوی خه لکه وه بیکاته وه و باری شانی خه لک سوک بکات و کاریان بۆ ئاسان بکات، نه ک ته وه نده ی تر کۆتوبه ندیان له سه ر زیاد بکات و له هه پوگۆیان بخت و جولهی ژیانان په ک بخت.

بۆمونه: ده ولت هیواخوازه له ریگه ی گه شه ی یاساسازییه وه له کۆمه لگه دا، ده ست تیوه ردا نه کانی خۆی که م بکاته وه و که متر ده س و هرداته ژیان تیکه کان و بریاره کانیا نه وه، به پیچه وانیه ی تهو فه قیهانه وه که چه ندین سه ده یه له هه ولی ته وه دان ده سوهرده ن له هه موو ورد و درشتیك، بۆ ته م کاره شیان، له لایه که وه پشت بهو تیگه یشتنه ی خۆیان ده به ستن بۆ سوننه ته کانی پیغه مبهرو، له لایه کی تریشه وه پشت به وه ده به ستن که گوایا میراتگری پیغه مبهران.

ئیمه کاتیک ته م ئایه ته ده خوینینه وه، ته وه ی لی لی تی ده گه یین که فراوان کردنی بازنه ی حه رام کردن تو له و سزایه، کاتیک خوا وه ند سزای جو ه کانی دا، بازنه ی حه رام کرا وه کانی لی فراوان کردن و شتی تازه ی لی حه رام کردن، ته مه ش تهو با به ته یه که فه قیهه بهر پزه کان لی حالی نه بوون: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ الأنعام/۱۴۶.

گرفت و گریسی هممو گرفته کان له فیهی ئیسلامی میژوویدا، شهویه که: سنوردار کردنی، رههایی هه لالی، رهها کردوه {تقیید المطلق (الحلال) مطلقا}، شهگر سنوردار کردنه که له پیغه مبه و پاشان له هاوه لانیه وه بیت، شه مهش شتیکی لیکه وته وه و ناو نرا: رههای رهها (مطلق المطلق)، سه ره رای شه وهی له هممو دونیادا شتیکی بهم ناوه وه نییه، شه مهش بوویه هوی شه وهی که بیته خه یالپلاویک و شتیکی ناهه موار له گه ل ژیاندا و کردیه ئاستیک که له ره هندی گورانیه سه ره مه ردها بوونی نه بیت و جیی نه بیته وه، هه ره ها کردی به خستنه پو و پی دراویک که جیه جی کردن و په پره ویسی لی کردنی به دهه ستیوه ردانی ناوه کیسی و ده ره کیسی نه بیت، شه سه م بیت، واته: دژی سروشتی مرؤقایه تیسی، چونکه ورده کاریسی که لتووری عه ره بیسی له بواری کومه لایه تیسی و ئابووریسی و سیاسیسی له سه دهی هه وته مدا، کرده شه رعیتیکی ئیسلامی، هه رامیش له و شه رعدها له بری هه لال، کرا به بناغه ی ژیان، دواتریش فیکر و بیسی عه ره بیسی ئیسلامی بوبه بریکی هه رامکه ر و هه لالکاری شه وتو که دونیابینیسی هه رامکار، بالی کیشا به سه رییدا و تا ئیستاش به رده و امه .

شه گه مرؤقی عه ره بیسی موسلمان شتیکی له باره ی ئینته رنیتته وه بیسیسی، پیش شه وهی بپرسیت چییه و چۆن دروست کراوه، یه کسه ر شه وه دیت به خه یالیدا و یه کهم قسه ی شه وهیه که ده پرسیت: ئایا ئیتته رنیتت هه رامه یان هه لال؟

شه م پرسیاره، له سه دهی بیسته مه وه تا شه مرؤ، سه دان هه زار جار کراوه .

له باره ی سوو (الرِّبَا) و خیرات (الصَّدَقَات) هوه

له سهه حه رام کراوی نمره ۱۳ که سوو خۆزیه دهه ستین، بۆ شهوی پشتراسی بکهینه وه که سوو و الرِّبَا ی حه رام، سووی خیراته، چونکه کهم دهسه کان شه هاوکاربیانه وهک خیراتیک وهرده گرن که گیرانه وهی ناویت، یان وهک قهرزیک که به شیوهی کراوه وهریده گرن و کاتی گیرانه وهی دهسنیشان ناکریت، شه مهش شه چه شنهیه که پیی دهگوتریت قهرزی به کاربهه (الاستهلاکی)، که به بی بهرانهه یان به بی زیاده خسته سههه، دهدریت بهو که سانهی که شایستهی خیراتن: ﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ البقرة / ۲۸۰.

واته: شه گهر وه زعی خراب بوو، چاوپوشیی لی بکریت تا دهرووی لی ده کریته وه.

به لآم قهرزه کانی که سانی ناسایی، واته: شه وانهی که خیراتیان پی ناشیت، که پیی دهگوتریت قهرزی وه بهر هیان و دهدریت بهو که سانهی که که مدهس نین، وهک جوتیاران و پیشه وهران و بازگانان، له سههه تایی وهرگرتنی قهرزه که وه تا کوتایی دانه وه و گیرانه وهی، نابیت کوی شه زیادهیهی که خاوهن پاره کان ده یخه نه سهه قهرزه که له هیندهی قهرزه که تیپه ریت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ آل عمران / ۱۳۰.

واته: شهی باوهرداران چه بهرابهه سوو له قهرزه کانتان مهخۆن، پاریزکارین له ناست خواوه نددا تا به خته وهه بن.

به لآم شهی بۆ خواوه ند ده لی: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ البقرة / ۲۷۵.

له کاتیکدا که کرین و فروشتن له بنه ره ته وهه هه لآل و ریکه پیدراوه و پیش دابه زینی نیگا و وهه ش حه رام نه بووه؟

کاتیک وه لآمی ئەم پرسیاره پروون ده بیته وه که حه رام کردنی سوو خۆریی الربا له نایه تی ۲۷۵ ی سورته تی (البقره)، په یوه ست بکهینه وه به جیگه ی خۆیه وه له نایه تی ۲۷۶ له هه مان سورته دا، که ده لیت: ﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾.

ئه و جا تیده گهین که مه به ست له و سوو خۆریه ی که حه رام و پیلینگیراوه، وه ک پێشتر باسمان کرد، سووی خیرات و ربا الصدقات ه، دوا جار تیده گهین که کرپن و فرۆشتن بۆ کهسانی شایسته به خیرات، رهوا و هه لال و ریگه پیدراوه، چونکه کرپن و فرۆشتن به گشتیی قازانج و (زیاده نرخ) ی تیدایه، به لآم سوو، داهاتی، زیاده نرخه که ی تیدایه، (۱) واته:

۱- پیدانی قهرزیک به سوو دیکه وه به کهسانی شایسته ی خیرات، هه رچه شنیک بیت، حه رام و ریگه پینه دراوه ﴿حَرَّمَ الرِّبَا﴾.

۲- کرپن و فرۆشتنی کهسانی شایسته ی خیرات به قازانجه وه هه لال و ریگه پیدراوه: ﴿أَحَلَ اللَّهُ الْبَيْعَ﴾.

په یوه ندیی نێوان سوو خۆریی و خیراتیش، له نایه تی ۲۷۶ دا تاگاداریی پیداوین له باره یه وه، راسته وه خو دوا ی هه لال کردنی کرپن و فرۆشتن و حه رام کردنی سوو له نایه تی ۲۷۵ دا، بۆ ئه وه ی تیبگهین که کام کرپن و فرۆشتنه هه لاله و کام سوو هه ش حه رامه.

(۱) ئەگەر قهرزیکماندا به یه کتیک له و که سانه ی که نه هلی خیراتن و پری قهرزه که بریتیی بو له ۱۰۰ دره م، به سوودی ۱۰٪، ئەمه ئه وه ده گه یه نی که دوا ی سالتیک ده بی ۱۱۰ دره م بداتمه وه به خاوهن قهرزه که و قهرزه که ی ببۆریته وه. به لآم ئەگەر ۱۰۰ دره م هه و خیر پیدایا، ئه و کات نان و گوشت و پۆشاک ی پێ ده کړیت و له و ریگه یه وه، فرۆشیاری نان و گوشت و پۆشاکه که ش له ماوه ی چهن خوله کتیکدا، بۆ نمونه: به پری ۱۰٪ قازانج ده کات که ئەمه ش قازانجی فرۆشته و ریگه پیدراویشه.

ئەگەر ئەو پەيۋەندىيە نەبۋايە كە چاۋساغىمان دەكات بۆ ئەم قسەيەى كە كردمان، مانايەك نەدەمايەوہ بۆ ھەلال بوونى كرىنوفروۆشتن بۆ ھەموو دانىشتوانى گۆى زەويىى بە گشتىيى، لە كاتىكدا كە خۆى ھەلالە و پىشتەر ھەرام نەكراوہ.

ئەگەر خواوہند ئاگادارىيى نەدایە لەبارەى ھەلال بوونى كرىنوفروۆشتن بۆ كەمدەسەكان و قازانچ كىردن تىيادا، ئەوكات پرسەكە ئالۆز دەبوو و كىردەى كرىن و فروۆشتنىش لە كۆمەلگەدا تەگەرەى تى دەكەوت، دەبوو ھەر فروۆشيارىك كىرپارەكانى پۆلېن و جيا بىكردايەتەوہ، تا لە ناو كىرپارەكانىدا، كەمدەسەكانىان بناسىتەوہ و بەمايەكەى خۆى كالاىان پىتبات، كە ئەمەش ئەستەم دەبوو.

بەلام ئەم ئاگار كىردنەوہيە تەمومژەكەى رەواندەوہ و ئاماژەى كىرد بۆ ئەوہى كە خەلك بەگشتىيى و بە ھەژارنىشەوہ، لە قازانچى مامەلەى ھەلالدا يەكسانن، ھەرۋەھا ئاماژەشى تىدابوو بۆ ئەوہى كە خىرۆمەندەكانىش دەتوانن خىر و دەسگىرۆيىيەكانىان بە جيا لە مامەلەى كرىن و فروۆشتنەكانىان بەجى بگەيەنن، ھەرۋەھا دەشتوانن چ بە كاش و نەقدىيى يان بەشىۋەى شەك، خىر و دەسگىرۆيىيەكانىان بىكەن، بۆيە، خواوہند بەشىكى دىيارىكراوى لە خەير و خىرات دىيارىيى كىردوہ بۆ ئەوكەسانەى كەتىش لە پىرۆسەى كۆكردنەوہ و دابەشكىردنىدا دەكەن، واتە: چەن كەس و دامەزراوہ ھەن كە ھەلدەسن بە كۆكردنەوہ و دابەشكىردنەوہى كۆمەك و خىر و خىرات بەسەر خانەكانى بىسەرپەرشتان و كۆمەلە خىرخوازيەكان و خانەى بەسالآچوان و كەم ئەندامان و... تاد، ئەمەش رىك ئەو كارەيە كە زۆربەى دانىشتوانى سەرگۆى زەوى بەسروشتى خۆيان بەردەوام پىيى ھەلدەسن.

لېرەدا ئاماژە دەكەين بۆ خىراتە فەرزكراوہكان، كە خواوہند خۆى ئەوكەسانەى دەسنىشان كىردوہ كە ئەم خىراتەيان پى دەشىت و شايستەى ئەوانە، بۆيە: پەيۋەيوەندى بە باجەكانەوہ نىيە و لانىى كەمى ھەيە، زۆربەى كات دامەزراوہ و رىكخراوہكانى كۆمەلگەى مەدەنىيى

سهروکاریی ئەم چەشنە خیراتە دەکەن و هەڵدەسن بە کۆکردنەوە و دابەش کردنەوەی بەسەر ئەو کەسانەدا کە شایستەن و خواوەند دەسنیشانی کردوون، بری شایستە و (نصاب) یشیان لە کۆمەلگەیه کەو بە کۆمەلگەیه کە دەگۆریت، چونکە هەلومەرجی ژیانی هەژاریک لە سوریا، جیاوێزە لە هەژاریک لە فەرەنسا.

- **خیری نیسلام و خیری باوەر (صدقة الإسلام و صدقة الإيمان):** لێرەدا بابەتیک هەیه، پێیستە تاگامان لێی بیّت، ئەویش ئەو هیه کە: دوو چەشن خیر و خیرات هەیه.

یه کەم: خیراتی نیسلام، واتە: بەبێ گۆیدانە ئەو هی کە ئەو کەسانە هی کۆمەک دەکرین، پەیرەوی پەيامی محەمەدین یان نا، دەشیّت بدریتە هەموو دانیشتوانی سەر رووی زەوی.

دووهم: تەنها دەدریتە موسلمانانی باوەردار، ئەوانە هی کە پەیرەوی پەيامی محەمەدین.

بۆ ئەو هی ئەم دوو چەشنە خیراتە لیک جیا بکەینەو، ئەم دوو ئایەتە دەخەینە روو:

- ﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ البقرة/ ۱۷۷.

- ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنَ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة/ ۶۰.

ئەگەر سەیری ئایەتی ۱۷۷ بکەین، دەبینن ناوی شەش توخم و ڕەگەز و دەستە ی بردووه:

- ۱- کەسانی نزیک، ۲- مندالانی بیباوک الیتامی، ۳- هەژاران المساکین، ۴- ریبواران، ۵- داواکاران و دەروژەکاران، ۶- بەندیەکان **وفي الرقاب**.

دوای ئەم شەش توخم و دەستەییەش باسی دانی زەکات دەکات ﴿وَأَتَى الزَّكَاةَ﴾.

لە کاتی کدا که زەکاتیش یەکیکە لە پایەکانی باوەر و لانی که می بەخشین **الإِنْفَاق** ه و بەخشینیش لە ئیسلامە و هیه، دانی زەکاتیش لە دوای ئەم رەگەز و دەستانە وە باس کراوە، وەك ئەوێ پیمان بلێت: ئەم رەگەزانە جیان لە زەکات.

هەر و هە گەر سەرنج بدەین، تێدەگەین که ئەم شەش رەگەز و دەستەییە بەبێ پرسیارکردن لەوێ که پەیرهوی چین، لە باوەردارانن یان نا، دەکرێت هاوکاری داراییان پێ بدەیت.

ئەگەر سەرنجی ئایەتی ۶۰ یش بدەین، دەبینین هەشت رەگەز و دەستەیی تێدایە و دابەزینراوی بەجێ دەسنیشانی کردوون:

۱- که مەدەسەکان **الْفُقَرَاء**، ۲- هەزاران **المَسَاكِين**، ۳- ئەو کەسانە ی کار لە پڕۆسە کەدا دەکەن، ۴- ئەوانە ی دڵنەوایی دەکرین، ۵- بەندیەکان، ۶- قەرزارەکان، ۷- ئەوانە ی خۆبەخشانه و لە رێگە ی خوادا کار دەکەن، ۸- رێبواران.

دەبینین ئەم دەستە و رەگەزانە ئەوانەن که شایستە ی پێدانی زەکاتی باوەر و ئیمانن، ئەو زەکاتە ی تاییەتە بە پەیرهوانی پەيامی محەممەدەو (باوەرداران - المؤمنون).

گەر سەرنج بدەین دەبینین: که سی دەستە و رەگەز هاوبەشن لە هەردوو بوارە کە ی (زەکاتی باوەر و بەخشینی ئیسلام) دا:

۱- رێبواران، ۲- هەزاران **المَسَاكِين**، ۳- بەندیەکان.

هەر و هە دەبینین که: سی رەگەزیش لە بەخشینی ئیسلامدا هەن و لە ئایەتی خەیراتدا بوونیان نییە:

۱- بێباوکان، ۲- کەسە نزیکەکان، ۳- بەندیەکان.

واته: کۆمهک و یارمه تیی شهوکه سانه ده دریت به بی پرسیار کردن له پابه ندیی و پهیره و بیان و بیته وهی پرسیار بکریت که: باوهردارن یان نا.

به لام پینچ ره گه زه که ی تر که له نایه تی خهیراتی سوره تی التوبة / ۶۰ دا هاتوون، ته نها به پهیره وانی په یامی محمه دیی ده درین واته: باوهرداران به و په یامه، که بریتین له:

۱- که مده سان، ۲- شهوکه سانه ی کار له پرۆسه که دا ده کهن، ۳- شهوانه ی دلنه وایی ده کرین،

۴- قه زاره کان، ۵- شهوانه ی خۆبه خشانه و له ریگه ی خوادا کارده کهن.

به و هۆیه وه، له نایه تی ۱۷۷ ی سوره تی البقرة شدا، دوی ناوه ی نانی ره گه زه کانی به خشین ده لیت: ﴿وَأْتَى الزَّكَاةَ﴾.

- ده رفه ته کانی حه رام کردن: ده گو یزینه وه بز سه ر باسی خۆراکه حه رام کراوه کان، حه رام و ریلینگی راوی ژماره ۱۲، تا ببینین، تاکه ریلینگی راو و حه رام کراوه، که خواوه ند ده رفه ت و بواریکی پیداوین له باره یه وه که ده فه رموویت:

- ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ البقرة / ۱۷۳.

واته: هه رکه س به بی پالنه ری سه رکیشیی و سنووربه زانندن، پینگی را، تاوانی له سه ر نییه.

- ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ الأنعام / ۱۴۵.

- ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ النحل / ۱۱۵.

- ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ المائدة / ۳.

- ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّتُمْ إِلَيْهِ﴾ الانعام / ۱۱۹.

سهرنجی توه ئه دهین که هه میسه دهرفهت **الرخصة** که، له سوره تی (البقرة و الانعام و النحل) دا له گه ل حه رامکردندا هاتوه.

وهك ئیمه تیده گهین خوینی حه رامکراو، تهنها توه خوینه یه که ده رژیتریت، واته: خوینی رژیترای، ههروه ها وای ده بین که حه رامکراو له بهراز **الخنزیر** دا، تهنها گۆشته که یه تی و ریگه دراوه به سوود وهرگرتن له تووک و پیست و ددانه کانی.

لیروه قسه ی توه که ویت که ده لیت: په یامهین بۆ هیه له لایه ن خویه وه حه لال و حه رام دیاری بکات، بۆ پشت ته ستوری تهم بۆ چونه شی، پشت به وه ده به ستیت که په یامهین، سپل و جگه ری حه لال کردوون، چونکه هه ر له بنه ره ته وه توه دوانه له حه رامکراوه کانی خوینی رژاو نه بوون.

توهش که هه ندی کهس وای بۆ ده چن که گوته ی: **الضرورات تبيح المحضورات**، مه و دای گشتیه و ده ی گشتین و وهك به لگه یهك بۆ راستبوونیشی، تهم ئایه ته ده هی نه وه: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

تهمهش به لای ئیمه وه مایه ی هه لوهسته له سه رکردنه، له بهر دوو هۆ:

یه کهم: له دابه زینراوی به جیدا، سنوردارکراو **المحظور**، له بواری خۆیدا باسکراوه و جیا به له بواری: حه رامکردن و فه رمان و ریگریکردن (التحریم و الامر و النهی).

وشه ی قۆرخ (**محظور**) یش، تهنها یهك جار له په یامی ئاسماندا هاتوه که ده فه رموویت: ﴿كُلُّهُ مِدُّهُ هَوْلًا وَهَوْلًا مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ الاسراء / ۲۰.

دووه م: پیگیران **الاضطرار**، له بواری دهرفهت و پوخسه دا، له دابه زینراوی به جیدا پینج جار هاتوه، هه موویان تهنها له بواری خواردندان، هیچ کامیان دهرفه تی توه یان تیدا نیه تا له بواری حه رامکراوه کانی تردا به کار بهیترین یان بگشتینرین به سه ر بواری تردا.

بهواتایه کی تر: ئایا شایه تیدانی نارهوا، یان خواردنی مالی یه تیم، یان خواست و نیکاح کردنی کهسه نزیکه کان، یان کوشتنی نه فسیک، دهسدهدات و رهوایه بۆ کهسی پیگیراو؟

وهلام: نه خیر به هیچ شیوهیه که رهوانییه و دهس نادات بۆ هیچکس.

لیروهیه که خواوند حهرا مکراره کانی خستوته خانه ی پایه کانی نیسلامه وه و دهفه رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران/ ۱۰۲.

﴿وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ یس/ ۶۱.

لیردها پیویسته جیاوازی بکهین له نیوان پیگیران و ناچارکردندا (الإضطرار و الإکراه)، هرچه نده له لایه کهوه مانای هاوبهش ههیه له نیوانیاندا، بهلام له لایه کی ترهوه جیاوازی ههیه له نیوانیاندا.

پیگیران الإضطرار، ههلوومه رجیکی بابه تی و بژیوییه که دیت بهسه مرؤفدا و ناچاری دهکات کاریکی دیاریکراو بکات، وهک ئه وهی پیگیری و هه موو ده رگا کانی لی بگریت، بۆ دهر بازکردنی گیانی خوی، پهنا بۆ خواردنی گوشتی بهراز ببات، چونکه له بهردهم یهک ئه گهردایه، بیخوات یان بریت.

بهلام ناچارکردن الإکراه، له گهلا پیگیران الإضطرادا، تهنه له بابه تی (یهک ئه گه) دا هاوبهشن، له وهشا لیك جیاوازی که، کهسه که بهزوری زورداری له لایه کهسانی ترهوه، ناچار بگریت به نهجمدانی حهرا مکراریک، بۆمونه: بهدلیاییه وه هه ره شهی کوشتنی له سه ربیت، ئه گه شایه تیه کی نارهوا نه دات.

پوخته ی جیاوازی نیوان پیگیران و ناچارکردن ئه وهیه که: یه کهم، له هه لوومه رجی بابه تی و بژیوییه وه سه رچاوه ده گریت، بهلام دووه م، له فشاری خه لک و ئه وان ی ترهوه سه رچاوه ده گریت.

لیزه به جوانی له بنه مای: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾، تیده گه مین.

دهین خواوند له سۆنگه ی دادپهروه ری خۆیه وه، تاوانی: هه موو هه له و بیرچوون و زۆرلی کردنیکی له نه ستۆی سه رجه م دانیش توانی سه رگۆی زه ویی لابر دووه و، هه لۆیستی مرۆف له به رانه ر ناچار کردن و زۆرلی کردن **الاکراه** دا، هه لۆیستیکی تاکه که سییه و په یه وهسته به راده ی باوه ری که سه که و ریژه ی خۆراگریی خۆیه وه، که ئه م بابه ته ش له که سیکه وه بو که سیکی تر ده گۆریت و جیاوازیی هه یه .

له وانیه باشتین نمونه ی ئه م بواره، جیاوازیی هه لۆیست و راده ی خۆراگریی هه ریه که له: بلال و عه ماری کوری یاسر بیت، کاتییک هه ردووکیان زۆریان لیکرا و ناچار کران که واز له باوه ربوون به خوا و په یامه ی نه که ی بیتن، یه که میان خۆی راگرت و دووه میان خۆی پی رانه گیرا .

دهینین له م جۆره حاله تانه دا هیه چ پیوه ر و پیودانگیک نییه بیجگه له وه ی که خواوند ده یفه رموویت: ﴿بَلْ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ، وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ﴾ القیامه / ۱۴، ۱۵.

واته: مرۆف خۆی ناگادار و بینایه به سه ر ده رونی خۆیدا، هه رچه نده بیانوه کانیشی بخاته روو.

سنووری پهيامی محمه دبی

قسه کردن له باره ی سنووری پهيامی محمه دبییه وه، واته: بواری جیبه جی کردنی ئەو پهيامه، بریتییە له ژيانی مرۆقانه ی مرۆق، چ وهك تاك و چ وهك كۆمه ل، ئەو پهيامه له نیوان لانیكهم و لانی زۆری ئەو سنورانهدا، چهن كیلكه و بواریك دەسنیشان دهكات و نهخشه یان داده پرژیت، كه بواری چالاکییه جۆراوجۆره كانی ژيانی مرۆقن وهك: كوشتن، میرات، هاوسه رگریی، جیابوونه وه ته لاق، کرین، فرۆشتن، زینا، پۆشاك، چهندییه تی له هاوسه رگرییدا.

ئەم كیلكه و بواره نهخشه ریژ كیشراوانه، كه له گۆره پانی یاریی تۆپی پی دهچن، بواری تیفران **اجتهاد** و هه لسوکه وتی مرۆقن، ئەوكات موجه ته هید و كهسی رامنكار، به گیانیکی سازشكارانه وه و به پیی گونجانیان له گه ل هه لومه رجه كاتیی و جوگرافییه كانی خۆیدا كه تیایاندا دهژیی، ده جولیت و دییت و ده چییت له نیوان لای سهرووی سنوره كان و لای خواروویاندا.

به لām له پرووی **نسخ** وه، نهسخ ته نها له نیوان شه ریعه ته ئاسمانیه كاندا روو ده دات.

پهيامی محمه دبی هات بۆ ئەوهی هه ندیک لهو یاسا و رپسیانه ی كه له شه ریعه ته كانی پیش خۆیدا هاتبوون به یلیته وه و جیگیریان بکاته وه له پهيامه كه ی خۆیدا، نمونه ی ئەو رپسیانه ی كه هیشتنیه وه و جیگیری کردنه وه له خۆیدا: كوشتنی ئەنقهس و نارەوا، ده بینین سزای ئەم تاوانه، وهك چۆن له شه ریعه تی موسادا هاتبوو، له م پهيامه شدا مایه وه، به لām کرایه، لای سهرووی سزاكه و، یاساساز و **مُشرِّع** ده توانیت، له وه دابه زیت بۆ هه ر ئاستیک كه به گونجاوتری بزانییت و له گه ل سۆز و میهره بانیی پهيامه كه دا گونجاوتر بییت، ههروه ها نهسخ بۆ راسکردنه وهی هه ندیک یاسا و رپنوماییی هات، تا ئاسانیان بکات و بیانگۆریت به

یاساگه لیکه تر که زیاتر میهره بانانه بن، وهك: سزای زینا، که له شه ریه تی موسادا، بهردبارانکردن بوو، به لام له شه ریه تی محمه دیدا بووبه قامچی، به لام به مهرجی شه وهی شه گهر تاوانه که ی به ئاشکرا شه نجام داییت، دواچار بۆ شه وه بوو که چهند یاسا و حوکمیک زیاد بکات که پیشتر بوونیان نه بوو، وهك حوکمه کانی میرات.

شه مه شه تیگه یشتنه یه که شه مه له م ئایه تانه تیگه یشتووین: ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾ البقرة/۱۰۶.

﴿وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِّلُ﴾ النحل/۱۰۱.

له و سۆنگه یه وه شه مه تیگه یشتنه مان بۆ دروست بووه که واتای وشه ی آیه، بریتیه له: په یامی ئاسمانی، نهك رسته یه کی قورتانی (وهك هه ندی که س ده لین).

له م روانگه یه وه وا ده بین که، گه شه ی نیسلام به درێژایی میژوو، له نوحه وه تا محمه د (سلاویان له سه ر)، پۆلیکی بنه ره تی گپراوه له پیک هینانی و یژدانی مرۆفایه تیدا.

بۆیه شه مه که شه یستا له قۆناعی دوا ی پیک هینان و پیگه یشتنی و یژدان، یان له قۆناعی دوا ی کۆتایی هاتنی په یامه کاندا ده ژین، که شه م قۆناعه، قۆناعیکه مرۆفایه تی تیایدا زیاتر له قۆناعی کۆتایی په یامه کان، پیگه یشتوو و وای لیها تووه له پرۆسه ی یاسا سازیدا، پشت به خۆی ده به ستیت، هه روهك چۆن پیگه یشتنی و یژدانی مرۆفایه تی خۆی له یاسا کانی مافه کانی مرۆفدا به رجه سته کرد.

له باره ی: (نزیك مه كه ونه وه - لاتقربوا) و (خۆتان به دوور بگرن - اجتنبوا) وه وه

۱- نزیك كه وتنه وه - الاقتراب: له زمانی عه ره بیدا (قرب: القاف و الراء و الباء)، بناغه یه کی راسته و ئامازه یه بۆ پیچه وانه ی دووری، وهك ئه م ئایه ته: ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا، وَتَرَاهُ قَرِيبًا﴾ المعارج/ ۶،۷.

واته: ئه وان به دووری ده بینن و ئیمهش به نزیکی ده بینن.

ده شگوتریت: ئه و ئیشه نزیك ناکه ویته وه و نزیك ناخریته وه، تا ههنگا و به ره و پرووی هه لئه گریت و خه ریکی نه بیت.

له م پروه و دیه که له زمانی عه ره بیدا، به دهسکی شمشیر ده گوتریت: قراب السیف، یان به دهسه و دایره ی پاشا ده گوتریت: قرابة الملك، یان به لاکه له که ی کراس، ده گوتریت: قرب الثوب، چوونکه نزیکه له جهسته وه.

ئه م بناغه زمانه وانیه به خۆی و دارشته کانی تریه وه له ۹۶ جیگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتوه، گه ر سه رنجی بدهینی له هیه چیاندا له و مانا بنه ره تیه ی تینا په ریت، که بریتیه له:

أ - پیچه وانه ی دووری، وهك:

- ﴿وَكُلًّا مِنْهَا رَعَدًا حَيْثُ شِئْتُمْ وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ البقرة/ ۳۵.

- ﴿هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ آل عمران/ ۱۶۷.

ب - بۆ نزیك کردنه وه ی شتیکی زانرا و که به دوور بزانی، وهك:

- ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ القمر/ ۱.

- ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ البقرة/۱۸۶.

- ﴿وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ إِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ الانبياء/۹۷.

ج - بۆ نزيك كرده وهی شتیکی نه زانراو كه هیشتا رووی نه داوه، وهك:

- ﴿وَلَا تَسْئُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ هود/۶۴.

- ﴿قُلْ إِن أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾ الجن/۲۵.

- ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ الاسراء/۵۱.

د - وهك نامازدهیهك بۆ نزيكی ره چه لك، وهك:

- ﴿قُلْ لَأَسْأَلَنَّكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّا الْمُودَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ الشورى/۲۳.

- ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ الانعام/۱۵۲.

- ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِلَّذِي الْقُرْبَى﴾ الانفال/۴۱.

ه - بۆ ریگریکردن له كردنی شتیکی دوور كه بهردهست نه بییت، وهك:

- ﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِنَّا بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ الاسراء/۳۴.

- ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوْجَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ الاسراء/۳۲.

- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ﴾ النساء/۴۳.

۲- خۆبه دوورگرتن و خۆلادان (الاجتناب): جنب (الجیم و النون و الباء) دوو بناغهی نزيك

لهیهكن، یه کیکیان لاشان (الناحية) یه و ئهوی تریشیان دووری (البعده).

سهبارت به لا و قَوْلًا (الناحية)، بریتییه له: ته نیشته و جیایی، وهك دهگوتریت: لهو قۆلهوه،

واته: لهو لایهوه، یان لهو رووهوه.

(الجار الجنب) یش بهو دراوسییه ده گوتريت که نزيك بيت ليتهوه، به لام له تيره و هوژيکی تر بيت، نهک له نه دامانی خيزانه که ت يان له بهره بابی خوټ.

به لام دووری (البعد)، بریتیه له: الجنابة، واته: دووری، وهک بهو که سه ش ده گوتريت که له گه ل هاوسه ريدا جووت ده بيت، واته: بهو کاره، له شتيک دوور ده که ويتهوه که که سی تر لبي نزيکه، وهک نوټ.

ثم دوو مانايه له ۳۳ جيگه ی دابه زینراوی به جیدا هاتون، هيچيان له واتای: قول و دووری الناحية والبعد، دهر ناچن.

تهوه ی که به مانای روو و لا (الناحية) ه دیت، وهک:

- ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ آل عمران / ۱۹۱.

- ﴿أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾ الاسراء / ۶۸.

- ﴿وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا﴾ مريم / ۵۲.

له واتای دووريشدا، وهک ثم نايه تانه:

- ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ ابراهيم / ۳۵.

- ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا﴾ المائدة / ۶.

- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ الحجرات / ۱۲.

به لام ته گهر که سی ورد، سه رنج بداته هيژي دارشته ی زمانه وانى له نايه ته کانی دابه زینراوی به جیدا، تهوا ههست به ناميته بوونی واتای (لاشان، دووری - الناحية والبعد) دهکات، ته نانهت دواى ناميته بوونيشيان، ههست به واتای سييه ميش ده کريت، که هيچکام لهو

دوانه به جیا تھو واتایه نادهن که له تاکامی تامیته بوونیانه وه دروست دهییت، وهك ئەم
ئایهته: ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ القصص / ۱۱.

واته: به خوشکه کهی گوت: دواي بکهوه و شوین پیی هه لگره، تھویش له دوره وه چاودیری
کرد، به شیوازیك تھوان ههستیان نه ده کرد.

لیروه تیده گهین که (اجتنبوا)، فرمانه بۆ دوورکه وتنه وه له شتیکی نزیك، ههروه ها فرمانه
بۆ وازهینان له شتیك که بهردهس بیته بۆ مروؤف.

دهسبیین فرمانی دوورکه وتنه وه، په یوه ندییه کی توندوتۆلی ههیه به هه لومه رچی قسه له تهك
کراوی فرمانی پیکراو و ژینگه که یه وه.

تھو دایکهی که مالی له جیگه یه کی دوور له خویندنگه ی منداله که یدایه و چهند که ند و
کۆسپیک له سه ر پیکه ی نیوان ماله که ی و خویندنگه ی منداله که یدایه، نامۆزگاریی
منداله که ی دهکات و پیی ده لیت: کاتیک دهچی بۆ خویندنگه کهت، خۆت بپاریزه و وریابه
نه که ویتته تھو چالانه وه که له سه ر پیکه که تن.

به لام تھو دایکهی که ماله که ی به ته نیشته خویندنگه که وه یه و هیچ پیکه یه کی دژوار
ناکه ویتته نیوان مال و خویندنگه ی منداله که یه وه، هیچ فرمان و پینوماییه کی له م چه شنه
ناداته منداله که ی، تھه گهر شتی واش بکات، منداله که ی سه ری سوړ ده مینی و نازانیت باسی
چی دهکات و له مه بهستی تیناگات.

تیمهش کاتیک له دابه زینراوی به جیدا، سهیری سنوره کانی خواوه ند ده کهین، ده بین دابه شن
به سه ر دوو به شدا:

به شياک: که ناکریت و ناشیت ببه زینرین، وهک شه مهی که باس له سنوره کانی میرات دهکات و ده لیت: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا﴾ النساء/۱۴، دواتر باس له وهش ده کهین که: به شه سنورییه کانی له بواری میراتدا کامانهن، که له نایه تی ۱۲ ی سورتهی النساء دا باسیان لیوه کراوه، ههروهها شهو نایه تهش که باس له سنوره کانی ته لاق دهکات و ده فرمویت: ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ الطلاق/۱.

به شی دووه میس: که نهک هه ناکریت ببه زینریت، به لکو ناکریت له سه ریشی بوه ستیت و ناکریت لیشی نزیک ببیته وه، وهک لهم نایه ته دا باس له سنوره کانی رۆژوو دهکات و ده لیت: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ البقرة/۱۸۷، ههروهها له باره ی سنوره کانی زیناوه ده لیت: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوْجَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ الاسراء/۳۲.

شه گهر پیوشوینی چهن نایه تی کیش بگرین که فه رمان به خو به دوورگرتن ده کهن، ده بینین بهم شیوه ی خوارهن:

- ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾ المائدة/۹۰.

- ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ الحج/۳۰.

- ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل/۳۶.

- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ الحجرات/۱۲.

لهم نایه تانه دا ده بینین که خو به دوورگرتن و خو پاراستن (الاجتناب)، واتای دوور که وتنه وه ده دات، شه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه شه وه ده گه یه نیت شهو پرس و بابه تانه ی که فه رمانان پی کراوه خو مانیان لی به دوور بگرین، له بهردهم و له سه ره ریگه ماندان و نزیکن لیمانه وه و له بهرده سماندان.

به لای تیمه وه شه مه یه کهم جیاوازی نیوان (اجتنبوا) و (لاتقربوا) ه.

له نایه تی ۹۰ ی سورته تی المائدة دا هاتوه: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ﴾.

واته: دلنیا بن که: مهی و قومار و سه کۆکانی سه برپینی قوربانیی بهردهم پهیکه رهکان و فال گرتنه وه، هه موویان تیکه و لیکه و رِجس ن.

دهزانین که رِجس یش به واتای تیکه ل بوونی بابه تهکان به ناویه کدا، دیت، ههروه ها ده بیت له بیریشمان بیت که، ئەم چه شنه تیکه ل بوونه، به شیوهی خویی و له ناو دهماغ و میشکیشدا نه بیت، روونادات.

بۆ نمونه: رِجس و تیکه ل بوونی (خمر - مهی) بریتیه له: مهست بوون و سه رخوش بوون، ههروه ها تیکه ل بوون و رِجس ی قومار و گره وه کانیش، بریتیه له دهسختنی نارپه و یان دۆران، سه رمهستی و قوماریش ده بنه هوی سه ره له دانی دوژمنایه تی و تاژاوه له ناو خه لکدا.

رِجس و تیکه ل و پیکه لیی، یاد بوود و سه کۆی بهردهم بت و پهیکه رهکان یش، بریتیه له سه برپینی تاژه ل و قوربانیه کان له سه ریان، تیکه و لیکه ی فال گرتنه وه و بهخت و یانسیبه کانیش، بریتیه له: سوین له سه ر خواردن و دل په یوهست بوون پیانیه وه.

ئه گه سه رنج بدهین ده بینین هه رچه نده سه برپینی تاژه له کان له سه ر تهخت و سه کۆی بهردهم پهیکه ره و یاده وه رهکاندا و سوین خواردن به فال و بهخت خویندنه وه کان، له خانه ی حه رامکراوه کاندان، وهک ئەم نایه ته روونی ده کاته وه: ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلِ﴾ المائدة / ۳، به لام چونکه ئەم دوو کاره: سه برپین له بهردهم یاده وه ره و پهیکه رهکاندا و فال گره وه و بهخت گرتنه وه، نابنه هوی کهوتنه وهی دوژمنایه تی و نا کۆکی له ناو خه لکدا، خواوه ند جیای کردوونه وته وه له مهی و قومار، وهک لهم نایه ته دا ده فره مویت: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ المائدة / ۹۱.

واتە: شەيتان دەيەوئەت لە پىگەى مەى و قومارەو دەژمنايەتیی و رقبەبەرایەتیی بخاتە ناوتانەو و پىتان لى بگريت لەيادى خوا و نوئۆ و پەيوەندىي، ئايا ئىو دەس ھەلئەگرن؟

لەمەى كە رابوورد تىدەگەين كە خواوەند، سەربرپىنى سەر سەكۆى بەردەم پەيكەرەكان و سوئند خواردن بە فالەكانى، لى حەرام كەردووين و فەرمانى پى كەردووين كە دووربەگەوينەو و لە و خراپە و رچسەى كە لە سەرمەستىي و مەى داىە و ھەرەھا دووربەگەوينەو لەو تىكەولئىكە و گەرەو و قومارەى كە دەكەوئەتتە ناو يارىيەكانەو، ئەمە سەرەپراى ئەوەى كە داوامان لى دەكات دووربەگەوينەو لە خراپ بەكار ھىنناني سەكۆى يادەوەريەكان و ئازەل و قوربانىيان لەسەر، سەر نەبرپن، ھەرەھا پىمان دەلئەت: دووربەگەوينەو لە سوئند خواردن و باوەرپوون بە فال و فالگەرەوكان، كارئىك كە لەگەلئىدا زۆر بە روونى دەبينن كە خۆبەدوور گرتن، پەيوەندىي نىيە بە حەرامكەردنەو، ھەرەھا تىدەگەين كە خواوەند خۆبەدوور گرتنى وەك خستەنەروو و وينا كەردنى ئەو چوار كارە و وەك ئامازەيەكىش بۆ ئەوەى كە ئەو بابەتەنە، نزيكن لىمانەو و لە بەردەسماندان.

بۆمورنە: خواردنەو رۆحىي و كحولىيەكان، شاراو و دوور نين لە چاوى خەلئەكەو و لەچەن شوئىنى وەك دووكانە گشتىيەكان و خواردنگە و گازىنۆ و فەركەخانە و ئوتئەلەكاندا، ھەن و دانراون، بە ھەمان شىوە يارىيەكانى تاوئە و شەترەنج و وەرەقە و پىشبركى و ەرزشىيەكانىش، بەردەسن و بوونىيان ھەيە، ھەرەھا ئازەل و قوربانىيە سەربرپراوكان و پەيكەر و گۆر و مەزارگەى پياوچاكان، بە شىوەى بەربلاو لە دەوروشتماندا بوونىيان ھەيە.

بەلام بە دلئىايەو ئەم كارانە، ھەرگىز وەك زىنا و بەدەرەوشتى نين، كە، ئەمىيان، دەبئەت: پىشتر بەرنامەى بۆ دابريئەت و دواتر بۆى بگەرپئەت و لە شوئىنى تايبەتى خۆيدا پەيداى بگەيت، بۆيە لەم روانگەيەو فەرمان كراو بە پىگىريى كەردن لە: تەنانت نزيك كەوتنەوئەش لە زىنا، ئەك تەنھا خۆ پاراستن و خۆلادان لىي.

ئەمەش لە دیدی تێمەوه، دیویکی تره له دیوو و پروهکانی جیاوازیی نیوان: **إجتنبوا** و **لاتقربوا**.

لە کۆتاییدا ماوه تەوه ئەوهی که ئاماژە و هێمایەك بکەین بۆلای ئەوهی که: فرمانی خۆپارێزی و **الإجتنب**، خراپە ی مە ی و یاریه کان و سه کۆکانی سه برگه و فال گرتنه وه ده گرتنه وه، واته: تێمه فرمانان پیکراوه که خۆمان پپارێزین له سه رمه ست بوون و قوما ر و گرە وکردن، به و پێیه ی که **نه ی** و پێگه یان لیکراوه، هه روه ها دوورکه وینه وه له قوربانیه ی کردن و کوشتنه وه ی ئاژە لآن له به رده م په یکه ر و یادگه کاند و دوور بکه وینه وه له باوه رهی تان به فال و فالگرتنه وه، چونکه رێگه ی لیکرا و حه رامکرا و.

سه باره ت به و قسه یه ش که پێی وایه: خراپه و (رجس)، گلاوه و پسه، یان پێیان وایه که خراپه و **رجس** ی مە ی، مه یه که خۆیه تی، به لای تێمه وه ئەو قسه و بۆچوونه هیه چ بایه خێکی نییه، چونکه خواوه ند به روونی پێی گو تووین: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ الحج / ۳۰.

واته: هه رکه س حه رام کراوه کانی خواوه ند به گه وره سه برکات، به لای په روه ردگاریه وه ئەوه باشتره بۆی، ئاژە له کانتان بۆ حه لال کرا، بیه گه ئەوه ی ده خوینرێته وه به سه رتاندا، خۆتان به دوور بگرن له خراپه و **رجس** ی به ته کان و خۆشتان به دوور بگرن له قسه ی نابه جی و ساخته. ده بی نین به راشکاوی فرمانان پێی ده کات به خۆیه دوورگرتن له خراپه ی به ته کان و قسه ی نابه جی و ساخته.

ئەوه ی که پێشتر له پێناسه ی هه ریه ک له وشه کانی: **الإجتنب** و **الرجس**، دا گو توومانه، لێره ش هه ر ئەوه ده لێینه وه و پێویست ناکات دووباره بپووسی نه وه.

ماوئەتەوئەى ئەوئەى بلىئىن كە: بت پەرستىيى دياردەئەى كى، ھەم كۆن و ھەم نوئىشە، پان و بەرىنە، لە ژئىر چەندىن ناو و ناونىشاندا بلاو دەبىتتەوئەى و لە ژئىر چەندىن رەنگ و پەردە و دەمامكى جۆراوجۆردا خۆى دەشارىتتەوئەى.

پەرستىنى دياردە گەردوونىئەكان، بت پەرستىيە، پەرستىنى ئەستىرەكان، بت پەرستىيە، پەرستىنى ئەندامى زاوژئىي ئىرئىنە و مئىنە، بت پەرستىيە، ھەرئەھە پەرستىنى ئاگرىش، ھەر بت پەرستىيە، بە ھەمان شىوئە پەرستىنى ماددە و سەرمايەش، بە تىگەئىشتنە سەردەمىانە تازەكەى، ھەر بت پەرستىيە، پەرستىنى رۆحەكانىش دىسان ھەر بت پەرستىيە، پەرستىنى باوبايران و پىشنىنايش ھەر بت پەرستىيە، دواچار پەرستىنى پەيكەر و بتەكانىش ھەر بت پەرستىيە.

ئەگەر ھەندىك لەو دياردە و روالئەت و دەمامكانە، كات تىي پەراندوون و داىيۆشيوون، يان خەرىكە تىيان بپەرئىئىت و داىيان پۆشئىت، ئەوا ھەندىكى ترىان شانبەشانى ھەندىك لە روالئەت و دەمامك و دياردە كۆنەكان، لەسەر شىوئەسى سەردەم و ھاوچەرخانە لەداىك بوون.

خراپە و تىكەولئىكەى بتەكەكان يان، رُجس الأوثان و خالى ھاوبەشى نىوان ھەموو شىوئەسى و مۆدئىلەكانى بت پەرستى، برىتئىيە لە: ھاوبەش و شەرىك بپىاردان بۆ خواوئەند، يان ھاوبەش و شەرىك لە ئاكار و سىفاتەكانىدا، كە ئەوئىش برىتئىيە لە ھەم و خەيالپلاوى، بوونى دەسگر و تەكارىك كە گوايا نزيكمان دەكاتەوئەى لە خواوئەند، يان تەكاردەبئىت بۆمان لەلای ئەو.

ئەمە رىك ئەو ھەم و خراپەئەى كە خواوئەند فەرمانى پى كرددوون خۆمانى لى بەدوور بگرىن.

ئەو قسەئەش كە پىي وايە: خراپەئەى بتەكان، برىتئىيە لە بتەكان خۆيان، ئەم قسەئەش ھەك ھاوشىوئەكانى ترى، ھىچ بايەخىكى نىيە بەلامانەوئەى، ئەگەر وابئىت چۆن وازىئىن و خۆمان

به دوور بگرین له خۆر، که شه ویش له سهرده می ئیبراهیم پیغه مبهردا (سلاوی له سهر) کراوته بهت و په رستراوه؟

سه بارهت به خۆبه دوور گرتن له قسه ی نابه جی و ساخته ش، ئیمه لیږده دا هه ریه که له: شایه تیدانی ساخته، که له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْبُدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ الأنعام/ ۱۵۲، و قسه ی نابه جی و ساخته، که له ئایه ته که ی سه ره وه دا هاتبو، ده که ی ن.

قَوْلِ الزُّورِ وهك قسه ی نابه جی و ساخته و وهك دیارده یه کی ناپه سه ند و به ربلاو له پیا هه لدانی کاربه ده ستان و له کپین و فرۆشتنه کانی بازاره کاند و له ناو خه لکدا به گشتیی بلاوه و هه یه، ته نانهت وشه ی (خوا وه کیله)، به یانیان و ئیواران له هه موو بواره کانی ژیاندا و به حهق و ناحهق هه میشه له سه ر زاری خه لکه.

لیږه وه تیده گه ی ن که ئیمه فه رمانان پی کراوه خۆمان به دوور بگرین له قسه ی نابه جی و ساخته و هه موو خراپه و رچس ی که شه و قسه نابه جی و ساخته یه له خۆی ده گریت، شه مه ش شه و مه به سته یه که له و قسه و لی کدانه وه ماندا یه که ده لئین: خۆبه دوور گرتن له خراپه و رچس ی شتی ک، مانای خۆبه دوور گرتن ناگه یه نی ت له شته که خۆی.

له سووره تی التحل ئایه تی ۳۶ دا هاتوه: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾، تیده گه ی ن که فه رمانان پی ده کات به ندایه تی خۆی بکه ی ن و خۆمان به دوور بگرین له به ندایه تی تاغوت و مله پۆران، وهك شه وه ی پی مان بلیت: (اعبدوا الله واجتنبوا عبادة الطاغوت)، رپک وهك تیگه یشتنمان بز: **وَأَسْأَلُ الْقَرْيَةَ**، کاتی که ده فه رموویت: ﴿وَأَسْأَلُ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا﴾ یوسف/ ۸۲.

له کۆتاییدا ده گو یزینه وه سه ر باسی ئایه تی ۱۲ له سووره تی الحجرات، له وه ی فه رمانان پی ده کات به خۆبه دوور گرتن له زۆری ک له گومانه کان (الكثير من الظن).

گومان بریتیه له: پیچه وانه ی دلنیا یی و یه قین، گومانیش بریتیه له و حوکم و بینیه ی که له سر چن به لگه یه کی پهرت و بلا و یه کلانه بوه وه، بونیاد دهنریت، وه کسه ی قسه که ر که ده لیت: بیستم... وه ک پیم گه شتوه... ته گوتریت... ئایا له م سرده مه دا هیچ دیارده یه ک هینده ی گومان، به ربلاوه؟

بوئه خواوند ده فهرموویت: ﴿اجْتَنِبُوا﴾ واته: واز بینن و دوورکه ونه وه.

به لگه ش له سر ته وه ی که: (اجتناب و البعد - وازلپهینان و پاریز کردن و دوورکه وتنه وه) واتای حهرامکردن ناگه یه نن، ته وه یه که ناوی لیناون: (هه ندی گومان) و به (ایم - تاوان) ناوی بردوون و ناوی نه ناون (کبائر الاثم - تاوانه گوره کان).

پاش ئەم تاوتوییه ده گه یه ته وه ی که: ههرکه س بلیت: **اجتناب** حهرامکردنه، یان گوره تره له حهرامکردن، ته وه ته و کسه ده یه ویت زیادکردن و (مزایده) بکات به سر خواونددا و قسه که شی نابه جیه. به پیسی تیگه یشتن و دیدگای ئیمه، **اجتناب** له گه ل حهرامکردندا به کار ده هیتریت، وه ک چون له باسی: **الانصاب و الازام** دا بینیمان، له گه ل ریگریی و **النهی** یشدا به کار دیت، وه ک چون له باسی: مه ی و قوماردا بینیمان، هه روه ها له گه ل تاوانه گوره کانیشدا به کار دیت وه ک: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾.

خویندنه و یهك بۆ ئایهتی: دزیی - السرقة

نمونه یهك له بەرەو بماندایه له سەر واجب بوونی خویندنه وهی دووهم بۆ پەراوی خواوهند، ئه ویش سزای ئه وکه سه یه که دزیی ده کات، به هۆی خویندنه وه دووهمه که ی ئیمه وه بۆ ئایه ته که، رۆشن ده بیته وه که ئه و سزایه، سزایه کی سنوورداره، نه ک سزایه کی توندی ئه وتۆ که هیچ دهر فه تیک نه هیلته وه، واته: لای ژورو و لای خواروی هه یه، ههروه ها زۆرینه ی دانیشتوانی سه ر پرووی زهویی به سروشتی خۆیان و به بیته وهی ئه م ئایه ته ش بیسن، پابه ند ده بن به و سنووران وه، ههروه ها یاساسازیی و ته شرعی شارستانی ئیسلامییش له چوار چیه ی ئه و سنوران ه دا دیت و ده چیت و سه روخوار ده کات، له م باره یه وه ده فه رموویت:

﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ * فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ المائدة / ۳۸، ۳۹.

سه ره تا به کرده ی قطع، دهس پی ده کهین، چونکه ئاستهنگ و دژواریه که له م وشه دایه، ده لئین: (القاف و الطاء و العین) بناغه یه کی دروسته و ئامازه یه بۆ رژدی و پیداکری و دابران و جیا بوونه وهی شتیك له شتیك.

برینی شتیك واته: دابران و نه مان و جیا بوونه وهی شتیك له شتیك، بۆ نمونه: برینی نوێژ، بریتییه له دابرین و به تال کردنه وهی، ههروه ها برینی قسه، بریتییه له کۆتایی پیهینانی به پیداکریه وه، ههروه ها ئه گوتریت: مافی خۆی بری، واته: له خۆی دابر کرد، ده شگوتریت: رووباره که ی بری له وپوه، ده گوتریت: زمانی بریی، واته: به چاکه کردن له گه لیدا بیدهنگی کرد، ده گوتریت: قسه ی بریی، واته: به به لگه به زاندى، قطیعه ش باجیکه ئاغا ده سه پینیت به سه ر کۆیله و په عیه تیدا، ده گوتریت: ئه رزه که ی بۆ برپه وه، واته: پیسی به خشی، به خۆی و هه رچی له سه ره و هه رچیشی تی دایه، یان ده گوتریت: ده سه که بردرا واته: له دهر دو دایه که رووبه پرووی بووبوویه وه دهر بازی بوو، ده گوتریت: فلانه که س خۆی بریی یان بررا، که ئه خنکیت

بهشتيک^(۱)، يان کاتيک کابرا نازهلئیک دهفروشيئت، دهگوتريت: قطع عنق دابته - ملی ولاخه ی برپی، يان کاتيک شهستيلک که خاوه نه که ی تا نیوه ناوی تیده کات و پاشان ناوه که ی لیده برپیت، بهم کارهش دهگوتريت: قطع الحوض، دهگوتريت: وقطعني الثوب، واته: کراسه که ی برپی به بهرما و بهشی کردم، سهیری القاموس ی فهیروزنابادیی بکه.

سهرنجی شهوه دهدهین که له ههموو شه و اتایانه دا، وهك ابن فاس دهلئت، ههموویان له یهک ریشه ی راسته وه هاتوون که بریتییه له: الصرم والبتر والإبانه - برشت و برینی تیژ و قرتاندن و جیاکردنه وه، بهلام مهرج نییه به نامیریکي بره ری تیژ بیت.

بؤمونه: شهو که سهی ریگه ده برپیت، يان رهحم ده برپیت، يان پرپهوی رووباریک ده برپیت، يان له بهر هوکاریک نویژه که ی ده برپیت، خو هیچکام له مانه لهو کرداری برینه دا که پیی هستاون، بو برینی شهو شتانه، چهقو و قه مه یان به کار نه هیناوه، شه مه بیجگه شهو مانا و اتایانه ی که خاوه نی قاموسه کان زیادیان کردوه بو واتای شه و شه یه وهك: قطع - باع / قطع - کفی / قطع - اختنق.

سه ره رای شه مهش هیشتا فوکه ها و راقه کاران و نووسه ری کتیه کانی أسباب النزول دین و پیداگری ده کهن له سه ر نادیده گرتنی شه ههموو واتایانه و تهنها پشت ده بهستن به تاکه واتایه که شه ویش بریتییه له: (البتر - برینی تیژ).

پرسیار کاریک لیم ده پرسیت: کوا برینه وه (البتر) له دابه زینراوی به جیدا هاتوه، شه گهر به هوی کرداری برین و قطع هوه نه بیت؟

(۱) ﴿مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِنَ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ﴾ الحج/۱۵. واته: ههر کهس واگومان ده بات که، خوا په یامهیننه که ی له دنیا و دواړوژدا سه ر ناخات، با له ریگه هوکاریکه وه ههول بدات بگاته ثامان و پاشان خو ی بخنکیتیت و بزانیئت هیچ دادی ده دات. (سهیری التفسیر الکبیر ی الرازی بهرگی ۲۳ لاپه ره ۱۶ بکه).

له وه لامدا ده لیم: به لی له ئایه ته تیژه کاندایه واتای برینی تیژ هاتوو وه: ﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ یوسف / ۳۱.

واته: کاتیک له باره ی مه کر و فیل و قسه کانیانه وه شتی بیسته وه، ناردی به دوایاندا و نشینگه و خوانیکی شایانی بۆ ئاماده کردن و هه ریه که چه قۆیه کی دا به ده سیانه وه و گوتی: برۆره ناویانه وه، که بینیان و پیی سه رسام بوون دهستی خۆیانیان بریی.

له م ئایه ته وه تیژه گه یین که ژنی سه ردار ی میسر، میواندارییه کی ریک خستوو و ئه و ژنانه ی بۆ ئه و بۆنه یه بانگیشت کردوو که لۆمه و ره خنه ی ئه و هیان لی گرتوو که چۆن چاوی بریوه ته یوسف و گیچه لی تی پینچاوه، کاتیک ئاماده بوون، فه رمان ده کات تا ئه و خۆراکانه یان بۆ دابنن که له خواردنیاندا پیوستیان به چه قۆ ده بیت، وه ک گوشت یان پرته قال و سیو یان هه رشتیکی تری له و بابه ته، له کاتیکدا که ئه وان سه رقالی برین و تویکل گرتنه وه ی خۆراکه کان بوون، خاتوون به یوسفی گوت: برۆره ناویانه وه، که بینیان خۆی رازاند بویوه وه و که شخه و جوانی ده نواند، بریان به لای ئه وه وه نه ما که چه قۆیان له به رده ستدایه و دهستی خۆیانیان بریی! که ئه مه ش کاریکه رۆژانه له هه زاران ژن ده قه ومیت، کاتیک سه رقالی کاری رۆژانه یان له چیشته خانه کانیاندا، کاتیک سه رقالی جنینی پیاز و شتی له و بابه ته ن و پیشهاتیک روو ده دات، ده ست و په نجه ی خۆیان زامار ده که ن، ئه وه ی که رووی داوه، ته نه ا زامار کردنیکی بچوک بوه بۆ یه کیک له په نجه کانی، به لام هه موومان ده چین به ده میه وه و ده لین: دهستی خۆی بریوه، خۆ ئه م قسه یه مانای ئه وه نیه که مه چه ک یان تانیشکی خۆی لی کرد بیته وه.

لیروه ده گوازینه وه بۆ لای ئایه تیکی تر که له سه ر زاری فه رعه ونه وه باس له م بابه ته ده کات و ده لیت: ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ الشعراء / ۴۹.

لیره ناگوغیت تهو برینی دهست و لاقه بریتی بیت له برینی تیژ و قرتاندن و لیگردنه وه، چونکه گهر وایت دوای برینه وهی چوارپه لی کابرا، مانایه ک بۆ هه لواسینه که نامینیتته وه، چون جهسته یه کی بی دهست و بی لاق هه لده واسریت؟ یان هه لواسینی جهسته ی که سیك که به هوی برینه وهی چوارپه لیه وه مردوه، چ واتایه کی هه یه؟

بۆیه ئەمە دەلێین، چونکه له ئایه ته که دا کرداری صلّب، گهر پتر او ته وه بۆ سه ر کرداری التّطیع، ئەمەش به ته وایی جیا وازه له م ئایه ته: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾ المائدة/۳۳.

ته نها لیره دا ده توانین بلین: قَطَع، به واتای برینه وه و بتر، دیت، به هوی بوونی نامرازی (أو) که له نیوان تهو چوار بژارده یه دا هاتوه، ده بین سزای جهنگه رانی (الْحِرَابَةِ) و خراپه کاری له سه رزه ویدا، واته: سنوو به زاندنی نارها به به کارهینانی توند و تیژی وه: هه لکو تانه سه ری چه کدارانه، سزای ئەم چه شنه ره فتار و تاوانانه، یان به کوشتن، یان هه لواسین و له داردان، یان برینه وهی چوارپه ل، یان دوور خستنه وهی بۆ جیگه یه کی دووره دهس، ده بیت.

خراپ نابیت ته گهر به خیرایش بیت، چاوێک بگێرین به سه ر تهو ئایه تانه دا که وشه ی قَطَع یان تیدا هاتوه و مانا و واتای وشه کهش هه یچ په یوه ندیه کی نییه به برین و برینه وه به چه قو و قه مه وه:

- ﴿لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتُهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ﴾ آل عمران/۱۲۷.

- ﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ﴾ الأنفال/۷.

- ﴿وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ البقرة/۲۵.

- ﴿وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُنِبَ لَهُمْ﴾ التوبة/ ۱۲۱.

- ﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الأنعام/ ۴۵.

- ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ﴾ النمل/ ۳۲.

- ﴿وَفَاكِهَةً كَثِيرَةً، لَأَ مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ الواقعة/ ۳۲، ۳۳.

- ﴿فَأَسْرٍ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَمِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾
الحجر/ ۶۵.

- ﴿أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ﴾ العنكبوت/ ۲۹.

كاتيك دهفه رمويت: ﴿لَيَقْطَعُ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ واته: هه نديكيان له ناو بچن.

يان كاتيك دهليت: ﴿وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ﴾ واته: دوا دانهيان له ريشه وه دهريتييت.

يان: ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به واتاي ته وه ديت كه: به مافه كانى خزمايه تى و
زيكايه تى هه لئاسن.

دهشفه رمويت: ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ واته: به دؤليكي بهريندا تيناپهرن.

كاتيكيش دهليت: ﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ﴾ واته: له پهل و پويان بخت.

دهشليت: ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا﴾ واته: بريارى يه كلاكه ره وه نادهم.

له باره ي ميوه كانه وه دهليت: ﴿لَأَ مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ واته: به هؤى وه رزه كانه وه دوايبان
نايهت و هه ميشه بهردهستن و ههن.

ته وهش كه دهليت: ﴿فَأَسْرٍ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾ به واتاي: له دوا بهشى شهودا خيزان و
بنه ماله كهت بجهري و بيانبه.

که ده شلیت: ﴿أَتْنُكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ﴾ به لای الرازی له التفسیر الکبیر بهرگی ۲۵ لاپه ره ۵۸ دا، واته: ئیوه ئاره زوه زایه ندییه کانتان به پیاوان و نیرینه کانتان تیر ده کهن، ئهم کارهش ده بیته هوی رپرگرتان بۆ جوت بون له گهلا ژناندا که مایه ی هیشتنه وه ی ره گهزی مرۆقه.

به لای سیوتیشه وه له تفسیر الجلالین لاپه ره ۵۲۸ دا، به واتای ئه وه دیت که: به هوی ره فتاری خراپانه وه له گهلا ئه وه که سانه دا که به لاتاندا تیده پهرن رپرگه له هاموشۆکه ران ده پرن.

لیکدانه وه و راقه که ی سیوتی بایه خی نیه به لامانه وه، چونکه به و لیکدانه وه یه بیت، نایه ته که له ره واول و سیاقی بابه ته که در ده چیت و بابه ته که ده بیته تیکه له یه کی نه ساز که ژیری په سه ندی ناکات، ئهمهش له کاری خواوهنده وه دووره.

وهک بینیمان دابه زینراوی به جی کرداری قطع ی به چهن مانایه که به کارهیناوه که په یوه ندیمان نییه به و برین و برینه وه و بئروه که هه ندی کهس بیجگه له و واتایه له هیچی تر تیناگهن، وه به چهن مانایه که به کاری هیناوه که هیچ په یوه ندییه کیان نییه به چه قۆ و قه مه وه، راسته بۆ مانای ئه و چه شنه برین و برینه وه و بئرهش هه ر وشه ی قطع ی به کار هیناوه، به لام ته نانه ت له و به کار هینانه شدا وشه که ره ها نه بووه.

دارشته ی جه خت کردنه وه و دووباره کردنه وه، که له لاواز کردنی کرۆکی کرداری سیانیه وه سه رچاوه ده گریت، بنه مایه کی گشتییه و هه موو کرداره کان ده گریتته وه به کرداری قطع یشه وه، به هه موو مانا کانیه وه که پیشتر باسمان کردن.

فه رموو له گهلا چهن نایه تی که له په راوی خواوه ند، که کرداری قطع یان تیدا هاتوو و هیچ واتایه کیش ناده ن به ده سه وه که په یوه ندی به برین و برینه وه به چه قۆ و ئامرازه تیژ و بره ره کانه وه ببیت:

﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطُّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ محمد/۲۲.

﴿وَلَوْ أَنْ قُرْآنًا سِيرَتَ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ الرعد/۳۱.

﴿هَذَا خِصْمَانِ احْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ﴾ الحج/۱۹.

﴿لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ الانعام/۹۴.

﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ البقرة/۱۶۶.

﴿وَتَقَطُّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ﴾ الانبياء/۹۳.

﴿لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ التوبة/۱۱۰.

﴿وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا﴾ الاعراف/۱۶۰.

برپنی ره همه کان به مل نه دان به مافی خزمایه تی، برپنی زوی به رویشتن پیایدا، برپنی پوښاک به و شیوهی که به که لکی له به رکردن بیت، برپنی نیوانی به کتر به دورکه و تنه وه، برپنی هوکاره کان به ناو میدبوون له بوونی هوکاری پیوویست، برپنی کار و پرسیک به گرتن و لیک دانه وهی همو لایهن و روه کانی، برپنی دله کان به خنکاندنیان و برپنی نه ته وه یه که به دابه شکردنیان به سهر چند تیره و هوژیکدا... همو ته م برپانه پیوویستیان به چه قو و قه مه و نامیری تیژی پرهر نیبه.

له وانه یه وهستان له سهر نایه تی ۹۴ ی سوره تی الانعام به دیاریکراویش له سهر برکه یه ی: ﴿لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ﴾، به سوود بیت.

هندی کهس وشه ی (بین) به سهره (بالنصب)، ده خویننه وه و ئه وهش به ره واتر ده زانن، هندی کیش به بوره (الرفع)، ده یویننه وه و به لایانه وه به وشیه ره وانتره.

ئهوانه ی به سه ره وه (بینکم) ده بخویننه وه به ده فر (ضرف) ی داده نین و ناویکی نادیاریش له پیشیه وه داده نین (اعتبره ظرفا قدروا وجود اسم قبله)، ئهوانهش که به بۆره وه (بینکم) ده بخویننه وه و به پشت بهستن به وهی که له گوته دژبه یه که کان (الفاظ الاضداد) ه، به ناوی داده نین (اعتبره اسما).

که واته: جیاوازی لیکنده وه له نیوان ئهم دوو خویندنه وه یه دا، رهوا و ریگه پیدراوه و له دوو واتای درووست به ده رنییه، ئه ی بۆچی له قَطْع دا که چه ندین مانا و واتای هه یه و هه مووشیان راست و درووستن، جیاوازی له لیکنده وه ی و اتاکاندا ریگه پیدراو نییه؟ یان ئه و پیدراگریه هیا به ره یه له سه ر پشت بهستن به تاکه واتایه ک و به کافرکردنی هه رکه سیکیش که کار به و واتا دیاریکراوه نه کات، له پای چیی؟

پاش ئهم هه مووه روونکردنه وه یه، دیسان ده گه ریینه وه بۆ لای ئایه تی ۳۸، ۳۹ ی سورته ی المائدة: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ * فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، سه رنج ده ده یین که ئه و (و) ه ی که له سه ره تای ئایه ته که وه یه، برکه ی دوا ی خو ی هه لوه دا (عطف) ده کاته وه بۆ سه ر ئایه تی ۳۳ ی پیشخو ی، که ده لیت: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ هه مووشمان دلنیا یین که هه لوه داو (عطف) کرده وه، یه کپارچه یی بابه ته که به هیتر ده کات.

چونکه ئایه تی ۳۳ باس له سزای ئهوانه ده کات که دژبه ریسی و دژایه تیسی خوا وه ند و به یامه یینه که ی ده که ن، ئایه تی ۳۸ یش باسی سزای دز (به هه ردوو ره گه زه وه) ده کات.

ئه گه ر سه رنجی گوته ی (السارق) بده یین، ده یین به دارشته ی ناوی بکه ر هاتووه، که له کرداری (سرق) یه، که ئاماژه یه بۆ درێژه پیدان و به رده وامیی بکه ر له سه ر ئه و کردار و ره فتاره، وه ک چون ده لیتین: (کاتب).

له و روانگه یه وه تیده گهین که خواهند مه بهستی شه و دزه یه، که بهرده و امه و دریشه ته دات به کرداری دزیی کردنه که ی، تا راده یه که به لای خه لگه وه دزی کردن، وه که پیشه ی شه و که سه سه سهر بکریت، بویه له و یوه سزای ده سپرینی بۆ دیاریی ده کات، ئیتر جیاوازیی نییه دزه که نیره یان می.

تیده گهین که هه رگیز خواهند مه بهستی که سیك نییه که یه که جار په نای بر دیتته بهر دزیی کردن، چونکه شه گه مه بهستی شه و به یه ده یگوت: هه رکه س دزیی بکات (وَمَنْ يَسْرِقْ)، ریک وه چون باسی کوشتنی که سیك ده کات و ده لیت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ...﴾ النساء/ ۹۳، یان: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ النساء/ ۹۲.

نابین ته نها یه که جار کوشتن به سه بۆ شه وه ی سزا به سپرینی به سه ر بکوژه که دا؟

ئیسته شه ده چینه سه ر باسی بر گه ی (فَأَقْطَعُوا آيِدِيَهُمَا)، ده بین لیشاویکی زۆر له بۆ چون و لیکدانه وه و فه رمانی جیاواز هه یه له م باره یه وه و هه ریه که شیان به لگه ی خۆی هه یه له پشت شه ستور کردن بۆ چونه که یدا، سه یری التفسیر الکبیر ی رازی به رگی ۱۱ لاپه ره ۲۲۳ - ۲۲۹ بکه.

شه وانه شه که له سه ر پا و بۆ چونی برینه وه و (بتن) و پیمان وایه که شه گه که سیك دزیی کرد واجبه ده ستیی بر پریتته وه، شه وانه له روکاری گشتیی ئایه ته که وه ده روانه بابه ته که به مه رج و سزا کانشیه وه.

له کاتی که دا که واجب بوونی ده سپرینه که، ده سته کان به گشتیی ده گریتته وه، به لام گریدانی کۆده نگیی (الإجماع)، ئایه ته که ی له گشتگرییه که یه وه ده ره یناوه بۆ تایبه تی و کرداری ده سپرینه که ی گۆریوه بۆ: سه ره تا برینه وه ی ده ستی راست، نه که ده سته کان به گشتیی!

به لآم له دیاریکردنی مانا و واتای وشه ی (الید)دا، ناکوکی که وتوته نیوانیان، هه یانه ده لیت: یانی په نجه کان، هه شیانه ده لیت: یانی په نجه کان و له پی دهس و تا ئانیشک، هه شیانه سنووری واتای وشه که دریت ده کاته وه تا ده گاته شان کان.

پاشان هه ریه که لهو به ریزانه رای خۆی هه یه له باره ی ریزه ی نهو شته وه که ده بریت و به هۆی بردنیه وه کرداره که ناو ده نریت، دزیی، دوو مه رجیشیان داناره بۆ واجب بوونی برینه وه که، نهو دوو مه رجشه له باره ی: (النصاب و الحرز)ه وه یه، واته: ریزه ی شت و شمه که دزراوه که و شوینی هه لگرتن و پاراستنی.

هه ندیکیان وای بۆ ده چن که: ریزه و بری دزراوه که جیگه ی بایه خ نیبه و کهم بیت یان زۆر، حسابی له سه ر نا کریت، مادام دزیکردنه که رویداوه ئیت برینه وه که واجب، چونکه که می بیبایه خی به ردهستی ده لمه مند، زۆر و به بایه خه به لای هه ژاری ناچار و پینگراوه وه، هه ندیکه تریشیان پیمان وایه: شوینی هه لگرتن و پاراستنی شته که، جیگه ی بایه خ نیبه و حسابی له سه ر نا کریت و دزیکردن یانی ده سبردن بۆ مال و سامانی که سیك به بی ناگاداریی و ره زامه ندیی خۆی، هیچ جیاوازیی نیبه، نهو شته له شوینی تایبه تی پاراستن و هه لگرتنیدا بیت یان نا.

رای جیاوازیشیان هه یه له باره ی بری دزراوه که وه، هه ندیجار سی دره مه مه و هه ندیجار پینج و جاری واش هه یه ده دره مه، هه شیانه ده لیت: چاره که دیناریکه و هه شه ده لیت: شتیکی کهم نرخه.

پاشان رای جیاوازیان هه یه له باره ی ره وایه تییی چهن باره بوونه وه ی کرداری برینه وه و لیکردنه وه که، له گه ل دووباره بوونه وه ی نه نجامدانی دزیکردنه که دا. پاشان رای جیاوازیان هه یه له باره ی نه وه وه که: ئایا سهید و ئاغا، مافی نه وه ی هه یه نه م سزایه جیبه جی بکات به سه ر ره عیبهت و خزمه تکاره کانیدا؟

هەیانە رێگەیی پێداو، وەك: شافعیی و، هەشیانە رێگەیی پێنەداو، وەك: نوعمان.

پاشان رای جیاوازیان هەییە لە بارەیی ئەووە کە ئایا: دەسپرین و غەرامەکردن پێکەو، کۆدەکرێنەو؟ هەیانە رێگەیی داو بە کۆکردنەو، غەرامەکردن و پێبژاردن لەگەڵ برینەو، کەدا، هەشە رێگەیی پێنەداو.

ئەوانەش کە دان نانین بە برینەو، کەدا، کە پێشەوا ئەبو موسلمی خۆراسانیی یەکیکە لەوان، خەریکە بلین: لە چەند دەستەواژە و دێرپێکی کەمی پرش و بلاودا نەبیت، شوینەواری راوئوچوونەکانیان لە کتیبەکانی کەلەپووردا بەدی ناکرین، ئەوانەییە ئەمەش بۆ ئەو بگەرپێتەو، کە ئەو کەسانە بە ئەرکی نووسینەو و تۆمارکردنی شوینەوار و بەرەمەکانی زانایان هەستان، بەهۆی ئەووە کە لەلایە کەو، ئەم بۆچوونانە لەگەڵ راوئوچوونی زۆرینەیی زانایانی دەرباردا سازگار نەبوون، خۆیان لە نووسینەو و تۆمار و پاراستیان، لادابیت و لە لایەکی تریشەو، مەترسی ئەو هیان بوو، کە خەلک پرو لەم راو بۆچوونانە بکات و پەسەندیان بکات، چارەنووسی ئەم راو بۆچوون و نوسراوانەش وەك چارەنووسی نووسراوەکانی موعتەزیلە و قەرامیتە و خەوارمیتە کان بوو.

ئایا برین لە کرداری فاقطعوا دا، برینەو، بە چەقۆ و قەمە؟

و، ئایا وشەیی الید لە ئایەتە کەدا، بریتییە لەو لاقەیی سەرەو، مەوفا کە بە پێنج پەنجە کۆتایی هاتوو؟

ئەگەر وایە، ئایا کۆتایی دەس و ئەو سنوورەیی کە نابیت لە برینەو، تە پەپێریت، بریتییە لە: لەپی دەست، یان مەچەك، یان ئانیشك، یان شان؟

ئایا مەبەستی خوایی لەو، کە لە ئایەتە کەدا دەفرموو: آیدیهم، بریتییە لە گشتاندن و گشتگیری؟ یان ئایا دەرشتە و سیغەیی کۆ، وەك شافعیی پێی وایە، ئامازەیی بۆ

چهنباره بونه وه و دووهم و سییه م و چواره می تهو کرداری دزیه ی، که تهو که سه ی به هو ی دزیکردنی یه که مجاریه وه دهستی برراوه، پیی هه لده سییت؟

چونکه به لای شافیعییه وه وایه که ته گهر که سیک دزیی کرد، یه که مجار دهستی راستی له مه چه کیدا ده برپرتته وه، له جاری دووهمی دزیکردنیشیدا، قاچی چه پی له قوله پییدا ده برپرتته وه، له جاری سییه می دزیکردنیشیدا، دهستی چه پی، له جاری چواره میشدا، قاچی راستی ده برپرتته وه، به به لگه ی ته وه ی که خوا ده فهرموویت: (فقطعوأ ایدبهم) وشه ی: الأیدی ش کویه و لانی که می سیانه.

دهچینه سهر تهو برگه یه ی که ده لیت: ﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ المائدة/۳۹.

لیره دا ده بینن ته وانه ی پیان وایه نایه ته که گشتییه و ته وانه ش که پیان وایه تایه ته، ته گهر له نایه تی پیشوودا بواریکیان ده سکه وتبیت بۆ نا کوکیه که یان، تهوا لیره و له م نایه ته دا هیچ بواریکیان ده سناکه ویت بۆ نا کوکی و راجیایه که یان.

ته وه ی چاکه کارانه و په سه ند کردنی ته وه به که ش، له لایه ن خوی لیبوردی به به زه بییه وه، پرسیکی گرنکه و ههرچه نده به دوا ی بابه تیکی تایه تیشدا هاتوو که دزیی کردنه، به لام هه موو چه شنه کانی سته م ده گرتته وه، به هاوه ل بریاردانیشه وه.

دیسانه وه ده بیننه وه که فه قیهه کان جاریکی تر نا کوکی ده که ویته وه نیوانیان، که نایا ته وه ی کردن و په شیمان بونه وه که، برینه وه که راده گرت یان نا، به لام هه موویان کوکن له سهر ته وه ی که توبه کردنه که ریگه پیدراو و دروسته دوا ی برینه وه که!

بۆیە جارێکی تر دەپرسینهوه: ئەو کەسە ی که دەستی راستی پراوێتەوه، چۆن و بە چ شێوێهێك خۆراك بخوات، وە ئایا چۆن بەراورد بكهین له نێوان دۆخی ئەم كەسه و ئەو فەرموودهیهدا كه دەلیت: تۆبە كار له تاوان وەك ئەوه وایه هیچ تاوانی نهییت؟

ئەگەر واییت ئیتر سوودی ئەو پڕهحهته چیه كه له كۆتایی ئایهته كەدا هاتوو؟

ئایا ئەركی به خێو كردن و دابین كردنی بۆیوی ژیانی ئەم كەسه قۆل و قاچ پراو و ئەتك كراوه ی كه تۆبە ی كردوه، خهرجی مال و خێزانی دهكهوێته ئەستۆی كۆمهلگه؟

ئەگەر ئەو هەدیسە ی پیغه مبهەر وەر بگرین كه دەلیت: هەموو مندالیك له سهەر فیتزه و سروشتی پابهندی له دایك دهییت و دواتر باوك و دایکی بهرهو جووله كهی یان گاوریی یان مه جوسییه تی دهبن، كه به پرونی ئاماژه بۆ کاریگه ریی خێزان و بنه ماله و كۆمه لگه دهكات له دارشتنی رهفتار و بیروباوه ر و دونیایی نی مرۆ قدا، له بهرچا و گرتنی واتای ئەم هەدیسە تا چەن کاریگه ریی دهییت له سهەر تیگه یشتیمان بۆ ئەو ئایه ته ی كه باسی دزیی و برین دهكات؟

كۆی ئەو زانیانه ی كه باوه رپیان ههیه به برینه وه ی په له كان، پابه ندن به و راقه یه وه كه به و شێوه یه پیناسه ی وشه ی: الید، دهكات كه بریتی ی بیته له له پی دهست و مه چهك.

ئیمه ده پرسین: باشه ئەو به ریزانه بۆ له و لیکدانه وه ساده و سه ره تاییه دا چه قیون، له كاتی كدا ئەم ئایه تانه له به رده ستیا ندا بووه:

- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح / ۱۰.

- ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ یس / ۹

- ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ﴾ الفتح / ۲۴.

دهبینین الید، واتای بالادهستی و سه رکه وتن و پاراستن دهگه یه نیت، وه دهبینین، الید، واتای پیشه وا و رابه دهگه یه نیت که ده بیته هیژ و دامه زان و له دهست گرتنی جله وی حوکمرانی، ده شبینین دهسگرتن و کف الید، واتای ریگریکردن دهگه یه نیت، نهک نه و له پی دهسه ی که په نجه کانی پیوه بنده.

ئیت بۆ له م گوشه نیگایه وه نه و برکه له نایه ته که، لیک نه دهینه وه و لیتی تی نه گه یین؟

تیناگه یین نه و پیداگریه ی نه و چه شنه زانایانه له سه ر چیه، که ده یانه ویت سزای دزیکردن ببه سنه وه به سزای جهنگه رانی (الحرابة) وه و وهک نه و دای بنین؟

تایا رپی تی ده چیت دزیش، هر بریتی بیته له جهنگه رانی و حیرابه، وهک گوته بیژه کانی خواوه ند و راقه کارانی نه حکام و په یامه که ی ده لیتن؟!

پیویسته دیسان نه و راستیه بلیننه وه که په یامی محمه د بۆ نه وه هاتووه تا گونجاو و له بار بیته بۆ هه موو جیگه و سه رده مینک، گونجاو بوونیشی بنده به وه وه که بتوانیت له گه ل ره وتی گه شه سندن زانین و مه عرفه ی مرۆقایه تیدا، نه ویش گه شه بکات و پیبه پی له گه لیدا پروات و ره چاوی بپرۆکه ی ریکار و هه دده کان له سه روشتی مرۆقایه تیدا بکات، چونکه یاساسازی نیسلامی، ته شریع و یاساسزییه کی مرۆبی و شارستانییه و به نهرم و نیانی و هه رده م گه شه سندن وه و هه میسه له نیوان لای سه رو و لای خواروی سنوره کانی خواوه نددا دیت و ده چیت.

بۆ پشترا سکردنه وه ی هه موو نه مانه ش ته نها نه م نایه ته به سه: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الروم/۳۰.

واته: پروت پابگره بۆ شه و ئایینه ههردهم گه شه سه ندو و سازگار، سروشتی خواوه ند، شه و سروشتهی که خواوه ند خه لکی له سه ر داپشتوو و هه یچ گۆرانیکیش نایه ت به سه ر خه لق و به دیه ینان و داپشتنه کانی خواوه نددا، شه و ئایینه پایه داره که یه، به لام زۆربه ی خه لکی نازان.

له م روانگه یه وه و به م هۆیه وه یه که سزای دزیکردن، بواریکی زۆر گه وره یه و له چاوپۆشی و لیبورده وه له شه نجامده ره که ی، ده س پیده کات و سه رده که ویت تا ده گاته زیندانیکردنی هه تا هه تای، شه مه ش به پیی چه شن و راده ی تاوانه که ده سنیشان ده کریت و ده شکریت له ماوه ی زیندانیکردنه که دا، سه رنجی ره فتاری که سه که بدریت: شه گه ر گۆرانکاری هات به سه ر ره فتاریدا، نازاد ده کریت، پیویسته شه وه ش بزاین که شه چه شن له سزاکان، بۆ سه رکیشی به ناحقه، (للبغی بغیر الحق)، به بی به کاره ینانی توندوتیژی به هه موو چه شنه کانیه وه، وه که هه لکو تانه سه ری ناچه کدارانه، به نمونه.

به لام ئایه تی ۳۳ ی سوره تی المائدة، شه وه مان بۆ پروون ده کاته وه که حاله تی سه رکیشی به ناحق، به به کاره ینانی توندوتیژی و چه ک، وه که هه لکو تانه سه ری چه کدارانه و به بارمه گرتنی چه ند که سیك، له م حاله تانه دا سزاکه ده گاته زیندانی کردنی هه میشی و له سیداره دانیش: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ المائدة/۳۳.

که سانیکی زۆر هه ن شه م بارودۆخه ی ئیمه که ئیسته له سه ده ی بیستویه کدا ده ژین، به راورد ده که ن له گه ل سه رده می راپه رپن و گه شه سه ندنی شه وروپادا، به وه که سانه ده لیم: شه م به راورده تان نابه جیه، چونکه گرفته که ی ئیمه هه یچ له و گرفته ی شه وروپیه کان ناچیت که له سه رده می گه شه سه ندن و روناک بوونه وده ا هه یان بو.

گرفت و دژواریییه که لهوی و لهو سهرده مه دا، له نیوان که نیسه و خه لکدا بوو، تهنگزه و کیشیه کی زانستی بوو له باره ی لیکدانه وه و راقه ی تهوراتیییه وه بۆ گهر دوون، گا وره کانی ته ورپا دانیان به و لیکدانه وه یه دا نابوو، وه ک چۆن له سهرده می کۆن (العهد القديم) دا هاتبوو، به بی شهوی په پیره ویی له شه ریه ته که ی موسا بکه ن که ههر له هه مان په راوی سهرده می کۆندا هاتبوو.

گرفت و تهنگزه که ی نیوان که نیسه و خه لک لهوی، له بواری یاساسازی و ته شریع و وا بکه و وا مه که دا نه بوو، به لکو له بواری بوون و نه بوون دا بوو، بۆ نمونه: ئایا زه ویی شیوه گو و خره، یان ته خته؟ یان ئایا زه ویی به دهوری خۆردا ده سوپیتته وه یان خۆر به دهوری زه وییدا؟ به لام گرفت و تهنگزه ی ئیمه له گه ل دامه زراوه ی ئایینیدا، ریک پیچه وانه ی ته مه یه.

ده بینین پیاوانی ئایینی به شه رمیکه وه شه و لیکدانه وه زانستی یانه په سه ند ده که ن که له سایه ی پیشه روه تی زانستی سه ده ی بیسته وه، ده کرین بۆ ئایه ته کانی قورثان، له هه مان کاتدا به بی شه وه ی هه ولی بژارکردن و پاککردنه وه یان بدن پیداکری ده که ن له سه ر په رژی ته وه ته فسیر و راقه کردنه که له پوو ریانه ی، که دژ ده وه ستنه وه له گه ل ژماره یه ک راستیی و چه سپاوی زانستیدا، بۆیه دژواری و گرفتی ته م به رپژانه له فیه و یاساسازی و فه لسه فه و زانسته مرۆقایه تیه کاندایه به گشتیی.

گرفته که له وه دایه که خۆیان هه ست به فشۆلی و کارتۆنی بوونی خستنه پروو و ته رحه کانیان ده که ن و له ویوه خه می شه و نیسلامه یان لی نیشته وه که شه وان نوینه رایه تی ده که ن و ده ترسن بروخیت، له م پرۆسه یه شدا خه لکی ئاسایی و نیوه رۆشنبر، به هوی نییه ت پاکیا نه وه و خه لکی به رژه وه ند په رست و می شک داشۆراویش، به نیازی خرابه وه، شوینیان ده که ون.

چه کی هه میشه سازی دهستیشان ئه و کافر کردن و ئه و تۆمه ته ئامادانه یه که ئاماده یان کردوون بۆ هه ر که سیك که، نیازی ئه وهی هه بیته له ژیر رکیفی ئه وان ده ربجیت، تا تۆمه تباری بکه ن به زهنده قه و کافر بوون و به کریگیراویی، به وه تانه ی لی بدن که دهیه ویت نیسلام بروخینیت و گوایا جنیو به هاوه لآن ده دات و ئینکاری سونه ت ده کات.

به لام ئیمه دلنیاین له کاره که مان به پشت به ستن به و ئایه ته ی که ده فه رموویت: ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ﴾
الرعد/ ۱۷.

ئیمه به ته واری مانا دلنیاین و دلنیایش ده دهینه ئه و که سانه ی که باوه رپان به خواوه ند و خۆرا ده سکردن به وه هیه، دلنیایان ده که یه وه که خواوه ند نابه زیت و نیسلامیش شکست ناناسیت، چونکه خواوه ند له سروشتی مرۆقدا بوونی هیه، نیسلامیش له که لتوری هه موو که لانی سه رزه ویدا بوونی هیه. ئه و لایه نه ی که له داهاتودا شکست ده هیئیت، بریتییبه له و فیهه میژوووییبه چه قبه ستوه و زیوان و هامان و دامه زراوه کانی، وه تاکه شتیکیش که شکست ده خوات و ده به زیت، ئه و بیرورا و تیگه یشتنانه مانه که ئالاندومان به پیروژکردنی ئه و که سانه وه که به بیتاوان و به مه عسومیان ده زانین، بوون و مانه وه ی باوه ره که مان به ند کردوه به مانه وه ی ئه وان ه وه و ریشه داکوتانی هه ژمونی بالاده ستی نه وه و وه ره سه ی پیغه مبه رانه وه، تاکه لایه نیکیش که ده به زیت و شکست ده خوات بریتییبه له عه قلیه تی حه رامکردن، به لام خواوه ند و نیسلام هه رگیز نابه زن.

بهشی چوارهم

سوننه تی په یامهینی و سوننه تی پیغه مبه رایه تی

(السنة الرسولية و السنة النبوية)

ئهم ناویشانه م له کتیبیکمه وه وەرگرتوه که سالی ۲۰۱۲ له لایهن دارالساقی وه چاپ کراوه.

پیم خو شه لیږده دا تاماژه بکه م بۆ ته وهی که له م باره یه وه خویندنه وهی تازه تره هیه له م بابه ته دا، ته ویش ته وه یه که له وی و ته وکات، تیروانیم بۆ پیگه ی په یامهینی و ره سولیه ت قه تیس بوو له چوارچیوهی ته نها گه یاندندا و پیم وابوو هه رچی ئیجتهاد و لیکنانه وهی په یامهین و ره سول هه بووه بۆ کۆمه لگه که ی، هه مرویان له پیگه ی پیغه مبه رایه تی و نبوه ته وه بووه نه ک له پیگه ی په یامهینی وه، به لام دوا ی سه رله نوی خویندنه وه مان، بینیمان و تیگه یشتن که ره سول و په یامهین وه که یه که م موشه رپیع و یاساساز له پیگه ی په یامهینی و ره سولیه ته وه، ده سه لاتی یاساسازی به کار هیناوه و یاسای دارشتووه.

بۆیه ده بینین باس له گوپراه لیبی کردنی سه ربه خو ی ره سول کراوه: أطيعوا الله وأطيعوا الرسول، به لام له په راودا نابینین له هیچ جیگه یه کدا گوترا بیئت: أطيعوا النبي، بۆیه دواتر به وردی دید و تیروانینی تازه مان له م باره یه وه ده خینه روو.

پیش ته وهی قسه له باره ی سوننه ته وه بکه یین، پیمان باشه گه ر به خیرایش بووه چاویک بگپین به سه ر چهن پیناسه یه کدا که له دابه زینراوی به جیدا هاتوون.

- **البیان:** بریتیه له پیچه وانه ی شارده وه، به هیج شیوه ک پیه ونده نییه به راقه و شرح کرده وه، به لگهش بۆ ئەم راستییە ئەم ئایە تانە یه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾ البقرة/ ۱۵۹.

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل/ ۴۴.

واته: ئەوانه ی که هه لده سن به شارده وه ی ئەو به بیانات و به لگه روون و رینمایانیه که دامان به زاندوون و له په راوه که شدا پامان گه یاندوون بۆ خه لک، ئەوانه خواهنه و نه فره تکاران نه فره تیان لی ده که ن.

واته: ئیمه زیکرمان بۆ دابه زاندوی تا ئەوه ی که دابه زیوه بۆ خه لک، بۆیان رابگه یه نی، به لکو بیریک بکه نه وه.

په یامه ی نیش هه موو ئەوه ی که بۆی دابه زیوه رای گه یاندووه و هیچی لی نه شارده وه، به شیوه ی دهنگی رای گه یاندووه و له به رده می خه لکدا خۆی نوتق و گۆی پی کردووه، به بی ئەوه ی هیج به شیکی راقه و شرح کردی، ئەمهش ئەوه ده گه یه نیت که: ئەو ئەرکی راگه یاند و به یان کردنی پی سپێرداوه و ئیمهش ئەرکی بیر کرده وه و تیرامان.

- **البلاغ:** بریتیه له کرده و پرۆسه یه که به هۆیه وه مه به ستی قسه که ده گات به گوینگر، به لاغه و ره وانبێژی له وه وه ره گیراوه، وه ک له م ئایه ته دا هاتووه: ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ النساء/ ۶۳.

واته: قسه یه کیان پی بلی کاریگه ری هه بیت له ناو ده رویناندا.

ئەم به لاغه و ره وانبێژی هه پیه ونده نییه به جوانی گفوتلته وه، چه ند ناستیکیشی هه یه، وه ک ده بینن که مترین ناستی بریتیه له زمانی که رولاله کان، زمانی ئامازه: ﴿قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمًا﴾ آل عمران/ ۴۱.

واته: گوتی به لگه و نیشانهی تو ئه وهیه که سی رۆژ به هیما نه بیته، قسه نه کهیت له گهلا خه لکدا.

پاشان سه ر ده که ویت تا ده گاته به رزترین چه شنی، که له دابه زینراوی به جیدا ده یینین، چونکه ره وان بیژی له و په یامه دا له ئاستیکی ئه وتودا هاتوو تا به که مترین وشه و به بی هاوواتایی و ته رادف و تیت رنجاندنی وشه کان، واتا و مه به سته که ی بگاته گو یگر یان خوینهری، بۆیه ده لیت: ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ اِنَّا الْبَلَاغُ﴾ المائدة/ ۹۹.

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ المائدة/ ۶۷.

﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِنَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ النور/ ۵۴.

واته: په یامه یین و ره سول هیچی له سه ر نییه بیجگه له که یاندن.

(به لام وه که له پیناسه که دا گوتمان، که یاندنیک که: وەرگر - بیسه ر و خوینهر - له مه به سته قسه کهر تیبگات).

- النبأ: بریتیه له و هه وال و زانراوی که، هه م پاستیی و هه م دله پراو که ش هه لبریت، وه که ئه م ئایه ته پروونی ده کاته وه: ﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ هود/ ۱۲۰.

واته: هه موو ئه وهی بۆت ده خه یینه پروو له هه وال و زانینه کانی پیغه مبه ران، بۆ ئه وهیه دلی تو ی پی جیگیر و دامه زراو بکه یین، له مه شدا پاستیی و ئامۆژگارییی و بیرخستنه وهت بۆ هاتوو بۆ باوه رداران.

تایبه تمه ندیه کانی هه وال و زانراو و نه به ئیش ئه وهیه که گشتیی و کورت و پوخته و په نهان و غه ییه، ئیتر په نهانی رابووردوو بیت، یان هی ئیستا، یان هی داهاتوو، به لام ئاماده بوون

له ههوال و زانراو و نهبه ئا بوونی نییه، چونکه هه لگر و گێره ره وه یه کی هه یه نه ک خه به رده ر و ئاگاداریکه ریک، پیغه مبه رایه تی، چهند هه وال و زانراو و نه به ئیک بوو نه ک ئاگادار که ر بیته بۆ چهن ده نگوباسیک. (۱)

باسکردن و (الإنباء) یش له پیگه ی پیغه مبه رایه تی و نبوه و هیه، نه ک له پیگه ی په یامه یین و رسولیه وه.

القرآن یش بریتیه له په راوی نبوهت و پیغه مبه رایه تی محمه د (سلاوی له سه ر) چیرۆک و گێرانه وه و خستنه رووه قورئانییه کان له خو ده گریت که هه موویان هه وال و زانیی رابوردوون وه ک له خویدا هاتوو: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ طه / ۹۹.

واته: به و شیوه یه له هه وال و زانراوی ته وهت بۆ ده خه ینه روو که تیپه رپوه.

هه ره وه ک چۆن هه وال و زانراوی داها تووشی تی دایه وه ک: دوارۆژ و به هه شت و ئاگر و... تاد. وه ک ده فه رموویت: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ﴾ القمر / ۴.

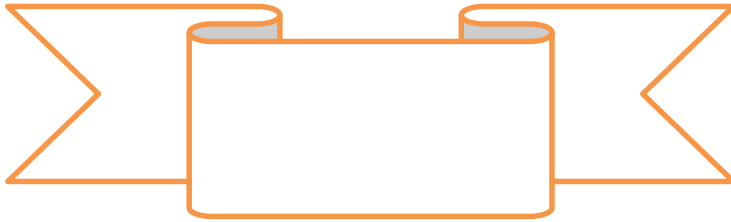
واته: هه ندی هه والیان بۆ ها تووه که ته وه یان تی دایه به توندی ده س له خراپه هه لگرن.

(۱) جیاکاری له نیوان خه به ر و نه به ئا که مێک ورده کاری ده ویت بۆیه به پیوستم زانی ته م روونکردنه وه یه بنووسم: نمونه ی (النبأ) ته وه یه که من هه والیکم لایته بۆ نمونه: دوینی مندالیک له سه ر بانیک که ته وه نده مه تر به رز بوو، که وت و مرد، یان من ئاگادارم نیستا براکه م له مالی باوکه م، یان من زانیاریم هه یه به یانی براکه م دیت بۆ مالم، ته مه مه هه مووی به لای گوینگروه نادیارن و له من وه ریان ده گریت، ته م چه شنه هه والانه له سه رشتیان نییه له ر کاته دا بیته ناراه و حزوور په یدا بکه ن.

به لام ده نگوباس (الخبر) نمونه ی ته وه یه که: من چاو م لیته و مندالیک خه ریکه ده چیتته سه ر لیواری سه ریانسه که و گه ر پروات ته که ویت، بۆیه خه به ری لیده ده م به دایکی تا فریای بکه ویت و به بیینی دایکی بۆ منداله که، روداوه که حزوور و ناماده یی په یدا ده کات. (وه رگێر)

- **الحجر:** بریتییه لهو دهنگوباسه ی که راستیی و ناراستیی و ههله بوون و راست بوون، ههله گریت، چونکه روداوه که خه بهر ده ریکی ههیه خه بهری لیداوه.

سروشتی خه بهریش وایه به پیچه وانه ی نه بهئه وه دریژه و ورده کاریی ههیه، پیویسته گیپرهره وه که شی تاماده بیته و به چاوی خۆی روودانی رووداوه که ببینیته، (وهک نزیک بوونه وه ی منداله که له لیواری سه ربانه که)، وهک چۆن موسا گوتی به مالباته که ی: ههستم به بوونی ئاگریک کردووه و ئیستا خه به ریکتان لییه وه بۆ دینم: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾ النمل / ۷.

سوننه له کهله پوردا

السنة: بریتییه له ساز بوون و وه پیکه وتن به ئاسانی، سنَّ علیه الماء واته: ئاوه که ی رۆ کرد و به نهرمی پزاندی به سه ریدا، که ده شگوتریت: امض علی سننک، واته: بۆ به پیکه ی خوتا، وجاءت الريح سنائن، ته گهر باکه له یهك لاوه دههات. سهراوه کتیبی لسان العرب.

تیده گهین که سوننه له بواری تووژینه وه که ی ئیمه دا بریتییه: له و نمونه و ته و ریچکه ی ژیانه ی که کۆمه لگه به ئاسانی و نهرمونیانی له سه ری ده روات، له که له پوری ئاینیدا سوننه دوای په راوی خواوند به سهراوه ی دووه می یاساسازی داده نریت، له زۆر کاتیشدا بۆ هیه پشی بکه ویت، ههروه ها به پی که له پور سوننه بریتییه له کۆی ته وه ی که له محمه دی کوری عه بدوللاوه کۆکراوه ته وه و پیمان گه شتوه له قسه و کردار و بریار له سهردان و رهویه ی رهوشتی و ته نانه ت هه یته ت و پوخساریش، له وهش به ولاوه تر ده گوتریت هه لئس و که وتی ته نانه ت پیش و پاشی به پیغه مبه ربوونیشی، ته م پیناسه یه له سه ریکی تره وه به رپرسه له زۆره ی کاروباری موسلمانانی ته م سه رده مه، ئیمه به بی جیاوازیی کردن له نیوان ژیانانی تاکه که سی و له چیی خۆشی هاتوه و له چیی خۆشی نه هاتوه له خۆراک و پۆشاک و... تاد، پیبه پی، شوین رهویه که ی ده که وین له هه موو بواره کاندا، پابه ندی شیوازی ژیانانی ده بین به بی گویدانه ته وه ی که هه لومه رج و کات و شوینی ژیانانی ته وه، به سه ر ژیانانی ئیمه دا ناچه سپیت، بیئاگا له وه ی که ته مه له لایه که وه پیچه وانه ی هیللی رهوتی میژوه و به ره و پاشه وه مان ده گپیتته وه و له لایه کی تریشه وه ته وه په یامه ی که جیهانییه و بۆ هه موو مرۆقایه تی هاتوه، ده یگۆریت بۆ په یامیکی خۆجی که له سه ده ی هه وتی زاینیدا بۆ دانیشتوانی نیوچه دورگی عه ره بیی هاتوه، ههروه ها ته و چه شنه تیگه یشتنه له سوننه ت، ده بیته هۆی ته وه ی ده رگا بخریتته سه رپشت بۆ قسه هه لبه ستن به ده می خواو پیغه مبه ر و په یامه یه که یه وه، پاشان ده بیته هۆی داهینانی چه ندین گپرانه وه و ناوانیان به هه دیس که

بگوئین له گهل بهرزه و هندیی حوکمرانه کان و هامانه کانی دهروپشتیان له هه موو سهرده میکدا، تا دواچار تاییکی تازه دادپرشت بهو شیوهیهی که به دهستی ئیمه گیشتوه و له سهرده می عه باسییه کاندایژراوه، که دهیین ئه و تایینه تازهیه به شیوهیه کی گشتیی جیاوزه له په یامه کهی محممد، لهو تایینه تازهیه دا په یامهین چهند تاییه تمه ندیی کی زۆری ههیه له وانه:

- که سایه تی په یامهین چهق و ناوهندی نیسلامه، نهك خواوند و پهراوه کهی، ئه مهش ههلهیه کی قورس و نابه جیه، چونکه نیسلام بریتیه له باوه ربوون به خواوند و رۆژی دواپی و هاوکات له گهل ئه م باوه رده دا کرده وهی چاکهش، به بی گویدانه ئه وهی شوینکه وتهی محممدی یان نا، ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ البقرة/۶۲.

واته: به دنیاییه وه ئه وانهی باوه رپیان هیناوه و جووه کان و گاوره کان و ساییه کانش، هه رکهس له وانه، باوه رپی هینا به خواوند و رۆژی دواپی و کرده وهی چاکه کی کرد، ئه و له لای په روه ردگاریان پاداشتی خویانیان ههیه و هیچ ترسیکیان له سه ر نییه و نیگه رانش نابن.

تهنها به گۆرینی ئه م پایانهی نیسلام به پایهی باوه ر به محممد، به پشت بهستن به هه دیس و گپراوه ی: بني الاسلام علی خمس، ساخته کارییه که به رپسه له که نار که وتسن و گۆشه گیر که وتنی ئه م سهرده مهی (موسلمانان) و ره گهز په رستی نواندنیان به رانه ر گه لان و په پیره وانی تایینه کانی تر، که له هندی کاتدا ئه م ره گهزه رستییه، ده گاته ئاستیک که رژاندنی خوینی ئه وانیتر به ره و ده زانیت.

- په یامهین هه ر له بنه رته وه مه عسوم و پاریزراوه له هه له و له م روانگه یه شه وه جیاوازه له ئیمه ی مرۆف که هه لگری ئاکار و ره فتاری وهك: دلبۆلیدان و به هه له داچوون و رقلیبوونه وه و ئیره یی بردن و هه له کردن، به م هۆیه شه وه ئه م ئایه ته به ره های لیك درایه وه و گشتیرا

بەسەر هەموو قسە و لیدوانیکه پەيامهیندا: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾
النجم/ ۳، ۴.

بەو هۆیهوه گوترا که هەموو رەفتار و کردەوه کانیسی سەرچاوهیه کی خواییان ههیه، ئەمه بیجگه له وهی که، واش وینا کرا که خاوهنسی بریاری خۆی نییه و هەرچی چاکه کاری و خۆپارێزیش له کردەوهی خراپه بکات، دەستی خۆی تێدا نییه و لهسهریهتی وابکات.

- پەيامهین دەسه لاتی تەکاکردن و شەفاعەتی ههیه و دەتوانین و بۆمان ههیه هانای بۆ بههین تا رازی بیته لیمان و لهویوه تکامان بۆ بکات لای خواوهند.

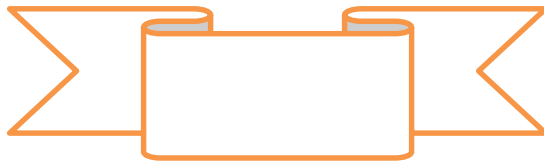
- پەيامهین زانیه به پنهان و غهیب، ئەمەش رێگه خۆشکهره بۆ داتاشینی چه ندین گێرانهوه به ناوی ئەوهوه و بهبێ کۆتایی و بهدرێژایی کات بهردهس دهبن.

- پەيامهینیش وهک هەندی له پێغه مبه رانی تر، چەن په رجو و موعجیزهیه کی ماددی دیاری ههیه، تەنانەت په رجووه کانی وهک پیاویکی ئەفسانهیی وینای دهکەن که مردوو زیندوو دهکاتهوه، مانگ کهرت دهکات، نه خۆش چاک دهکاتهوه، له نیوان په نجه کانی دهستی هوه کانیاه هه لده قولتیته.

ئەمه بیجگه ئەوهی که چه نده له پرووی کاتهوه له پەيامهین دوورکه وینهوه، پێوه لکاندن و به ده مه وه هه لبه ستن بۆ په رجووه کانی زیاتر ده بیته، که وتنه ژێر کاریگه ری موسلمانان بۆ فه ره نجه کانی تر، وای کردوه که رازی نابن پەيامهینه کەیان که متر له که سیتز په رجو و موعجزه ی بیته، بۆیه له ژێر کاریگه ری گاور و میله له کانی تر دا، هاتن په رجووه گه لیکی ئەوتویان بۆ هۆنییه وه که زیاتر له په رجووه کانی عیسیای مه سیح، کاریگه ر تر و سه رسورپهینه رتر بن، په پیره وانی مه زه بی شیعه به مه یشه وه نه وه ستان به لکو چه ندین په رجوویان دایه پال ئیمامه کانیسیان.

به هۆی هموو ئه مانه وه و له ئاکامدا، تانه و له تمه ی گه وره درا له که سایه تی په یامبه ری مه زن و چهند ئاکاریکی درایه پال که شیاو و گونجاو نین له گه ل که سایه تی ئه ودا، وهك دوا پیغه مبه ری خواوه ند، وینای پیاوکی هه وه سبازیان دایه پال، که ئامانجی رابواردن و سیسکس بیته و له ریگه ی چهند گیرانه وه یه که وه، که دایانه پالی وهك پیاوکی خوین مژ و تینوی خوین رشتن ناساندیان.

له سه ر ئاستی نیسلامیش به گشتی، ئه م هه له وینا کردنه بوویه هۆی ترازانی ئایینه که له ئامانج کانی و ئه وه ی که بۆی هاتبوو به گشتی، بۆیه پیویسته سه رله نوێ ئایینه که بگه رینریتته وه سه ر رپه وه ی بنه ره تی خۆی و، په یامهینیش بخریتته وه پینگه شیاوه که ی خۆی به و شیوه ی که له دابه زینراوی به جیدا باسکراوه و ناسینراوه، وه به پیی ئه و ئاکاره کاریگه رانه ی که پیی به خشیوه، که به جیا کردنه وه ی سی پینگه که ی دهس پیده کات، وهك: پیاوکی ئاسایی، وهك: پیغه مبه ر و نه بییهك، وهك: په یامهین و ره سولیک.

سوننه له دابه زینراوی به جیدا

یه کهم: محمد و هک پیاویکی ناسایی

ئه و پیاویکی ره وشت به رزه: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم/٤

ده خوا و ده خواته وه و هاوسه رگیزی ده کات، هه له ده کات و راستیش ده کات: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ،
أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ﴾ عبس/١، ٢.

پهروه ردگاری سه رزه نشتی ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاةَ أَزْوَاجِكَ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ التحريم/١.

ده روون و سنگی داده گیریت و خه مبار ده بیت: ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾
هود/١٢.

ده شمريت: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ الزمر/٣٠.

هیچ په رجوویه کی به رجه سته ی ماددیشی نییه: ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي
فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا، أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ الفرقان/٧، ٨.

په نهان و غه بییش نازانیت: ﴿قُلْ لَأْمَلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ الاعراف/١٨٨.

دهسه لاتی تکا کردن و شه فاعه تیشی نییه و شه فاعه ت به گشتیی و به پله ی یه کهم دهسه لاتی
خواهه ند: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ الزمر/٤٤.

چهنیکی تری تکاگردن ههیه، تهویش بۆ کهسیکه، خواوهند خۆی مولهتی بدات و بیهینهته
گو: ﴿يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ طه/۱۰۹.

مههد داوای نه کردوه له پهیرهوانی تا له خواردن و خواردنهوه و پۆشاکدا چاوی لیپکهن،
گهرشتی واش پرووی دابیت، هانی نه داوه له سههر بهرهوامیی، ههرچیش له سهردهمی خۆیدا
بهردهس بووبیت لیبی خواردووه و خۆی قهتیس نه کردووه تهنها له خواردنی خورمادا، تهگهر
لهو سهردهمی تهودا فلچه و ههویری ددان شوشتن ههبوایه، به دلنیا ییهوه به کاری دههینا و
سهعاتیشی ده کرده دهستی چهپی، تا به ئاسانی بیخوینیتهوه و بزانی کات چهنده، رهوشتی
بهزیشی ریگهی لی دهگرت له بهرهه هاوه له کانیدا باسی په یوهندی تاییه تیسی و سۆزداری
خۆی و هاوسه رهکانی بکات، تهگهر بیشمایه رازی نه ده بوو بهوهی که لهم بوارهدا و له بارهی
هاوسه رهکانیهوه دهگوتریت و گوتراوه و گوێزراوه تهوه، تهو وهک پیاویک لایه تیسی خۆی له گهلا
خه دیجهی هاوسه ریدا به سههر برد، که چند سالیکیش له خۆی به ته مه نتر بوو، تا
تهو به ره جمهتی خوا نه چوو هاوسه ری تری نه خواست، تهم راستیهش وینهیه کی تهواو جیاواز
لهوهی که گپرا نه وهکان بۆمان وینا ده کهن، ده خاته پروو.

دوهم: محمد وک په یامهین

په یامی محمدی بز ته وه هات تا تهو نیسلامه تهواو بکات که له گه ل نوح دا دهستی پیکرد و تیپه ری به په یامی پیغه مبه و په یامهینانی تر دا تا گه شته سه رده می خاتهم: ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ البقرة/۱۳۶.

نیسلام هم موو به ها مرؤقایه تیه کانی به ریز به ندی و پله به ندی تیدا بوو بز ته وهی بگو نجیت له گه ل گه شهی مرؤقایه تیبی و سه رکه وتنی مرؤق به په یژهی شارستانیه ته کاندا و تا به دوا برگه می تهواو بیت، که بریتی بوو له شه ریه ته که می محمد: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة/۳.

دهینین ثایه ته که به روونی رای ده گه یه نیت که: ثاین کامل و نیعمه تیش تهواو کراوه، ههروه ها پیمان ده لیت: تهو نیسلامه می که خواوه نند وک ثاین پی رازیه بز به نده کانی تهویه که وک، کؤتا ثاین دابه زینراوه بز محمد: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ الاحزاب/۴۰.

به لام بز هه موو خه لک: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ الاعراف/۱۵۸، نه که ته نها بز دانیشتوانی رؤزه لاتی ناوین، تهویش له سه رده میکی دیاری کراودا، به لکو بز کوی دانیشتوانی سه رزه ویی تا رؤزی دواپی.

دابه زینراوی به جیش به پله به ندی و به دریژیی ساله کانی پیغه مبه رایه تی، به گو کراوی دابه زینراوه ته سه ر دل پیغه مبه (سلاوی له سه ر)، جبریل کوی کردووه و په یامهینیش له بهر و شه زبه ری کردووه: ﴿نَزَّلَ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ، عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ، بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ الشعراء/۱۹۳-۱۹۵، په یامهینیش ریک بهو شیوهی که بیستویه تی له به رده می

هاوه له كاندا گۆی کرده ته وه، خواوه ندیش به لینی پاراستنی ته و په یامه ی داوه: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُزَلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجرات/۹، پیوسته بیسزانین که الذکر بریتیه له دارشته ی گۆکراو (الصیغه المنطوقه) ی دابه زینراوی به جی، په یامه ی نیش ته نها له بواری راگه یاندنی ته و په یامه دا وه که خوئی، پاریزراو و مه عسوم بووه: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ المائدة/۶۷، ته ویش به ته وایی و به جوانترین شیوه ته و ئه رکه ی راپه راند که خرابوویه ته ستویه وه.

ته و ئایه ته ش که ده لئی: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ النجم/۳، ۴، تابه ته به بواری پاراستنی ته و دارشته گۆکراوه ی که بۆی هاتووه (الذکر)، نه که هیچ بواریکی تر، نابیت رابکیشریت و بگشتینریت به سهر هه موو ته و قسانه دا که له ژیانیدا کردوونی، ته گینا لیمان تیکه له ده بیت و نازانین کامه وه حیی خواجه و کامه قسه ی ته وه، چونکه ناگوچیت بلین: (قال رسول الله قل هو الله أحد) یان (قال تعالی: الجنة تحت أقدام اللامهات)، په یامه ی دابه زینراوی به جیی وه که خوئی و چون بۆی هاتووه ئاوا گۆیکردووه، ئیتر بیجگه ته وه، وه که هه رکه سیکی ئاسایی چی پیخوش بوویت گوتوویه تی، ته وه ش که ته گوتریت هه رچی گوتووه هه موو وه حییه، له دیدی ئیمه وه ویستوویانه وه که گاوره کان بکه ن، چونکه کاریگه ربوون به مه سیحیه ته وه، به وه وه نه وه ستاون که په رجوو هه لبه سن بۆ په یامه ی ن و کیپرکی پیبکه ن له گه لیاندا، به لکو فه قیه به پریره کان پیوستیان به وه بوو که بیروکه ی خاوه نی، دوو نیگا (صاحب الوحین) یشی بۆ هه لبه سن، گوا یا دابه زینراوی به جی نیگای یه که مه و (حدیث) یش نیگای دووهم، ته گه ر ته مه بۆ حاله تی مه سیحیش راس بیت که کاتیک کۆرپه له بووه له سکی دایکیدا، نیگای بۆ هاتووه، ته وکات په یره وانسی واداده نین که: (قال الرب) هاوشیوه ی (قال یسوع) ه، ته مه له گه ل دۆخی محمه ددا ناگوچیت، چونکه له ته مه نی چل سالیدا نیگای بۆ هاتووه و مرۆقیکی ئاسایی بووه له دهره وه ی نیگاوه: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ الکهف/۱۱۰، ئیتر هه ر قسه یه که غه یری ته مه، سوکایه تی و که مکردنه وه یه له پله ی

ئەو، ئەک ریز لینگرتن و بەرز کردنەوێ پینگە، واتە: پێویستە دُنیا بین کە بێجگە لە دابەزینراوی بەجی، هیچ نیگایەکی بۆ نەهاتوو و خۆیشی هەرگیز لافی ئەوێ لێنەداوە.

لەوایە کە سێک پرسیت: ئەو چی دەلێی لەبارەوێ ئەو چیرۆکەو لەگەڵ هاوسەرەکانیدا، کە لەم ئایەتەدا باسکراوە: ﴿وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ﴾ التحريم/۳، ئایا خواوەند نەبوو کە هەوایی پێدا؟ ئەگەر بە نیگا و وەحیی نەبوو، چۆن هەوایی پێداوە؟ ئیمەش لە وەلامی ئەو پرسیارەدا دەلێین: با پیکەو ئەم ئایەتە بخوینین—ئەو: ﴿فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾، تێدەگەین کە هاوسەرەکی پەيامهین بە نەینی هەوایی کەو داوە بە کەسێک (یەکیکی تر لە هاوسەرەکانی)، خواوەند دەری خستوو، واتە: ئەو کەسێ تر زۆر بەئاسانی درکاندی، ئەم چەشنە حالەتانە لە ژبانی رۆژانەماندا زۆر روودەدات و پێویستیشی بە نیگا نییە، هەرەها ئەوێ کە دەلی: ﴿نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ﴾، ئەو ناکە یەنیت کە نیگایەکی لە لایەن خواوەندەوێ بۆ هاتبیت.

لەگەڵ پەيامه کەو محەمەد دا خواوەند کۆتایی بە حەرام و رێگیزی لیکراوەکان هینا، دواي ئەوێ کە راسپاردەکانی ناو شەریعەتی موسا سەرکەوتن بۆ حەرامکراو لە شەریعەتی محەمەد دا: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ أُمَّلَاتِكُمْ إِنَّهُ كَانَ بَعْضٌ بِبَعْضٍ كُفْرًا كَبِيرًا وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِنَّ بِالْحَقِّ ذَلِكَمْ وَصَّأَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ، وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَفْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكَمْ وَصَّأَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ، وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكَمْ وَصَّأَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الانعام/۱۵۱-۱۵۳، چەن حەرامکراویکی بۆ زیاد کرا بۆ ئەوێ ببنە چوارە دانەو تەواو و داخراو کە هێچکەس بۆی نییە، نە بۆیان بۆ زیاد بکات نە لێشیان کەم بکات—ئەو: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكُذِبَ

هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿النحل/۱۶۶﴾، بۆیه هەر حهرا مکردنیکي تازه و زیاده، په یامهین و رهسولیکي تازهی دهویت، ئەمهش هه رگیز روو نادات، چونکه راگهیه نراوه که محمد کۆتا پیغه مبه ره و نیسلامیش به په یامه که ی ئەو کۆتایی پیهاتوو.

ئەگەر پاسپارده کان سه رکه وتب بۆ ئاستی حهرا مکردن، له وانه یه پرسیاریک بیتته ئاروه و پرسیت: ئەو رهحه ته ی که باسی ده که ن له م نیسلامه دا هه یه له کویدایه؟ ده لئین: محمد خۆی رهحه مه ته بۆ جیهانیان: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانبیاء/۱۰۷، له ریگه ی سوککردن و که م کردنه وه ی سزاکانه وه، دوا ی ئەوه ی که یاساسازی و ته شریعه کان ده سنیشانکراو و توند بوون (که زیاتر له سیسه د برپه بوون له شه ریعه تی موسا)، له دابه زینراوی به جیدا به شیوه یه ک سنووردار کران که: کوشتنه وه سزای ته نها یه ک تاوانه که ئەویش کوشتنی که سیکه به ناره وا، له سه ر ئەم بنه مایه له م ئایه ته تیده گه ین: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ الاعراف/۱۵۷، سنووردار بوونی په یامه که تاییه تمه ندی ئەوه ی پی به خشیه وه که هه رده م زیندو و له گه شه ی به رده و امدا بیت، به شیوه یه ک که یاساساز ده توانیت له نیوانی لای سه رو و لای خواری سنوره کاندای بیت و بچیت و به دریزایی میژوو به شیوه یه ک یاساکان دابریژیت گونجاوبن له گه له هه لومه رچی کۆمه لگه کاندای، وه ک ده فه رموویت: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الروم/۳۰، ﴿فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾، ئامارزه یه بۆ ئەوه ی که ئەم ئایینه چه نده ئاماده یی تیدایه تا بگوختیت هه موو خه لک له ئامیزی بگرن، نه ک پیچه وانه که ی.

په یامی محمه دبی باز دانیکي نه وعی هیئایه کایه وه له پیره وی میژوودا، چ له سهر ئاستی کومه لایه تیی و چ له سهر ئاستی رامیاریش، به لام به هزی نه وه وه که نه و په وته دواي کوچی دوايي پیغه مبه ر، دیسان جاریکی تر به خیرایی گه راپیه وه بو سهر پیره وه سروشتییه که ی خوی، مرؤقایه تیی نه گه شته نه و ئاسته ی که دابه زینراوی به جی بوی ده سنیشان کردبو و په یامهینیش له ژیانیدا جیبه جیی کرد، تا دواي چه ندین سه ده نه و جا جاریکی تر مرؤقایه تیی قه له مبارزه که ی دایه وه و گه شته نه و ئاسته ی که ده بوو زووتر پیی بگات.

ته ی ناوینشانه سه ره کییه کانی نه و قه له مبارزه کامانه ن؟

۱- تاکیی و تاکانه یی تنه نا مافی خواوه نده: لای خوینه ری دابه زینراوی به جی شاراه نییه که سه ر و کرؤکی نیسلام، باوه رهینانه به خواوه ندی تا قانه، وه ک پیشتر گوتمان: نه گه ر به ها بالاکان له شه ریعه ته کانداهه بوون و به شیوه ی پله به ندی ده خرا نه پروو، به لام پیغه مبه ران و په یامهینان، هه موویان دروشیمی تاکپه رستی و تا قانه یی خواوه ندیان هه لگرتووه و تاکپه رستی راسپارده و ناموژگاریی هاوبه ش بووه له نیوان هه موو په یامه کانیاندا، ده بینین پیغه مبه ران (سلاویان له سه ر) گه ل و نه ته وه کانیان بانگیشته ده که ن بز سه ر نه و دروشمه:

- ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ النحل/۱۱۶.

- ﴿وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ العنكبوت/۱۶.

- ﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ الاعراف/۶۵.

- ﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ الاعراف/۷۳.

- ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ الاعراف/۸۵.

- ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ البقرة/۱۳۳.

- ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ المائدة/۷۲.

- به هه مان شیوه خواوند به موسای گوت: ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ طه/۱۴.

- محه مدیشی راسپارد بلیت: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ الانعام/۱۵۱.

به کورتی هه موروانی راسپارد تا نه و په یامه بگه یه نن و هک ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ النحل/۳۶.

په رستنی خواوند و یه کتا په رستیش هه نه وه نییه له بهر خو مانه وه شایه تومانیک بلیینه وه، به لکو پیویسته له بیر و په فتارماندا رهنګ بداته وه و بدره و شیتته وه و له ژیانې روژانه شماندا په پیره ویی لیبکه یین، نه و پرۆسه یه ش سه رتا به کفر کردن و پشت هه لکردن له سته مگه ر و تاغوته کان ده بیټ: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ واته: هه مو و یینه و شیوه و شیوازه کانی سته مگه ری و نادایی، پاشان باوهره یینان به نازادی و هک به هایه کی بنه رته تی و بالا: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَأَنْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ البقرة/۲۶۵، نه و پایه و ته کیه گا و هیزه نه پساو هه (العروة الوثقی)، که ده ستی پیوه ده گریټ و پشتی پیده به ستیت و پچرانسی نییه، بریتیه له وهی که باوهرت به نازادی خوټ و نازادی که سانی تریش هه بیټ، نه ویش سه رتا باوهر بوونه له ناخی خوټا و دواتریش له هه مو بواره کانی ژیاندا په پیره ویی لیبکه ییت،

ئەمەش ئەو راستییەیه که لەم ئایەتەدا هاتوو: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ یونس/ ۹۹.

واتە: گەر پەروردگارت ببویستایە، هەرچی لە ئەرزدا یە هەموویان باوەریان دەهینا، ئایا تۆ رق لە خەڵک هەڵدەگری تا باوەر بهینن؟

دوچار تێدەگەین که کۆیلەگەری بۆ هیچکەس نییە، تەنانەت خواوەند داواى نەکردووە بێنە کۆیلەى خۆشى، تابگات بە غەیریى خۆى، بەلکو داواى بەندایەتییى لى کردوین، واتە: پێویستە نازاد بیت، پەپەدلى خۆت و بە ویستی خۆت گۆپراپەللی دەکەیت یان سەرپێچیی، پاشان دەبیت شانیش بەدیتە ژیر بەرپرسیارییەتی ئەو بژاردەییە که هەلى دەبژیری، بەهۆی ئەم خەسلەتەو دەبیتە شایستەى ئەو، بێتە جیگەى جیلوگای خواوەند لەسەر زەویدا، چونکە خواوەند تۆی هەلبژارد و بەشیک لە رۆحی خۆى کرد بە بەرتا تا بەو ئەرکە هەستیت.

تێشده گەین که باوەرپوون بە تاکانەیی خواوەند، پێویست بەو دەکات که باوەرمان بە جیاوایی یەکتیش بێت، ئەمەش ئەو بژاردەیه که خۆى بۆخەلکی هەلبژاردوو: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ هود/ ۱۱۸، بەهەمان شیوە ئەو راستییەیه که لێرەشدا باسی کردوو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ الحج/ ۱۷، ئەم ئایەتە پراگەیاندىکی ئاشکرایە لەلایەن خواوەندەو که هەموو میلەل و پەپەرەوانى شەریعەتەکانى تری پى پەسەندە و تەنیا خۆى مافی ئەو یە هەیه رۆژی دواى جیاکاریى بکات لە نێوانیاندا، بەلام دەبیت تێبینیی ئەو بکەین ناوی (مُسلِمین) ی نەهیناوە و نەى گوتوو: والمسلمین، هەرودها نەشى گوتوو: الکافرین، لەبەر ئەو ی ئەوانەى که ناوی بردوون، کافر و موسلمانیشیان تێدایە و هەردووکیانى لەخۆ گرتوو، چونکە ئیسلام خۆى باوەرپوونە

به خاوه‌ند و پژوی دوايي و کرده‌وی چاکه، به لام کوفر زمانی حاله و پیویسته جیگه‌ی ده‌سینشان بکریت.

خاوه‌ند نازادی خه لکیشی پشتگوی نه‌خستوه له ته‌نجامدانی سروته‌کانی‌اندا به و شیوه‌ی که خویان ده‌یان‌ه‌ویت: ﴿وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بَعْضٍ لَهَدَمْتُ صَوَامِعَ وَبِيعَ صَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ الحج/۴۰، به ره‌چاو‌کردنی ته‌وی که یاسا و سونه‌نی خاوه‌ند ته‌ویه که ته‌و سروت و شه‌عائرانه له‌سه‌ر یه‌ک ره‌نگ و روخسار و شیوه‌ن‌ه‌بن و به‌و مه‌رجه‌ش که باوه‌رپیکي دیاری‌کراو زال نه‌بی‌ت به‌سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی تر‌دا.

بویه نابینین په‌یره‌وانی هیچ پیریک، ریژه‌یان له ۴۰٪ ی دانیش‌توانی سه‌رزه‌ویی تی‌بپه‌ریت، چونکه گهر له‌و ریژه‌یه زیاتر بن، ستم ده‌کهن له یه‌کتر.

باوه‌رپوون به خاوه‌ند و دووره‌په‌ریزی له هاوت‌ادانان و شرک، واته: باوه‌رپوون به گورپان و تالویل، بیجگه له خاوه‌ند، هیچ جیگیر و چه‌سپاو نیه: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا، وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا، قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا، لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ الكهف/۳۵-۳۸، ته‌و باوه‌ره‌ی که که‌سی یه‌که‌میان هه‌یبو به‌وه‌ی که باخه‌که‌ی له ناو ناچیت، دوه‌میان ته‌و باوه‌رپوونه‌ی به هاوه‌لدانان و شرک بو خاوه‌ند دانا، دواجار ناکامی کاره‌که‌ش ته‌و بو‌چوونه‌ی به‌راست سه‌ماند: ﴿وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ الكهف/۴۲.

هه‌رچی له دوونیا‌دایه له ریگه‌یدایه به‌ره‌و تیاچوون، به لام خاوه‌ند، ته‌وی به‌سه‌ر درووست کراوه‌کانیدا جیبه‌جی‌ده‌بی‌ت، به‌سه‌ر ته‌ودا نابیت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن/۲۶، ۲۷.

په یامی محمه دیش که کۆتایی به په یامه کان هیناوه، رای گه یاندوه که تاکانه یی و (أحادیه) تانها هی خواوه نده و هیچ کهسی تر بناغهی بوون و ژیان نییه، دابه زینراوی به جیش هۆشداریی داوه به کۆمه لگه تاکرپه و تاکگه راکان که: یان تیاچوون چاره نووسیانه، یان سزای سهخت، ئەمەش ئەو راستیەیه که به وشە (القری - گونده کان) دەری برپوه: ﴿أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ الاعراف/۹۷، دەبی دنیابین که ناشی خواوه ند مه بهستی له وشە (القری)، دیهاته کان بیت به گشتیی، به لکو مه بهستی ئەو کۆمه لگانه یه که فرهیی و جیاوازی قه بول ناکه و له سه ر یه ک رهنگ و ره وال بونیاد دهرین و به رپوه دهرین و فره یان پی په سه ند ناکریت، واته: تایهت بن به یه ک رهنگ و شیوه ژیانوه، وه ک ده گوتریت: گوندی ئۆلۆمپی، ده زانین مه به ست پی ئەو شوین و که مپه یه که تایه ته به وهرزشه وه.

ئه گه ر بچینه سه ر ئەو نمونانه ی که له دابه زینراوی به جیدا هاتوون له باره ی ئەو گوندانه وه که له ناو براون، ده بینین ئەو کۆمه لگایانه بوون که جیاوازی و فره یان تیدا په پره و نه کراوه و پیمان په سه ند نه بووه، بۆ نمونه: قهومی لوط، برپاریان دا خۆی و کچه کانی وه دهرین له گونده که یاندا: ﴿وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَبْطِئُونَ﴾ الاعراف/۸۲، تهنه له بهر ئەوه ش ئەم برپاره یان دهر کرد، چونکه خۆی و مالباته که ی به وه رازی نه ده بوون که ئەوان ده یان کرد.

به لām له به رانبه ره وه ده بینین خواوه ند فرعه ونی ناره ده ره وه ی شاره که یه وه تا له وی و له ده ره وه ی شاره که یانه وه خۆی و شوینکه وته کانی له ناو ببات، چونکه فرعه ون ره خنه ی ئەوه ی نه گرت له جادوگه ره کان که بۆچی باوه رتان هیناوه به موسا، به لکو ره خنه ی ئەوه ی لی گرتن که بۆچی چاوه رپی مولهت و فره مانئ ئەویان نه کردوه و بی پرسئ ئەو باوه رپان هیناوه: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمْوه فِي الْمَدِينَةِ﴾ الاعراف/۱۲۳، واته: له ناو شاردا نه یار و که سانیك هه بوون که جیاواز له و برپان کرده ته وه، ئەم راستییه له م نایه ته شدا

جاریکی تر روشن ده بیته وه: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ غافر/۲۸.

بۆیه خواوهند شار و ئاوه دانیه که ی ویران نه کرد.

خوینهر ده توانیت به وردی سه رنجی جیاوازی نیوان گوند و شار ههست پی بکات له ناو دابه زینراوی به جیدا و بینیت و تیبگات که (القرية - گوند) ناوو و هیمایه بۆ تاکره و بی و (المدینة - شار) یش ناوو و هیمایه بۆ فرهیی و جیاوازی و فره رهنگیی، له و یوه خوینهر ده توانیت له وهش تیبگات که بۆچی خواوهند هه ره شه ی تیاچوون و (هلاک) له گونده کان ده کات نه که هه ره شه ی مردن، چوونکه تیاچوون و له ناو بردن جیایه له مردنی که که ئیت له دوایه وه زیانی دنیا نامینیت: ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ آل عمران/۱۱۷، چوونکه کیلگه و شینایی نه گهر تیايش بجیت، ده گوخت جاریکی تر سهوز بیته وه و بپوژیتته وه، گونده کانیش ههروه ها: ﴿وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ الاسراء/۵۸، به لام خواوهند له بهردهم بژاردهیه کی تر دا ده رگای به کراوه ی هیشتوته وه، که ئه ویش بوون به شاره، واته: گهر بن به شار و ریگه بدهن به بوونی فرهیی و جیاوازی، که ئه ویش بژاردهیه که، ده توانن به وه خوین له، له ناوچوون بپاریزن، وه که له کوئی نایه ته که دا بهم رسته یه نامارزه ی پیداوه: ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾.

ئیتستا له م روانگه یه وه ده توانن له واتاکانی کوچکردنه که ی په یامهین تیبگه ی که له مه که وه کوچی کرد بۆ مه دینه، کاتیک خه لکه بته رسته کانی مه که جیان پی لیژ کرد: ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ محمد/۱۳، هه رچه ند به سه رکه وتوویش گه راپه وه بۆ مه که، به لام نه مایه وه تیایدا، به لکو مه که وه که

هیمایهك بۆ یه کانهیی و تاکانهیی خواوند مایه وه، بۆیه دابه زینراوی به جیش تهو شارهی ناونا: دایکانهی گونده کان - أم القرى : ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ الشوری / ۷، بهو برپاردهش بووبه تاکه گونديك كه بههوی گوند بوونیه له ناو ناچیت و خهلك كه دهچنه ناویه وه یهك چهشن پۆشاك دهپۆشن و جیاوازی نییه له نیوان سپی پیست رهش پیستدا و همومان سرووته ثاینیه کانیاں له ناو نه زهرگه و حهره میکدا كه په یامهینی بهریت بۆ دیاری و دهسینشان کردوون ته نجام ده دن، به لام دهوله ته که ی له دوری تهو جیگه یه وه بونیاد نا، هه وانته و بی واتاش نه بوو كه ناوی تهو شوینه ی له یثرب وه گوری بۆ (المدينة المنورة)، به لکو وهك دهسپیشخه ربیهك تهو کاره ی کرد كه دواتر و پاش چه ندين سه ده تهو جا شاره پیشکه وتوه کانی جیهان پی گه شتن، چونکه تهو دهوله ته که ی لهو شاره دا له سهر بنه مای باوه رپوون به فره ی بونیاد نا، دانیشتوانی شاره که له میلله ت و پیپی جیا جیا، پیك هاتبوون و بیروباوه ری جیا جیا یان هه بوو، هه یان بوو باوه رپان بهو هینابوو و شوینی که وتبوون، جوو و گاوریشی تیدا بوو و ههروه ها بت په رست و دوروشی تیدا بوو، هه ریه که و چ سرووتیکی ثاینی پیخوش بوایه ته وه ی ته نجام ده دا، نه لی بیینراوه و نه لی شی بیسراوه رقی له که سیك هه لگرتییت له سه ر نه کردنی نویت، یان نه گرتنی پۆژووی ره مه زان، به لام سزای دزی داوه، واته: لی پیچینه وه ی له گه ل خه لك کردوه له سه ر پیشیلکردنی به ها و بنه ما ره وشتییه کان، نهك له سه ر سرووته ثاینیه کان.

که ته م ئایه ته ش ده خوینینه وه: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ الحشر / ۷، تی ده گه یین و ده زانین خواوند ریگه ی داوه به په یامهین تا بجه نگیت له گه ل (گونده کانی) ده ور به ریدا، واته: کۆمه لگه تاکره و و تاک جه مسره کان، ته م ئه رکه تا ته مرپۆکه ش به ئه رکیکی شه رافه تمه ندانه ماوه ته وه و پیویسته یارمه تی گه لان بدریت تا

سهر به خۆیی به دهست بهینن و نازادانه بژین و نازاد بن له هه موو چه شنه کانی سته مگه ری،
چ سیاسی بیته یان فیکری یان کۆمه لایه تی.

په یامهین به گواستنه وهی له مه ککه وه بۆ شاری مه دینه، سهرده می شارستانی و شارنشینیی
و بونیاد نانی شاری دهس پیکرد، ههروه ها له چوارچێوه ی سنوره خواییه کاندا یاسای
شارستانی په پیره و کرد له کۆمه لگه کهیدا، ریکخستنی حه لال و رینگه پیدراو، پیوستی به
نیگا و وه حی نییه، ئه ویش وهک یاسا سازیک فه رمان و رینگیری ده کرد و رینگیری ومه نع
و قه ده غه شی ده کرد، وهک ده سه لاتتی جیبه جیکار، هه موو په رله مانه کانی جیهانیش له م
سهرده مه دا هه ر ئه مه ده کهن، پیغه مبه ریش هیچی حه رام نه کرد، چونکه حه رامکردن مافی
ته نها خوا وهنده.

ب - کۆتایی هینان به سهرده می نیرسالاری و ده سپیکردنی سهرده می یه کسانیی: زۆر جار
پرسیاری ئه وه ده کریته، بۆچی پیغه مبه ر و په یامهینینان له ژنان هه لنه که وتوون، وه نایا
خوا وهند به و کاره ریژی له پیاوان گرتوه؟

به لام راستیه که ریک پیچه وانهی ئه م بۆ چوونه یه، له قوناعی یه که می گه شه ی مرۆقایه تیدا و
پیش ره وانه کردنی په یامهینان، سهرده می دایکانه یی بوو، دایک قسه رویشتو و کاربه دهست و
گه وه بوو، ته نانه خواکانی ژیا ره دیرینه کان له ره گه زی میینه و ژن بوون: ﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا﴾ النساء / ۱۱۷، واده ده که ویت که خوا وهند فریشته ی
له سه ر سیمای میینه نارده، تا وای لیها توه خه لک وینای فریشته ی به میینه کردوه:
﴿أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ الاسراء / ۴۰.

بۆیه خوا وهند ئه و بیرو باوه رهی ره خنه کردن و له وه لامیاند فه رموی: ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا
وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ الصافات / ۱۵۰.

واته: نایا فریشته کافان به میینه یی دروس کردوون و ئیوه شایه تی ئه وهن؟

له سهره تاي سهرده می نووچه وه، ئیتز سهرده می باوکسالاریش دهستی پیگرد، تا دواچار نیر بووبه گهوره و سهرور و کومه لگه کان له پرووی تابوورییه وه پشتیان پی دهبهست (له هندی حالتی که مدا نه بیت رۆلی خۆی پاراست)، بهره بهره رۆلی دایک کز بوو، تا وای لیهاات رۆلی قهتیس کرا له خستنه وهی مندال و خزمه تی پیاودا.

بهو هۆیه وه بیروکه ی چیژ وهرگرتن له ژن له ناو کومه لگه دا ریشه ی داکوتا و بووبه باو، له دۆخی ناوا و له ژیر کاریگه ری ئه و بیرکردنه وانهدا، نه ده گونجا له ژنانیش پیغه مبه ر و په یامه یان ره وانه بکریت و هه لبتیزیریت و قه بول بکریت، به تابهت پیغه مبه ران و په یامه یان، بیروباوهری جیا له بیر و باوهری ناو خه لکه که یان هه لده گرت، بۆیه رووبه پرووی دژایه تی و نه یاریکردن ده بونه وه له کومه لگه کانیا نه وه، چونکه خه لک پی خۆشبوو له سهر ئه و بیروباوهره بمینتته وه که له سهری راهاتبوو، نه ک بیروپرایه ک په سهند بکات که پیچه وانه ی بیروباوهره که ی خۆی بیت، زمانی حالیان ئه وه ی ده گوت که ئه م تابه ته لیان ده گپرتته وه و وینای ده کات: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولُو كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ لقمان/ ۲۱، ئه گه ر ئه مه حال و هه لومه رگی پیغه مبه ران بیت که پیاو و نیرینه بوون، به دوور ده زانریت ئه و کومه لگایانه پیغه مبه ری میینه په سهند بکه ن.

بهو پییه ی که هه موو په یامه پتשוوه کان تا ده گاته په یامی محمه دیی، هه موویان ئه و دۆخه یان ره چاو کردوه که له کومه لگه کاندایا بووه، ده بینین دۆخی میینه له شه ریعه ته که ی موسادا ته وای جیاوازه له دۆخی نیرینه، ده بینین له شه ریعه تی موسادا باوک له کاتی نه بوونی و نه داریدا بۆی هه یه کچه که ی بفرۆشیت (الخروج ۷/۲۱)، میینه ش له و شه ریعه ته دا دوو ئه و نه دی نیرینه ناپاکه: (إذا حبلت المرأة وولدت ذكراً، تكون نجسة سبعة أيام. كما في أيام طمث علتها تكون نجسة* وفي اليوم الثامن يحتن لحم غرلته* ثم تقم ثلاثه و ثلاثين يوما في دم تطهيرها. كل شيء مقدس لا تمس، وإلى المقدس لا تجيء حتى تكمل أيام تطهيرها) اللابین ۲/۱۲-۵.

واته: ته گهر ژن سکپر بوو و نیرینهی بوو، وهك رۆژانی بیئوژییه که ی بۆماوهی ههوت رۆژ ناپاکه، رۆژی ههشتم مندالیه که ی خهته نه ده کریت، پاشان سی و سی رۆژی تر ده میئیتته وه تا له خوین پاک ده بیته وه.

نابیت بهر هیچ شتیکی پرۆز بکه ویت و نابیت تاموشوی هیچ جینگه یه کی پرۆزیش بکات تا پاک ده بیته وه.

له برگه ی ۳/۲۷- ۵ ی اللابین یشدا هاتوو، باس له به های خوینی کوژراو ده کات و له ویشدا نزیکه ی نیوه به نیوه خویکی میینه به های که متره له هی نیرینه.

به داخوه تا ته مرۆش فیهی ئیسلامی بۆماوه، پشت به م ریکار و بریارانه ده به سیت، وهك ده بینین: له زۆریه ی یاساکانی باری که سییه تی ولاتانی عه ره بیدا، به های خوینی نیرینه دوو ته وهنده ی به های خوینی میینه یه، به لام له میراتدا، بوونی مندالی نیرینه ده بیته ریکر له بهرده م به شی مندالی میینه دا!

یه کیک له و شتانه ی که بۆ شه ریه تی موسا دیتته ته ژمار ته وه یه که، ته گهر مندالی نیرینه نه بوون، ته وا میرات گرتن ده بیته وه به مافی کچان، نهك مامه کان: (أیما رجل مات ولیس له ابن، تنقلون ملکه إلی ابنته) العدد ۸/۲۷.

له نیوچه دورگه ی عه ره ببیدا پیش سه رده می پیغه مبه رایه تی محمه د، میینه مایه ی نهنگی و سه رشۆری بوو، بۆیه بۆ خۆده رباز کردن له و نهنگیه، په نایان ده برده بهر زیده به چال کردن.

هه رچه نده عه ره به کانی نیوچه دورگه، په یکه ری (اللآت) یان ده په رست که په رستراویکی میینه بوو، به لام کاریگه ر بوونیان به جوله که وه زۆر روون و دیار بوو، ژنان میراتیان نه ده گرت، به لام خویشیان و هه رچیشیان لی به جی بمایه، به میرات ده گیران، کوپانی میرده که ی له گه له شه که کاندایه ویشیان به میرات ده گرت، هه ره ها باوک بۆی هه بوو به بی ناگاداریی و

ره زامه ندیی کچه که ی، بیدات به شوو، به هه رکه س بیویستایه، دواتر میژده که شی بۆی هه بوو
چه ندی هه ز لیبت زنی تر بهیبت.

هه لومه رچی ژیانی میینه له ژیار و که لتوره کانی ده ورره بیهیدا، له هه لومه رچی ناو دورگه ی
عه ره بیی باشتر نه بوو، له نه وروپا ته نانه ت تا نه م دواییانه ش ژن و میینه به ده س نادادیه وه
دهینالاند و ده چه وسایه وه و مافی مولکداری و میرات گرتیشی نه بوو، له ناو زۆریک له
که لانیشدا وه ک وهیشوومه ی شهر و هیما ی شهیتان وینا و سهیر ده کرا.

له م پروانگه و سۆنگه یه وه، په یامی محمه دی، به قه له مبارزیک کاریگه ر و ریشه یی داده نریت
که پیش سه رده می خۆی که وت و کۆتایی هیئا به سه رده می نیرسالاری / باوکایه تی و پیش
نزیکه ی هه زار و دووسه د سال بهر له گه یشتنی مرۆفایه تی به و ناسته، نه و په یامه، سه ره تای
سه رده می یه کسانیی ده سپیکرد.

هه رچه نده دارشته ی گوتار له دابه زینراوی به جیدا به وپییه ی له کۆتایی
سه رده می نیرسالاریدا دابه زیوه، له زۆره ی حاله ته کانیدا نیرانه یه، به شیوه یه که ته نانه ت
هه ندیک له که سانی نه و سه رده مه وایان ده زانی خواهند نیره ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ الانعام / ۳، به لام
خواه ندی بالاده ست به شیوه یه یه کسانیی کرد له نیوان هه ردووره گه زدا که جیگه ی
گومانی تیدا نه بیته وه و رای گه یاند که له پرووی خولقاندن و به دیه یئاوه یه کسانن: ﴿يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا
اللَّهَ الَّذِي تَتَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء / ۱، نه مه ش هه رگیز نه وه
ناگه یه نیت که ژن و میینه له په راسوی پیوا دروست کرابیت، به لکو، نه و تاکه نه فسه، کرایه
دوو که رته وه بۆ نه وه ی هه ردوو ره گزی نیر و می پیک بینیت، تیر هه موو نه و چیرۆکانه ی
که باس له خه وپیدا که وتنی ئاده م له ژیر دره خته که دا و دواتر بۆ دلدانه وه ی ئاده م گوا یا هه ووا
له په راسوی لاری نه و دروست کراوه، پاشان تاوانبار کردنی هه ووا به سه رلیشیواندنی ئاده م و

دواتر تورپه بوونی خواوند لیبی و دهرکردنی له بههشت، ئەمانه هیچی له دابه زینراوی به جیدا بنه مایه کیان نییه، ههروهها له باره ی ریز لیگرتنیشه وه دهفرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ الحجرات/۱۳، یان له باره ی کرده وه ی چاکه وه ده بینین پرووی گوتار به یه کسانیی له ههردوو رهگهزه: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَّصِدِّقِينَ وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ الاحزاب/۳۵، یان له باره ی پاداشته وه له رۆژی دوایدا: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ النساء/۱۲۴.

له واقعی کرده بییدا، دابه زینراوی به جی بناغه یه کی تازه ی دارشت بۆ هه لومه رچی میینه، سه ره کۆنه ی ئەو چه شنه پیشوازیه ی کرد که هه لکی ئەو ده مه ده یان کرد له مندالی میینه و به هاتنی نیگه ران ده بوون: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ النحل/۵۸، ههروهها: ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ، بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ التکویر/۸، ۹، ئەم نمونانه، ئامه ژهن بۆ توورپیی خواوند له ئاست ئەو رهفتاری زینده به چال کردنه دا که له وده مه دا باو بوو.

له به رانه ریشه وه له میرات بردندا له زۆر حاله تدا یه کسانیی کرد له گه ل نیرینه و پیاودا و مافی میرات بردنیشی پی به خشی، ده زانین که وه سیهت کردنیش ئەسل و بناغه ی گواستنه وه ی مولکدارییه، ههروهها رای گه یاند که سزای میینه ی زیناکاریش ههروهک سزای نیرینه ی زیناکاره، قیوامه و بالاده ستیشی بۆ ژن دابین کرد، وهک چۆن بۆ پیاویش دابینی کرد، چوونکه له بناغه دا، بالاده ستیی و به رپوه به رایه تی مال، بۆ که سیکه که شایسته یی و توانا و لیزانینی زیاتر بیت (دواتر و له به شه کانی داهاتوودا، ئەم بابه ته به درپۆیی باس ده که یین)، ههروهها له هاوسه رگیری و جیا بوونه وه و فره هاوسه ریدا، رپوشوینییکی ئەوتوی دارشت که مافی میینه و شکۆ و خواسته کانی وهک مروّف، پارپزراو بن.

دابه زینراوی به جی ریگهی دابه پیغه مبهه په میان بهستیت له گهل ژناندا و بهیعه یان لیوهر بگریت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ الممتحنة/۱۲، تا نیستاش زوریك له كۆمه لگه كان بهردهوام ههنگاو بهره و ئهه ئاسته هه لده گرن و پیشی ناگهن، ته نانهت كۆمه لگه پیشكه وتوو ه كانیش، پیش نزیكه ی سهد سالیكه پیی گه شتون.

بۆیه ده توانین بلین: له کاتی هاتنی په یامی محمه دبییه وه، له پرووی تیورییه وه، سهرده می نیرسالاری، کۆتایی هات و سهرده می یه کسانیی دهستی پیکرد، بۆ ئه وهی مرۆقاییه تی و هه مووان به نیر و میانه وه ئازاد بن، ئیتر به نادیه تی بۆ هیچكه س نه کریت، مرۆق خاوه نی خۆی بی و سهروه ری پاریزراو بی، بینا له سهه ئه مه دابه زینراوی به جی به ردی بناغهی دانا بۆ هه لوه شانده وه و کۆتایی هینان به کۆیلایه تی، به لكو له وهش زیاتر، کاری کرد بۆ ئه وهی به کرداریش هه لی بوه شینیته وه، به لام مرۆقاییه تی له و ده مه دا هیشتا ئاماده ی هه لگرتنی ههنگاو یکی له و چه شنه نه بو، ئهه هه لوه شانده وه یه ش له ریگهی خستنه پرووی سیسته میكه وه بوو كه بتوانیت جیگهی هه موو ئه و ئه ركانه بگریته وه كه کۆیلایه تی رای ده په راندن، به لام به بی سوکایه تی کردن به ئازادی و شکوی كه سه كان، به لكو پشتی به چه ند گریبه ستیک ده به ست كه جیگهی ره زامه ندیی هه ردوولا و وه لام ده ره وهی خواست و پیداویستییه کانی هه ردوولایه نی گریبه سته كه بی، ئه مه ش ئه و شته یه كه كۆمه لگه کانی مرۆقاییه تی له م سهرده مه دا پشتی پی ده به ستن.

ئه و سیسته مه ش له دابه زینراوی به جیدا، له ژیر ناونیشانی (ملك اليمين) دا هاتوو، له گهل ئه وه دا په یامی محمه دیی ئامازه شی کردوو بۆ چۆنییه تی مامه له کردن له گهل ئه و کۆیله بییه تیه دا كه له و سهرده مه دا باو بو، له لایه كه وه سه رچاوه کانی وشك کرد و له لایه کی تریشه وه ریگهی ده رباز بوونی خسته پروو بۆ ئه و كه سانه ی كه له و دۆخه دا ده ژیان و هیشتا

کۆیله بوون (له بهشی داهاتوودا دینه سه ر باسی بابه تی - ملك الیمین)، به لام به داخه وه! له دیدی فیهی بۆ ماوه وه - ملك الیمین - هر وادانرا که کۆیلایه تییه، هه ولی به کۆیله کردنی خه لک به نیر و میوه به ناوی نیسلامه وه درا، به شیوه یه که که نیه که کپین و فرۆشتنی پیوه ده کرا له بازاره کانی النخاسة - نه خاسه و که نیه که فرۆشتندا و سه ودا به جهسته یه وه ده کرا، گوا یا هه لال و ریگه پیدرا وه.

ت - کۆتایی هاتنی سه رده مه کانی ریساسازی و ته شرعی خوایی و سه رده تای سه رده می یاساسازی و ته شرعی مرۆقی:

له گه ل کۆتایی هاتنی سه رده می نیرسالارییدا، خوا وه ند، وه ک ناگاری کردو وینه ته وه، کۆتایی به په یامه ئاسمانیه کانیش هیئا، شایسته یی و لیوه شاوه یی مرۆقیشی راگه یاند که ده توانیت به بی په یامی تر، درپژه به ژیا نی بدات، بۆیه دوای محمده (سلاوی له سه ر) ئیتر په یامه یینی نه نارد و راسته و خو ش خۆی ده س وه رناداته ژیا نی خه لکه وه.

دابه زینراوی به جی، به ئایه ته فه رماندار و مو حکه مه کانی، هیله سه ره کییه کانی په یامه که ی دارپشت (به هه رامکرا و فه رمان و ریگری و ئه رکه کانه وه)، به لام ده بیته دلنیا بین که هه رام شمویی و داگرنده و داخرا و هه تا هه تاییه، وانازانم مرۆقی پیوستی به خۆ ماندوو کردن بیته تا تیبگات که: هه موو دانیش توانی گۆی زه ویی به هه موو پیتر و په نگ ئایین و بیر و باوه ریکیانه وه، یه کده نگ و ها وران له سه ر هه رامکرا وه کان.

تا ئیستاش ریگه نه که وتوه په رله مانیک هه رامکراویکی وه: (چا که له گه ل باوک و دایک، یان نه خواردنی مالی مندالی بیباوک، یان کوشتنی نه فسینک به بیبتوان، یان غه ش و فرۆفیل، یان به دره وشتی) بخاته ده نگدانه وه، به مه به ستی ریگه دان به پیشیلکردنیان.

ته نانهت له حهرامکراوه کانی بواری خۆراکیشدا بژارده کانی تر له بهره دسدایه بۆ که سیك که بیهویت پابه ند بیت یان نا، ئهرکی دهسته و دامه زراوه یاسا دارپژهره کانیش بریتیه له وهی که دهتوانن له بواری وردکردنه وه و شیکاری موحه که مه کاندای کار بکه ن، که بواریکی زۆر فراوانه، بۆ نمونه: کوشتنی نهفس حهرامه، یاساساز بۆی ههیه له نیوان لیبوردن و کوشتندا به پیی حاله ته که سزای بۆ دیاریی بکات، ههروه ها غهش و فرۆفیل حهرامه و موشه پریع و یاساساز بۆی ههیه بهرچه اوکردنی دۆخی تاوانباره که سزای بۆ دیاریی بکات.

به لام له بواری ریگری لیکراوه کاندای (النواهی) خواوه ند بواره که ی سپاردووه به مرۆقایه تی تا له برکه ی ریپلینگیرو (المنهی عنه) دا، لایه نی حهرامکردنه که ی دهسنیشان بکات، بۆ نمونه دهفرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ النساء / ۲۹.

دهبین خۆکوشتنی له خانه ی ریگری لیکراوه کاندای، داناوه، که له وی ده رگای به کراوه یی هیشه ته وه بۆ چهن حاله تیک که یاسا دانراوه کان بتوانن قسه ی تیدا بکه ن و رای خۆیانی له باره وه بلین، وه ک حاله تی نه خۆشیه کی قورس که هیوایه ک بۆ چاکبونه وه ی نه بیت و له به رانه ریشه وه نه خۆشه که ئازاریکی زۆر و قورسی هه بیت، وه ک له هه ندی ولاتتدا پیی ده گوتریت کوشتنی به به زه بیانه، له م چه شنه حاله تانه دا یاساکان بۆیان هه یه به پشت به ستن به روونکردنه وه ی پزیشه که کان ریگه بدن به حاله تیک وای.

پوخته ی باسه که شه وه یه که په یامی محمه دیی، مرۆقایه تی گواسته وه بۆ قوناغی یاساسازی مرۆقیی، پیگه ی په یامداریه تیش ریگه خۆشکه ربوو بۆ محمه د (سلاوی له سه ر) تا ببیته یه که م موشه پریع و یاساساز بۆ ده ولته که ی که له شاری مه دینه دا بونیادی نا، شه ویش هاوکات له گه ل راگه یان دی په یامه که یدا، به پیی هه لومه رج و پیداوسته یی کانی سه رده مه که شی و به شیوه یه ک که بگنجیت له گه ل ده وروبه ریدا، هه ستا به دارشتنی ته شریع و ریساگه لیکه

پیوست تا وهك چهند یاسایه کی شارستانی کۆمه لگه که یان پی به پیره بریت، له م پرۆسه یه شدا پشتی به م بنه مایانه به ست: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ آل عمران/ ۱۵۹، ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ الشوری/ ۳۸، په یام هیئیش بۆمونه: وهك یاسایه کی شارستانی له دهوله ته کهیدا و به بی ته وهی لافی ته وه لیبدات که خواوند فرمانی پی کردوه به و کاره ههستا و ته و یاسایه ی داپشت که: نایب تافرهت و میینه به تنها و به بی هاو پیره تی که سیکی مه حره م و نزیکي سه فهر بکات و بچیتته کاروان، (لاتسافر المرأة إلا مع ذي محرم) البخاری/ ۱۷۶۳، ثم یاسایه ش له سه دهی حه وتیی زایینییدا زۆر په سه ند بوو، خه ریکه بلین: له وانیه له هه موو جینگه یه کی ته وسه رده مه شدا په سه ند بوو بیت، چونکه هوکاری گواستنوه، وهك ئیسته نه بوو، هه ر سه فهر و کاروانیکیش چهن دین شه و و رۆژی ده خایاند، به لام ته و یاسایه به پی هه لومه رجه کان ده گۆریت، مه رجیش نییه به سه ر هیه چ ده وله تیکی تره وه که هه لومه رجه ی ژیان تیایدا جیاوازیته له و هه لومه رجه ی ته و کاته ی ته و ی، ئیتر جیاوازی نییه له پرووی کاته وه بیت یان له پرووی شوینه وه.

بۆ هه موو شه رع و یاساکانی تریش که بۆ ته و سه رده مه به پیوستی زانیون ثم لیکندانه وه یه ده شی دروست بیت، بۆ نمونه: خواوند ریگری کرد له مه ی: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ المائدة/ ۹۱، واته: لایه ن و پرویه کی هه یه که زیان ده گه یه نیت، ته ویش مه ست کردن و سه رخۆش کردنه که یه تی، له کاتی کدا که به کارهینانی مه ی له بواری پزیشکیدا پروون و ناشکرا بوو، گپرانه وهی (ما أسکر کثیره فقلیله حرام) یش پاس نییه و ناتوانیت تاسه ر بر بکات، چونکه له لایه که وه په یامهین حه رامی نه کردوه و له لایه کی تریشه وه ته و نازار شکینانه ی که به ریژه ی که م بۆ شکاندنی نازار، هه موو خه لک به کاریان ده هیئیت و ریژه ی زۆر و زۆر به کار هینانیشیان ده بیتته مایه ی سه ر مهستی، نا کریت بگوتریت ریژه که مه که شیان هه ر حه رامه.

ته گهر سه رنجی ته و ثایه تهش بدهین که به دوای ثایه تی ریگری و نه هیدا هاتووه ده بینین ده لیت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْتَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَيَّ رَسُولُنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ المائدة/۹۲.

واته: ههروه ها گوپرایه لیبی خواوه ند و په یامهینیش بکه ن و وریابن ته گهر سه رکیشی بکه ن بزانبن په یامهینمان ته نها گه یاندن و راگه یاندنی له سه ره.

ده بینین فه رمان کردن به گوپرایه لیبی په یامهین، به جیا له گوپرایه لیبی خواوه ند هاتووه، به و اتایه ی که گوپرایه لیبی پیغه مبه ر به وپییه ی که له ژیاندا بووه و وه ک موشه ریع و یاسادانه ریک یاسای شارستانی دارشتووه.

به پیی ته وهش که له که له پووردا هاتووه، پیغه مبه ر سزای شیلاقلیدانی سه پاندووه به سه ر سه ر خوشدا: (أَنْ النَّبِيِّ ضَرْبٌ فِي الْخَمْرِ بِالْجَرِيدِ وَالنَّعَالِ) البخاري، (وَأَنَّ النَّبِيَّ أَتَى بِرَجُلٍ شَرِبَ الْخَمْرَ فَضْرَبَهُ بِجَرِيدَتَيْنِ نَحْوًا مِنْ أَرْبَعِينَ) البيهقي، ته مه ته وه ده گه یه نیت ته و یاسایه ی که دایناوه بز سه رده مه که ی، بریتی بووه له چل قامچی، ته مپوش هه موو یاساکانی شارستانی له جیهاندا سزای سه ر خوش له نیوان پیبژاردنی ماددی و زیندانی کردندا، داده نین، ته مهش ته وه پشتپراس ده کاته وه که مرؤفایه تی به پیی ته و سرورشته ی که خواوه ند له سه ری دروستی کردووه، به رده و ام به ره و پیسه وه هه نگا و هه لده گریت.

ته گهر گوپرایه لیبی په یامهین تایه ت بیت به خوی و جیا بیت له گوپرایه لیبی خواوه ند، ته و ا به مردنی خوی و تیپه رینی سه رده مه که ی کوتایی دیت، ته ی له باره ی ته و گوپرایه لیبی کردنه یه وه که په یوه سته به گوپرایه لیبی خواوه ندوه چی بکه یین؟

له م باره یه وه ته م ثایه ته ده خوینینه وه: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ آل عمران/۱۳۲، ده بینین ته م ثایه ته ثایه تیکی موحه مه و ریکه خه ری بواری گوپرایه لیبی کردنه، نیمه

گوپراه لئی خواوند ده کهین و گوپراه لئی تهو په یامهش ده کهین که په یامهین هه لیگرت و پی گه یاندین که گونجاو و له باره بۆ هه موو سه ردهم و شوینیک تا رۆژی دوایی، گوپراه لیش له گوپراه فرمان بوونه وهیه، واته: به بی زوره ملی و رووگیری، په یوهسته به گوپراه لئی خواونده وه و به مردنی په یامهین کوتایی نایهت، بۆ نمونه: کاتیک پابند دهین به یاسای هاتوچوه و گوپراه لئی پولسه که ده کهین، واته گوپراه لئی تهو یاسایه ده کهین که تهو هه لی گرتوه، نه که سایه تی خوی، تهم یاسایهش له باره ی په یامی خویسه وه هه تاهه تاییه و سوننه تی خواونده بۆ خه لک به گشتی، خوی له هه موو تهو شتانه دا دهینیته وه که له ناویدان به حه رامکراوه کان و فرمان و ریگریه کان و سرووت و شه عاتره کانه وه.

جیاوازی گوپراه لئی په یوهستیش له گه ل گوپراه لئی ناپه یوهستدا (الطاعة المتصلة والطاعة المنفصلة)، تهو وه که یه که م: گوپراه لیکردنی تهو یاسایانه یه که له په یامه که دا هاتوون، دووه میش: گوپراه لیکردنی تهو یاسا شارستانیانه یه که پیغه مبه ر وه که یه که م موشه ریع و یاساساز له م په یامه دا، تهنها بۆ کۆمه لگه و سه رده مه که ی خوی داینان، واته: ئیمه ناچار نین به گوپراه لئی کردنی یاساکانی که بۆ تهو ده مه ی دارشتن، به لکو تهو که سانه پابندی بوون که له و سه رده مه دا ده ژیان.

جیگه ی خویه تی لیرده نا ماژه بکهین بۆ گوپراه لیه کی تایه تی په یامهین که تهنها یه ک جار له دابه زینراوی به جیدا هاتوه و بریتیه له م تایه ته: ﴿وَأَقِمُْوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ النور/ ۵۶، تهویش له باره ی ته نجامدانی نویت و زه کاته وهیه، که دوو سرووت و شه عیره ن له دابه زینراوی به جیدا فه رز کراوون (سوره تی نور فه رز کراوه کان)، به لام خواوند دیاریکردنی فه رزه که ی به جی هیشته وه بۆ په یامهین (سلاوی له سه ر)، له هیچ سه رده مینکیشدا رووی نه داوه باوه رداران له ته نجامدانی نویت و راپه راندنی زه کات دابرابن، بویه تهو دوو سرووته به دلنیایی کرداریی (التواتر الفعلی)، گه شتوون به ئیمه و بۆ

رافه کردنیشیان پیوستان به کوکاری و مه وسوعه ی حه دیس و کتیه کانی فیه و بابه کانی عیبادات نییه، ده بی بزاین که سروته کان دروشمی ئومهن، ئیمه به باوهر بوغان به خواوند و پوژی دوا یی و کردنی کرده ی چاک، بوینه ته موسلمان، به شوین کهوتن و په پره ویی کردنیشان له محمه د، بوینه ته باوهر دار، چونکه سروته تاینیه کانمان به پی رینمایي ئه و له سه ر شیوازی ئه و ئه نجام ده دهین، ئه گه ر بچیه شاریکه وه و دهنگی بانگ بیستی تیده گیت که ئه و شاره باوهر دارانی محمه دیی تیدا ده ژیی.

له وانیه له باره ی بابه تی سونه ته وه ئه و ئایه ته ی که زۆرتین بینه و به ره ی له سه ر بیته و فه قیه به پریزه کان و شوینکه وتوانیان پشتی پی ده به ستن بۆ گپرانه وه مان بۆ سه ده ی حه وتی زاینیی، ئه م ئایه ته بیته: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ الحشر/۷، تا دوا جار وای لیهات هه رچی حه دیس و قسه و کرداری پیغه مبه ر هه یه خرا نه بازنه ی ئه وه وه که بۆی هینا وین (وما آتاکم) و له ویشه وه پیو ست کرا له سه رمان کاری پی بکهین، به و پییه: زیاد کردنی زیاتر له سییه که له وه سیهت کردندا و سه فه ر کرنی میینه به بی هاو پریه تی که سی نی رینه ی پله یه ک و پو شینی حه ریر بۆ پی اوان و جوان کردنی برۆی ئا فره تان و چه ندین بابه تی تریش که له ئه ژمار نایه ن و خواوند باسی لیوه نه کردوون، حه رام کران له سه رمان.

ئه گه ر بگه ریینه وه بۆ سه ر باسی ئایه تی ژماره حه وتی سو ره تی حه شر، ده بینین له بنه ره ته وه دا بر پیرا وه له ره و آل و سیاقه که ی خۆی، ئایه ته که په یوه ندیی به ده سه که وتسی جه نگه وه هه یه: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ الحشر/۷.

واته: ئه وه ی که له سایه ی خوا و په یامه ی نه که یه وه ده ستان که وتو وه ته وه له مال و سامانی خه لکی گو نده کان، بۆ خواوند و په یامه ی نه که ی و که سه نزیکه کان و بیباو کان و هه ژاران و ریبا ورا نه، بۆ ئه وه ی قه تیس نه بیته له ده ستی ده وه مه نده کانتاندا، هه رچی په یامه ی نه پیتانی

دا، وهریگرن و له ههرچیش ریگری لی کردن، خوتانی لی به دوور بگرن، پاریزکار بن و بیشزانن که خواوند تولهی تووند دهسینیت.

وشه ی (الفیء) له زمانی عه ره بییدا واته: گه رانه وه (الرجوع)، و ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾، واته: شهوی که بزبان گه راوه ته وه له مال و سامانی نه یاره کانیان، خواوند نیش ریتمایی په یامهین دهکات و تیی ده گه یه نین که کین شه وانهی شایسته ن له م داها ته یان بهرکه ویت، تا به پی لیزانی خوی دابه شی بکات به سه ریاندا، روونیشه که ﴿وَمَا آتَاكُمْ﴾، له ریشه ی (آتی) وهیه، ههرکه س بیه ویت ده توانیت سه رنجی شه وه بدات و بزانت که له پرووی زمانه وانیه وه جیاوازی ههیه له نیتوان: (جاء) و (آتی) دا، له پیشه کی شه لی کو لینه وه هیه شدا پیناسه ی شه دوو دهسته واژه یه مان روون کرده ته وه.

شه گهر سه رنجی شه نایه تانه بدهین که کرداری (جاء) یان تیدا هاتوه، ده بینن شهوی که هینراوه له دهره وی بازنی بابه ته که وهیه، وه: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ البقرة/ ۹۲، موسا به لگه و به بیناته که ی له لایه ن خواوند وه هینا، نه که له باخه لی خویه وه، ههروه ها نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ النساء/ ۱۷۰، دیسان روون ده بیتته وه که په یامهین شه په یامه ی له دهره وی بازنی خویه وه هیناوه.

به لام (آتی)، ههر له چوارچیوه ی شه واتیهدا له نایه ته شدا هاتوه: ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ﴾، په یامهینی ههر گه لیک یه کیکه له خویان، ههروه ها نایه تی: ﴿وَاللَّاتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ﴾ النساء/ ۱۵، واته: شه که سه ی به دره وشتیه که ی کردوه، به جهسته ی خوی کردویه تی نه که به شتیک له دهره وی خویه وه.

نایه تی: ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ مریم/ ۴۳، ههردو دهسته واژه ی (جاء) و (آتی) ی له یه نایه تدا کو کردوه ته وه، شه زانیاریه ی که

هات بز تیبراهیم، له دهرهوی بازنهی زانین و مهعریفهی خویرهوه بوو، باوکیشی لهو چهشنه زانین و زانباریهی نهبوو.

ئه گهر بگه رپینهوه سهر: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾، دهبنین په یامهین بهسه لیکه و لیکدانهوهی خوئی (نهك به برپاری خوایی) دهسکهوته جهنگیه کهه که دستیان کهوتووه، دابهش دهکات بهسهر ئه و کهسانه دا که له گه لیدا ژیاون، نهك بهسهر هه موو باوهردان له هه موو سهردهمه کانی دواي خوشیدا، ئه و وهك موشه ریع و یاساسازیکی سهردهمه کهه خوئی، بوئی هه یه ئه و دهسکهوته به ره چاوکردنی رپنماییه کانی په روهردگار، بهو شیویه دابهش بکات بهسهر کهسانیکدا که خوئی به شیایان بزانیته.

له باشتترین حالته دا ده توانین نایه ته که بگشتینین بهسهر هه موو ئه و برپارانه دا (که وهك یاساساز و موشه رعیك) لهو سهردهمه دا دهریکردوون و لهسهر ئه و کهسانهش پیویست بووه که لهو سهردهمه دا له گه لیدا ژیاون، پابهندی ئه و برپارانه بنن وهك یاسای دهوله تی ئه و سهردهمه، به لام به هیچ شیوهك ناگونجیت نایه ته که له ره وال و سیاقی خوئی دهر بینین و بیسه پینین بهسهر هه موو سهردهمه جیاوازه کاند.

له وانیه که سیکیش بلیت: ئه ی له باره ی ئه م نایه ته وه چی ده لیت: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ التوبة / ۲۹، ئیمهش ده لیتین: ﴿مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾، بریتیه له هه موو ئه وهی که له په یامی محمه دیدا هاتووه، به تیبینی ئه وهی، ئه وانیه که نایه ته که دواي جهنگ و کوشتاریان دهکات، ئه و کهسانه که له نیسلام و گوپرایه لئی پیغه مبه و وهك برپارده ر و کاربه دست (نهك وهك که سیکی ئاسایی) دهردهچن، نیسلامیش به سی کۆله که سهره کیه که یه وه (باوهر هینان به: خواواوهند، رۆژی دواي، پابه ند بوون به به ها مروقایه تیه کانه وه).

ته ودهش که ده فەرمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الأعراف/ ١٥٧]، ته و شته باش و به که لکانه ی (الطیبات) که په یامهین ریگه ی پیدان و حه لالی کردن، هه روه ها ته و شته خراپ و بیکه لکانه ش (الخبیثات) که ریگه ی لیگرتن و حه رامی کردن، هه موویان له چوارچیوهی ته و کۆت و به ندانه دا بوون که له گه ردنی په پیره وانی ته ورات و ئینجیلدا بوو، چونکه په یامهین وه که سیکی ئاسایی حه رامی حه لال نه کردوه و حه لالیشی حه رام نه کردوه، به لکو له چوارچیوهی ته و په یامه دا بووه که بۆی هاتوه، واته: ته و یاسای ده رکردوه بۆ ریک خستنی ریگه پیدراو و حه لاله کان، ریگه پیدان و ریگری کردنیشی هه ر له هه مان چوارچیوهی بووه.

ته مپۆش په رله مانه کان ده توانن ریگه بدهن، یان ریگری بکه ن له هه ر شتیک که خو یان به شیای بزانن بۆ سه رده م و کۆمه لگه که یان، بۆ نمونه: ته گه ر زانیان جگه ره کیشان و به کار هینانی ماده هۆشبه ره کان، له شت و ره فتاره خراپ و بیکه لک و (الخبیثات) ن، یان قه ده غه یان ده که ن یان یاسایان بۆ داده ریژن، به لام نابیت و ناگوخیت شیخ و مامۆستایه کی ئایینی یان کاهنیک، له خه لک په یدا بیت و بۆ نمونه بلیت: جگه ره کیشان حه رامه، چونکه وه که پیشت باسما ن کرد حه رام کردن پیوستی به وه یه که په یامهینیکي تازه بیت و وه که به لگه یه ک، راگه یه تراو و په یامیکي خوایی به دهسته وه بیت، که ته مه ش هه رگیز روو نادات.

ده کریت لیردها که مینک له سه ر چه مکی (الأسوة)، بوه ستین، که له دابه زینراوی به جیدا هاتوه: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ [الأحزاب/ ٢١]، ته م چه مکه له رووی زمانه وانیه وه بریتیه له: تیمار کردن و چاک کردن وه،

ئەو پێشویین و شیوازش که محمەدی پەيامهین گرتییه بەر، زۆریک چاککردنی تیدا بوو بۆ هەرکەسێک که رەزامەندی خۆی مەبەست بێت.

بە هەمان شێوە پێش ئەویش پێرەو و پێشویین و شیوازی ئیبراهیم: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ إِذَا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾
 الممتحنة/ 4، ئیبراهیم و محمەد (سلاویان لەسەر) هەردووکیان هەشا و تەبەراییان کرد لە رەفتاری ئەو کەسانەی هاوئەلیان بۆ خواوەند بڕیار دەدا، بەلام ئەم هەشا لێکردنە، نەبوو رێگر لە بەردەم ئیبراهیمدا تا داوای لێبووردن بکات بۆ باوکی، تایەتەکانی هەردوو سوورەتی (الأحزاب، الممتحنة) ش رەویە و پێرەوی ئیبراهیم و محمەد (سلاویان لەسەر) پوون دەکەنەو لە چۆنیەتی هەلسوکەوتیان لەگەڵ نەحەزو نەیارەکانیاندا، بەشیوازیک پیاواندا هەلەدەدات که لە پەيوەندییە دیپلوماسییەکانی نیوان ولاتاندا، چ لە جەنگ و چ لە ناشتیدا، شایانی چاویلکردن و شوینی هەلگرتن.

بەهەمان شێوە خواوەند، جارێک فەرمان دەکات بە شوین کەوتنی پەيامهین: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ آل عمران/ 31، جارێکیش فەرمان بە شوین کەوتنی ئیبراهیم دەکات: ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ آل عمران/ 95، جارێکی تریش فەرمان دەکات بە شوین کەوتن و پەیرەو کردنی رێگە راستەکە: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الانعام/ 153، هەموویان یەک رێگەن، شوینکەوتن و پەیرەویسی کردن لە ئیبراهیم و محمەد لە سەر رێگە راستەکە، ناگونجیت، گەر خەلک لەسەر سرووشتی خۆیان ئازاد نەبن، ئەو سرووشتی که ئازادیی جولەیی نیوان سنورەکانیان پێ دەبەخشیت و ئازادییان بۆ داوین دەکات، بەشیوازیک که کۆی مەرفایەتی بە خۆیان بزانیان نا، دەتوانن

جیبه جیی بکهن به بیّ ئه وهی له و سروشت و رهواله ده رچن که خواوهند له سه ری دروستی کردوون، ده ستوانین به ده وروربه ری خو ماندا، له و راستییه دلنیا بیینه وه و دلنیاشین که خواوهند راستی فه رموه.

به م پییه ده گهینه ئه وهی که محمه دی په یامهین (سلاوی له سه ر)، بیجگه له ئه رکی گه یاندن و راگه یاندنی دابه زینراوی به جی، له پیگه ی په یامه که یه وه ده وله تی کیشی دامه زراندوه و وه ک یه که م یاسا سازیش له دانانی یاسای مرۆقایه تیدا، هه ستاوه به رۆلی ده سه لاتی یاسا دانانیش له ده وله ته کهیدا، ئه وه ش که مرۆقایه تی له کۆمه لگه پیشکه وتوه کانی ئه مپرو دا پیی هه لده سن، لاسایی کردنه وه و شوین پی هه لگرتنی ئه وه، په رله مانه کان هه لده سن به رۆلی ده سه لاتی یاسا دانان، پیویسته ئه وه ش بزاین که، زۆر به ی په رله مانه کانی جیهان سنوره کانی خواوهند نابه زینن، بۆیه ده لێین: زۆر به یان، چونکه ده بینین ها وره گه زبازیش کراوه به یاسا، که ئه مه ده رچوونه له سنوره کانی خواوهند، بیجگه له مه، له هه موو شت و بوار و بابه ته کاندا ئه سل رینگه پیدراوی و ئاچوخ بوونه، ئه و بوار و شتانه نه بیته که خواوهند هه رامی کردوون، تائیس تاش نه بیسراوه له هیچ په رله مانیکدا هه رام کراوه کان، خرابنه بهر ده نگدان و ده نگ بۆ پیشیل کردنیان درا بیته.

یاسا سازه کان به بیّ ده ستیوه ردانی خوایی و به بیّ ئه وهی به ناوی خواوهنده وه بیکهن، بۆیان هه یه و ده توانن له چوارچیوهی به رژه وه ندیی گشتیدا، هه ستن به رینگه پیدان و رینگه لیگرتنی هه ر شتیك که خو یان به شیاو و پیویستی بزائن بۆ کۆمه لگه کانیا ن و هه لومه رجی ژیا نیان، هه ر ده ستیوه ردانیکی له م چه شنه ش به ناوی خواوهنده وه، قسه هه لبه ستن و درۆ کردنه به ناوی ئه وه وه، خوا رینگه ی به که س نه داوه تا به ناوی ئه وه وه قسه بکات و بریار بدات، راسته ناین، شتیك هه رام ده کات، به لام ده سه لاتی ناچار کردنی که سی نییه بۆ کردن یان وازه یانان له شتیك: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ البقرة/ ۲۵۶، ده وله تیش رینگه ده دات، یان رینگه ده گریته له کاریک یان شتیك، به لام ناتوانیته و نایته هه رام بکات.

سییه م: محمد وک پیغه مبه

ته گهر په یامهین یاساساز بووه، ئه ی رۆلی پیغه مبه چیه؟

لای خوینهر روونه که په یامهینان (الرسل)، هموویان پیغه مبه (الانبیاء) یش بوون، به لام پیغه وانه که ی وا نه بووه، واته: هموو پیغه مبه ران په یامهینیش نه بوون، هه ندیکیان ته نها پیغه مبه بوون و هیچ په یامیکیان پی نه بووه، وک، ئیسحاق و یه عقوب: ﴿فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ مریم/۴۹، هه ندیکیشیان پیغه مبه بوون و له هه مانکاتدا په یامهینیش بوون، وک، ئیسماعیل: ﴿وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ مریم/۵۴، وک، موسا: ﴿وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ مریم/۵۱، وک عیسا: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ﴾ النساء/۱۷۱، وک، محمد: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ الأحزاب/۴۰.

خواوه ند هیچ په یامهینیکه ته کلیم نه کردوه به ئه رکی په یام هه لگرتن و گه یاندنی، تا پیشتر نه یکرد بیته پیغه مبه، واته: پیغه مبه رایه تیی پیشره تا په یام و په یامداری، محمدیش (سلاوی له سهر) پیشتر پیغه مبه بووه و دواتر ئه رکی په یامداری خواوه ته ئه ستو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ الاحزاب/۴۵، تاییه ته ندیه که محمد جیاده کاته وه له پیغه مبه ران و په یامهینانی تر ئه وه یه، ئه و تا کانه یه که هاوشان له گه ل پیغه مبه رایه تیی و په یامهینیدا، دامه زرینه ری ده و ئه تیش بووه، هه رچه نده داوود و سوله یان به ده سنیشان کردنی خوابی پاشا و مه لیک بوون، به لام په یامهین و خواوه نی په یام نه بوون: ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ دَاوُودَ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ﴾ البقرة/۲۵۱، ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ﴾ البقرة/۱۰۲، هیچ کامیان په یامهین نه بوون، به لکو نمونه یه که بوون له ده سه لاتی جیه جی کردن، موسا په یامهین و خواوه نی په یام بوو

به لام دهسه لاتی نه گرتوته دهس و وازی لیتهیناوه بۆ فرعهون، عیساس به هیج شیوهیهك خوی نه داوه له قهره دی دهسه لات.

خواوه ندیش به شانوبالی پیغه مبهرایه تیدا هه لای داوه و په سنی کردووه: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ الأحزاب/ ۵۶، ته مهش لوتکه ی ریزلینان و به گه وره زانینه بۆ پله ی پیغه مبهرایه تی.

پیغه مبهرایه تیش له هه والی گرنه وهیه (النبوة من النبأ) و په یوه ندی به جیهانسی ره هاوه هیه، محمه د پیغه مبه ریش (سلاوی له سه ر)، قورتانسی پیروزی هینا به هه موو ته و غه یب و شاراوه میژووبی و گه ردونیانه وه که له خوی گرتبون، بۆیه ناوئا پیغه مبه ر (النبي)، نهك (المخبر)، چوونکه خه به ر پیویستی به ئاماده بوونه، واته: پیویسته خه به ر لی دراوه که ئاماده بیته، به لام هه وال (النباء) وانیه.

پیغه مبه ر هه لگری چیرۆك و به سه رهاتی پیشینان بووه، به بی ته وه دی له ناویاندا ژیا بیته، وهك: چیرۆك و به سه رهاتی یوسف: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾ یوسف/ ۱۰۲، وهك به سه رهاتی مه ریه م: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ آل عمران/ ۴۴، و به سه رهاتی موسا: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ القصص/ ۴۴، ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مِمَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ القصص/ ۴۶، ته گه ر خواوه ند هه والی پینه دایه له باره یانه وه، ته و غه یب و په نهانه میژوویانه، نه خوی و نه هاوه له کانیسی نه یان ده زانین.

هه روه ها چه ندین هه والی هینا له باره ی گه ردوون و دروسکراوه کانی تر و روژی دواییه وه، هه ندیکیان ته ئویل و لیکنانه وه و شیکاره که یان ده رکه وتوووه و هه ندیکیشیان به ریزه بندیسی و یهك له دوا ی یهك، پیش به رپابوونی روژی دوا یی ده رده که ون، هه ندیکیشان که س لیکنانه وه یان

زانیت خواهدند خوئی نه بیئت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران/۷، ثم شاراه و په نهانه گهردوونیانه، پیغه مبهه نه لیكدانه وهی بز کردوون و نه لیشیان تیگه شتووه، چوونكه زه مینهی مه عریفی سه رده مه كهی ریگه ی بهو كاره نه ده دا، ثم مه بیجگه له وهی كه شه گهه بیشی زانیان، ده بووه هاوه لی خواهدند له زانیاریه كه یدا.

نمونه یه كهی زور روون هه یه له م باره یه وه كه ده فرموویت: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ المؤمنون/۱۴، آیا ده گونجا پیغه مبهه ثم نایه ته لیك بداته وه؟

له شوینه واری پیشیناندا له م باره یه وه و بهو واتیه شتیك شك نابهین، به لام ته مرز ثم نایه ته زانستیکی ته واو پیك ده هیئیت، کتیبی گه وره ی له باره وه ده نو سریت كه پیی ده گوت ریت: زانستی کورپه له ناسیی، ثم زانسته ده توانیت لیكدانه وه و شیکار و ته ویلی نایه ته كه بکات.

له م سونگه یه وه ده توانین له وه تیبگه یین كه خواهدند چهنده ریز و شکوی داوه به پیگه ی پیغه مبهه رایه تیسی (النبوۀ)، سهو سه له واته ی داواکراوه لیمان، په یوه ندیمان بهو پیگه شکو داره وه، به زانین و زانیاریه کان (المعارف و العلوم) یشه وه، ده بیئت له ریگه ی ناوهنده کانی لیکو لینه وه و تاوتوی کردنه وه سهو په یوه ندیبه بهر قه رار بکه یین، نیتر جیاوازی نیبه، زانین و زانیاریه کان، میژووی بن، یان گهردوونیی، یان پزیشکی. به لام به داخه وه سه مه مان وازلی هیناوه بز ثومه ته کانی تر، واده زانین بابه ته كه بریتیبه له چهند و ته وتیک كه له ژیر لیوه وه بیلیینه وه و به ته سبب بیژمیرین و ناوی بنین: سه له وات له سهه پیغه مبهه، له وهش زیاتر

ئوه جیگهی داخه که، وا دهزانی چهن ئه و وتهوته له ژیر لیوهه زیاتر بلیننهوه، ئه وهنده زیاتر له خواوند نزیك ده که وینهوه.

په یامهینیش که له پیگهی په یامداری (الرسالة) هه رۆلی دهسه لاتی یاسادانانی دهگپرا، له پیگهی پیغه مبهرایه تی و (نبوة) یشه وه، دهسه لاتی جیبه جی کردنیی دهگپرا، له م باره یه وه دارشتهی (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ) هاتوه:

- له جهنگه کاندای:

- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الانفال/ ۶۴.

- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْمَصِيرُ﴾ التوبة/ ۷۳.

- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ الانفال/ ۶۵.

- ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْحُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ التوبة/ ۱۱۷.

هه ریه که له م رینمایانه تاییه تن به هه لومه رجیکه وه که په یهوست بووه به، روداوێک یان داستانیکی جهنگییه وه، بۆ نمونه که دهه رموویت: ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾، په یهوسته به چهن کافر و دوروویه کی دهسینشان کراوه وه که پیغه مبهه هه موویانی دهناسی، ههروه ها: ﴿حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾، دیسان بهه مان شیوه له هه لومه رجیکه دیاریکراودا بووه و هه موویانی ناسیوه، بۆیه هاندانی باوهرداران و جهنگاندنیان، له تاییه تمندیی دهسه لاتی یاسادانان نییه، بۆیه نابیت یاسایه که دابنریت خه لک هان بدات له سهه به شه رهاتن و جهنگاندن، چونکه گهر شتی وای بیت، دژ دهه وستیتته وه له گه ل: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا

تَعْلَمُونَ ﴿البقرة/۲۱۶﴾، دهبینین (الکتاب - بریاردانی بوونی جهنگ له ژیاندا)، باوپردار دهخاته بهردهم بژاردهیه کی ترهوه، نهویش لیردها بریتییه له شه رنه کردن و نه جهنگان، بویه شوین نهو رینماییه ده که ویت که ده لیت: ﴿وَإِنْ جُنْحُوا لِسَلْمٍ فَاجْتَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ الأنفال/۶۱، ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ البراءة/۱۱۷، به لگه یه له سهر بوون و پرووانی هه له یه که له جیبه جی کردندا، کاتیک پیغه مبه رینگه ی دا به دوروه کان تا له جهنگ دوا که ون.

- له جیا بوونه وه و دهس لیک بهردان (الطلاق) دا:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ الطلاق/۱، فرمان کردن به وهی که نه گهر بیا و ویستی له هاوسه ره که ی جیا بیته وه، له و حالته دا ناییت ژن ده ریکریت له ماله که یدا، نه مه پیویستی به یاسا نییه، به لکو چند رینماییه کی راپه راند و (تنفیذ) ی ده ویت که راسته و خو جیبه جی ده کرین، هیچ پیویست به بریاری دادوهر و دادگا ناکات (دواتر له باسی ته لا قدا نه م بابه ته زیاتر تاوتوی ده که یین).

- له باره ی پهمان وهرگرتهوه له ژنان (مبايعة النساء):

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَعْفِرِ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ المتحنة/١٢، پیغه مبهه وهك ریبهری دهسه لاتی جینه جیکار له دهولت و کومه لگه کهیدا، په یمانی له ژنان وهرگرت و بابه ته که پیوستی به یاسا و ته شریع نه بووه، به لکو وهك بابه تیکی سروشتی سهیرکراوه.

- له ژبانی تایبته و تاکه که سی خویدا و له هر جیگه که کدا که په یوه ندی به خویوه بوویت، وهك ریز لینانیک له پیگه که ی له لایه ن خواوهنده وه، به دارشته ی (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ) گوته ی ناراسته کراوه:

- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاةَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ التحريم/١، له م ثایه ته وه وهك پیشتیش گوتمان، تیده گه ی که پیغه مبهه بز ی نه بووه ته نانه ت له سهه خویشی، شتیك حه رام بکات.

- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحَلَّلْنَا لَكَ أَزْوَاجَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الأحزاب/٥٠.

- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعَنَّ وَأَسْرَحَنَّ سَرًا حَافِيًا﴾ الأحزاب/٢٨.

- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الأحزاب/٥٩، پوشاکی تافره ت له وه سهه رده مه وه هر سهه رده میکی تردها، پیوستی به دارشته ی یاسا و دهسته یوه ردهانی دهسه لات نییه.

«النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ» ﴿الأحزاب/٦﴾.

پوختهی ئەم بابەتە ئەودە، دەگەینە ئەودە پیغەمبەراییەتی (النبوة) دووبەش بوو:

یەكەم: بریتیه لەو شاراوانەیی که لە (قورئان) دا هاتوون و هەلسوکە و تمان لە تەکیاندا بە تاوتویی ئەو لایەنە دەبیئت که پیوەستە بە بەدیھیتان و بەدیھیتراوەکان و گەردوونەو، واتە:

زانین و زانیارییەکان، هەرەھا بە چەسپاندن و راستاندنی ئەودە که لەودا هاتوو، لە رینگەیی ئەودەو که زانست پێی گەشتوو، که هەر سەردەمە و بە پێی ئەو زەمینە و ئاستە مەعریفییەیی که پێی دەگات، دەس دەداتە تەئویل و شیکار و لیکدانەوێ ئەو شاراوانەیی که لە قورئاندا هاتوون و دەس دەکات بە توێژنەوێ لایەنی مێژوویی تا پەند و نامۆژگاریی لی وەرگیریت، ئەمەش بەسەر هەموو چیرۆکە قورئانییەکاندا دەچەسپیت: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ یوسف/١١١.

دووەم: بریتیه لەوێ که پیغەمبەر فەرمانی پیکردوو لە جیبەجی کردنی ئەو یاسایانەدا که وەک سەرکردەبەکی سەربازیی و سەرۆکی دەسلاتی دادوهریی، بەدیاریکراویی بۆ سەردەمەکی خۆی دای رشتبوون، ئەم بەشە لە فەرمان و رینماییهکانی، بۆ هاوسەردەمەکانی خۆی و ئەوانەیی لەتەکیدا دەژیان خەبەرێک بوون، بەلام بۆ ئیمە بوون بە هەوال و (نبأ) یەک، ئەم بەشە دەچیتە خانەیی چیرۆکە محەممەدییەکانەو، وەک هەموو چیرۆکە قورئانییەکانی تر سەیر و مامەڵەیی لە گەلدا دەکریت، تەنها پەند و نامۆژگاریی لێوەردەگیریت، نەک هیچی تر، بەو واتایەیی ئەگەر قسەییەکی پیغەمبەر بە دەنگ و ڕەنگ و وینەشەو، پیمان بگات (که ناگات و ئەمە تەنها وەک نمونەییەک باس دەکەین)، لەو حالەشدا ئیمە مەجبور نین ئەو جیبەجی بکەین که لە سەدەیی حەوتەمی زاینیدا جیبەجی کراو.

ئەو حەدیس و گێڕانەوانەش که ئیستە لەبەردەستماندان و دەدرینە پال پیغەمبەر، سەرەتا پێویستە ئەو بزاین که خۆی رینگریکردوو لەو کەسانەیی که ویستووینە قسەکانی بنووسنەو

و نهی هیشتووه بینووسنه وه، دواي دوو سه دهه پاش کوچی دوايي خوی، تهوجا پرۆسهی نووسینه وهی قسه کانی که وتوه تهری و دهستی پیگردوه، ههروه ها گشتاندنی حاله تیکی تاییهت که له وانیه وه لآمی پرسیاریکی تیدا بیت، هه له یه کی لوجیکی و مهنتقییه، تهو ژیانمانه ش که له ریگهی جهنگنامه کانه وه پیمان گه شتون له پرووی ورده کارییه وه لاوازن، هه ندی هه له ی تهوتویان تیدایه که وینای نیسلام به گشتی و پیگهی پیغه مبه رایه تی به تاییهت ده شیوینن و زیانیان پی ده گه یه نن، شیای ته وه نین له ناوهنده کاندای بخوینرین و وهک به شیک له نیسلام پشتیان پی به سریت و بکرینه پیوه و پیشهنگ.

وهک دان نایش به راسیدا و به ویزدانه وه بلین: هه ندی له وه حدیس و گیرانه وانیه هیچ دژایه تییان نییه، نه له گه ل ناواخنی دابه زینراوی به جیداو، نه له گه ل به ها مرۆفایه تییه کانیشدا وهک هه دیسی: (مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ).

پوختهی باس و بابه تی سوننه تی په یام هیئی و سوننه تی پیغه مبه رایه تی

* نیمه پیویسته له سه رمان گوپرایه لئی په یامه یئ بکه ین له وده دا که له په یامه که یدا و له چوارچیوهی دابه زینراوی به جیدا پی گه شتووه، واته: به ها ره وشتیه کان.

* وهک باوه دراریک به په یامی محمه دیی، پیویسته له سه رمان له نه نجامدان و راپه راندنی سرووت و شه عاثره تاینیه کاندا گوپرایه لئی په یامه یئ بکه ین، به م کاره شمان پاداشت ده کریین و چاکه مان بۆ دهنوسریت، ده بی بیشزانین که نه مه له خانه ی نه رکه کاندا یه و به نه ندازه و به پیی توانا نه نجام ده درین.

* پیویسته له سه رمان شوین په یامه یئ بکه وین و په یروه یی له سوننه ته کانی بکه ین، وهک ههنگاو و قه له مبارزیک کی که م وینه و که م چه شن که تایبه نه ندیی په یامه که یه تی، دوا جار پیویسته تیبکو شین بۆ جیبه جی کردنی:

- له ناوبردنی تاکجه مسه ربی و تاکره ویی به هه موو شیوه و چه شنه کانیه وه، جیبه جی کردنی دادگه ربی له هه موو بواره کاندا، سه رته له و را و بۆچوونانه وه ده سپبکه ین که به رانه ربان پی قه بول ناکریت، تا بگات به و سیسته مه دکتاتوریانسه ی که نه یاره کانیان پایه مال و نابود ده که ن و ناهیلن سه ر ده ر بینن، پاشان کارکردن بۆ گواستنه وه ی کومه لگه کان له قوناعی گوندبوونه وه بۆ بوون به شار (به واتا قورئانییه که ی)، گه ر وا نه که ین پرووبه پرووی تیاچوونی گوند (القری) هکان ده بیننه وه و هیچ دادیان نادات.

- چه سپاندنی یه کسانیی به هه موو چه شنه کانیه وه، جیاکارییی نه مینیت له نیوان خه لگدا نه له پرووی ره گه زه وه و نه له پرووی ره نگ و ره چه له که وه و نه له پرووی بالاده ست و بنده ست و ناغا و نوکه ره وه.

- پشت بەستن بەو دەستورانەى كە گرنكىگى تەواو دەدەن بە دەسەلاتى ياسادانان، چوونكە داڭشتن و بەرھەمھېتەنى ياسا و رېساي گونجاو و سازگار لەگەل ھەلومەرج و كات و شوينى كۆمەلگەكاندا، يارمەتيدەر دەبىت بۆ ئەوھى، بە پشت بەستن بە زانبارىي و وردەكارىيە زانستىيەكان، بربارى رېگە پيدان يان رېگرىكردن لەھەر شتېك بەرېت.

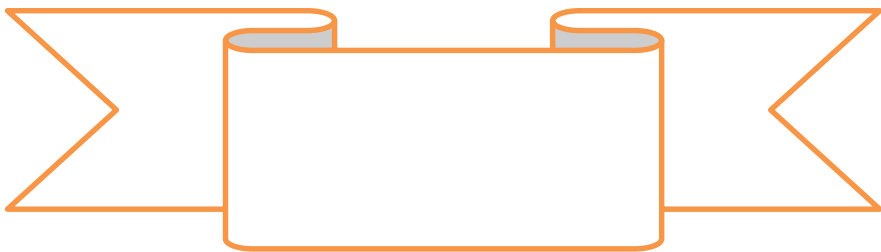
* شوينكەوتنى پەيامھېن بەو دەكرېت كە وەك ئەو بگەيت و پابەندى ئەو شىواز و رەويە بىت كە ئەو دەيگر تە بەر لە پەيوەندىيەكانيدا لەگەل خەلگدا، بۆ نمونە: جياوازي بېروباوەر لەگەل كەسانىكدا واتاي ئەو نىيە و ناىت پالئەر بىت بۆ جەنگان و بەشەرھاتن لەگەلئاندا. ھەر وھا حەشا كردن لە بېروباوەرې كەسانىك، ماناي ئەو نىيە كە ئىتر ناىت بە جوانى رەفتار و ھەلسوكەوتيان لەگەلدا بگەيت، پىويستە بزائين و ھەردەم لە بېرمان بىت كە، جياوازي سوننەت و بربارى خواوہندە لە دروسكراوہكانيدا، و ھەر وھا ش بەرېكردن و شانسانىنى نيوان دروسكراوہكانش (سنة التدافع)، ھەر بربارى خۆيەتى و دەبىت بەردەوام بىت.

* قورنان پەرچوو و موعجزەى مەمەدە و لىكدانەوہش لەبارەى شاراوہكانىوہ بە پلەبەندى بەردەوامە، سەلەوات دانىشمان بۆ سەر پىغەمبەر، بە بەھىز كردنى پەيوەندىمان دەبىت لەگەل ئەو ھەوال و نبووتەدا كە لە قورئاندايە لە زانين و زانبارىي، ھەر وھا بە كار كردن بۆ راستاندن و چەسپاندنى راست بوونىشان لە رېگەى لىكۆلئىنەوہى زانستىوہ لە ھەموو بوارەكانى پزىشكىي و گەردوون ناسىي و مېژويي و... تاد.

لە كۆتايدا واباشە ئامازەيەك بگەين بۆ ئەوھى كە سەردەمى پىغەمبەرەيەتىي مەمەد، ھەزار و چوارسەد سال و وردەيەك تىپەرپوہ و نەشیاوہ بە لۆژىك و دونياىينى ئەمپرۆوہ دادگايى ئەو سەردەمە بگەين، ئىتر لەرووى ياساسازىيەكەيەوہ بىت، وەك پەيامھېنېك (الرسل)، يان لەرووى جىبەجى كردنە كردارىەكانىوہ بىت، وەك پىغەمبەرېك (النبي)، تازە ئەو سەردەمە بووہ بە مېژوو و ھەلومەرجى تايبەت بە خۆى ھەبووہ، ھەر كەس ش بە ژىرىي و لۆژىك و

دونیایی سدهی بیستویه که وه دادگایی ئه و سهرده مه بکات، یاسای سهیروره و تیپه ربوونی کات، نادیده ده گریت، ههرکس و ابکات، ریک وه ئه و کهسه وایه که دهیه ویت مه رجه کانی سدهی هه وته می زاینی بسه پینیت به سهر ئیستادا، ههر دووکیان هه لهن و له ئاراسته یه کی هه لهدا کار ده کهن.

ههروه ها وه ک موسلمانانی پهیره وی محمهد (سلاوی له سهر)، پیویسته له سهرمان به ته ندازه ی پیویست هه ست به بهرپر سیاریه تی بکه یین له ئاست گه رانه وه مان بۆلای ئه و په یامه ی که بۆ هات، با له خو مانه وه ده ست پیبکه یین و خو مان پرا زینینه وه به ته ندازیکی باش له ره وشت بهرزیی، تا له وپوه شایسته و شیاوی ئه وه بین بینه شوینکه وته و پهیره و کاری ئه و کهسه ی که وا وه سف و په سن ده کرا که له سهر ره وشتیکی بهرزه (کان علی خلق عظیم).

بەشى پېنجم

يەكسانىي و ھاوتابوون

كۆمەلگەى مروڧايەتیی و يەكسانىي

پېش ئەوہى بچىنە سەر باسى میرات و چۆنىەتى دابەشکردنى، وەك ئەوہى كە لە دابەزىنراوى بەجىدا ھاوتوہ، كەمىك دەوہستىن و ھەول دەدەين واتاى چەمكىكى زۆر گرنگ لە بواری میراتدا ديارىي بکەين، ئەویش چەمك و دەستەواژەى يەكسانىي المساواة، بەتايبەت كاتىك كە لە چەندىن بواری تری وەك، يەكسانىي ژن و پياو، يەكسانىي كرىكار و خاوەنكار و چەندىن بواری تری كۆمەلایەتیی و ئابوورىي و سياسيدا بەكارى دەھيئىن.

كەواتە يەكسانىي چىيە؟

كاتىك دان دەنيين بە بوونی يەكسانىي لە نيوان دوو شتدا، بەتايبەت لە بواری كۆمەلایەتیی و ئابوورىي و سياسىيەكاندا، پېويستە ئەو رووہ ديارىي بکەين كە ئەو دوو شتە تيايدا يەكسانن، واتە: پېويستە تايبەتمەنديەك بۆ ئەو يەكسانىيە زياد بکەين تا بە ھۆيەوہ بناسریتەوہ و لىي تىبگەين.

بۆ نمونە: يەكسانىي نيوان ژن و پياو، نابى بەرپەھايى و گشتىي وەر بگيرىت، چوونكە چەند لايەنىك ھەيە يەكسانىيان تىدا نايەتەدى، وەك لايەنە فيزيۆلۆجى و جەستەيەكان، بۆيە داواى يەكسانىي نيوان ژن و پياو لە بواری دەسختنى ھەلى كار و كرى و ھەق دەس و مافى ھەلبژاردن و... تاد، دەكەين.

لەم روانگەيەوہ ئىمە جياوازيي دەكەين لە نيوان دوو چەشن يەكسانيدا:

۱- يەكسانىي ژمارەيى: وەك ئەوہى بلىين: $2+2=4$ ، ئەم ھاوکیشەيە چەن ژمارەيەك لەخۆ دەگریت کە بریتین لە: ۲، ۲، ۴، بەلام چەن ژمارەيەکی رووت و پەتین لە ھەرچەشەنە تايبەتمەندیی و ئاکاریک، یان زیادەيەك یان واتايەك، بۆیە تەنھا لەرووی ژیریى رووتەوہ دەتوانین لەم ژمارانە تیبگەین، یان واتايەکی رۆشنگەرەوہیان بکەین بەبەردا، وەك ئەوہى بلىين: $2+2=4$ سیۆ.

بەبى ئەمە، ژمارەکان وەك ژمارەيى ھىمايى دەمىننەوہ و تەنھا ئاماژە و واتايەکی لۆژیکيان دەبیت.

ئەو ھاوکیشەيەش کە يەكسانىي نیوان $(2+2)$ و، لەخۆ دەگریت و بریتییە لە يەكسانىيەکی ژمارەيى لۆژیکيى رووت، ناتوانین جیبەجیى بکەین بەسەر کۆمەلگەکاندا، ئەگەر بيشکریت، کۆمەلگە مرۆقايەتيیەکان دەگۆرپن بۆ چەند ژمارە و کۆمەلەيەکی رووت و پەتیی و ھیچ واتايەکیان نامىنیت.

بەو ھۆیەوہ لە پرۆسەي سەرژمىريە گشتییەکانى دانىشتواندا، بۆ نمونە دەلین: ژمارەيى دانىشتوانى شارى ديمەشق چوار ملیۆن کەسە، بەلام ناتوانین تەنھا بلىين: چوار ملیۆن کەس، بەبى ھیچ زیادکردنیک، بەلکو پىويستە لەو برە زۆرە، لایەن و رووی چۆنیەتیش رۆشن بکەینەوہ و ئەو کۆمەلە و دەستانەش بژمىرين کە ئەم چوار ملیۆن کەسە پیک دەھینن، چونکە کۆمەلگە مرۆقايەتيیەکانیش ھەرچەندە لە تاکەکان پیک دین و ھەريەك لەو تاکانەش خاوەنى کەسايەتيیى و منیەتى تايبەت بە خۆيەتى، بەلام دواي کۆبوونەوہیان لە دەوری يە کتر چەند دەستە و کۆمەلەيەکیان پیک ھیناوە، کۆمەلەکانیش کۆمەلگەيان پیک ھیناوە، لەم سۆنگەيەوہ پىويستە لەسەرمان لەسەر بناغەي کۆمەلە و دەستەکان مامەلە بکەین لەگەل کۆمەلگە مرۆقايەتيیەکاندا.

۲- یه کسانیی له کۆمه لگه کاندای لیره دا یه کسانیی له نیوان دهسته و کۆمه له کان و ئەندامانی هه رکۆمه له یه ک له ناو خۆی خۆیدا ده بیته، له هه موو کۆمه له یه کدا به پیتی چه ندییه تیی و چۆنییه تی.

ده توانین کۆمه لگه ی مرۆفایه تیی هه ر له سه ره تاوه دابهش بکهین به سه ر دوو کۆمه له دا به پیتی ره گه ز و بلین: کۆمه له ی نیڕ و کۆمه له ی می.

له هه ریه ک له و کۆمه لانه شدا چه ند کۆمه له یه کی تر به دیی ده کهین که ده شیته کۆمه له یان دهسته بن.

له کۆمه له ی نیڕه کاندای، کۆمه له ی پیوان به دیی ده کهین (که بریتین له پیگه یشتو و بالغه کان)، له ناو کۆمه له ی پیاو ه کانی شدا، کۆمه له ی هاوسه رگرتوو ده کان و کۆمه له ی ره بن و هاوسه ر نه گرتوو ده کان ده بینین، له ناو کۆمه له ی هاوسه رگرتوو ده کانی شدا باوکان و... تاد.

له کۆمه له ی میینه کانی شدا، کۆمه له ی هاوسه رگرتوو و کۆمه له ی هاوسه رنه گرتوو ده بینین، له ناو هاوسه رگرتوو ده کانی شدا، دایکان و وه جاخ کویره کان ده بینین.

سه رنجی ئەوهش ده ده بین که هه موو کۆمه له لاوه کییه کان له ناو کۆمه له سه ره کییه کانی پیش خۆیاندا بوونیان هه یه، به لام به پیچه وانه وه وانیه.

هه موو پیاو یك نیڕه، به لام هه موو نیڕیک پیاو نییه.

هه موو میینه یه کی هاوسه ردار، ژنه، به لام هه موو ژنیك، هاوسه ردار نییه.

تیده گهین کاتیك دابه زینراوی به جی، نیڕ و می ده دوینیته، ئەو دواندنه هه موو نیڕینه کان، به پیاو و مندالانی نیڕ و باوک و کوڕ و هاوسه ردار و بیهاوسه ر، ده گریته وه، هه ره ها به و

گوتاره، هه موو میینه کان ده دوینت، به ژنان و مندالانی میینه و دایکان و کچان و هاوسه رگرتوو و ره بن و هاوسه رنه گرتوو ده وه.

ئه گهر بمانه ویت به دواي یه کسانیدا بگهرین و له باره یه وه بکۆلینه وه، پیوسته به سه رنجه وه بروانینه کۆمه لگه کان و ئاستی که لتوری و مه عریفیانه وه، ئه گهر باس له یه کسانیی نیوان نیر و می بوو، تیده گهین لیره دا یه کسانیه که له ئاستی یه که مدایه و له پرووی حوکمه وه ههرچی ئاستی خوار خۆی هه یه ده یگریتته وه.

به لام ئه گهر سنووری یه کسانیه که باسی له هاوسه ران ده کرد، ئه وکات یه کسانیه که له ئاستی سییه مدایه و تیده گهین باس له ژنان و میینه ی هاوسه رداره و ئه شانین که هه موویان دایک نین.

ههروه ها ئه گهر باسی یه کسانیی نیوان دایکمان کرد، ئه وا به دلنیا یه وه تیده گهین و ده زانین که هه موو دایکیک پیشت شوی کردوه و ژنیشه و ههروه ها میینه یه و مندالیشی هه یه.

یه کسانیی کاتیک که ده گاته ئاستی یه کسانیی له نیوان دوو کۆمه له ی جیاواز که گه شتبه ئاستی دهسته (الزمره)، ئیتر ته واو ورده کاری تیده که ویت.

له سه ر ئاستی یه کسانیی له پرۆسه ی هه لبژاردندا نابیت و ره وا نیه هانای یه کسانیی نیوان نیر و می هه لبرین، به لکو وا باشتره باس له یه کسانیی نیوان ژن و پیاو بکهین.

ئه گهر پاش ئه م پیشه کییه کورته بگۆزینه وه بۆ بناغه کانی میرات له دابه زینراوی به جیدا و له وپوه سه یریان بکهین، تیده گهین که ئه م بناغه و بنه مایانه بۆ کۆی دانیشتوانی سه ر پرووی زه ویی دانراون (دژواری و گرفتسی جیهانی بوون)، ده بینین له سه ر بناغه ی ئاستی یه که م دانراون (نیر، می).

ئەمەش ئەو دەگەيەنئىت كە: ئاستى يەكەم لەرپووى ھوكمەو ھەموو ئاستەكانى خوارخۆى دەگرئىتەو، ھەروەھا ئەو ھەش دەگەيەنئىت كە: يەكسانىيەكى پايدەدار ھەيە لە نئوان دوو كۆمەلەى جياوازدا.

لئىرەو دەتوانن بئىين: ھىچكات پئويست نىيە بەشە مىراتى يەك نئىينە لە كۆمەلەى يەكەمدا، ھەردەبئىت يەكسان بئىت لەگەل بەشى مئىينەيەك لە كۆمەلەى دوو ھەمدا، چوونكە ئەو ژمارەى ھەموو تاكەكانى ناو ھەردوو كۆمەلەكە دەگرئىتەو.

ئەگەر كۆمەلەيەكى نئىينە بەمۇونە وەرگىن و يەكسان بئىت بە ۱ يەك و كۆمەلەيەكى مئىينەش يەكسان بئىت بە ۴ چوار و يەكسانىيەكەين لەنئوان ھەردوو كۆمەلەكەدا، واتە: بەشى نئىرەكان = بەشى مئىينەكان، لەم حالەتەدا بەشى نئىريك دوو ھىندەى بەشى مئىينەيەك دەكات (مئىينەكان شەرىكەن لە سئىيەكدا)، ئەم تاكەمە بەسەر ھەموو ئەو كۆمەلەلەندا دەچەسپئىت كە ژمارەى مئىينەكان تىياندا چوارقاتى ژمارەى نئىينەكانە لە كۆمەلەى نئىرەكاندا ۱/۴، ۲/۸، ۶/۳، ئەگەر كەسئىك رەخنەى گرت و گوتى: حالەتى يەك نئىينە و چوار مئىينە، يەكسانىيە نىيە لە نئوان دوو كۆمەلەى جياوازدا، بەو پئىيەى كە ئاستى يەكەم برئىتئىيە لە يەك، ئئمش دەلئىين: لانسى كەم لە كۆمەلەكەدا يەكە، (بگەرئىرەو بۆ رىيازىياتى ھاوچەرخ)، جياوازىي نئوان ژمارە يەكئىش، وەك كۆمەلەيەك و وەك ژمارە يەكئىش وەك تاكە كەس، برئىتئىيە لە ژمارە يەك وەك كۆمەلەى ژمارەيەكى پئىناسە كراو، بەلام ژمارە يەك پئىناسە نەكراو.

بەلام ئەگەر ژمارەى كۆمەلەكە يەكسان بوو بە سفر، ئەو ھەر لە بنەرەتەو كۆمەلە نىيە، واتە: حالەتى يەك رەگەز، وەك ئەو ھى بئىين: ژمارەى نئىرەكان يەكسانە بە سفرە و ژمارەى مئىينەكان يەكسانە بە ۲ دوو، ئەم حالەتە لە دابەزئىنراوى بەجئىدا بە ھىچ شئوئىيەك نەھاتو،

چونکە لەو پەراوەدا تەنھا باسی حالەتی نێر و مێ و یەكسانی نیوان کۆمەڵەکانیان هاتووە.

بەشە میراتی تاکەکانیش لە هەر کۆمەڵە یە کدا لەرووی حوکمەو یە کسانن.

دواجار ئەو کەسە ی کە دەمریت و تەنھا نێرینە ی لێ بەجی دەمیئێ، یان تەنھا مێینە ی، لێ بەجیما بیئت میراتە کە ی بە یە کسانیی لە نیوانیاندا دابەش دەکریت.

ئیتەر نە مام و نە پووری سەری باوک هیچیان ناکەویت.

بۆ دەسختنی وردە کاریی و بەلگە ی زیاتر سەریک بەدە لە راقە ی ئایەتە کانی میرات لەم کتیبەدا.

سەرنجی ئەو هەش دەدەین کە ژمارە ی کە سەکان لە کۆمەڵە کاندای تەنھا ژمارە ی تەندرووست دەبن (لاتکون إلا أعددأ صحیحە).

بەلام پێژە و پێژە کاریی لە نیوان کۆمەڵە یە ک و کۆمەڵە یە کێ تردا، دەگونجیت ژمارە یە کێ تەندرووست یان کە مە ک بیئت (فقد یكون عددأ صحیحاً أو کسریاً).

وەک ئەو بەلێن: کۆمەڵە یە کێ نێرینە کان کە دوو نێری تێدایە و کۆمەڵە یە کێ مێینە کان کە پێنجی تێدایە، ئەوکات کۆمەڵە ی یە کە م ژمارە یە کێ درووستە و کۆمەڵە ی دوو هەمیش هەر ژمارە یە کێ درووستە.

بەلام پێژە ی مێینە کان بۆ لای نێرە کان، دەبیئتە ژمارە یە کێ ناتەواو و شکاو (عدد کسری) ۲/۵ = ۲,۵.

بەوشیو هە تێدەگەین کە جیاوازی نیوان (سەرەو - فوق) و (زۆر - اکثر) و (زۆرتر - فأکثر)، تەنھا بۆ ژمارە (دروست - صحیح) هەکان بە کار دیت، بەلام (سەرەو - فوق) بە کار دیت بۆ

ژماره درووست و تیک شكاوه کانش پیکه وه (تُسْتَعْمَلُ لِلْأَعْدَادِ الصَّحِيحَةِ وَالْكَسْرِيَةِ مَعًا)، وهك شه وهی بلیین: په رله مان دهنگیدا له سهر پرۆژه یاساکه به زۆرینه ی ۶۰ بۆ ۵۰ دهنگ، رپژه کهش له سه رووی ۵۰٪: ۱۱۰/۶۰ = ۵۴,۵۴٪.

به لام ته گهر کۆمه له یه کی نیره کافان وهرگرت که ژماره ی که سه کانی به کسان بوو به ژماره ی کۆمه له یه کی مینه کان، به شی کۆمه له یه کی به که میش به کسان بوو به به شی کۆمه له ی دووهم، شه وکات به شی مینه به کسان ده بیت له گه له به شی نیردا، ههروه ها له م حاله ته دا، شه وه دیته دی که: ته گه ته نها یه ک مینه بوو، شه وه نیوه، به شی شه وه ﴿وَأَنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾، واته: کۆمه له یه کی له نیره کان که که سه کانی به کسانه به ۱ (یه ک نیر) و کۆمه له یه کی مینه کان که سه کانی به ک مینه یه و نیوانیان به کسانه.

به لام ته گهر کۆمه له یه کی بیوه پیاو و کۆمه له یه کی بیوه ژن وهرگرین، به کسانیی بکهین له به شی هه ریه ک له دوو کۆمه له که دا (واته: به شی کۆمه له ی بیوه پیاوه کان = به به شی کۆمه له ی بیوه ژنه کان)، وه ژماره ی بیوه ژنه کان دوو هینده ی بیوه پیاوه کان بیت، شه وکات به شی بیوه ژنیک، به کسان ده بیت به به شی بیوه پیاویک.

دوای شه مه ده گهینه شه وهی به روونی تیبگهین که ئایه ته کانی میرات بۆ خه لکی سه ر رووی زه ویی به گشتیی هاتوون، به به لگه ی شه وهی که به ئاستی به که م دهستی پیکردوه (نیر/می)، وه به م شیوه یه دهستی پیکرد: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾، هه رگیز وهك شه عائر و سرووتی ئایینی نه هاتوه، بۆمونه: رۆژرووی ره مه زان ته نها بۆ شوینکه وتوانی په یامی محمه دیبه و به م شیوه یه دهستی پیکرد: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، له کاتی که ئایه ته کانی میرات به و شیوه یه دهسیان پینه کردوه، ئایه ته کان به شی که سه کان و کۆمه لکانیان ده سنیشان کردوه، شه و به شانیه کی وهك گوتمان به پیی گۆرانی ژماره ی که سه کان له هه ردوو کۆمه له که دا که م و زیاد ده کهن: ههروه ها نوینه رایه تیسی چهن حاله تیکي دیاریکراوی میرات ناکهن، چوونکه

بوونى حالەتتىكى نمونەسى كە بنەماكانى دابەشكردن (وہك ئەوہى كە لە دابەزىنراوى بەجىدا ھا تووہ) جىبە جى بىكرىت بەسەرىدا ئەستەمە .

دوچار دەگەنە ئەوہى تىبگەين كە، بىرۆكەى كۆمەلەكان چەند ئاسۆيەكى تازەيان لى كۆرۈنەوہ لە خویندەنەوہى كۆمەلگەدا، چەن كۆشەنىكايەكى تازەشيان پىمان بەخشى لە خویندەنەوہى ئايەتەكانى مىراتدا بەخویندەنەوہى ھاوچەرخانە .

وہك چۆن ئايەتەكانى مىرات مەروۇف دابەش دەكەن بۆ چەند كۆمەلەيەك كە لەپرووى رەگەزەوہ چەند ئاستىكىيان ھەبىت، يان نىر يان مى، ھەرۈھە لەپرووى ھەلومەرجى كۆمەلەيەتەشەوہ، ھاوسەردارە يان رەبەن، يان جىبابوہوہ، يان بىھاوسەر (بىوھىپاۋ بىت يان بىوھژن)، بەم شىوہىە بىرۆكەى كۆمەلەكان بەشەكانى تىرى كۆمەلگە رۆشن دەكاتەوہ .

ھەرۈھە لەسەر بناغەى ئاينىسى، بۆ نمونە: كۆمەلگە دابەش دەبىت بۆ موسلمانان و بىباوہران، موسلمانانىش دابەش دەبن بۆ باوہرداران و گاۋر و جولەكە، وە گاۋرەكانىش دابەش دەبن بۆ كاسۋلىك و ئەرسەدۆكس و پروتستان... تاد .

بەھەمان شىوہ لەسەر بناغەى پىشە، كۆمەلگە دابەش دەبىت بۆ چەند كۆمەلەيەك، ئەندازىار و پزىشك و كرىكار و جوتىار، دەبىن لەوئىشەوہ دابەش دەبن بۆ ئەندازىارى شارستانىسى و بىناسازىسى و كارەبايسى، لەوانەيە لە ئاستىكى تىرىشدا دابەش بىن بۆ چەن كۆمەلەى تىرىش .

ئەگەر سەرنجىكى كۆمەلگەكانىش بەدەين كە لە رىگەى كۆمەلەكانەوہ، لەسەر بناغەى ھەمەچەشەن، دابەش دەبن بەسەرىاندا - كە ژمارەيەكى زۆرن -، بەپروونى لەو چەمكى پەلەبەندىە (الدرجىة)، تىدەگەين كە ئەم ئايەتە ئامازەى بۆ كرووہ: ﴿نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَةُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ الزخرف/ ۳۲ .

پلەبەندىيە لە نىوان كۆمەلە كاندا و لە نىوخۆى يەك كۆمەلە شىدا، بەلام بۆھەر كۆمەلە و پلەبەك رۆللىكى تايبەت ھەيە كە بەبى ئەو، كۆمەلگە ناتوانىت بەكەوتتە سەرىي و بەرپۆە بچىت.

بۆشمان روون دەبىتتەو ھە كە كۆمەلە كان لە كۆمەلگەدا و پلەبەندىيە لە كۆمەلە و كۆمەلگە كاندا سونەن و رىساي خوايىن لە كۆمەلگە مرۆقاىە تىبە كاندا، بە شىوہە كە ھەرگىز واتاي ئەو نادات بە دەستتەو كە گوايا خواوہند لە ئەزەلەو لە چارەى فلانە كەسى نووسىوہ بىتتە ئەندازىار، بەلكو ئەندازە گىرىي كۆمەلە كان و جىاوازيبە كانىانى كىر دووہ لە كۆمەلگە مرۆقاىە تىبە كاندا.

بەم شىوہەيە و بە روونىي، واتاي بەرژەوہندىيە تايبەت (Private Interest) مان بۆ روون دەبىتتەو كە لە كۆمەلەيە كەوہ بۆ كۆمەلەيە كى تر دەگۆرپت، نەك ھەر ئەوہش، بەلكو لە ناو ھەمان كۆمەلەدا لە ئاستىكەوہ بۆ ئاستىكى تر دەگۆرپت.

ھەرودەك چۆن بەرژەوہندىيە تايبەت بە كۆمەلەى جوتىاران، جىاوازە لەگەل بەرژەوہندىيە تايبەت بە پزىشكان و ئەندازىاران و كرىكاران، ھەرودە بەرژەوہندىيە تايبەت بە جوتىارانى لۆكە، جىاوازە لەگەل بەرژەوہندىيە تايبەتى جوتىارانى گەنم و باخدارەكان و ئەوانەى سەوزەوات دەچىنن.

لە كۆتايىدا دەگەينە ئەوہى بە چاوى خۆمان ببىنن، سىياسەت (Politics) بەپىي پىناسەكەى خۆى، كە برىتىيە لە: بەرپۆە بردنى بەرژەوہندىيە لىك ئالاوہكان، ببىنن چۆن ئەو بەرژەوہندىيە لىك ئالاوانە بەرپۆە دەبات، ھەندى جار ھاوہەش و ھەندى جارىش ناكۆك و دژبەيەكن، دەبىنن چۆن سىياسەت ئەو بەرژەوہندىيە لە ناو يەك دەولەت و يەك كۆمەلگەدا بەرپۆە دەبات و رىكىيان دەخات، بە شىوہەيەك كە بەرژەوہندىيە ھىچ كۆمەلەيەك يان ئاست و پلەبەكىيان، زال نەبىت بەسەر بەرژەوہندىيە كۆمەلە و ئاست و پلەبەكى ترىاندا يان نەى

سپىتتەو، چوونكە ھەر چەشنى زال بون يان سپىنەو ھەك لە بابەتى بەرژەو ھەندىي كۆمەلەكاندا، دەبىتتە ھۆى سەرھەلئانى توندوتىژىي و گەندەلئىي.

گرنكىي و بايەخ و نھىئىي بونى گىانى دىموكراتىي و ئازادىي رۆژنامەوانىي و كۆمەلگەي شارستانىي و يەكسانىي نىوان ھەموو كۆمەلەكان لە بەردەم ياسا و مافى ھاوئىشتىمانى بون، لىرەدايە.

پاشان دەبىنن ئابوورىي شادەمارى سىياسەتە، سىياسەتىش لە دەولتەدا پىويستە لەسەر بنەمايەكى ئابوورىي پرونى ئەوتۆ بونىاد بنىت كە بتوانىت رۆل و ئاست و داھات و ئەرك و مافى ھەر دەستەيەك دەسنىشان بكات، لىرەو رۆل و واتى چەمك و بوارى سەندىكا و حزبەكان لە كۆمەلگەيەكدا دەردەكەوئىت كە لەسەر بنەماي فرەي بونىاد نرابن.

لەپىگەي گەردبوونەو ھى ئەو كۆمەلەئانەو كە بەرژەو ھەندىيەكى ھاوبەش كۆيان دەكاتەو، واتى چەمكى حزبە سىياسىيەكان دەردەكەوئىت و پرون دەبىتتەو.

حزبىش برىتئىيە لە دامەزراو ھەك كە نوئىنەرايەتىي چەشنىك لە خەلك يان چەند كۆمەلەيەك دەكات كە بەرژەو ھەندىي ھاوبەش كۆيان دەكاتەو، حزب ھەلئەسىت بە يارمەتىدانى پاراستنى ئەو بەرژەو ھەندىيانە و ھەول دەدات نەھىلئىت بەرژەو ھەندىيەكانى حزبىكى تر (كە ئەوئىش كۆمەلەكەسانىكى تر بۆ پاراستنى بەرژەو ھەندىيەكانى خۆيان پىكىان ھىناو)، زال بىتت بەسەرياندا.

لىرەو ھەست بە گرنكى رۆلى حزب دەكەين و تىدەگەين كە رۆلى حزبىكى چالاك لە كۆمەلگەي مەدەنىدا گەورەتر و كارىگەرترە لە رۆلى سەندىكايەك، چوونكە چالاكىيەكانى سەندىكا زياتر پىشەيىن ئەك سىياسىي، واتە زياتر كاردەكات بۆ رىكخستنى تايەتمەندىيەكان و ئاستى ئەنجامدانى پىشەيى، سەندىكاكان گرنكىي بە لايەنى پىشەيى دەدەن، حزبەكانىش

گرىنگى بە لايىھىنى سىياسىي دەدەن، بەلام حزب لە ھەولەكانىدا بۆ پاراستن و داكۆكى كردن لە بەرژەو ھەندىھەكانى، يەككە لەم دوو رېگەيە دەگرېتتە بەر:

۱- يان بە تەواويى مافى دەستە و حزبەكانى تر پشتگوى دەخات و دانيان پيدا نائيت و رېگە بە چالاكيى سىياسىيان نادات، بەمەش كۆمەلگە دەكات بە كۆمەلگەى تاك حزيبي .

ئەمەش ھۆكارى سەرھەلدى تاكلەويى چىنايەتتە بەھەموو رەھەندەكانىيەو، رېك ئەو كارەيە كە حزبە شىوعىيەكان كرديان كاتىك ھەستان بە سىپىنەو و دان پىدانەنانى يەكجارەكيى ئەو ھى كەپپيان دەگوت، چىنە بورجوازيى و دەرەبەگايەتتى و سەرمايەدارىيەكان و حوكمى تاكلەويى چىنايەتتى و، دەولەتى علمانىي ستەمگەريان راگەياند .

ئىمە وى دەبىنين، ئەو سىپىنەو و دان پىدانەنانەى ناو ماركسىيەتى لىنىنى لە سەدەى نۆزدەيەم، لە ئاكامى نەبوونى بىركارىي سەردەمىي (الرياضيات الحديثة) لەگۆرەپانى زانستى ئەو سەردەمەدا روويداوە، كە كۆمەلگە دابەش كراو بەسەر چەند چىنپىكدا كە دانيان بە بوونى يەكتردا نەناو، ھەوللى ھەلخەلەتاندنى ئەو ياسا و رېسا ئابورىيە گەردوونىانەش دراوہ كە ھەرگىز ھەلناخەلەتتيرين .

بەم شىوئە، تىگەيشتن و چەمكى چىنايەتتى، بە تىگەيشتن و دىدگايەكى لىئەو ھاتە كايەو و جىگەى تىگەيشتن و چەمكى كۆمەلەكانى گرتەو، لەم سىپىنەو و نادىدە گرتەشدا و لە ئەزموونىكى ناروون و خەيالوويى شكست خواردودا كە ئامانجى سىپىنەو ھى مېژوويى مرقايەتتى بوو، توندوتىژىي بە نامرؤفانە ترين شىوہ جىبەجىكرا و ئامانجگەرايى مېژوويى لە ئەزموونى كۆمەلگەى سوشىالىستىدا خرايە روو و مرقايەتتى خۆى، خۆى نادىدە گرت و ھەوللى سىپىنەو ھى خۆيدا .

میژوو پیکه نی بهم ته زمونه، له کاتیکدا نه وان دایان نابوو به میژوو پیکه نن، واته: میژوو فریودان.

بۆیه هرکس سیاسه تی کرد پیویسته ناگای له مه کر و فیلی میژوو و ژیری و عه قلی مرۆفایه تی بیت، بزانیته که نه ره وره وهی میژوو ده وه ستیت و نه ژیری مرۆفیش له کار ده که ویت، عه قلی و ژیری مرۆف ده بیت له هه لومه رگی بابه تی و تیگه یشته و شیکار کردندا کار بکات، ته گهر ته مه نه کات، له ته گهره عه قلیه پرووت و پاکتاو کراوه کاندایا (الممکنات العقلیه المجردة) نیش ده کات، ته مهش ریک ته وه بوو که له سه رده مه کانی تیگشکاندا پرویدا، کاتیک که عه قلی عه ره بی سه رقال بوو به ته گهره عه قلیه کانه وه و دهستی کیشایه وه له شیکاری هه لومه رگی ژیانای بابه تی گه ردوون و کۆمه لایه تی و ره هندی گۆرانی سه ره مره (الصیوره) ی ون کرد و له ده ستیدا.

۲- یان بهرزه وه ندیی دهسته و حزبه کانی تر ره چاوبکات و نادیده یان نه گریته و ریگه ی چالاکیان لی نه گریته، ته مه حالتهش بریتییه له و دیمکراتییه ته ی که بونیاد ده نریته له سه ر بنه مای فره یی سیاسی و ده ساودهس کردنی ناشتییه نه ی ده سه لات و هه لبژاردن و نازادی راده رپرین و راو رای به رانه ر و نازادی رۆژنامه وانیی و نازادی وشه و بیر، ته مهش له چوارچیه ی کۆمه لگه یه کی شارستانیدا دیته دیی که ناگایی و رۆشنیری راسته قینه ی خه لکیی، به هه موو پیکه اته و ره نگاله کانیه وه تیدا به رجه سته بیت و مافی بریاردانیش به دهستی هاو راییی زۆرینه بیت، به مه رچیک تاییه تمه ندیی که مینه کان (هه رچه شنه که مینه یه ک، پیشه یی بن یان نه ته وه یی یان نایییی) پارێزراو بیت، هه روه ها مافی بوون و راده رپرین و چالاکیی سیاسیشیان پارێزراو بیت.

به لام ته گه ری دووه م بۆ ته وه ی پایه دار بیت، پیویستی به کۆمه لگه یه که، که له پرووی ئابوورییه وه چالاک و له پروو زانستی و ته کنه لۆجیسه وه پیشکه وتوو بیت و هه ست به بایه خی

ھۆشيارىي ھاونىشتىمانىيە كانى بىكات لە بەرانبەر كۆمەلگە ۋە ھەست بە گىرنگىي ھەلبۇزاردن و راي گىشتىي بىكات و تىببگات كە دەسەلات شتىك نىيە جىبايىت لە گەل، ۋە دەبىت بزانىت شتىك نىيە ناوى بەرژەۋەندىي دەۋلەت بىت و لە بەرانبەرىشەۋە شتىك ناوى بەرژەۋەندىي خەلك، بەلكو يەك بەرژەۋەندىي لە ئارادايە، ئەۋىش بەرژەۋەندىي ئەۋ كۆمەلگەيە كە لە رىگەي دامەزراۋە شارستانىيە كانيەۋە (كە لەۋانەيە سەدان دامەزراۋە بن) ئاراستەي دەۋلەت دەكات.

فەرمانپروا لە كۆمەلگەيە كى شارستانى لەم چەشنەدا، چاۋى لەسەر ھاۋولاتىيە كانيەتى و لىيان دەترسىت، چۈنكە بە پىچەۋانەي سىستەمە تاكپرو و دىكتاتورە كانهۋە، ئەۋان ئەم ئاراستە دەكەن.

سىياسەتپىش لە دەۋلەتتىكدا كە ھاونىشتىمانى لەم چەشنەي بىت، لەسەر بىنەماي ملدان بەداۋاكاني يەكتەر و گۆرپىنەۋەي بەرژەۋەندىيە كان لە نىۋان كۆمەلەكاندا، كارى دەبىتتە ھەۋىنى پىكەۋەزىيان لە كۆمەلگە كەدا.

بەرلەمانىش بەۋپىيەي تاكە نۆينەرى ھەموو دەستە و كۆمەلەكانە، نەك چەند دانەيە كىيان، دەبىتتە ئەۋ تاكە جىگەيەي كە بەرژەۋەندىيە كاني تىدا تاۋتوى دەكرىت و بەرژەۋەندىيە دوۋلايەنە كانىشى تىدا ئالوگۆر دەكرىت، كە ئەمە دەبىتتە كرۆكى دىمكراتىيەت.

دىمكراتىيەتپىش كاتىك بەرھەمى دەبىت كە ئابورىي و سىياسەتى ئابورىي، ھەردوۋكىيان شادەمارى جولەپىكەرى برپارى سىياسىي بن، چۈنكە غايەلە و خەمى ئابورىي (ئاستى بۆيۈي/داھاتى تاك/دايىنكردى ئاسايشى تەندروستىي و خۇراك... تاد) خەمى ھاۋەشى نىۋان ھەموو دەستە كاني كۆمەلگەن بەھەموو ئاست و كۆمەلەكانىەۋە بەبى جىاۋازىي، خەمىك كە پىشتگوى خىستنى يان نادىدەگرتنى يان تىكشكاندى ئەستەمە.

ئەگەر بىتتو بىرىرى سىياسىي، بەئاگايى بىت يان بىئاگا، ئەم خەمە پشتگوى بخت و بىهويى نادىدەي بگريت يان تىكى بشكىنىت، دەبىنن ئەو خەمە لە رىگەيەكى ترەو و بەشىوازىكى ناتەندروست، سەر دەر دەھىنىتەو و بە خراپترىن شىوہ لە گەندەلى كارگىرىيى و پەوشتىدا خۆي دەنويىتەو (داوين پىسيى/بەرتىل/دەولەمەند بوونى نامەشروع).

لەسايەي دەولەتى دىموكراتىيى و كۆمەلگەي شارستانىدا، تايبەتمەندىي و كەلتورىيى راستەقىنەي كۆمەلگە بەھەموو پىكھاتەكانىوہ بە گەورە و بچووكيانەوہ، دەر دەكەويت.

بەلام ئەگەر ھەول بەدەين دىموكراتىيەت بچەسپىنن بەسەر كۆمەلگەيەكدا كە دابەش بوويت بەسەر چەند كۆمەلگەيەكدا كە بەرژەوہەندىيە ئابورىيى و بژىوييەكان و بەرھەمھىنان و خزمەتگوزارىيەكان، خەمى بنەرەتىيى و سەرەكىي خەلكەكەي نەبن، دىموكراتىيەتىكى سەقەت و شىويىراو و ناشىرىنمان بۆ دىتە پىش.

ئەمەش ئەو شتەيە كە بەروونىي دەبىنن لە دەولەتە بنەمالەيى و خىلكىيى و ئايىنيەكاندا، كاتىك لەباتىي ئەوہى كۆمەلگە دابەش بگەن بەسەر چەن كۆمەلگەيەكدا كە سروسشتىكى ئابورىيىان ھەبىت و لە يەك كۆمەلگەدا بەرژەوہەندىيى ھاوبەشيان بىت و لە رىگەي كۆمەلگەكانى ترەو كىپرەكىيى لەسەر بگەن، دىن كۆمەلگە دابەش دەكەن بەسەر چەن كۆمەلگەيەكى خىلگەيى و ھۆزگەريى و ئايىنىدا.

كاتىك كە خىزان و ھۆز و تىرە و خىل، دابەشبوونە كۆمەلگەيەتەكانى وەك خۆي وەرگرت و راھات لەسەريان، ئەوجا كۆمەلگەي نىرسالارىيى ھاتە كايەوہ و دەرکەوت (كۆمەلگەي بەترەكىيى - باوك سالارىيى).

لەسەردەمى بەپىغەمبەر بوونى پىغەمبەرىشدا، لەناو عەرەبەكاندا ئەم چەشنە سىستەمە باو و بالادەس بوو، ھەموو كىشە و ئىش و كارە سىياسىيەكان لەسەر بناغەي (بنەمالە و ھۆز و

تیرە و خىل) چارەسەر دەکران، سیستەمىک که لەگەلیدا و بەھۆیەو تىدەگەین که، بۆچی بەلای عەرەبەکانەو ە ژن پەگەزىكى لاوەکىی و پلەدوو بوو و ەمەیشە پاشکۆ و پەيوەست بوو بە کۆمەلگەى باوک سالارییەو و خاوەنى خۆى و ویستى خۆى نەبوو، ەروەها تىدەگەین بۆچی ئەم دارشتە کۆمەلایەتییه، بەردەوام زال و باو بوو تا سەردەمى نووسینەو و تۆمارکردن (عصر التدوين) و گەشەسەندنى میژوویى فىقھى ئىسلامىی، ەروەها تىدەگەین که بۆچی پاش تیپەربوونى چوارده سەدە لەمیژوو و تەنانەت تائىستاش ەر لەو دۆخەدا دەژین.

لەم روانگەیهو دواجار تىدەگەین، ھۆکارى زال بوونى نیرسالاریى و باوکسالاریى بەسەر فىقھى ئىسلامیدا لە سەردەمى نووسینەو و بەبەلگە کردنى فىقھى ئىسلامیدا، چى بوو و تائىستاش بەردەوام زالە بەسەر بیری فىقھیماندا... وەك عەرەب دەلیت: إِذَا عُرِفَ السَّبَبُ، بَطَلَ الْعَجَب. واتە: ەرکات ھۆکار زانرا سەرسورمان پوچەل دەبیتهو.

ئەمانە ەموو ئەوەمان بۆ پروون دەکەنەو که چىی پویدا لە کەپرەکەى خىلى ساعیدە و جەنگى جەمەل و صفەهیندا، ەرئەوەش بەروونى پەنگدانەو ەى ەبوو لەسەر زانستى میرات، که شکۆى نیرینەى داو بەسەر مینەدا و بەوەش پاساویان بۆ ئەم کارە ەیناوتەو که نیر لە برا و مام، بەرپرسیاریەتیی لە ئەستۆدایە و بەو ھۆیەو بەشیکى گەورەتر دەبات، ئەمەش یەکیکە لە دژوارییە میژووییەکانى میرات.

ئەوەش که لە ئاژاوە گەورەکەدا پوویدا، ئەو رۆژەى که بریاری دانانى فەرمانرەوا لەسەر بناغەى بنەمالە و ھۆز و تیرەو دەدرا و ئەو گیانە زال بوو بەسەر کۆمەلگەدا (کۆچبەران، پشتیوانان، ئەوس، خەزرج، پيشه‌وایان ەر دەبیتهو قورپش بن)، لەو سەردەمەدا گرنگى کارتیکەر(العامل)ى ئابووریى لە پلە دوو دادەنرا، چونکە کارتیکەرى عەقیسە و بیروباوەر بەهیزتر بوو لە کارتیکەرى دەسکەوتى جەنگ و تالانىی، تا سەردەمى عوسمانى کورپ

عەفان، ئىنجا كارتىكەرى ئابوورىي ھىواش ھىواش شوئىنى خۆى گرت و شانەشان لەگەل
كارتىكەرى تىرە و ھۆز و بنەمالەدا، رۆلى خۆى دەگىپرا، ئەمەش ئەو دەگەيەنئىت كە ئەو
روداوە سياسىيەى كەلە سەردەمى پىغەمبەرايەتى و جىنشىنانى راشدىندا روويان داو،
روداوە و برىارگەلئىكى سياسىي بوون و ناچنە خانەى موسلماناندىن (لا تخضع للألمة) و
دەسش نادەن بىرئىنە پىئو، رووداوى ئەم سەردەمەيان پى بەراورد بىرئىت، دانانى ئەو
روداوانە لە سىياق و پەوالە مېژووئىيەكەى خۆيدا، يارمەتيدەر دەبئىت بۆ ئەوئى شەرم نەكەين،
دان بنئىن بەوئىدا كە روويداوە، بەم كارەش رزگارمان دەبئىت لە ئەركى داكۆكىكردىن و
ھىرش كرىنە سەر ھەندى لە ھاوئەلان و دادگايى كرىنەيان.

بەلام كاتىك كۆمەلگەكان لەسەر بنەماى ئايىنى بەش بەش كران، واتە: باوپرداران، گاور،
جوو، بوزىي، بەراھىمە، ئاگر پەرست، پاشان باوپردارانئىش بۆ: سوننە و شىعە، گاورانئىش
بۆ: ئەرسەدۆكس، كاسۆلىك، پىرۆتستانت، دواتر دابەش كرىنى سوننەكان بۆ: شافىيى،
مالكىيى، حەنابلە، ئەحناف، ھەرۋەھا ھەموو پىرە ئايىنىەكانى تىرىش بەش بەش كران،
دەولەت بووبە دەولەتئىكى ئايىنىي و ديسانەو كارتىكەرى ئابورىي و بژئوبىي و
خۆشگوزەرانئىي خەلك پاشەكشەى كرىدەو بۆ پلەى سىيەم و چوارەم و چەوساندنەو و
ستەمگەرى بالئى كىشا بەر كۆمەلگەكاندا.

لە دەولەتئىكى لەو چەشنەدا ھەلبىژاردن بىرئىت يان نەكرئىت، جىبەجى كرىن و پايدەدار كرىنى
دىموكراتىيەت دەس نادات، چوونكە ئەگەر دەسەلات بە زەبرى ھىز كەوتە دەس حوكمرايئىي
پىرئىكى دىيارىكراو، يەكسەر ھەولئى سىرپنەوئى ئەوانىتر دەدات و جارئىك لە پشت پەردەى
(حاکمىة اللہ) و جارئىكى تىرىش لەژئىر پەردەى كۆدەنگىي زانايان (ھكذا أجمع العلماء) ھو
دەسدەگرئىت بەسەر برىارى سياسىي و دەسەلاتئى ياساداناندا، يان دەسەلاتئى دەولەت بىكەوئىتە
دەستى حوكمرايئى پىرئىكەو كە زۆرىنە پىك بەئىنن، ئەوكات ھەلبىژاردن بەكار دەھىنرئىت وەك

بیانویک بۆ ره وایه تیدان به سپینه وه و که نارخستنی ئه وانیتز و گرته دهستی برپاری سیاسی و دهسه لاتی یاسادانان و سه پاندنی تاکروهی زۆرینه له ژیر ناونیشانی سه یروسه مه ره دا.

له هه موو حالته کاندایه بینین مال و سامان و دهسه لات و چالاکیی ئابووری، قه تیس کراوه له دهس فلانه پیر یان پیر پیککی تر دا، ئه وهش که ئه م قسه یه مان له باره ی په یوه ندیی راسته و خۆی نیوان مال و سامان و دهسه لات هه پشتراس ده کاته وه، ئه وهیه که ئه م دوو کارتیکه ره، ئه گهر بیشمانه ویت لیکیان جیا بکه ینه وه، لیک جیا نابنه وه.

دوچار کاتیک له سه ر بناغه ی نه ته وهی و نه ته وه په رستی کۆمه لگه دابهش ده کریت و یه کیک له وه نه ته وانه ده سه ده گریت به سه ر ولاتدا و یه کلای ده کاته وه بۆ خۆی، ده ولت نه ته وه کانی تر ده سپرته وه و دان به بوونیاندا نایت، به وه هۆیه وه تاکروهی و دکتاتۆریه تی نه ته وه در ده که ویت و دیته کایه وه. گرفته که له وه دایه که نه ته وه بوونیککی بابه تی هیه و ده ولته تی نه ته وهش به کردار بوونی هیه.

نه ته وه، هه لگر و خاوه نی که لتووری تایبه ت به خۆیه تی، زمانی هه ر نه ته وه یه کیش میکانیزی بیر کردنه وه و دونیابینی ئه و که سانه ده سنیشان ده کات که پیی ده دۆین.

له م روانگه یه وهیه ده لێین: (که لتوری عه ره بیی)، واته: ئه و که لتوره ی (به چاوپۆشی له نه ته وه ی نو سه ره که ی) که به عه ره بیی نو سرا وه ته وه.

چوونکه نه ته وه وه ک گوتمان: بوونیککی بابه تییه، نیسلامیش، بیروباوه ر و ره فتاره، بۆیه ده لێین: که لتوری عه ره بیی نیسلامی (الثقافة العربية الإسلامية).

کۆمەلگەى مەدەنیى چارەسەرە

دواى ئەمەى كەراپورد، لەوانەىه بىت بەخەىالى كەسىيكدە و بېرسىت: لەكاتىكدە كە پېرگەراىى و تائىفییەت هەىه و نەتەوەكان هەن و گرتە دەرهكییەكان بوونیان هەىه و دژبەرىى بەرژەوەندىیە ناوخۆییەكان بەهەموو شیوازەكانى نەتەوەىى و دەستەگەراىى و ئابوورىیەوە بوونیان هەىه، لەم هەلومەرجەدا چارەسەر چىیە؟

ئىمەش دەلین: چارەسەر لە كۆمەلگە و دەولەتى مەدەنىى و شارستانىیادىە.

ئەگەر كۆمەلگە خۆى لە بنەرەتەوە لەسەر ئاستى ئایىنى، لەچەند كۆمەلەىهك و لەسەر ئاستى نەتەوەىى لە چەن كۆمەلەىهك و لەسەر ئاستى پىشە و ئىشوكار و داھات و هەلومەرجى كۆمەلەىتیش لەچەن كۆمەلەىهك پىك ھاتبوو، پىویستە ھىلنكى ھاوبەش بىت كە ئەم كۆمەلەنە كۆبكاتەوە و یەكیان بخت لە یەك كۆمەلەدا، ئەو ھىلە ھاوبەشەش برىتیىە لە ھاونىشتمانى بوون.

بەبوونى ئەو ھىلە ھاوبەشەش كە بتوانىت تاكەكانى هەموو كۆمەلەكان پىكەوە پەىوہست بكات، چەمك و تىگەىشتنى یەكسانىى لەنىوان تاكەكانى هەموو كۆمەلەكاندا سەر ھەل دەدات و دىتە كایەوە، ھەموان لەىهك كۆمەلەدا یەكدەگرنەوە كە ئەوىش كۆمەلەى ھاونىشتمانى بوونە، خۆى لەتىگەىشتن و چەمكى گەلدا خۆى دەنوینىت و بەرجەستە دەبىت و پەىوہندى جەدەل و بگرەوبەردەش تىاىدا بەرجەستە دەبىت لەنىوان (من) ی ھاو نىشتمانىى تاك و (ئىمە) ی ھاونىشتمانىى ناو كۆمەلەكەدا.

ئەو ھىلە ھاوبەشە گشتىیە كۆكارە یەكگرتووە، پىویستە ناسىنراو و پىناسە كراوىش بىت، بۆ پایەدار كردنى یەكسانىش لەنىوان تاكەكانى كۆمەلگە لە ماف و ئەركدا، پىویست بە بوونى یاسایەكى شارستانىى ئەوتۆ دەبىت كە ھەموان تىاىدا بەبى جىاوازیى، یەكسان بن و ملكەچى

لپرسینه وه بن، ههروه ها پیویست به چند پیوهر (CodeEthics) و چند به هایه کی بالا دهیت که هموان ملی پیبدن.

بهو پیهش که پیوهره رهوشتییه کان پایه کانی نیسلامن، بهم تیگه یشتنه وه ناتوانریت و نا کریت نیسلام له کومه لگه و دهولت جیا بکریتته وه، به بی بوونی نهو پیوهرانهش کومه لگه دهیته جهنگه ل و دهولتیش دهیته درندهیه کی مهترسیداری توقینه ر.

نیسلام چهن پایه و کوله که یه کی ههیه که دابه زینراوی به جی، راقه و شیکاری کردوون، به ها بالاکان و پاسپارده رهوشتییه کان، پایه یه کی سه ره کیی ناو پایه کانیه تی، نه وه پیک دهینن که من ناوم ناوه به لیننامه ی نیسلام (میثاق الإسلام)، که نهوانیش چند به هایه کی رهوشتییه مرؤقدوستانه ی گشتین که به نه بوون و له دهست دانیان، دهولتیش بوون و رهوایه تی نه خلاقیی بوونی خوی له دهست دهات، له سه رانسه ری گوی زه ویدا هیچ که سیک و هیچ کومه لیه ک ناتوانیت لهو به ها گشتیی و رهوشتییه ده ریچیت: نه مه لایه نی جیهانی بوونی نیسلامه و راستاندنی نهو فرموده ی خواونده که له زاری پیغه مبه ره وه ده لیت: ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعٌ﴾ الاعراف/ ۱۵۸.

پیشتریش گوتمان و به رده و امیش دهیلینه وه، نیسلام بهوشیوه یه کی له دابه زینراوی به جیدا هاتووه، تاکه نایینه له لای خواوند که رازی نایت له بهنده کانی به هیچ جیگره وه یه کی تر جیگه ی پر بکه نه وه.

گوتومانه و به رده و امیش دهیلینه وه که نیسلام بهنوح دهستی پیکردوه و به هه موو نهو پیغه مبه ر و په یامهینانه دا تیپه ریوه که له دابه زینراوی به جیدا ناویان هاتووه و به محه مدهیش کوتایی هاتووه.

گوتومانه و بهره و امیش ده یلیینه وه که پایه و کۆله که کانی ئەو نیسلامهش چهن به ها و بنه مایه کی قرۆڤ دۆستانه و ئەخلاقیی بالا له خو ده گریت که له په یامی په یامهینه کادا وه ک راسپارده و ئامۆژگاریی هاتوون، ئەو بنه ما و به ها به رزانه هیللی رپۆریشتن و چۆنیه تی ژیانکردن و چی بکات و چی نه کات، ده کیشن بۆ مرۆڤ له ههر کوی بیت (رپگه راسته که - الصراط المستقیم).

ئهو که سهی سه رنج بدات له ئایه ته کانی نیگا و سروش (الوحي) ی پیرۆز، تیده گات و ده بینیت که چهن راسپارده و ئامۆژگارییه ک هاتوون بۆ نوح که هه موویان له چوارچێوه ی ئەوه دان که به وه حیی و سروش و نیگا هاتوو بۆ محمهد (سلاوی له سه ر)، هه ره ه مان ئەو ئامۆژگاریی و راسپاردانه ن که نیردراون بۆ ئیبراهیم و موسا و عیسا، ئەو راستیه ه له م فه رموده ی خوا وه نددا رپوون ده بیته وه که ده فه رموویت: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ الشوری / ۱۳.

ئهو به ها بالا و ره وشت و یاسا مرۆبیانه، له لای نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا ته نها راسپارده و ئامۆژگاریی بوون وه ک چۆن ده فه رموویت: ﴿ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ الأنعام / ۱۵۳، ۱۵۲، ۱۵۱، پاشان له په یامی محمهد دیدا پله یان به رز کرایه وه و بوونه هه رامکراوه کان (المحرّمات)، وه ک ده فه رموویت: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ الأنعام / ۱۵۱.

هه رامکراوه کان له دابه زینراوی به جیدا چوارده هه رامکراون، نۆدانه یان له سوره ته ی الأنعام دان و خوا وه ند ناوی لیئاون رپگه راسته که: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ * وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكِيلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾

الأُنعام/ ۱۵۱، ۱۵۲، دهيه ميشيان که حه رامکراوی بواری نیکاح و هاوسهر گيريه ته مه يه: ﴿حَرَّمْتُ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَأَخَوَاتِكُمْ...﴾ النساء/ ۲۳، يانزهيه ميشيان باس له حه رامکردنی سوخوری ده کات و ده فه رموویت: ﴿حَرَّمْتُ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالِدَمَّ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِعَبْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةَ وَالْمَوْفُوذَةَ وَالْمُتْرَدِيَةَ وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّعُعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصْبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ فِسْقُ الْيَوْمِ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ المائدة/ ۳، سيانزهيه ميش بریتيه له تاوان و سنور به زانندن: ﴿قُلْ نَمَّا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ الأعراف/ ۳۳، چواردهيه م و کوتايش بریتيه له قسه هه لبه ستن به دهمی خواوه نده وه وه ک خوی ده لیت: ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ الأعراف/ ۳۳، دريژدهي شه حه رامکراوانه ش مه به سته له م ثايه ته دا: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ الأُنعام/ ۱۱۹.

له سهر ثايه تي ۱۵۳ ی سوره تي الأُنعام ده وه ستن، ته و ثايه ته ي به شوين ته و حه رامکراوانه دا هاتوه که، له په راوه پيشوه کاندا وه ک پاسپارده هاتون: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾.

تيددهگه ين که ريگه راسته که (الصراط المستقيم) بریتيه له پابه ند بوون به و پاسپاردانه وه که له هه ردو و ثايه تي ۱۵۱ و ۱۵۲ دا هاتون، بزیه به شيوه ي تاك پيمان ده لیت: (فاتبعوه) شويني بکه ون.

به لام ده رچون له و ريگه راسته به شيوه ي کؤ، باسی ليوه کردوه، که ده فه رموویت: شوين ريگاگان مه که ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ﴾.

چونکه راسپارده کان پیکه وه نه بن و پیکه وه شوینیان نه که ویت، نابنه ریگه ی راست، واته: یه ک پاکین و بهش بهش ناکرین.

دهرچوونیش لیتی، ناکریت به یه کجاری و یه ک پارچه یی بیت، چونکه تهسته مه مرۆقیک ببینن: بکوژی مرۆق بیت و باوک و دایکی عهزیه ت بکات و بیانچه وسینته وه و سویند بشکینیت و خیانه ت له به لین و په یان بکات و شایه تی ناحه ق بدات و مافی بیباوکان بخوات و به ئاشکرا و نهینیش داوین پیسی بکات، له سه روو هه موو ته مانه شه وه هاوه ل بۆ خواوه ند بریار بدات و به یه ک جاری له ریگه راسته که دهرچیت به ورد و درشتیه وه.

دهگوغیت مرۆقیک ببینن هاوه ل بریار بدات بۆ خواوه ند و له هه مان کاتیشدا له گه ل باوک و دایکیدا چاک رهفتار بکات، یان غهش و خیانه ت بکات و له هه مان کاتدا شایه تی ناحه ق نه دات، یان به چاکیی سه ره رشتیی بیباوکان بکات و له ولاشه وه له کیشانه و پیوانه دا به لای خۆیدا بیشکینیت، دواجار ده کریت ببینن: مرۆقیک به درپه وشتی بکات و یه کیکی تر شایه تی ناحه ق بدات و یه کیکی تر مه ی بخواته وه و یه کیکی تر قوما ر بکات، به لام تهسته مه که سینک ببینن به یه ک جار له هه موو ته م راسپاردانه دهرچیت و پیچه وانه و دژیان رهفتار بکات، ته مه مانا و واتای ته و به کۆ ناوردنه یه که ده لیت: شوین ریگه کان مه که ون (وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ).

دهگه ریپینه وه و سه رنج ده ده ین له و راسپاردانه ی که خواوه ند ناوی لینان ریگه راسته که و تیمهش ناومان ناو: یاسای رهوشتی ریخخه ری کرده ی چاکه، ده بینن په سه نده به لای هه موو دانیشتوانی سه رزه و بییه وه، به هه موو ئابین و مه زه ب و نه ژاد و زمان و ره نگیکیانه وه، هه روه ها ده بینن کۆمه لگه کان پابه ندی ته م راسپارده و ریپنمایانه ن به بی گویدانه ته وه ی لای ته وان و له یاسا کانیاندا قه ده غه کرابن یان نا، واته: ته نانه ت ته و که سه ش که باوه ری به بوونی خواوه ند نییه، ناتوانیت، به بی تاوان خه لک بکوژیت و سویندی درۆ بخوات و له

کیشانه و پیوانه دا به لای خزیدا بکیشتت به بیانوی شهوی گویا مولحید و نکولیکاری بوونی خواونده و شه شتانه لای شه حهرام نین.

ههروه ها دهینین شه راسپاردانه سرووشتین و له گه ل مرؤقبونوی مرؤقدا ریک دینه وه و دهسازین له گه ل سروشتیدا، لیره وهیه که دهلین: کومه لگه ی مرؤقایه تی وه ک دابه زینراوی به جی نه خشه ی کیشاوه، کومه لگه یه کی قرؤقانه ی شارستانیه و بناغه که ی یاسای ره وشتیه و رپگه راسته که یه، گوتزا و مه قوله ی دهوله تی دینیش که هندی بریز به کاری دهینن، گوتزه ایه کی تهواو نامویه و لهو دابه زینراوی به جیه وه سه رچاوه ناگریت که خواوند وه ک پهراویک بۆ کوی مرؤقایه تی ناروویه تی، نه ک ته نها بۆ پیریک یان هوز و خیلکی دیاریکراو.

له وه لامی شه که سه شدا که ده پرسیت: شه له باره ی گویراه لئی کاربه دهستان (أولي الأمر) وه چی ده لیت که له دابه زینراوی به جیدا گویراه لئی کردیان هاوشانه له گه ل گویراه لئی خواو پیغه مبه ردا؟

له وه لامدا ده لین: بوونی کاربه دهس و حوکمران، پرسیکه و لیبوینه ته وه له باسکردنی، چونکه له هه موو کومه لگه یه کدا بوونی حوکمران پیویسته، وه گه رنا شه کومه لگه یه به بی حوکمران ده بیته رانی بیشوان.

به لام خواوند شه رکی ده سنیشانکردنی شه حوکمرانانه ی دهوله ت و دهسه لاتی، نه خسته وه ته شه ستوی خویه وه، چونکه بابه تی حوکمرانی، گریبه ستیکه له نیوان خه لک و شه وه که سانه دا که شه وخه لکه پییان رازی ده بیت بیانکاته حوکمرانی کومه لگه که ی.

له م روانگه یه وه بوو شه تیگه یشتن و چه مکه سه ری هه لدا که ده لیت: دهوله له گه له وه سه رچاوه ده گریت و له پیناوی گه لدا کارده کات و به ناوی شه ویشه وه حوکم ده کات، هه ر له م

روانگە يەوۈ بوو دەسەلات دابەشكرا بۆ سى ناوھند: دەسەلاتى ياسادانان و دادوھرىي و جىبە جىكار.

ئەگەر ئەمە ھاتەدىي، ھەرگىز ئەوۈ ناگەيە نىت گوايا ئىتر ئەو دەولتە بەھاي بالاي نىيە، يان ئىتر گەل ئايىنى نىيە، يان پىشپىلكارىيەك روويداۋە لەو رىگە پراستەدا كە لە دابە زىنراۋى بە جىدا ھاتوۋە.

بە كورتىسى دەلىين: دامەزراۋە كانى دەولتە، دامەزراۋەى بىلايەنن و رۆلى ئاۋىنەى بالانما دەگىرن بۆ كەلتوورى پراستە قىنەى گەلى ۋلاتە كەيان و پەيوەندىيان نىيە بە ھىچ ئايىن و دابە زىنراۋىكەۋە.

لەبارەى سرووت و شەعائە كانى ۋەك نوپژ و زەكات و پۆژوو و ھەج و پەيوەندىشيانەۋە بە دەولتە تى مەدەنىي و شارستانىيەۋە دەلىين: ئەو بەھا بالا مروىيانەى كە ھوكمى دەولتە شارستانىيە كە دەكەن، لەدېر زەمانەۋە بوون و كەوتونەتە ژىر كارىگەرىي مېژووى مروقايتىيەۋە و ئىستاش ھەر ھەن، بەلام سرووتە ئايىنىە كان كەوتونەتە ژىر كارىگەرىي گۆرانكارىي چەشنىيەۋە، بەلام بەدوور لە كارىگەرىي رېپەۋى مېژوو.

ئەو پۆژوۋەى ئىمە دەيگىرن ھەر ھەمان ئەو پۆژوۋەيە كە گەلانى تر گرتويانە، بەلام ھەندى ھالەتى جىاۋازى ھەيە، بۆ نمونە: ھەندى كەس قسەناكەن و ئىمەش خۆراك و خواردنەۋە ناخۆين، ھەندى لە پۆژووگرتنە كەياندا پابەندى شەو و پۆژ نابن و ئىمە تەنھا بەرپۆژدا بەرپۆژوو دەبىن، ھەندىك لە كاتى پۆژووگرتنە كەياندا پابەندى مانگىكى دىارىكراۋ نابن و ئىمەش مانگى پەمەزان بەرپۆژوو دەبىن، ھەندى لە پۆژوۋە كەياندا خۆيان لە چەن خۆراكىك دەگرنەۋە و ئىمە خۆمان لە ھەموو خۆراك و خواردنەۋەيەك دەگىنەۋە، ھەندى ۋا تىدەگەن لە پۆژوو كە بەيەكجارىي پشت ھەلكەيت لە ھەرچىي چىژو خۆشىي ھەيە، ئىمە تەنھا بەرپۆژدا خۆمان

ده گرینه وه له و چیژ و خوشیانه و هه رچییان ریگه پیدراوین به شه و ا چیژیان لیوه درده گرین، هه شه هه ره له بنه ره ته وه بهر ژوو ناییت، ههروه ها بۆ نویت و هه جیش.

ئه نجامدانی سرووته کان و کاریگه ر بوونیان به گۆرینی چه شنی ئه نجامدانیانه وه، له پیر و میلله یه کی ئاینیه وه بۆ پیریکی تر جیاوازی هه یه، ئه م ره و ال و شکه له ش که ئیمه ئیستا له سه ری بهرده و امین، له سه ر دهستی په یامه پینی مه زنه وه (سلاوی له سه ر) دارپژراو ئه م شیوازه ی وه رگرت.

ئیمه ئیسته بهر ژوو ده بین و نویت ده که یین و هه جیش ده که یین، ریک و هه که وه ی که په یامه پینی مه زمان کردوویه تی و پپی هه ستاوه، به هۆی ئه مه وه شوناس و پیناسه مان روونه و ده ناسرینیه وه که ئیمه ش له پهیره وانی محمه دین (سلاوی له سه ر) و باوه ردارین به په یامه که ی ئه و، ههروه ها به م هۆیه شه وه بهرده و امیی ده ده یین به باوه ربوونمان به په یامه که ی و پاراستنی ئه و شوناسه ی که ته نها له سونه تی کرداریی ئه وه وه وه رمانگرتوو، کاتیک که خۆی سرووته ئاینیه کانی، له ده ولت و ده سه لاتی ده ولت جیا کرده وه و له و سه رده مه وه گرنگترین بناغه ی کۆمه لگه ی مه ده نیی دارشت، که بریتی یی بوو له خۆبه دوور گرتن له ده ستیوه ردانی ده زگا و دامه زراوه کانی ده ولت له کاروباری نویت و رۆژوو و هه جدا، چونکه ده ولت واته: ده سه لات، ده سه لاتیش واته: سه پانندن و به زۆر پیکردن و سزادانی سه ریپچیکاران.

پیغه مبه ر به هه یچ شیوه یه که ده سه لاتی ده ولت له سرووت و شه عاثره کاندایه کار نه هیناوه، به لکو به ته و او ته ی جیای کردوونه ته وه له یه کرت، ته نها له زه کاتدا نه بییت که له و سه رده مه ی ئه ودا تاکه سه رچاوه ی دارایی ده ولت بریتی یی بووه له زه کات، دواتر و کاتیک ده رگای تر کراونه ته وه بۆ دا بین کردنی داها ت بۆ ده ولت، ئه ویش جیا کراوه ته وه له ده سه لاتی ده ولت.

هه ندی که سیش ره و اج ده ده ن به و قسه لۆکه ی که ده لییت: ده ولت مه ده نیی واته: ده ولت بی دین و ئاین، که ئه مه ش راست نییه .

به کورتیسی دهولته به شیکه له گهل و خه لکی هه رولاتیک، بۆیه هه رکات گهل بی تاین بوو دهولته ته که شسی بی تاین دهین، به لام واقعی حالی ده و روبه رمان شتیکی تر ده لیت، گهر سه رنج بدهین له ته وای جیهاندا گه لیک نادۆزینه وه که تاینی نه بیت، ته گهر لانی که می دینداریش بیت هه ره هیه تی.

لانی که می دینداریش بریتیه له به ها بالاکان، تیا له ئیسته و رابووردودا گه لیکتان دیوه به ها بالاکان بوونیان نه بیت له ناویاندا؟

دهولته می مه ده نی خه لک به پیوه ری سروته تاینیه کان هه ل ناسه نگیت، به لام له هه مان کاتدا نه ریگه یان لی ده گرت له نه نجامدانیاندا و نه ناچاریشیان ده کات تا نه نجامیان بدات.

له گهل شه وه شدا کاتیک سهیری دونیا ده کهین، ده بینین خه لک نویت ده کهن و پۆژوو ده گرن و خیروخه یراتیش ده کهن، به لام هه رکه سه و به پیی رینمایسی ملله و پیره تاینیه که ی خوی، هه روه ها ده بینین مزگه وته کان و که نیسه کان و کنیسته کان و په رسگا کان به گشتیسی، پرن له خه لک و جه یان دیت له زیاره تکارانیان، شه مه ش به لگه ی سه لماندنێ شه و بۆچونه یه که ئیمه هه مانه له باره ی سروته کانه وه له تایندا.

دیسانه وه په سیارکار دیتته وه و ده پرسیت: ته گهر تاین بریتی بیت له و به ها بالا مرۆبیانه ی که هه موو خه لکی سه ر پووی زه ویی، به سروشتی خویان په سه ندیان بکه ن و ته گهر سروته کان په یوه ندییان نه بیت به ده ولته وه و مرۆق ئازاد بیت له هه لباردنسی شیوه و شیوازی ته نجامدانی سروته تاینیه کانیدا، ئیتز گرفت و دژواریه که له کوی و له چیدایه؟

منیش له وه لامیدا ده لیم: گرفته که له ته شریع و یاسا سازیدایه.

یاسا سازی بریتیه له حوکم و فه رمانه کان، حوکم و فه رمانه کانیش شه و تیا ه تانه ن که نه خشه ده کیشن بۆ مرۆق و رینمایسی ده کهن تا له بواری کپین و فرۆشتن و هاوسه رگیری و جیا بوونه وه

و میرات و سزاکاند، چیی بکات و چیی نه کات، که ناکریت ثم بوارانه له دهولت جیا بکرینه وه، جیاوازی نییه دهولته که مهده نیی بیت یان ثایینی، پاشایه تی بیت یان کۆماری، دیوکراتی بیت یان دکتاتوریی، نه ته وهی بیت یان ئومه میی.

ثایین وهک پیشتر گوتمان سی روو و لایه نی ههیه: لایه نی به ها بالاکان، که ناکریت نه له دهولت و نه له کۆمه لگه جیا بکریتته وه، لایه نی سرووته ثایینی کان که په یامهینی مهزن له سهرده می خۆیدا جیای کرده وه له دهولت، لایه نی یاساسازی و حوکمه کان که له ژیانی تاک و دهولت و کۆمه لگه دا نه خسه ی سنوره کانی خواوه ند ده کیشیت.

گرفته که له لایه نه سییه مه دایه، هه ر له سهرده می نوحوه وه تا سهرده می محمهد (سلاویان له سهه) هه موو شه ریهت و رپسا ناسمانییه کان گه شه یان کردوو، هه ندیکیان سپراونه ته وه و هه ندیکیشیان هه موو راونه ته وه، ئەمەش ئەو حالەتەیه که من پێی دەلێم: نهسخی نیوان شه ریه ته کان (له م باره یه وه سهیری کتیبمان الدولة والمجتمع لاپه ره ۲۷۱ و دواتر بکه، له باره ی ناسخ و مه نسووخه وه).

نهسخیش به م واتایه، بیجگه له گه شه کردن له سهه ته وه ره ی تیپه رپوونی کات و گۆرانی سه ره مپه، هه یچی تر نییه. ئەگەر سهیری په راوی موسا بکهین، ده بینین زیاتر له شه شسه د برگه ی یاساسازی و ته شریعی تی دایه، به لām له دابه زینراوی به جیدا ده بینین زۆر که متر له وانیه تی دایه، هۆکاره کهش ته وه یه که له شه ریه ته ی موسادا رپسا و ته شریعه کان تاییهت و ده سنیشانکراون و بۆ چه ن حاله تیکی تاییهت هاتوون که گونجاون له گه ل په یام و سهرده مه که ی موسادا، به لām له دابه زینراوی به جیدا رپسا و ته شریعه کان به گشتیه تی هاتوون و تاییهت و ده سنیشانکراون و له سهه بیرۆکه ی سنوره کانی خواوه ند دارپۆزراون. واته: رپساسازی له دابه زینراوا له ژیر ناویشانی سنوره کانی خواوه نددا هاتوو، به لای که م و لای زۆریانه وه، ته رکی موجته هید و لیکنۆله ریش ته وه یه که له چوارچۆه ی تهو سنورانه و له

نیوان ئەو، لای كەم و لای زۆرەى سنورەكاندا، رێگەچارەى گونجاو بدۆزیتەو بەو ئەو
پیشەتانهى كە دینه پیش بۆى: ئائەمە ئەو حەنەفییەت و بەردەوامییەى كە باسى دەكەین و
پێویستە لە رێسازایی و تەشریعدا ببیت، پەيامهینیش وەك یەكەم رێسازاز و موشەریع
هەر ئەمەى كردوو لە دەولەتەكەیدا. رێسازایی و تەشریعی ئىسلامىی بریتییە لە
رێسازایی شارستانیى، لە ناو سنورەكانى خواونددا دیت و دەچیت و ئەو هەلدەبۆتیریت لە
فەرمان و حوكمەكانى كپین و فرۆشتن و هاوسەرگیریى و جیابوونەو و میرات، كە گونجاو و
ساز بیت لە گەل سەردەم و شوینەكەدا كە تیايدا دەژى، پەرلەمانەكانى دونیایش هەر ئەمە
دەكەن.

شورا و دیموکراتییهت و چەمک و تیگەیشتنى كۆدەنگى (الإجماع)

پیشتر گوتمان: بەها بالا ئىسلامییه كان كۆكەرەوہى كۆمەلگەن، چونكە چەند بنه ماو بەھایەكى مەوۆی ئەوتۆن كە هیچ كۆمەلگەیهك بەبى ئەو بەھایانە ناتوانیەت بىت و بژیەت، گوتیشمان: ئەو بەھایانە دەسنادەن تیكەلى سیاسەت بكرین و بخرینە ناو سیاسەتەوہ و ھەرەھا ملکہچی راوړای بەرانبەریش نابن.

خەلك ھەمووی یەك دەنگە لەبارەى ھەرامبوونى: خواردنى مالى یەتیم، غەش كردن لە خستنه پرووی كالا، كوشتن، شاھەتى دانى ناپەوادا، چونكە بابەتگەلیكى مەوۆی گشتین.

بەلام پێویستیان بە چاودێریی و پاراستن ھەیە و كۆمەلگە خۆی بەرپرسە لە چاودێریی كردنیان، بە زریپۆش و تۆپ و تانك، پارێزگاریی ناکرین، بەلكو بە سیستەمیكى دیموکراتیی ئەوتۆ كە بتوانیەت دەستەبەرى ئازادىی راډەرپرین و راوړای بەرانبەر و ئازادىی وشە و رۆژنامەگەریی بكات.

بەم كارە و لەم رینگەیهوہ فەرمان بەچاكە و بەرگریی لە خراپە، بە كردار ئەنجام دەبدریەت، سەرەتا ھەركەس بەھا بالاكان پێشیل بكات ئاشكرا دەكریەت، پاشان ھەركەسیش یاساكانى خواوہند پێشیل بكات دەردەكەوێت.

واتە: بوونى راوړای بەرانبەر و دەسەلات و بەرھەلستكاریی دەسەلات، بوونیان پێویستە بۆ پارێزگاریی كردن لە تەندروستیى كۆمەلگە و بەھاكانى و ئارامیى و ئاسایشیى.

سیستەمى دیمكراتیش لەدیدى ئیمەوہ سیستەمىكە پێویستى بە دەولەتییكى مەدەنىی ھەیە، كۆمەلگەى ئىسلامیش كۆمەلگەیهكى مەدەنىی و شارستانیى مەوۆیە و پارێزگاریی لە بەھا بالاكان دەكات.

گوتمان: پەيامهێن لەرێگەى جیاکردنەوهى سرووتە ئایینیەکانەوه لە دەولەت، بناغەى کۆمەلگەى شارستانیى دارپشت، لەم سۆنگەیه‌شەوه پێویستە سرووتە ئایینیەکانى ھەموو دەستە و پێرە ئایینیەکانى تریش، لە لایەن دەولەتەوه رێگەپێدراو و جیاکراوەبن لە دەولەت و ھەرەھا مەزەبگەراییش وەك دیاردەیه‌ك كە ناکرێت حسابى بۆ نەکریت، پێویستە لەدەرەوهى چوارچێوهى دەولەتدا بیئت.

بوونى كەنيسه به تەنیشتى مزگوتەوه لەیەك ولاتدا، دیاردەیه‌كى تەندرووست و پەسەندە، چونکە ھەموویان باوەریان ھەیه بە خواوەند و رۆژى دواى.

بەھا بالا ئیسلامیەکانیش وەك بەشێك لە پایەکانى ئیسلام، بەلای ھەموو کەسەوه پەسەندن، تەنانەت بەلای ئەوانەشەوه كە دان بەبوونى خواوەندیشدا نانیین.

ئەو مولحید و نكۆلیکارانەش دەزانن كە كۆمەلگەكان بەبێ سیستەمیكى رەوشتیى، ناتوانن بژین، ھەرەھا دەزانن كە سیستەمە رەوشتیەكان گەشەیان کردووە و كەلەكەبوون، ھەر لە سەردەمى سەرەتای ژيانى مرۆقەوه، تاسەردەمى پێغەمبەرایەتى محەمەد كە ئەو گەشەسەندنە تیايدا كۆتایى ھات و لە دواى ئەو سەردەمەشەوه دەرگای دانایى بەکراوہیى مایەوه و ھەر بەکراوہییش دەمینیتەوه تا رۆژى دواى.

دواى ئەمانە ھەمووى، یەك بابەت لەبەردەماندا دەمینیتەوه كە ئەویش رێسازى و تەشریحە.

گوتیشمان رێسازى ئیسلامى رێسازىیەكى سنورداریزە، رێگە پێدراویش تیايدا رەھا و کراوہیە و سنورەکانى خواوەند رەنگرێژیان کردووە بۆ رێگە پێدراو و ژینگەیه‌کیان بۆ دیاریی کردووە تا تیايدا جوڵە بکات.

گوتیشمان زۆربهی ریساسازییه کانی دونیا، ته گهر نه لئین هه موویان، کار ده کهن بۆ مه رجدار کردنی ره ها و ریگه پیدراو (تقیید المطلق)، یان ره ها کردنی له چوارچیوهی سنوره کانی خواوه نددا.

په یامه یینیش هه ر ئه مه ی کردوه و سنوره کانی خواوه ندی نه شکاندوهه، هه رامیشی نه کردوه، به دهر له وهش که خواوه ند چهن داناییه کی پی به خشیه، هه ولیداره له ناو سنوره کانی بازنه ی حه لآلدا لیکۆلینه وه بکات.

له م روانگه یه وه ده بینین ئه وه ی په یامه یین کردی، پیویسته هه موو په رله مان و ئه نجومه نه خۆجیی و ئه نجومه نی شاره وانیه کانیش بیکهن، له پابه ند بوون به سنوره کانی خواوه ندوه له هه رام و مه رجدار کردنی ریگه پیدراو و پاشان ره ها کردنه وه ی مه رجدار کردنه که دا، هه روه ها له په رینه وه له خالیکه وه بۆ خالیکی تر له ناو سنوره کانی خواوه نددا.

هه موو ئه مهش له سه ر دهستی ئه ندامانی ئه و ئه نجومه نانه و لیژنه راویژکارییه کانیان له بواره په یوه ندیداره کاند ده کریت، ئه و لیژنانه ی که هه لده سن به پیشکesh کردنی ئه و زانیاریی و روونکردنه وانیه که به پیویستیان ده زانن.

خویندنه وه ی یه که میش بۆ دابه زینراوی به جی که له سه رده می هاوه لانه وه دهستی پیکرد و سی سه ده به رده وام بوو، فه توا و فه توادانی له فیهی نیسلامی میژوویدا لیوه به ره م هات، به لام له و خویندنه وه دووه مه دا که ئیمه داوای ده کهن، پیویسته رۆلی موفتی و پرۆسه ی فه توادان له ریساسازیی و ته شریعه دا له کار بخریت و بگۆردریت به راپرسییه کی په رله مانی و خۆجیی که له سه ر بنه مای ئازادیی را و رای به رانه ر و ئازادیی رۆژنامه وانیه و بوونی به ره ه لستکاریی سیاسی بوئیاد نرایت.

واته: خویندنه وهی یه کهم بۆ ئایه ته کانی نه حکام — فتواو فهتوادان.

خویندنه وهی دووهم بۆ ئایه ته کانی نه حکام — پاپرسی و دهنگدان له پهرله مان.

قسه و بینه و به ره ی زۆرکرا له باره ی شورا و دیموکراتیه ته وه گویا دژبه کن، یان هه ریه که یان تهوی تر هه لده وه شیئیه ته وه و رۆلی ناهیلێت، بابه ته که به لای ئیمه وه هیچی وانییه که باسده کریت.^(۱)

شورا و پراویژکردن به هایه کی مرۆقایه تییه و پیویسته وه ک چۆن له پرووی پاپه پاندنی سرووته ئایینییه کانه وه باوه پمان به نوێژ هه یه و له پرووی بژیوییه وه وه ک به هایه کی مرۆیی باوه پمان به واجب بوونی به خشین هه یه، ئاواش باوه پمان به پراویژکردن ببیت، وه ک ئەم ئایه ته پشتراستی بۆچوونه که مان ده کاته وه: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ الشوری / ۳۸.

ئه و سی به هایه (صلاته، شوری، انفاق) له سه ده ی سه وته می زاینیدا بوونیان هه بوو و خه لکیش باوه ری پیمان هه بوو، به رده وام و له سه ده ی بیست و یه کیشدا بوونیان هه یه و خه لکیش باوه ری پیمان هه یه، به لام لایه ن و پرویه کی ته کنیکیان هه یه که به پایه و کۆله که کانی به ها و سرووته کان داده نریت.

لایه نی ته کنیکی له پاپه پاندنی سه لات و نوێژدا، بریتییه له پاکیه تییه جهسته و ده سنوێژ و نییه ت و رووکرده قیبله و خویندنی فاتحه و رکوع و سوچه بردن و... تاد.

مادام ته نجامدانی نوێژ له پایه کانی باوه ره، لایه نی ته کنیکی له ته نجامدانه که دا زۆر گرنگه، چوونکه هه واداری ته وه که سه بۆ په یامی محمه دیی ده سنیشان و روون ده کاته وه، به و شیوه ش

(۱) وه رگێری ئەم کتێبه سالی ۱۹۹۸ کتیبکی له م باره یه وه، له ژیر ناویشانی (شورای نیسلامی و سه رنجیک

له دیموکراتیه ت) دا بلاو کرده ته وه، خوینه ر ده توانیت ته ویش ببینیت.

نوێژمان پىگه شتووه که پهيامهين خۆى فيرى کردووین و تائىستا و بەردەواميش هەر وهك خۆى ماوه تهوه، چونکه گۆرانکاری تاييدا بیدعه و لادانه (لأن الإبداع فيها بدعة).

لەم سۆنگه یهوه نوێژ مۆركى جىگيرى و نهگۆرى وەرگرتوو، پهيامهينيش له کۆمه لگه ی شارستانيدا جىای کردوو تهوه له دهسه لآت، چونکه دهسه لآت و کۆمه لگه بەردەوام بۆيان ههیه گه شه و گۆرانکاری روودات تىياندا.^(۱)

شورایش هەر وهها، به هاهیه کی مرۆقانه ی پىويسته له راپه راندنى کاربه دهستيدا، به تايبه ته لهو بوارانه دا که په یوه ستن به حوکمرانى و سياسهت و ياسا و ريساسازيه وه.

به لآم دەرکردنى فرمان و حوکمدان ته نها په یوه ندی به قه زاوه ههیه، بۆیه سه رۆکی ده ولت به لای عه ربه کانه وه، به ئەمیر ناو ده بریت و له و یوه سه رۆکی هه ر ده سته یهك، ئەمیر و فرمانده ی ته و ده سته یه یه .

فرمانداری و میرایه تیش له چا وگی (الأمر) وه وەرگیراون، بۆیه خوا وه ند فرمو یه تی: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ الشورى/ ۳۸، ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ آل عمران/ ۱۵۹.

به لآم ته و حوکم و فرمانه قه زایانه ی که خوا وه ند له م تايه ته دا ئامازه ی بۆ کردوون: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ النساء/ ۶۵، پىغه مبه ر واجبى نه کردووه له سه ر خه لک که ده بیئت، ته و حوکمیان بکات و کیشه کانیان ته و بۆيان چاره سه ر بکات، واته: به زه برى هین خۆى نه کردو ته قازیبى و حاکم و دادوهر به سه ر خه لکه وه، به لکو خوا وه ند له په یامه که یدا داوای کردووه له خه لک و باوه رداران تا ته و به حاکم و دادوهر قه بوول بکه ن و حوکمیان بکات.

(۱) بۆزانیاری زیاتر خوینهر ده توانیئت سه ر بدات له کتیبمان الدین والسلطه.

تېدەگەين كاتىك ئەو زىندوو بوو، خەلگ و كەسانىك كىشەيان بردوو تە لای و دادوهرىسى
کردوو لە نىوانياندا، خەلگانىكىش ھەبوون كە نەيان ويستوو و نەچونە تە لای.

ھوكمە قەزايى و دادوهرىيە كانىش، برىتىن لە فەرمانى ناكۆكئىيە كانى خەلگ لە نىوان خۆياندا،
واتە: تەواو تايبەتن بە كات و شوئىنەو و پەيوەستت بەو داواكار و داوالىنكار و بەلگەيەى كە
لەو كاتەدا لە ئارادا بوو.

ئەى لايەن و پرووى تەكنىكىيى بواریى شورا و پراوئۆ كەردن چىيە؟

وئەلامدانەوئى ئەم پرسىيارە گرنگە، تا واتا و مانای دىمكراتىيەت تىبگەين و بزائىن لەگەل
شورادا، ھىچ دژبەرىيى و ناكۆكئىيەك نىيە لە نىوانياندا.

پىش ئەوئى بچىنە سەر باسى وئەلامى ئەو پرسىيارە، پىشەكىيى ئەم نمونەيە دەخەينە پروو:
پىش مالىيى كەردنى وئەلام، مرۆف بۆ رپروئىشتن لە جىگەيەكەو بە بۆ جىگەيەكى تر، سوودى لە
قاچى خۆى وەرگرتوو، بەلام بەھۆى مالىيى كەردنى وئەلام، مرۆف لەو بواردەدا ھۆكارىكى
تازەى دەسكەوت، دواتر و پاش دۆزىنەوئى بىرۆكەى دروسكەردنى دۆلاب و كايىنە، وەك
ھۆكارى سىيەم عەرەبانەشى زياد كەرد بۆلای دوو ھۆكارەكەى پىشوو، دواتر و پاش
دۆزىنەوئى بزويئەرى ھەلمىيى، شەمەندەفەرىش وەك ھۆكار و ئامرازى چوارەم زيادكرا بۆلای
ھۆكارەكانى پىشوو، پىنجمە ھۆكار، ئۆتۆمۆبىل و ماشىن داھات و دواچايش فرۆكە.

ھەريەك لەم قۇناغ و ھۆكارانەش چەندىن شىواز و مۆدىليان لەخۆگرتبوو، بۆ نمونە: رپروئىشتن
بە پى، لەسەرخۆ رپروئىشتن و قونە كەردن و راکەردنى لە خۆ دەگرت، وئەلام، ئەسپ و گوئىدريئۆ
و گاجووت و حوشترى لەخۆ دەگرت، عەرەبانەش ھەيانبوو دوو دۆلاب و كايىنەى لەخۆ دەگرت
و ھەشيانبوو چوارى لەخۆ دەگرت، شەمەندەفەرىش ھەلمىيى و تەقىئەراو و كارەبايى لەخۆ
گرت، ھەروەھا ئۆتۆمۆبىل و فرۆكەش دەيان و سەدان چەشنى لەخۆ گرت.

هه موو ئەم شیواز و مۆدیلا نه لهو هۆکارانه دا، تهنهها بۆ مه بهستی گواستنوه و جیگۆرکی بوو له شوینی کهوه بۆ شوینی کی تر، مرۆفیش ئازاده له وهدا که کامیان گونجاو و له باره له گهلا ههله و مه رج و کات و شوینی ئه ودا، ده توانیت ئه وهیان هه لئبژیریت و سوودی لیوهر بگرت، بۆ فوونه: بۆ رۆیشتن له هۆده و ژووریکه وه بۆ هۆده یه کی تر، پیاده رۆیسی گونجاوترینه، جیگۆرکی له کیلگه یه که وه بۆ کیلگه یه کی تر، ئەسپ سواریسی گونجاوترینه، سه یاره و ئۆتۆمۆبیلش بۆ نیوانی شاره کان گونجاوترینه، ته یاره و فرۆکهش بۆ برینی نیوان کیشوره کان گونجاوترینه، هه یچ رێگرێکیش نییه له وهدا بۆ برینی نیوان شاره کان فرۆکه و بۆ برینی نیوان کیلگه کانیش ئۆتۆمۆبیل به کار بیته.

هه موو ئەم بژارده و شیواز و رێکارانه، بریتییه له لایه نی ته کنیکی کرداری گواستنوه.

به هه مان شیوه له بواری پزیشکیدا، مه به ست و ئامانج له پرۆسه نه شته رگه ربیه کان و ته داویسی کردن و ده رمان به کار هیناندا، بریتییه له ده سخستنی شیفا و چاکبوونه وهی نه خۆشه که، به لām ئەم ئامانجه لایه نیکی ته کنیکی هه یه که بریتییه له تاوتوین کردنی جهسته ی مرۆف له رووی پیکهاته ی ئەندامی و کۆئه ندامی و فیزیۆلۆجیه وه، هه روه ها تاوتوینی تایبه ته ندی هه ربیه که له ماده ده کان و تایبه ته ندییه کانی له رووی کیمیا یه وه.

ئەم بواره فراوانه بریتییه له: روو و لایه نی ته کنیکی بواری پزیشکی و پێویسته ره چاو بکریته.

هه موومان ده زانین که پرۆسه ی ده سخستنی شیفا و چاکبوونه وه و په راندنی ماکی نه خۆشییه کان و ته کنیکی بواری پزیشکی به درێژایی چه ندین سه ده، چون گه شه ی کردوه، له بواری نه شته رگه ربی دلدا، چه ندین شیوازی نه شته رگه ربی هه بوون، که وتن و شیوازی تازه جیگه ی گرتنه وه، چه ندین رێکاری پزیشکی هه بوون، گوم بوون و له جیگه یاندا رێکاری تازه هاتنه کایه وه.

بهه مان شیوه ده بینین لایه نی هه ر ته کنیکی، به هایه کی مرۆی دیاریکراو، به که له که بوونی گۆرانکارییه کان ته و لایه نه ته کنیکیه ش گه شه ی کردوه و تازه که ش کۆنه که ی هه ل نه وه شانده ته وه و نه شی سړیوه ته وه، به لکو کۆنه که له سه رووی خۆیه وه یان به ته نیشتییه وه بواری ده دات به تازه که تا ته ویش رۆلی خۆی بگپیت، ریک وه ک قاچه کانی مرۆف و فرۆکه، خۆ فرۆکه رۆلی قاچه کانی مرۆفی له کار نه خستوه، به لکو فرۆکه ش به ته نیشتی قاچه کانی مرۆقه وه و له و بواریه دا که قاچه کان ناتوانن رۆل بگپن، فرۆکه رۆلی خۆی ده گپیت.

ته گه ر به نمونه شورا و راویژ کردن وه که به هایه کی مرۆی وه رگرین، ده بینین لایه نی ته کنیکی تیایدا به چهن دین شیوه گه شه ی کردوه و له رپگه ی ته و گه شه کردنه وه چهن دین بواری تازه هاتونه ته کایه وه، که پیشتر له شیوازه کۆنه که ی راویژ کردندا بوونیان نه بوو و به رده ست نه بوون.

پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) وه که به هایه ک، باوه ری به راویژ کردن هه بووه و به پپی ته و شیوازه ی که له و سه رده مه دا به رده س و باو بووه جیبه جیشی کردوه، که خواوه ند کورتی کردوه ته وه له م رسته یه دا و فه رمانی پیکردوه و ابکات: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾.

ته مه ته و لایه نه ته کنیکیه یه که پیغه مبه ر له چوارچیوه ی ته و شیوازه باو و به رده سه ی ته و سه رده مه دا له پرووی میژووییه وه په پیره ی کردوه: واته:

ئیشه که یان به راویژه له نیتواناندا (وامره م شوری بینهم) ————— ته مه به هایه که.

له ئیشه که دا راویژیان پیکه (وشاورهم فی الامر) ————— لایه نی ته کنیکی ته و به هایه یه و ده چپته ژیرباری گه شه ی میژویی کۆمه لگه کانه وه.

پرسیار کردن له سه رۆک هۆز و ناوداران و سه رکرده دیاره کانی ته و سه رده مه، چه شن و پاده و ریژه ی، ته و میکانیزم و پیداویستیانه روون ده که نه وه که له و سه رده مه دا به رده ست بوون،

لهوسهردهمه دا سندوقی دهنگدان و ههلبژاردنی کاربه دهسی شار و سه رۆکی دهولت و راپرسی، نه مانه هیچیان له بنه رته وه نه بوون و بهردهست نه بوون، چونکه نه مابه تانه هیشتا نه چووبونه بازنه ی گرنگی پیدانی خه لکه وه له و سه رده مه دا.

ئه وهش که پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) کردی، ئه وه بوو که به کردار و له چوارچیه ی ناستی هوشیاری و تیگه یشتنی خه لکی ئه و سه رده مه دا، له مابه ته که دا راپوێژی پیکردن (وشاورهم فی الأمر).

ئه گه ر له م سه رده مه دا سه رۆکی دهولته تیک بیه ویت له مابه تیکدا راپوێژ به خه لک بکات، په نا ده بات بۆ راپرسی و سوودی لیوهر ده گریت، پرۆسه ی راپرسی و گشته رسیش، هه ر ئه و راپوێژ پیکردنه یه که له وه رگرتنی بریاریکی گرنگ و چاره نووسسازدا، رای هه موو خه لکی له باره وه وه رده گیری، وه ک دانان به ده ستوور و په سه ندکردن، یان هه موارکردنه وه ی بره گه کانی.

لایه نی ته کنیکی پرۆسه ی راپوێژ کردن و شورا، له سه ر دهستی هه موو مرۆقایه تی گه شه ی کردوه و به م ناسته ی ئیستا گه شتوه، تا گه شتوه ته ناستی دهولته ی شارستانی و مه ده نیی و دیموکراتیی، واته: دیموکراتیه ت باشتین ته کنیک و میکانیزمه و تا ئه مرۆ دوا ویسگه یه که مرۆقایه تی له په یرو کردنی راپوێژ و راپرسیدا پیی گه شتوه.

به لام به دلنیا ییه وه به تیگه یشتنی گشتی، باشتین و کوئا ویسگه ش ناییت، واته: تائیستا باشتین ته کنیک و میکانیزمه له ناو ئه و ته کنیکانه دا که مرۆقایه تی بۆ راپوێژکردن پییان گه شتوه.

له م روانگه یه وه واتای ئه و تیکه ل کردنه تیده گه یین که له ناکامی دانانی شورا و راپوێژ، له به رانه ر دیموکراتیه ته وه، یان به پیچه وانه وه، هاتوه ته کایه وه، شورا و راپوێژ، به هیه که له ناو جیهانی به هاکاندا، دیموکراتیه تیش قوناع و دۆخیکی ته کنیکه له ژبانی رۆژانه دا.

كەسى واش ھەيە پىيى واىە و دەلئىت: دەولەتى مەدەنىيى و دىموكراتىيەت، يانى دژايەتییى ئايىن، يان لانى كەم نائابىنىە، ئەمەش راس نىيە .

بەوكارەش تىكەل كەرنىك دەكەن لە نىوان دەولەتى مەدەنىيى يان علمانىدا و لەگەل دەولەتى ستمەگەر و نادادپەرودەدا .

ستەمگەرىي و نادادى دياردە و حالەتتىكە دەگونجىت لە دەولەتتىكى علمانىشدا رپوودات، وەك يەككىيەتى سۆقىيەتى جارن، بە ھەمان شىوہ دەگونجىت لە دەولەتتىكى ئىسلامىشدا رپوودات كە درووشى (لا إله إلا الله محمد رسول الله) شى بەرز كەربىتتەوہ وەك ئىران و (سعودىيە) .

ئەمەش ئەوہ دەگەيەنىت كە ستەمگەرىي وەك دياردەيەك، دەگونجىت علمانىيەكان لەژىر دروشمى علمانىيەت و پىشكەوتنخووزىدا بىكەن، خەلكى تىش لەژىر دروشمى حاكىمىيەتى خوا و حوكمى شەرعدا پىيادەى بكەن .

بۆيە دەبىنىن ھەردوولا، پەپرەويى لە فېرگەيەك دەكەن كە ئەويش ستەمگەرىيە، يەكەمىيان، لەژىر دروشمى زانست و پىشكەوتن و شوپشگىرپىدا، خەلك دەسگىردەكات و دەسدەگرىت بەسەر نازادىەكانىدا و دەيانكوژىت، لەراستىشدا دوزمنى گەل و شوپشيشە .

دووەمىش، لەژىر دروشمى ھەلگەرانەوہ و كوفر و زەندەقە و ئىلحاد و جەنگەرانى (الحرابة) دا، خەلك دەسگىر دەكات و نازادىەكانىيان زەوت دەكات و دەشيان كوژىت .

بۆيە ھەرچەندە ھەردووكىيان لەسەرچاوەى ستەمگەرىيەوہ ئاودەخۆنەوہ، بەلام ھەر بەدوور نازانرىت ھەردوولا بەتوندىيى دژايەتییى يەكتر بكەن، ھەريەكەيان دەيەويت دەست بگرىت بەسەر دەسلەلتدا و لەژىر ئەو دروشمە خەلەتتىنەرانەى سەرەوہدا، دەسلەلت قورخ بكات بۆ خۆى .

به دور له مانه هه مووی و به گه پانه وه بۆ بنه پهرت و بنه وان، ده بین له م ته کنیکه دیموکراتیه دا، کۆمه لێک دهسکوت به دهس هاتوون و پێویسته بیانپاریزین و پابه ندیان بین و کاریش بکه بین بۆ گه شه پیدانیان که بریتین له:

۱- بنه مای راو پای به رانه ر و ئازادی وشه و ئازادی رۆژنامه وانیهی و ئازادی به ر هه لستکاری سیاسی.

۲- بنه مای لی پێچینه وه و لیپرسینه وه و پیداپو نه وه به بنه مای پارێزه ندیدا.

۳- بنه مای ده ساوده سکردنی ده سه لات و هه لبژاردنه ده وره ییه کان.

۴- بنه مای جیا کردنه وهی ده سه لات ته کان و ده سنیشان کردنی ده سه لات ته کانی هه ریه که یان.

۵- تیپه راندنی هه لا وێر کردنی پیرگه راییه مه زه به ییه و نه ته وه ییه له پله بالا کانی ده ولت و گرتنه ده سی ئه رکه کاند، هه روه ها پشت به ستن به و بنه مایه ی که له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿قَالَتْ اِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ اِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرَ الْقَوِيَّ الْاَمِينُ﴾ القصص/۲۶، واته: بنه مای هوکمرانییه کردنی خه لک و گرتنه ده سی ده سه لات، به بی گویدان به وهی که ئه وانیهی ده سه لات یان راده س ده کریت سه ربه چ بۆچوونیکن، بریتیه له: لیه اتن و ئه مانه ت پارێزی و ده سپاکیهی و هیچی تر.

ئه م ده سه که وتانه له ده ولته تی مه ده ندیدا نه بیته به ده س نایه ن، ده ولته تیک که پیرگه راییهی و تانیفه ت تیپه ریته ت و له سه ر بنه مای ها ونیشتمانی بوون پیک به یتریت.

مه ده نیی بوونی ده ولته تیش ئه وه ناگه یه نیته که له گه ل ئیلحاده یه و دژی ئایینه، یان له گه ل ئایینه یه و دژی ئیلحاده، هه روه ها ئه وه ش ناگه یه نیته که ده ولته تیکه که سانیته که به بی به ها بالا کان و به ها ره وشتییه کان هوکمی ده که ن.

دەولەتی مەدەنیی، دەولەتیکە نوینەرایەتی ھاوئیشتەمانییەکانی دەکات، بەهەموو کەلتورە جیاوازه‌کانیانەوه که له دامەزراره‌کانی دەولەتدا دەرده‌که‌ون.

لەم روانگەیه‌وه تێده‌گەین که ترسه‌که له دیموکراتییەت خۆی نییه، وه‌ك باشترین ته‌کنیک بۆ راپەراندنی شورا و راپۆزکردن، بە‌لکو ترسه‌که له سته‌مگەرییه‌که‌یه، نه‌ك له دەولەتیی مەدەنیی یان علمانیی، چونکه سته‌مگەرەکه ده‌گونجیت موحیدیک بیت و ده‌شگونجیت ئاینداریک و ئاین په‌روه‌ریکیش بیت.

هەندێ کەس خەمی بە‌ها بالا ئیسلامیه‌کان ده‌خۆن، ئیمەش ده‌لێین: لەم حاله‌ته‌دا هیچ پێویست به‌ ترس ناکات.

بە‌ها بالا ئیسلامیه‌کان بە‌های مەرۆین و کۆمه‌لگه‌ به‌ گشتیی ئەرکی پاراستنیان له‌ ئەستۆ ده‌گریت، بە‌لام ئەو حاله‌ته‌ پێویستی به‌ ئازادیی راده‌برپین هه‌یه، بۆ ئەوه‌ی کۆمه‌لگه‌ بتوانی ئەو که‌سانه‌ بدۆزیته‌وه که هه‌ولێ پێشیل کردنی ئەو به‌هایانه‌ ده‌ده‌ن و سزایان بدات، ئەمه‌ش کاتیک ده‌بیت که توانای وشه‌ و دەربرپین، له‌ توانای چه‌ك و تفه‌نگ به‌هێز تر بیت.

ئەگەر له‌ولایتیکي وه‌ك میسر دا سیسته‌میکی دیموکراتیی ته‌ندرووست دامه‌زرا، مانای ئەوه‌ نییه که خه‌لکی ئەو ولاته‌ بوونه‌ته‌ خاوه‌نی که‌لتوریکي فه‌ره‌نسیی یان ئینگلیزیی، به‌لکو میسر به‌ عه‌ره‌بیی ده‌مینیته‌وه و گه‌له‌که‌شی هه‌ر به‌ خاوه‌نی که‌له‌پووریکي ریشه‌داری عه‌ره‌بیی ئیسلامیی ده‌مینه‌وه.

ته‌نها سته‌مگه‌رییه هه‌ولێ سه‌پاندنی که‌لتوریکي نامۆ و جیا له‌ باو، ده‌دات به‌سه‌ر گه‌لاند، به‌لام دیموکراتییەت وانیه و واش ناکات.

باشترین نمونهش بۆ ئەم راستیە، توونس و ئێران، لە توونس سیستمە حوکمرانه کان بە زەبری هیژ، سفور و پۆشاکي مۆدهیان سه پاند به سه ر خه لکه که یدا (سته مگه ری)، له ئێرانیش حجاب و بالا پۆشیی به زەبری هیژ سه پینراوه به سه ر خه لکی ولاته که دا (سته مگه ری).

له دیدی ئیمه وه هیچ جیاوازییه ک نیه له نیوانیاندا، وه ک پێشتر گوتمان هه ر دووکیان له یه ک سه رچاوه وه ئاو ده خۆنه وه که ئه ویش سته مگه رییه .

ئهو دروشمه زر قوبرقانه ش نه ت خه له تینیت که یه که م به ناوی پێشکه وتن و شارستانی بوونه وه و دووه میش به ناوی شه رع و ئیسلامه وه به رزیان ده که نه وه .

که سانی وایش هه ن باسی په رله مانی هه ندی له و ولاتانه ده که ن که، دانیان ناوه به هاو په رگه ز بازیدا و له پرووی یاساییه وه ریگه یان پێداوه، یان ئه و په رله مانانه ی که له پرووی یاساییه وه دانیان ناوه به: بوونی هه ب و ده رمان و پێداویستی ریگه گرتن له سکپر بوون، له خویندنگه ی کچاندا و لافی ئه وه لێده ده ن که ئه وه له به ره هه مه کانی دیموکراتییه ته .

ئیمه ش ده لێن: هه ر کۆمه لگه یه ک تاییه تمه ندیی و سروشتی خۆی هه یه، خه لکی هه ر ولاتیک خۆیان بریار ده ده ن چیان ده ویت، په وای نییه ئیمه ئه وه بکه ینه بیانوو بۆ دژایه تی کردنی دیموکراتییه ت وه ک ئامرازیک بۆ جیه جی کردنی شورا و راویژ کردن و ئاوینیه کیشه بۆ نواندنی که لتوور و په وشتی گه لان.

ئه گه ر که سیک یان ده سته یه ک هه ولئ دا که بابه تی هاو په رگه زبازیی ببا ته په رله مانی یه کیک له ولاته عه ره بییه یان ئیسلامییه کانه وه، ئایا ریژه ی نه یاریی و دژبه ریی ئه و پێشنیاره چه ند ده بییت؟ گومان له وه دا نییه که به ده یان ملیۆن که س دژی ده وه سنه وه، چوونکه که لتووری عه ره بیی و ئیسلامیی، به حه رامکرا و به ها بالا کانی شه وه، دوا ی زیاتر له چوارده سه ده، بوونه ته به شیک له ناگایی و وپژدانی خه لکی ناوچه که .

له م روانگه یه وه من وای ده بینم که ههچ سیسته میکی دیوکراتیی له ههر ولاتیکی عه ره بیی و نیسلامیدا حوکم بگریته دهس، کار ده کات بۆ زیاتر ریشه دا کوتانی ئه و که رلتووره ی که خه لکه که هه یه تی، ئیتر ترسی ناویتی و هیچ کات ها وره که باز و مولحیده کان نابنه هه ره شه له سه ری.

له وانیه که سیک بپرسیت و بلیت: ئه ی ئه گهر به زه بری هیژ که لرتووریکي نامۆ سه پینرا؟

منیش ده لیم: له و حاله ته دا ده گه رپینه وه سه ر گرفت و کیشه بنه ره تییه که مان، که بریتیه له سته مگه ری و نادادی.

جهنگی گه وره مان له بنه ره تدا له گه ل سته مگه ریدایه، بۆ له ناو بردن و بنه ر کردنسی له ناو ده ولته تی مه ده نیی و دیوکراتیدا، ئیتر جیاوازی نییه سته مگه ری و نادادی ئاینیی بی ت یان علمانیی.

له دیدی ئیمه وه، لیره وه چه مک و تیگه یشتنی دژ به ری و به ره له سته کاریی وه ک بناغه یه ک بۆ ژیا نی سیاسی و کۆمه لایه تی له کۆمه لگه مرۆقا یه تییه کاندایه ره له ده دات.

به ره له سته کاریی (المعارضه) و پیاده کرنی له ژیا ندا، یه کیکه له چه مکه سیاسییه جه وه ره بییه کان له بیرو باوه ر و عه قیده ی نیسلامییدا.

به ره له سته کاریی وه ک بنه ما و به هایه یه ک، بریتیه له فه رمان به چاکه و رپنگریی له خراپه، به لام ئه میش وه ک هه موو بنه ما و به ها بالاکانی تر، لایه نیکی ته کنیکی هه یه.

ئه و لایه نه ته کنیکیه ش که به ره له سته کار له رپنگه یه وه کاره که ی ئه نجام ده دات، وه ک هه موو لایه نه ته کنیکیه کان به ها بالاکانی تر، ئه میش ملکه چی گه شه ی میژوو ییه.

چوونکه فه رمان به چاکه و رپنگریی له خراپه ش چه ن ئاستیکی هه یه.

چاکه و مهعروف شهویه که خه لکی شوینه که به چاکه ی بزنان و وای بناسن، هه موو شتیکی هه لالی ریگه پیدراو ده گریته وه که به لای خه لکه که وه په سه ند بیت، مونکه ر و ناپه سه ندیش به رفراوانتره له حه رام، مونکه ر و ناپه سه ندو، هه لال و قه دهغه و هه لالی نه خوازراو، له لایه ن کومه لگه وه (ته وه ی جیاوازیته له به ند و باوه کان) ده گریته وه، هه موو هه رام ییکیش مونکه ر و ناپه سه نده، به لام هه موو مونکه ر و ناپه سه ندیک حه رام نیه.

سه یری فه رموده ی خواوه ند بکه له باره ی هاو ره گه زبازیی ئاشکرا و دهسته جه معییه وه (گه لی لوط) کاتی که ناپه سه ندیکیان ده کرد: ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرِ﴾ العنکبوت/۲۹.

بۆیه تیگه یشتن و چه مکی فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه، وهک ره فتاریکی کومه لایه تی سیاسی، هاته ناوه وه و گشتگیر تره له فه رمانکردن به هه لال و ریگری له حه رام، ته مهش ئه رکی سه ره کیی و بنه ره تی به ره له سکارییه، چوونکه به شیک له ئه رکه کانی، دژوه ستانه وه و نارازی بوونه به و سیاسه تانه ی که له ئاراسته ی دروستا نین.

هه روهک چۆن به بی سندوقی ده نگدانیش شورا له خیزاندا بوونی هه یه، به هه مان شیوه فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه ش له خیزاندا بوونی هه یه، ته مانهش هه موو کاری خویان ده که ن، به بی رۆژنامه و ریپیوان و نارزه زیه تی ده ربین و خۆپیشاندا ن.

به لام له کومه لگه دا و له سه ر ئاستی ریساسازی و ئابووریی، ته کنیکی فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه له ژماره ی حزبه کانداه بیت.

حزبی سیاسی باشترین ته کنیک و میکانیزم و ریکاره که مرۆق پیی گه شتووه بۆ راپه راندن و پیاده کردنی فه رمان به چاکه و ریگریکردن له خراپه، به گشتیی له ناو کومه لگه دا.

له م روانگه یه وه باشتر له و فه رموده ی خواوه ند تیده گه یین که ده فه رموویت: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ آل عمران/۱۰۴.

واتە: باواتان لىيىت و بىنە ئوممە و گەلىك كە، بانگەواز بۇلاى باشە بىكەن و فەرمان بىكەن بە چاكە و رېگىرى بىكەن لە خراپە.

بەو پىيەش كە لە ھەمووكەس زىاتر، ئەو كەسانەى دەسەلات و بىپارە كۆمەلايەتتى و ئابوورى و سىياسىيەكانىان بەدەستە، بۆى ھەيە ھەستەن بە پىشپىل كەردنى بەھا بالاكان و خراب بەكارھىنانى دەسەلات، واتە ئەو حزبانەى كە حوكمرانى بەدەستى خۇيانە يان زۆرىنەى پەرلەمانى ھى ئەوانە، بۆيە پىيويستە (پىيويستە نەك باش واىە)، ھىزىكى بەرھەلىستكار بوونى ھەيىت بۆ پەردەلادان و ئاشكرا كەردنى پىشپىل كەرييەكانى ئەوكەسانەى كە سەربە دەسەلاتن و بەھا بالاكان پىشپىل دەكەن (كۆد و ژمارەى نەيىنى رەوشتىي)، ھەرۋەھا بۆ ئاشكرا كەردنى ھەلەكانىان لە سىسەتەكانىاندا لەبوارەكانى ئابوورى و كۆمەلايەتتى و سىياسەت و بوارى دادوهرىي و رېئاسازىي و تەواوى بوارە گىشتىەكاندا.

بەبى ئەمە، فەرمان بەچاكە و رېگىرى لە خراپە، وەك دروشمىكى جوانى بەتالكرائە لە واتاكانى، دەمىنئىتەوۋە و لەسەر شاشەكانى تەلەفزيۇنەكان و گوتارەكانى رۆژاننى ھەيىنئىەوۋە ھەر دەيلىن و دەيلىنئەوۋە، يان دەبىتە دروشم بۆ كۆمەلە چەكدارە نەيىنئىەكانى دەرەوۋەى ياسا.

بەو پىيەى كە رېئاسازىي و ئابوورى و سىياسەت، لەسەر پىنگەى مەرجدار كەردنى ھەلال دەوۋەستەن، بەدلىنئىيەوۋە بەرژەوۋەندىيەكان لىك دەئالئىن و رېئى تىدەچىت، بگرە و بەردە و ناكۆكى لەنىوان تاكەكانى ئەو كۆمەلانەدا سەرھەل بەدات كە باوەرپان ھەيە بە بەھا بالاكان و سرووتە ئىمانىەكانىش ئەنجام دەدەن.

ئەو بەرژەوۋەندىيانەى كە كرۆك و تەوۋەرى سىياسەتن، كۆمەلگەيەكى مەرقاىەتتى نىيە ئەو بەرژەوۋەندىيانەى تىدا نەيىت، ھەر ئەو بەرژەوۋەندىيانە بوون، كە پاش كۆچى دوايى پەيامھىن (سلاوى لەسەر) لە پشتى رۇوداۋەكانى كەپرەكەى خىلى ساعىدەوۋە خۇيان نواند، ئەوۋەش

دىاردەيەكى سىروشتىي ناو ھەموو كۆمەلگەيەكە ھىچ چەشنى نەنگىيەكى تىدا نىيە، ئەگەر بەو شىۋەيەش لىي تىنەگەين، ۋەك ئەۋكەسەمان لى بەسەر دىت كەسەرى دەكات بەناو خۇلدا و لاشەي بەدەرەۋەيە و ۋادەزانىت ئىتر خەلك نايىين.

لېرەۋە روون دەبىتەۋە كە پىۋىستى ھەر سىستەمىكى فەرمانرەۋايى، تەنھا بوونى بەرھەلىستكارىكى ئاسايى نىيە كە پىشپىلكارىي و ھەلەكان ئاشكرا بكات و فەرمان بكات بەچاكە و رېگرىي بكات لە خراپە، بەلكو ھەموو سىستەمىكى ھوكمران، پىۋىستى بە بەرھەلىستكارىكە كە ھاوسەنگىي بەرژەۋەندىيە جىناكۆكىيەكانىش بىپارىت.

ئەمە ئەو لايەنە بوو كە يەكەيتى سۆقىتە دۋاى شۆرشى بەلشەفەكان، نەك ھەر نادىدەي گرت، بەلكو تىكى شكاند بەسەر يەكدا، كاتىك بەرھەلىستكارىي لەناۋبرد و لەبەريەكى ھەلۋەشاندا و بەھا بالاكانى مرۆفایەتیشى كەنار خست و ۋاى دانان كە بەھا و بىنە ماگەلىكى بورجۋازىي و دژ بە مرۆفایەتەن، ھەرۋەھا كاتىك دانى نا بە تەنھا يەك كۆمەلە و دەستەدا و ئەۋانى ترى نادىدەگرت و دانى بە بوونىاندا نەنا و لەرووى ماددىي و ناماددىشەۋە ھەۋلى سىپىنەۋەي دان، تا دۋاجار خۇشى و كۆمەلگەكەشى ھەلۋەشاندا.

يەكەيتى سۆقىتە بە ئاشكرا و بى پەردە و لەژىر دروشمى دكتاتورىيەتسى پىرۆلىتارىادا، بانگەۋازى رېلىبۋونەۋەي بەرز كىدەۋە، ۋەك ئەۋەي كۆمەلگە بەبى دكتاتورىيەت و تاكپەۋىي نەتوانىت بىت و بژىيەت.

بەھا و بىنە ما ئىسلامىيەكان، بەھا و بىنە ماگەلىكى مرۆپىن و دەس دەدەن بىنە لىۋەگەر و مەرچەي رەۋشتىي بۆ ھەر دەستورىك، ئەو بەھا ئىسلامىيانە ھەرۋەك چۆن لەخەمى بەرھەلىستكارىدان، بەھەمان شىۋە لە خەمى دەسەلاتى ھوكمرانىشان، لەم روانگەيەۋە پىۋىستە لەسەر ھەريەك لە دەسەلات و بەرەي بەرھەلىستكار كە لەيەكتە تىبگەن و ھاۋكارىي

یه کتر بکهن بۆ دۆزینه وه و ناشکرکردنی ئه وه که سانه دا که له هه و لئ پی شیل کردنی به هاو بنه ماکاندا بن.

چونکه هیچکس وه که بهره له ستکاری، که بهرترین ئاستی فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه یه، ناتوانیت هه ستیت به دۆزینه وه و په رده له سه ر هه لمان له سه ر ئه وه پیشلکاریانه ی که له سیاسه تی ناوخیی و دهره کیی و بواری ئابوری و ریاسازییدا رووده دن.

دروشمه کانی باوه ریش، به های ره وشتی نی، به لکو سرووتی ئیمانی و باوه ردارین.

نوێژ کردن و رۆژوو گرتن و حج و زه کات پرسگه لیکن، بهره له ستکار نیان کات و ده ستیشیان تیدا وه رنادات، چونکه له سه ر ئاستی په روه ده یی و تاکه که سیدان، بۆ نمونه: بهره له ستکار بۆ نییه و مافی ئه وه ی نییه لی پیچینه وه له گه ل خه لکدا بکات له سه ر نوێژ و رۆژوو، چونکه هیچ په یوه ندیه کیان نییه به برپاره ئابوری و سیاسی و ریسییه کانه وه، به لکو پیوسته له سه ری لی پیچینه وه یان له گه لدا بکات له سه ر باش ئه نجامدانی ئه رکه کانیان و تایبه تمه ندیه کانی به ره مه یئنان له کاره کانیاندا: ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ الأنعام / ۱۵۲، ئه رکی سه رشانیه تی لیپرسینه وه و لی پیچینه وه بکات له سه ر ئاستی دادپه روه ریی و دادوه ریی: ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ النساء / ۸۵، ئه رکیانه به دوا داچوون بکهن له به ره ی مافه کانی خه لکه وه: ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ هود / ۸۵، هه روه ها له به ره ی را ده ی پابه ندبوون به به لئین و په یمانه وه و له سه رو هه مووشیانه وه به په یمانی خوا وه ندوه، هه روه ها به دوا دا چوون بکهن له به ره ی پابه ندی کاربه ستان و خه لکیشه وه به راسگوییان له شایه تیدانه کانیاندا و له را ده ی جیبه جی کردنی دادپه روه ریی کومه لایه تی و یه کسانیی له ره خساندی هه له کانی کار و خویندن و .. تاد.

ئەمانە ھەمووی لە کرۆکی کار و ئەرکەکانی بەرھەڵسکاری و ئوپوزسیون، ھەرچەندە مەزەبی ئایینی و پێڕ و دەستە لە کۆمەلگەدا زۆر بن، چونکە یەک کەس ناتوانیت، باوەردار بیت یان گاور یان جوو یان مولحید، نازەزایەتی لە ئاست بەھا بالاکاندا دەرپریت و رینگە بگریت لە داوکیسی کردنی خەلک لییان، چونکە ھەرکەس کاری وا بکات خۆی لەبازنە ی مرۆقاییەتی دەخاتە دەرەو.

بەلام سرووتەکان و پایەکانی باوەر، وەك گوتمان تاکە کەسین.

لێرەو دەتوانین لەو تیکەلکردنە تیبگەین کە روویداو لە نیوان پایەکانی ئیسلام (بەھا بالاکان) و پایەکانی باوەر (سرووتە ئایینیەکان) دا و لەوێش تیدەگەین کە لە ناکامی ئەو تیکەلکردنەو ھاتووتە کایەو.

پایەکانی ئیسلام بناغە ی کاری بەرھەڵستکاری و پرۆسە ی بەرھەڵستیی و فەرمان بە چاکە و ریگری لە خراپەن، پایەکانی باوەرپیش بە ھیچ شیوہە ی پروبەر و ناوہستەو لەگەڵ ستەمگەریدا، چونکە بۆ ستەمگەر گرنگ نییە خەلک نوێژ دەکات یان نا، لەوێش زیاتر، ھەندێ جار، ستەمگەر نوێژی دەکات لەگەڵیاندا و ئەگەر دەستیش بەدات خۆی دەکاتە ئیمام و پیشەواشیان.

بۆیە دەلێین: ئەوانە ی داوای جیا کردنەو ی سرووتە ئایینیەکان لە دەوڵەتداری دەکەن، لەسەر ھەقن، چونکە بەرپا کردنی ئەو سرووتانە، ئەک ھەر دژی دیمکراتییەت ناوہستیتەو، بەلکو پشتگیری دەکات و زیاتریش دە ی چەسپینیت.

پایەکانی ئیسلام و بەھابالاکانیشی (یاسای رەوشتیی)، بەشیوہ ی شاولیی، دژ دەوہستەو بەرووی ستەمگەریدا، چونکە ستەمگەریی، یەکیکە لە ھۆکارە سەرەکییەکان، ئەگەر نەلێین، تاکە ھۆکارە بۆ بلاو بوونەو ی گەندەلێی و پیسخۆریی لە کۆمەلگەکاندا.

بۆيە ئەوانەى پېيان وايە ئەركى فەرمان بەچاكە و رېگىرى لە خراپە، قەتیس دەبىتتەو لە ناچارکردنى خەلكدا تا نوێژ بکەن و رۆژوو بگرن، يان وازيان لیبهینسن و تەركى بکەن، ئەوگەسانە بە ھەردوو دیوگەدا بەھەلەدا چوون و خەلەفاون و گرنگترین بەھای مرۆپیان ئەتک کردووہ کە بریتىيە لە ئازادىي. مرۆف نوێژ بەويستى خۆى دەکات و رۆژووش بە خواستى خۆى دەگریت و بەھىچ شىوہک جىگەى زۆرلى کردنيان تىدا نايىتتەوہ.

پىويستە ھەموو ھەولەگامان لە سەدەى بىستويەکدا لەو ئاراستەيەدا بن کە ھەول بەدين دەولەتى مەدەنىي و شارستانىي و ديموکراتىي بونىاد بنىين، دەولەتیک کە کەلتورى ئومە و بەھا بالاکانى بەشىوہەكى سروشتىي و بەبى ھىچ زۆرلى کردنىک تىايدا دەرکەون، دەولەتیک کە دامەزراندن و گرتنەدەستى ئىش و ئەرك تىايدا لەسەر بنەماي (بەھىزی دەسپاک - القوي الأمين) بىت، واتە: لىھاتوىي و دەسپاکىي، دەولەتیک لەسەر بنەماي چاودىريکردن و پاراستنى بەرژوہەندىيە جىناکوگەکانى ھەموو کوئمەلەکان دابەزرىت.

خوينەرى خوښەويست، ئىستا کاتى ئەوہى ھەموومان نزا بکەين و پيارىنەوہ لەپىناو دامەزراندنى دەولەتیکى شارستانىي ھاوچەرخدا، دەولەتى زۆرکاريى نىيە لە ئايىندا و زۆرکاريى نىيە لە بىر و باوہردا، دەولەتیک کاربکات بۆ ھىنانە خواروہى ئاستى دەستىوہردان لە ژيانى خەلكدا بۆ خوارترین ئاستەکانى دەستىوہدان.

سوپاس بۆ خواوہندى خواوہن، کاتژمىر ھەشتى سەر لەئىوارەى رۆژى ۲۰۲۰/۸/۱۵ پاش شەونخوونىي و کات دانەوہ دەم يەكىكى زۆر، لە وەرگىرانى ئەم بەرگە و تايپ کردنى بوومەوہ.